

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روژنپیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

هه‌موو به‌ره‌هه‌می هه‌یمن

به‌رگی دووهم

هه‌واری خالی

نووسین

هه‌واری خالی

سه‌رجه‌می نووسینی هیمن

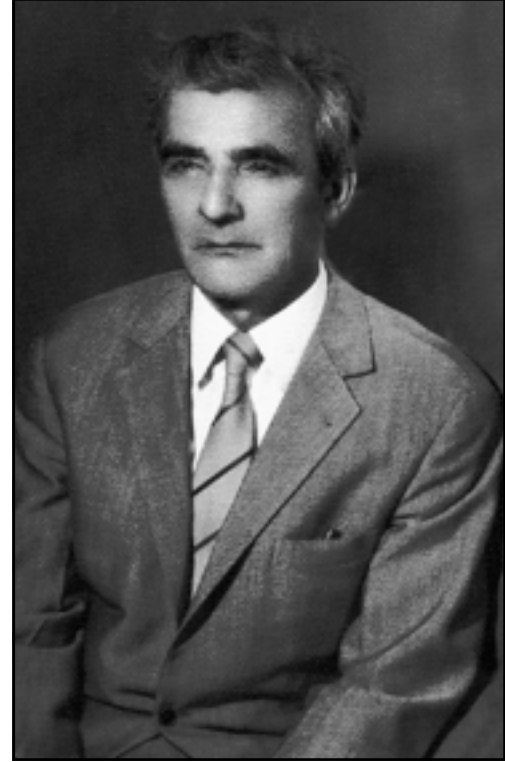
به‌سه‌رپه‌رشتیی:

به‌دران ئه‌حمه‌د عوسمان دهشتی

ناوی کتیب: هه‌واری خالی - سه‌رجه‌می نووسینی هیمن
به‌سه‌رپه‌رشتیی: به‌دران ئه‌حمه‌د - عوسمان دهشتی
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۱۸۴
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب
ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی به‌رگ: شکار شیخ عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
خۆشنوووسی به‌رگ: خۆشنووس محهمه‌د زاده
پیت لێدان: ئاراس ئه‌کره‌م

هه‌له‌گری: به‌دران ئه‌حمه‌د، عوسمان دهشتی، شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیوته‌ر: عه‌زیز عه‌بدوولخالیق - دلاوه‌ر سادق
سه‌رپه‌رشتیی چاپ: ئاو‌ره‌حمان مه‌حموود

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۳
له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپه‌رپه‌راپه‌تیی گشتیی رو‌شنییری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر ژماره (۸۷) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

هییمن

شیره ژن

شاره که مان، شاره بچووک و تووک لیکراوه که مان (سه قز) یه کیکه لهو شاره کاوانه ی کوردستان که له میژووی تاریک و پر کاره ساتی خویناویی خۆیدا گه لیک جار تووشی په لاماری دپندانه ی دوژمن و تالان و برۆ و کوشت و کوشتار و هه لات هه لات و سووتان و خاپوورکران و چۆل بوون بووه. پرووی خۆشی که متر به خۆبه وه دیوه ده توانم بلیم هه نه دیدیوه. به لیک سه قز شاریکی تووک لی کراوه ته نانه ت پاش تیکچوونی حکومه تی ره زاخان پاش فه وتانی نه و قازاخه چه کمه ره قه و نه و دیکتا توره خوینمژه که خه لکی ئیران پشوویه کی هاته وه بهر و ئاهیکی خۆشی له دلێ گه را دیسان سه قز شوومترین و ره شترین رۆژانی تاریخی رابوارد.

ئه رته شی شاهه نشاهی په هله وی که ده یانگوت ئاسمانی به سه ر نیه وه راده گری و زه وی له بهر پیتیدا ده له رزی له راست سوپای هاوپه یماناندا بهری فوویه کی نه گرت. دهستی بو چهک نه چوو، تاویکی به ره بهر کانی نه کرد، وهک تووی هه رزن بلاو بوو، وهک بلقی سه ر ئاو پووچاوه. چهک فریدان، به جلی ژنانه وه راگردن و خۆ له ته ویله ی ئاغا و ده ره به گان ئاویتن، تاکتیکی نه و فه رمانده لووت به رزانه بوو که خه لکیان به دیل و کۆیله ی خۆیان ده زانی و له سه رده می ده سه لاتنی بیست ساله ی ره زاخاندان کاربان زگ درین و گیرفان برین و هه ژار چه وساندنه وه و دارا پروو تاندنه وه بوو. به لام نه و قاره مانانه ی که له لیکه وه مانه که ی شه هر به ردا ده مانچه و شمشیره کانیا ن به چارشیتویکی ژنان ددها و چه کمه بریقه داره کانیا ن به که لاشیتی که چ و کۆن ده گۆر بیسه وه و باقی شیان ددها وه و خۆیان ده شارده وه و له بهر دهستی خه لک، خه لکی تووره و داخ له دل هه لده هاتن. نازانم چۆن بوو؟ پاش ماوه یه کی که م سه ر سه کوتیا ن له سه قز په ییدا بووه؟ نه حه یا و نه شه رم، وهک نه بایا ن پیتدا هاتبێ نه بوۆان، به بهرگی زه رقی و به رقییه وه، به سه ردۆشی مه نگوله داره وه، به چه کمه ی ره ش و خرینگه خرینگه مامزانه وه وهک (رۆمیل) له خه بابانه کانی سه قزدا ده ستیا ن کرد به گه ران و خۆ بادان و قه مچی هه ل سوو راندن و پۆز لیتدان.

بیجگه له رۆمیله کانی خۆولاتی و خۆمالتی قیافه ی نامۆ و سه یر سه یریش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسهری سووره زرته و قه له و و دریتژ و زه لام، سه ربازی ره شی، لاوازی مرده لوخه، وا دیار بوو بیتگانه ن، هیند پکیان له وه بهری ده ریاوه بو پاراستنی خۆیان هاتوونه ئیره نه وانی دیکه ش له ئاسیای دووره وه رست کراون و به زۆری زۆردار هینراونه نه و ولاته که له پیتاوی سوودی «ساحب» دا ببنه قۆچی قوربان.

من نه و ده می نا که میرمندالیک کی چاو نه کراوه بووم، به که لکه ئیستاش که هه زار په ند

و گولمه زم به سه رهاتووه و زۆرم چه ره سه ری و کویره وه ری و ده ره ده ری دیوه هیچ سه رم له زا راوه ی له شگری ده رناچی. به لام له بیسه نه و که سانه ی له و سه رده مه دا سه ربان له سیاسه ت ده خورا و ده میا ن له شتی وا وه رده دا ده یانگوت:

وه زعی ستراتیژیکی سه قز نه وه هه لده گری. ده یانگوت هوی گرنگی چاره ره شی ئیمه هه لکه وتنی جوغرافیایی نه م شاره یه. ده یانگوت سه قز ده روازه ی کرماشان و قه سه ری شیرین و ته نانه ت نه و دیوی سنووری ئیرانه که کانگا نه وته کانی ده ره به ست له دهستی ساحیبدان. ده یانگوت شه پۆلی تووره یی و بیری دژی ئیمپریالیستی خه لکی ئیران و جوولانه وه ی نازاد پخوازه ی گه لانی نه م ولاته نه تره ی ئیمپریالیستی بر دووه و مه ترسی گه وره ی بو ئیستیعمار په ییدا کردوه. زۆر شتی دیکه یان ده گوت که من سه رم لی ده رنه ده چوو و تیتی نه ده گه یستم. ده یانگوت هه ر بو به ش ئیستیعمار ناچار بووه نه م ئه رته شه ی به دهستی خۆی ته فروتو نا ی کردبوو سه رله نو ی زیندوو بکاته وه و گه وره کانی بکاته نو که ری خۆی و له سه قز مو لیا ن بداته وه. چونکه مر دووی خۆبه تی و به دهستی خۆی ناشتوویه تی و ده زانی چییه و تیتی رانا بینت ده س بکاته وه، نه م سوور فلانه ی هینا وه نه خسه ی بو بکیشن و نه م دیلانه ی هینا وه پشتی بگرن و خه ربکه به هه موو هیزی خۆی نه م ده روانه، بپاریزی.

له و سه روه ندانه دا که ئیمه ی خه لکی لیکه وه ماوی هه ژاری سه قز له ژیر جه زره به و نه شکه نه جی نه رته شی شاهه نشاهی و ئاغاکانیدا له ئاویلکه ی گیا ن کیتشاندان بووین. جوولانه وه ی نازاد پخوازی له سه رانه ری ئیراندا بره وی نه ستاندبوو به تاییه تی فیرقه ی دیموکراتی نازه ربا یجان رۆژ به رۆژ زنجیری کۆیله تی له ده س و پیتی گه له که ی ده پساند و به ن که له وه ی نیری دیلی هه لده بری و حیزبی دیموکراتی کوردستان ئالا هه لگری خه باتی گه له که مان، به ربه ری رۆله ی بلیمه ت و هه لکه وتووی کورد پیتشه وای خۆشه ویست قازی موحه مه دی نه مر، ته نگی به ئیستیعمار هه لچنیه بوو و ره گور پیتشه ی له هه موو لایه ک دا کوتابوو و لک و پۆی بو هه موو مه لبه ندیکی کوردستان هاویشتبوو.

رپیک خراوی حیزبی شاره که ی ئیمه ش سه ره رای نه و هه موو که ند و کۆسپه ی له پیتشدا بوو، له ژیر چاوه دیری توندی شا و ئیستیعماردا نازایانه خه باتی ده کرد و ژیرانه چالاکیی ده نواند و په یوه ندیی نه یینی و به رده وامی ده گه ل مه رکه زی حیزب له مه ها باد نه ده پچرا و په یکه کانی حیزب به شه و و نیوه شه و هه ر له ها توچۆدا بوون، به یاننامه و رۆژنامه کانی حیزب به نیو خه لکدا بلاو ده کرانه وه.

پاش نه وه ی حیزبی دیموکراتی کوردستان به یه کجاری سه رکه وت و کاربه ده ستانی تاران

له موکریان و ئەولاتریش دەره‌پێراند و جەمەهوری کوردستان دامەزرا. هێزی گەل و پێشمەرگە گەمارۆی سەقزی دا ئیتر حکوومەتی تاران بە جاریکی زراوی تۆقی و حەزبای برینداری ئیستیعمار بە تەواوی ئارووزا و گەزارەیی دەرکیتشا و ژەهری پیسی خۆی بە سەر ئیمەدا پێراند، رۆژ نەبوو پۆلیک لاو نەگیرین، نە خەرتنە بە نەدیخانەو بە یەری نە کرین بۆ پستی جەبەه، شەو نەبوو دەستەبەکی دیکە خۆ پزگار نە کەن و پەنا نە بەن بۆ کوردستانی پزگارکراو کە ئامیزی بۆ هەموو کوردیکی نیشتمانپەرور و هەموو ئازادبەخاویکی جیهان ئاوالا بوو، لەو لاشەو ئەو دەره‌بەگ و خاین و خۆفروشانەیی کە حیزب دەره‌تانەیی خەیانەت و خراپەیی لێ گرتبوون و ماوەی نە دەدان خۆینی مسکین و هەزاران چیدی بژن و ئیسکیان بکرووسنەو بە پەلە پڕووزە خۆیان لە ئامیزی شاهەنشاهەو پێشەت. ئەم حەمە رەزایەیی ئەمڕۆ بێ شەرمانە دەلی من شای پێخواسانم و بەردی دلسۆزی بۆ جووتیار و کرێکار لە سنگ دەدا، ئیستاش ئەو دەره‌بەگانەیی ئەو سەر دەمی خەیانەتیان بە گەل و نیشتمانی خۆیان کرد بە زەبری نوکی نێزە دە کاتە نوێنەر و سەناتوور.

بە کورتی سەقزی بوو بە کەشتی نوح و لە هەموو تۆ و تەرەمەییەکی تی خزا. چونکە تەویلەش نە ماویو جاشی تی بکری. ئاغاواتە کانیان وەک گاووگۆل بە سەر خەلکدا پری و بە زۆری لە مالان دایان مەزناندن. خاوەن مال ناچار بوو لەو قات و قەر و گرانییە بە سامەیی کە لە کاتی شەر لە هەموو جینگایەکی بە تاییەتی لە سەقزدا هەبوو لە زاری ژن و مندالی خۆی بگریته‌و و گاووگۆلی شا دابەستی. ئەگەر ئاغا بەرچایی پۆنی کەرە و هێلکە و هەنگوین و مەربا و نیوهرۆژی چلاو کە باب و شتیوی شەوانەیی گوشت و فرووج و قە لە موون نەبوویا و شەو چە لەشی لێ برابا. خاوەن مال پێشمەرگە یا بە قەولی ئەوان «متجاسر» بوو. دەسبەجی پاپۆرتی لێ دەدرا و دەیانبرده دیژبان و تیروته‌سەل دەیان کوتا و سەر و گۆیلاکیان دەشکاند و زۆر جاریش بێ سەروشوتین دەچوو.

لەو سەر دەمیدا کە لە سایەیی خەباتی حیزبێکی شۆرشگێر و ئازادبەخاوی و زانیی و دلسۆزی پێشەو و پابەرێکی بلیمەت بە شیکێکی کوردستان هەر لە بەستینی ئاراسەو تە نێزیکترین گوندی سەقزی ئازاد ببوو و گەلە کەمان لەو پەری خۆشی و ئازادی و سەر بەرزیدا دەژیا و وەک دەلێن «گورگ و مەر پێکەو و ئاویان دەخواردەو» حالی خەلکی شارەکی ئیمە لە حالی کۆیلەکان گەلێک ناخۆشتر بوو. بۆیە من سەقزم نیو ناو شاری تووک لیکراو. رۆژ نەبوو دیژبان، کاسب لە دوکان نە هینتیته‌ خوارێ و بەر شەپانی نە دا یا گزیری ئاغا کە شیدە لە ئەستۆی چەند حاجی نەکا و ئاتەگی چەند مەلا نە بری. خۆ ئەو هێ و ئوتکاران و کارناسانی بیگانە دەیانکرد ئەگەر لە رووم هاتبا بیگێرمەو مچورک بە لەش

هەموو ئینسانێکی خاوەن شەرەف و بە ناموسدا دەهات.

ئیسیتیعمار هەمیشە لە شارەکی ئیمەو نەخشەیی رووخاندنی جەمهوری دیموکراتیکی کوردستانی دەکیتشا. چەند جار ئەرتەشی شاهەنشاهی شنکلی لە خۆی دا و هێرشێ برده سەر سەنگەری ئازادی و، بەرەنگاری پێشمەرگەیی کورد بوو. بەلام دیتیمان چۆن بە شرووی گەراپەو و رقی خۆی بە ئیمەیی بێ چەک و بێ دەره‌تان رشت.

داخی بە جەرگم گەندەل فیتلی ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خاین کوتوپر هێرشێ هینا سەر حکوومەتی ئازەربایجان و پاش سالیکی تەوهریزی قارەمان داگیرکراو و سیتلاوی خۆینی تیدا جاری بوو. مەهاباد قیبلەیی ئاواتی نەتەو هێ کرد، لە هەر چوار لاو نابلوقە درا و بێ پشتیوان ماو. جا ئەمجار ئەرتەشی شاهەنشاهی لە سەقزەو بەرەو مەهاباد کەوتەری. ئەو هێ نە دەبوو بێ، بوو. کۆمارە خۆشەو یستە کەمان رووخا، پێشەو مەزە کەمان بە خۆی و هاوهرتی کانیەو گیران. پیتان سەر نە بێ ئەو دەمیش یە کەم زەرەتی جەرگەر و هەزارە کەمان کەوت و هەوێل ریزی سیدارە لە سەقزی بێ فەر چەقی.

بە یانییەکی ساردی زستانی سەقزی بوو، کاتی خەلک لە مال و دەره‌کەوتن چ ببین؟! کافر نە بین، دە سیدارە چە قیسیو، دە رۆلەیی نە بەز، دە قارەمانی کۆلنەدەر، دە پیایو تیکۆشەری کوردیان پیو هەلاو سەرابوون، بەشی زۆری ئەم شەهیدانە لە عەشیرەتی پێشکەوتوو و نیشتمانپەروری بە گزادەیی فەیزوللا بەگی بوون کە مێژوو شاهیدە ئەم عەشیرەتە لە پیکه‌تانی حیزبی دیموکراتی کوردستان و دامەزاندنی کۆماری کوردستاندا چ نەخشێکی گەرە و بەرچاوی هەبوو. لە نیو ئەم شەهیدانەدا (ئەحمەد خانی فاروقی) مەزنی بە گزادان و دوو برا نۆجوانەکی دەبینران کە هیندە لە مێژ نەبوو بە فیتل گیرابوون و بە تاوانی کوردایەتی بێ موحاکمە و لیپرسینەو حوکمی ئیعدامیان درابوو.

ئەفسەرێک کە ئەو حوکمەیی پێ راگەیان دوون لە زۆر جیتیان و بۆ زۆر کەسی گێراو تەو: (نیو شەو، کوتوپر بە خۆم و چەند گروبان لەو ژوورەیی ئەو سێ برابانەیان تیدا بەند کردبوو و هەژوور کەوتم، چرایان دایسا تەماشام کرد ئەحمەد خان ئانیشکی داو تەو و سیغار دەکیشی و براکانی لە خوارەو بە ئەدەب لە سەر چۆک دانیشتوون. سام گرتی، بە مینگە مینگ حوکمە کەم پێ راگەیانندن. پیم سەر بوو هیچیان نە بزکان، هیچیان رەنگیان نە گۆرا و، رانە چەنین. ئەحمەد خان بە شینەیی سیغارەکی کۆوژاندەو و گوتی:

«من بیرم لەو کەردبوو، ئەمڕۆ ئەم لە پێش چا و بوو و دەمزانێ لە سەر ئەم بیرو پروایەیی هەمە تووشی شتی وا دیم. بەلێ، من کوردم، دیموکراتم، ئازادبەخاوم، من دژی رێژی

بۆگەنى پاتشايە تىم و دژى دەسەلاتى شوومى بىنگانەم و چارەنووسى پياويكى وەك من لە ئىرانى ئىستادا ھەر ئەوھىيە. ھىچ چاوەنۆزى بەزەبىم لەو رېژىمە نەكردوو و ناكەم. بەلام شاھەكەى ئىيوە كە لافى كۆمەلناسى لى دەدا، دەبوو ئەوئەندەى زانبايە، ئىمە عەشیرەتەين و لەئىيوە عەشیرەتەندا تاوان ھەر ئى مەزن و براگەورەيە. چونكە براى بچووك بەپىي رېوشوئى عەشیرەتەى ناچارە وەدواى براگەورە بکەوئ و لە قسەى نەچىتە دەر، لەبەرئەو و نەدەبوو حوكمى وا زۆردارانە و بى رەحمانە و ناپياوانە لەسەر براكانم بەدا.»

ھىشتا ئەحمەد خان قسەى مابوو بىكا كە عەولاخان وە جواب ھات و گوتى:

«كاكە گيان! كاكى بەرپىز و بەرزم! ماھىە سەر بەرزى بنەمالەكەمان! زۆر جىي داخە كە لە ئاخىر ژياندا قسە لە قسەى براگەورەى خۆمدا بکەم و ئەم راستىيە بدرکىنم كە ئىمە زۆر لە پىش جەنابتدا ئەم بىروپروايەمان پەسند كەردبوو و چووبووينە نىو رىزى حىزبەو، ئەگەر خوداى نەكردە تۆش نەچووبايە نىو رىزى حىزبەو و ئەم بىروپروايەت قبوول نەكردبايە و رىيازى شەرەف و كوردايەتى و ئازادىخوازىت نەگرتبايە و بۆ پاراستنى مولك و مال و شتى وا پشتت لە نەتەو كەت كەردبايە ئىمە لە رەسمى عەشیرەتەيمان ھەل دەدا و قەت شوئنت نەدەكەوتەين. بەلكو پىم و ايه يەكەم لوولەى تەفەنگ، تەفەنگى پىشمەرگەى كوردستان كە بەرەو سنگى تو رادىربايە لوولەى تەفەنگى براكانت دەبوو.»

حەمەخان كە تا ئىستا بىدەنگ بوو گوتى:

«ئەرى ئەم كەند و كۆژەى بۆ چىيە؟ ھەستەن ھەرسىكمان برۆين، بەرەو شەرەف، بەرەو شانازى، بەرەو مەرگى پياوانە، يا باشتەر بلتيم بەرەو ژيانى ئەبەدى.»

ئەحمەدخان ھەستا لاچاوى براكانى رامووسى و ئەوانىش دەستى ئەويان ماچ كەرد و كەوتەنەرى. تا ئىترە لە زمانى ئەو ئەفسەرە بىستراو كە خوشى كورد بوو. بەلام لە بنداردا زۆر كەس ئاگای لە ئازايەتى و پياوتەى و نەترسىيە ئەوان بوو و شىعارى كوردانە و ئازادىخوازانەى ئەم سى برا قارەمانانەى بىستوو.

كاتىك ئەم ھەوالە دلتەزىن و جەرگەرە بۆ «زىر وەشان» خانى داىكى شەھىدەكان كە لەسەر بەرمال خەرىكى نوئىژ و دو عابوو دەبەن. لە پىشدا عاتىفەى داىكەتى تىنى دەدا و بەنىنۆك ھەر دوو لا روومەتە قەلەو كەنى وا دەرنى كە خوئىن لووزەوئ دەبەستى. بەلام زوو دىتەو ھەر دوو كۆلى دەنەشەتەو و زۆر بەويقار و ئارامى بەرەو مەيدانى ئىبەدام دەكەوتە رى. لەو ئاپۆرە نىزىك دەبىتەو كە بەخەم و پەژارە و گریانەو كۆبوونەو. خەلكەكە بەدیتى ئەم خانە بەرپىزە و ئەم داىكە دلسوتاوە كە بەدەستى شا قەت كەسى

نەماو و وەجاغى كۆپرۆتەو تىكرا لە گابۆر دەدەن. بەلام ئەو ناگرى، نىوچاوانى گرژ دەك و لىوى دەكۆژى و سەر بەرزانە دەچىتە پىش. رىي بۆ دەكەنەو تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەى كە لە دەورەى سىدارەكان كىشك دەكىشن. ئەوانىش بى ئىختىيار در دەدەن. دەگاتە بن دارى كۆرەكانى كەمىك لەژىرە تىيان دەفكرى و دەلى:

«دەك رۆلە رووتان سىي بى وەك رووى داىكى خۆتان سىي كەدەو. من بۆتان ناگرىم، قورپان بۆ ناپىوم، شىنتان بۆ ناگىرم. چونكە ئىيوە پياوانە زيان و پياوانە چوونە سەر سىدارە. ئىيوە لەسەر دزى و پياو كۆژى و خەيانەت و جاشەتى نەكۆژران. ئىيوە لە رىگای ئازادى مەدا، لەسەر كوردايەتى، لەسەر ئابروو و شەرەف و لە پىناوى رىزگارى ئەم گەلە زۆر لىكراو دەدا شەھىدكارون و ھەرگىز بەمردووتان نازانم.»

لەو حالەدا فەرماندە مچ و مورەكەى سەقزىش تەرىق دەبىتەو و لىي دەچىتە پىش و سەرەخوشى لى دەكا، شىرە ژن بى ئەوئە سىياسى بكا بى دەكەنى و دەلى:

«داخوا ئەم شوپرە سوارانە دانابەزن؟»

گۆيا ئەمرى شاھەنشا وا بوو سى رۆژ تەرمى شەھىدەكان بەھەلا وەسراوى بىنەتەو بەلام فەرماندە وا لە بەرامبەر ئەم غىرەتەى شىرە ژندا شەرمەزار دەبىتەو دەستور دەدا تەرمەكان داگرن. «زىر وەشان خانم» كۆرەكانى ماچ دەكا و لەو خوئەنى بەروومەتەيدا دىتەخوار لە كۆلمەيان ھەل دەسوئ، مەلايەك لەوئىندەرى دەبى و دەلى: «خانم بۆ وا دەكەى» جوابى دەداتەو «مامۆستا! كۆرپكى لە من بووبى و شىرى منى خواردبى و لە كۆشى مندا پەرورەدە بووبى دەزانم لە مردن ناترسى... بەلام خۆت دەزانى پياوى بى گيان رەنگى دەپەرى. بۆيە كۆلمەيان سوور دەكەم، تا دوژمنان بىرنەكەنەو كۆرى زىر وەشان لە مردن ترساون!»

۱- سالى ۱۹۷۱/۱۳۵۰ بەبۆنەى ۲۵ سالى كوشتارەكەى سەقز ئەم داستانە لە كۆرى يەكىتى نووسەرانى كورد لە بەغدا خوئندراو تەو و لە ژمارەى (۲)ى گۆقارى «نووسەرى كورد» دا چاپ كراو.

۲- خەلىل خانى باوكى ئەم شەھىدانە سۆفىيەكى بەناويانگ بوو، رەنگە داستانى حوسىنى حەللاجى بۆ خىزانەكەى گىراپىتەو. خوئىن تى ھەلسوونى روومەتى شەھىدەكان لە داستانى حوسىن دەچى. ھىمن

یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێراندا

که‌م میژوونوسی ئێرانی هه‌یه‌ ددانی خیری پیدا هینابین، شتیکی ویچووی له‌باره‌ماندا نووسیبین، که‌م یا زۆر سه‌روسه‌گوتی نه‌کوتابین، سه‌یره، به‌راستی سه‌یره، له‌وه‌تی میژوو نووسراوه‌ته‌وه‌ ئیمه‌ وه‌که‌سه‌ نه‌رزوین، هه‌لمه‌ن نه‌کوتاوته‌ سه‌ر مله‌ک و ماشی که‌سه‌، ده‌ستمان به‌کلای خۆمانه‌وه‌ گرتوه‌ با نه‌یبا. هه‌ر دوژمن گه‌مارۆی ئیمه‌ی داوه‌، هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی تر په‌لاماری بۆ ئیمه‌ هیناوه‌، هه‌ر بێگانه‌ به‌گه‌ژ ئیمه‌دا هاتوه‌، هه‌ر زۆردار ویستویه‌تی بمانگرێ، بمانکوژێ، بمانکوژی، تالانمان بکا، خاوه‌ و خیزانمان وه‌ده‌شتی بخا و مال و حالمان لێ تیکوپیک بدا و ژبانمان بشیوتین. هه‌میشه‌ هه‌ر داگیرکه‌ران هه‌رشیان هیناوه‌ته‌ سه‌ر نیشتمان و زیده‌که‌مان و ویستویه‌نه‌ ولاتی باب و باپیرمان لێ داگیر بکه‌ن. ئیمه‌ نه‌گه‌ر ده‌سته‌وه‌که‌ریمان کردوه‌، نه‌گه‌ر بۆ به‌به‌ره‌کانی راپه‌ریوین، نه‌گه‌ر داومانه‌ته‌ چیا، نه‌گه‌ر رۆبویه‌ چه‌ک، پینشی زۆردارمان گرتوه‌، به‌گه‌ژ داگیرکه‌ر داهاتویه‌نه‌وه‌، ته‌نیا و ته‌نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه‌.

جا جاری وا بووه‌ قوربانیی زۆرمان داوه‌، خۆیمان به‌لێشاو رژاوه‌، له‌شمان به‌که‌له‌که‌ له‌ مه‌یدانی به‌جێ ماوه‌ و مناره‌ له‌ سه‌ری شه‌هیدانمان دروست کراوه‌. جاری واش بووه‌ به‌ده‌ستمانه‌وه‌ هاتوه‌ به‌رسینگه‌مان له‌ دوژمن بریوه‌ته‌وه‌، دامان په‌لۆسیوه‌، داپر داپرمان تی خستوه‌، ته‌نانه‌ت جوقه‌وارمان لێ بریوه‌، به‌لام له‌ هه‌موو حالیکدا هه‌ق هه‌ر به‌لای ئیمه‌وه‌ بووه‌. چونکه‌ به‌رگه‌ریمان کردوه‌، له‌ بناری چیا سه‌خت و هه‌زار به‌هه‌زاره‌کانی خۆماندا وه‌ده‌ست هاتووین. به‌رگه‌ش مافی ره‌وای هه‌موو زینده‌واریکی سه‌ر ئه‌م جیهانه‌یه‌ و به‌تاوان ناژمی‌دری. که‌چی میژووی زۆرداران بخویننه‌وه‌، ته‌ماشای بکه‌ن، هه‌ر ئیمه‌ تاوانبار و گوناهاکه‌رین، هه‌ر ئیمه‌ پیاوخراب و به‌دناوین. بۆ؟ چونکه‌ بێ هه‌یز و بێ ده‌سته‌لاتین. چونکه‌ قه‌له‌م به‌ده‌س دوژمنانه‌وه‌ بووه‌. میژوونوسی که‌مانی بێگانه‌ که‌ زۆربه‌یان به‌نانی زۆرداران چاویان پشکوته‌وه‌ و به‌ورکه‌ی داگیرکه‌ران به‌خپوکه‌ران پێیان له‌ راستی خستوه‌ و واقیعیان شارده‌ته‌وه‌. هه‌زاران جینیوی سه‌ر به‌کوکه‌یان پێداوین و قسه‌ی سارد و سووکیان له‌ پارسه‌نگ ناوین و تووک و له‌عه‌تیان لێ کردووین، که‌ بۆچی ده‌ستمان له‌سه‌ر ده‌ست دانه‌ناوه‌ تا خاوه‌ن شکۆیان به‌هاسانی بمانکوژن؟ بۆچی چاومان دانه‌یه‌شتوه‌ تا به‌که‌یفی خۆیانی ده‌ستدریژی بۆ مال و گیان و نامووسمان بکه‌ن؟ بۆ وه‌ده‌ست هاتووین؟ بۆ به‌رگه‌ریمان کردوه‌ و بۆ به‌جاریکی نه‌تاوانه‌وه‌؟ سه‌رانسه‌ری کتیبی ئه‌و میژوونوسیانه‌ نه‌ له‌ هه‌رشێ ناره‌وا بۆ سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی زۆرلیکه‌راو و به‌شخوراوی کورد. به‌لام له‌ لابه‌لای

لاپه‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌ پر له‌ ته‌وس و پلار و لاتاوانه‌شدا جاروبار ده‌توانین ترووسکایی راستی بدۆزینه‌وه‌.

بۆ نمونه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می چه‌رخێ بیسته‌مه‌دا له‌ سالی (١٣٥٠)ی هه‌تاوی (١٩٧١)ی زاینیدا کتیبیک به‌ناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلاویه‌ته‌وه‌ که‌ به‌راستی په‌له‌ی شه‌رمه‌ به‌داوینی زانسته‌وه‌. ئه‌م کتیبه‌ که‌ کاربایه‌کی ئازهری به‌فارسیه‌کی نارێک و ناله‌بار و پر له‌ غه‌له‌ت و په‌له‌ت نووسیویه‌تی، پر له‌ جینو و قسه‌ی سووک و گالته‌کردن به‌گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران کردوه‌ و وه‌ک گوتویه‌نه‌ «کاریکی پێ کردووین با به‌ده‌واری شری ناکا». به‌تایبه‌تی هه‌رشێ وای بردۆته‌ سه‌ر شه‌هیدی رێگای رزگاری گه‌لی کورد، قاره‌مانی کۆنه‌ده‌ر سمایل ئاغای سمکۆ که‌ قه‌ت نه‌سه‌که‌نده‌ر به‌گی تورکمان خاوه‌نی «عالم آرای عباسی» نه‌بیردۆته‌ سه‌ر ئه‌میر خانی برادۆست، خانی له‌پ زێرین. به‌لام ده‌کرێ میژوونوسیکی ورد و وریای کورد زۆر راستی واکه‌ نووسه‌ر به‌راوه‌ژووی نیشان داوه‌ له‌ لابه‌لای ئه‌م کتیبه‌دا بدۆزینه‌وه‌. بۆ نمونه‌ ئه‌م نووسه‌ره‌ باسی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی ده‌کا که‌ په‌نج و چوار ساڵ له‌وه‌ی پێش (١٣٤٠ی کۆچی) له‌ کوردستانی ئێران بلاویه‌ته‌وه‌ و ئیمه‌ زۆرمان له‌سه‌ر نه‌ده‌زانی، کلێشه‌ی پۆژنامه‌که‌شی چاپ کردوه‌. من لێره‌دا ده‌مه‌وی ئه‌وی ئه‌م کاربایه‌ له‌سه‌ر ده‌رجوونی ئه‌م پۆژنامه‌ نووسیویه‌تی بکه‌مه‌ کوردی. له‌لاپه‌ره‌ی (٣٦٩) له‌ژێر عینوانی «سمیتقۆ و روزنامه کردی» دا نووسیویه‌تی:

(پۆژتیک شیخ‌عبدالللا (له‌ پیاوه‌ تیگه‌یشتوه‌کانی سمیتقۆ له‌ خزمانی سه‌ید ته‌ها) هاته‌ لای من و له‌نیۆ قساندا گوتی: ئاغا «یانی سمیتقۆ» ده‌یه‌وی له‌ ورمی پۆژنامه‌یه‌ک بلاو بکرتیه‌وه‌، ئایا به‌رای تۆ به‌ج ئه‌ندازه‌ و تیراژتیک ده‌توانین پۆژنامه‌یه‌ک له‌و شاره‌دا بلاوبکه‌ینه‌وه‌؟ که‌ هه‌م سه‌نگین بێ و هه‌م جوان و سه‌رنج راکیش؟

نووسه‌ر له‌ جوابی شیخ‌عبدالللا وای گوت:

«به‌داخه‌وه‌ پسته‌کانی چاپخانه‌ی ئیمه‌ زۆر که‌من، به‌شی چاپی پۆژنامه‌ ناکه‌ن. شیخ‌عبدالللا که‌ ئه‌م وه‌لامه‌ی بیست، به‌توندی گۆرا و حالی شتیا. منیش ترسام و له‌ هه‌له‌ی خۆم گه‌یشت و گوت:

«نه‌گه‌ر وێرای کریکارانی ده‌زگاکه‌ی خۆمان تی بکوشین له‌وانه‌یه‌ که‌م و کوربیه‌کانی نه‌هیلین و بتوانین پۆژنامه‌که‌ بلاوبکه‌ینه‌وه‌. به‌لام ده‌بێ زۆر زه‌حمه‌ت بکیشین تا ئامرازی پتوبست ئاماده‌ بکه‌ین.»

لێره‌دا ره‌نگ و رووی شیخ‌عبدالللا کرایه‌وه‌ و هه‌یج جوابی نه‌داوه‌. نه‌گه‌رچی ئه‌و

کارهسانی کوژانی خالۆ قوریان

له پاشکۆی ژماره دووی رۆژنامهی «کورد» چاپی ورمی «هه‌والتوسی ئیمه ده‌نووسی: کوژانی خالۆ قوریان و شکانی له‌شکره‌که‌ی بۆ ناگاداری خوتنه‌رانی خوشه‌ویست پروون ده‌که‌مه‌وه. رۆژی (٢٨)ی رهمه‌زانی (١٣٤٠) له کاتی‌کدا که له‌شکری کورد له‌ژێر فه‌رمانده‌یی «سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندی» له‌ده‌ورویشتی گوندی «قوزلو»ی خاکی هه‌وشار خۆی بۆ په‌لاماربردنه‌ سه‌ر «سایین قه‌لا» ساز ده‌کرد، خه‌به‌ری ده‌ستدریژی «خالۆ قوریان» له «میانداو» هه‌و بۆ «شارویران» و «سابلاخ» به‌هۆی دوو سواری سه‌رداری موکری گه‌یشت. هه‌ر ده‌سه‌به‌جی روو له سابلاخ کراوه. شه‌وی (٢٩)ی رهمه‌زان له «بوکان» مانه‌وه، به‌یانی زوو رویشتن. دوو سه‌عاتی رۆژ ما‌بوو مه‌زنی عه‌شیره‌ته‌کان له‌ده‌وروبه‌ری گوندی «ده‌رمان» ده‌گه‌ڵ سه‌ید ته‌ها ئه‌فه‌ندی کۆری راوێژ و تووێژیان گرت، نه‌خشه‌ی په‌لاماربردنه‌ سه‌ر خالۆ قوریانیان کیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به‌گ» له‌ عیلى هه‌رکی، «ئه‌سه‌که‌نده‌رخان» له‌ خه‌لکی برادۆست «هه‌مزاغا» له‌ عیلى مامه‌ش «ئه‌مه‌یر ئه‌سه‌ده»ی دێبوکری و «سالار سه‌عید» له‌ خه‌تی «لاچین» هه‌و بچن. بریاریان دا له‌ جه‌نگه‌ی بوولیتلی بانگی شپواندا، له‌ سه‌عاتی دیاریکراودا، له‌ سه‌ی لاوه په‌لامار به‌رن و ته‌قه‌ ده‌ست پێ بکری. «ئه‌مه‌یرولعه‌شایر» و «ئه‌مه‌یر ئه‌سه‌ده» و «سالار سه‌عید» به‌پیتی بریاری گشتی له‌ تاریک و روونی به‌یانی (٢٩)ی رهمه‌زاندا له‌سه‌ر کیتی «زاوا و بووک» را له‌شکری خالۆ قوریانیان که له‌سه‌ر ته‌پکی «داسا مه‌جید» له‌نیو سه‌نگه‌راندا دامه‌زراوون، دایه‌ به‌رده‌ستریژ. له‌ هه‌ردووک لاوه شه‌ر ده‌ست پێ کرا.

سواری کورد نه‌یانه‌یشت شه‌ره‌که‌ درێژه‌ی بکیشی، له‌سه‌ر جله‌وان رکیف کوت هه‌لیان کوتا سه‌ر له‌شکری عه‌جه‌مان، خۆیان ده‌پال هاویشتن، به‌لووله‌ی تهنه‌نگان وه‌ ده‌ریان نان. هیندی‌ک به‌دیل گیران. هیندی‌ک کوژان و سواره‌کانی ئه‌مه‌یر ئه‌سه‌ده «مترالیوز» یکیان وه‌ده‌ست که‌وت. ئه‌سپ و یه‌ستر و تهنه‌گیکی زۆریش گیرا. ئه‌مه‌یرولعه‌شایر، ئه‌مه‌یر ئه‌سه‌ده، سالار سه‌عید له‌پاش ئه‌وه‌ی له‌ کوشتن و به‌دیلگرتنی سه‌ریانه‌کانی «داسا مه‌جید» بوونه‌وه، چهند سواریکیان به‌دووی سه‌ریانه‌ راکردوه‌کاندا نارد. بۆ خوشیان په‌لاماریان دا قۆلێکی دیکه‌ی له‌شکری خالۆ قوریان که له‌سه‌ر کیتی «خه‌زایی» بوون. ئه‌وانیش پاش ته‌قه‌یه‌کی که‌م سه‌نگه‌ریان به‌تال کرد و هه‌لاتن.

هیندیکیان وه‌به‌ر هاتن کوژان و هیندیکیان به‌دیل گیران. له‌وتیش ئه‌سپ و تهنه‌گیکی زۆر وه‌ده‌ست که‌وت. سواره‌کانی سالار سه‌عید مترالیوزیکیان گرت. ده‌گه‌ڵ کوو شکه‌سته‌ی له‌شکری ئه‌و دوو شوینه‌ و به‌شپه‌ره‌یی گه‌ینه‌وه‌ ئیندیرقاش ترس له‌نیو له‌شکری

به‌لینی دا که هه‌قه‌ده‌ستی کاربه‌ده‌ست و کریکارانی چاپخانه‌که‌ بدا، نه‌ده‌کرا له‌و رۆژیدا پشت به‌به‌لینی کورده‌کان به‌سه‌تری. چونکه سه‌ره‌په‌چی له‌ فه‌رمانی سمیتقۆ له‌و هه‌لمه‌ره‌جیدا گالته به‌گیانی خۆکردن بوو. پاش ئه‌وه‌ی چهند رۆژیک له‌و باره‌دا بیرم کرده‌وه، عه‌قلم به‌هیچ کوێ رانه‌گه‌یشت. ناچار کتیبخانه و چاپخانه‌که‌ی خۆم داخست، شه‌وی ده‌گه‌ڵ نۆکه‌ریکم و چهند به‌له‌دی دیکه له‌ شاری وه‌ده‌ر که‌وتم). لێره‌دا نووسه‌ر باسی راکردنی خۆی ده‌کا و پێوه‌ندی به‌ئیمه‌وه‌ نییه و له‌ ئاخری لاپه‌ره‌ی (٧٣٠) دا ده‌ست پێ ده‌کاته‌وه:

(به‌لێ پاش راکردن و ئاواره‌بوونی به‌ناچاری من، سمیتقۆ ده‌ستووری دا‌بوو که کتیبخانه و چاپخانه‌که‌م داگیر بکه‌ن. مه‌لا موحه‌مه‌دی تورجانی ناویکیشی مه‌ئموور کردبوو رۆژنامه‌ی کوردی چاپ و بلاو بکاته‌وه و ئاغای مه‌لا موحه‌مه‌دی تورجانیش نه‌یکردبوو ناپیای به‌شیکه‌ی له‌ کتیبه‌ به‌نرخه‌کانی کتیبخانه‌ی من هه‌لگرتبوو و برده‌بوویه‌وه ماله‌ خۆی. هه‌ر به‌وه‌نده‌وه رانه‌وه‌ستا‌بوو، ناوی چاپخانه‌که‌شمی گۆربوو. تابلۆی چاپخانه‌ی «تمدن»ی فری دابوو و تابلۆی چاپخانه‌ی «غیره‌ت»ی هه‌لا‌وه‌سیبوو. رۆژنامه‌یه‌کیان به‌زمانی فارسی و کوردی بلاوکردبووه که حه‌وتووی جاریک ده‌رده‌چوو. ناوی «رۆژی کورد - شه‌وی عه‌جه‌م» بووه که دوا‌یه‌ بوته «رۆژی کورد» و ئاخری بوته «کورد».

نووسه‌ر چهند لاپه‌ره‌ی دیکه‌ی به‌باسی شه‌ر و کیشه‌ و کاره‌ساته‌کانی نیوخۆی ئه‌و سه‌رده‌می ئێران ره‌ش کردۆته‌وه و دیسان بای داوه‌ته‌وه سه‌ر باسی سمکۆ و نووسیویه‌تی.

«خه‌لک که به‌هیوا بوون هیزی ده‌وله‌تی سمیتقۆ رام و به‌رده‌ست بکا، که خه‌به‌ری راپه‌رینی (لاهووتی) و کوژانی (خالۆ قوریان) و راکردن و بلاو‌بوونی چریکه‌کانی ئه‌و و هاتنی سه‌ید ته‌هایان بیست به‌جاریکی نا‌هومی‌د بوون. له‌و لاشه‌وه‌ کورده‌کان به‌و زال بووانه‌ نازاتر و باو خۆشتر و له‌خۆیایه‌تر بوون.

ئه‌م‌جار سمیتقۆ بی‌جگه له‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی رۆژنامه‌ی کوردی «کورد» له‌ ورمی ریک‌خراویکی بۆ وه‌رگرتنی گومرگیش دروست کردبوو، له‌هه‌ر شتیکی که خه‌لک له‌ ورمی‌را ده‌یانبرده‌ شاره‌کانی تر (مه‌راغه - خۆ - ته‌وریز) گومرگی ده‌ستاند و په‌ته‌ی چاپی به‌کوردی ده‌دانی. کوژانی خالۆ قوریان له‌ رۆژنامه‌ی کورده‌کان، که به‌ناوی کورد چاپ کراوه و بلا‌بوته‌وه، به‌لگه‌ی به‌نرخه‌ی تیدا هه‌ن، ئیمه‌ش لێره‌دا بلاوی ده‌که‌ینه‌وه.

نووسه‌ر ئه‌سلی پاشکۆی فارسی رۆژنامه‌که‌ی له‌ لاپه‌ره‌ی (٣٨٠) دا چاپ کردوه. ئه‌نا منیش ده‌یکه‌مه‌ کوردی:

خالتۆ قوربان كهوت و پاك ههلاتن. ئاغايانى مهنگور و ههركى و زهزرا جلدانه لىيان وهخۆكهوتن و نازايانه دايان گزنانى. لهو شهزهدا خالتۆ قوربان و چهند ئهفسهه و سهرياز كوژران. زوريش بهديل گيران. پياوهكانى سهيد تهها ئهفهندى (٣) توپ، سوارهى مهنگورى توپىك و سوارهكانى ههركى (٢) توپى گهوره و متراليوزىك و ئهسباب و تفهنگىكى زوربان بهتالان گرت. هينديك دهلتين سوارهى ئهحمهدى گولاوى ئاغاي مهنگور و هينديك دهلتين ئهحمهه خانى ههركى خالتۆ قوربانى كوشتوه.

شكستهى لهشكرى خالتۆ قوربان زۆربهيان گهراوهوه بۆ ولاتى خويان و دووسهه كهسيكىش چوونه تهوريز. كۆلتونيل «نصرالله خان» فهزماندهى ژاندارمريش له «صاين قلعه» وه بهرهو موكرى وهريكهوت، بهتهواوى لهو رووداوه بى خه بهر بوو. بۆ ئهوهى دهگهه خالتۆ قوربان يهك بگرنهوه زۆر بهفيزهوه بۆ لاي بۆكان هات. ئه مير ئهسعهه كه ئهوه خه بهرهى بيسهت زۆر به په له خۆى گهيانده «ئهمير ئاباد»ى ته نيشته بۆكان. كۆلتونيل كه دهگاته بۆكانى و خه بهرهى كوژرانى خالتۆ قوربان و شكان و بلاوبونى لهشكرهكهى دهزانى، فيزمالكى دههاتى، بۆكان به جى ديلى، بۆ «ساين قهلا» دهگهريتهوه. سوارهكانى بهگراوه و سهردارى موكرى وه دوويان دهكهون، ئه مير ئهسعهه و ئاغاكاني ديكهى ديپوكرى بهركيف كوت خۆ دهگهيه ننه يارمهتى سوارانى موكرى و بهگراوه. ئۆردووى ژاندارمى له كيتوى پشت گوندى «ئالبلاغ» گه مارۆ دههه. زۆران دهكوژن و بهديل دهگرن دهسكهوتيش گه ليكه. لهو پهلامارهه «سوولتان عبدالحميد خان» ئهفسههري ژاندارمى كوژراوه. كۆلتونيل دهگهه پاشماوهى لهشكرهكهى شهوانه له كيتو ديته خوارى و بهلاپيدا ههلتى. ئاغايانى بهگراوهى فهيزوللا بهگى توپىكى گهورهيان گرت و نارديان بۆ «چهريق». بهراستى نازايهتى و لهخۆ بوردى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جيبه جى كردنى ئهركى نيشتمانى و نهتهوايهتى جىگاي سويسه. هيوادارم لهريگاي ههق ناسيهوه ئهوهى لهو رۆژنامه تاقهكهماندا چاپى بفره موون. ع. ش».

دياره ئاغاي «تمدن» ئه م باسهى بۆيه نه هيناهه ته گورپى گۆشه يهك له ميژووى رۆژنامه گهري گهلى كورد له كوردستانى ئيران رووناك بكاتهوه، بهلكو مه بهسته شتيكى ديكهيه و ويستوويهتى رِق و قينى تاييهتى خۆى بهرامبهه بهسهركردايهتى راپهرينى ئهوه سهردهمى گهلى كورد ده ربيرى و بۆمان بگيترهتهوه كه چۆن چاپخانهكهى لى موسادهه كراوه. جا بۆيه هيج نهينووسيهوه ئهوه رۆژنامهيه چهند لاپه ره بووه، ئه ندهزى چهند بووه، كهى دهچووه، كهنگى پهكى كهوتوه و لهسهريهك چهند ژمارهى بلابوتهوه. بهداخهوه ئه م كلتيشهه كه چاپكراوه، دهگهه ئهوهشدا كه سال و مانگ و رۆژى دياره، ژمارهى بهسهرهوه

نييه. ئيمهش جارى هيج بهلگهيهكى ترمان به دهستهوه نييه. مهگهه له بههه خۆمانهوه بى بهلگه ليكى دهينهوه و كه مييك له راستى نيزيك بينهوه.

ئهگهه قسهى ئه م نووسهه بهريزه راست بى و ئهوه رۆژنامه سى جارى ناوگورپى كرديى. ئهوه دهردهكهوى كه ئهوه رۆژنامه لاني كه م ده بى سى ژمارهى لى دهچووبى. ئه م ژمارهش كه كلتيشه كه يمان له بهرچاوه له رۆژى (١٢)ى شهوالى (١٣٤٠) دا بلاو كراوه تهوه. ئهگهه دلنباين هه موو جارى له رۆژىكى ديارىكراوه له ههوتوودا چاپ كرابى، ئهوه ده بى ژمارهى يهكه مى له رۆژى (٢٧-٢٨)ى رهمهزان و ژمارهى دووه مى له رۆژى (٥)ى شهوال و ژمارهى سيه مى له (١٢)ى ئه م مانگه دا بلاو بوويتتهوه. بهلام من بۆ خۆم به چهند دهليل لهو حساب و ليكدانه وهيه درپۆنگم:

١- هه چهند من بۆ خۆم نه مديوه، بهلام له گهوره پياوانى ئهوه ديو و ئه م ديوم بيسهتوه كه ماموستا مهلا موحه مدهدى تورجاني يا قزلجى زانايهكى گهوره و ئه ديپيكي شارهزاي كورد بووه. هيج وى ناچى ناويكى و ناله بار «رۆژى كورد - شهوى عهجه م»ى بۆ رۆژنامه كهى هه لبارديى، با زوريشى رِق له عهجه م بووبى. ليته دا ده مه وى ئهوه نوكته رووناك بكه مه وه كه كوردى ئيران به تاييه تى خه لكى موكربان، كه گو تيان «عهجه م» مه به ستيان كار به ده ستانى دهوله ته نهك ره شو رووتى ميلله ت. دوور نييه يه كه م ژمارهى رۆژنامه كه «رۆژى كورد» بووبى، دوايه ناوى گو رپيى و بووبى به «كورد».

٢- نووسه به را شكواى دهقى رپيورتاژى كوژرانى خالتۆ قوربانى له پاشكوى فارسى ژماره دووى رۆژنامهى «كورد» راسته وخۆ نه قل كر دووه. له رپيورتاژه كه دا نووسراوه شه رى ده وهى شارى سابلاخ له رۆژى (٢٩)ى رهمه زاندا كراوه و خالتۆ قوربان لهو رۆژه دا كوژراوه. ههروه ها هه ره لهو رپيورتاژه دا هاتوه كه يه كييك له سه ركرده كانى شه رى ده وهى سابلاخ (ئهمير ئه سعهه) خۆى گهيانده ته شه رى كيتوى ئالبلاغ. ريگاي نيوان سابلاخ و ئالبلاغ بۆ لهشكرى هيج نه بى دوو رۆژى ده وى، كه و ابو دياره شه رى كيتوى ئالبلاغ له رۆژه كانى هه وه لى مانگى شه والدا رووى داوه. به ينى ئالبلاغ و ورميش بۆ په يكى سوار چوار رۆژ ده بى. بۆيه وام ليك داوه ته وه كه ئه م رپيورتاژه بۆ رۆژى (٥)ى شه وال نه گه يوه ته ورمى و له ژمارهى دووه مدا كه به حسابى سه ره وه مان ده بى له (٥)ى شه والدا بلاو بوويتته وه، چاپ نه كراوه. مه گهه واى دانپين كه له نيوان سابلاخ و ورميدا خه تى ته لگراف بووبى و ئه م رپيورتاژه به ته له گراف ناردا بى، كه ئه و يش جىي گوما نه، يان پاشكو يه كه له پاشان چاپ كرابى.

٣- نهك هه ره ئه وه سه رده مى بهلكو به داخه وه ئيستاش ئه م شوينه ماوه كه كورد سه ره وه ندى

جیژنان دەست له رەش و سپی نادا و لیتی ڕادەوهستی بۆ پاش جیژن. مەگەر پیمان وا بێ مەلا محەممەدی تورجانی زاده ئەم ڕۆژنامەیی وەک جیژنانەییەکی بەنرخ پیشکەشی نەتەوهکەیی کردبێ.

بەهەر حال پاش ئەم لیکدانانەوه دەگەینە ئەم راستییە کە ڕۆژنامەیی کوردی چاپی ورمی له ئاخر و ئۆخری ڕەمەزان یان له هەوێل ڕۆژەکانی شەوالی (١٣٤٠)ی کۆچیدا بلاو بۆتەوه. بەلام جیژی داخە کە نازانین چەند ژمارەیی لێ دەرچوو و چۆن و بۆچی و کەنگی پەکی کەوتوو.

ناوەییەکی ئەدەبی

برای زۆر بەرپێز و خۆشەویستەم کاک محەممەد مەلا کەریم!

دیارییە بەنرخەکەت گەیشت. مالت ئاوەدان بێ وەک مالی ویرانی منت ئاوەدان کردووه. دەستت نەزێ وەک ئۆخژنت خستە نیو دل و دەروونی ئاگرینم. هەر خۆش بی وەک خۆشیت هیناوه بۆ لای من.

لەمیژ بوو مالتەکەم چۆل و هۆل و بێ هەستوخوست بوو، وەک مەکوێ دزان چرای لێ نەدایسا. وەک دەروونی تاوانباران تاریک و تنووک بوو و وەک بسکی نازداران ئالۆز و پەشێو. کەس سەرانسویی نەدەکردم. کەس دەرکی لێ نەدەکرەوه ئەگەر میوانیکم هاتبا، خەم بوو، پەژارە و کەسەر و دەرد و ژان و ئازار و خەفەتیشی بەدواوه بوون. هەموو شەوم شامی غەریبان بوو و هەموو ڕۆژ بەرەبەیانێ لەداردان. بەلام له سایەیی رەنجی زانایانە و بەفیرۆ نەچووی تۆوه دیسان شادی بەمالم وەرپۆتەوه. خەم بۆی دەرچوو و دیزەیی رەشم له دوو شکاندوو. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شەنگ، شیرینی دەلال و چەلەنگ کە بەنازەوه لەسەر تەختی زێر دانیشتوو و خودای جوانی وەبیر دینیتەوه. شەکەر دەبینم، شەکەری دلپێن و تۆیه شکین جامی شەرابی یاقووتی لەسەر دەستە و مەییگێری کۆری دلدارانە. ساز و ئاوازی «باربود»ی هونەرمانەندی پەنجە رەنگین له مالتەکەمدا دەنگ دەداتەوه، کێژە جوان و نەشمیلانەکانی ئەرمەنی و گورجی له دەستەدا هەلەپەرن و پێ دەکەن. شاپووری زانا سەرگوزشتە و چیرۆکی کۆنم بۆ دەگێریتەوه. دەنگی کولنگی فەرهادی بێ موراد له گوێمدا دەزربینگیتەوه. نەخش و نیگاری (تاق وەسان) شوپنەواری کۆنی ولاتەکەم وەک پەردەیی سینەما بەپیش چاومدا هاتوچۆ دەکەن. شەو دیز لەبەر دەرکەم نیتسکە و سمکۆل دەکا و دەگورپین. بەلام خوسرەوی بەپشتەوه نییە تا جلیت و تەقلە و ڕمبازی بکا. ئاخر خوسرەوان ئیمەمانان ناخویننەوه و ڕوو له مالتە هەژاران ناکەن. نیزامی و خانە بەسەر و سیمای ئاسمانی و شاعیرانەوه لەلای سەررووم دانیشتوون و شیعری تەر و ناسکم بۆ دەخویننەوه، ئەمیان بەفارسی دەلی:

پریدختی، پری بگذار ماهی
بزیر، مقنعه صاحب کلاهی

* سەرنج: نووسەر له سەرتاسەری کتیبەکەیدا، ناوی (سمکۆ) به (سمیتقۆ) دەبا.

روونکردنەوهی هەندیک له ناوانەیی له م و تارەدا هاتوون:

ئالبلاغ: گوندیکە له نیوان سەقز و بۆکاندا.

ئەمیر ئاباد: گوندیکە له لای ڕۆژئاوای نیزیکی بۆکان.

ئەمیر ئەسەد: عەلی ئاغای عەلی یار سەرۆکی عەشیرەتی دیبۆکی.

ئەمیرولعەشایر: قەرەنی ئاغای مامەش سەرۆکی عەشیرەتی مامەش.

ئیندر قاش: گوندیکە زۆر گەورەیه له شیمالی شاری مەهاباد، نیزیکی بەفەخرەقا.

خالۆ قوربان: یەکیک له کورده نازادبووانەکانی گیلان بوو کە دەگەل کۆچک خانی جەنگەلی له ڕاپەڕینی

جەنگەلدا هاوکاری دەکرد، دوايه بای داوه و لای دا و بوو بەپیاوی دەولەتی ئێران.

خەزایی: کیتۆیکە له شیمالی شاری مەهاباد هەلکەوتوو.

داسا مەجید: تەپکێیکە له ڕۆژەلانی شاری مەهاباد.

دەرمان: گوندیکە له ڕۆژەلانی شاری مەهاباد.

زاوا بووک: کیتۆیکە بەرز و سەختە له ڕۆژەلانی شاری مەهاباد.

سالار سەعید: عەلی بەگی حەیدەری بۆ شاعیری ناودار عەبدوللا بەگ (ئەدەب).

سەرداری مۆکی: عەلی خان کۆری محەممەد حسین خانی شەهید.

سوارەیی ئەحمەدی کولای ئاغای: ئاغایەکی بەناوبانگی عەشیرەتی مەنگۆ.

شاروێران: ناوچەیهکی گەورە و پڕ بێت و بەرەکەتە له دەورووبەری مەهاباد. کەلاوەکانی دربار پاتەختی

مۆکیان له ناوچەدایە.

«صاین قلعه» ساین قلە: شارێکە لەبەری هەوشار.

فەیزوللابەگی: عەشیرەتێکی بەناوبانگە کەوتۆتە نیوان سەقز و بۆکان.

لاچین: گوندیکە له ڕۆژەلانی نیزیکی مەهاباد.

لاهووتی: شاعیری بەناوبانگ و شوێشگێری ئێران.

هەمزەغا: بۆ قەرەنی ئاغای مامەش (ئەمیرولعەشایر).

شب افروزی چو مهتاب جوانی
 سیه چشمی چو آب زندگانی
 کشیده قامتی چون نخل سیمین
 دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
 ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
 دهان پر آب شکرش رطب را
 به مروارید دندانهای چون نور
 صدف را آب دندان داده از دور

ئهویان به کوردییه که ی خۆمان ده لێ:

قامه تش قیام قیامهت خیزن
 خه راهش ئاشووب رووی رهستاخیزن
 پیشانیش پرشنگ نوور جیش مه خیزۆ
 حوسنش بووم قورس قه مهر مه بیژۆ
 موژهش چون خه دهنگ شه هابی ئه نجوم
 ئه ر بگنۆ وه سهنگ تا په رمه بو گوم

به لێ له ده ربای بێ لیوار و که نار و پر شه پۆلی شیعهر مه له ده کهم و له گولزاری
 په نگاوهرنگی ئه ده بدا گول ده چنم، هه ر باسی جوانی و ئه وین و دل داری ده بیسم. ده لێ
 ته مه نم له نوێ نووسراوه ته وه و هاتومه ته وه سه ر حه دی چارده ساله .

کاکای خۆم:

ئه و به زم و په زمه، ئه و خۆشی و شادییه هه موو شیرین و خوسره وه که ی خانای قویادی بو
 منی هیناون. جا چۆن سوپاست نه کهم و ریزت لێ نه گرم؟ که رهنج و تیکۆشانی تو بو ته
 مایه ی خۆشی و شادی من. به راستی به ساغ کردنه وه و له چاپدانی ئه م کتیبه نایابه
 کتیبخانه ی مالانت رازانده وه و ئه ده بی کوردیت بووژانده وه.

راست بلێم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چهند پارچه شیعهرم خۆتندبووه و تیی
 نه گه یشتبووم. بیستبووم خوسره و شیرینی نیزامی وه رگپراوه و باشیشی وه رگپراوه.

به لām بروام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری ئه ده بی فارسیم دیون کرانه کوردی و

ده زانم چهند ناشیانه و بێ ده سه لاتانه وه رگپردراون. ده ترسام ئه وه ش هه ر وابی. هه رچهن
 ده مزانی «ئه ورهنگ» چاپی کردوه، هه یچ هه ولتیکم بو په یادکردنی نه ده دا. به تاییه تی له
 شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کۆلم و به زه حمهت تیی ده گه م. به لām پاش ئه وه ی شیرین و
 خوسره وت بو ناردم زۆر شتم بو روون بووه و تی گه یشتم خانای نه نه نگیکه له ده ربای
 شیعر و ئه ده بدا و له خۆی رادیوه بچته مهیدانی نیزامی گه نجه وی که به خوای شیعی
 فارسی ناسراوه و ناوبانگی جیهانی هه یه. شاعیریکی فارس گوتویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
 هرچند که «لانی بعدي»
 و صاف و قصیده و غزل را
 فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لیبی پرسویه:

«ئه دی بو ناوی نیزامیت نه هیناوه؟»

گوتویه تی:

«باوکم من باسی پیغه مبه رانم کردوه و هه قم به سه ر خواوه نیبه.»

خانای ئیمه چۆته مهیدانی ئه و که له شاعیره. له وه تی شیرین و خوسره وی خانام وه گیر
 که وتوووه. خه م له خۆم حه رام کردوه و خه ربکی خۆتندنه وه ی ئه و خوسره و و شیرینه ی
 نیزامیم. راسته شیوه ی گۆرانی بو منی موکریانی گرانه. به لām به یارمه تی ئه م فه ره نه گه ی
 تو بو ت کردوه و به کۆمه گی ئه و وشه فارسی و عه ره بییانه ی خۆی به کاری هیناون و
 به یاریده ی خوسره و و شیرینه که ی نیزامی هه یچ نه بی تاراده یه ک له مه فه وومی شیعه رکانی
 ده گه م و چیتزی لێ ده که م. په رنه گه وه ک خه ربکم له داها توودا باشتری لێ رابیم. جارێ
 ناتوانم به ته واری رای خۆم ده ربهریم. به لām له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بو روون بو ته وه
 ناهه قت نه بووه ناوی شاکارت لیناوه. به راستی خانای که له شاعیریکی مه زنی کورده و
 کتیبه که شی شاکاریکی ئه ده بی به رز و نایابه. پیوه ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و
 رۆژگار برستم لێ نه بری، شیعر به شیعی شیرین خوسره وی خانای نیزامی له به ربه ک رانیم
 و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانمدا بوو شتیکیان له سه ر بنوسم. ئیستا ئه وه نده م بو
 روون بو ته وه خانای خوسره و و شیرینی نیزامی راسته و راست وه رنه گپراوه. به لکو نازادانه
 چیرۆکه که ی کردۆته کوردی. به لām زۆر له ئه سه له که دوور نه بو ته وه. نه ک نه مدیوه هه یچ له

چیرۆکه که بپه‌رتینی. به‌لکو هه‌ستم کردوو له‌جێ جێیان هه‌ناسه‌ی درێژتر بووه و پتر له‌سه‌ر مه‌به‌ست پۆبیه. جا له‌ کوێدا سه‌رکه‌وتوو و له‌ کوێدا سه‌رنه‌که‌وتوو پتویستی به‌لیکۆلینه‌وه‌ی زیاتر هه‌یه.

دیاره‌ فەرق له‌ نێوان دانان و وه‌رگێراندا زۆره. هه‌رچه‌ند ده‌زانین چیرۆکی شیرین و خوسه‌رو زاده‌ی خه‌یالی نێزیمی نییه و له‌ پێشیشدا گوتراوه. نێزیمی سه‌رچاوه‌ی وه‌ک شانامه‌ی فێرده‌وسی له‌ ده‌سدا بووه و سوودی لێ وه‌رگرتوو. به‌لام دیسان ئه‌و دانه‌ره‌، و خانا وه‌رگێر، و ده‌بێ ئه‌و فه‌رقه‌مان له‌ پێش چاوی بێ. ئه‌وه‌نده‌ی به‌تێگه‌یشتنی خۆم به‌راوردیم کردوون، له‌باری نێوه‌رۆکه‌وه‌ خانا له‌ به‌رامبه‌ر نێزامیدا به‌داماو نه‌دیوه، به‌لام زمانی نێزامیم پێ پهلوانتر و شاعیرانه‌تره. په‌نگی بلیتی له‌ فارسییه‌که‌ باشتر راهاتوو، راسته‌ من خوسه‌رو و شیرینی نێزامیم زۆر جار خۆتێندۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت شیعری نێزامیم به‌ده‌رس خۆتێندوو و ئی خانا بۆ یه‌که‌م جار دیوه و زۆر شاره‌زای زبانه‌که‌ی نیم. ئه‌ما هیندیک وشه‌ی عه‌ره‌بی خه‌تیبانه‌ و ناشاعیرانه‌م له‌ شیعری خانا دا دیون که له‌ شیعری نێزامیدا به‌دی ناگرین.

من وه‌رگرتنی وشه‌ بۆ ده‌ربڕینی مه‌به‌ست له‌ زمانی ده‌ر و جیرانان ئێستاش به‌شوورده‌یی نازانم، چ ده‌گا به‌سه‌رده‌می خانا. نێزامی بۆ که‌می کۆمه‌گ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوو؟ به‌لام هیندیک وشه‌ له‌ هه‌موو زماناندا هه‌ن که وشه‌ی شیعری نین، له‌و وشانه‌ ته‌ک و تووک که‌وتوو نه‌ نێو شیعری خانا وه‌ک ئه‌م شیعره:

چۆن به‌حوکم ذات «لا احصى» صیفات
جه‌ناب ئه‌قده‌س «جاعل الظلمات»

له‌ شیعری خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کاره‌یناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعری و مۆسیقایان تێدا به‌وه‌ و شیعره‌کانیان دزی نه‌کردوو.

سیمای وێنه‌ی شه‌مع ته‌جه‌للای کۆی طور
مده‌ ره‌وشا به‌لوطف خوداوه‌ند جه‌ نور

ئه‌م کێشه‌ی نێزامی بۆ هۆنده‌وه‌ی شیرین و خوسه‌رو هه‌لی بژاردوو که‌میک له‌ کێشی شیعره‌کانی خانا گرانه‌تره. ده‌توانی بلیتی ئه‌وه‌ به‌لگه‌ی بێ هینزی نییه. خانا به‌ئانقه‌سه‌ت کێشی خۆمالی هه‌لبژاردوو. ئه‌ما من ئیقناع نابم. چونکه‌ ده‌زانم شیعری خانا ئه‌وه‌نده‌ش نێمالی نییه و له‌ دیوانی شاعیره‌کانی فارسدا نمونه‌ی هه‌یه و روون نییه کامان له‌وی دی

فیربوین، حافیزی شیرازی ده‌لی:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کێشی شیعری نێزامیم ئه‌وه‌نده‌ بۆ شاعیرانی کورد ئه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆزان نامۆ و بێگانه‌ نییه. چونکه‌ یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که به‌شێوه‌ی گۆزانی شیعری گوتوو «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کێشه‌ داناون. به‌لای منه‌وه‌ خانا له‌ خۆی رانه‌دیوه‌ خۆی له‌ قه‌ره‌ی ئه‌م کێشه‌ بدا. ئه‌م له‌خۆزانه‌دیتنه‌ له‌باری رواله‌ته‌وه‌ که‌میک له‌ نرخی کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه‌. چهند خۆش بوو هه‌ر له‌سه‌ر کێشی نێزامی بایه. شتیک که‌ سه‌رنجی منی راکێشا و په‌نگی سه‌رنجی هه‌موو شیعرناسیکیش راکێشی، ئه‌مه‌یه: که‌ خانا زۆر شاعیرانه‌تر و ئاشقانه‌تر ده‌ستی به‌کتێبه‌که‌ی کردوو و مونا جاته‌که‌ی ته‌رتر و پڕ سۆزتره‌ له‌ ئی نێزامی:

به‌نام ئه‌و که‌س شیرینی ئه‌رمه‌ن
په‌یدا که‌رد (فه‌ره‌اد) په‌یشی بێ کوکه‌ن
هه‌ر سووب تا ئیوار نه‌پای بێستووون
ته‌قعه‌ی قولنگش یاوا به‌گه‌ردووون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ئاخر به‌ناکام ئه‌روا سپه‌ردش
تعالی جه‌ صونع په‌روه‌ردگاریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرداریش

کاکه‌ گیان!

دیسان سوپاست ده‌که‌م که‌ ئه‌م گه‌نجینه‌ دارماله‌ت بۆ ناردوو و به‌مرواری و گه‌وه‌هه‌رانت خه‌نی کردوو. به‌راستی په‌نجیکی زۆرت کێشاوه‌ و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌رکردوو. یا من نه‌مدیوه‌ یا تا ئێستا کتیبی هیچ شاعیریکی کورد ئه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌کراوه. پێشه‌کیت بۆ نووسیوه. هه‌رچه‌نده‌ به‌پروای من کورته‌ و ده‌کرا پتری له‌سه‌ر بنوسی. ئه‌م جۆره‌ پێشه‌کی نووسینه‌ له‌مێژه‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته‌ باو و په‌نگی ئه‌وانیش له‌ ئه‌ده‌بیاتی رۆژئاوایان وه‌رگرتی. له‌ هیندیک بۆچوونیشدا په‌نگه‌ زیده‌ره‌ویت کردبێ. بۆ نمونه‌ هه‌ر به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعری خانا هه‌یه مه‌رج نییه‌ بێر بکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئه‌و

مۆسیقای زانیوه. چونکه باسی مؤسیقا له شیعرى نیزامیشدا ههیه و ویدهچی لهوی وەرگریتی.

رەخنەبەکی ترم ئەمەیه سەریاسەکانت هەر بەفارسى هیشتوننوه، دیاره مەبەستت ئەوه بووه ریز بۆ تیکستەکه دابینی. بەلام ئەو کەسەى ئەو سەریاسانەى نووسیبوه فارسى باش نەزانیوه و هەلەیان تێدان. براگیان! خوۆ تۆ فارسى دەزانى تۆ خواکەى «تولڈ شدن» تەعبیریکی فارسانەیه؟

دیاره هەر دوو نوسخەى تیکستەکەت لەدەستدا بوون و زۆریش ئەمانەتت رەچا و کردووه. دەبوو کاتییک تووشى ناوی شوپن و مرۆشان دەبووی چاویکت بەخوسرەو و شیرینەکەى نیزامیدا گیرابایه تا هەلەکانى تیکستەکانت راست کردبایهوه. من که تووشى ئەم شیعرەى خوارەو هاتم سلەمیمهوه. چونکه پێم سەیر بوو شاعیریکی بەرزى خاوهن دەسلەتەى وهک خانانەى خوۆرا و بێ ئەوهى پیتیست بێ قافیەى شایگان لەکاربێنى و شیعرەکەى پێ دزیو بکا:

هەر جه خوررەم کو تا سەرای بەغدا

نەقش گول کەفتەن چون طورەى طوغرا

چومە سەر خوسرەو و شیرینەکەى نیزامى تەماشام کرد لەویدا وا هاتووه:

زجرم کوه تا میدان بغرا

کشیده خط گل طغرا به طغرا

گومان لەوهدا نییه «خوررەم» و «بەغدا» هەلەى ئەو کەسەن که کتیبەکەى نووسیبوه تەوه نەک هەلەى شاعیر. ئەمجار ترسام و تووشى هەر ناویکی گومان لیکراو بیام سەیریکی فارسىیەکەم دەکرد. دیاره ئى دیکەشى تێدان وهک (مەهستان) لەباتى (کەهستان) که دەزانى مانایان تەواو دژی یهکتره.

فەرەهنگەکەى کاریکی باشه و گەلیک یارمەتى خوینەر دەدا وشە فارسىیەکانت ناتوانم بلێم زۆر باش بەلام باش مانا لێداو تەوه. له دواییدا پیرۆزیایی ئەم کاره گرنگەت لى دەکەم و هیوادارم خزمەتى گەورەتر بەئەدەبى نەتەوهکەمان بکەى.

برات: هێمن ۱۹۷۶/۱/۱۲

ئەركى بهیان له هەلومەرجى ئیستادا

پاش برانەوهى شەرى یەكەمى جیهانى، پاش لەبەرەك هەلۆشانى دەولەتى عوسمانى كەمالیستەکانى توركیا بەهەلههەل و پەلەپەل تى دەكۆشان خەلكى ولاتەكەیان فیری ریشوینى ئەوروپایی بکەن. توند بەگژ ریشوینى كۆندا چوون. جلوبەرگی نەتەوايه تیبیان له هەموو گەلانى ئەم ولاتە قەدەغە کرد. خەریك بوون وشەى بیگانە، بەتایبەتى عەرەبى له زمانەكەیان و دەرنێن، خەتیان گۆزى.

کاریكاتۆریکی ئەو سەردەمىم دیوه کاریکی هونەرماندانەى زۆر سەیره. کاریكاتۆریست، زەلامیکی توركى كیشاوه، پیتەکانى (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ) ی له تیریکی خستوون، سەریان له تیرهكە دەرھیناوه، له وشتریکی ناون، بەتیبلا له وشتر پاساوه و تیبى راخووبوه (گێدن عربستانه!)

هونەرمانەند هونەرى نواندووه، هەستى خوۆ دەرپرپوه، خەلكى وەپیکەنن خستووه. بەلام ئایا کارەكە وا بەهاسانى براوه؟ هەر کەس چ بر ئاگای له نووسینى ئیستای توركى بى، ناچاره جواب بداتەوه «نەخیر».

راسته خەتیان کردە لاتین و ئەم پیتانەشیان ناردەوه عەرەبستان. بەلام هەرگیز نەیانتوانى ئەو وشانەى لەم پیتانە دروست دەکرتن له زمانى خوۆیان دەرباوێژن. پاش ماوهیهك هەلسوو، داسوو، شیتانە و تەپوتۆزى مندالانە هاتنەوه سەر رەوتەكەى جارانیان. ئیستا نووسەرانى تورك بەزمانیکی تیکەلا و دەنوسن. بۆ نمونە ئەم چەند دێرانەم له تازهترین رۆژنامەکانى توركى دەرھیناوان:

«اجتماعى عدالت تامين ياسايش ساغلام محیط ياراتماق ایچون عموم خلق كتله لرى متحدا چالیشمار ایدلار.»

(یا)

«سین عشقى منى مجنون ایتدی. مشرق و مغربى سیراتیدم آخر داسنى سویدم عزیزم.» قسەى خوۆمان بى، دار و بەرد گوپی کەری. دوور له رووی کەمالیستەکانى خوۆپەرست ئەم دێرانە بەتورکیکی زۆر پەتى نەنوسراون! بەلخ شاعیر و نووسەرەکانى تورك بەم زمانە تیکەلا و دەنوسن و ئى واشیان ههیه ناویانگیان بەدنیا دا بلاو بۆتەوه و نووسینەکانیان بەزمانى زیندووی جیهان وەرگێردراون.

پان ئیرانیستی واش له ئیران پەیدا بوون که دەیانویست، بەفارسى پەتى بنوسن.

ئهوانیش برتیکیان ته پوتۆزکرد، بهم لای و ئه ولادا ههلسووړان و گیتچه لایان نایه وه. بهلام فارس گوته نی: کسی تره برایشان خرد نکرد. «کەس بە ربهی نه پیتوان»، کەس گوتهی نه دانئ، کەس لاسای نه کردنه وه. کەم کەس ویرای ئابرووی خۆی بهری و ریتبازی سه عدی و حافیز و نیزامی و مه له وی به ریدا وه شوین چهنده کەسی شیت و شووری بی مایه و سه رلیتشیواو بکه وی، خۆیان پت رانه گیرا و وهک بلقی سه ر ئاو پووچانه وه و ناویان له نیو ناواندا نه ما.

بیستومه ئه فسه ریکی سیاسی راپۆرتیکی زۆر گرنگی به خه یالی خۆی به فارسی (سه ر) بو دوکتۆر موسه دیق نووسیوه، موسه دیق هه رچی خه ریک بووه تپی نه گه یشتوه، له په راویزی راپۆرتیه که دا نووسبوته تی: «خواهشمندم کاملاً عربی بنویسید».

ئیتستا شاعیر و نووسه ری فارسی وا هه ن بهم زمانه تیکه لاهه شاکاره ئه ده بییه کانی بیتگانه ده که نه فارسی و بوخوشیان شاکاری تازه و نوی و پر نرخ و جوانی ده خولقیئن و نووسه ری وهک: هیدایت، عه له وی چوبک، ئه فغانی، ساعیدی و سه مه دیان لی په یدا ده بی و شاعیری وهک، به هار، شه هریار، نیما، په روین، سیمین و فروغ و شاملوو و نادر پوور و سوپه ری که لیتی شاعیره گه وه کانی پیتشوویان پر ده که نه وه. بو ئه وه ی بزنان فارسی ئه مرۆ چون ده نووسری چاوتیک بهم چهنده دیرانه ی خواره ودا بخشیتن که له تازه ترین رۆژنامه کان ده رها توون: «تفکیک و تقسیم اراضی کشاورزی ممنوع اعلام شد».

«مالیات خرید و فروش در اراضی بایر خارج از محدوده شهری بطور تصاعدی دریافت میشود. معاملات شرطی و رهنی زمین برای اخذ وام ساختمان یا فعالیت صنعتی از مؤسسات دولتی مجاز بلا مانع اعلام شد.»

ئه وه که سانه ی عه ره بی ده زانن به هاسانی ده توانن وشه عه ره بییه کان له نیو ئه م دیرانه دا بدۆزنه وه. بهلام ئه گه ر فارسی نه زانن له مانای رسته کان ناگه ن. چونکه له سه ر ریزمانی فارسی دارپتزاوون و وشه عه ره بییه کانیان له نیو خۆدا جۆش داوه.

تازه ربا یجانی، ئه فغانی، پاکستانی، تاجیک، ئۆزبه کستانی و بلوچیش هه ر وا تیکه لاهه ده نووسن. عه ره بیش کورد گوته نی «بازه ده شگری و به ریش ده دا ئه گه ر ده به خشی و هه ریش ده گری». زۆر ته بیعییه هه موو گه لی دنیا ده بی ببه خشی و هه ربگری و تا بژی و نه مرئ.

له م نیوه دا ته نیا ئیمه ی وهک که لی کۆتانی له مه یدان چه قیوبن، چاومان له هه وا برپوه، فیزمان ناهیتنی له کەس وه ربگرین و ئاگاشمان لی نییه چۆنمان لی وه رده گرن. نازانم ئه م ئه م و هه وایه، ئه م به رزه ده ماخییه و ئه م له خۆبایی بوونه، له کام پله مان هه لده دیری،

نازانم که ی سه ره نگری ده بین؟ نازانم چمان به سه رده ی نازانم بهم حاله ده گه ینه کوی؟ هه ر ئه وه نده ده زانم زیانمان زۆر لی ده که وی و زۆر شتی جوانمان له کیس ده چی.

میتزوی رۆژنامه نووسی ئیمه زۆر له گه لانی ده ور به رمان به چی نه ماوه، «کوردستان» یه که م رۆژنامه ی کوردی که له سالی ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلاو بوته وه فه رقیکی ئه وتوی ده گه ل رۆژنامه کانی گه لانی هاوسی و ده ور به رماندا نییه. له سه ره تانی رۆژنامه نووسییه وه رۆژنامه نووسه کانی ئیمه ش وهک رۆژنامه کانی تورک و فارسیان نووسیوه و پیتیان شووریه ی نه بووه وشه ی بیتگانه له کاریئن.

رۆژنامه کانی سه رده می شیخ مه حمودی نه مر که له سایه ی رهنج و تیکۆشانی لای رۆژنامه نووسی زرینگ و پیتۆلی کورد کاک جه مال خه زنه داره وه سه ره له نوی ژیاونه وه و ئیتستا له به ر ده ستانمان، ئه و راستییه به ته واوی روون ده که نه وه.

پیره میتدی نه مر رۆژنامه نووسی هه ره گه وه و شاعیری به ناویانگی کورد له «ژین و ژیان» دا ئارام و له سه ره خو گۆرانیکی باشی به سه ر نووسینی کوردی دا هیتنا. ئاگایانه و وشیارانه خه ریکی بژارکردن و خاوتنکردنه وه ی زمانه که مان بوو و وه ستایانه وشه ی عه ره بی و فارسی و تورکی لی هه لاهه ودا و وشه ی ساکار و په سه نی کوری له باتی ئه وان به کارهیتنا.

گه لاپتیز، گه لاپتیز گه ش و به رز، به پرشنگی روون و جوانی ئاسمانی ئه ده ب و رۆژنامه نووسی کوردی رۆشن کرده وه، خه والووی راپه راندن و شویشیکی پیرۆزی ئه ده بی هه لگه رساند. ریتبازیکی راست و په وانی گرته پیتش، نووسه ر و شاعیری پتگه یانن و به خه لکی ناسانن و وهک دره ختیکه به به ر و سیبه ر په گاژی کرد و وه چه ی وهک «نیشتمان» و «کوردستان» و «هه لاله» و رۆژنامه کانی دیکه ی سه رده می کۆماری کوردستان له مه هابادی ده رکردن.

نالیم ئه ویش زۆر ته واو بوو، نالیم که موکوری نه بوو، نالیم که ئه ویش شتی بی تامی تیدا چاپ نه ده کرا. به لام ده توانم بلیم ئه گه ر ئه و ئه ستیره گه شه وا زوو ئاوا نه ده بوو تووشی ئه و شه وه زه نگه نه ده بووین که سه ره ده ری تیدا ناگری.

به داخه وه ئه و ته پ و تۆزه ی که پاش شه ری یه که م له تورکیا و ئیران هه ستا و له و ولاتانه خۆی نه گرت. پاش شه ری دووم رووی له کوردستانی عیراق کرد، رووی له و پارچه ی نیشتمان که مان کرد که تاراده یه ک ده ره تانی کوردی نووسینی لی هه بوو. له ویدا وه ستا، نه ره وی، نه ره وی و مه یی تا رۆژی رووناکی لی کردینه شه وه زه نگ. شه وه زه نگیکی تاریک و تنووک و ئه نگوست له چاو.

پیاوی بی مایه و له خۆبایی دهره تیان هینا و قهله میان فری دا و رۆبونه (بنووس) و پیتنوس) و (کتیب)یان دراند و (پهرتوک)یان بۆ له بن ههنگل ناین. کاغه زیان به دەم بادا دا و (تیانوس)یان خسته بهردهس. شیعیان به درۆ و ههلبهست زانی و ههزار ناوی سهیر و سه مه ریهان له شاعیری کلتۆل و چاره رهش نا، تا ئاخه ره که ی به ههستیاری برای بیستیاری ئامۆزای ههقی که متیار دهرچوو. قافیه یان به تهنگی زانی و (سه روا)یان پی بهراوه لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چهنگیزخانی مهغولیان بۆ خۆیان به راست زانی. چونکه پۆلیس خزمهتی خه لکی نه ده کرد (حه یته...)یان بۆ رازه ی گه له هه لیزارد. ئیمزایان نه خۆتندراوه و (واژوو)ی پیروزیان لێ دا.

هه رکهس له بهر خۆیه وه دهستی کرد به وشه داتاشین و هه رچی به قه له می چه په رکی داهات نووسی. بی ئه وه ی هه ست به به رپرسی میژوویی بکا. به تابه ته ی پاش ئه وه ی رادیۆی کوردی له ئیران و عیراق دامه زران، سه رلیشیواوی پتری په ره گرت، نووسه ری به نامه ی کوردی ناچاره ته رجه مه ی ده قاوودق بکا. ناچاره ئه وه ی بۆی دهنوسن موو به موو بیکا به کوردی. بۆیه شتیکی لێ دهرده چی که کس نازانی چیه؟ من بهش به حالی خۆم وه بیرم نایه جاریکیش گویم دابینه دهنگواسی ئه م رادیۆیانه چونکه هه ر چۆنیک بی له فارسی و عه ره بی و ته نانه ت تورکی باشتتر تی ده گه م تا ئه م زمانه ی ئه وان پیی ده لێن: کوردی!!!

هه رچه ند له م سالانه ی دوایی خه لک وشیار بۆته وه و ته نووری نه زانانی له خۆبایی دامرکاوه و بازاری بی چاوو روویی ئه وان له به ره که وتوووه و ئیتر نووسه ره لاوه خاوه ن به ره کان به شووره بی ده زانن ره وتی مامۆستایانی نه زان هه لگرن و ئه م وشه نار هه سه نه دزیوانه له کاربێن. به لām داخی گرانم هیشتا به ته واوی فری نه دراون و جاروبار له لایه ک سه ر هه لده نه وه. راستیان گووتوووه، به ردیک شیتیک له چالاوی باوی به سه د ئاقل نایه ته ده ر.

له میژبوو به ئاواته وه بووم شیعیکی نویی خۆش بخوینمه وه، ده زانن ماوه یه که شیعی شاعیره لاوه کاتمان ئه وه نده ویک ده چن که پیاو ته نیا به ئیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. زۆریه یان به (نازیه که م) (دلداره که م!) (خۆشه ویسته که م!) ده س پیده که ن و ئه م وشه ناسک و جوانانه ئه وه نده دووپاته کراونه وه، پیاو چ چیتژی خۆشیان لێ ناکا. تا ماوه یه ک له مه وپیش وا بزنام له (هاوکاری) دا بوو شیعیکم خۆینده وه هه رچه ند هه ر له سه ر ئه م تاقه کیشه بوو که ئیستا باوه و بۆته (بهیتی بله و نابێته وه) و ئه گه رچی دیار بوو، شاعیر لاوه، به په له یه، که م ئه زمونه، به لām شیعیکی جوان و ساکار و پر له سۆز و هه ست بوو. هه ر دیتیکم ده خۆینده وه هه زار ئافه رینم بۆ شاعیر ده نارد، رۆله م! چاوم! که سی مامی! و

شتی وام له زاری دهرده په رین.

ده مگوت: ئۆخه ی ئه گه ر شاعیری وامان هه ن که رسته ی «پیمان خاوس بی» ده که نه قافیه، ئی واشمان هه ن که مایه ی هیوا ی دوا رۆژن. له په ره ک گۆزیک ئاوی ساردم پی دابکه ن رچه نیم، تیکرا بووم، نه شه که م شکا. خاوبوو مه وه. نازانم ئه م شاعیره خۆشه ویسته چۆنی بیز هاتبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی ئیسکگرانی وه ک «په رتوک» بخاته نیو شیعه ره که په وه؟

نازانم بۆ بیر ناکه ی نه وه، ئیمه مانان که خۆمان ده کوژین زامی ره ش ده که یین، ئاوی چاومان رۆ دهرژی تا شیعیکی به کوردی ده لێن. بۆچی ناویانگمان له چوارچیه ی شاره که مان دهرناچی. به لām ئه حمه دی خانی، که پیوستمان به قاموسی عه ره بی و کوردی و فارسی هه یه تا بتوانین شیعه ر گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ینه وه تا ئیستا مه م و زینه که ی به چه ند زمانه ی زیندووی جیهان ته رجه مه کراوه؟

ئه گه ر هیندیک که سی نه خۆینده واری ساویلکه، به لām پاک و بی فیل، هه سته توندی نه ته وا به تی و بیروپرای چه وت و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه له ی کردن و ئه م ته پوتۆزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلاوی و خۆپه رست و ته نانه ت ناپاکی وا هه بوون که زانیان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق که م بوون. له فه ره نه گه کۆنه کانی فارسی گه ران و وشه ی ساوا و له کارکه وته و فه رامۆشکراوی فارسییان له نیو قاموسه کۆنه کاندای دۆزییه وه و نابه جی له کاریان هینان.

دیاره من پیم وای نییه ئه گه ر نووسه ریکی ئیمه له کاتی پیوستندا بۆ دهرپینی مه به ست وشه ی بیگانه له کاربیتنی قیامه ت راده بی، دنیا به قور ده گیر، پردی سیرات ده پس و رووگه و ده ده گه ری. به لām خۆ فریودان و خه لک فریودان به گونا هیکه گه ره و تاوانیکی خراپ ده زانم.

ئیمه نابیی گوئی بده یه شه ی نوینسته کانی فارسی که ده لێن کوردی شیه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خۆیه و ناترسین و نابشارینه وه که خزمایه تی ده ته ک فارسیشدا هه یه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه ربه گرین وه ک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیه چ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لām هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وه، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ» ی فارسی بنوسین. یا له جیاتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خۆمان. وشه ی (قه شه نگ) له کاربیتن که تورک و فارس کیشه یان له سه ر هه یه.

جگه له وه ئه گه ر پیوست بی وشه وه ربه گرین، بۆچی واز له و وشانه بێن ک له میژبه

تیکه‌لی کوردی بوون و له کورده‌واریدا بوونه باو و وشه‌ی نامۆ بکه‌ینه باو. لیستان ده‌پرسم. دنیا، قه‌له‌م و غه‌زله‌ی عه‌ره‌بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه‌ی فارسی، سه‌یر ئه‌وه‌یه فارسه‌کان بو‌خۆیان پتر، وشه عه‌ره‌بیه‌یه‌کان ده‌کار دین به‌پروای من فریدانی ئه‌و وشانه‌ی له‌ کۆنه‌وه تیکه‌لی کوردی بوون و نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی کارێکی خۆزاییه‌یه. ره‌نگه به‌کوردیکی نه‌خوینده‌وار بلیتی سه‌ماوه‌ر رووسییه و ته‌ماته ئینگلیزییه تیر و پری پیتکه‌نی. کام کوردی نه‌خوینده‌وار ده‌زانێ پینوس و بنوس و خامه به‌قه‌له‌م ده‌گوتری و په‌رتووک کتیبی مه‌لایه؟ خو‌باسی ته‌رخان و قاچاغ و ئاغا و خان و خانم و بیگ و بیگمی مه‌غولی هه‌ر نه‌که‌ین باشتره.

وشه‌ی وا هه‌ن راسته زۆر به‌ره‌سه‌ن کوردی نین. به‌لام مالی کوردن چونکه نه‌خوینده‌وار ده‌یانزانی و لییان حالی ده‌بی و بشمانه‌وی له‌بیریان ناچیته‌وه.

به‌لای له وشه داتاشینی نه‌زانانه کوشنده‌تر، رسته دارشتنی هه‌له‌یه، ئه‌وه‌یان پتر جیگای مه‌ترسییه. چونکه ریزمانه‌که‌مان ده‌شیتوینی. بژارکردنی وشه‌ی نارسه‌ن گران نییه به‌لام هیتانه‌وه سه‌ره‌خۆی ریزمانی شیواو، ئه‌سته‌مه، دژواره به‌لکو ترسناکه.

دیاره ئه‌ده‌بی خو‌مان ئه‌وه‌نده‌ی خزمه‌ت نه‌کراوه و په‌ره‌ی نه‌گرتوه که هه‌ستی فیربوونی رووناکییر و خوینده‌وارانی کوردی عیراق رازی بکا. ناچارن له‌ پێگای زمانی عه‌ره‌بیه‌وه فیرن و زانستیان به‌ره‌و ژووهرن بیانوه‌ی یا نه‌یانوه‌ی ده‌که‌ونه ژیر ته‌ئسیری زمانی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه کاتیک ده‌نوسن رسته‌کان وه‌ک عه‌ره‌بی داده‌ریژن. یا باشتر بلیتم به‌عه‌ره‌بی بیره‌که‌نه‌وه و به‌کوردی ده‌نوسن. رسته‌ی وا ده‌بینم هه‌موو وشه‌کانی کوردی په‌سه‌نن که‌چی تیبی ناگه‌م. چونکه له‌سه‌ر ریزمانی زمانی عه‌ره‌بی دارژاوه. ئه‌ویش زۆر له ریزمانی کوردی دووره. له‌م رسته‌انه‌ی خواره‌وه وردنه‌وه که هه‌موویانم له وتاره په‌سندکراوه‌کانی ئه‌م گۆواره ده‌ره‌یتانوان، کارتانه‌وه نه‌بی کێ نووسیونی بزانه‌ن راست نووسراون یا ناراست:

«وه کاتیک مرۆف جیگایه‌ک بو‌خۆی ده‌گری له‌ناو ئه‌و جیهانه‌ زه‌مانیه‌وه».

«له‌به‌ر ئه‌وه سه‌رنه‌که‌وتوون له‌ هه‌یج شتی‌کا له‌م باره‌یه‌وه».

«له‌و کاته‌وه مرۆف توانی له‌ دووره‌وه به‌کاروباری خۆی هه‌لسی».

«به‌خیرایی بوونی مرۆف ده‌رچوو له‌ ده‌ور و پشتی ئازله‌ی».

«که‌لکی چیه‌ ئه‌و هه‌موو باسکردنه له‌سه‌ر زمانه».

زۆر رسته‌ی له‌وانه‌ش شیواوترم دیون که ئه‌گه‌ر ریزم کردبان جیگیان زۆر ده‌گرت.

ته‌نانه‌ت و تاریکم هه‌ر له‌م گۆواره خو‌شه‌ویسته‌دا خوینده‌وه که به‌شی هه‌ره زۆری پاراگرافه‌کانی به‌ (وه) ده‌س پێ ده‌که‌ن که به‌هه‌یج جو‌ریک ده‌گه‌ل ریزمانی کوردی ناگونجی. تا ئیستا هه‌ر زام ده‌سنیشان کردوون و ده‌رمانم بو‌نه‌دۆزینه‌وه. به‌راستی ئه‌گه‌ر ده‌رمانیک بو‌ ئه‌م ده‌ردانه نه‌دۆزینه‌وه. هه‌ر وا دین وه‌بن ده‌ده‌ن و ته‌شه‌نه‌ی ده‌که‌ن و ده‌بته تیراوی و به‌هه‌زار شه‌خس و شیخ و پیر چاره‌ ناگرین.

به‌پروای من نووسه‌ری ئه‌م‌رۆی کورد دوو ئه‌رکی له‌سه‌ر شانه و ده‌بی هه‌ر دووکی له‌ پێش چاو بی. یه‌ک نووسینی شتی چاک و پاک و جوان و به‌که‌لک. دوو پاراستنی ریزمان و بو‌ژاندنه‌وه‌ی و بژارکردن و په‌ره‌پێدانی زمانی کوردی. دیاره که‌سانیک به‌زمانه‌ زیندوو و خزمه‌ت پیکراوه‌کان، که قاموسی گه‌وره‌یان هه‌یه ده‌نوسن ئه‌رکی دووهمیان له‌سه‌ر شان نییه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی یه‌که‌م من وه‌رگیرانم پێ باشتره. به‌ته‌رجه‌مه هه‌م شاکاره ئه‌ده‌بیه‌یه‌کانی جیهان ده‌که‌ینه کوردی و هه‌م مه‌یدانی به‌رفراوانترمان له‌به‌ر ده‌س دایه و ده‌رفه‌مان هه‌یه خزمه‌تی زمانه‌که‌مان بکه‌ین و بی‌ری خه‌لک رووناک بکه‌ینه‌وه. بو‌ به‌جیگه‌یانندی ئه‌رکی دووهم ده‌بی به‌هه‌موو هیزمانه‌وه تی بکو‌شین ریزمانه‌که‌مان بپاریزین، وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی به‌کارین، وشه‌ی داتاشراو فری بدین. له‌به‌ر خو‌مانه‌وه وشه دانه‌تاشین. له‌ شتیه‌ی شار و نیشتمانی خو‌ماندا گیر نه‌خۆین، له‌هه‌ر شتیه‌یه‌کی کوردیدا وشه‌ی جوانتر و سووکتیمان وه‌پێش چاو هات هه‌لی بژیرین. له‌بیرمان بی وشه‌ی کوردی هه‌تا کورتتر بی خو‌مالیتره. بو‌ ئه‌وه‌ی رسته‌کانمان کورت بن هه‌تا ده‌توانین (اوی عطف) که‌متر به‌دوای یه‌کدا ریز بکه‌ین. له‌کاتی پێویستدا له‌ به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بێگانه نه‌ترسین. له‌ نووسیندا به‌په‌له نه‌بین که‌م بنوسین و باش بنوسین. هه‌رچی نووسیمان به‌جاریک و دووجار له‌ کۆلی نه‌بینه‌وه. چه‌ند جاری ده‌س تی وه‌رده‌ین له‌پێش ئه‌وه‌ی نووسین بو‌ چاپ بنیترین، پیمان شووریه‌ی نه‌بی به‌چه‌ند که‌سی لیزان و پسپۆری نیشان بدین. ره‌خنه و تیبینی دۆستانه‌ی ئه‌وان قبول بکه‌ین. خو‌په‌رست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌لک فیر بین و بو‌ خه‌لک بنوسین. ئه‌وه‌ی بو‌ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکاری باش کرا ئاگر نه‌گرین. ئه‌گه‌ر جاریک بلاو نه‌کرایه‌وه ناهومید نه‌بین، چاومان نه‌چیته‌ پشت سه‌رمان، به‌رقدا نه‌چین و ده‌س له‌ تیکۆشان و نووسین هه‌له‌گه‌رین. ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه بو‌ بو‌ژاندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب و خزمه‌تی زمانی کوردی تی بکو‌شین.

به‌لام ئه‌رکی به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیستادا چیه‌؟

۱- تی بکو‌شی پاک و خاوتین و بی غه‌له‌ت چاپ بکری.

۲- کورته‌ چیرۆکی باش و وتاری به‌که‌لک و چاکی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و

میژوویی و په‌خه‌ی بی غه‌رز و دۆستانه بلاوکاته‌وه.

مامۆستای شاعیرانی موکریان

وهک ناگام لی بی به‌سه‌ره‌اتی ئەم شاعیره مه‌زنه له‌لایه‌ن لاویکی زانا و ئەده‌بدۆست و لی‌زانه‌وه به‌دوور و دریتی نووسراوه و شیعره‌کانی به‌وردی شی کرانه‌ته‌وه و نه‌خشی به‌رچاوی ئەم گه‌وره پیاوه له ئەده‌ب و سیاسه‌تی نیوه‌ی یه‌که‌می چه‌رخ‌ی بیسته‌مدا، به‌ته‌واوی روون کراوه‌ته‌وه. با ئەم نووسراوه‌ش جارێ چاپ نه‌کرا‌ی و بلاو نه‌بوویته‌وه. من له‌خۆم رانه‌دی له‌م باره‌دا بۆ خاتری دوو شت چ بنووسم. یه‌ک نه‌مویست په‌نجی ئەو به‌فیرۆ بده‌م، دوو، من له‌و باب‌ه‌ته نووسینه‌دا شاره‌زانیم. له‌م پرۆیاه‌دام هه‌ر کارێک ده‌بی پسپۆری خۆی بیکا.

هه‌تا و هه‌روا له‌بن هه‌وردا نابێ، کورد هه‌ر وا به‌بی به‌شی و چاره‌ره‌شی و لی‌قه‌وماوی ناژی. ئەویش هه‌ر وا به‌نه‌ناسیاوی نامینیتته‌وه رۆژێک هه‌ر دی دیوان و به‌سه‌ره‌اتی چاپ بکری و له‌نیو نه‌ته‌وه‌که‌یدا باشت‌ر بناسری و ته‌نانه‌ت په‌یکه‌ره‌شی بۆ دروست بکری. هه‌ر ئەوه‌نده‌م ویست چه‌ند نمونه له شیعره‌کانی ب‌خه‌مه پیش چاوی خۆینه‌ران.

به‌شانازییه‌وه ده‌لیم من به‌میرمنداڵی و لاوه‌تی زۆر جار ئەم شاعیره مه‌زنه‌م له‌نیزیکه‌وه دیوه. له‌قسه‌ خۆش و جوان و به‌تامه‌کانی، له شیعره به‌رزه‌کانی له‌په‌ند و ئامۆزگارییه به‌نرخ و به‌سوود و دل‌سۆزییه‌کانی گه‌لیکم که‌لک وهرگرتوه.

به‌ش به‌حالی خۆم و پیم و اشه به‌هه‌له نه‌چووم. ئەم شاعیره به‌مامۆستای شاعیرانی نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم چه‌رخ‌ی کوردستانی ئێران و، به‌تایبه‌تی مه‌لبه‌ندی موکریان ده‌زانم.

شاعیره‌کانی پیش ئیمه‌ی موکریان وه‌ک شیخ ئەحمه‌دی سریل‌اوا و دوکتۆر شه‌وقی و خاله‌مین و سه‌ید کامیل، ئەگه‌ر نه‌شلین بیری نه‌ته‌وايه‌تی له‌وی فیر بوون دیاره ئوسلوویی له‌کاره‌یتانی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی و زمانی شوان و سه‌پان و جووتیاریان له‌وی وهرگرتوه. ئیمه‌ش شاعیره‌کانی پاش ئەوان وه‌ک هه‌ژار و عه‌تری گه‌لوانی و هیتمن په‌یره‌وی ئەوانمان کردوه و دیاره شاعیره‌کانی لاویش وه‌ک سواره و هاوار و مه‌حمودی و مه‌لا غه‌فوور، ئەم رێه‌وه‌یان به‌رنه‌داوه.

ئه‌بو‌ل‌حه‌سه‌نی سه‌یفی قازی کۆری میرزا قاسمی قازی براچوکه‌ی میرزا فه‌تت‌اح و قازی عه‌لی و مامی پیشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌مر و سه‌دری قازی شه‌هید و باوکی حه‌مه حوسین خانی نه‌به‌ز و تیکۆشه‌ر بوو. گه‌وره پیاویکی زانا و رووناکبیر و خۆپه‌نده‌وار و کارامه و به‌ئه‌زمونی موکریان بووه. زیاتر خه‌ریکی کاری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و

۳- زانایان هان بدا شتی باش له زمانه‌کانی بیگانه‌وه وهرگرتنه سه‌ر کوردی.

۴- وتاری هه‌یچ نووسه‌ریک بۆ خاتری جێ و پایه و ناوبانگ و دۆستایه‌تی بلاو نه‌کاته‌وه. خۆینه‌ر رازیکردن باشت‌ره له‌ تۆزاندن و دل‌یه‌شاندنی گه‌وره پیاویکی شتی باش یا کوردی په‌وان نانووسی، خزه‌تی گه‌ل له‌ خزه‌تی تاقه که‌سینک چاکتره.

۵- پاراستنی زمانی کوردی له‌ هه‌موو حالیکدا له‌به‌رچاوبی و به‌گرنگی بزانی.

۶- هه‌موو وتاره‌کانی سه‌رله‌نوێ به‌ئیملایه‌کی یه‌کده‌ست بنووسیتته‌وه جا بیاننیریتته ژیر چاپ و خه‌لکی له‌ پاشاگه‌ردانی رینووسی کوردی پرگار بکا.

۷- له‌ لاپه‌ره‌ی دوایی هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شت هه‌لبێژیری و داوا له‌ زانایان بکا ته‌رجه‌مه‌ی بکه‌ن و باشت‌رییان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هیندیک مه‌وزوعی خۆمانه به‌گرتیو دابنی تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌ری بنووسن و جوانترین هه‌لبێژیری.

له‌ هه‌مووان گرینگتر ئەوه‌یه ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانه‌کان پیک بینی، ئەگه‌ر بکری خه‌لکی ناوچه جوړبه‌جوړه‌کانی کوردستان بن، تا ئەم نووسراوانه‌ی ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌باری نیوه‌رۆکه‌وه په‌سندیان کردوون له‌باری زمانه‌وه ته‌ماشای بکه‌ن و ئەگه‌ر پیوست بوو ده‌سکاری بکه‌ن. پیم وایه ئەم کارانه زۆر گران نه‌بن. به‌لام زۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئەگه‌ر نووسه‌ره‌کامان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بێژینگ ده‌درین و ته‌ته‌له ده‌کرین، به‌سه‌رنجه‌وه ده‌نووسن.

کشتوکال و ملکرداری بوو. سووفی و دلتهر بوو، شاعیری پیشه‌ی هه‌میشه‌یی نه‌بوو. که‌چی له‌ریتی شاعیره‌هه‌ره‌به‌رزه‌کانی کورد ده‌ژمی‌ردی، جگه‌له‌زوقی شاعیری کۆمه‌لتاس و میژووژان بوو.

له‌شیعری دلداریدا که‌که‌می به‌ده‌سته‌وه‌هه‌ن، شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری بی‌وینه‌ی، پایه‌به‌رزی، هه‌لکه‌وته‌ی کورد (نالی) بووه. ئەگه‌رچی غه‌زه‌له‌ته‌ر و پاراوه‌کانی ناگه‌نه‌غه‌زه‌لی نالی به‌لام به‌راشکاوی ده‌توانم بلیم شاگردیکی باشی ئەم قوتابخانه‌یه‌و، زۆر که‌متر له‌شاعیره‌کانی دیکه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی له‌شیعردا هه‌یه، پیتشینیان گوتووایه‌: «له‌شیر ترسان عه‌یب نییه» شاگردی باشی نالی بوونیش پایه‌کی که‌م نییه. نالی له‌و ئەستیره‌پرتنگدارانه‌یه‌که‌هه‌ر به‌چه‌ند چه‌رخ جارێک ئاسمانی ئەده‌بی گه‌لیک رووناک ده‌که‌نه‌وه‌و نمونه‌یان له‌نیو هه‌موو گه‌لیکدا هه‌یه. مه‌رج نییه‌هه‌موو که‌س وه‌ک من بیر بکاته‌وه. ئەمما منیش بۆم هه‌یه بلیم هه‌رچه‌ند پاش نالی گه‌لی ئیمه‌ شاعیری زۆر به‌رزی هه‌بوون. به‌لام هیتشتا له‌نیو کورددا شاعیری هه‌لنه‌که‌وتوه‌و جیتی نالی پر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر دایکی نیشتمان له‌دواروژدا رۆل‌ه‌یه‌کی وا شیرین و نازدار و بلیمه‌تیکی وا گه‌وره‌و بی‌وینه‌له‌ئامبیزی خۆیدا په‌روه‌ده‌بکا. به‌لام شاگردی باشی نالی بوون هونه‌ره. سه‌یفیش به‌شاگردیکی گه‌وره‌ی نالی ده‌ناسم که‌قوتابخانه‌که‌ی به‌هۆی حه‌ریق له‌موکریاندا بۆته‌باو. سه‌یف هاو‌ده‌م و دۆست و شاگردی حه‌ریق بووه.

سه‌یفی قازی له‌شیعری نیشتمانی و شو‌رشگه‌په‌رانه‌شدا یه‌که‌م شاگردی قوتابخانه‌ی شاعیری نه‌مه‌ر فه‌یله‌سووفی زانا و پرووناکبیری کورد حاجی قادری کۆبی بووه. له‌مه‌ل‌به‌ندی موکریان شاعیری ناسین پیتش ئەو شیعری نیشتمانی، ئەویش ئەوه‌نده‌حه‌ماسی دانابن.

سه‌یفی قازی خۆی قوتابخانه‌یه‌کی نوێی له‌ئده‌بی کوردیدا کردۆته‌وه. به‌یه‌که‌م شاعیری کوردستانی ده‌ناسین که‌بای داوه‌ته‌وه‌سه‌ر ئەده‌بی فۆلکلۆری کوردی و به‌زمانی زه‌حمه‌تکیشان و ره‌نجبه‌رانی لادی شیعری گوتوه. تیکۆشاهه‌ته‌عبیری ناسک و ره‌سه‌نی کوردانه‌له‌شیعری ساکار و په‌وان و جوانی خۆیدا بگۆنجینی. وشه‌ی په‌تی و ره‌سه‌نی کوردی له‌کاربینی و زمانه‌که‌مان به‌چه‌شینیکی وه‌ستایانه‌و شاره‌زایانه‌بژار بکا، وشه‌ی بیگانه‌و نامۆی لێ ده‌رباویتژی، به‌شایه‌دی هه‌موو زمانناسیک له‌م کاره‌به‌نرخ و به‌که‌لکه‌دا زۆر سه‌ره‌که‌وتوه.

ئەم شاعیره‌به‌رزه‌پروای وا بوو، برۆایه‌کی راستیش بوو، که‌ده‌بی وشه‌ی په‌تی و سه‌ن له‌دی و له‌نه‌خوینده‌وار فیرین و کیشی شیعری له‌فۆلکلۆری کۆن وه‌رگرتن و ته‌عبیر

و ئەزمونی کوردانه‌به‌کاربیین. به‌لام ده‌یگوت ئەم وشه‌بیگانه‌ی له‌کۆنه‌وه‌له‌کوردیدا جیگای خۆیان گرتوه‌و نه‌خوینده‌وار تییان ده‌گا تازه‌بوونه‌کوردی و هه‌ق نییه‌بیانگۆرین یا وه‌دیه‌یان نیین. ئەو دۆژمنی بی‌ئامانی وشه‌داتاشینی ناشیانه‌بوو و ئەو ناشیانه‌ی له‌خۆه‌نه‌زانانه، وشه‌داده‌تاشن به‌دۆژمنی زمانی کوردی ده‌ناسی. له‌م ئاخرا‌نه‌دا که‌هیتشتا مابوو و وشه‌داتاشین ببوو باو. بۆ ئەوه‌ی تووره‌ی بکه‌ی به‌س بوو که‌وشه‌یه‌کی داتاشراوی ناره‌سه‌نی نیشان بده‌ی و بۆ ئەوه‌ی خه‌نی بکه‌ی دیسان به‌س بوو وشه‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردی بۆ بدۆژیه‌وه. ته‌نیا ره‌خه‌یه‌کی له‌باری زمانه‌وه‌لێی ده‌گیرێ ئەوه‌یه‌که‌هه‌ر له‌هه‌جه‌ی موکریاندا زۆر شاره‌زا بوو و له‌به‌ر نه‌بوونی قاموسیکی کوردی که‌متر ئاگای له‌وشه‌جوان و ره‌سه‌نه‌کانی شیوه‌کانی دیکه‌ی کوردی بوو.

قوتابخانه‌ی سه‌یفی قازی له‌کوردستانی ئیران به‌تایبه‌تی له‌موکریاندا شاعیری ئەوتۆی پیتگیان‌دن که‌زۆریان به‌مامۆستای گه‌وره‌ناسراون و له‌مامۆستاکه‌یان تی‌په‌راندوو. به‌لام هه‌قی مامۆستایی به‌سه‌ریان‌وه‌هه‌یه، چونکه‌ئەگه‌ر ئەو ئەم ریتچکه‌ی نه‌شکاندبان دیاره‌هه‌ر له‌سه‌ر ریتبازی وه‌فایی و ئەده‌ب و حه‌یده‌ری و ئەو جو‌ره‌شاعیرانه‌ده‌رۆیشتن که‌له‌باری زمانه‌وه‌پرن له‌وشه‌و ته‌عبیری بیگانه. دیاره‌کارم به‌په‌له‌وپایه‌ی شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی ئەو نه‌داوه‌به‌لکه‌مه‌به‌ستم ئەوه‌یه‌ئەوان بۆ بووژاندنه‌وه‌ی زمانه‌که‌مان هه‌ولتیکێ ئەوتۆیان نه‌داوه.

به‌لام سه‌یفی قازی به‌خۆی و شاگرده‌کانیه‌وه‌له‌ژیان‌ده‌وه‌و بووژاندنه‌وه‌ی زمانی کوردیدا نه‌خشیکێ دیار و به‌رچاویان هه‌یه.

تا رادیۆ چه‌په‌که‌کانی کوردی به‌وه‌رگه‌په‌رانی ناپوخت و دژیو وشه‌داتاشه‌کانی شارنشین و خۆپه‌رست، به‌داتاشینی وشه‌ی ناشیرین و ناله‌بار و ناره‌سه‌ن زمانی کوردییان وا شیریتو و شیرزه‌نه‌کردبوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌لکی به‌زمانی کوردی کرد. ئیتستاش له‌موکریاندا شاعیر و نووسه‌ری وا هه‌ن ریتبازی ئەویان هه‌ر به‌رنه‌داوه‌و په‌ر‌ه‌یان پێ داوه. ئەوه‌ش چه‌ند نمونه‌له‌جو‌زه‌کانی شیعری ئەم شاعیره‌که‌پیم وایه‌ناته‌واویان تیدا هه‌یه. به‌لام له‌دوور ولات هه‌ر ئەوه‌ندهم بۆ په‌یدا بوو به‌هیوای رۆژتیک که‌دیوانی ته‌واوی چاپ بکری.

کوردینه

کوردینه! تا که‌ی ئیمه‌له‌شاخان میسالی دیو
بیین و بچین و بۆمه‌نه‌بی قه‌ت خودان و خینو

خه‌لکی هه‌موو له شار و له باخانه که یه‌فخۆش ئیمه بلاو و بی سهره ماوین له دهشت و کیو بو وانه هه‌رچی جوانه، له جی، دی له ژن، له مال هه‌ر شاخ و داخه بۆمه کوری ره‌ش، کچی دزیو بو ئاسمان ده‌رۆن و له به‌حرا ده‌که‌ن سه‌فه‌ر هه‌ر هه‌رده نیشه‌گه‌هی مه، سه‌نعاته وه‌رد و شیو ره‌شماله مال و که‌شک و په‌نیره مه‌تاعی مه‌ قه‌سر و سه‌رایه‌ی خه‌لکی دێیه پر له زێر و زیو هه‌ر میلله‌تیک له‌لاوه هه‌قی خۆی به‌ده‌سته‌وه کوردیک که سه‌ر هه‌لینه‌ی ده‌لین بۆته سه‌ربزیو بۆ چمانه مال و سه‌ر که له‌سه‌ر سه‌روه‌ری نه‌چی کور نابی قه‌ت بترسی له زبندان و دار و چبو گوردانی کورده‌کان به‌خودا رۆژی غیره‌ته ده‌سده‌نه خه‌نجه‌ران و پیاوانه وه‌رنه نیو سه‌رچوونی ته‌خت رۆینی سه‌رداری پی ده‌وی خۆشیمه له‌و شه‌هاده‌تی شی‌خانه نیو به‌نیو فیکری له‌ حاله‌ی خۆکه‌ن و بگه‌رن به‌حالیه‌ی خۆ شاهان به‌مه‌حوی ئیمه ده‌به‌ستن گری و گریو ئه‌و ژینی به‌و زه‌لاله‌ته بۆچمانه چاوه‌که‌م! بمرین له‌ پتی نه‌جاتی وه‌ته‌ن با به‌نیو و میو تا که‌ی له‌ باخی خه‌لکی به‌زیزی و به‌ملکه‌چی خۆشه له‌ باخی ملکی چینی هه‌نار و سیو هه‌رچی ده‌بی بلا بی حه‌ق هه‌ر حه‌قه «حه‌سه‌ن» نینه له‌ پتی وه‌ته‌ن خه‌می ده‌رکردن و جنیو

ئه‌مه‌ نمونه‌ی شی‌عری نیشه‌تمانی و شو‌رشگه‌رانه‌یه‌تی وا دیاره‌ شینی بۆ شه‌هیدانی کوردستانی تورکیا گه‌راوه. جگه له‌وه‌ی زۆر پر سۆزه، زۆریش هانده‌ره. ناشکرایه وه‌ک

پیاویکی سیاسی و پسیپۆر له‌ گری‌کویره‌ی مه‌سه‌له‌ی کورد گه‌یشه‌تووه و ناگای له‌ فیل و ده‌هۆی دوژمنان بووه، به‌و حاله‌وه نه‌ته‌وه‌که‌ی بو‌خه‌بات هان داوه. ئامۆژگارییه‌کانی له‌ بنه‌ماله‌ی نیشه‌تمانپه‌روه‌ری خۆیدا پتر کاربگه‌ر بووه. وه‌ک ده‌زانن جگه له‌ دوو برازا و کورپک، چه‌ند خزمی زۆر نیزیکی له‌ عه‌شیره‌تی به‌گه‌زاده‌ی فه‌یزوللا به‌گی له‌ پیناوی رزگاری کوردستاندا چوونه سه‌ردار و بوونه قۆچی قوربانیی نازادیه‌ی گه‌لی کورد. ئه‌مه‌ش نمونه شی‌عری ئاشقانه و دل‌داری سه‌یغه و دیارنیه‌ی که‌ی گوتراوه، شی‌عرناس ده‌زانێ چه‌ن ورده‌کاری شاعیرانه‌ی تیدا به‌کار هاتووه و وشه‌ی چه‌ن په‌سه‌ن و جوانی کوردی تیدا به‌هه‌ب قافییه‌یه‌کی هه‌ل‌بژاردووه وه‌ک قافییه‌ی شی‌عره نیشه‌تمانیه‌ی که‌ی په‌نگه‌ی پیش ئه‌و هه‌ب شی‌عریکی کورد خۆی لی نه‌دا بن.

داوه‌لی دل

دایم دل‌م به‌نال‌ه و زاری و فی‌غان ده‌لی:
خۆش به‌و شه‌وه که رۆژی روخی دل‌به‌رم هه‌لی
زولفت وه‌لا ده‌ رووت بنوینه با ده‌فه‌یه
شه‌و رابری، ستاره نه‌می‌ن، قه‌مه‌ر هه‌لی
تفلی دل‌م گه‌رووی شه‌که‌ری لیوی گرتووه
به‌و دوو هه‌ناره ژیری که‌وه بی‌خه‌ باخه‌لی
به‌و زولفی میروه‌حه‌ت مه‌که مه‌نعم له شه‌هدی لیو
تفلی که‌ دل‌م زه‌عیف و ده‌ترسی له‌ داوه‌لی
ئه‌و قافییه‌ت به‌سانی دل‌ی موده‌عی حه‌سه‌ن
ته‌نگه، دره‌نگه، مه‌یلی به‌جه‌نگه، هه‌لی، مه‌لی

شاکاری هه‌ره به‌ناویانگی سه‌یغی قازی به‌لکو به‌کیک له‌ شاکاره‌کانی شی‌عری کوردی پارچه شی‌عری زستانه، به‌شی زۆری کوردستان زۆزان و سارد و به‌فرگه، که‌چی که‌م شاعیری کورد ده‌ناسین وه‌سفی زستانی کردی. مامۆستا له‌م شی‌عه‌دا تابلۆیه‌کی له‌ زستان و له‌ ژبانی لادی نشین و ناژهدار و زه‌حه‌م ته‌کیشانی کورد کیشه‌اوه که بی‌گومان بی وینه‌یه. جگه له‌وه به‌زمانیه‌کی ساده و ره‌وان و لادیانه گوتراوه و فه‌ره‌ه‌نگۆکی که‌ له‌ وشه‌ی په‌سه‌ن و پاکێ کوردی، پر له‌ ئامۆژگاریی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و ته‌نانه‌ت ئابووری بۆ زه‌حه‌م ته‌کیشان و دینشینی کورد. وردبوونه‌وه له‌م شی‌عره بۆمان روون

دهکاتهوه، شاعیر چهن پرووناکبیر و نازابخواز و کۆمه‌لناس و گه‌له‌په‌روه‌ر بووه. سه‌یر ئه‌وه‌یه سه‌یف خۆی له‌ چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له‌ کشتوکاڵ و مل‌کداری و دار چه‌قاندن و ماڵ به‌خێوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوێنه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای ژبانی چینه هه‌ره هه‌زاره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌می کوردستان بووه و دل‌ی بۆیان سووتاووه و شینی ده‌گه‌ل گه‌پراون. ئه‌م شیعره وه‌ک بۆ خۆی ئیشاره‌ی کردووه له‌ ساڵی ۱۳۱۲ی هه‌تاویدا گوتراوه که زستانێکی زۆر درێژ و سه‌خت و قرانێکی گه‌وره بووه و زۆر ماڵ له‌ ماڵ که‌وتوون و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بێلێیان له‌ بن مێچ چه‌قاندووه. شیعره‌که‌ی وه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ دۆستی خۆشه‌ویستی عه‌زیز ئاغای عه‌بباسی که‌ ئه‌ویش ئه‌هلی زه‌وق و حال و سوڤی و دل‌ته‌ر بووه نووسیه‌وه:

زستان

نازیز ئاره‌زووت زۆری بۆ هه‌ینام
فرمیسکم سوور بوو زه‌ردی پرووی لێنام
دیسان به‌ئاوری دووریت که‌وتمه‌ گه‌یر
دنیا م لێ ساردبوو بوو به‌زه‌مه‌هه‌ری
تا ناهومه‌ید بووم له‌ هاتنی زووت
جه‌رگم بووه پولوو هه‌ناسه‌م بزووت
هه‌وا بۆ حاله‌م وه‌ک شیتان ده‌گری
به‌ته‌رزه و به‌فـر و باران و هه‌وری
هه‌ردیش له‌بۆ من هه‌ینده‌ی قور پێوا
به‌هاری ده‌گه‌ل زستان لێ شێوا
گیاوگۆلێ مێرگان بۆم سه‌یس و زه‌رد بوون
بۆ شینی که‌وان که‌ویان هاو‌ده‌رد بوون
شینی به‌هاره ئاسمان هه‌ر ده‌گری
هه‌وریش نا‌ه نا‌ل پرووی خۆی ده‌چپری
بزن و مه‌ر پرووتن وه‌ک سووره ساقه
یه‌ک دانوو ده‌بکوشت یه‌ک به‌له‌باقه

له‌به‌ر بێ هه‌یزی له‌ ترسی سه‌رما
پشتینیان به‌ستن هه‌مووی جل کرا
با له‌ کێو و چۆل خۆل وه‌سه‌ر ده‌کا
گریانی کێوان به‌حران پر ده‌کا
داری مێشه و باخ به‌فر دایپۆشین
پاک ده‌لێی مردوون کفنیان پۆشین
که‌وی کویستانی له‌ قاسپه‌ که‌وتن
بیهۆش بوون یاخو خه‌ویان لێ که‌وتن
جریوه و زریوه‌ی چوره و چۆله‌که
نایه و نه‌یانما هه‌یـالانه و هه‌یلکه
له‌گه‌گ گه‌ل که‌وت، نه‌ما ته‌ق ته‌قی
سه‌رووش له‌ سه‌یره و فه‌یته و چه‌ق چه‌قی
پاک په‌شیمانه‌ن له‌بۆ گه‌رمیانی
بۆ ده‌هاتنه‌وه عه‌مه‌رو نه‌میانی
قاز له‌ شه‌تاوان قاره‌ی لێ بره‌
دورنای چۆمه‌تاوان زورنای لێ دره‌
له‌ درزی ئه‌رزی هه‌وێرده دامه‌ان
بێ هۆش بوونه‌وه سه‌ریوون له‌ سه‌رمان
وشک بوو دوو‌پشک ئه‌و خواری ناراست
مشک کونی خۆی به‌ئاوات ده‌خواست
بۆق که‌ ده‌ی قه‌راند ده‌ویی کرده‌وه
که‌هه‌ریش زه‌پینی له‌به‌یـر برده‌وه
مار پاپۆکه‌ی خوارد خۆلێ وه‌پرووی کرد
ژووشک ئاره‌زووی که‌ولێکی مووی کرد
لال بم نابینم له‌ چیه‌ا و له‌ پازان
سه‌یره‌ی هه‌لۆیان چریکه‌ی بازان

لهبن بهردان مان هه سهر مازه له
 له باخ و باخچان قهل و قشقه له
 پوووشی داپووشی دالدهی پاک بری
 که رویشک ریشهی پاک کرد و بری
 به فوری بی واده رهشانگی بری
 رهشانگ و سپی پاکیان سهر بری
 سهر بری گاشین پاش مانگا بۆره
 لهباتی گاران رۆیی گابۆره
 رۆژ هه تا شهوی گهوره و بچووکیان
 خیزانی مالتی گهوره کچ بووکیان
 خه ریکن له باخ فریزوو دهر دین
 وهک شه و نه می گول ئارهق دهر دین
 ئارهق له هه نیان به ریز بژمییره
 کئی دی له ئاسمان به رۆژ ئه ستییره
 له دهوری سه ریان ده سرۆکهی هه وری
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وری
 که وته سهر پیلان ده سرۆکهی نوژی
 که ژه هه وری گرت له دهوری رۆژی
 ده سمالتی ملیان پشتینی شلیان
 چنار و لاو لاو چاوی به کلیان
 زولفیان له دوویان وهک ره شمار ده خشان
 رهش بوون وهک شه وه به رۆژ دهره وشان
 به له رزه ده چنه فریزوو رین
 گریان کاریانه له جیی پیکه نین
 بۆ چینه وه که له کهی ده کهن
 پۆلی که وانن که چینهی ده کهن

پاچ و پیمه ره و بیل له سهر شاندا
 وهک فه و جی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لا وازه مه و مالاتیان
 قوریانی ناکرئ نادری زه کاتیان
 گا له بهر له بری هه لئاگری نیبری
 نه مه ر ماستی ما ، نه مانگا شیری
 لۆک چه مبه ری بوو ، ماین مشمشه
 گا گوئی ره په ی گرت گامیش خشخشه
 که ل و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 وشتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سهر شه وین
 میگه لی چیشتاو له کوئی ده نوینی؟
 کوان شه نگه بیبری له هزیه و بانان
 شلقه ی مه شکه یان به ری به یانان؟
 قۆلیان هه لده کهن ده لیتی بلووره
 سینگیان دهرده خه ن پارچه یه ک نووره
 دهرزی به رۆکیان که دین دهر دین
 مانگ له ئاسمانی بۆ زه وی دین
 زولفان لابه لا ده کهن به لادا
 رۆژ هه وری له سهر رووی خووی وه لادا
 قه د و بالایان وینه نه مامان
 کئی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
 کویریم نابینم خیل به ره و خواران
 ته قلله و رمبازی و هه و هه وی سواران
 کوا «پیرووت ئاغا» سه رخیلی کوردان؟
 له «قوله سه نی» را بچیته کویتستان

له كوتيه (تاغي) ئه و چادري جواني؟
 تيب تيب ميواني سهر سفره و خواني
 كواني سهيد سهمد ئه و مهردى رهشيد
 بۆ (ماين بلاغي) بچى به ته مهيد
 ديههات ليكي دهى چادر و هوياني
 گير ناكه وي رۆن بۆ چهوره ساني
 وه گير ناكه وي، ماست بۆ هه وياني
 دۆي هه لگي پيه وه يا بيكو لياني
 په نير بووه ئيكسير شير ئاوي حهيات
 هه وهك ئه سكه ندهر كه وتينه زولمات
 شه مال و زريان دايم شه ريبانه
 تاغاهوت شرن كرمانج قريانه
 زستاني ئه مسال دياره پينج مانگه
 كا و گيا و مهري، پرا له دانگه
 تهويله و هۆل و هه يوان هه لوه شان
 پووش و قاميش و ئالاش دهركشان
 دران به گاران وهك وينجهي نوخشان
 خرانه به رمهري له دانگه و ههوشان
 كرمانج دهوله تي پري و پاتال بوو
 كوچي دي به ديتي به مانگ و سال بوو
 ئه ويش له دوس چوو هينده كوچ مه كهن
 كاي سهر و نوي كهن جووتي زور بكهن
 حاسلي عومر و له زور و كه مي
 داتان به كا و گيا له نيو عه جه مي
 پتي كاكي شاني وهك كه هكه شانه
 قه تاري وشتر وهك ئه ستيرانه

كاي زهره و رزيو وهك ليهره ي سووره
 وينجهي رهش و شين پيستي سه مووره
 قيمه تي كايه وهك كاره بايه
 بوته قووتي روح وينجهي سه حرايه
 باخان دابنين داران بنيترن
 نه جيب و ئه سل و كوون و له ميترن
 حه يفه ميلله تي شهش ههزار سال بي
 نو كهرى مالان رووت و رهجال بي
 نو كهرى مالان عه يبه له بو مه
 كو لان هه لگرين به كو مه كو مه
 چيدي دوژمنان به خو خو ش مه كهن
 بو بووزوو و كه په نك بالا پوش مه كهن
 تاكه ي له دهركان كز و داماو بين
 بي مه زن و گه و ره و سهر بي كلاو بين
 هه ر كهس ئاره زوي مالاني هه بي
 وه جاغي كووتر بي مندالي نه بي
 ئه و به دبه ختيه ي له كورد رووي دابوو
 له بهر نه خويندن كو زيان ساوا بوو
 واجب به خويندن بو دنيا و ديني
 پيغه مبه ر فه رمووي بوچوونه چيني
 به كوته و شانامان ميللهت ده ميتن
 به ميرو و مه زنان شان ده شه كين
 ده ردي دل ده كه م كورت و كرمانجي
 حه سه ن كرمانجي چت له ديلمانجي؟

خوسره و جوانه گا بۆري مردار بوو
 خواردني فريزوو و گه لاي بندار بوو

دهگه‌ل خونچه گیان شینیان ده‌گی‌پرا
 سالح و قادریان ده‌سه‌ر ده‌گی‌پرا
 که‌ره بۆزیشیان له‌سه‌ر وه‌ستایه
 کولێ گریانیان له‌ئوکی دایه
 تازه مالاانی تو داخوا چۆن
 ئەوانیش خه‌ریک فریزوو و کا کۆن
 دلته‌نگ نه‌بی تفاقته‌ه‌بی
 ئەوی تو نه‌بی یاخوا هه‌ر نه‌بی
 عومه‌ر و عوسمان بووبه‌کری نازدار
 به‌ناز گه‌وره‌بن ها نامه‌ چوار یار
 جیژنی قوربانه‌ خۆم قوربان ده‌که‌م
 خۆم به‌قوربانی عه‌زیز گیان ده‌که‌م
 تاریخ هه‌زار و سێ سه‌ده و دوازه
 بیستی فه‌روه‌ردین داد و بی‌داده

حاجی قادری شۆرشگیر

ژیان ناپیستته‌وه، ته‌بیعه‌ت ئەستیور نابێ، رۆژ و مانگ و سال و چه‌رخ به‌دووی یه‌کدا
 ریتچکه‌ ده‌به‌ستن. زۆر ئەحمه‌د، چاو ده‌که‌نه‌وه، ده‌گه‌نی، ژن دیتن و ده‌بنه‌ باوک. زۆر فاتمی
 به‌خۆدا دیتن، به‌بووک ده‌چن و زگ ده‌که‌ن. زۆر قادر له‌دایک ده‌بن، په‌ره‌وازه‌ ده‌بن، پییر
 ده‌بن و ده‌مرن. به‌لام که‌م قادر به‌حاجی قادری کۆبی ده‌بن، بوونه‌ حاجی قادری کۆبی هه‌ر
 وا سووک و هاسان نییه. به‌خۆ هه‌لمساندن، با فیشکردن و له‌خۆباییبوون پێک نایه،
 به‌چهند دێر نووسین، چهند قسه‌کردن و چهند شیعر گوتن ته‌واو نابێ. فیداکاری، گیانبازی
 و له‌خۆبووردنی ده‌وی. ده‌س له‌خۆ به‌ردان ده‌گه‌ل سوپری و تالی راهاتن ده‌گه‌ل سه‌ختی و
 به‌ره‌نگاربوونی ده‌وی. پتویستی به‌چاوی نه‌ترس و کۆلنه‌دان و نه‌به‌زین هه‌یه.

حاجی قادر مه‌لایه‌کی زانا و شاعیریکی ناسک خه‌یال بووه. ئەگه‌ر نیشتمانپه‌روه‌ریکی
 وا دل‌سوژ و راست و تیکۆشه‌ریکی وا گه‌رم و گوڕ و ئازادیخوازیکی وا کۆلنه‌ده‌ر و
 نه‌به‌زیش نه‌بوویا به‌ و له‌گۆشه‌ی مزگه‌وتی یا کونجی خانه‌قایه‌ک ده‌رسی گوتباوه و نوێژ و
 تاعه‌تی خۆی کردبا به‌ و چهند غه‌زه‌لیکی کوردی له‌پاش به‌جیمایه. دیسان په‌نگ بوو له‌نیو
 نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی ناوبانگی بکردبا به‌ - بوئی و امان که‌من - به‌لام خۆشه‌ویستی حاجی
 هه‌ر له‌به‌ر زانایی و شاعیری نییه. حاجی کوردیکی پاک، تیکۆشه‌ریکی چاک،
 په‌خنه‌گریکی ئازا و بی‌باک بووه. نه‌ترساوه، نه‌به‌زیوه، ناھومی‌د نه‌بووه، ماندوویی
 نه‌زانیه، هه‌له‌په‌رست نه‌بووه، ئیمانی ته‌واوی به‌م شیعره‌ به‌رزه‌ی خۆی بووه که‌ ده‌لی:

مه‌رگ و ژین میسلی سیتبه‌ر و تاوه

ئهو‌ی باقی میسنی هه‌ر ناوه

حاجی له‌قوولایی دل‌ه‌وه‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشویستوو و نیشتمان‌ه‌که‌ی په‌رستوو. شاره‌زای
 میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی بووه و به‌ته‌واوی هه‌ستی به‌بی به‌شی و چاره‌په‌شی نه‌ته‌وه‌ی
 زۆرلیکراوی کورد کردوو. ده‌سه‌وه‌ستان و ته‌وه‌زهل و ترسه‌نۆک نه‌بووه، گه‌په‌ده و کارامه و
 ئازابوو و هه‌یز و توانای خۆی بو‌ئازادی نه‌ته‌وه‌که‌ی ته‌رخان کردوو.

حاجی له‌نیو خه‌لکدا ژیاوه، کۆمه‌لی خۆی باش ناسیوه، که‌م و کورپییه‌کانی به‌چاوی
 خۆی دیوه، له‌ده‌رد و ئازاره‌کانی گه‌یشتوو و نه‌ک هه‌ر ده‌رمانی بو‌دۆزبوته‌وه‌ به‌لکو
 زانایانه و ئازایانه باسکی له‌تیمارکردن و چارکردنی هه‌لکردوو.

حاجی لهو ریتگا پر خه تهرده دا، به رهو نهو ئامانجه به رزه رۆیشتوووه. هه موو رهنج و کویره وهری و تال و سویری و گیروگرفتییکی به گیان و دل قبول کردوووه. نه وهستاوه و نه وچانی داوه و نه ترساوه و نه سارد بوتهوه. گالتسهی به مه رگ کردوووه و له داوه لیک نه پرینگاوه تهوه و له بهر هیچ رووداوێک چۆکی دانه داوه.

حاجی به گزاده و شیخزاده نه بووه، به شبر و شهکر په روهرده نه کراوه، له سه ر دۆشه گی په ری قوو پی نه گه یشتوووه، به هژاری و نه داری و به هه تیبوی و هه ناسه ساردی گه وره بووه. به پیتخاوسی و لینگ رووتی وه دووی خویندن و فیربوون و خو پیتگه یانندن که وتوووه و ده لئ:

به بیرت دئ زه مانیک چووینه بالهک

به پیتخاوسی نه که وشم بوو نه کالهک

حاجی ئینسانییکی واقعی، رابه ریکی زانا و مه زن و رووناکبیریکی شو ر شگیتپر و به جه رگ بووه، نهو ویستوو یه تی شو ر شگیتی قوولی سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابووری و فره هه نگی له کوردستان به ریا بکا. نه ته وه که ی له ژێرده ستی و کۆیله تی، له هه ژاری و نه داری، له نه زانی و نه خوینده واری نه جات بدا. نهو ویستوو یه تی بو به جیگه یانندی نهو ئامانجه ی خو ی له هیتز و توانای هه موو توپژ و چینه کانی کۆمه ل که لک وه ر بگری.

حاجی بروای ته وای به مافی دیار بکردنی چاره نووسی گه لان هه بووه و کاتیکی دیوبه تی کورد لهو مافه ره وایه بی به شه هاواری لی بلیند بووه:

هه ر کورده له به ینی کوللی میلله ت

بی به هره له خویندن و کیستابه ت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین

غه بیری کوردان نییه له رووی زه مین

هۆی نه م بی به شبیه ی زانیوه و ریتگای نیشان داوه. چونکه تیتگه بیوه که به شی هه ره زۆری لیتقه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه که تیبیه. وای گوتوووه:

تا ریتک نه که ون قه بیلی نه کراد

هه ر وا ده بنه خه رابه ئاباد

نه نوعی میلله ل له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کو بووک

هه ر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن

پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستوو یه تی پی به پیتی شو ر شگی سیاسی و جوولانه وهی رزگار یخوازی، شو ر شگی کۆمه لایه تیش ده س پی بگری. کۆت و زنجیره کان بیسین، ریشوینه کۆن و رزبوه کان له نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کۆمه لی کورده واری وهک پیواز له بن حه وت تویتکدا شاردر او ته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کو کۆیله و ئیخسیر چاو لیکراوه. له حالیکدا که نه ده روونی شیخ و ئاغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بووه له ناسک و نازداری زیر خرید حاجی رووناکبیر چ بلئ باشه؟:

بوچی فه رموو یه تی نه بی نه مین

اطلب العلم ولو بالصین

نیر و می له م حه دیسه فه رقی چییه؟

گه ر مه لا نه هی فه رموو دینی نییه

حاجی بی باک و ئازا، حاجی گه لیه رست و نیشتمان په روه ر، حاجی تیکۆشه ر و له خو بوردوو هه ر به وه نده رانه وه ستاوه. به توندی و تووریدی، به بی په روا و سلکردن، ئازایانه و بی باکانه به راشکاوی له چه رخی نۆزده دا و پلاری وای له شیخ و خه لیفه ی درۆزن و ده سبر و سو فی و ده رویشی بیتکاره و خو پری و ره مالم و مارگری ته وه زه ل و مفته خو ر گرتوون، که ره نگبی دوو پاته کردنه وه یان له به شی سیه می قه رنی بیسته مدا بو رووناکبیریکی کورد له زۆر شوینی کوردستاندا به گران ته و او بی وهک:

خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر

پیم بلین نه فعیان چییه ئاخه ر؟

غه بیری ته علیمی ته مه به لی کردن

جه معی نه ملاک و خه زنه کو کردن

یا:

وشکه سو فی بلئ به شیخی ته ره س

با به سه رما نه یه میسالی هه ره س

که ر نه بی کام مونه ووهری خه له تان

به ن گری دان و تا برین و نه فه س؟

ئەم شاعیرە راستگۆیە بەروونی لە فەلسەفەى ژيان دواوه و تەوژمی مادییاتی لەسەر بیروپروای ئینسان بەراست زانیوه و ئەم پەندەى پیشینیانی باش وەرگرتووه: «زگی برسی لە خواش ناترسی» و وهستایانە بەتەعبیریکی دیکە خستووێتە ناو شیعری خۆیەوه:

سۆفی وهک خهستهبوو له زیکری ههناو
سهه نوێژی دههه بهکاسهیه ئاو
شیعه وهک تهشنه بوو لهسینه زهدهن
بهده قهترهه دههه حوسپین و هسهه

یا:

خواردن و سهتری عهورهت و سوکنا
باعیسی ژینه بۆ گههه و پاشا
حالهتی وایه چی لهسهه خاکه
غهیری عیسا دهلین له ئەفلاکه

حاجی و پیرای نیشاندانی ریگای شۆرشى سیاسى و کۆمه‌لابه‌تى، ریگای شۆرشى ئابووریشى وهک پەسپۆرتیکی شارەزا زۆر ژیرانه بەنەتەوه پاشکەوتووێتە نیشان داوه پەنگه ئەم فیکرهه لهم شیعرهه خوارهوهه ههیه له قهرنى نۆزدههه بهبیرى کهم زانای پۆژههلاتدا هاتبێ:

له بهینی میللهتی خۆتان بهیاری
بکهن تهقسیمی شاخ و داروباری

یا:

ئهمهش تهنبا نیبه سووچ و خهتاتان
له کهسهبیش خافلن میسلی مهلاتان

یا:

له بهغدا بۆچی خورما بیت و لیموون
لهبۆ دهرمان له مالّ بێ رۆنى زهیتوون
له ئیوه کامتان بوو؟ یهک دوو جارێک
بکاته کیسهیهک یاخۆ خهراړیک

دوو پیتی لێدا له کۆلا میسلی دۆشاو
وهکو رۆن رۆنى زهیتوون بیته سهه ئاو
وهیا پیتی نیترارهه چهند نهمامیک
له نارنج و تورنج و چهند مهقامیک
بزانن شین دهبێ؟ نابێ؟ بهبهه دێ؟
له جیگای ساردوگهرمی چی بهسهه دێ؟

بهراو و دیمی ئیوه کیمیایه
دور و گهوههر، گهز و مازووی چیايه؟
مهعادین خاتری تۆبێ لهگهه کان
گهغتان زێره، ههتتا زیوه، زیوان
پهژووی پاپۆر و خوێ و نهوت و گوگرد
له کیوی ئیوههه کۆیه وهکو گرد

حاجی بروایهکی تهواوی بهشۆرشى فرههنگی ههبووه و دهردی نهزانی و نهخویندهواری بهدردیکی کوشنده زانیوه. تهنانهت خویندنی کۆنیشی بهدلّ نهبووه و پهخنهه لی گرتووه:

عولهمامان بهقهولی بێ سهه و پا
پاکی خنکا له بهحری وشکی ههوا
سهنهتهی فیترنهبوون لهپاش تهحسیل
سهیری چۆن بۆ موناھی بوونه دهلیل

یا:

ئهی خهریکی ڤمووز و پارز و نیاز
ئاوروپا فهننی گهیهته ئیعهجاز
قوللهی ئیثیلی له ئەفلاکه
عهکسی ئهه گهردیشی لهژێر خاکه

حاجی زۆر بەدریژی و روونی باسی زانستی تازە و سەنعەتی نوێ دەکا و بۆ نمونە ی زالبوونی نوێ بەسەرکۆندا دەلی:

بەقسە ی موخبیر و موئەرخ ی کۆن
میللەتی چینه چوار سەد میلیۆن
سەر بەسەر میللەتی هەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل میلیۆن
ئەهلی ژاپۆن لە سایە ی سەنعەتی چاک
سەیری چۆن چینی گرت و کردیە خاک

لەم شیعەرە نوێ دەردەکەوێ حاجی هەر خەریکی خۆیندەوێ کتیبە پەر زەردەکان نەبوو
و زۆر خەریکی پیتگە یاندنی خۆی بوو و لە ئەستەمبول رۆژنامە و گۆر و چاپەمەنی ئەو
سەردەمی باش خۆیندۆتەو و ئاگای لە وەزعی جیهان و دەنگویاسی هەندەران بوو.
ئەمەش نەسبەت بەمەلای قەرنی نۆزدە ی کوردەو شتێکی سەیره. بەداخەو ئیستاش لە
کوردستان مەلای و ماون کە تەماشاکردنی گۆراری وینەدار بەتاوان دەزانن و شیخی
زاهیرسازی و ماون کە رادیۆیان نەچۆتە مال. هەر لەو سالانە ی دواییدا دیتیمان مەلای
وای کورد هەیه کە چوونە سەر مانگی «ئاپۆلۆ» ی بەدرۆ دەزانی.

حاجی ئەو نەدی میللەتەکی خۆش دەوێ وەک باوکیک لە رۆلە ی شیرین توورە دەبی و
قسە ی سووک لە پارسەنگی ئەو کەسانە دەنی کە مندالی خۆیان نانیرنە مەکتەب و باسی
پیتگەکان دەکا کە مندالی خۆیان لەبەر خۆیندن دەنیتن تا لە ئەنجامدا ببینە گەورە ی
کوردان:

ئێستە کە ئامیرانی کوردستان
هەر لە بۆتانەو هەتا بابان
ئەو هەتیوانی مەکتەبن یەکسەر
کوردەکان بار دەکەن وەک ماکەر

حاجی تەوس و پلار دەگریتە ئەو زانایانە ی کە کوردن و بەزمانی کوردی نانوسن و ئەم
میسالە بەجی و جوان و کەمیک توند و تیزەیان بۆ دەهیتیتەو:

وەک مریشکی کە ئەقلی نەبەیتنی
بیتوو جووجکە ی مراوی هەلبیتنی

وەک بگاتە کە ناری جوگەلەیهک
نایەتە شوینی بمری جووجەلەیهک
جیتی ئەمی وشکە، جیتی ئەوی ئاوه
تیدەگا، قوون دپانی پی ماوه

حاجی ئەو شایەر و بەیت بیتانە ی کە شیعەر و بەیتی کوردیان داناوه زۆر خۆشویستوون و
ریتی لی ناون و پیی هەلگوتوون:

دوو عەلین شاعیرن وەک حەسان
بەردەشان و حەریەر مەسکەنیان

ئەو هیتشی بردۆتە سەر ئەو خۆیندەوارە کۆنە پەرستانە ی نەخۆیندەوارە هونەر مەندەکانیان
لە پیتش چا سووکە:

ئێستە مەعلوومە بۆ هەموو میللەت
ئە ی مەلای دەرس و موفتی ئومەت
ئیمە بی غیرەتین و بی عارین
ئەوی نەخۆیندوو لە مە عارین

بەمەرا دیارە حاجی چەند نرخی بۆ ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی داناوه. حاجی ناوی زۆر
شاعیر و خۆشخوانی کوردی بەنەمری لە دیوانە کەیدا هیتشتوونە، کە داخی گرانم بەشی
زۆریان شۆتەوارەکانیان فەوتاون و ناویشیان لە بیر چوونەو.

حاجی قەدری هۆنەری زانیووە و لە نیتوان بەرھەمی هونەر مەند و ژبانی تایبەتی ئەودا
فەرقی داناوه و دەلی:

مەلکەقۆر و حیماری با بەدناویش بن
شیعریان جوانە بەس نییە کوردن
گەرچی بەدناون و گەلی وردن

حاجی نەمر لە نامە یەکدا کە بۆ دۆستە خۆشەویستەکی، «جەلی زادە ی» نووسیووە باسی
میکرۆب دەکا. ئەو لە زەمانیک دایە کە دەرمانی دەردی مندالە نەخۆشەکانی کورد
بەلغەم و تفی شیخ و تۆز و خۆل و دارو بەردی سەر چاک و کوتەشالی سەید بوو.

حاجی قادر لە قوولایی دلێووە ئیمانی بەدیموکراسی هەبوو. باسی دیموکراسی لە ولاتە
پیشکەوتووکاندا دەکا و دیارە ئەوپەری ئاواتی ئەمە بوو رۆژتیک ریتیمیککی ئەوتۆ لە

ولاته پاشکه وتوو هکە ی ئەو، دابەزێ:

لە تەگبیری ئومووری ملکی خۆبان
شەریکن پینەدۆز و شوان و گاووان
لە جۆشین و خۆشین پووره هەنگن
بەمن چی کافرن یاخو فەرەنگن

وا دیاره حاجی لە بارە ی سۆسیالیزمدا شتی زانیوه. ئەو بۆ من گەلێک جێی رامان و بیرکردنەو هیه. ئایا نووسینەکانی (مارکس) و (ئینگلس) و هاو بیڕەکانی ئەوان لەو سەردەمەدا بەزمانی عەرەبی و تورکی و فارسی که حاجی لەو سێیانەدا شارەزا بووه تەرجه مە کراون؟ یا حاجی بەپیری فێری زمانی دیکەش بووه. هیچ کام لەم دوو شکانە دوورن. چونکە ئەستەمبوول لەو کاتەدا ناوەندی رۆشنبیری رۆژەلات بووه. ئەم شێعرانە ی خوارەو تەماشاکەن تا ئێوهش وەک من بکەونه دوودلێبەوه:

و هکو بیستوو مە بۆ دەفعی مەسائب
و ههای تەگبیر کرد ئەو فکری سائب
هەموو گەورە ی ویلا یەت بینه ئەحباب
و هکو شەخسێکی واحید بن لەهەر باب
هەموویان بینه یەک تەعلیم و نووسین
و یەک بەرگ و زمان و پەسم و ئایین

ئایا ئەم کەسانە ی حاجی بەشاعیریکی ناسیونالیستی توند دەناسن هیچ بۆنی سۆسیالیستی لەو شێعرانە، ناکەن؟ گوتم حاجی قادر زۆر وربا و بیرتیژ و دووربین بووه دووری بیرکردۆتەوه و باش لە مەسائیل گەییوه. فکری زۆر لەپیش خەلکی ساکاردا بووه. ئیستا بۆ سەلمانندی قسەکەم دەبێ گەلێک بگەرێتمەوه دواوه و لا پەرتیک لە میترووی خۆتیاوی نەتەوه کەمان هەلێدەمەوه.

و هک دەزانین لە ساڵەکانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ناته بایی نیوان ئیمپریالیستەکان شەرتیکی جیهانی گەورە و مال و وێرانکەری هەلگیرساند. پریشکی ئاگری بێ نامانی شەر کەوتە کوردستانی خۆشەو یستیش و ولاته کەمان بوو بەمەیدانی شەری نیوان تەزاریزی رۆوسیا و داگیرکەری عوسمانی لەلایە کەوه و ئیمپریالیزمی فیتاوی ئینگلیس و عوسمانی لەلایە کی ترهوه.

عوسمانییهکان کە دۆست و هاو پەیمانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، بەئاشکراییی بۆ

قازانجی ئەوان بەشەردەهاتن. ئەو شەڕەیان ناو نابوو «خەزا» و بەبیانوی دینەوه شیخ و مەلا و مەزنەکانی کوردستانیان فریو دا و کردە نۆکەری بێ جیره و مواجیبی خۆبان. لەو شەڕەدا ولاته کەمان سووتا و خاپوورکرا. نەتەوه کەمان قری بوو و لەبرسان مرد و گەورەترین زبانی میترووییمان پیگە یشت.

تەنیا لە موکریان چەند کەس بەرپا بەری سەرداری موکری و شیخ بابا نەچوونە ژێر باری پروپاگەندا و درۆ و دەلەسە ی عوسمانی، سەرداری موکری «حەمە حوسین خان» کە نەیسبەت بەزەمانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسی و خۆیندەوار بووه. لە مەسەلە کە گە یشتوو و زانیویەتی «شەر لەسەر لێفە ی مەلایە» نەک لەسەر دینی ئیسلام و یستوو یەتی ئەو نەدی بۆی دەکری نەتەوه کە ی بێ لایەن بەیلتی تەوه. بەلام ئالاهە لگرا نییە و خەزاکەرەکانی عوسمانی، ئەو و شیخ بابا و حەمەخانی بانی و سەیفەدین خانی سەقزیان بەو تاوانە ئیعدام کرد.

جا بزانیان حاجی نەمر، حاجی زانا و پیتشکە وتوو کە لەو سەردەمەدا ئیسک و پرووسکیشی رزبون چەند لەوه ی پیتشدا لە فیتل و تەلە کە و خراپە ی خەلیفەکانی عوسمانی گە یشتوو کە دەلی:

ئەمە کەر میزە دەلێن واریسی شەرعی نەبەوین
هەموو عەبدی سەنەمن باسی مە کە گەورە کە یان
یا:

تا لە ژێر بەندی رۆمیان نەگرن
زەحمە تە قەدری بەیتی من بگرن
یا:

روومی و هکو گرتی موون کەس پشستییان بێ نەبەستی
کە وتوو نە داوی خۆبان پەژمورده مان و حەیران

گەورە گەورەکانی ئەو سەردەمی کورد قەدری بەیتی حاجییان نەزانی و دیمان چۆن لە ژێر باری رۆمییان مردن. دیاره مەبەست لە گەورە گەورەکان، شیخ و مەلا و خان و ئاغا و بەگ و پاشاکانی کورده. چونکە نابێ لەبیرمان بچێت کە لەو سەردەمیدا کۆمەلانی خەلک چ رۆلیان نەبووه.

حاجی ئەو هەموو بێ ئاگایی و کەمتەر خەمییه ی دیوه. لە نەزانی و نەخۆیندەواری و دواکەوتە یی نەتەوه کە ی گەییوه، کەچی ناھومید نەبووه و بەھیوا بووه رۆژتیک لە

شيعره‌كاني بگهن، خبات بگهن و رزگار بن و قه‌دری نه و بزائن. خه‌می نه‌وهی بووه که نه و رۆژه به‌چاوی خۆی نابینی:

هه‌سه‌تم هه‌ر نه‌وه له دنبا‌دا

حاجی ده‌میری به‌ده‌وره‌تان نا‌گا

نه‌وه چاوه‌نۆری هه‌یچ پا‌داشته‌تیکي مادی نه‌بووه و به‌راستی له پیناوی گه‌یشتن به‌ئامانجی بپه‌رۆز و ئاواتی به‌رزی خۆیدا وازی له هه‌موو خۆشیتیکي جیهان هه‌یناوه و له‌وه باره‌دا ده‌لی:

من له دل‌سۆزی نه‌م قه‌سانه ده‌که‌م

وه‌ر نه، په‌شمه له لام، هه‌موو عاله‌م

حاجی زانیویه‌تی نه‌ته‌وه‌ی کورد، با پاشکه‌وتووش بێ، با له کاروانی شارستانیش به‌جی مابێ، ته‌وژمی می‌ژوو پالی هه‌ر پیتوه ده‌نی و به‌ره‌و پیتی ده‌با. جا نه‌وه ده‌می خه‌لک له قسه‌ی حاجی ده‌گا:

نه‌م قسه‌ی ئیسته‌ عه‌یبی لی ده‌گرن

نه‌وه ده‌مه‌ش دی زه‌مانی بۆی ده‌مرن

نه‌م به‌نه‌وه نه‌وه به‌نه‌م ده‌لی کاکه

سه‌یری قانونی حاجی چه‌ن چاکه

هه‌ر چلۆنی ئیشاره‌تی فه‌رموو

وه‌ک که‌رامه‌ت هه‌مووی وه‌ها ده‌رچوو

به‌راستی حاجی له‌وه زه‌مانیدا قانونیکي نوێی هه‌یناوه‌ته کایه‌وه و خۆشی نرخی کاری خۆی زانیوه و تیگه‌یشتوه شيعره‌كاني له کوردستاندا شۆرش به‌ریا ده‌که‌ن:

حاجیه و شيعره‌كاني وه‌ک کاوه

رۆژی دیتن دره‌فشی هه‌لداوه

دیسان له جیگایه‌کی دیکه به‌به‌یانیکي شاعیرانه و جوان ده‌لی:

ئیتفاقی دل‌به‌ریکی بێ که‌ده‌ر

حاجی نه‌نواعی لیباسی کرده‌ به‌ر

بێ جیاز و ماره‌یی ده‌یدا به‌شوو

له‌وه هه‌موو کوردانه داخوازی نه‌بوو

عاقیبه‌ت ده‌یخوازن و نه‌ما ده‌می

په‌ر بووه نازی، که‌ل و کۆمه ده‌می

حاجی عیشقی گه‌ل و نیشتمانی لی بوته‌ سه‌ودا و به‌هه‌یچ جوړی خۆی بو‌زه‌وت نه‌کراوه و نه‌یتوانیوه بپه‌ده‌نگ دانیشی و قسه‌ی چاکي هه‌ر بو‌کردوون و تا مردن وازی نه‌هه‌یناوه:

به‌سه حاجی دووسه‌د هه‌زار ده‌فعه

په‌م گوتی: نه‌م قه‌سانه بێ نه‌فعه

چاکه هه‌ر چۆنی تو‌ده‌لیتی وایه

تیبگه نه‌م قه‌سانه خۆپایه

قوړی کام جی بکه‌م به‌سه‌ر خۆمدا

نه‌وه لیم بوته‌ عیله‌تی سه‌ودا

به‌قه‌سه‌ی چاکه ده‌ستیان ده‌گرم

ته‌رخي ناکه‌م به‌لۆمه تا ده‌مرم

حاجی زۆر باشی زانیوه که چوارچیه‌ی نه‌زم بو‌ده‌رپه‌ینی بیرورای سیاسی و تئوری فه‌لسه‌فی ته‌نگه‌به‌ره. به‌که‌م شيعر له‌به‌ر ده‌کرێ و ده‌پاریزی و که‌مه‌تر له‌نیوه‌ ده‌چی. دووه‌م حاجی ویستویه‌تی زووتر کورد پێ بگه‌یه‌نی. جارێ هه‌ر نه‌م وه‌سیله بووه. زۆر ئاشکرایه له‌وه سه‌رده‌میدا ئیمکاني نه‌وه نه‌بووه هه‌یچ کتیبیکي فه‌لسه‌فی و سیاسی به‌کوردی بلاو بکرتیه‌وه و له‌چاپ بدری و خه‌لک بیخویننه‌وه. بۆیه حاجیش له‌ ئاخری ته‌مه‌نیدا برپاری داوه هه‌ر به‌کوردی بنووسێ نه‌گه‌ر چه‌ند دیره شيعری فارسی هه‌یه ئی هه‌ره‌تی لاوه‌تی و فه‌قیایه‌تی نه‌ون. به‌چی دیاره نه‌م ئینسانه‌ خاوه‌ن بیره، بیرورای فه‌لسه‌فی و سیاسی خۆی نه‌نووسی. به‌لام پاش حاجی چ میراتیکی ئه‌ومان پێ گه‌یشتوه و ده‌س که‌وتوه؟

حاجی وه‌ک به‌هه‌تیوی و هه‌ناسه‌ ساردی گه‌وره‌ بوو و پێ گه‌یشت هه‌ر وا به‌هه‌ژاری و نه‌داری و بیکه‌سی له‌ ولاتی غه‌ریبایه‌تی سه‌ری نایه‌وه و ته‌نانه‌ت نازانین له‌کوێ نیتراوه و گۆره‌که‌ی پێ نازانین. به‌لام تیکۆشه‌ران و رووناکبیرانی ئیستای کورد به‌مامۆستای شيعری شۆرشگه‌یرانه‌ی ده‌زانن.

تهلی ناشق

هیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونه به یازیکدا پارچه شیعریکو فارسیم خوینده وه و له بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، ئەگه چچی به داخه وه، نازانم شاعیره که ی کتیه؟ راسته ئەم پارچه شیعره له چاوه سەنعەتی شیعریه وه زۆر پوخت نییه و شاعیری سەنعەتکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافییه و «افغان» و «شتابان» به قافییه «شایگان» ده زانی، بۆ خۆشم ئەگه چچی وهک جاری دیکهش گوتومه و ده لیم قافییه له شیعردا مهرج نییه، به لّام کیش مهرجه و ئەوه که شیعر له نەسر هه لداویری. پیم وایه ئەم شاعیرانه ی، شیعره عهرووزی ده لیم ده بی به ته وای ریعایه تی قافییه و ره دیف بکه ن. ئەمما ئەم پارچه له باری نیوه ره که وه گه لیک پر و ده وه له مه ند و به یز و هه ست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
به سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده
به هر جا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تراگر عشق بودی
ز من کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخاست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به ناوبانگترین چیرۆکی دلداره له رۆژه لاتدا داستانی له لیلی و مه جنونه، که م عیبری عه ره ب، فارس، تورک و کورد ده بیی که یادی ئەم گراوی و دلدارانه ی نه کردی.

که م که س هه یه قه یسی عامیری که به مه جنون ناوی ده رکردوه، نه ناسی و نه زانی ئەو لاوه عه ره به ناشقی کچه عه ره بیک بووه، باوکی کچه که که له عیلتیکی به ده سه لات و زۆردار و ده وه له مه ند بووه، کیژه که ی نه داوه به مه جنون و داویه تی به پیاویکی وهک خۆی ده وه له مه ند. قه یس له سوپیان شیت بووه، خیل و هۆیه ی به جی هیشتووه و پرووی له چۆل و بیروونان کردوه و له ئینسانان بیزار بووه و خوی به گیانداران و درنده و وه حشیه کان گرتووه و شیعره ی به گراوییه که ی خۆی هه لگوتووه.

داستانی له لیلی و مه جنون بوته هه وینی شیعره ی زۆریه ی شاعیرانی رۆژه لات و، له رێگای ئەده بی شه رقییه وه چۆته نیو ئەده بی غه ربیه وه. به پروای ئەده بدۆستان و شیعرناسان مامۆستای مه زنی ئەده بی فارسی نیزامی گه نجه وی گۆی هونه ری له هه موو که س رفا ندووه و گره وی بردۆته وه و ئەو داستانه ی له گشت شاعیران باشتر دارشتووه.

قه ومیه تی نیزامی تا ئیستا بۆ که س ساغ نه بوته وه و کیشه ی له سه ره. فارس ده لیم فارسه و به لگه ی به ده سه ته وه: «پنج گنج» و شوینه واره کانی دیکه ی نیزامی وه بالی بۆ ده کیشن. تورک ده لیم به م ده لیله ی که گۆری پیروزی ده نیو ئیمه دایه و له شیعره کانی را درده که وی ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئیمه یه دیاره تورکه، هه ر بۆیه ش گومبه زمان له سه ر دروست کردوه و رازاندوو مانه ته وه. کوردی دۆ نه دیوی هه ژاریش ده لیم خوشکه زای خۆمه و ئەم شیعره ش به به لگه دینیتته وه:

چون مادر من رئیسهء کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

دریژداری ده کا و ده لیم ئەم په نده ی پیشینیان راسته که گوتویانه: «خالان خوارزا مه زن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی له ژیر سیبه ری خالۆ عومه ریدا، په روه رده بووه و پینگه بیوه که واپوو کورده. منیش ده لیم کابرا گوتنه ی هیچیان پیاوی درۆیه نین. هه رسیک ده لیلیان هه یه و که یخودایییان له نیوان ده که م و ده لیم:

نیزامی له وه ی مه زنتره له چوارچیه ی ته نگه نه ته وایه تیدا بگوجی و په یوه ندی به مرۆفایه تیه وه هه یه: هونه ره که ی مایه ی شانازی ئینسانیه ته و به شاعیریکه مه زن و پیاویکی گه وره ی بناسن و کیشه ی له سه ر مه که ن.

نیزامی بۆ خۆشی هه ستی نه ته وایه تی و به رچاوته نگه به شیعره کانیه وه دیار نییه. به و هه موو شوینه واره جوانه فارسییه وه منه ت له سه ر فارس ناکا و نالی: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئەوینی به تینی ژنه که ی که دیاره چهندی خۆش ویستووه و پاش مردنی چ

شینیکی بۆ گیتراوه به رهو «پان تورکیزمی» نه بردوووه. ناز و نهوازیشی دایکی و نان و نهک و جلو بهرگ و پهروه ده کردنی خالی نه یکردو ته کوردیکی رووت. رهنگه ههرستیکی زمانی زانیین، شیعره کانی شاهیدن که نهک ههر فارسی زانیوه به لکو له ریزی گه وره ترین شاعیرانی فارسدایه. ئەدی به چ زمانیک ده گه ل ئافاق خانم داوه؟ ده زانیین تورک زۆر به زهحمهت فیری کوردی و فارسی و زمانی دیکه دهن، ئەو ژنه خو شه ویسته شی خو کەر و لال نه بووه، دواندن و لاواندنهوه و نازکیشانی ویستوووه. ئەم چیرۆکانه ی دایکی به مندالی بۆی گوتوون به ناشکرایی له شیعره کانییدا رهنگی داوه ته وهه وهک له شیعره دا درده که وی:

کردی خرکی به کعبه گم کرد

خر باز بجست و اشتم کرد

که وایوو کوردیسی زانیوه.

خانی شاعیری مه زنی ئیمهش داستانی به ناوبانگ و درامی کهم وینه ی مه م و زینی له سه ئوسوولی نیزامی دارشتوووه، شیعره کانی له سه کیشی له یلی و مه جنونه که ی ئەون و دیاره له ژیر ته ئیسیری نیزامیدا بووه. به لام جیاوازییه کی زۆر له نیوان ئەم دوو داستانه دا ههیه. له باری روالهت و شیوه دا، نیزامی له پیشتره، ههر چه نده نه زمی خانی چه پی ده بهر نه زمی نیزامیدا نییه، کیش و قافیه ی ههردووکیان تا دهستی له سهر دابینی سوار و رهوان و پاراوه. ئەمما زمانی نیزامی له زمانی خانی سواوتر و لیک و لووستر و له بهر دلانتره. به داخه وه کوردییه که ی خانی وشه ی عه ره بی رهقی نامۆی وای تیدان که قامووسی فیروز بادیش نه یگرتوون. ئەوهش ههروا بی بنۆس و عیلهت نییه. خانی له سه رده می ده سه لاتی بنه ماله ی سه فه ویدا ژیاوه و هه موو فارسی زانیکی ده زانی له وه سه رده مه دا زمانی فارسی تووشی چ پاشه کشه و ته نگانه یه ک بووه و دیاره زمانی کوردیسی ده گه ل خو ی به ره وه هه ل د پیر بردوووه. ده نا زمانی کوردی ئەوه ندهش هه ژار و کهم وشه نییه، هینده قه رزاری زمانی دیکه بی.

به لام له باری نیوه ره که وه بی ته عه سووب، ده لیم: «خانی له پیشتره» ئەوهش له خو را نالیم. قاره مانی چیرۆکی له یلی و مه جنوونی نیزامی ههردووک عه ره ب بوون. ئەویش هه ر چه ند زۆر زانا بووه، ته بیعییه نه ی توانیوه وهک عه ره بیک شاره زای رپوشوین و چلۆنایه تی ژبان و فره هنگی عه ره بی بی. خانی چیرۆکه نایابه که ی له به ی تیکی کوردی وهر گرتوووه و قاره مانی کوردی هه ل ب ژاردوووه. بۆیه هه تا پپی کراوه خو ی له ئەفسانه پاراستوووه و به ره وه واقع چوووه. ته نانهت ئەگه رهوردی سه رنج بده نه درامی مه م و زین پان درده که وی له زۆر جیگایان که هاتوووه له واقع دوور بیته وه له ئەستۆی خو ی دارییوه

و ده لئ: «بیس توومه، بۆیان گیتراومه وه و یا خهونیان دیوه». خانی هه ژاره ره وه ری و دیفاع له بی ده سه لات و چه وساوانی گه یان دۆته راده یه ک که هیندیک که سی دیاره نه زانی هینا وه ته سه ر ئەم پروایه که ئەو سی سه د و په نجا سال پیشتر بیروبا وه ری چه پی بووه!!!

خانی ویده چی خه ربیک بووبی وهک نیزامی پینج گه نج بنووسی. جا توانیویه تی و شوپنه وه ره کانی جگه له مه م و زین بزر بوون و له نیو چون، بۆمان روون نییه. ههر ئەوه نده ده توانم بلیم ئەو که له چل و چوار سالیدا مه م و زینی ته واو کردوووه، ده بی پیش ئەو، به م دلّه پر ههسته و به و ته به ره وهانه وه، شتی دیکه شی نووسی بی، نه وه هه ره به شی ئەوه نده ی مه حتله نه کردوووه تا چل و چوار سالی ههر ئەو دوو شوپنه وه ره ی بی. چل و چوار سال ته مه نیکی نیونجییه، ئەگه ره پتر ژیا بی که هیچ روون نییه پاشانیش ده بی شتیکی دی له پاش به جی مای. ئەمما چمان به ده سه ته وه نییه دیسان وهک، کوردیک شوکرانه بژیرم، ئەوه نده شمان له ده سدا هه یه.

بیگومان خانی له نیزامی فیر بووه که له دوایی مه م و زیندا سالی ته واو کردنی کتیبه که ی و ته مه نی خو ی بکاته شیعر و بلئ:

له ورا کو ده ما ژ غه یب فه ک بوو

تاریخ هه زار و شیس و یه ک بوو

ئیسال گه هه شته چل و چاران

وی پیش سه ره وی گونا هه کاران

پیم وایه مامۆستای خو الپ خو شبوو سه ججادی که پاش مردوووان ههر رهحمهت باشه، خراب له م دوو شیعره گه بییه به بۆچوونی من، خانی له ۱۱۰۶۱ مه م و زینی ته واو کردوووه و ئەوه میش خو ی چل و چوار سالی ته مه ن بووه. ئەو که سانه ی به گۆتره شت نانوسن و که میکی بیر لی ده که نه وه و میژوو ده خویننه وه ده زانن ئەو سه رده مه ره شترین سه رده می میژووی کورده. چونکه سه رده می کیشه و شه ری نیوان دوو ده ولّه تی به ده سه لات و زۆردار و له کنه خو مسولمانی ئەو کاته بووه. شه ری به ینی سه فه وی و عوسمانییه کان زیاتر له کوردستان و له سه ر زگی کوردی به سه ته زمان و لیتقه و ماو کراوه. زولم و زۆری سه ته مکاران و لیتقه و مان و بی هیز و بی ده سه لات له وه سه رده مه دا ههستی نه ته وایه تی خانی بزواتوووه که له دیباچه ی مه م و زینه که یدا ده ری برپوه و ده لئ:

ئز مامه د حیکمه تا خو د پدا

کورمانج د ده وله تا دن پدا

نایا به چ وهجهی مانه مهحروروم
بیلجومله ژ بۆچ بوونه مهحکووم

ههستی نه ته وایه تی خانی ههستی کویری ناسیونالیستی نییه. ههستی ئینسانی شاعیریکی ههسساس و به شهردۆسته که نه ته وه که ی خۆی خۆش ویستوو و به مهحروروم و مهحکوومی دیوه و زگی پتی سووتاوه و دیفاعی لی کردوو. خانی ئینسانی خۆش ویستوو و ستهم و ناحهقی ئەم ههستهی تیدا بزواندوو که له بهدبهختترین و مهزلوومترین ئینسانی کورد پشتیوانی بکا.

نیزامی و خانی وهک دوو شاعیری موسلمان له پیشهکی کتیبهکانیادا همدی بینایی چاوان و ئاودیتری دیمه کاران، خودای مهزنیان کردوو و به خۆشه ویستی خودا و پیغه مبهری گهوره و نازدار و پیاوچاکیان هه لگوتوو و ههردووک لهو باسهدا سه رکه وتوون.

بهلام که وهک شاعیرهکانی پیشوو هاتوونه سه ر باسی میر و مهزنان، به ته وای لیك جوئی بوونه وه، نیزامی پتی هه لگوتوون یا نه و په ری گلهیی لی کردوون، بهلام خانی به نازایه تی کوتاونی و تاوانی کویره وه ری و چه ره سه ری هه ژارانی بی دهره تانی خستوته ئه ستۆی ئەوان.

له باقی مه به سه ته کانی په راویزی داستانه کهیدا خانی وهک عاریفیتی لیزان و دلسۆز داوه و نه وه نده به خشنده و به په رحم بووه که ته نانه ت به کره مه رگه وه ری به دفه ری، پاش کوژران و بوون به چه قلی مه م و زینان، به خشیه و به خه ونی پیاوچاکیک کردوو به دهرکه وانی دهرکی کوژیکی به هه شتی مه م و زینان. په نگه خوینه ر وه ره ز بووی و پتی وای زۆرم درێژداری کردوو. بهلام من پیم وایه زۆرم میشکی خۆم کوشیه تا ئەم باسه کورت بکه مه وه و بچمه سه ر باسی عه لی ناشق. راست بی یا ئەفسانه «ده گپنه وه زه مانی زوو له ئاوه دانیه کی ئەم کوردستانه دا لاویک ژیاوه که ناوی عه لی بووه. عه لی گیرۆده ی داوی ئه وینی کچی مه لای ئاوه دانی بووه. مه لازاده ی شوخ و شه نگیش دلی به عه لیه وه بووه. ئه وینی ئەو کوپ و کچه وهک ئه وینی له یلی و مه جنوون و مه م و زین، ئه وینیکی پاک و خاوین و ئاسمانی و دوور له ههوا و هه وهس بووه. خوازی نیکیه ری ناروونه سه ر کبژی مه لا. بهلام شوفا ر و رباباز و دووزمان که هه میشه بوون و وا زووش بنه بر نابن، چوون ده که لیشه ی مامۆستاوه و نه یانه ی شتوووه کچه که ی بداتی و پتیان سه لماندوو مه لازاده بۆ بۆره پیاو نابن.

کوری سه ودا سه ر وهک قه یسی عامیری له سوئی گراوییه که ی که به داخه وه ناوی نازانین پست و دین ده بی و ئاوه دانی به جی دپلی و دهس ره کیوان ده دا. نه مبیستوووه ده گه ل

کیویان بیسته هاو ده م. به لام شهو و رۆژ به شاخا ندا گه راوه و به ییت و باو و لاوک و چه یرانی کوردانه ی به یاره که ی هه لگوتوووه.

جیی داخه له وانه چمان وه دهس نه که وتوون. به چه قاله، به لالووکه کیوبلکه، گیژ و کرۆسک و گیا و گۆلی کوستانان ژیاوه، جاروبار شوان و گاوان و ره وکه وان نانی ره قیان به خیرا خویان داوه تی، چه ند وا ماوه ته وه روون نییه. کچه مه لاش هه موو هه لالی دونیای له خۆی هه رام کردوو و قهت له ژوو نه هاتوته دهر و که سی نه دواندوو و شهو و رۆژ گریاوه.

مه لای موسلمان ی کورد زگی پتیان سووتاوه و به زه یی پيدا هاتوون و کچه که ی به زۆره ملی نه داوه به کوپی ئاغا یا کوپه مه لایه کی وهک خۆی، یا بازرگانیتی ده له مه ندی شار، بۆ خۆی وه به نده نان که وتوووه و عه لی که ئیتر به عه لی ناشق ناوانگی رۆییه و به هه زار زه حمه ت دۆزبویه ته وه، دلخۆشی داوه ته وه و به لینی داوه تی چیدی به قسه ی دووزمان و شوفا ران نه کا و کچه که ی بداتی.

عه لی ناشق هاتوته ئاوه دانی، مه لا نوشته ی بۆ نووسیوه، دایکی سه ری ده پلاو و گوشتی گرتوو، ده سه ته براکانی ده وریان داوه و قسه ی خۆشیان بۆ کردوو تا ژبوه له بۆته وه و هۆشی هاتوته وه سه ره خۆ. مه لاش بۆ خۆی کچه که ی لی ماره کردوو و به جلویه رگ و جیازی خۆی بۆی سوار کردوو. سواری کورد ر مبابزنیان له پیش کردوو، ته قلنه یان دا کوتاوه و جلیتیان هاویشتوووه. ده سه ته خوشکه کانی سه مایان له پیش کردوو، دایکی زاوا و پیڕێژنه کان ئاوینه یان به ره و رووی راگرتوووه، به ریوک سواری ئه سپی بارگه بووه، خزم و که سوکاری پیاوی عه لی له سه ربانه وه شاباشیان به سه ردا هه لا ویشتوووه، مندال تیک وه رووکاتوون و شاباش و نوغل و نه باتیان کو کردوته وه، بوکیان له سه ر کورسی دابه زاندوووه. دوو برازا پیلان گرتوووه و به ره و په ردوو یان بردوووه. لهو حاله دا عه لی له بهر بیتلایه راوه ستاوه و ده ستی له بناگوئی ناوه و ئەم به ندانه ی پتی هه لگوتوون:

مه جلیسی ناشقان گه راوه
ساقی له نیو راوه ستاوه
پیا له ی عیشق نوش کراوه
به خیر هاتی په ریزاده
به خیر هاتی
به سه ر چاوی ده من هاتی

به‌چیم زانی که تو هاتی
 به‌دهنگی توۆ و خرخالان
 عه‌لی عاشق!
 نه‌گه‌ر عیشقت زمانی بی
 سه‌د جار عومرت زوو فانی بی
 حه‌یفه ئی‌خلاس په‌نهانی بی
 مه‌لازاده به‌خپ‌ر هاتی!
 مو‌تریب! لی ده بینای سازت
 به‌ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زبیرن
 مه‌ی له مه‌یخانان ده‌گپ‌رن
 ئاشقان له‌پ‌ری وهرده‌گپ‌رن
 قوریانت بم نه‌ی بای واده
 تارا له‌سه‌ر له‌یلم لاده
 به‌ده‌ستووری حاکم زاده
 مه‌جنوون یه‌کی دهرده‌دار بوو
 به‌تیری عیشقت گرفتار بوو
 چونکه له‌یلی وه‌فادار بوو
 مه‌جنوونه‌که‌ی له کیوانم
 دايم دل پر له هیج‌جرانم
 بو خالی له‌یل په‌ریشانم
 خوژگه‌م به‌فه‌ره‌ادی چینی
 خه‌ریکه له سه‌نگ تاشینی
 نه‌ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه‌مال وهره
 نه‌و کاغه‌زهم له‌بو به‌ره

بیده به‌ده‌ستی دل‌به‌ره
 ساقیم ده‌وی شه‌راب بی‌نی
 عه‌کسی خو‌ی تیدا بنو‌تینی
 ئیننالی‌لای لی بخو‌تینی
 به‌و چاوه گیانم ده‌ستینی

که ده‌گاته ئیره شادی مه‌رگ ده‌بی و گیانی پاکی به‌خودا ده‌سپ‌یری و له‌به‌ر ده‌رکی
 په‌ردوو ده‌که‌وی.

نه‌وه بوو سه‌رگورشته‌ی عه‌لی ئاشق مه‌جروومی کورده‌واری. له به‌یته‌کانی کوردیدا زیاتر
 گراوی شینی بو کورپه‌ حه‌یران گپ‌راوه، وه‌ک شینی زین بو مه‌م، شینی خانزاد و خه‌زال بو
 لاس، شینی خه‌ج بو سیامه‌ند، شینی سنجان و ئایشه‌ گول بو سواری خو‌یان لیره‌دا شینی
 کچه مه‌لا بو عه‌لی دیار نیبه. ده‌زانن ده‌بوو چ شینیتیکی بو بگپ‌ری؟ به‌ئاواته‌وه‌م که ده‌نگ
 خو‌شه کورده‌کان نه‌م به‌ندانه وپ‌رای ئاهه‌نگی شمشالیتیکی مه‌حزوون بل‌تین و شاعیره
 لاه‌کامان نه‌م چپ‌رۆکه بکه‌نه داستانیکی شی‌عری درپژ. بو سه‌رچاوه‌ی داستانی مه‌م و زین
 و له‌یلی و مه‌جنوونی نیزامی هه‌ر به‌یتیتیکی وانه‌بووه؟

زۆرزانیش بههله دهچن

وتارهكهی مامۆستای مهزن و زانای كورد توفیق وههیی بهپیزم له گوواری پهروهده و زانستدا وهبهراچاوكهوت و سهرنجی راكیشام. پاش یهك دوو جار خویندنهوه و چهند جار پیتداچوونهوه ههر چۆنیک بوو شتیكم لی ههلكراند.

خودا مامۆستای گهورهمان راوهستاو و پایه بهرزتر بكا. خوئی ریچكهی بو شكاندووین و فیزی کردووین رهخه بگرین و له ههلهی زمان نهبوورین. كهواپوو تهگهر كوردیكی ساكاریش رهخهی له مامۆستایهكی زۆرزان گرت. نه بهردی بهكابه داداوه، نه كوفری چوار ئیمامانی کردوو و نه دهبی سهنگهسار بكری. چونكه جاری وایه زۆرزانیش بههله دهچن.

پاش شیو و وهرددانهوی پوخت و وردی وتارهكهی مامۆستا هاومه سه ئه م بر وایه كه ماشاللا، ههزار ماشاللا مامۆستا لهو دوور ولاته وا له (زانستی) خویدا سووتاوه و ههلهچراوه و ئهوهنده توند له بهر راچوو كه بی ئهوهی خوئی ههست بكا و هك هه موو ئینسانیک تووشی ههله دهبی، دیاره ههلهی پیاوی و بهناوبانگ و جی گهورهش وهك ههلهی ئیمه مانان نییه و زبانی گهوره دهگهیهنی.

لا حیا فی الدین، په رژیئیک قایم بی، وتارهكهی مامۆستام زۆر شپهزه و شپهتو هاته بهرچاو، رهنگه دهربای بی بهستی زانستی مامۆستا وا شه پۆلان بدا كه ئه دهبی تیتدا نوقم بووی و، مامۆستا هینده زمانی بیگانه فیربووی كه كوردییه ساكارهكهی خوئمانی له بیر نه ماب. یا ئه وهیان پتر ویدهچن، زمانی زانا و زمانه وانان له گهله هی بۆره پیاو و كه ره كرمانجان فهرق و جیاوازییهكی زۆری هه بی.

من وام لیک دابوو كه مامۆستا له کاتی نووسینی ئه م وتارهدا به فارسی بیر کردۆته وه و به كوردی نووسیویه تی. چونكه شیوهی دارشتنی رسته کانی زیاتر وهك فارسی دهچن تا كوردی. بهلام كوردیكی ئینگلیزی زانی خویندهوار دهیگوت نا مامۆستا به ئینگلیزی بیر دهکاته وه و به كوردی دنووسی.

جا ههر چۆنیک بی قسهی من بی یا هی ئه م مامۆستا به فارسی بیر بکاته وه یا به ئینگلیزی ئه م راستییه ناگۆری كه رسته کانی وتاره به نرخهكهی مامۆستا زۆربهیان دهانه دانهریژراون و تامی كوردی نادهن دهلین نا، فهرموون بهز دووره گهز نیزیكه ئه م

عیبارته سه رهله نوئی بخویننه وه و حوكمی له سه ره بدهن. «له به ره ئه وه دان نه نان به هه لهی زمانیدا پاش ئه وه پی زانرا گونا هیکه لی نه بووردنی». جاری با کارمان به وه نه دابی رسته كه مه به ست به دهسته وه نادا و (دان نه نان) مانای ئیعتراف نه کردن و پی لی نه نانه. نهك چاو لی پۆشین و خو گیلکردن كه وادیاره مه به ستی مامۆستا بووه. من ده لیم رسته كه كوردانه دانهریژراوه و چاکی سه ره نه گیراوه. «گونا هیکه لی نه بووردنی» وشه کانی هه موو كوردین، بهلام ههر كه س كه میك فارسی بزانی تیدهگا مامۆستا «گناهیست نه بخشودنی» فارسی له می شکیدا دارشته وه و گونا هیکه لی نه بووردنی به قه له مدا هاتوووه. ده نا بو خاتری خودا كوردی چۆن وا دنووسری؟ وتاره به نرخهكهی مامۆستا به داخه وه وشه ی كلک و گوئی براو و رسته ی شیواوی تری تیتدا هه ن. بهلام ناكری له سه ره یهك یه کی ئه وان بدویم. كورد گوتویه تی «چ كه ویژیک چ مه ویژیک؟».

شتیكی ترم به لاره سه ریوو ئه ویش ئه وه یه مامۆستا كه به كوردی زانیكی گهوره ناوبانگی رۆییوه. چۆنه له م وتارهدا بی ئه وهی دامابی و ناچار بی وشه ی بیگانه ی به کارهیتناوه. بو نمونه له باتی نه ته وه كه كوردیكی ره سه نه قه ومی عه ره بی و له باتی نیتوان مه یانی فارسی نووسیوه.

دیاره من له و كه سانه نیم پیتم وایه نووسه ری كورد هه قی نییه له کاتی ناچاری و پیوستیدا وشه ی بیگانه به کاربیتی و ههر كه وشه به کی بیگانه م له ناو نووسراویكی كوردیدا ره چاو كرد، پیتم وابی ئاسمان كوله كه ی په ریوه و قبیله كه چ بووه و پردی قیامهت پساوه.

بهلام به و حاله وه به هه قی خوئی ده زانم ره خه له مامۆستا توفیق وههیی بگرم، چونكه ئه و له و كه سانه بوو كه ریچكه ی په تی نووسینی ته خت كرد.

من له سه رده میكدا خه ربکی كوردی فیربوون بووم كه پرشنگی گه لاویژی گهش خه ربك بوو ورده ورده ئاسوی لیل و ته ماوی زمانه كه مان، روون و پروونتر بکاته وه و فۆلكلۆری ئه ده بیمان بسووزنیسته وه و ئه ده به كه مان به ره و پیش به ری و به ردی بناخه ی زمانی به كگرتووی كوردی دابه زیتی.

كوردی ساكار ده لی گونا هیکه بو لی بووردن نابی، گونا هیکه لی بووردنی نییه، گونا هیکه ناكری لیبی خویش بی. به پروای من ئه و كه سانه ی رسته له سه ره شیوه ی زمانی بیگانه داده ریژن پتر زبان ده گه به نن له و كه سانه ی وشه ی بیگانه له كاردیتن. به داخه وه

دهبی بلیم که ئەم مه ترسییه هه ره شه له زمانه که مان دهکا و زۆریشی په ره گرتوه.

مامۆستای بهرێز، دیسان نووسیویه تی «من بهم چند وشه پیشه کبیه ویستم زهمین ناماده بکه م بۆ ئەوه که گله بی نه کرێ لیم که دەس بدهمه کۆلینه وه له...»

من جووتیاری کوردم دیبوو زهمین ناماده بکا بۆ چاندنی توور و گێزهر و چه قاندنی تووتن و ته ماته. به لām له زانی کوردم نه بیستبوو زهمین ناماده بکا، بۆیه سه رم لێ شتوا و له دلێ خۆمدا گوتم: خودایا زهمین ناماده بکه م لێره دا چ مانایه کی هیه؟ خودا راوه ستاوی بکا مامۆستا له داوێنی وتاره که دا مانای لێ دا بۆوه.

زهمین ناماده بکه م: حازر کردن «نه مردین و ئەم جوۆره مانا لێ دانه وه شمان دی» تیگه یشتیم مه به سستی مامۆستا ده بی (زه مینه) ی فارسی بی که زۆرجار له کوردا به کارده بیندرا. به لām خوا هه که ئیستاش نه م زانیوه مامۆستا بۆ وه که به یئالی ته پرده ست باسکی لێ هه لمالیوه و کلکی په راندوووه و نه رگزه ی پرپوه و نژدی کردوووه؟

به لām هه ر له و کاته دا مامۆستا و هاوکاره کانی له دهنگی گیتی تازه دا خه ریک بوون فیری کوردی په تی نووسیمان بکه ن. هه ر ئەو په له په له و کوردی په تی نووسینه بوو به جارێک رایه ل و پۆی تیگدا یین و سه ری لێ شتواندین و شاعیر و نووسه ره لا وه کافمانی به هه له برد، تا گه یشته جیگایه ک شاعیر بی به هه ستیار و شتیر بی به هه له به ست و قافییه بی به سه روا و خزمه ت بی به راژه و ئیمزا بی به واژوو و ئیستاش هه ر نه پریته وه و توژی هه ر بکا.

مامۆستا ئەو ده می ئیمه ی فیر ده کرد که به هیج جوۆر توخونی وشه ی عه ره بی نه که وین و امان لێ هات هه رجی عه ره بی نه بوو به کوردیمان زانی و ئەو خو له عه ره بی پاراستنه سه دان وشه ی دزیوی بیگانه ی خسته زمانه که مانه وه که ئیستا بۆمان له گێژوه نادرین. که چی ئیستا خو ی له باتی وشه ی کوردی په سه ن و کۆن وشه ی عه ره بی به کاردیتنی، په نگه مامۆستا بلێ ئەم وشانه ی من له کاریان دینم زۆر سواون و بوونه کوردی. به لām منبش عه رزی ده که م بۆچی وشه ی دنیا نه سواو بوو؟ نه بسوو به کوردی؟ هه موو پرپیرتیتیک نه یده زانی؟ ئەی بۆ (گیتی) فارسیت له جی دانا؟

با بیینه سه ر رایه که ی مامۆستا له سه ر په روه رده و زانست، ئەگه ر پتیویست بی، (التربیه والمعرفه) راست و راست بکه ی نه کوردی ئەوه رایه که ی مامۆستا راسته نه په روه رده (التربیه) یه و نه زانست (المعرفه) یه. به لām به داخه وه ئەزیش پیشنیاره که ی ئەوم پێ

راست نییه. چونکه نه په روه ریشته به کوردی ده زانم و نه شناسایی.

په روه ریش ناوه، چاوه که یه کی فارسییه. ئەم ناوه چاوه گانه ی که (ش) ده بیته پاشگریان له فارسیدا یه که جار زۆرن و تاییه تی ئەم زمانه ن. دیاره هاتوونه ته ناو کوردیشه وه، به لām زۆر به هاسانی ده ناسرینه وه، پروانا که م به و هاسانییه ش که مامۆستا فه رموییه تی بتوانین بیانکه ی نه کوردی. یانی به لابرینی ژیر و زیادکردنی (ت) شکلیان بگۆرین.

به لā له درۆیه دا من نازانم به ختیاری چۆنیان له کار دین. به لām ئەوه چه ند سه له له کوردستانی ئیران و عیراقد و شه ی شوێرش بوته بنیسته خو شکه و له که سم نه بیستوووه بلێ شوێرش. ئەگه ر مامۆستا وه ک زمانه وانیک ئەم کاره ی پێ ره وایه که زمانی گه لێکی تر پرۆتینیته وه و زمانی خو مانی پێ برا زینیته وه له چی راوه ستاوه هه موو ئەم ناوچه گانه وه به ر ده ستوووه که ی خو ی بخا کوردی ده وله مه ند بکا و فارسی له سه ر ساجی عه لی دا بنی. ده نا ئەم کلک په راندن و کلک لێ نانه بی سووده. جا ئەو ده می مامۆستا ده توانی له باتی په روه رشت و شناسایی. ئاموزشت و په روه رشت پیشنیار بکا. هه م خو ی به سه سیته وه و هه م ئیمه. مامۆستا ده زانی له ئیراندا (آموزش و پرورش) ئەوه چه ند سه له جیگای (تعلیم و تربیت) ی گرتوته وه ئەگه ر ده ستوووه که ی مامۆستا راست بی فه رقییک له نیوان آموزش، گنجایش الایش، گرایش و پرورش دا نییه.

له کوردستانی ئیراندا نه ک هه ر له ئەرده لان به لکو له زۆر شوێنان وشه ی شناسایی به کارده بین. به لām ئەوه به لگه نییه بۆ کوردی بوونی ئەم وشه یه. له کوردستانی عیراقیش به شی زۆر ئیش به کار دین له باتی کار، به لām ئیش هه ر تورکییه.

مامۆستا نووسیویه تی «وشه ی زانست له پاش جهنگی گیتیگری یه که مه وه بلا بوته وه له نا ماندا. بی ئەوه ی له کو توه هاتوووه و به پتی کام ماده دروست بووه، ئیمه ئیستا په میان به وه بر دووه که شکلی زانست غه له تیکی ده ستووویه. ئەم وشه غه له ته، هه بی و نه بی له لایه ن که سیکه وه هاو پێژا وه ته زمانه که مانه وه که هه ر چه نده ناگادار نه بووه له فۆنۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر به په رۆش بووه بۆ بلا و کردنه وه ی کوردی په تی له سلیمانیدا ئەو که سه یا فه یلی بووه، یا که لهووری یا له کی»

منبش ئەوه نده ی لێ زیاد ده که م و ده لیم: ئەو کارایه هه م زۆر گه ریده بووه و هه م زۆر به ده سه لات چونکه ئەو وشه ی هه ر له سلیمانیدا نه کردۆته باو و به شیکی زۆری کوردستانی پێ گرتوته وه.

دهگیرنهوه دهلین هرریق شاعیری بی بهش و چاره‌پهشی کورد، جارێک دهردی دلێ دهکرد و دهیگوت: بۆ پاروه‌نانێک هه‌موو گوندیکی کوردستان گه‌راوم به‌لام نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مائیکدا کردووه یا نا؟ منیش وه‌ک هرریق گه‌پرده‌م و هه‌ر له‌پشت ته‌پی ته‌نیشته مه‌ها‌بادووه تا ده‌رگه‌زنی نیزیکی سلیمانیم دیوه و ته‌ماشای ده‌که‌م ئه‌و کابراه‌ش دێ بویری نه‌کردووه و به‌زه‌بری کوتک وشه‌ی زانستی به‌سه‌ر هه‌موو دانیشتوانی ئه‌و مه‌لبه‌نده فراوانه دابریوه. به‌لام زۆر پێش شه‌ری یه‌که‌م راست یا غه‌له‌ت زانسته به‌مانای عیلم به‌شیتکی زۆری له‌ کوردستان ته‌نیوه‌ته‌وه. به‌لام زانسته پێم وایه جگه له‌ مامۆستا به‌زمانی که‌سدا نه‌هاتووه منیش نازانم زانسته به‌پیتی کام ماده‌ی ده‌ستووری دروست کراوه به‌لام هه‌رچی کیشام و پیتوام هه‌ر سه‌ نۆخته‌ی له‌ زانسته که‌متر بوو. نازانم بۆ ئه‌وه‌یان غه‌له‌ته و ئه‌ویان راست.

۱۹۷۳/۵/۳.

ئه‌رکی نه‌ته‌واپه‌تی ئیمپروۆ شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان

له‌ خه‌باتی پرزگاریخوازی گه‌لاندا هه‌میشه‌ شاعیر و نووسه‌ری پرووناکبیر و پیتشه‌رو نه‌خشیتکی گرنه‌ و به‌رچاویان هه‌بووه و ئه‌رکیکی مه‌زن و پیرۆزیان به‌جێ گه‌یاندووه.

یه‌که‌م هاواری پرزگاری نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ گه‌رووی شاعیریتکی مه‌زن و هه‌لکه‌وتوو هاتۆته‌ ده‌ر و له‌ چیا به‌رز و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستاندا ده‌نگی داوه‌ته‌وه و باپیره‌ خه‌وئالوو‌ه‌کانی ئیمه‌ی له‌ خه‌و راپه‌راندوون و شیریی پێ سوون و ناردوونی بۆ کۆری خه‌باتی پرزگاریخوازی.

ئێستاش پاش رابردنی گه‌لیک مانگ و سال ده‌نگی نێر و دلیری (خانی) وه‌ک وه‌حی ئاسمانی له‌ گوپی تیکۆشه‌رانی نه‌به‌زی نه‌ته‌وه‌ی کورددا ده‌زرنگیته‌وه و ئه‌و ده‌نگه‌ زولاله‌یه‌ ناهیلێ وه‌ه‌وز و وێژینگه‌ بدن و خه‌و ببانابه‌وه و له‌ کاروانی خه‌بات به‌جێ مین.

خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێراندا ئیمپروۆ پیتی ناوه‌ته‌ قوناخیتکی نوێ. خه‌باتی گه‌له‌که‌مان خه‌باتیکه‌ عادلانه و ره‌وا بۆ ئه‌ستاندنی مافی نه‌ته‌واپه‌تی پیتشه‌یلکراوی خۆی. خه‌باتیکه‌ له‌ دژی دیکتاتۆری و سه‌ره‌پۆیی رژییمی کۆنه‌په‌رستی پاشایه‌تی و به‌شیتکه‌ له‌ خه‌باتی دژی ئیمپریالیستی و ئازادینخوازی گه‌لانی جیهان. گه‌لی ئیمه‌ تێده‌کۆشێ بۆ پیکه‌یتانی ئێرانیکی سه‌ربه‌خۆ و دیموکراتیک و کوردستانیتکی ئازاد و خودمۆختار له‌ چوارچێوه‌ی سنووری ئێراندا. گه‌لی ئیمه‌ وێرای گه‌لانی تری ئێران خه‌بات ده‌کا بۆ رووخاندنی دیکتاتۆری و تارانندی ئیمپریالیزم له‌ وڵاته‌که‌مان.

ئه‌رکی شاعیر و نووسه‌ره‌ پیتشه‌که‌وتوو‌ه‌کانیشمان له‌ هه‌لومه‌رجی ئیمپروۆدا پشتیوانی کردن و هاندانی تیکۆشه‌رانی ئه‌م قوناخه‌ی خه‌باته‌که‌مانه. ئه‌رکیکی گه‌وره و گرنه‌گه، ئه‌رکیکی پیرۆز و خاوتینه و ئه‌رکیکی سووک و هاسانیش نییه.

شاعیر و نووسه‌ره‌ نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانمان له‌ قوناخی ئیمپروۆدا بۆ به‌جیتکه‌یاندنی ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ ده‌بی له‌ناو خه‌لکدا بژین، له‌ کۆمه‌لانی زه‌حمه‌تکێش و چه‌وساوه‌ی خه‌لک جوێ نه‌بنه‌وه. له‌ پیتشه‌وه‌ ئاگاداری وه‌زعی ژبان و به‌رپێچوون و خه‌باتی ئه‌وان بن و هه‌سته به‌ئیش و ژان و ئازاریان بکه‌ن. له‌ ژبانی رۆژانه‌ی ئه‌وان ئیله‌هام وه‌رگرن و له‌گه‌ڵ ته‌جره‌به‌ و زانستی خۆیان تیکه‌لی بکه‌ن و بیکه‌نه‌ مایه‌ بۆ نووسراو و شیعیر.

شاعیر و نووسه‌ری کورد ده‌بی ئیمپروۆ قه‌له‌می به‌قازانجی زۆریه‌ی گه‌له‌که‌مان بگه‌پێ و

وهلامیکی دۆستانه

دۆستیکی زانا و ورد و خوشهویستم کارتیککی بۆ ناردووم و نووسیویهتی:

«ئهم غهزله جوانه ی بهم شیعره تهر و ناسکه دهس پیده کا ئی کام شاعیری کورده؟

هیئنده بیسزاری که زانیومه بهزاری نایهوه

دوو له بالاکهت سه رینی ناھومییدیم نایهوه

من هیئنده بههوش و گوش نیم ههر شیعریکی لیم بیرسنه وه بزانی ئی کیبیه؟ بهلام
بههلهکهوت خاوهنی ئهم شیعره دهناسم و تهنانهت دهزانی به چ بۆنه بهکهوه گوتراوه.

چونکه رهنگیی زۆر کهسی تریش بن نهزانی ئی کیبیه؟ بهم وتاره جوابی دۆسته کهم داوه
تا ههم ئهو وهلامی خۆی پی بگا و ههم خوینه رانیس که لکی لی وه ریکرن.

ئهم غهزله بههله له دیوانی نالیدا چاپ کراوه، بهلام ئی ئهم شاعیره بهرز و ناسک
خه یال و نهمه نییه. به لکو ئی شاعیری ره نجه رو و چاره رهش مه لا سالی حه ریه.

دیاره شاعیری سه ره به نه ته وه بی بهش و زۆر لیکراوه کان به خته وه ره و کامه وه نا بن. هیچ
شاعیریکی کورد نانسین ژیانیککی خوش و باشی رابواردی. بهلام له هه مسوان
چاره ره شتر، لیقه وه ماوتر و هه ژارتر حه ریه بووه. ئهم شاعیره مه زنه که نه گه ره دیوانه که ی
به ریکوپیککی کۆرکابا یه وه ده مانزانی یه کییک له شاعیره هه ره باشه کانی کورده، ژیانیککی
زۆر تال و تفت و پر له کویره وه ری رابواردووه، له ته واوی ژیانیدا ئاه ی خوشی له دل ی
نه گه راوه. له ساله کانی دوا یی ته مه نییدا کویر و کۆله وار و گرده نشین بووه و که م به ختی
پاش مردنیش یه خه ی به رنه داوه و به نه ناسراوی ما وه ته وه. به شی زۆری شیعره کانی
فه وتاون و نه گه ره نه فه وتابن هیچ نه بی چاپ نه کراون، ئه وی چاپیش کراون ئا داریان به سه ره
پا داره وه نییه.

چهند سال له وه ی پیش لاویکی به زه وق و شیعه ردۆست و زانا به شی زۆری شیعره کانی
حهریق ی کۆکردبووه، ده توانم بلیم ریکوپیک بوون و یه کییک له شاگرده کانی هه ره زانی
حهریقیش که هیشتا ما بوو یارمه تی دا بوو منیش ته ماشام کرد و لپی رازی بووم و
حهریقیشم ناسی و پیم و ابو، باشترین شاگردی نالییه وه ک بزانی نه ی توانی چاپی بکا،
به لکو له نیویش چوه. حهریق نه ک هه ر باشترین شاگردی نالی بووه، به لکو قوتابخانه ی
نالی بردۆته موکریان و شاگردی باشی له و مه لبه نده ی کوردستان پی گه یاندوون، ئه دهب،

به زمانیک بنووسی جوتیار و کاسبکار تی بگا. ده بی زمانی شوان و گاوان و سه پان
بزانی، ده بی بۆ زه حمه تکیشان بنووسن و ئه وان هان بدا بۆ خه بات. نووسین و شیعه ری
ئه ورۆمان تا ساکارتر و بی گری و گۆلتر بی، زیاتر خر مه ت ده کا.

شاعیر و نووسه ری ئیمپرومان ده بی شوینه واری شاعیر و نووسه ره، پیشکه وه توه کانی
جیهان موتالا بکه ن و شتی تازه و نوی فیرین و له ته جربه ی ئه وان که لک وه رگرن و
به رگی کورده ی ته واوی له بهر بکه ن. شاعیر و نووسه ری ئیمپرومان ده بی له دژی ریشوینی
کۆن و نا په سند خه بات بکه ن و له کورده وه ی دزیو ره خه بگرن و ریکای راستی ژیان
به خه لک نیشان بده ن.

شاعیر و نووسه ری کوردستان نا بی ئه وه نده به رزه فر بن که خه لک نه یانگاتی و له ژیرا
تیبان هه لپروانی و له قسه یان نه گا. له بیران نه چی رۆله ی ئهم گه له ن، له با وه شی ئه و
چیا و که ژه دا په روه ازه بوون و ده بی پا داشتیان بده نه وه، پا داشتیکی مه عنه وی و به که لک،
پا داشتیکی جوان و ساکار، پا داشتیکی به نرخ و بی پیچ و په نا.

به داخه وه ئیستاش له کوردستانی ئیراندا نووسینی کورده ی تاوانیککی گه وره یه و بۆ به ش
ئه رکی گرنگ و گه وره ی ئه ده بی له ئه ستۆی شاعیره کانه. شیعه ر هاسانتر ده ستا و ده ست
ده کا، زووتر له بهر ده کری و چاکتر بلا و ده کریته وه و که متر به لگه ده دا ته ده ست دوژمن.
نالین ئه رکی شاعیره پیشکه وه توه کا مان له هه لومه رچی ئیستادا که دیکتا تۆری بالی
ره شی به سه ر ولا ته که ماندا کیشا وه، کاریکی هاسان و بی مه ترسییه. به لام هه ره ئه و
قسه ی شاعیری گه وره و ئازا دیخوازی تورک (نازم حکمه ت) وه بیر دینینه وه که ده لی:
«نه گه ره من نه سوو تپیم، نه گه ره تو نه سوو تپی، نه گه ره ئیمه نه سوو تپین چۆن رووناکی له
تاریکی په یدا ده بی».

شاعیره نیشتمان په روه ره کا مان ده زانی گه له که مان ئیمپرو له هه مبه شه پتر پیوستی
به ورینگه ی خه مره وین و ئاسمانی ئه وان هه یه. هه ستی نیشتمان په روه ری و ئه رکی
نه ته وا یه تی و ئینسانی ناچار یان ده کا له سزا و ئازار نه ترسن و بیده نگ دا نه نیشن.

* رۆژنامه ی کوردستان، ژماره ۳۰، سه ره ما وه ی ۱۳۵۲-۱۹۷۳

سه‌ید ره‌شید، عه‌لی به‌گی حه‌یده‌ری و سه‌یفی قازی که خۆی خاوه‌نی قوتابخانه‌یه‌کی شیعریه، هه‌موو شاگردی حه‌ریق بوون. ده‌لێن مشت نمونه‌ی خه‌رواره‌ ئه‌وه له‌ خواره‌وه چهن شیعری به‌نمونه‌ دینمه‌وه. جا ده‌چمه‌وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆم:

چاوه‌که‌م! دوینێ له‌ گولشه‌ن گول به‌عیشوه خۆی نواند
نه‌ک مه‌ک گیر بم، به‌مه‌رگی تو‌قه‌سه‌م هه‌ر نه‌م دواند
یا:

ستوونی قامه‌تی راگرتوه‌ بو‌ خێوه‌تی دینم
خودا بو‌ توولی عومری، ئه‌و ته‌ناف و داره‌ نه‌پسینی
یا:

به‌لکه‌ بوو کیتو و سه‌حرا وه‌ک ده‌لکه‌ خۆی دزیه‌وه‌ زستان
زه‌یستان چۆن به‌ری خست ئیتفاقه‌ن هیتزی پیتی نابێ

حه‌ریق هه‌ر له‌ هه‌ره‌ته‌ی لاوه‌تی و فه‌قیایه‌تیدا سۆزی سۆفیگه‌ری له‌ دلدا هه‌بووه، کاتی
شاکاره‌ بێ وینه‌که‌ی نالی بلاو بو‌ته‌وه‌ که‌ ده‌لتی:

عیشقت که‌ مه‌جازی بێ خواهیش مه‌که‌ ئیلا کچ
شیرین کچ و له‌یلا کچ، سه‌ما کچ و عه‌زرا کچ
فه‌رقی کچ و کوپ ره‌وشه‌ن، وه‌ک فه‌رقی مه‌ه و میه‌ره
ئه‌م فه‌رقی شه‌و و پوژه‌ وه‌ک فه‌رقه‌ له‌ کوپ تا کچ
مه‌ه مه‌ه له‌ مه‌هی ساده‌ یه‌عنی له‌ قه‌مه‌ر لاده
هه‌م شه‌مس و سووره‌ییا کچ، هه‌م زه‌هره‌یی زه‌هرا کچ
بیه‌ینه‌ گولێ ژاله‌، هه‌م بێ به‌ره‌ هه‌م تاله‌
قه‌د سه‌روو و سه‌نوبه‌ر کوپ، چاو نیرگسی شه‌هلا کچ
کوپ وه‌ک گولێ گولزاره‌، ئه‌ما سه‌مه‌ری خاره
وه‌ک هه‌نگی چزووداره‌ هه‌نگوینی موسه‌ففا کچ
کچ په‌رچه‌می چین چینه‌ دوو مه‌مکی له‌سه‌ر سینه
وه‌ک شانیه‌یی هه‌نگوینه‌ بو‌ له‌زه‌ته‌ی دونیا کچ
جه‌ز لی سه‌مه‌روسایه‌، بو‌ سه‌وله‌تی ئه‌عدا کوپ
نه‌خلی سه‌مه‌ری مایه‌ بو‌ ده‌وله‌تی دونیا کچ

کوپ زبیبی ده‌بستانه‌ کچ شه‌معی شه‌بستانه
بو‌ به‌زمی ته‌ماشاکوپ بو‌ خه‌لوه‌تی ته‌نها کچ
موو سونبوولی ئاشوفته‌ دور دانه‌یی نا سوفته
ده‌م خونچه‌یی نه‌شکوفته‌ تی فکه‌ر کوپه‌ یا کچ
کوپ ئایینه‌یی حوسنی تا وه‌ک کچه‌ مه‌نزوره
گرتی که‌ غویاری موو چینی کوپ و مینا کچ
کوپ تازه‌ و ته‌ر مادام ساده‌، وه‌کو خوشکی بێ
ئه‌ما که‌ روا سه‌به‌زه‌ دیبا کوپ و زیبا کچ
بو‌ شه‌ریه‌ت و شیرینی فینجانه‌ له‌سه‌ر سینی
مه‌م توحفه‌یی توففاحی شه‌م عه‌نبه‌ری بو‌یا کچ
هه‌م گولبونی بێ خاره‌ هه‌م مه‌ززه‌عی ئه‌زه‌اره
هه‌م مه‌خزه‌نی ئه‌سراوه‌ ئه‌سبابی موه‌ییا کچ
جه‌ننه‌ت پری ویلدانه‌ خادیم هه‌موو غیلمانه
خانم که‌ تیان، حۆرین یه‌کسه‌ر هه‌موو حه‌سنا کچ
گه‌ر ئه‌شه‌رفی مه‌حبوبه‌ یووسف کوپ یه‌عقوبه
کچ بوو به‌خه‌ریداری یه‌عنی که‌ زوله‌یخا کچ
سه‌ددیقی عه‌زیز هه‌روه‌ک یووسف که‌ نه‌بی بوو کوپ
سه‌ددیقه‌یی مه‌عسوومه‌ وه‌ک دایکی مه‌سیحا کچ
بابیکی هه‌یه‌ دونیا بو‌ عشقی مه‌جازی و به‌س
(نالی) چییه‌؟ ئه‌و بابه‌ ئاده‌م کوپ و حه‌ووا کچ

فه‌قی سالحی لاو جوابی داوه‌ته‌وه‌ جوابیکی وشکه‌ سۆفیانه‌ که‌ ته‌نیا په‌به‌نیکی
دیرنشین ده‌توانی جوابه‌ جه‌نگی ئه‌م شیعه‌ری نالی بکا که‌ له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی زانستی په‌وان
شناسی داندراوه‌ و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قوولی تیدا گونجاوه‌. جگه‌ له‌ هونه‌ر و سه‌نه‌تی
شیعریه‌که‌ی که‌ گه‌یاندووینه‌ته‌ ئه‌وپه‌ری.

من جوابی فه‌قی سالح به‌درۆ و فریو نازانم. به‌لکه‌ به‌ناشیانه‌ و لاوانه‌ی تیده‌گه‌م.
مرۆف له‌ سه‌رده‌می لاوه‌تی و بێ ئه‌زمونییدا زۆر پابه‌ندی بیروپروای خۆبه‌تی با

بیروپرواکهشی دهگهڵ ئەقل و زانست و فەلسەفە زۆر یەک نەگرێت. وا دیاره حەریق له کاتی جوابه جەنگی نالیدا زۆر لاو و بێ ئەزمون بووه و به ته‌واوی بروای به‌م قسانه هه‌بووه که کردوونی. به‌لام گوتووایانه، شانامه ئاخ‌ه‌که‌ی خۆشه. ئەو فەقێ ساڵحه به‌گژ مامۆستایه‌کی زانا و خاوه‌ن ئەزمونی وه‌ک نالی دا هاتۆته‌وه و گوتویه‌تی:

عیشقت که حەقیقی بێ، تالیب مەبه ئیلا کور
هەم حەزرتی له‌ولا کور هەم یوسفی ئەولا کور
عشیقی که به‌قووت بێ، مایل به‌موروه‌ت بێ
نەمدیوه که تالیب بێ، ئیلا که ته‌له‌ب کا کور
سه‌د حەیفه که تو نالی به‌م پیرییه مندالی
«به‌م ته‌رزه له عیشق ئەدویتی زیبا کچ و دیبا کور»

به‌م بیروپروای وشکه سۆفیانوه خۆبندنی ته‌واو کردوه و چۆته خانەقای شیخی بورهان و بۆته سالیک. سالیک له خانەقا به‌و که‌سانه‌یان ده‌گوت که بۆ هه‌میشه له خانەقا داده‌نیشان و خه‌ریکی تاعه‌ت و سلوک کیشان بوون و ده‌ستیان له دنیا هه‌لده‌گرت و ژنیان نه‌ده‌هینا و به‌ره‌به‌نی ده‌مانه‌وه. ته‌نانه‌ت ئی وا هه‌بوون که ده‌ستیان له ژن و ماڵ و که‌سوکاری خۆیان هه‌لده‌گرت و بۆ هه‌میشه یا بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ له خانەقا ده‌مانه‌وه.

بۆ که‌سه‌یکی وه‌ک حەریق که ته‌بەعیترین هه‌ستی ئیسانی به‌عەیب داناوه و خۆشه‌ویستی کچی بۆ پیاویکی وه‌ک نالی به‌کاری مندالانه ئەژماردوه جیگه‌ی له‌وه‌ی باشته که قه‌ت چاوی به‌چاوی کچ نه‌که‌وێ، باشته چۆن وه‌گیرکه‌وتوه؟ حەریق له خانەقا ماوه‌ته‌وه، له‌کن شیخ ماقوول بووه، خه‌لک ریزی لێ گرتوه، تا بۆته مامۆستای تاییه‌تی کوربه شیخه‌کان. به‌لام هه‌وه‌سی پیاوانه و ته‌بعی شاعیرانه‌ی حەریق نۆقره‌ی لێ برپوه، نه‌یتوانیوه وه‌ک سه‌ید ره‌شید، مام وسین، مه‌لا حوسین، مام جه‌عفر، یار مه‌مه‌د، کاکی شفه‌لی و مه‌حمود دۆشاو و ده‌یانی تر تا مردن به‌ره‌به‌نی بژی و بێ ژن و هاوسه‌ر هه‌لکا. به‌دزی شیخ ژنی هیناوه و مالی پیکه‌وه ناوه. دوو زمان له هه‌موو ده‌ور و زه‌ماناندا هه‌ن. ئەم خه‌به‌ره به‌گویتی شیخ گه‌بشتوه و حەریقی له خانەقا ده‌کردوه.

سه‌ره‌تای چاره‌ره‌شی حەریق به‌تاییه‌تی له باری مادیه‌یه‌وه لێره‌وه ده‌س پێده‌کا، له‌سه‌ر کچ تووشی کویره‌وه‌ری و ده‌ریه‌ده‌ری هاتوه، عیشقی مه‌جازی ئەگه‌ر بۆ هه‌یج که‌س موجازاتی نه‌بووی، بۆ ئەو هه‌ببوه. له‌ زمانی خۆی ده‌گیرنه‌وه که: «بۆ په‌یدا کردنی پاروه نانێک

هه‌موو شار و گونده‌کانی کوردستان گه‌راوم جا نازانم سه‌رم به‌هه‌موو مایێکدا کردوه یا نا؟».

پاش ماوه‌یه‌ک ده‌ره‌ده‌ری، پێش نوێژی مزگه‌وتی حاجی حه‌سه‌نیان، که ئەو ده‌می له قه‌راغ شاری سابلاخ و مزگه‌وتی هه‌ژاران بووه داوه‌تی. مزگه‌وتی نیوبراو چ مه‌لای زانی پێی رازی نه‌بوون. ئیستاش هه‌ر کۆلکه مه‌لایه‌کی پێشنوێژی کویره‌ دێیه‌کی بده‌نی، پێشنوێژی ئەم مزگه‌وته ناکا.

سه‌ره‌رای ئەم هه‌موو سووکایه‌تی پێکردنه حەریق هه‌ر سوڤی بووه و عه‌قیده‌ی به‌شیخی بورهان هه‌ر ماوه و نه‌گۆراوه. بۆیه ئەم غه‌زه‌له‌ی داناوه و بۆ سه‌ید ره‌شیدی دۆستی گیانی به‌گیانی و شاگردی خۆی و ده‌مراستی شیخی نارده‌وه. سه‌ید ره‌شیدیش له هه‌لیکی له‌باردا بۆ شیخی خۆبندۆته‌وه، شیخ به‌زه‌یی به‌حه‌ریقدا هاتوه و به‌خشویه‌تی. به‌لام هه‌رگیز جیتی خۆی نه‌گرتۆته‌وه. ئەوه‌ش غه‌زه‌له‌که‌یه:

هینده بێزاری که زانیومه به‌زاری نایه‌وه
دوو له بالاکه‌ت سه‌رینی ناھومییدیم نایه‌وه
بۆ پیاوی مه‌یلی له‌یلی قه‌لبی مه‌جنون قابیله
شۆرشێ شیرین له ناله‌ی کۆهکن فامایه‌وه
بولبولیکی خۆش نه‌وا بووم، بۆ نه‌وای ده‌وری گولت
کێ وه‌کو هود هود حیکایاتی سه‌بای گیرایه‌وه؟
بۆ که‌ناری سه‌وزه‌یی ده‌وری گولی رووت شین ده‌که‌م
خاکی کۆی عیشقم به‌بێژنگی سه‌رم بێژایه‌وه
که‌وته نیو خه‌رمانی عومرم ناگری توولی ئەمه‌ل
سه‌د که‌ره‌ت بارانی وه‌عزی لێدرا نه‌کوژایه‌وه
تیری موژگان، شیری ئەبرۆ، تاق و جووت ده‌نوین پێم
تا بزانی رووحی شیرینه‌ت چلۆن کیشایه‌وه
جیتی نه‌زه‌ر بوو حاشیه‌ی زولفت له‌سه‌ر ئایاتی رووت
زۆر مو‌تالام کرد، وه‌کو ده‌ور و ته‌سه‌لسول مایه‌وه
تاقی می‌حرابی برۆت جیتی نازه بۆ ئەه‌لی نیاز
سوڤی پیتی وابوو که‌چه، هیند که‌ر بوو خۆی گیرایه‌وه

شهمعی خووبان پرتەویکی شهمسی رووی تۆی لی کهوت
هیند حەیا و شهمی بەخۆبا هات بەجاری توایه وه
گولبژیریکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ
خۆزگە مەردیکی «رەشید» بۆ شیخی بخویندایه وه

ئەزموونی شاعیریم

بەراستی نازانم چۆن هەستی گرگرتووی دەروونی خۆم دەربیرم، نازانم بە چ زمانیک
شوکرانی چاکە ییوێی خوشەویست بیزیرم. زمان و قەلەم لە دەربیرن و نووسینی ئەو
لوتفەتان لال و کۆلن.

ئەگەر لەبیرتان بێ لە بەشی دوایی سەرەتای دیوانەکم «لە کوێو بۆ کوێ» دا وام
نووسیوه:

«لیرەشدا دەمەوی شتییک بلێم بەپیتچەوانە ی زۆر هونەرماندی کورد، من لە نەتەوهکە ی
خۆم رازیم کەس تا ئیستا بێ حورمەتی بێ نەکردووم. داوای دراو و مالیشم لە کەس
نەکردووه تا بزانی دەمداتی یا نا؟ لە لیقە ومانیشدا نانیان داومی و رایان گرتووم،
شیعیریشم تەنیا بۆ دەربیرنی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ هەقم نییه منەتیان بەسەردا
بکەم».

لە قوولایی دلمەوه پروام بەو قسەیه هەیه «کاتییک گەرای شیعیریک لە میشکما
دەگوروی و رووداویکی جیهان سەرنجم رادەکیشی، کاتییک مەسەلەیهکی ژیان هەستی
دەروونم دەهارووژین، من بەپەلەم هەرچی زووتره ئەو هەستە دەربیرم، خۆم لەو تەنگەژە و
گێژاوه رزگار بکەم و بحەسیتمەوه، کەوابوو چ هەقم هەیه منەت لەسەر خەلک بکەم و بلێم
شیعیرم بۆ دانان».

لە ریگە ی شیعیر و نووسینەوه وهک تاکتییک لە کۆمەڵ تەنیا توانیومه ئەرکیکی سەرشانم
بەجێ بگەیهنم و لەباتی ئەوهی بەزمانی خویندەم کە فارسی بووه، بەزمانی زگماکیم
نووسیوه و ئەوهندە ی لە دەستم هاتووه خزمەتی زمان و ئەدەبی کوردیم کردووه. ئەوهش
ئەرکی نەتەوایهتی خۆمه و ئەگەر بەجیم نەگەیاندا، لەکن ویژدانی خۆم شەرمەزار و
رووزەرد دەبووم و دیسان هەقم نییه خەلک منەتبار بکەم و چاوهنۆری پاداش بم. کەچی
هەست دەکەم و دەبینم زۆر لە رادە ی پتویست، زیاتر لە لایەن رۆلەکانی گەلەکەمەوه ریزم
لی دەگیرێ هەر ئەم کۆرە گەوره نیشانە ی ئەوپەری ریزگرتنی رۆلە پاکەکانی کورده لە
خزمەتکارانی پچووکی گەلەکەمان و دەبیستە هۆی پتر هاندانی ئەوان بۆ فییداکاری و
گیانبازی پتر لە ریگای نامانجی پیروژدا. لە «لە کوێو بۆ کوێ» دا کەمییک ژیان و
بەسەرھاتی تال و پر لە کوێرەوهری خۆم بۆ گێراونەتەوه.

دیاره لە بنی کوولەکەم نەداوه و لیفەم لەسەر هەتیوان هەلنەداوه تەوه و ئەسکویم لە

هیوادارم دۆستەکەم لێی روون بیتەوه ئەم شیعیرە ئی حەریقە و بەهەلە ناوهکی نیو
دیوانی نالی بووه. دیاره بۆ کەسیکی زۆر شارەزای شیعیری نالی نەبێ هەلەکە زۆر زەق
نایەتە بەرچاو چونکە وهک گوتم حەریق شاگردیکی زۆر باشی قوتابخانە ی نالی بووه.
بەلام بەداخەوه دەبێ بلێم غەلەتیکی زۆر گەوره و دزیو لە ئاخەر شیعیری غەزەلەکەدا کراوه:
«ئەکل و شوربیتیکی زهریفم کرد لەنیو باخی خەیاڵ» بەراستی دەبێ پیاو چەن بێ زەوق
بێ تا تووشی هەلە ی وابێ، ئەری ئەکل و شوربی نیو باخی خەیاڵ دەبێ چ تامیکی هەبێ.

۱- من کچی حەریقم دیوو کە پیریژنیکی گۆج و ئیفلیج بوو. لە دیوی ژنانی خانەقا دەژیا و هەموو
بەتایبەتی شیخ موحەمەدی کوری شیخ و سەید رەشید زۆریان ریز لێ دەگرت و پێیان دەگوت دیدە.
۲- جاریک حەریق هەجوی بەکیک لە کورەکانی شیخ عوسمانی تەوتیلە ی کردووه، ئاغا بەک بەناوی
(اعظام الملک) لەسەر ئەوه ریشی تاشیوه. حەریق شکایەتی بردۆتە کن قازی عەلی مەلای ولات،
بەرابەری قازی خەریک بوون ئاغا کە ی تەمە بکەن. لەو کاتەدا کورە کوردییک لە قەباغەندی کچه
ئەرمەنیکی هەلگرتووه کە باوکی پیاوی رووسی تەزازی بووه. ئەم کارە پچووکه زۆر گەوره بۆتەوه و
خەریک بووه شەری عوسمانی و رووس و دەولەتە مەسیحییەکانی لی پەیدا بێ. سالی کچی
هەرمەنی ماده تاریخ بوو. مەسەلەکە ئەوهندە گەوره بوو، مەسەلە ی حەریق لە بێر چۆتەوه. رۆژییک
کابرایەک لە حەریق دەپرسێ ئەری مەسەلە ی ریشەکەت چی لی بەسەرھات؟ حەریق دەلی: بابەلی
ریشی من لە هینەکە ی کچه ئەرمەنیدا ون بوو.

مه‌نجهل نه‌گيرايوه. زۆر نه‌په‌ئینی گرنه‌گ و رازی نه‌گوتراو هه‌ر وا به‌سه‌رمۆزی له‌ سنگمدا ماونه‌ته‌وه و ده‌یانبه‌مه‌ ژیر گل. نه‌گه‌ر رۆله‌ی گه‌لێکی لێقه‌وماو نه‌بوومايه و له‌ کۆمه‌لێکی دو‌اکه‌وته‌دا به‌پێ نه‌چووبام. زۆرم له‌و رازانه‌م ده‌درکاند.

به‌هه‌یوام نه‌گه‌ر مه‌رگ به‌رینه‌نگم نه‌گرێ و رۆژگار ده‌رفه‌تم بدا (له‌ کۆتیه‌ بۆ کۆی) بکه‌م به‌کتیبه‌تێکی سه‌ره‌خۆ و په‌رده‌ له‌سه‌ر نه‌و رازانه‌ هه‌لده‌مه‌وه که‌ زیان و قازانجیان ته‌نیا بۆ خۆم ده‌گه‌رپه‌ته‌وه.

به‌بیرم نایه‌ به‌مندالێ قه‌ت بیرم له‌وه‌ی کردیته‌وه که‌ به‌گه‌وره‌یی بیه‌ شاعیر و نووسه‌ر و نه‌دیبه‌، پێم خۆش بوو بیه‌ دکتۆر و نه‌فسه‌ر و شتی وا.

تا له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی بووم فه‌رقه‌تیکم له‌ نیوان ده‌سه‌کامدا نه‌ده‌کرد و له‌ ئینشا و ئیملای و حیسابدا ده‌ره‌جی وه‌ک یه‌کم ده‌هه‌یناوه. به‌لام که‌ باوکم هاته‌ سه‌ر نه‌م رایه‌ نه‌گه‌ر له‌ قوتابخانه‌ی نوێدا به‌خوێنم بۆ دینه‌که‌م زه‌رده‌ ده‌بێ بچه‌ حوجره‌ی فه‌قییان و بیه‌ مه‌لا و جیتی باب و باپیرانم بگه‌رمه‌وه و که‌وا‌ی ئاودامه‌ین له‌به‌ر بکه‌م، مه‌زه‌ری سه‌بی بیه‌ستم و سه‌لته‌ و جوبه‌ به‌پۆشم. گۆرانیکی فه‌رقه‌تیکم به‌سه‌ردا هات که‌ باری ژبانیشمی گۆزی.

نازانم نه‌و زوله‌می باوکم لێی کردم و نه‌یه‌هه‌شت به‌ئاره‌زوه‌ی خۆم به‌خوێنم و پیتی بکه‌م و به‌کا به‌مه‌ندیل به‌سه‌ر و عه‌با به‌شان وای به‌سه‌ر هه‌یناوم، یا هاوده‌می و هاوشینی له‌گه‌ل نه‌و مه‌لا و فه‌قیانه‌ی شیعری موته‌نه‌بی و سه‌عدی و نالییان وه‌ک ئا و له‌به‌ر بوو. به‌لام نه‌یانده‌زانی حه‌وت جار حه‌وت ده‌کاته‌ چهند؟ به‌ره‌و دنیای شیعری و نه‌ده‌بی بردم. به‌کورتی بۆم ناچیتته‌وه سه‌ره‌که‌، بۆچی که‌ چوومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان به‌جاریک گۆرام و ئاشقه‌ شیعری بووم و له‌باتی ته‌سه‌ری زه‌نگانی و عوامیلی گورگانی ده‌ستم به‌خوێندنه‌وه‌ی شیعری خاقانی و قانانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شیعری باش و خراپم نه‌ده‌کرد. هه‌ر شیعریک کیشی سوارتر و قافییه‌ی گرانتر بایه‌ به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌دیم له‌ ولاتی ئیبه‌ که‌ مندالیان له‌به‌ر خوێندن دنا له‌ پێشدا گولستانیان پێ ده‌گوت (دیاره‌ هه‌ر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هه‌یچی لێ تێ نه‌ده‌گه‌هه‌شت. به‌لام من کاتیک ده‌ستم به‌خوێندنه‌ی نه‌م کتیه‌ به‌نرخه‌ کرد، ته‌واویک گه‌وره‌ ببووم و پله‌ی خوێنده‌واره‌ییم تا راده‌یه‌که‌ به‌ره‌و ژوور چووبوو مامۆستا که‌شم زۆر باشی ده‌زانی و خۆی پێوه‌ ماندوو ده‌کردم. خوێندنه‌ی گولستان و بوستان ده‌رکی نه‌ده‌بی فارسییان لێ کردمه‌وه.

له‌ شازده‌ حه‌قه‌ده‌ سالیدا ده‌ستم به‌شیعری دانان کرد، چونکه‌ زیاتر له‌ژێر ته‌ئسیری شیعری فارسیدا بووم، به‌فارسیم شیعری ده‌گوت، شیعره‌کانم کیش و قافییه‌ی ته‌واویان هه‌بوو، له‌ی شاعیرانه‌شیان تیدا ده‌بیرنا. به‌لام لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعری شاعیرانی پێشوو

بوون و هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆمیان تیدا نه‌بوو.

به‌مندالێ ناوبانگی چهند شاعیری کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایی و شێخ ره‌زام بیسته‌بوو. به‌لام نایشارمه‌وه شیعری کوردیم زۆر پێ خۆش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلکلۆری نه‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه‌ تا نه‌و حه‌له‌ هه‌ر له‌ شار و له‌ حوجره‌ی فه‌قییان بووم. نه‌وانه‌ش هه‌ر گالته‌یان به‌گوته‌ی نه‌خوێنده‌وار ده‌کرد.

په‌وه‌داویک گۆرینیکی سه‌یری به‌سه‌ردا هه‌ینام. تووشی زانا و نه‌دیبه‌تێکی گه‌وره‌ هاتم، مامۆستا نه‌حه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سلیمانی خه‌لکی نه‌م شاره‌ خۆشه‌ویسته‌ بوو، به‌م ئاووه‌وا خاوینه‌ په‌روه‌رده‌ ببوو. نازانم چۆن ئاواره‌ی ولاتی ئیبه‌ ببوو. له‌ کتیه‌که‌مدا نووسیه‌وه:

«ده‌بێ بلێم من ده‌سکردی فه‌وزیم نه‌و هه‌لی وه‌شاندمه‌وه و تیکه‌ی هه‌لشیلام و سه‌ره‌له‌نوێ دروستی کردمه‌وه، نه‌و ده‌رکی زانین و فه‌یروونی بۆ کردمه‌وه. نه‌و رێگای ژبانی پێ نیشان دام. بێگومان نه‌گه‌ر نه‌چووبامه‌ خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن نه‌و مامۆستایه‌م نه‌خوێندبا رێبازی ژبانم نه‌و رێبازه‌ نه‌ده‌بوو که‌ گرتم و پێیدا رۆیشتم و ئیستاش به‌رم نه‌داوه. نه‌و فه‌یری کردم زه‌وقی نه‌ده‌بیم چۆن تیف تیفه‌ بده‌م و مشتومالی بکه‌م، نه‌و فه‌یری کردم چۆن بنووسم و چۆن شیعری بلێم، نه‌و فه‌یری کردم ولاته‌که‌م خۆش بوو و پیتی هه‌لبلێم. نه‌و حالیی کردم، کوردی زمانیکه‌ی په‌وان و به‌ربالا و ده‌وله‌مه‌نده‌ و ده‌کرێ نه‌ده‌پیتکی گه‌وره‌ و دنیای په‌سندی بێ، نه‌و حاجی قادی کۆبی، نالی، کوردی، سالم، مه‌وله‌وی، حه‌ریق، مه‌حوی و نه‌ده‌ب و وه‌فایی پێ ناساندم و شیعره‌کانی نه‌وانی بۆ شی کردمه‌وه. نه‌و فه‌یری رۆژنامه‌ خوێندنه‌وه‌ و رۆمان خوێندنه‌وه‌ی کردم، نه‌و دیوانی شاعیره‌ شوێرگیه‌رکانی فارسی بۆ په‌یدا کردم و هانی دام بیانخوێنمه‌وه و شتیان لێ فه‌یرم. به‌لام سوێندی دام قه‌ت به‌فارسی شیعری نه‌لێم، منیش نه‌و سوێندم نه‌شکاند».

هه‌ر له‌و سه‌روه‌یه‌نده‌دا که‌ له‌ خزمه‌ت فه‌وزی ده‌خوێند مامۆستایه‌کی دیکه‌شم هه‌بوو که‌ وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی فه‌یر ده‌کردم و به‌هیت و باوی فۆلکلۆری بۆ ده‌گوتم. سه‌ید عه‌ولای من له‌ ده‌رویش عه‌بدوللای مامۆستا (گۆران) - که‌ نه‌ویشم دیوو هونه‌رمه‌ندتر بوو، به‌لام من شاگردیکه‌ی ناسویاس بووم و نه‌متوانیوه‌ شیعری بۆ بلێم.

له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه‌ بووم به‌شاعیر زیاتر هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆم ده‌خسته‌ نیو شیعره‌وه‌. به‌لام هه‌شتا ده‌ستم له‌ گرانترین و بێ سوودترین جو‌ری شیعری، واته‌ ته‌خمیس شیعری شاعیره‌ مه‌زنه‌کان هه‌لنه‌گرته‌بوو. رۆژیک ئاوالیکم گوتی ده‌زانی نه‌و ته‌خمیسانه‌ی تۆ وه‌ک چی ده‌چن؟ گوتم نا، گوتی: «وه‌ک نه‌وه‌یه‌ نانی خۆت له‌سه‌ر خوانی خه‌لک

بخوی». ئەو پەنخەنە و شىيارى كۆرۈمەۋە دەستىم لەو كارە بى سوۋدە ھەلگرت و ئەو تەخمىسانەى كۆرۈۈمەن نەمەھىشتەن ھەرچەند ھىندىكىيان ناوبانگيان پەيدا كۆرۈۈۈ.

يەكەم شىيەرم لە گۆقارى گەلاۋىژ دا بەناۋىكى مۇستەعارەۋە بلاۋكۆرۈۈۋە. شىيەرىكى سىياسى پىكۆپىتەك و پەوانە. ئەۋدەمى زۆرم شايى بەخۆ بوۈ كە شىيەرم لە گۆقاراندا چاپ دەكۆرۈ. كەچى ئىستا خۆم لى بى سايىب كۆرۈۈۋە و نامەۋى كەس بزانتى ئەو شىيەره ھى منە. جارپىك مامۆستايەك دەپفەرموۈ سەرگروشتە و نمۇنەى شىيەرى شەش ھەزار شاعىرى كۆردم (الى ماشاللة) كۆكۆرۈتەۋە و خەرىكم چاپى بىكەم. ئەو بەشەى كىتەپكەى پى نىشان دام كە لە بارەى شىيەرى شاعىرەكانى موكربانەۋە داۋە. دىتم شىيەرهكەمى بەتەۋاى وەرگرتوۋە و چەند دىرپىكىشى لەسەر بىرى بەرز و زمانى پاراۋ و خەبات و تىكۆشانى شاعىر نوۋسىۋە. بەلام مېژۋى لەدايكبۈۈن و مردنى شاعىرى نەنوۋسىۋە بەمامۆستام نەگوت ئەۋە منم. تا شەش ھەزارەكەى نەبى بە (۵۹۹۹)!!!

دوۋم شىيەرم لە ژمارە (۲)ى نىشتماندا نىزىكەى (۳۳) سال پىش چاپ كراۋە و لەلاپەرى (۵۲)ى تارىك و روۋندا دوۋبارە چاپ كراۋەتەۋە تەنيا شىيەك لە شىيەرهكانى ئىستامى ھەلداۋىر ئەۋىش خۆ ھەلكتىشانىكى لاۋانە و پۆشنىرانەى. بەكچە كۆرۈدىك دەلېم ۋەك ژانداركى فەرانسەۋى پاپەرە. وىستوۋمە بەخەلك نىشانەم كە تاگام لە مېژۋى رۆژئاۋاش ھەپە. دەنا ھىنانى ناۋى ژاندارك لېرەدا ھىچ جىگاي نىپە.

ھەرچەند لە شىيەرهكانى پىشۋومدا سۆزى شاعىرانە و خەمناكانە تا رادەپەك بەدى دەكۆرۈ، بەلام ئەۋ سۆزە لەپاش سالى ۱۹۴۷ كە توندترىن زەبرم لى درا و گەۋرەترىن مۇسىبەتم بەسەرھات لەتيفتر و گەرمتەر و شاعىرانەتر كەۋتە نىۋ شىيەرمەۋە، لە (باپرەلە)دا كە ئەۋ سالى لە ۋلاتى غەربىيەتى گوتوۋمە ۋا دەگەل بلبى دەدوۋىم:

منىش ئەى بلبى شەپىدا ۋەكو تۆم
ۋەھا دوۋرم لە ھىلانە و گۆلى خۆم
منىش ۋەك تۆ لە كىسىم چوۋ گۆلى سوۋر
منىش ھىلانەكەم لى كراۋە خاپوۋر
منىش باپرەلەى بەر گىژەلۋوكەم
دەمىك لەۋ قۆلكە، تاۋى لەۋ چلوكەم
لە ئامىزى گەرم بى بەش كراۋم
ۋەكو تۆ توۋشى رۆژى پەش كراۋم

ژيانم پىر لە پەنج و دەرد و داخ—
ئەۋە گىرسامەۋە لەۋ كىۋو و شاخە
كەسپىك ناپرسى، نازانى چلۆم
لە يادان چوۋمەۋە چىرپۆكە كۆم

ئەم سۆزە لە زۆرىەى شىيەرهكانى پاش ئەۋ سالەمدا ھەپە و ھەر بەتنتىر بوۋە. لە فرمىسكى گەش، گرىانى نىۋەشەۋ، بۆسەى رۆژگار، تەپلى ئەماندا بەرەۋ ژوۋر چوۋە. لە شەۋگارى تەنپايى و شەۋى شاعىردا بەجۆشترە. لەۋ شىيەرانەى پاش تارىك و روۋندا، لە نالەى جودايى و ئىۋارەى پايز و سازى ناسازدا گرى گرتوۋە. لە فرمىسكى گەشدا دەلېم:

خۆشەۋىستى گۆشەپى تەنپايى ھەر ئەژنۆكەمە
بۆپە رۆژ و شەۋ ۋەھا گرتوۋمەتە نىۋ باۋەشم
نابىنى زەردە لەسەر لىۋى كەسى لەم شارەدا
گەر خەم و دەردى دلى خۆمىيان بەسەردا دابەشم
لە گرىانى نىۋەشەۋدا:

شەۋانە گەر نەكەم ئەم شىۋەن و نالېن و گرىانە
دەسوۋتېنى و جۋوۋدم تاگىرى ئەم جەرگە برىانە

لە خۇنچەى سىسدا كە شىيەرىكى پەمىزىپە و لە شىنى شەھىدىكى لاۋدا گوتراۋە دەلېم:

نالېنى من بۆ خۇنچەپە
بۆ خۇنچە پەشپەۋە ھالەم
ئەم داخە لە دلەمدا ھەپە
بۆپە ھەمىشە دەنالەم
ئەۋ پىش پىشكۆۋتن سىس بوۋە
بەجۋانە مەرگى مردوۋە

لە بۆسەى رۆژگاردا دەلېم:

نىمە ئاۋالنى لە گۆشەى بىكەسىدا خەم نەپى
چاكە ئەۋ لىرەش ۋەفای ھەر ماۋە سايەى كەم نەپى
لاپەرى ژىنم ھەموۋ ھەلدەپتەۋە تىپىدا نىپە
باسى فرمىسك و ھەناسە و شىۋەن و ماتەم نەپى

نیسه باکم ته گهر راوچی شکاندوو به تی بآلی من
ته مه سه خسته كه وا ناگاته گوئی كه س ناله نالی من

شيعری وام ههن ته سۆزه شيان تيدا نيبه و بو خوشم لييان رازيم:

من كه ناگاته ههفته يهك ته مه نم

بوچی بگريم و بوچی پي نه كه نم؟

وه بهر من ناهيلى ليره، مهى و ساقى جه نابی شيوخ
دهنا له ولا، شه راب و خوڤى با ههر بو جه نابی با
هه موو عومرى ته بهد تيدا نيبه خوڤى ده مئ مه ستى
خدر ناوى حه ياتى بوچ بوو فيرى شه رابى با

به مندالى له ليوى نالى تو م ته ستاندوو ماچن
به پيريش له ززه تى تهو ماچه شيرينه م له بير ناچن

پير و زورهانم و ئيستاش دل كه م ههر ده به وئ
سه ر و مالم به فيداي خال و خهت و په رچم كه م
داستانى مه م و زين كو نه كچيكم گه ره كه
شلكه رانى بگووشم بوئى له سينه و مه م كه م

شيعريك وهك سيبه رى بزانگ

وهكو خه رمانه ي ده ورى مانگ

ريكتر له گه رى په شبه لهك

خوشتر له خرمننى كرمهك

وهك شه راب بگه رى له خوئين

خه مپه وئين بى و نه شه بزوين

شيعريك وهكو ده رباى بى بن

گه رمتر له باوه شى ژن

هه تا كو متر ده بى پشتم، پتر هه لده كشى ميينى ژوب

ئيتر ده ستم به داوينى كچى ته م شاره را ناگا

من له ميژه غروورى ته ده بيم له خو مدا كوشتوو و هيچ به ماك و عه بى نازانم يارمه تى
فيكرى له تاوآل و دۆستانى خو م وه رى بگرم، هه ميشه شيعر و نووسينه كانم به دۆستانى
ليزانم نيشان ده دم و په خنه و تيبينى به جئ به و په رى سوپاسه وه قبوول ده كم. له م
سالانه ي دواييدا به تايبه تى زۆرم كه لك له هاوكارى دۆستانى شاره زام وه رگرتوو.

تا له دئ ده ژيام شيعره كانم بو لاديبه نه خوئينده وه ره كان ده خوئينده وه تا له بارى زمانه وه ي
لييان دلنيا بم.

يه كيك له تايبه تيبه كانى شيعرى من ته مه يه كه نه رم و رهق و سوڤى نه وين و فيكرى
سياسى تيكه ل ده كم له «شه نكه بيترى»، «مه ته ريزى شه رهف»، «ئاميزى ژن» و «په رى
شيعر» و «يادم بكن» و «له بيرم مه كهن» و «بنارى هه لگورد» و ته نانهت «شه وگارى
ته نهايى» و «نالهى جودايى» دا ته م كارم كردوو، جا نازانم تا كوئى سه ركه و تووم!!

مه سه له ي زمانيش به گرنگ ده گرم و تئ ده كو شم كام وشه ره سه نه به كارى بيتم. ته وه ي
به نه ركى سه رشانى خو م و هه موو ته ديبيكى كورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانى
كوردى و فارسى چ زمانى ديكه نازانم. شاره زاييم له ته ده بى ده و له مه ندى فارسيدا كه م
نيبه، كاتى خوڤى زۆرم شيعرى شاعيره كانى فارس خوئيند ته وه و كه لكم لئ وه رگرتوون،
شيعرى شاعيره كانى خو شمان ده خوئينمه وه و كارم لئ ده كهن. پيم خو شه شيعريك
بخوئينمه وه كه هه م رواله تى جوان بى و هه م ناوه رو ك. به لام ته گه ر هه ر لايه كيشى جوان
بى چيژى لئ ده كم. وهك ته م شيعره ي (نالى) كه هه م رواله تى جوانه و هه م ناوه رو ك:

ده ورائيه وهك هيله گى سه ودا سه رى گيژم

بو به به ده قيقى مه سه له هه رچى ده بيژم

هه ر په رچم و پيشانيه فيكرى شه و و روژم

هه ر گه رده ن و زولفه ته مه لى دوور و دريژم

يا ته م شيعره ي شيخ ره زا كه هه ر رواله تى هه يه و قسه يه كى خو شه:

خواستی لیتی ماچی (رهزا)، زالمه نه یدایه گوتی:

ئه‌ی خوا له‌م کورپه شیخزاده‌یه چند بئی نه‌ده‌به

بۆ خۆم هه‌میشه خه‌ریکم شیعرێک دابنیم هه‌ر دوو دیوی جوان بئی، جاری وایه توانیومه تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وم و جاری واش هه‌یه به‌لایه‌کیان رازی بووم.

ناتوانم له‌ پێشدا نه‌خشه بۆ شیعر بکیشم. کاتیک ئیلهام له‌ شتیک وه‌رده‌گرم و (گۆران) گوتنه‌ی خه‌یالییک مه‌ستم ده‌کا و ده‌مه‌وی بیخه‌مه چوارچێوه‌ی شیعرێکه‌وه، ئه‌مه من نیم چوارچێوه‌ هه‌لده‌بژێرم. به‌لکو خه‌یاله‌که‌یه که چوارچێوه و قالبی له‌بار بۆ خۆی ده‌دۆزیته‌وه. من قسه‌ی بئێ کیش با زۆر جوان و قوولیش بئی به‌شیعر نازانم. شیعر ده‌بئی کیشی هه‌بئی تا له‌ په‌خشان جودا بکریته‌وه، جا قافیسه‌ی هه‌بئی یا نا هه‌ر به‌شیعر ده‌ژمێردری.

راسته قافیسه‌ شاعیری بئێ ده‌سه‌لات و که‌م بئێ ده‌خاته ته‌نگانه‌وه و ده‌بیتته به‌ره‌له‌ستی ده‌رپینی هه‌ست و بییری، به‌لام هه‌ر قافیسه‌ش یارمه‌تی شاعیری خاوه‌ن به‌هره و به‌ده‌سه‌لات ده‌دا بۆ ده‌رپینی هه‌ستی ده‌روونی به‌وشه‌ی جوانتر و شیرنتر. به‌کاره‌پنانه‌ی تاقه‌ کیشیک له‌ پایه‌ی شاعیر که‌م ناکاته‌وه، به‌لام خۆینه‌ر ماندوو ده‌کا.

هیچ گومان له‌ پایه‌به‌ری مه‌وله‌وی رۆمی و مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزیدا نییه. که‌چی من به‌ش به‌حالی خۆم هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی مه‌سه‌وه‌ی و هه‌م له‌ خۆینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ماندوو ده‌بم.

دیوانی شاعیران وه‌ک باخچه‌ی گولانن. گولێ باخچه‌ تا رهنگا‌وره‌نگتر بن ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازی ده‌کن. منیش وه‌ک مامۆستا (گۆران) ی پایه‌به‌رز پیم وایه کیشه‌ خۆمالي و فۆلکلۆرییه‌کان، که‌ له‌ باوک و باپیرانه‌وه‌ بۆمان به‌جێ ماون باشتر ده‌گه‌ل ته‌بیعه‌تی زمانه‌که‌مان ریک ده‌که‌ون. هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ گۆیم به‌لایه‌لایه‌ی دایکی کورد که‌ له‌سه‌ر ئه‌م کیشانه‌یه‌ رها‌توه‌ و زمانه‌ به‌ (هه‌لوور، به‌لوور ته‌کامه) پشکووتوه‌ که‌ ئیستاش نازانم مانای چیه‌؟

له‌ سه‌ره‌تای شاعیریشمه‌وه‌ شیعرم له‌سه‌ر کیشی خۆمالي داناوه (ئه‌مه‌گی گولان) (بلویری شوان) (رۆژگاری ره‌ش) (به‌هاری کوردستان) له‌ شیعره‌ کۆنه‌کانی من، به‌لام وه‌ک خۆم به‌وه‌زنی عه‌رووزییه‌وه‌ نه‌به‌ستۆته‌وه‌ له‌ کیشه‌ فۆلکلۆریه‌کانیشدا گیرم نه‌خواردوو.

گومانم له‌وه‌دا نییه‌ ئه‌گه‌ر (شه‌نگه‌بییری) م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنايه‌ ئه‌م چێژه‌ی

نه‌ده‌بوو و ئه‌گه‌ر (گه‌رمه‌شین) م له‌سه‌ر کیشی مه‌سه‌نه‌وی مه‌وله‌وی نه‌گوتبايه‌ عاله‌میکم ده‌گه‌ل خۆم نه‌ده‌هینا گریان و ناله‌. به‌کورتی من بریارم نه‌داوه‌ له‌ کام قالبدا شیعر بگۆنچینم له‌ شیعر ده‌گه‌ر پیم خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته‌وه‌ و ئارامی تیدا بگری.

ره‌نگه‌ هیچ شاعیرێکی کورد به‌زیندوویی سه‌ری به‌ئه‌ندازه‌ی منی له‌سه‌ر نه‌نووسرابێ، پیم وایه ئه‌گه‌ر ده‌زگای (هاوکاری) بێزار نه‌بووبا و بلاوی نه‌کردبايه‌وه‌ که‌ هیچی تر له‌سه‌ر تاریک و روون چاپ ناکا، تا ئیستاش نووسین درێژه‌ی ده‌بوو. زۆریان بئی هه‌لگۆتم، مه‌منوونیان کردم، به‌لام خۆم لێ نه‌گۆرا. جنیو! به‌لێ جنیویان پیدام، به‌لام ناو‌مید نه‌بووم.

زۆر شت له‌ ره‌خنه‌کان فێربووم، به‌لام شتی سه‌یریشم هاته‌ به‌رچاو. ره‌خنه‌گریک نووسیبووی له‌ دنیای ته‌کنیکدا ئیتر شیعرێ درێژ باوی نه‌ماوه‌ و بئی ره‌حمانه‌ هه‌رچی شیعرێ درێژم هه‌بوو به‌هیچی دانا‌بوو. ره‌نگه‌ راست بئی و له‌ ولاته‌ سه‌رمایه‌داره‌کاندا که‌ دراو هه‌موو شتیکه‌ که‌م که‌س وه‌ختی هه‌بئی نه‌ک شیعرێ درێژ به‌لکو هه‌ر شیعر بخوینیته‌وه‌. به‌لام له‌ ولاته‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا که‌ وه‌ختی کار دیاری کراوه‌ و ساڵ به‌ساڵ له‌ دوایی ده‌دا وه‌خت بۆ خویندنه‌وه‌ی شیعرێ درێژ زۆره‌. له‌ ولاته‌کانی دنیای سێهه‌میشدا کام شیعرێ من زۆر درێژه‌ وه‌ختی ده‌ستیک دۆمینه‌ ناگری، سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ له‌ سه‌روبه‌نده‌دا نامه‌به‌کم له‌لایه‌ن دۆستیکمه‌وه‌ پێ گه‌بشت که‌ له‌ ولاتیکه‌ هه‌ره‌ بۆرژوازیدا ده‌ژی و هه‌م ده‌خوینێ و هه‌م کار ده‌کا. نازانم راستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که‌ سێ جاری تاریک و روون خویندووته‌وه‌. چونکه‌ خه‌لکی لادییه‌ زیاتر ئه‌و شیعرانه‌ی به‌دل بووه‌ که‌ له‌سه‌ر ژبانه‌ی لادێ گوتراون. (ئاره‌ق و تین) ی به‌باشترین شیعرێ من دانا‌بوو. نووسیبووی تا ئیستا شیعرێ وه‌ک ئه‌م شیعرانه‌م نه‌خویندۆته‌وه‌:

من جووتیارم من جووتیارم
من ده‌گه‌ل هه‌تاو هاوکارم
من به‌ئاره‌ق و ئه‌و به‌تین
دامان پشته‌وه‌ بناخه‌ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه‌وی
بژێوه‌ستین له‌ زه‌وی
گه‌ر جووتیار ئاره‌ق نه‌رێژی
گه‌ر هه‌تاو تیشک ناوێژی

دانیشتووی نیو کۆشک و قه‌لا
ده‌خۆن نانی گه‌لا گه‌لا؟

به‌رزه‌کانی ئەم چیا‌یانه به‌رزتره، به‌لام کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی پێ له‌ ده‌ریای بی سنوور جوانتره.

لامارتین وه‌سفیکێ ده‌ریاچه ده‌کا که بێگومان - به‌زمانی فه‌رانسه - دیاره له‌ شه‌پۆلی ده‌ریا به‌ته‌وه‌ژمتره، که‌چی کانی به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وی به‌به‌رچاودا نایه. هه‌ر دوو لاش هه‌قی خۆیانه نه‌ ئەم له‌ لیواری ده‌ریا ژیاوه و نه‌ ئەو له‌ بناری چیا. شاعیر هه‌ر له‌و شتانه ئیلهام وهرده‌گری که له‌ ده‌وروبه‌ری هه‌ن، ده‌یانیبینی یا هه‌ستیان پێ ده‌کا و له‌ نیوانیاندا ده‌ژی.

ئه‌زموونی شاعیریش له‌ شیعیریدا زۆر دیاره. ئەم رۆژانه من خه‌ریکی به‌راوردکردنی شیرین و خوسره‌وی خانای قویادی و (خسرو شیرین)ی نیزامیم یا راسته‌که‌ی بلیم خه‌ریکم له‌ ژێر سیبه‌ری فارسیه‌که‌دا شیه‌وی کوردی گۆران بزانه. له‌ وه‌سفی شه‌ویکی مه‌ستی خوسره‌ودا بۆم ده‌رکه‌وت که خانای کوردی دۆ نه‌دیو تا ئەو ده‌مه‌ی ئەو شیعیره‌ی گوتوووه قه‌ت ده‌می له‌ شه‌راب نه‌داوه و شێخی نیزامی هاو‌نشینێ شا و شازادایان زۆر جار له‌ به‌ر مه‌ستی و سه‌رخۆشی به‌کۆل بردۆته‌وه مال.

زۆرم سه‌ر یه‌شاندن. زۆرم «من، من» به‌زادا هات که قسه‌ی نه‌زان و خۆپه‌رستانه. به‌لام ئەگه‌ر نه‌زانیش بم خۆپه‌رست نیم و باسه‌که ئەوه‌ی هه‌لده‌گرت. هیوادارم لیم ببورن. دیسان له‌ کانگای دل‌مه‌وه سوپاستان ده‌که‌م و خۆشیتان به‌ئاوات ده‌خوایم.

ئاره‌ق و تین شیعیریکێ ئامال درێژی منه. که ره‌خنه‌گری ئیره به‌تاوانی درێژ بوون په‌تی کردۆته‌وه و لاویکی کوردیش که له‌ ولاتی ئیمپریالیستیدا ده‌ژی به‌باشترین شیعیری ده‌زانێ. کارم به‌وه نه‌داوه قسه‌ی کامیان راسته، ده‌گه‌ل ره‌خنه‌گری ئیره، شیعیر تا کورت بی باشتره، به‌لام ئایا کورتی و درێژی شیعیر به‌ده‌ستی شاعیره؟ بێگومان نا. شاعیر ده‌بی کۆل و کۆی هه‌ستی خۆی برێژی، جا ئەو کۆل و کۆیه‌ی زوو بۆ ده‌رژێ یا دره‌نگ، به‌ده‌س خۆی نییه.

سی و پینج سالتیک له‌مه‌وه‌ر ده‌ستی که‌چه کوردیکم له‌ که‌له‌به‌ه‌دا دی که له‌ دلی خۆمدا خۆشم ده‌ویست بیدادی و ئەوین هانیام دام ئەم رووداوه به‌خه‌مه چوارچێوه‌ی شیعیره‌وه. خۆم لام وابوو به‌هه‌زار دێر شیعیر ناتوانم هه‌ستی خۆم ده‌ربهرم. که‌چی ئەم گره به‌تینه‌ی ده‌روونم به‌تاقه شیعیریک دامرکا:

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی که‌چه کوردیکێ نه‌شمیلم

ته‌ماشاکه‌ن چ سه‌یریکه به‌ده‌ستی دیله‌وه دیلم

به‌لام ئیستاش ناله‌ی جوداییم به‌و درێژییه‌وه پێ ناته‌واوه و ده‌زانم کۆل و کۆی ده‌روونی خۆم نه‌پشتوووه.

ئیلهامی شیعیر بۆ من وه‌خت و ناوه‌ختی نییه، جاری وایه به‌رێدا ده‌رۆم یا سواری پاس بووم و شیعیرم بۆ دێ زۆر جار له‌نیو جیدا شیعیرم بۆ هاتوووه که نه‌متوانیوه بێنوسمه‌وه و له‌بیرم چۆته‌وه به‌لام زیاتری شیعیرم له‌ تاریکی و بێده‌نگی نیوه‌شه‌ودا خولقاون.

مرۆف هه‌رچه‌ند بژی و هه‌رچه‌ند فێری هێشتا که‌م فێر بووه و زۆر شتی نه‌زانیه. وردبوونه‌وه له‌ شیعیری شاعیریکێ باشی کۆیتر ئەزموونیکێ به‌نرخێ فێرکردم. له‌ شیعیری ئەو شاعیره‌دا وه‌سفی نه‌رمی سنگ و گه‌رمی هه‌ناسه و بۆنی بسک و شیرینی ماچ و ناسکی لێو و ته‌نگی ده‌می یاره‌که‌ی کراوه. به‌لام باسی چاوی کال و لێوی ئال و کولمی سوور و که‌زی ره‌ش نه‌کراوه. وه‌سفی شنه‌ی با، هاژهی باران، بۆنی گۆل و ره‌قی به‌رد و تامی میوه هه‌یه ئەما باسی شه‌پۆلی رووبار، به‌رزی چیا، گه‌شی گولاله و زه‌ردی خه‌زان نییه زۆر به‌هاسانی لێره‌دا ده‌رده‌که‌وی که شاعیری واقعی ناتوانێ ئەوی هه‌ستی پێ نه‌کا بیکاته شیعیر.

(گۆران)ی مه‌زنی خۆمان وه‌سفیکێ چیاکانی هه‌ورامانی کردوووه له‌ ترۆپیکه هه‌ره

ناسۆگه

نوسه‌رانی به‌پیتی رۆژنامه‌ی خوشه‌ویستی پاشکۆی عیراق!

به‌داخه‌وه نه‌متوانی زوو داخواری ئیوه بده‌مه‌وه. هیوای لیبوردم هه‌یه. من ئه‌وه‌نده به‌فیز نیم وه‌لامی داخواری دۆستان وه دوابخه‌م. به‌لام له‌به‌ر ده‌رده‌داری و له‌ش به‌باری قه‌له‌م رۆناوه، کاغه‌زم پاموسیوه و مال ئاوايیم له‌ دنیاى ئه‌ده‌ب و هونه‌ر کردووه. زۆر شیعر و نویسی ناته‌واوم هه‌ن که جارێ وازم لێ هێناون.

کچ و کوره‌ خوشه‌ویسته‌کانی کورد زۆر نامه‌ی جوان و پر سۆزم بۆ دهنوسن که ناتوانم جوابیان بۆ بنوسمه‌وه، ده‌ترسم وا بزنان من له‌ بورجی عاجدا ده‌ژیم و فیزم ناهێنێ دوو دێریان بۆ بنوسم. که‌چی من خۆم دهناسم و ده‌زانم زۆر له‌وه‌ی بچووکتر و که‌مترم که‌ رۆله‌ پاکه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌م ریزم لێ ده‌گرن. به‌لام بێ پرستی و که‌م پرستی روزه‌ردی ته‌وانم ده‌کا. ویستوتانه‌ بیره‌وه‌رییه‌کی خۆمتان بۆ بنوسم. به‌لام تا ئیستا کام که‌سی رۆژه‌لاتی له‌ خۆی رادیوه‌ بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی وه‌ک (رۆسۆ) بنوسی، تا من بویرم. هه‌رچه‌ند لام وایه‌ ئه‌ویش ئیعتراقاتی ته‌واوی نه‌کردووه. چونکه‌ ژبانی هه‌موو که‌س ده‌می وای تێدا هه‌یه‌ که‌ رووی نایه‌ بۆ نیزیکی خۆی بگێرێته‌وه‌ ته‌نانه‌ت ده‌یه‌وی له‌بیر خۆشی به‌ریته‌وه‌.

من ژبانیکێ پر کویره‌وه‌ری و سه‌ختم رابواردووه‌ ئه‌لشان نامه‌وی به‌بیره‌وه‌ری تال و تفت بتانکه‌مه‌ شه‌ریکی خه‌می خۆم له‌ شیعرێکه‌دا نوسیومه‌:

«شینم گه‌لێ گێرا خوشیم که‌م دیوه
شادی ده‌لێن هه‌یه، به‌لام نه‌مدیوه
هه‌له‌دا بووم له‌ دووی په‌ری ئازادی
تووشی نه‌بوم نه‌له‌ودیوه‌ نه‌له‌م دیوه»

له‌ (له‌ کوپه‌ بۆ کوێ) دا تا راده‌یه‌ک خۆم به‌خه‌لک ناساندووه. با بیره‌وه‌ری ئه‌وه‌تان بۆ بگێرێمه‌وه. چۆن هاتمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی خۆم بنوسم. هێشتا وا پیر و که‌نفت و که‌له‌لا نه‌بووبوم و په‌نگی مردوانم له‌سه‌ر نه‌نیشتبوو. جارێک کابرایه‌ک که‌ نمونه‌ی نویسیم دیوو و ده‌زمانی ئه‌م گومبه‌زه‌ چ شه‌خسێکی تێدا؟ هاته‌ لام و کاغه‌ز و قه‌له‌می ده‌ره‌ینا و خۆی ئاماده‌کرد پرسى:

«ناوت چییه؟ باوک و باپیره‌کانت ناویان چی بووه؟ که‌ی و له‌ کوێ له‌دایک بووی؟»

زانیم ئه‌م کابرایه‌ ده‌یه‌وی له‌سه‌ر که‌ولی من نانێ بخوا؟ پێ که‌نیم و گوتم:

«مامۆستا! ئه‌دی بۆ نافه‌رمووی که‌ی کوچی دوايی ده‌که‌ی؟»

ئه‌وه‌ هانی دام سه‌رگورشته‌یه‌کی کورت و پر پێچ و په‌نای خۆم نووسی. شه‌ویک دۆستیکی زۆر خوشه‌ویستم گوتی: «هێمن! نه‌حله‌تی خوات لێ بێ ئه‌گه‌ر (له‌ کوپه‌ بۆ کوێ) ته‌واو نه‌که‌ی» گوتم برا: «من له‌تۆ باشتر ده‌زانم چه‌ن بۆشایی له‌ نویسینه‌که‌مدا هه‌یه، به‌لام وه‌زعی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی له‌وه‌ی زیاتری هه‌له‌ده‌گرت. ئیستا له‌به‌ر که‌م هێزی کارم بۆ ناکرێ. ناهومید نیم. به‌لکو توانیم زۆر شتی دیکه‌ی لێ زیاد بکه‌م به‌لام دلنیام قه‌ت ته‌واو نابێ.»

با ئه‌وه‌شتان بۆ بنوسم ئه‌م رۆژانه‌ دهنوسیتکم دی به‌سه‌رهاتی چه‌ند شاعیری کلۆلی کوردی نویسیبوو. هێندیکیان دهناسم و ده‌زانم درۆی چۆنی بۆ هه‌له‌به‌ستوون. منیشی به‌سه‌ر کردبووه. پروام پێ بکه‌ن ئه‌م نویسه‌ره‌ به‌رپێزه‌ هه‌رگیز منی له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌دیوه‌ و نامناسی. که‌چی نویسیویه‌تی «هێمن له‌ زمانێ عه‌ره‌به‌یدا زۆر شه‌ره‌زایه». ئه‌وانه‌ی ده‌مناسن ده‌زانن من عه‌ره‌بی هه‌ر نازانم. بیرم کرده‌وه‌ به‌زیندی سه‌ری ئاوام له‌باره‌یدا بنوسن ده‌بێ که‌ لاقم درێژ بۆوه‌ چ بنوسن؟

هه‌لم بۆ هه‌له‌که‌وتوووه‌ وه‌لامی ره‌خنه‌گیرێکی ورد و باش بده‌مه‌وه‌ که‌ گوتی: پاشماوه‌ی گیانی چینه‌یه‌تی لیت نه‌گه‌راوه‌ له‌ پێشه‌کی تاریک و رووندا ناوی ژنه‌که‌ت بنوسی. ره‌خنه‌یه‌کی یه‌که‌جار ورد و به‌جێ بوو کورد گوتویه‌تی: «خووبه‌کی بگری به‌شیری ته‌رخێ ناکه‌ی به‌پیری» ئیستا نه‌چوو به‌جێ ژنه‌که‌م ناوی «ئایشه» یه‌ یادی به‌خیر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

كورد بۆ گشتی شاعیره؟

ئەم جیهانگەر، رۆژھەلاتناس، جوغرافیازان، مێژوونووس و تەنانەت فەرماندە دلرەق و خوین خۆرانە و دیپلۆماتە فیلەزان و چاونەزیرانە بۆ ھەر مەبەستێکی زانستی و ھەر کارێکی لەشکری و سیاسی ڕێیان کەوتۆتە خاپوورە ولاتی کوردستان، ئەم مەلبەندە سەیر و سەمەرە جیھان و کوردی لێقەوماو، زۆرلیکراو و پاشکەوتویان دیوہ و ناسیوہ و چاک و خراپ، راست یا درۆ، دوژمنانە یا دۆستانە شتیکیان لەسەر نووسیوہ و ھەموو لەسەر ئەم دیاردە یە کەدەنگن کە «کورد گشتی شاعیرە».

من ناوێرم وا بەراشکاوی رای خۆم دەربێرم و وشە ی گشت بەکاربێنم، بەلام دەوێرم وەبالیان بۆ بکێشم و بلێم راست دەکەن و کەم کورد ھەبە شتیکی بەناوی شیعەر نەگوتبێ تا خەلک پیتی نەبێژن «شەندە لە مەندە کەمترە».

نابێ وا بەساکاری بڕوانینە ئەم دیاردە یە. رەنگبێ ھەروا بەخۆپایی نەبێ کە کورد ئەوھندە شیعەر دۆستە. ئەم دیاردە یە پەبوھندی دەگەڵ مەلبەندی ژیان و چلۆنایەتی باری ئابووری، سیاسی و کۆمەلایەتی و فەرھەنگی دانیشتوانی کوردستاندا ھەبە.

راستە کوردستان گەرمەسیری قاقەر و کراڵ و پروتەن و دەشتی بەیتوون و بیروون و کاکی بەکاکی، بێ ئاو و کەم باران و دزبۆشی ھەبە. بەلام بەشی ھەرە زۆری ئەم مەلبەندە، جوان و دلگر و ھەست بزۆینە. چیا سەربەرز و گەردنکێشەکانی کوردستان کە دوندیان دە جەرگی ئاسمان چەقیوہ، سەرنجی ھەموو رێبوارێک بۆ لای خۆیان پادەکێشن، ئەم کەلە پیاوانە ی لە گیانی خۆیان ببوورن و بەچنگە کرکە بگەنە ترۆپکی ئەم چیاوانە، گەوالە ھەوران لە ژێر پیتی خۆیاندا بەدی دەکەن. ھەوای سازگار و بێ خەوش و ئاوی زوڵال و سارد و روونی ئەم کویتستان و کەویانە، نوالە زەنوێرەکان و دەخەملێنێ، گولە جوانەکان و دەپشکوێنێ و گیاوگژی مێرگە بژۆینەکان و تیک دەچرۆینێ کە باشترین شاعیریش لە وەسفی ئەواندا دادەمێنێ. خۆ باسی ھۆبە و ھەواری باسەفا، شمشالی شوان بگرە و بەردە ی کابانی نازدار و شەنگەبیری کیل گەردن لە داوینی کویتستان، کوا بەزمان و قەلەم تەواو دەبێ، سیرە ی سەقر و ھەلۆ، قاسپە ی کەوی کوپادە خواردوو، ورینگە ی بولبولی سەرمەست، جریوہ ی چورە و چۆلەکە، مۆسیقایەکە کە کوێرانیش لە بەزمی بەھار بێ بەش ناکا، لێر و جەنگەلی کوردستان بەو ھەموو زولمە ی لێی دەکرێ ھیشتا فینکایی دلانە، کیلگە و دەشت و کانیاو و رووبار و زێ و زناوی ئەم ولاتە وشکەسۆفیش دەخاتە

گۆرانی چ دەگا بەشەوگەری دلتەری سەوداسەری دەنگ خوش.

زارۆکی کورد دەگەڵ ھاوێژرا سەر پشستی لانک و بەدەسرازە پێچرا و سەرسینگە ی پێ دادرا، گوتی بەناھەنگی بلاوینی لایی لایی دایکی زەحمەتکێش و ھەژاری کورد رادی. کە گیانی لە چەنگ نەخۆشی مندالانە کە بۆ خۆتان دەزانن چۆن کۆریان لەبەر دایکان دەرفینن رزگار بوو، زمانی بە «خلوور بلوور تە کامە» رادی کە گەورە تر بوو چ کچ بێ و چ کور لەنیوزیل و زال و پەین و پال «حیلانە» دەکا و دەلێ: «ئەمن و تو مندالین، بەجووتە ی دەسماڵین، لەنیو پەین و پالین» ھەر دەستی داری گرت، دەچیتە بەر دەسلەوەر، بز و مەری شەل و نەخۆش و ئەم بەر ئەو بەر شەرە بالۆرە دەکا.

کەم کچی وا ھەبە کە گەبشتە دەورو بەری خۆناسین بچیتە بەر ئاژەل، ھەرچەند بوختانی ناکەم بەچاوی خۆم دیومە قەیرە کچ نەک ھەر بەرۆژی روون بەلکو بەشەوی تاریک چۆتە بەر مەر و شپۆخوار و شەوینی داوہ و ئاخری مەری باوکی لەچەری لەسەر ھەوشە بەجی ھیشتووہ و رەدواکەوتووہ. بەلام شتی وا کەم ھەلدەکەوی. وەنەبێ کچ کە نەچووہ بەر ماللات بەسیتتووہ، نەخیر شیاکە رشتن، ھەوشە مالین، تەپالەکردن، لێژدەوہ لیدان و دەوہلان دانان کاری ھەرە سووکنی، دەسکەنە، کیشە، گێرە، خۆیان مالین، بالەکەو و گێژەو دەگەڵ باب و برایان دەکا. مەر و بز و مانگا دۆشین و پەنیر کوشین و لۆرک و شیرێژ کولاندنەوہ و مەشکە ژاندنیش دەگەڵ دایک و خوشکان فیر دەبێ. ھیشتا ئەستیرە بەئاسمانەوہ ھەن ھەلدەستێ و ماستی جمک لە مەشکە ی گاوس دەکا و وەبەر گورمانی دەدا و بەو حالەوہ دەس لە شیعەر ھەلناگرێ و پیتی ھەلدەلێ:

مەشکە بژێ بەیانە
شەدە رەشمان میوانە
قەدری لەسەر چاوانە
مەشکە سووریم نەژاوہ
وہ کەف و رۆن گەراوہ
کابانم لێ تۆراوہ
مەشکە مەشکە ی مانگایە
لۆلەپ لە دار خورمایە
شلقە ی گەییە بەغدا یە
مەشکە مەشکە ی گارەشی

هه‌لمان دا له گاهه‌شی
مه‌شکه‌م مه‌شکه‌ی له بلیندی
له ده‌رکی ده‌وله‌مندی
له خ‌رینگی بازیه‌ندی

ئه‌م شیع‌رانه و زۆر له‌وانه‌ش جوانتر ده‌لێ تا مه‌شکه‌ ده‌ژێ و به‌ره‌مه‌شکه‌ رۆ ده‌کرێ، ئه‌م
کیژه‌ مه‌شکه‌ژینه‌ ده‌گاتێ، باوکی یا ژن به‌ژنه‌ی پێ ده‌کا و یا شیربایی وهرده‌گرێ، نو‌شی
گیانی نه‌بێ، ره‌نگبێ بۆ یه‌که‌م جار شه‌وی خه‌نه‌به‌ندان ده‌سته‌خوشکان خاوتینی بکه‌نه‌وه‌ و
چلک و چه‌په‌ری له‌ لاق و له‌ته‌ر و مه‌چه‌ک و زه‌ندی دامالان و به‌قه‌ولی خۆیان بیرازینه‌وه‌
و تارای سووری پێ داده‌ن و که‌ بووکنی هاتن بیبه‌ن. دیسان شیع‌ر سه‌ره‌له‌ده‌داته‌وه‌ و
شایه‌ر ده‌لێ:

نايه‌ته‌ ده‌ر نايه‌ته‌ ده‌ر، بووک ياخييه‌ و نايه‌ته‌ ده‌ر
له‌ چيمه‌نان، له‌ چيمه‌نان، بووک ياخييه‌ و نايه‌ته‌ ده‌ر
دايکی بووکيم ده‌کورکيني، بووک ياخييه‌ و نايه‌ته‌ ده‌ر

مانگی هه‌نگوین و شتی وا که له‌ شاران ئیستا باوه له‌ لادێ نییه، بووک ئه‌وپه‌ری سێ
رۆژان له‌ کاروباری مالتی مه‌عاف ده‌کرێ، دووباره، سه‌وه‌ی ریخ رشتن، لۆله‌پ و دوزه‌نگی
مه‌شکه، وێژبنگی گێژه‌وه‌ له‌ خزمه‌تی دان، سه‌رباری ئه‌وه‌ پرته‌ و بۆله‌ی خه‌سوو، ته‌وس و
لاتاوی دش و چه‌مۆله‌ی هه‌یوه‌ ژنیشی دیته‌ سه‌ر، دیسان بووکی تازه‌ په‌نا ده‌باته‌وه‌ بۆ
شیع‌ر که‌ پتیویست نا‌کا نمونه‌یان بینمه‌وه‌.

هه‌ینده‌ی پێ ناچێ ئه‌ویش ده‌بیته‌ دایک و به‌منداله‌که‌ی هه‌لده‌لێ، به‌پێی ته‌مه‌نی ناوی
ده‌گۆرێ: دید، خات، یای، پوور، دایکه‌ و نه‌نه‌ی پێ ده‌گوترێ. ئه‌و کچۆله‌ی حیلانه‌ی
ده‌کرد و شیع‌ری به‌پیکه‌نینه‌وه‌ ده‌گوت که‌ کوربان به‌ئیبجباری ده‌گرت ده‌ردی دلێ خۆی
به‌شیع‌ر ده‌کا و ده‌لێ:

هه‌لنه‌گری هه‌ی هه‌لنه‌گری له‌ په‌هله‌وی زولم و زۆر
ره‌ببێ شاپوور شای بمرێ هه‌ینامه‌ ئه‌حمه‌دی کۆر
یا:

کوچم گه‌وره‌ کرد به‌قه‌ندی شاری
ره‌زا شا بردی له‌ بۆ ئیبجباری

ته‌نانه‌ت که‌ زۆر پیر بوو له‌ شینگایاندا شینگپیری ده‌کا و به‌شیع‌ر به‌مردوو هه‌لده‌لێ:
خه‌لکی به‌تالانی ده‌چۆوه‌، مه‌ره‌، به‌رانه‌، یه‌خته‌یه‌، شه‌که‌، ئه‌من به‌تالانم چۆته‌وه‌ به‌ژنی
باریک و قه‌دی زراو و چاوی ده‌به‌له‌که‌.

که‌وابوو ژنی کورد ده‌گه‌ل شیع‌ر ده‌ژێ تا گله‌بانی چاوی ده‌کرێ. هه‌روه‌ها ئه‌م کورپی که‌
به‌مندالی ده‌گه‌ل کیژه‌که‌ حیلانه‌ و شه‌ره‌ بالۆره‌ی ده‌کرد که‌ ده‌ستی پاشباره‌ی گرت و توانی
هۆگانییک و سه‌ره‌وه‌ بدا ده‌که‌وینه‌ زه‌حمه‌ت کیشان. به‌ده‌نگی به‌رزی خۆی و باوک و
باپیری گاره‌ش و گابه‌ش به‌نه‌قیزه‌ تییان ده‌وه‌ژینی و ده‌لێ: باره‌، خه‌ته‌، هه‌لینه‌ هۆ وهره
به‌قوربانت بم، که‌ گای وچان دا ده‌نگی خۆش بێ یا ناخۆش گۆرانی ده‌لێ:

بریا ده‌رزی بام تیژ و ته‌نک بام
ده‌روازه‌وانی سینگ و مه‌مک بام

هه‌واکه‌ی ده‌گۆرێ و ده‌بیژێ:

هه‌لم گـرن ئه‌وبه‌ر ئه‌وبه‌ر
بـه‌نه‌ مـاله‌ باب نۆکـه‌ر
شـینم بۆ بـکه‌ن شـه‌ده‌ به‌سه‌ر

ده‌یکاته‌ ئایشیلێ مامان و ده‌لێ:

به‌ هه‌وران به‌هاره
ده‌بخوین کۆلاره
یارکۆله‌م لێ دیاره

چەند نوکتەیک لەبارەى مێژووی ئەدەبی کوردییەوه

پۆرتیکى هەرە گەرمى هاوینی مەهاباد بوو، دەگەڵ کۆنە دۆستتیکى خۆشەویست، قسە خوش، خۆین شیرین، رەزا سووک و ئەدەبدۆست و لێزانم دانیشتبووین، کەس ئاگای لە دلی کەس نییە. منیش نەمدەزانی ئەم دۆستەم کە ماوەیەک بوو، یەکتریان نەدیوو چەند بەدیداری من شاد بوو. بەلام من بەدیتنى ئەو، دلەم فیتک بووه، کول و کۆی دەروونم دامرکا و خەم و پەژارەى چەند سالی تەمەنم رەوی.

لە ژووهره گەرمەکەمدا کە هەرگیز پانکە و کولپیری بەخۆه نەدیوه، لە تەنیشت یەک دانیشتین و گەرمی قسان بووین، قسەمان لە گرانی، کۆپین، لە کەسادى بازار، لە نەفرۆشانی هیندیک شت و لە رمین و برەوی شتەکانى دیکە نەکرد. باسى ئەنگران و هەلمسان و دەولەمەندبوونی بەعزە کەسیتک و دامالان و هەژاری و نەداری بەعزیتکی ترمان بەزاریدا نەهات. تەنانەت لە جووت و گا، جۆگە و جۆمال، بەند و بناوان، باخەوانى و شوانى و گاوانى کە تا رادەیهک سەرمان لێ دەردەچوو نەدواين.

ماوه تەنگ بوو، پۆژ درەنگ بوو، دەبوو زوو لیک جوێ بینهوه. بۆ بیستنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەوه باسمان کرد ماوه زۆره، روو لە هەر شوپین و مالتیک بکەى باس هەر ئەو باسەیه.

دەسمان کرد بەباسى ئەدەبى. چ بکەین هەردوو کمان ئاشق بووین، نەخۆش بووین، نا نا گیل و گیت بووین! کەسیتک وەک ئیمە نەخۆش و ئاشق و گیت و گیل نەبێ، دەزانێ شیعەر و شاعیری و ئەدەبدۆستى لە کوردەواریدا بەهیچ دەور و زەمانان نەبۆتە نان و ئاو. بەتایبەتى بۆ ئەو دوو کەسە جگە لە ئاوارەبى و دەربەدەرى و چەرمەسەرى چ سوود و قازانجى نەبووه.

با فیش و درۆ و دەلەسە نەکەین، ئیمە ئیستاش مێژووی ئەدەبیبەکی ئەوتۆمان نییە جیبى متمانه بێ. بۆ ئۆنۆنە نالی شاعیری گەورەى کورد رەنگبێ دیوانەکەى لە هەموو شاعیرتیکى تری کورد پتر چاپ کرابێ. بەتایبەتى مامۆستا مەلا کەریم و کورەکانى ئەوپەرى زەحمەت و رەنجیان لەسەر دیوانەکەى کیشاوه و ئەوندەى هیزیان پێ شکاوه شیعەرەکانیان شى کردۆتەوه، بەلام بۆ ناساندنى خۆى هیچ بەلگە و سەرچاوهیهکی پروا پیکراومان گیر نەکەوتوه. بەراستى من بۆ خۆم زۆر سوپاسى ئەو باوک و کورانه دەکەم.

ئەگەرچى لە هەرەتى لاوهتیهوه خەربکى تینگەیشتنى شیعەرى نالی بووم، بەخۆتندنهوى

کتیبە بەنرخ و نایابەکەى ئەوان پتر مانام لە شیعەرە وردەکانى هەلکراى. ئەوى هیشتا تارىک ماوهتەوه و بەوتووێژى کاک عەزیز و شەيخ تەهاش رووناک نەبۆتەوه، ژيان و سەرگورشتەى ئەم شاعیرە مەزنەیه. ئەگەرچى دەلێ: «لێوى تۆ ئاوى بەقا من خدرم» من دوولم ناوى خدر بووبێ. چونکە بۆ ئەو کەسەى کە شاعیرە سەد داوى ناوهتەوه. ئەوى شاعیریش بێ دەزانى ئاوى ژيان و خدر پیکەوه پەيوەندیان زۆره و بە چى دياره ئەوهوش یەکتیک لەم داوانه نەبێ کە ناویهتەوه. گریمان ناوى خدر بووبێ، باوکیشى ئەحمەد شاوہیس بووبێ، ناوى دایکى چیبە؟ کام قورئان و کتیبى پەرزەردمان لەدەس دایە، نەک پۆژ و مانگ بەلکو سالی لەدایکبوونی ئەویان لەپشت نووسرابێ؟ دەزانین لە کوردستانى ئازیز تەرەبووه، سەرى خۆى هەلگرتووه و رۆیشتووه. روونە بەخۆشى خۆى نەرۆیشتووه چونکە بەئاشکرا دياره زۆرى پەرۆشى ولاتەکەى بووه. جگە لەم دوو شیعەرانهى کە تاسەى خۆى بۆ دیتنەوى ولات و دیدارى دۆستان تیدا دەرپرويه لە شیعەرە ئامال درێژ و پڕ سۆز و کولەکەیدا:

قوربانى تۆزى رێگەم ئەى بادی خۆش مروور
ئەى پەیکى شارەزا بەهەموو شارى شارەزور

ئەوپەرى هەست و سۆز و پەژارەى خۆى دەرپرويه و سەلماندوویەتى دەردى غوربەت چ دەردتیکە؟ لەم دوايانەدا بۆتە باو و دەلێن و دەنوسن لەو قەسیدەدا کە نالی بۆ سالمى ناردووه وای گوتوه. بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێن ئەم شیعەرەى بۆ سالم ناردووه؟ دیسان تەماشای شیعەرەکە بکەنەوه بزنان نالی تا قافیە مەودای داوه باسى شارەزور، بەتایبەتى سلیمانى خۆشەویستى کردووه، تەنانەت ریشى زوورى کاکە سووریشى لەبیر نەچۆتەوه. بەلام ناوى سالمى نەبردووه کە وا بوو، ئەوه سالمه ئازایەتى کردووه و جوابى نالی داوهتەوه. بەلێ بەراستى ئازایەتى کردووه: یەک وێراویەتى جوابه جەنگى نالی کردووه کە کارى هەموو کەس نەبووه و پایەى شاعیرى خۆى بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخى دلی لە نەمان و بنەپى بوونی بنەمالەى بابان دەرپرويه و سێ ئازایانە زولم و زۆرى بلحە پۆمییانى روون کردۆتەوه و چەند بەکول و سۆزەوه دەلێ:

زستانی ئەووەلین بوو، دپا بەرگی شەيخ هەباس
رۆمى ئەوئەندە شوومە، لە شەخسیش دەدا زەرەر

دياره سالم ئەو شیعەرەى ناردووه بۆ شام تا بەدەس نالی بگا. بەلام ناحەقم نییە بلتیم بەچى دياره نالی نیشتهجیبى شام بووه؟

«بۆمولکى شامە نامەبى من سووبى نالییە»

ویدهچێ ئەو وهخته نالی له شام بووی. بهلام چوونی نالی بۆ ئەسته مبول جیگای گومانه، چ دهگا بهودی لهوئ ژنی هینابن و ژبانی رابواردین و ههر لهوئ مردبێ و له فلان گۆرستان نیترا بن، گومانی تیدا نییه نالی چۆته حج و زیارهتی مه دینهی کردوو و شیعرناس دهزانێ و تیدهگا چۆنی به بیابانی بیروونی بێ ئاو و گیای عه ره بستان هه لکوتوو، چۆن سه نای خوا و خوشه و یستی خوی به جێ هیناوه و دهگه ل ئەوه شدا چهند مه زلومانه و هه ژاران و کوردانه چاره رەشی و بێ بهشی کوردایه تی خۆی ههر له بیهر نه چۆته وه و ده لێ: «کوردی دهوری شاره زوورم».

زۆر دوور رۆیشتم. بۆ باسی حه ریق ئەو شاعیره مه زنه که مه کته بی شیعری نالی هینا موکریان و له وه مه لبه نده ههر کهس شیعری کوردی گوتوو یا ده لێ بێ ئەم لا و ئەولا لهوی فیربووه، نه کهم؟ تا ئیستا چی لێ نووسراوه و گوتراوه به که لک بێ؟ من بۆ خۆم له سه ره ئەو شاعیره گه وری که غه زه لی وه ک:

هینده بیزاری که زانیومه به زاری نایه وه

دوور له بالا کهت سه رینی نا هومیدیم نایه وه

یا:

چاوه کهم دوینێ له گولشه ن گول به عیشه خۆی نواند

نه ک نه ک گیر بم، به مه رگی تو قه سه م هه یچ نه مدواند

گوتوه، ههر ئەوه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزی که ی چه رخی که له وهی پێش له و دیورا هاتۆته ئەم دیوه له خانه قای لو ساوکان یا خانه قای شیخی بورهان گیر ساوه ته وه و زۆری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوئ، به لام له سه ره شیعریک «ئیعزامولولک» - فیئودالی مه شهوور - ریشی لووس تاشیوه. ئەوه بۆته هۆی ئەوه بیته سابلان و بیته مه لای مزگه وتی حاجی سه یید حه سه نی خزمی خۆم. ئەو که سانه ی چل په نجا سال له وهی پێش چاویان به و مزگه وته که وتب، ده گه ل من ئە گه ر بلیم برسایه تی و هه ژاری و نا چاری نه بوو یا هه یچ کۆلکه مه لایه کیش به پێش نوێژی ئەم مزگه وته رازی نه ده بوو. ره نگبێ پێش سالی ۱۳۲۸ ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردبێ و له گۆرستانی مه لا جامی نیتراوه و ههر خوا ده زانی ئیستا گۆر که ی بناخه ی خانووی کام موسلمان بێ. خوا بکه م لای سه رووی هال یا میوانخانه بێ و نه کرابیته حه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیریکی به ناویانگی لێ هه لکه وتوو که خه یابانیکی خوشیشی به نیوکراوه، ئەوه جیگای شانازییه. من با خۆم مندال نه که مه وه. زۆرم له و که سانه دیون که

شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. به لام کۆنترین دیوانی ده سه خته تی وه فایی له به غدا سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی زۆری نووسی و که می له سه ره ژبان و مردنی وه فایی زانی. ئە گه ر گوتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا ره حیمی وه فایی بووه، تا ئەو جیگایه ی من بزانه ئەو شاره دلگه روانه، قه ت شاعیرگر نه بووه. چهند غه زه لیک می رزا سه لیم ناویک له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیهر چونه وه. ره نگه ئەو می رزایه ش سابلانگی بووی. دهن شاعیره کانی موکریان وه ک ئە ده ب، سه یید ره شیدی شه هید، سه یفی قازی، میرزا له تیفی قازی، خاله مین، حه قیقی، سه یید کامیل، هه ژار ئە گه ر له م شاره ش له دایک بووبن، له لادی ژباون جا بۆیه ده لیم، زمانی کوردی خاوین و ساکار ده بێ له دی فیرین نه ک له شار. جا با ئەو شاره، سابلانگی پیتشوو یا مه هابادی ئیستا بێ، که هه تا بلتی جوان په روه ره. جگه له چهند غه زه ل و دوو به یتی نه بێ له شیعه رکانی مه لا حه سامه ددین زیاتر نه مبیستون که خه لکی بۆکان و ده وری به ی بوو. تو خوا که ی ئەو تاقه شیعه ره سه نییه:

لیوی له علی جینیوی دابوو به من

قینی بنیاده مه منیش گه ستم!

که بلتین شاعیریکی ناسک خه یال و باش بووه؟ هیوادارم دیوانی ته وای ئەو شاعیره کۆ کرابیته وه و رۆژیک بکه ویته به رده ستان.

پتیوست ناکا، من خۆم جحیل بکه مه وه، نیزیامی گوته نی: له شه شی شه ست رزگار بووم و به ره حه فتا ده چم و ورده هه نگای به ره و گۆر ده نیم. تازه به هیوا نیم جحیلایه تی بکه م. گوئ سوانان بگرم. به لێ من پیاو بووم که «شاعیریک» به کویری له برسان و له خه مان عه مری خوی به جێ هینا. دیبووم ده زمانی چهند زانا و خوینده واره، چهند کۆمه لئاسه. له پینج خسته کییه فارسییه که ی و قه سیده کوردییه که ی: «شاعیر عوموم که وتنه مه قامات و بۆله بۆل» دیاره که چهند جامیعه ناسه.

ئە گه ر ددان به وه دابنیتین که ئە ده بیاتی نووسراوی کورد، مه به ستم فۆلکلۆری ئە ده بی نییه، ره وتی سه به که کانی ئە ده بی فارسی گرتوو، ناچارین بلتین که م شاعیری وامان هه بوون له سه بکی خۆراسانیدا به قه د «شاعیریک» سه رکه وتووبن. قه سیده که ی سیلاوی مه هاباد، ئەو قه سیده ی که له زه مانی ده سه لاتی ره زاخانی خوینرێژدا ره خنه ی له ره فتاری ناله باری کاربه ده ستانی ئەو زه مانه گرتوو و به و نیوه شیعه ره ده س پێ ده کا: «مودده تیکه نه فسی حیز حوکه می خراوم لێ ده کا» شاهیدی قسه که من. ره نگبێ ئیستاش ئەو ناژانانه مابن که به ئە مری شاره بانی ره زاخانی، مه ندیلی مه لایان، شه ده ی لاوان، چارشینی ژنان،

نیفەکی رانک و پانتۆڵ لەبەرانیان دەسووتاند، فری دەدا، دەدری و دەبری و ئەگەر کەس دیار نەبا بەبەرتیل رازی دەبوون. کە مەلا مەرف لەبارەیی ئەواندا گوتووێت:

دەچمە سەر چۆم و خەیابان یەک نەفەس ئاسوودە بم
شەهەربانی حازرە و داوای کلاوم لێ دەکا

بێ شک ئەو سنجیل نووسانە زیندوون و ئەگەر ئەم شیعەرە بخوێننەوە، تک تک ئارەق دەپێژن کە بۆ خۆیان دەزانن ئەو سەردەم چۆنیان خەڵک دەرووتاندەو کە مەلا مەرف لەبارەیی ئەواندا گوتووێت:

سەیری خوشتەر من کە مەعرووفم لەنیو ئەم شارەدا
تازە ئیحسائییه داوای ئیسس و ناوم لێ دەکا

لەبیرمە شەوێکی لە دیوێخانێ میرزا رەحمەتی شافیعی، رەحمەتی خۆی لێ بێ، کۆمەڵێک گەورە پیاو و شیعەرناس کە ئەوی لەبیرم مابێ یەکیان مامۆستای مەزن تورجانی زاده بوو، تارینی ئەو شیعەرەیان دەکرد. کە مەلا مەرف بۆ شافیعی ناردبوو. من بەئەدەب لەسەر چۆک دانیشتبوووم و مەتەم نەدەکرد تا گەیشتنە ئەم شیعەرە:

جائیزه‌ی شیعرم له تۆ ناوی مەگەر باری رەژی
تا سەر و پرووی دوزمن و بەدخواهی تۆی پێ رەش بکەم

ئەو دەم و دەنگ هاتم و گوتم ئەم شیعەرە مانایەکی دیکەشی لە بندا هەیە ئەویش ئەوێه کە میرزا رەحمەت ئەوێه دەدۆزمن و بەدخواه هەیە کە باریک رەژیان دەوی تا مەلا مەرف پرویان پێ رەش بکا. مامۆستا تورجانی زاده تاویک مات بوو و گوتی: «ئافەرم رۆڵە تۆ کێی؟» خۆم پێ ناساند گوتی: «لەکن کێت خوێندوو؟» گوتم: «لە خزمەت مامۆستا فەوزی» گوتی: «ئەو بۆیە شتی وا دەزانی».

بەلێ مەلا مەرف ئەو کەسە بوو کە بەو هەموو زانست و هونەرەو بەزگیکی تێر و بەدوو زگان برسی بوو. دواپەش کە مرد وەک حەریق لە گۆرستانی مەلا جامی نێژرا و گۆری ئەویش وەک گۆری هەزاران مەلا و سەید و پیاوچاک بەدەستی «وهره‌رام» تەخت کرا. ئای ئەوانەیی مندالێ قەبرستانی مەلا جامیان نەدیو کە بێجگە لەوێ گۆرستانی موسڵمانان بوو، هەزاران کێلی میژوویی و جوانی تێدا بوون کە هەموو موسڵمانان شاردیاننەو و لەنیویان بردن. من بۆ خۆم کێلیکم دیوو کە نەوێکی لوتفەلیخانی زەند هەلی کەندبوو و بەخەتییکی زۆر جوان بوو. بەئاواتم گۆری مەلا مەرف لە حەوشەیی مەلێک بێ و گولکاری و چیمەن بێ.

پێشەکییەکی بۆ «پیکەنیی گەدا»ی هەسەن قزنجی

شەو درەنگانە، بێدەنگییەکی بەسام ژوورە سارد و سێ و چۆل و هۆل و نیوێ تاریکە کە دەگرێت. لە خوێندنەوێ ئەم چیرۆکانە بوومەو، لە حالیکدا کە کاریکی زۆریان کردۆتە سەر میتشک و دەمارم و وردە فرمیسکیان پێ هەلوێرانندووم. بەئەسپایی دەفتەرە کە دادەنێم. چاکە دەکوژینمەو، لە جیگاکەم دەخزێم و چاوی لێک دەنێم بەلێکو سەر خەویک بەشکێنم و خەم و پەژارەم بپه‌وینم.

کەچی خەیاڵ هەلمدەگرێ، دەمبا... دەمبا... دەوێناو دەوێن و پەوێناو پەوێن بەسەر بەفری سەری کۆرستاناندا، بەنیو دارستان و لێرە چوێرەکاندا، بەپێدەشت و گۆر و نەرمانەکاندا، بەنوالێ زوێر و بژوێنەکاندا، بەبەستینی چۆمی (تەتەه‌وو) دا بۆ شارە خۆنچیلانە کەیی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارەکانی کوردستان، بۆ کانگای ئەوین و دلداری، بۆ مەکوێ خەبات و فیداکاری بۆ بەر سەلای سەرداری شەهید، بۆ سەر حەوز و کانێ جوان و بەناوبانگە کەیی، بۆ تەماشای بەژن و بالا و خال و مێل و چاوی و برۆ و کەزێ و ئەگرێجە و پووز و بەلەک و سەر و شەو و شان و دەسمال و قەد و پشتینی کێزە بۆکانیان، کە دەستە دەستە و پۆل پۆل وەک مێگەلی مامز و ئاسک بەلەنجەولار و تاسکە تاسک دێنە سەر حەوز، وەگۆزە سوور و نەخشاوێ کانیان بەناز لە کانی هەلەدەن و وێنەیان لە ئاوینەیی روون و بێ گەردی حەوزە کەدا جیلوێهێکی ئاسمانی هەبێ کە فریشتە و پەری و هەبیر دەنییته‌وه شعور و زوق مشتومال دەکا و هەست و خەیاڵ دەبزوینێ.

گویم لە دەنگی ئەو مندالێ رەزا سووک و بژۆز و رووتەلێ هەلوێ فرۆشانە دەبێ. کە تەبەکی هەلوێ دەگێرن و بەهەواپەکی خۆش پێی هەلەلێن و هاوار دەکەن:

هەلوای تەن تەنانی، هەتا نەبخۆی نایزانی

لە جیگاکەمدا ئەم دیو و ئەودیو دەکەم. بەناهو مییدییه‌وه هەناسەبەک هەلەدەکێشم و لەبەر خۆمەو دەلێم، خۆزگە و هەزار خۆزگە منیش و پیر و کەنەفت و شەکەت و کەلەلا نەدەبووم. ئەوێ نەدەم هیز و گوێ و تین و توانا دەما تا پێر بەئامیزم لەو چیرۆکانە هەلگرتبا و بەهەموو شار و لادێ و کووچە و کۆلان و خەیابان و باژێری کوردستاندا گەراپام و یەک بەخۆم هاوارم کردبا:

خەلکێنە ئەگەر شتی لە هەلوێ شیرینتر و لە گولالەیی نوالان بەبۆن و بەرامەترتان دەوی

وهرن، وهرن بخویننهوه، بخویننهوه تا ئاهی خوشتان له دل و دهروون بگهڕێ بخویننهوه تا تامه زروییستان بشکێ، بخویننهوه تا کول و کۆتان دابمکێ، بخویننهوه تا کۆمه له که تان باشتر بناسن و له دهر و نازاری بگهن. بخویننهوه تا پتر شایستان به زمانه که تان بێ. تا نه بخویننهوه نازانن قه له می سیحراوی مامۆستا قزلجی چ شویننه واریکی به نرخ و بێ وینهی خولقاندوو. بیری ورد و خه یالی بلیند و ههستی ناسکی ئەم نووسههه بلیمه ته چ نمونه یه کی ئەده بی به رزی داریشتوو و په نجه ی به هیز و رهنگیسی ئەم هونه رمه نده گه وره لیزگه یه کی چۆنی له دوو و گه وههر و مرواری نایاب بۆ هۆنیوه؟

له موکریان باوه ده لێن: «بنه ماله ی قزلجی وهک بێچووهره مروای وان ههر له هیلکه هاتنه دهر مه له وانن». مه به ستیان ئه وه به ئه وی له م بنه ماله بێ، ههر له مندالییه وه زانا و بێتۆله. به راستیش ئەم بنه ماله به رتزه گه لێک رۆله ی بلیمه ت و زانای لێ هه لکه وتوو، که بێ ئه وه ی بۆ خو یان ویستیان ناوبانگی زانست و هونه ریان له دنیا دا بلاو بۆته وه.

مامۆستا هه سه نی قزلجی رۆله یه کی هه لکه وتوو ئەم بنه ماله گه وره یه، که مایه ی شانازی نه ته وه که مانه. ئه و رتیزی باوک و باپیره کانی نه گرت و رتگیه کی تری هه لێژارد و، له باتی خزمه تی ئاین، که رتگی باوک و باپیره کانی بوو. خزمه تی ئەده بی وه ئه ستوگرت ئه ویش چ ئەده بێک؟ ئەده بێکی به رزی کۆمه لایه تی.

یه کیک له سیاسه ته شوومه کانی ره زا خان ی په هله وی له ما وه ی ده سه لات ی ره شی فاشیستی خویدا هه ول ی بێ و چان و بێ ره حمانه بوو بۆ تواندنه وه ی گه لی کورد له کوردستانی ئێراندا. بۆ جیبه جێ کردنی ئەم مه به سه ته شه بیتانییه، داب و شوین و جلو به رگ و ئەده ب و زمان و مۆسیقا و سه مای کوردی به سه ختی قه ده خه کردبوو.

به لām به و هه مو هیزه شه بیتانییه وه. نهک ههر کوردی کۆلنه ده ری بۆ نه به زی و ده رۆستی نه هات. به لکو ئەم سیاسه ته و ئەم زه بر و زه نگه بوو به هو ی راپه رینێکی به رینی فیکری له کوردستاندا.

هه زاران پێچ و یشتین و رانک و چۆخه و په سه ته ی پیاوی کورد و شه ده و هه وری و ده سمāl و کۆلوانه ی ژنی کورد درآ و سووتا، به لām جلو به رگی کوردی وهک سونه تیکی میلی له هه ر ماوه.

له قوتابخانه و ئیداره، ته نانته له کووچه و خه یابان هه زاران کورد به تاوانی کوردی گوتن گیران، نازاردان و سووکایه تییان پێ کرا. به لām زمان ی کوردی وهک سه رمایه ی

نه ته وایه تیمان هه ر پارێزرا. کورد نه تاواه و نا بروو تکاوی و ریسوایی میژوو بۆ پۆلیسی ره زاخان مایه وه.

له و سه ره ده مه تاریک و تنووک و ئەنگوست له چاوه دا له مه لبه ندی موکریان بۆ به ربه ره کانی ده گه ل سیاسه تی تواندنه وه ی کورد، کۆمه لێکی نه یینی له زانایان و رووناکبیران و گه وره پیاوانی کورد به رابه ری مامۆستا مه لا ئەحمه دی فه وزی، سه یفی قازی، پێشه وای نه مر، قازی بۆکان شیخ ئەحمه دی سرپلاوا و گه لێکی تر له رووناکبیری ئەو سه ره ده مه پێک هاتبوو که ئامانجی ئەساسی و هه ره گه وره یان پاراستن و په ره پێدان و بووژاندنه وه ی زمان و ئەده بی کوردی بوو. کتیب و رۆژنامه ی کوردییان که له عێراق بلاو ده بوونه وه به زه حمه ت په یدا ده کرد و به ئیحتیاته وه به سه ر لاوانی پروا پێکراوا بلاو ده کردوه تا فیری کوردی خویندنه وه بن. ئەوان به تایبه تی مامۆستا فه وزی ده سه ته یه ک لاوی رووناکبیران پێ گه یاندن که له دوا رۆژدا شاعیر و نووسه ری زۆر خزمه تکار و به ناوبانگیان لێ هه لکه وت. یه کیک له ده سه په ره ره کانی و هاو بیره کانی ئەوان کاک هه سه نی قزلجی خۆمانه. که هه ر له و ده میرا فیری کوردی خویندنه وه ببوو. ئەوه بوو ده گه ل سایه ی شوومی په هله وی لاچوو، ته مو مژی چاره ره شی و نه گبه تی کورد ره وی. وهک ئەسته یه کی گه ش و رووناک و پرشنگذار له ئاسمانی ئەده بی کوردیدا دره وشایه وه. لاپه ره ی گۆوار و رۆژنامه کانی کوردی به نووسراوه جوانه کانی خو ی پاراندنه وه.

له سه ره ده می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قزلجی بێ ئه وه ی سینگ ره پێش خا و خو رانی، یه کیک له خو شه ویستترین نووسه ران و نیزی کترین دۆستانی پێشه وا قازی موحه مه دی ئەده بدۆست و هونه ره ره ره بوو. بێجگه له وه ی له رۆژنامه ی کوردستان ئۆرگانی حیزیدا ده ی نووسی سه ر نووسه ری گۆواره جوانه که ی هه لاله ش بوو.

پێشه وا له ئاخیرین رۆژانی ده سه لاتیدا خه ریک بوو مامۆستا قزلجی و چه ند شاعیر و نووسه ری لاو و تازه پێگه یشتوو بنی رتته ده ره وه تا به قه ولی خو ی چاو و گو ییان بکرتته وه و شتی تازه فیرین. به لām به داخه وه نه گه یشت و ئەم ئاواته شی وهک زۆر له ئاواته پیرۆزه کانی نه هاته دی.

وهک ئیستا له بیرمه و تا گله بان ی چاو م ده که ن له بیرم ناچیتته وه. رۆژیکی سارد و سه هو لبه ندانی مه هاباد بوو، خو م کوزوو کردبوو و به په له ده رۆیشتم جیگایه کی گه رم و گو ر ببینمه وه. ته ماشام کرد پێشه وا له به ر بیتلاکه ی ها توچۆ ده کا و رۆژنامه ی کوردستانی

به دهسته وهیه و یه کیتیک له نووسه رانی رۆژنامه که ی له لایه. خه ربیک بووم فیزمالکی بده می و خۆم ببویرم. دیتمی و بانگی کردم. هیتستا دووربووم فه رمووی «دیوته ئەم قزلجییه چۆنی نووسیوه؟».

زانیم مه بهستی ئەم پارچه ئە دهه بییه جوانه یه که قزلجی له م ژماره یه دا نووسیویه. گوتم: «به لئێ دیومه و به راستی چاکی نووسیوه. کاکێ نووسه ره لئێ دایه و گوتم: به لئێ چاک ده نووسی به لام که م ده نووسی. پیتشه وا بزه یه کی هاتێ و سه ری راوه شاندا، ئەم دوو شیعه ری سه عدی خوینده وه:

خاک مغرب شنیده ام که کنند
به چهل سال کاسهء چینی
صد بروزی کنند در بغداد
لاجرم قیمش همی بینی؟

که خوالیخوشبوو مه لا مسته فای سه فوه ت ئاوی کردوه به کوردی:
بیستوومه کهوا له رۆژه لاتا
به چل سال ئەیکه نه یه ک کاسه چینی
له مه رده شت ئەکه نه سه دی به رۆژی
بۆیه قیسه تی وایه ئەیبینی

دیسان رووی له من کرد و فه رمووی: «بریا زۆری وامان هه بان» و پیتش ئەوه ی من جوابی ده مه وه بۆ خۆی گوتم: «ئه گه ر بۆ خۆمان بین زۆری وامان لئێ هه لده که ون».

داخی گرانم زۆر زوو هیلانه که مان لئێ شیبوا، سایه ی ئەو پیاوه نیشتمانپه ره ره و ئە ده بدۆست و هونه ره په ره ره و قه درزانه مان له سه ره وه لاکه وت.

قزلجیش وه ک زۆر له نووسه ره و شاعیره کانی کورد بئێ ئەنوا و بئێ داشدار و دلسوژ مایه وه و له ده س زۆلم و زۆری ریتیم ئاواره و په ربیوه ی هه نده ران بوو.

هه ر بۆ خۆی ده زانی ئەم ماوه دوور و درێژه ی لیتقه ومان و ده ره ده ریدا چهن تال و سویری ژبانی چیتشه وه، چهن دی سه رما و گه رمای دنیا دیوه، چهن دی په ند و گۆلمه ز به سه ره اته وه. چهن گه راره و ئازار دراوه، چهن هه ورار و نشیبوی پیاوه و ئەم دیو ئەو دیوی بئێ کراوه و بۆ په یدا کردنی پارووه نانیککی بئێ منه ت ناچار بووه به وه ده سه وه سه تانیی بیه وه، کاری چهن سه خت و گرانی به ده نی بکا و سه ر بۆ ناکه سان شوپ نه کاته وه.

مامۆستا له کۆری خه باتدا قال بووه، خاراوه و له کل هاتۆته ده ره. له وه هه موو کۆپه وه ره ی و ده ره ده ره ی و چه ره سه ره بییه، شت فیر بووه، زانستی به ره وه ژوورتر چووه. ته جره به ی وه سه ره یه ک ناوه، کۆمه لئێ خۆی باشته ر ناسیوه، هه سستی به ئیش و ئازاری کردوه و ده رمانی بۆ دۆزبۆته وه و بۆته فه یله سووفیککی پسپۆر و نووسه ریککی رنالیست و واقع بین.

پالئه وانانی چیرۆکه کانی قزلجی هه یچ کامیان بۆ خوینده ریککی کورد نه ناسیا و نین. هه موویانی له نیو چین و توێژه کانی کۆمه لئێ کورده واری هه لئێ ژار دووه. کاره ساتی ژبانی ئەوان به کورده بییه کی ساکار، به و زمانه ی هه موو کورده یکی نه خوینده وه ار و ساویلکه لئێ حالی ده بی شی کردۆته وه. خوینده ری ورد تی ده گا مامۆستا قزلجی تا چ را ده یه ک شاره زای زانستی ره وان شناسییه و چۆنی رووحی پالئه وان هه کانه ناسیوه و چۆته ناخی ده روونیانه وه.

مامۆستا قزلجی کۆمه لئێ کورده واری زۆر باش ناسیوه. خوینده ره له م کورته چیرۆکه کانه دا نمونه ی ژبانی ده ره به گیککی چه که ره ق، کۆنه به گیککی بارگین توپیو، شیخیکی ده سپر، ده رویتشیککی زه رک وه شین، جووتیاریککی زۆر لیکراو، باب نۆکه ریککی زمان لووس، کاره ده سه تیککی به رتیل خۆری بیگانه، تاجیریککی سووت خۆری ته ماعا کار، جاسووسیککی نیشتمانفروش ته نانه ت، ژنیککی چاره ره ش و بئێ به شی کورد ده بیینی.

خوینده ره پاش خوینده نه وه ی زۆره ی چیرۆکه کانه پیکه نه بن ده یگرئ، به لام چ پیکه نه نیینی؟ پیکه نه نییککی تالتر له که که ره.

ئوه ی بۆ کورده یکی دلسوژ جیی داخ و خه فه ته ئەمه یه: که ده گه ل ئەوه شدا زیاتر رووداوه کانی نیوه رۆکی چیرۆکه کانه ده گه رینه وه بۆ سی سال له وه ی پیتش که چی ده بیینی ئیستاش ئالوگۆریکی ئەوتۆ له وه زعی کۆمه لایه تی کوردا رووی نه داوه که ئەم چیرۆکه کانه تازه یی خۆیان له ده س بدن.

ئیستاش جووتیار به چه شنیککی نوێ ده چه وسینریتته وه و له به ر زۆری ئیجاره و قیست و سوورسات ده س له زه و یوزاری خۆی هه لده گرئ و روو له شان ده کا. ئیستاش تونی هه مام پرن له هه ژاره بئێ جیوپتیه کانه. ئیستاش بازرگانی سووت خۆر و سه فته باز، شیخی کۆنه په رست و ده سپر، ده رویتشی فریودراوی زه رگ وه شین له کورده ستاندا که م نین.

ئیستاش دایک و باوکی کورد بۆ چاری ده ردی منداله نه خۆشه کانیان، ده س و دامیینی

پیشەکی بۆ قەلای دەدم

بەدریژایی میژووی نەتەوێ کورد هەر کارەساتییکی گرنگی سیاسی و میژوویی، هەر رووداویکی کۆمەلایەتی بەرچاو، هەر چیرۆکیکی تال و شیرینی دلداری و هەر شای و شینیکی گەورە لە هەر مەلەبەندیکی کوردستان قەوماوە، خۆوێژ و خوشخوانە کوردە نەخوێندەوار و نەناسراوەکان لەسەر کیشی برگەیی خۆمانە بەزمانییکی ساکار، بەلام پوخت و پاراو و پەسەن و پەوان هۆندووینەتەو و ئاھەنگییکی تاییەتی خۆیان بۆ داناو و پێیان گوتوو بەیت.

شایەر و بەیت بیژەکان ئەو بەیتانەیان لە کۆری دیوێخانە مەزان، لە لامێردانی گەورە پیاوان، لە گۆشەیی مزگەوتی گوندان و لە چایخانە و کاروانسەرای شاران بۆ خەلکی تینوو و تامەزرۆ گوتوو. بەم جۆرە هەم نەیانھێشتوو رووداو و کارەساتەکان لە بێر بچنەو و هەم زمان و فەرھەنگ و ئەدەبی فۆلکلۆری کوردییان رۆژ بەرۆژ دەوڵەمەند و دەوڵەمەندتر کردوو.

ئەم بەیتانە سنگ بەسنگ و پشت بەپشت پارێزاون. دیارە بەپیتی جێ و کات و دەستایی و ناوەستایی شایەر کەم و زۆر گۆرانیان بەسەردا ھاتوو. زیاد و کەم کران و وشەیی تازە و نوێ و باویان ھاتۆتە نیو و وشەیی کۆن و سوویان لێ دەراویژراو. بەلام نیوھەروکی مەبەست ھەرۆک خۆی ماوێتەو.

لە سەردەمی ئێمەدا کە جیھان ئالوگۆرێکی سەیر و بەپەلەیی بەسەردا ھاتوو. ئینسان شەپۆلی ھەوایی خستۆتە ژێر رکێف و ئاوەزنگی خۆی و ئاتۆمی قەلشاندوو و لەسەر مانگ داہەزیو. ھەرچەند وەزعی کوردستان گۆرانیکی ئەوتۆی بەسەردا نەھاتوو و نەتەوێ کورد ھەروا لە کاروانی شارستانیەتی بەجیماوە و تەمومێ نەزانی و نەخوێندەواری لە ئاسمانی ولاتەکەمان نەپەویو. بەلام ئەگەر نووری کارەبا کوردەواری رووناک نەکردۆتەو، رادیۆ و گرام و ریکۆردەر گەیشتۆتە کوێرە دێبەکانی کوردستانی و دەتوانین بلیین تیشکی زانست ناراستەوخوا. کوردستانی گرتۆتەو.

بەنامەیی رادیۆکان، ئیستوانەیی گرامەکان و شربتی ریکۆردەرەکان خەلکیان لە بەیت و باوی شایەر و ھونەرمانەکان بێ نیاز کردوو. بۆیە مەترسیی ئەو زۆرە شاکارە بەنرخەکانی ئەدەبی فۆلکلۆریمان وردە وردە لەبێر بچنەو و لەبێر چوونەوێشیان زیانیکی زۆر گەورە لە زمان و فەرھەنگ و میژووی نەتەوێکەمان دەدا. ھەرچەند زانیان و

ئامینە خانە نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامینە خانە بێ بەش و چارەپەش ماون کە لەبەر وەزعی نالەباری کۆمەلایەتی، ھەوێس ناچاریان دەکا بەفیتل رەشید فیکەن نووشتەیان دەکوژی باوێ.

ئێستاش سەرکار رەزایی پاسگاکانی کوردستان لە جەنابی سەرھەنگ ئیجارە دەگری و بۆ ئەستاندنی بەرتیل و سازکردنی پەلپ و بیانوو حوسین قوڵی ھەر بەدەستەوویە.

خوێنەرانی بەرێژ؛ من لەو سەرھەتا کورتەدا ناتوانم مامۆستا قزلجی بەئێوە بناسینم. خۆتان کتیبەکەیی بەسەرئەو بەخوێنەرە تا ئەم نووسەرە ھەلکەوتوو بناسن و لەبیری بەرزیی بەھرە وەرگرن.

با تیکرا فەرمايشەکەیی پیشەوای نەمرمان دووپاتە بکەینەو و بلیین: «بریا زۆری واما ھەبان».

پرووناکبیرانی کورد له هه موو لاره ههستیان بهو مه ترسییه کردوه و هه کس به پیتی هیتز و توانا و دهرفه تی خوی خه ریکی کوکردنه وهیانب. به لام بهداخه وه دهروست نایه ن و پیتشگریبان بو ناکرئ.

یه کیتک له کاره ساته هه ره گه وره و خوتیناوییه کانی میتزووی نوپی کوردستان که پاش دابه شکردنی ئەم ولاته له نیتوان عوسمانی و قزلباشدا رووی داوه، گه مارۆدان و گیرانی قه لای دمدم و شه هیدبوونی ئەمیرخانی برادۆست، خانی له پ زیرین و هاوپه یمانان و دۆستانی ئەم سه رداره مه زنه ی کورده .

ئەم کاره ساته ئەوه نده خوتیناوی و به سام بووه، شا عه بیاسی سه فه وی شای خوتینرێژ و پیاوکۆژی ئییران، ئەوه نده ی رق له نه ته وه ی کورد بووه، ئەوه نده زالمانه و زۆرداران ه ده گه ل ئەم نه ته وه بی ده ره تانه جوو لاره ته وه. ئەوه نده ی خه لک کوشتووه و ولاتی خاپوور کردوه و ژن و مندالی به دیل بردوه. ئەمیر خانی ش ئەوه ند پیاوانه راپه رپوه و ئازایانه وه ده س هاتووه و سه ری بو شوژ نه کردۆته وه و به رگری کردوه و ئەوه نده مه ردا نه شه هید کراوه که رابردنی زه مان نه ییتوانیوه توژی فه رامووشی له سه ر ئەم کاره ساته دابیتزی و له پیتش چاوانی ون بکا.

شایه ر و خو شخوانه کان ئەم کاره ساته یان به شیه وه ی جو ره جو ژ کردۆته به ییت، لک و پۆپیان لی کردۆته وه و شاخ و بالیان لیناوه. له هه موویاندا دوو شت له پیتش چا و گیراوه: ئازایه تی و خو رآگری ئەمیرخان و دل ره قی و بی به زیی شا عه بیاس.

له نیو ئەم به ییتانه ی من له م باره دا بیستوو من هیچیان ناگه نه ئەم به یته ی که زانی گه وه ی ئالمانی «ئۆسکارمان» له سه ره تای ئەم چه رخه دا له ره حمان به کری بیستووه و له (۱۹۰۵) دا چاپی کردوه و ئیستا له ده س دایه. له هه موو به ییتیکدا خه یالاتی شاعیرانه به سه ر واقعیاتی میتزووییدا زال ده بی. له م به یته شدا ئەمه ده بیندرئ. به لام وا دیاره ئەم به یته زۆر پاش قه ومانی کاره ساته که نه گو ترایی، چونکه ناوی هیندی ک که س له کاربه ده ستانی قزلباش و دۆستانی ئەمیرخان له م به یته دا وه ک خو یان ما ونه وه.

میتزوونووه کانی خو مانه و بیگانه ش له سه ر ئەو کاره ساته یان نووسیوه و سه رچاوه ی هه موویان «عالم آرای عبا سی» کتیبه به نرخه که ی ئەسکه نده ر به گی تورکمانه .

ئەسکه نده ر به گ هه رچه ند نو کهر و نه ک خورده ی شا عه بیاس و دوژمنی نه ته وه ی ئەمیرخان بووه و داوای ره وای ئەو سه رداره مه زنه ی کوردی به لاساری و سه ره پیتی و ته نانه ت نه ک به حه رامی و له ری ده رچوون داناوه و به ناشکرایبی جنیوی داوه و ده لئ: هه ریکی سه رشانی شای ئیسلام په نایه ئاسه واریان لی بیری» به لام پیاو هه ق بلئ

میتزوونووسینکی یه کجار ورد و وربا بووه و رووداوه کانی میتزووی سه رده می شا عه بیاسی زۆر به سه رنجه وه تو مار کردوون. جگه له وه خوی له گه مارۆدانی قه لای دمدمدا به شداربووه و ناگای له هه موو که یین و به ییتیک بووه.

راسته ئەویش وه ک هه موو ده سوپیتوه ندی شایان ریا باز و درۆزن بووه و زۆری ته شی له به ر شا عه بیاس رستووه و به به ژن و بالای ئەو شا به ده فه ر و خوتینرێژی هه لکوتووه و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه که دلئ ناسکی خاوه ن شکۆیان شکاندووه و هه قی خو یان بووه قه تلوعام بکرتین و به و ده رده بچن. به لام ده گه ل ئەوه شدا زۆر زانیاری تیدا به و سه رچاوه یه کی به که لکه بو ئەو که سانه ی بیانه وی له باره ی قه لای دمدم و سالی موکری قرانه که دا شت بنوسن.

کاره ساتی دمدم و موکریان که یه کیتک له به سامترین رووداوه کانی میتزووی کوردستانه، که هه ستی نه ته وایه تیی زانایانی کوردی جو شان دووه، خانی نه مر ئەم هه سته ناگرینه ی چل و چه ند سال پاش کاره ساته که ده برپوه.

له م سالانه ی دواییدا زانی به ناوبانگ و نووسه ری مه زنی کورد «عه ره ب شه مق» چیرۆکیکی دریتی به ناوی قه لای دمدم له سه ر ئوسلوویکی نوئ و باوی روژ نووسیوه. نووسینی چیرۆکی میتزووی له میتزه له ناو گه لانی جیهاندا جیتی خوی کردۆته وه. به لام ئەمه یه که م چیرۆکی دریتزه که من به زمانی کوردی له م باره دا خوتیندوو مه ته وه.

به داخه وه من نووسینه که ی ئەوم نه خوتیندۆته وه. چونکه سه رم له خه تی رووسی ده رناچی و کتیبه که ش به خه تی رووسی چاپ کراوه. به لام مامۆستا شوکور مسته فا که ئەم چیرۆکی هیئاوه ته سه ر شیه وی کرمانجی خو اروو و خه تی په سندرکرای کۆری زانیاری ده لئ: «ده ستم له نیوه رۆکی چیرۆکه که نه داوه و هه ر رواله تم گوپیوه».

مامۆستا عه ره ب شه مق به خه یالی به رزی هونه رمه ندانه ی خوی چیرۆکیکی شیرین و پر کاره سات و هه ست بزوینی خو لقا ندووه و خزمه تیکی گه وه ی به ئەده بی نه ته وه که ی کردووه. سه رتاسه ری ئەم چیرۆکه به تامه پره له هه ستی پیروزی ئینسانی، نیشتمانپه روه ری و گه ل خو شه ویستی.

چیرۆکی قه لای دمدم نمونه ی ئەده بیکی ریئالیستی ره خه گرانه یه که له ئەده بی کوردیدا ئەگه ر بی وینه نه بی که م وینه یه. له لابه لای دیره کانی ئەم چیرۆکه دا په رده له سه ر واقعی نه ته وه ی کورد، به لایه نی باش و خراپدا نیشان دراوه و بو ئەو بیگانانه ی کورد باش نانس زۆر به که لکه.

پاله وانانی ئەم چیرۆکه هیچ کام بو کوردیک نه ناسیاو نین. «شه باب» لایکی کوردی

ئاسایی و په زاسووکه که هه موو پوژئی له پێباز و کووچه و کولانان تووشی ده بین و قسه ی ده گه ل ده که بین. «دلبهر» کچه کوردیکی له بار و نه شمیلانه یه که له هه موو گوند و شارۆکیکی کوردستاندا نمونه ی زۆره و هیچ وی ناچێ خه یالی نووسه ریک خولقاند بیتی. زۆر «هه مزه چاوه شمان» دیون و دواندوون. زۆر وه ستای ئه رمه نی و ئاسۆری نامرازی پیتوستیبیان بو دروست کردوین. زۆر «ئه سه که نده ره پیره» چیرۆکی کۆبیان بو گپراوینه وه. که م لاوی کورد هه یه له دلداریدا شه بابیک نه بی. که م کیژی کورد هه یه برۆای به پر و پوچ نه بووی و په نای بو پر و پیرێژنان نه بردی و نوشته ی چه ور و شیرینی و ده مبه سی به مه لا نه کردی. چلدا نه و شه مۆله ی نه گریته وه. بن پشک و خوشکی پچوکی وه ک (نه نی) مان زۆر دیون که دیاری و راسپارده ی کاکیان بو ده زگیرانه که ی بردووه.

به راستی مامۆستا شاره زایی ته وای له واقیعی ژبانی نه ته وه که ی هه یه و زانیاریه که ی خۆی زانیانه و وه ستایانه له لابه لای دیره کانی ئه م چیرۆکه شیرینه دا نه خت و پوخت گپراوه ته وه.

هه وار و بانه مه ر و ناژه لدار، هه ره وه ز و ده سه ته وا و، له بهر شانه دانیشتن، خوری پشکینه وه، ته شی رستن، لیک کۆبوونه وه ی کچان. ته ون هه لا وه سین، وینه ی مافوره گرتنه وه، مازوو چنن، رابواردن، داوه ت و هه لپه رین. ژوان و دلدار، جووت و گا و کشتوکال و ناشه وان، نوێژ و تاغه ت، سواری و ته قلله و رمبازی و راو و شکار و نیچیره وان، نان بده یی و میوانداری، ژن زۆره یان و کچ فرۆشی و شیرایی و هرگرتن، نیشتمانپه روه ی و فیداکاری و گیانبازی، خه یانه ت و بیگانه په رستی و رووره شی، هه موویان به زمانیکی شیرین و ساکار و له جیبی خۆیاندا باس کران و نرخی چیرۆکه که یان زیاتر کردووه. مامۆستا نه له نیشاندانی کرداره باشه کاندایه ی کردووه و له راستی دووربوته وه و نه کرده وه دزیو و ناشیرینه کانی شارده ته وه. مامۆستا له سه رتاسه ری ئه م چیرۆکه یدا تی کۆشاهه ئاکاری پاک و کرداری چاک له نیو کۆمه لی کورده واریدا به و پێ بدا. ده یه وی لوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپه روه ر بن و دۆست و دۆزمنی خۆیان بناسن. دۆستیان خۆش بووی و کۆمه ک و یارمه تیی بدن و باربووی لی وهرگرن و دۆزمنیان ناخۆش بووی و رقیبان لی بی و له سه ره وه نه چن و فریوی نه خۆن هه ره به وه رانه وه ستاوه و ویستویه تی ئوسولی شه ری پارتیزانی فیری شوڕشگپرانی کورد بکا و ته نانه ت ئه وه نده له م باره دلسوژی نیشان داوه که ناچار بووه له واقیع دووربیته وه. بو ئه وه ی شوڕشگپرانی کورد له شه ری شه ویدا فیری خۆشارده وه بکا. له شه ری شه مزیناندا هه وداویک ده خولقی نی و هه مزه چاوه شی هیدی و هیمن و دلسوژ که نمونه ی

فه رمانده یه که ی هه ره باش و له سه ره خۆیه وا تووره ده کا که ناچار بی داگژیته سه ربازیک و لیتی بدا. چونکه جگه ره ی داگیرساندووه!

بێگومان مامۆستا لیره دا هیند به ته نگ فیرکردنه وه بووه زه مان و مه کانی له بیروته وه. راسته له زه مانی شا عه بباسدا پتی ئه وروپاییه کان بو ئیران کراوه ته وه و ته نانه ت ئه و پادشایه برایی «شیرلی» وه ک راویژکه ری سوپایی هیناوه ته ئیران و بالیۆزی ناردونه ئه وروپا. دوور نییه تووتن که له ئه مریکا وه هاوتۆته ئه وروپا گه بییته ئیرانیش. به لام تو بلتی له کوردستان له وه سه رده مه دا قه ننه کیش هه بووبن؟ گریمان تووتنیش بووی و قه ننه کیش هه بووبن. خۆ ره نگبێ مامۆستا وه ک من له بیری بی تا ئه م دوا بییانه کورد به به رد و ئه ستی ناگری هه لده کرد و سه بیله و قه ننه یان ده کیشا و جگه ره هه ره نه بوو. جگه ره کیشان و ناگر هه لکردن بو پارتیزان زه ره ری هه یه و مامۆستای مه زن ده یه وی ئه م ئه زمونه به نرخیه مان فیر بکا بویه تووشی ئه م هه له بووه.

به داخه وه ئه م چیرۆکه به نرخی هه له ی وای تیدا هه ن. که به هیچ باری ناگری چاویان لی پوشری.

چیرۆکی میژویی ئه سلکی هه یه و هه مووی زاده ی خه یالی نووسه ر نییه به لام نووسه ر شاخ و بالی لی دهنی و لک و پۆبی لی ده کاته وه. له چیرۆکه سه رکه و تووه کاندایه هه میسه ناوی قاره مانه کان و شوینی گرنگی جوغرافیایی ده پارێزین. ئه و که سه ی چیرۆکی میژویی ده نووسی. ده بی شاره زایی ته وای له میژوو و جوغرافیادا هه بی تا به هه له نه چی بو به لگه ئیشاره به چیرۆکی «شه ر و ناشتی» تۆلستۆی ده که بین. بێگومان مامۆستا له من باشتر ئه م چیرۆکه ده زانی. چونکه به زمانی رووسی خۆیندۆته وه. ره نگبێ چیرۆکی «ئه وه نده قاره مان» زۆر که م بن. به لام چونکه تۆلستۆی مه زن ناگی له میژوو هه بووه و جوغرافیای ولاته که ی باش زانیوه سالی قه مانی شه ران و ناوی قاره مانه ده رجه یه که کانی و شوینی شه رگه کانی نه گۆریوه و پاراستوونی بویه خۆینه ر قاره مانه کانی تریش به قاره مانی خه یالی نازانی و رووداوه پچوکه کانی نیو کاره سات که به زاده ی خه یالی نووسه ر نازانی، جیبی داخه مامۆستای خۆشه ویستی ئیبه زۆر که می شاره زایی له میژوو و جوغرافیای کوردستان و ئیران هه بووه. سه رانه ری چیرۆکه که ی له سه ره خه یالی خۆی دارشتووه بویه هه له ی زۆر زه ق و به رچاوی له نووسینه که دا هه یه.

که سه یک بیه وی له سه ره قه لای دمدم بنووسی ناچاره بزانی پایته ختی شا عه بباس ئیسه فه ان بووه نه ک تاران، شا عه بباسکی له سه رده می ده سه لاتی ره ش و زۆردارانیه ی خۆیدا زۆر شاری سووتاندن، زۆر قه لای رووخاندن، زۆر په وه ی رفاندن، زۆر ولاتی

خاپوورکردن، ئیسفههانی و پازاندهوه، و ئاوه‌دان کردهوه، که پێیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانووبەرە و مزگەوت و باغانە ی ئەو دروستی کردوون و بیانی ناون، جیهانگەران بۆ ئیسفههان پادەکیشن.

مامۆستا پێش نووسینی چیرۆکه‌کی میژووی ئێرانی نه‌خویندۆته‌وه، تا بزانی ئەو شا عەبباسە ی ئەو باسی دەکا چ دیوێزمەیه‌کی خویندۆر بووه؟ ئەگەر بەپەله چاویکی هەر به‌(عالم آرای عباسی) دا گیرابا، که میژوونووسی تایبەتی شا عەبباس نووسیویەتی، دەیزانی ئەو زۆردارە پیاوکۆژە نێرینە ی له‌ مەلەبەندی موکریان، له‌ بەشیکێ گه‌وره‌ی نیشتمانە که مان بریوه و مێبینە وردە ی به‌دیل بردووه.

پێم وایه‌ ئەگەر دەیزانی که شا عەبباس ئەوه‌نده زۆردار بووه که نه‌ته‌نھا هه‌زاران که‌سی کوشتووه و هه‌زاران وه‌جای کۆژاندۆته‌وه، به‌لکه‌ خوێشی وه‌جای کوێر کردووه و له‌ سی کۆرەکانی خوێ دووی چا و دەریناوان و یه‌کی سه‌ربریوه. تابلۆیه‌کی زۆر به‌سامتر و پرەشتر و نائینسانی تری له‌ شا عەبباس ده‌کیشا.

مامۆستا نه‌ک زۆر ئاگای له‌ میژووی ئێران نه‌بووه به‌لکه‌ گوێی نه‌داوه‌ته‌ میژوو و جوغرافیای ولاته‌که‌ی خوێشی، ده‌نا هیچ نه‌با ده‌بوو بزانی «سلیمانی» زۆر پاش کارساتی قه‌لای دمدم دروست کراوه. من به‌ش به‌حالی خووم ناوی عه‌شیره‌تی «به‌روودارم» نه‌بیسستووه که مامۆستا ده‌لێ خانی له‌پ زێرین گه‌وره‌ی وان بووه. بۆ ئەوه‌ی بزانی ئەمیرخان کێ بووه؟ و چۆن پێ گه‌ییوه. ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئەو نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیوه، چونکه‌ بۆ خوومان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین. خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووسی:

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که رۆمییه‌کان مرخیان له‌ ئازهر بایجان خوێش کرد، عییل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و ره‌گه‌ل رۆمییه‌کان که‌وتن. شا موحه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری رۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست. ئەمیرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ رانه‌کیشا، هه‌ر ده‌مه‌ ره‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئەمیره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت. ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سه‌ران» راییوارد. له‌ شه‌رێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئەمیرخان ده‌ستیکی له‌ ئانیسکه‌وه‌ په‌ری. ناویانگی به‌ئهمیرخانی چولا ق رۆیشت. له‌و ساله‌دا که ئالای به‌رزی پادشایی له‌ ئازهر بایجان ده‌سه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئێره‌وان ده‌بازوا. ناوبرا هاته به‌رده‌رکی باره‌گای پادشایه‌تی و خوێ به‌ شاپه‌رست و نه‌مه‌تکار نیشان دا. خاوه‌ن شکۆ ئاوری ره‌حمه‌تی لێداوه. مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری

ته‌رگه‌وه‌ری و مه‌رگه‌وه‌ری پێ به‌خشی و نازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رز کردووه. مه‌لەبەندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌ئازهر بایجان و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد. له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێرینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێری سوور دروست کرد و به‌گه‌واهیرات و مرواری به‌نرخ پازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست. چونکه‌ ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری روو ده‌دایه و گه‌لێکی چاکه‌ ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو. ئەویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا. له‌سایه‌ی دل‌سۆزی و چاوه‌دێری خاوه‌ن شکۆدا رۆژ به‌رۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چووه سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خوێ تی په‌راند. چه‌ند ناوچه و مه‌لەبەندی له‌ ئەمیره‌کانی کوردی سه‌ر به‌رۆم ئه‌ستانده‌وه. به‌پایه‌به‌رزی و له‌شکر زۆری ناویانگی ده‌رکرد. زۆر له‌ خێله‌کانی کورد و له‌ ئەمیرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هالان و خزمه‌تی ئەویان ره‌چا کرد. هێنده پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆیانی بوو...»

میژوونووسێک که ئەمیرخانی به‌چاوی خوێ دیوه و سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو دوژمنایه‌تییه‌، ئیعترا ف به‌ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ: «ئهمیرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ردا ده‌ستیکی په‌ریوه و شا عه‌بباس ده‌ستی زێری بۆ دروست کردووه» به‌لام مامۆستا ده‌لێ چونکه‌ زۆری زێر به‌خشیه‌ پێیان گوتووه: «خانی له‌پ زێرین».

مامۆستا زۆر به‌وردی و درێژی باسی قه‌لای دمدم ده‌کا. به‌لام به‌و حاله‌وه به‌پێوستم زانی ئەم کورته‌ باسه‌ی ئەسه‌که‌نده‌ر به‌گ له‌سه‌ری نووسیوه، لێره‌دا بینه‌وه که ده‌لێ: «له‌پێش ئیسلامدا له‌ زه‌مانی ساسانییه‌کان (اکاسره‌) دا هه‌ر له‌و شوێنه‌دا قه‌لایه‌ک هه‌بووه که پێی گوتراوه (دمدم) و ده‌سدێژی رۆژگار خاپووری کردووه».

له‌ جیگایه‌کی دیکه‌دا نه‌خشه‌ی قه‌لکه‌مان ئاوا بۆ ده‌کیشی:

«ئهم قه‌لایه‌ له‌سه‌ر دوندی کێویکی یه‌که‌جار به‌رز دروستکراوه که یه‌که‌پارچه به‌ردێکی درێژووه‌ و ته‌سکه و وه‌ک پشتی گا هه‌له‌که‌وتووه. لای شیمال و جنووبی دۆلی زۆر قوولن که له‌ ژێلا بۆ سه‌ری ده‌بی به‌په‌یژه‌ی خه‌یال بۆی بچی، له‌به‌ر به‌رزی پێوستی به‌شووهر نییه و شووریه‌یان بۆ نه‌کیشاوه. دوو لایه‌که‌ی دیکه‌ی که پانایی قه‌لاکه‌ن، لای رۆژه‌لاتی پالی وه‌پانایی چیا داوه و شووریه‌کی زۆر ته‌واوی بۆ کیشراوه. بورجی زۆر بلیندی هه‌ن و ده‌رگایه‌کی به‌ره‌و جنووب ده‌کریتسه‌وه. له‌ ده‌روازه‌وه بۆ عه‌رزی رێگایه‌ک به‌نیو به‌ریدا هه‌یه که ئەوه‌نده‌ ته‌نگه‌ به‌زه‌حمه‌ت سواریکی تێوه‌ده‌چی. سه‌نگه‌ر برده‌ن پێش له‌ لای رۆژه‌لات و رۆژئاواوه نه‌بی ناکرێ. له‌ لای رۆژه‌لات تیره‌ه‌وێژیکێ بۆ ده‌رکی قه‌لای بمبێتی یه‌که‌پارچه به‌ردی سه‌خت و ره‌قه. له‌بنه‌وه بوودری بۆ لی نادری. که به‌رده‌که

پراوه بورجیتی زۆر بهرز و قایمیان لی دروست کردوو که بو خوی قه لایچه یه که . تا ئه و بورجه بهردهس نه کړی سەنگەر بردنه بن قه لا محاله . ئاوی قه لا له حەوزیکی گه وهره پرا دابین ده کړی که به باران پر ده بڼ . به لām له لای شیمال له نیو گه لیدا نیزیکی قه لا ، کانیه ک هه یه . ئاوی زۆر که مه ئه میرخان جوگه ی بو کیشاوه و پتی بو کردۆته وه و ده حه وزه که ی کردوو . ئاوی ئه م کانیه له ئیواره وه هه تا به ره به یان ، حه وزه که پر ده کا . ئاوه که ی به شی رۆژیکی قه لانی شینه کان ده کا . گومبه زکیان له ریکی عه رزی له سه ر حه وزه که هه لخصتوو که له پیتش چاوان ون بی . پتی ده لپن (سولق) ، بو پاراستنی حه وزخانه که بورجیکیان به پال قه لاکه وه هه لچنیوه . له لای جنوبه وه سه هۆلدا نیکیان ساز کردوو که به به فر و سه هۆل ده ناخندری . له تهنیشت وئ حه وزیک هه یه تا ئه و به فر و سه هۆله ی له هاویندا ده توتیه وه و ده بیتته ئا و به فیرو نه روا و له ویدا کویتته وه و له کاتی که م ئاویدا به کار بی ئه و سه هۆلدا نه ش قه لایه چه به کی له سه ر دروست کراوه و پاسه وان و تفه نگی له سه ر دانراوه . به ویش ده لپن : (بوزلق) یا (قارلق) ، ریگای ویش وه ک ریگای (سولق) له دهره وهره پرا ونه .

به کورتی ئه م قه لایه له پینج قه لا پینک هاتوو . یه کبان ئه سلای قه لاکه ، یه ک قه لای خوارئ ، یه ک قه لای سولق و یه ک بوزلق و ئه وی دیکه یان بورجی گه وهره ی دهره وه ی دهرگای رۆژه لالت که له پیتشدا باسما ن کرد . هه ر پینج ئه وه نده بهرز و قایمیان که په یکی تیژپه وی بیر و میرووله ی خه یال رییان تی نانا و وییان هه لئاگه ری .

پین وایه ئه گه ر مامۆستا هه ر ئه وه نده ی ئه سکه نده ر به گ وه ک دوژمنیک له سه ر قه لای دمدم نووسیویه تی ده خوینده وه ، جا واقیعییه تی میژوویی به و خه یاله بهرز و ناسکه ی خوی دهره وهره وه . چیرۆکه جوانه که ی ده گه یشته ریژی شاکاره کانی ئه ده بی به رزی نووسه ره به ناوبانگه کانی جیهان .

له عالم آرادا ئاوی هه مو سه رکرده کانی قزلباش و زۆر له پاله وانانی کورد هاتوون . چه ند خۆش بو مامۆستا قاره مانای دهره جه یه کی خه یالی نه خولقاندا بن و قاره مانه ئه سلاییه کانی ناوبردا بن . جا که یفی خۆی بوو بازرگانی عه ره بی ناو دنا (ئیبین به توته) یا نا . چونکه ده توانین ته ئویلیک بو ئه وه به یئینه وه که ئه و بازرگانه به ناوی جیهانگه ری به ناوبانگ کراوه و مه به سستی مامۆستا ئه و جیهانگه ره نییه .

نامه وی باسی ئه وه ی بکه م که وایه دپاره مامۆستا له دوایی چیرۆکه که یدا ماندوو بووه و پشوو وه ک پشوو درتیز و له سه ره خو نییه . چاره نووسی به شی زۆری پاله وانه کانی نادپاره . چونکه ئه م شیوه م له زۆر داستانه کانی رووس به تاییه تی شاکاره کانی تۆلستوی

مه زندا دیوه و مامۆستاش که م و زۆر له ژیر تاوی ئه واندا یه بویه هیچ له م باره دا نالیم . به لām ده ویرم بلیم باسی گه مارۆدانی قه لا و قه لاداری ئه میرخان و خۆراگری کوردان و بی به زه یی دوژمنی کورت بریوه ته وه . چونکه به شی هه ره گرنگی کاره ساته که که سه رنجی خۆمانه و بیگانه ی راکیشاوه و ناوی ئه میرخانی له میژووی کوردستاندا به نه مری هیشتۆته وه ئه م به شه پانه .

له نیو کورده واریدا باوه ده لپن ژنی قه لانی شینه کان به تاییه تی ژنه کانی ئه میرخان له قه لاداریدا به شداریوون و له به یته که شدا ئیشاره ی بز کراوه . وه ک ده لئ :

«کئ بوو له خاتوون پهروه ری»

گوئی : کاک ئالی ئه تو ماوی ئه تو ش هه لئ»

ههروه ها مه شه وهره ده لپن ژنه کانی ئه میرخان و گه وهره گه وهره کان پاش گیرانی قه لا و کوژرانی پیاوه کانی ، خۆیان له قه لا هه لداشته وه تا نه بنه دیلی ده سستی دوژمنی بی شه رم . له به یته که گو تراوه :

«کئ بوو ؟ له خاتوونی خانی

قبوول ناکه ن کافرستانی

خۆمان هه لده دیرین له چل که وانئ»

مامۆستاش ویستویه تی نه خشی ژنانی کورد له خه باتی رزگار یخواریدا به رچا و نیشان بدا و جوانیشی نیشان داوه . ئه ویش زۆر جوان باسی ئه وه ی کردوو که ژنه کان خۆیان کوشتوو . بویه داخم ناچی نه یزانیوه که یه کییک له ژنه کانی ئه میرخان که ئه سکه نده ر به گ نه ک بیژی نایه ناوی به ری به لکو قسه ی سووکیشی پی ده لئ ، شه ش سال پاش گیرانی قه لا سه رله نوئ قه لا ده گریتته وه . دلنیام ئه گه ر مامۆستا ئه وه ی ده زانی چیرۆکه که ی دوو به رگ ده بوو . چونکه ئازایه تی و فیداکاری ئه م ژنه کورده به شه ره فه خۆی به رگییک چیرۆک هه لده گری .

مامۆستا باسی عه شیره تی شکاک ده کا که ئیستا له دهره وهره ی قه لای دمدم ده ژین ، به لām له و سه رده میدا هیچ ناویان نییه . که چی باسی عه شیره تی گه وره و به ناوبانگی جه لالی ناکا که به داخه وه له و سه رده میدا ته نیا عه شیره تیکی کورد بوون یارمه تی شا عه بهاسیان داوه و به شی زۆریان له نیو قزلباشدا بوون و ژماره یه کی که میان له سه نگره ی شه ره فدا به رگریان کردوو .

مامۆستا ویستویه تی به ئه نقه ست بلئ شه ری کوردان زیاتر به تیر و شیر بووه به لām له

شه‌زار و شه‌رفنامه

ته‌رسالی وام نه‌دیوو، هه‌وری ره‌ش و چلکن به‌رینگی عاسمانیان به‌رنه‌ده‌دا، تم له سه‌ران نه‌ده‌ره‌وی، باران هه‌لی نه‌ده‌برینگاند. رۆژ نه‌بوو چهند ره‌هیلته‌ی توند نه‌هیتن و شه‌و نه‌بوو چهند ریتزه‌ی به‌خویره‌م نه‌بارن، شریخ و هۆری هه‌وران نه‌ده‌پساوه به‌بی نیوپر... بریسکه‌ی ده‌دان...

له‌نگیزه و باس‌ریشک و قور و چلپاو و جلیتاو برستیان له‌که‌ل ده‌بری، که‌ویه به‌فر و رونوو هه‌ره‌سیان ده‌هینا، زه‌وی ده‌جمی و رتیوان جمگه‌یان ده‌دا.

له‌و به‌هاره‌ته‌ر و تووشه‌دا و له‌و رۆژه‌گرژ و مۆنانه‌دا، له‌بناری کیتوه سه‌ره‌ره‌زه‌کانی کوردستان، له‌بنکه‌یه‌کی پیشمه‌رگه‌ تووشی یه‌ک هاتینه‌وه.

من و هه‌زار له‌مندالیسه‌وه، هاوال بووین، ویکرا په‌ره‌وازه و گه‌وره بسوین، هه‌ره‌تی لاوه‌تیمان پیکه‌وه له‌ناو چوار دیواری قورماوی پر له‌جۆلاته‌نه‌ی حوجره‌ی کۆنه‌ مزگه‌وتاندا رابواردبوو... ئیستاش وا به‌سه‌ری پیری، پاش بیست و نه‌ه‌نده سال لیک دووری و هه‌لبران و تامه‌زۆری یه‌کترمان ده‌دیته‌وه... نه‌هاتی و لیقه‌ومان هه‌ردووکمانی که‌نه‌فت و که‌له‌لا و پیر و زورهان کردبوو. نه‌و ئه‌ستور بسو من لاواز، نه‌و له‌به‌ر ورگ و گه‌د و گیپالی پشوری لئ پرابوو، من له‌به‌ر کزی و بی هیزی هه‌ر لاکه‌ی سه‌رم ده‌هات... دیسان سه‌رمان گه‌یشته‌وه یه‌ک و بوینه‌وه: یه‌کمال. مالی چی؟ دوو لیفه‌ی شپ و په‌تور، سه‌ره‌رینی په‌رپلاو و هه‌له‌شاو، هه‌ریه‌که‌ ته‌خته‌شکاویک و به‌هه‌ردووکمان چرایه‌ک و چادانیک و دوو پیاله‌ی رووکیش و ئاوخۆره‌وه‌یه‌کی گلینه و ئاوی بیته و ده‌ستان بشو.

ژوره‌که‌مان به‌وشکه‌به‌رد داندراوو. دیواره‌کانی خوار و خێچ بوون، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه زگیان داوو.

هیچ دیویکی سواغ نه‌کراوو، باگی‌ره‌وه‌ی نه‌بوو، ئالووداره‌کانی که‌روای بوون و چه‌که‌ره‌یان ده‌کردبوو.

هه‌لاشه‌که‌ی داچورا بوو، بۆساردیکی پیسی لئ ده‌هات... هیتنه‌ ته‌نگ و ته‌سک بوو به‌چی‌ه‌چیر جیمان ده‌بوو. هیتن تاریک بوو به‌نیوه‌رۆ چرای ده‌ویست. هیتن نه‌وی بوو، تییدا هه‌له‌ده‌هاتینه‌وه...

قسه‌ی خۆمان بی زۆریش تیر و پر نه‌بووین. ده‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌ جوان و جحیلته‌کان له‌سه‌ر

راستیدا ئه‌میرخان توپ و تفه‌نگیشی بوو، له‌باری چه‌ک و قورخانه‌وه ته‌نگاو نه‌بوو. هه‌ر بی ئاوی و تینوایه‌تی شپزه‌ی کردوو و وای لئ کردوو له‌قه‌لا بیته‌ده‌ر و شه‌هید بکری.

له‌پیشدا گوتم من له‌خوینده‌وه‌ی خه‌تی رووسیدا کۆلم و چیرۆکه‌که‌ی مامۆستا عه‌ره‌ب شه‌مۆم نه‌خویندۆته‌وه. جا بۆیه ناتوانم له‌سه‌ر شتیه‌ی نووسینی نه‌و چ قسان بکه‌م. به‌لام نه‌وه‌که‌ی مامۆستا شوکور مسته‌فام چهند جار خویندۆته‌وه و به‌راستی چیترم لئ وه‌رگرتوه.

عه‌یبی کار له‌وه‌ی دایه‌ ئیمه‌ تا ئیستاش زمانیکی ستاندارمان نییه‌ که‌ که‌س نه‌توانی لئی لادا. هه‌روا به‌هاسانیش ناتوانین نه‌م زمانه‌ پیک بینین و خۆمان له‌پاشاگه‌ردانی رزگار بکه‌ین. ماوه‌یه‌که‌ هیندیک له‌نوسه‌ره‌ زاناکامان به‌کرده‌وه بۆ نه‌م کاره‌ به‌نرخه‌ تی ده‌کۆشن.

ده‌ویرم بلیم مامۆستا شوکور مسته‌فا یه‌کیک له‌ ئالا هه‌لگرانی نه‌م خه‌باته‌یه و له‌ریزی پیشه‌وه‌ دایه، مامۆستا وه‌ک پیاویکی زانا ده‌ستی له‌ته‌عه‌سویی ناوچه‌گه‌ری هه‌لگرتوه و له‌نوسینه‌کانی خۆیدا هه‌ول ده‌دا له‌هه‌موو شتیه‌کانی زمانی کوردی که‌لک وه‌رگری و به‌پروای من له‌م کاره‌ پر سووده‌شدا سه‌رکه‌وتوه.

مامۆستا تی ده‌کۆش کام وشه‌ په‌سه‌ن و سووک و په‌وانه و کام کینایه له‌سه‌ر زاران خۆشه‌ به‌کاری بیتی. له‌به‌رکاره‌ینانی وشه‌ی داتاشرای نارسه‌ن و دزیو و ناشیرین خۆ ده‌پاریزی. زۆر شاره‌زای پیزمانی کوردیه‌ و له‌ژیر ته‌ئسیری زمانی بیگانه‌دا نانوسی.

مامۆستا خوینده‌وار و رووناکیه‌ره، زۆر گه‌راوه، گه‌لیکی خوینده‌ته‌وه. زه‌حمه‌ت و کۆپه‌وه‌ری کیشاوه و نه‌زمونیتی ته‌واوی وه‌سه‌ریه‌ک ناوه. له‌سایه‌ی نه‌م نه‌زمونه‌دا گه‌بیه‌ته‌ نه‌م قه‌ناعه‌ته‌ که‌هیچ شتیه‌یه‌کی زمانی کوردی با زۆریش ده‌وله‌مه‌ند و پر وشه‌بی به‌ته‌نی ناتوانی بیته‌ به‌زمانی نه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌مان. جا بۆیه نه‌م ریبازه‌ی گرتوته‌ پیش که‌ له‌پیکه‌ینانی زمانی ستانداردی کوردیدا به‌شداریی. سه‌ره‌رای نه‌وانه‌ هه‌رگیز وه‌ک پیاویکی له‌خۆبایی له‌نوسینه‌کانی خۆی دلنیا نییه‌ و به‌شووریه‌ی نازانی راویزی به‌دۆستان و نیزیکانی خۆی بکا. نه‌وه‌ش ئاکاریکی باشه‌ و پیاو ده‌گه‌یه‌نیتته‌ ئامانجی خۆی. مامۆستا شوکور له‌میتره‌ به‌نوسه‌ریکی سه‌رکه‌وتوو ناسراوه. به‌لام به‌پروای من له‌نوسینی نه‌م چیرۆکه‌دا خۆی گه‌یانده‌وه‌ته‌ ترۆپکی هه‌ره‌ به‌رزی نه‌ده‌بی کوردی. له‌پیشدا گوتم نه‌م چیرۆکه‌ له‌چاو نیوه‌رۆکه‌وه له‌نه‌ده‌بی کوردیدا نه‌گه‌ر بی وینه‌ نه‌بی که‌م وینه‌یه. ئیستاش له‌خۆم راده‌بینم بلیم له‌چاو رواله‌ت و فۆرمیشه‌وه هه‌ر وایه.

خوانیك كو دهبوینهوه و ژهمه نانمان یهك بوو، زیده پارووی چهور و نهرمی پیری چلیس و گرده نشینمان بو دیاری نه کرابوو... گوزهر انمان پیتهکوه میخوش بوو: ترش و شیرن تیکه لالو بوو، یادی رۆژانی رابردوومان ده کردهوه و دوارۆژمان بهر اورد ده کرد... نه و نه دهمان خووشی و ناخووشی به سهر دل و میشکدا تی ده پیری که وهک دهرویشه کانی چیرۆکی کۆن ده گریبان و پی ده که نین، گریبانمان به پیته که نین سواغ ده دا. یاخود بلتین زۆر زۆر پی ده که نین و قاقا ده گریبان. شه و گار شهق ده بوو، له بیداری بیتزار ده بووم باویشک دهمیان گه زیک پیتدا ده چه قاندم به و نه وز و ورده و پیژینگانه وه ده بیره خه و راده چووم و ده لیفه شه که م ده خزام و دهمه ویست سهر خه و پیک بشکینم و شه که تی و کفتیم نه میتنی. نه و تازه وه خو ده کهوت: چوار میترده کی له سهر ته خته پی به خته که ی به پانه وه داده نیشته، کاغز و قه له می له سهر کووشی داده نا، که وله تیسکنه که ی به خوئی داده دا. ملی خوار و سهری زل و شان و که ولی که سیبه ریان ده خسته سهر دیوار، نه و شه وله بان و غوولی بیابانه ی وه بیر دینامه وه که دایکم به ساوایی لیبی ترساند بووم.

دیاره من لیم نه ده پرسی چ ده که ی؟ نه ویش نه یده گوت چ ده که م به لام ده مدی: شه ره فننامه ی فارسی و عه ره بی له ده وری خوئی داده نان و له بهر یه کی راده نان و به تیرپانمان چاوه کانی بن چاویلکه ی بازبازتینان به سهر دا ده کردن. ههر له بن لیوانیشه وه پرته و بۆله ی ده هات و ورته ورتی بوو. جار له دوای جاریش جیره ی قه له مه بوئی ده هات... به وه دا ده مزانی خه ریکی وهر گپیرانی شه ره فننامه یه... که وه ختی خوئی به فارسی له سهر میژووی کورد نووسراوه و به چند زمانه کیش ته رجومه کراوه. به لام وا دیاره هبچ کوردیک به پیستی نه زانیوه - یان ده خوئی رانه دیوه - بیکاته کوردی...؟ چونکه:

شه ره فننامه ی فارسی یان بلتین فارسی شه ره فننامه زۆر سهخت و گرانه و نه مپۆ له ناو فارسی زمانانیشدا هه موو خوتنده واریک تیبی ناگا... بو نه وه ی نه م راستییه روون که ی نه وه ده بی توژیته که به ره و پاش وه گه رپین و سووکه ناواریک له تیرانی زهمانی سه فه وی بده ی نه وه.

سه فه و بیسه کان زۆله کوردی تازه ترکی له پۆ ده رچووی دووره گ بوون و به ملهووری و گه لۆری ده ژیان، له ژیر په رده ی تاین و به ناوی وسین و هه باسه وه شه ریان به خه لک ده فرۆشته و له کوشتار و تالان و برۆ به و لاوه نه یان ده زانی دنیا چ باسه... گولله توژیکیان به سه د کتیبی باش نه ده گوپه وه، هونه ری جوان و شیعی پ ما نا و ره وان له لای نه وان شیر و مه تال و تیروکه وان بوو، نه گه ر کاریان بکه و تبا نووسینیش، نووسه ریکی وایان ده ویست که به پاروه به مراویک و چنگه دراویک کلکه سووته یان له بهر بکا و کیتچیان بو بکاته گا و به کهر بلتی شیر و کوپه به چاوتیژ دانی و دز و بی و یژدانان به خدری زبنده قه له مداد

نووسه ری هونه رمه ند و کارامه و بروا به خو شه رمیان له خو یان ده کرد و پییان زۆر شوو ره یی بوو ناو روویان به ناوهر پۆ داکه ن و ویژدان به گیرفان به فرۆشن... به ناچار ی خزینه گۆشه و که نارانه وه و هه لوه دای شاران بوون و هیندیک له هیند سهری هه لدا یه وه و گه لیکیش بی ناوونیشان توایه وه...

خوتیری و توپیش که بیسونه گۆشتی سهر چه پهر، به بلو پیری خاوه ن زپ و زۆران که و تنه سه ما و سهر و گوئیلاکی نه ده بی فارسییان له بهر پیتدا پلشیاوه و خمی لی شیواو له بهر یه ک هه لوه شا و ره تینرا و نسکوئی برد و نه گه ر سه فه وی گوپیان گوم نه بووبا... له مردن نه ده گه رپایه وه. له پاش نه وانیش هه تا درهنگ ههر خوئی به سهر پتوه نه گرتوه...

شه ره فخان له و رۆژگاره نه نگوست له چاوه دا چاوی کردۆته وه و له ناو ته پ و توژ و گپه لوه که ی سه فه ویدا به خو دا هاتوه، له مالی شادا نه و فارسییه دزیو و بن شه ری پی خوتیندراوه! به لام نه و کابرا بلیمهت و هه لکه و تووه زۆر به ده خو رادیوی باسکی لی هه لمالیوه و له و گپه زاوه خوئی په راندۆته وه و هیناویه نه ده بیاته بی زه له ته که ی نه و رۆژه ی به با کردوه و له که وی داوه و به رد بژیری کردوه و به دانسته سپی کردوه و توپکتلی فری داوه و کاکلیکی پاک و خاوتن و تیرگۆشتی لی هه لبژاردوه و له سهر په ری شه ره فننامه ی داناوه و به نمونه ی ره وان ی و جوانی پیته که ش به فارسی دۆستانی نه و زهمانه ی کردوه. به لام له راستیدا نه و کاکله جوان و به رچاوه ش چونکه به ری داری نه و دیمه کاریه، هینده ره ق و چیره ددان ده شکینتی... جا من هه رچه نده ده مزانی هه ژار فارسی ده زانی و زۆر باشیشی ده زانی... به لام له دلی خو مدا پیم وا نه بوو ده توانی نه و گابه رده له سهر شان دانی و له و که ل و به نده نه رژد و کوره سهر که وی!!

وه رگپیرانی نه و کتیبه ره ق و زله پشووی درپژ و جیکلدانه ی گوشاد و له کار نه وه ستان و ره نجی فه ره دای ده وی... پیساوی ده وی به درپژایی سال و مانگ سی سهره ی له سهر هه لهنه گری و هه تا نه و که لاوه هه راوه له هه موو لاوه سهر نه گری کاری به کاری که س نه دابی... هه ژاری وا شل و شه ویت و په رژوبلاو، له لایه که وه به بنکه رابگا و له لایه که وه ده سه چیله ی گری شوپش بو ئیژگه کو بکاته وه و له لایه کی تریشه وه که رسته ی رۆژنامه و شه و نامه ئاماده بکا... سهره رای هه مووانیش وهر گپیرانی شه ره فننامه ی شه ره فخانیش سهر بار بی و نه ویش راپه رینتی؟ هه یه وو!! چی به سهر چیه وه؟ بروام وا بوو هه وایه که له که لله ی داوه و کریمیکه له سهریدا ده جوولیتته وه ههر سه ریکه و لیبی وهره ز ده بی و وازی لی دینتی.

به هار پیر بوو، باران وه ستانه وه، هه ور ره وین، تاو خوئی نواند، ته م و مژ بوونه هالاو و ده گه ل به فری پار چونه وه، گزوگومبهت گه رما شالاوی هینا و جروجانه وهر، ژبانه وه و

دوژمنانی کوردستانیش دهگه‌ل تینی گهرما بووژانهوه، وهک ژه‌نگه‌سوره هاروژان و ده سه‌روچاوی نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان... رۆژانه له‌به‌ر گره‌گری فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و ته‌ق و تۆق و شه‌وانه له‌به‌ر هاشه‌هاشی ماران که به‌درزی دیوار و کون و که‌لیتی باندا بۆراوی مشک و نانی وشک سه‌ریان به‌ژوووه‌که‌ماندا ده‌کرد... تۆقره‌مان لێ هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لێ تۆرا و له‌هیلانه‌که‌ی ته‌ره‌ بوو...

به‌ر له‌وه‌ی بزانه‌ شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به‌کوئ گه‌یشت، چاری ناچار لێک هه‌لپه‌راين و هه‌ریه‌که بۆ لایه‌ک بازه‌به‌بوین و وێرایی که‌وه‌دی ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین...

سال پایزیکی دره‌نگ بوو، سه‌یخوار له‌به‌ر په‌ساران هه‌لی نابوو. ئاور خۆشه‌ویست ببوو، له‌ ده‌وری ئاورگی پر له‌ پۆلووی داره‌به‌روو دیسان ژبانی دوو‌به‌راله‌ ده‌قی جارانی گرتوه...

ئیمه‌ی و سۆپه‌ر قسه‌ هه‌یشتا له‌ چه‌نه‌چه‌نی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستا بووین و هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌مان له‌ ده‌م ده‌رده‌په‌ری... هه‌ستا و له‌سه‌ر ده‌لاقه‌وه له‌ کۆنه‌ ته‌وراتیک نه‌وی و خسته‌یه‌ نامبێزمه‌وه و گوئی: ده‌ها بیخوینه‌وه... به‌لام گه‌ردنت نازا نه‌بێ ئه‌گه‌ر به‌چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئوبالتم به‌ملت ئه‌گه‌ر هه‌ر ره‌خه‌یه‌کت به‌بیر دادی، چاوی لێ بیوشی و پێم نه‌لیتی... ئه‌گه‌ر دۆستی بم گه‌یه‌نه و نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی... ئه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه‌به‌ر چاو بێ و ده‌نگ نه‌که‌ی تووک له‌ مندالت نه‌یه. منیش به‌بێ فوو له‌ دۆکردن لێفه‌کۆنم لێ راخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و هه‌ژارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خوینده‌وه و ده‌گه‌ل ما‌که‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن هاته‌ به‌رچاو، ئاوی ده‌گێرمه‌وه:

پیاو هه‌ق بلی ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دل نیازی لێ گرتوه و ده‌ستی بۆ بردوه‌ خسته‌ویه‌ته‌ سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌ سه‌یر هه‌تا پیاوی زۆر به‌ده‌سه‌پاکی راگوێزراوه و به‌رگه‌ عه‌جه‌میبه‌که‌ی لێ دارناوه و جوان و قازاخ شو‌راوه و جلوه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه و به‌خشل و زێر و سسله‌وپه‌له و خه‌رنکه و ئۆیه‌ی کوردانه‌ پاراوه‌ته‌وه و ئه‌گه‌ر ده‌بینی هه‌زار قورعان ده‌خۆی: که‌ ئه‌و کتێبه‌ هه‌رگیز به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردییه‌ و به‌کوردی رسکاوه.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بێ؟ تێده‌گا که‌ هه‌ژار له‌ هونه‌رده‌دا دوانه‌که‌وتوه و بگره‌ زۆریش له‌سه‌ره...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ده‌خویننه‌وه له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یربێ که‌ هه‌ژار ئه‌و کوردییه‌ چۆن فێر بووه؟ به‌لام بۆ من که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوێلکانه‌وه ده‌گه‌لی گه‌راوم و ده‌زانم لێ ژباوه له‌ کوئ ژباوه و له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌ی هه‌لینجاوه... هه‌یج شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌ و

به‌لای منه‌وه باری خۆبه‌تی:

به‌په‌روای هه‌موو کوردی زانیکی له‌ راستی نزیك و له‌ شه‌ره‌ گه‌ره‌ک به‌دوور ته‌نانه‌ت به‌په‌روای زۆریه‌ی رۆژنه‌لات ناسانی رۆژئاوا و بییش له‌ناو زاراوه‌ی سو‌رانییدا شیوه‌ی موکریان له‌ هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه و وشه و راویژی ده‌می بیگانه‌ی زۆر که‌متر تی خزاوه. له‌ناو موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه سه‌رتۆپه... هه‌ژار، موکریانیه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی بۆکانه و مندالی ئه‌و ناوه‌ هه‌یشتا سه‌ریان له‌ هه‌یله‌که نه‌جوولاوته‌وه له‌ کوردیدا بلبان و زمانیان هه‌تا بلیتی په‌وانه...

بابی هه‌ژار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌راپوو، کرمانجی و سو‌رانی زۆر باش ده‌زانی و له‌ ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکیدا ده‌ستیکی بالای هه‌بوو... هه‌ژار له‌سه‌ر کوئشی ئه‌و باهه‌ زمانی گرتوه و قسه‌ی خۆش فێر بووه و دل و میشکی به‌شێعر و چیرۆکی کوردی راهاتوه...

له‌ دێ گه‌وره‌ بووه، ده‌گه‌ل مندالان به‌و کوردییه‌ بێ گه‌رد و ساکاره‌ داوه، ده‌گه‌ل کیژۆلاندا له‌وه‌به‌ر له‌وه‌به‌ری چیاوه‌ بالۆره‌یان بۆ یه‌که‌تر هه‌لداوه... شه‌ره‌جنیو و فر پیکدادان و ته‌وس و په‌لار و توانجی پیرێژنانی بیسته‌توه... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی موکریانی ده‌خه‌و راچوو، به‌یانی به‌و‌رینگه‌ و‌رینگی دلته‌زینی کیژه‌ کوردی مه‌شکه‌ژین و هه‌تاگا هاتوه... له‌ مزگه‌وتی لادی، به‌یت و لاوک و حه‌یران و گه‌لو، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه و ئازیزه و پایزه و سو‌رۆ، گوێچکه‌یان ئاو داوه...

به‌میرمندی له‌ خانه‌قای شیخی بو‌ره‌انی خویندوه‌وه که‌ ده‌تگوت که‌شتی نوحه و هه‌موو توخم و توویتیکی لێ کوئبووه. هه‌ر شیوه و زاراوه‌یه‌کت بو‌یستایه‌ ده‌به‌رده‌ست داوو... له‌ په‌ریز و خه‌یروکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محه‌مه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سه‌که‌نه‌ی کردوه و گوئی هه‌لگرتونه‌وه... که‌ پێش گه‌یشتوه دۆست و هاو‌نشین شاعیران و نووسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا مارف و خاله‌مێن و قزلبجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ه‌ری و کاکه‌ په‌حمانی موهته‌دی بووه که‌ له‌و باو‌خۆشتر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ ئه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دێری پێشه‌وا، «قازی محه‌مه‌د»ی ئه‌ده‌بدۆست و ئه‌دیبه‌ په‌ره‌ردا فێری رۆژنامه‌نووسی بووه و شیعری به‌کو‌ماری کوردستان و شو‌رشه‌که‌ی هه‌لگوتوه‌ نازناوی شاعیری میلی پێ دراوه...

له‌ ژبانی ئاواره‌بیشدا به‌دردی خۆی گوته‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فێری شیوه‌ لێک جیاوازه‌کانی کرمانجی کراوه. له‌ ژبانی پێشمه‌رگه‌بیدا شاره‌زای شاره‌زور و شارباژێر و

گهرمیان و بیتوتین و ههولیتیر و کوو و خوشناو و سورچی و بالهکایهتی و ناودهشت و گهلیک شوینی تریش بووه و ههر پیرتیکی کوردی زان و زیندووی دهست کهوتووو زۆر بهوردی دۆزبویه و ههرچی له دهمیانهوه دهچوووه قۆزبویهتهوه و ئهوه ههموووی کۆکردۆتهوه بهکاهوخۆ له بیژینگه داوون و بنژیلی جودا کردۆتهوه و ساغ و پتهوی ههلبژاردوووه و بهمیشک و دلێ خۆی سپاردوووه... ئیدی بۆ سهیره که ههژار کوردی زانیکی ههلبژارده بی؟

ههژار بۆ تهونی ئهوه کره لهبار و سفتهی خۆی، شیوهی موکریانی کردۆته تهخت و بۆ نهخش و وینهکانی وشه پهنگی و خۆپهنگ و جوانی ههموو زاراوهکانی تیهواوه و تا بۆی کراوه خۆی له رایهل و بۆی وشه نامۆ و بیگانه و کوردی داتاشرای ناخۆلا و نارسهنی تازه پیداکهوتوو پاراستوووه.

سهیر لهوهدايه دهلی شهرفهخان و ههژار لیکیان گپراوهتهوه. له رۆژگارێکدا که ههژار شهرفهنامهی کردوو بهکوردی؟ زمان و ئهدهبی کوردی لهبهر بی سهروبههیی و بهرهههلابی خهریکه بهمهردهی زمان و ئهدهبی فارسی، زهمانی سهفهوی بچی... له سایه نهزانانی خۆپهسندوه ئالۆزی و شیواوییهکی زۆری تی کهوتوووه و مهترسییهکی گهوره ههپهشهی لی دهکا!

بیگومان ههژاریش ههستی بهوه مهترسییه کردوووه و لام وایه مهبهستی ههره گهورهی له وهرگیپانی شهرفهنامه بوژاندنهوهی زمانی کوردی بووه و دهیهوی له مردنی بیاریزی... جا چونکه مهیدانیکی فرت و فرهوان و پان و بهرینیشی بۆ ههلهکهوتوووه و توانیویه بهکهیفی خۆی قهلهمی تیدا باژوی و خزمهتیکی ههژار بهزمان و ئهدهبی کوردی بکا... هیچ بهدووریشی نازانم که هیندییک لهوه کهسانهی چهند ساله دهگهله ئهوه خم لی شیوانهی زمانهکهدا راهاتوون نووسینی ههژاریان بهدل نهبی... ئهوانهی له دهباغخانهدا کار دهکن بهبۆنی گولاو دهپشمن و سهههگهتیه دهگرن و تا فیر دهبن ماوهیهکی دهوی.

من لهوه بروایهدام که شهرفهنامهی ههژار دهبی بکرتیه بهردی بناغه بۆ کوردی ئهدهبی و زمانی یهکگرتوومان. هیوادارم ههموو کوردیکی، کوردیخواز و دلسۆز کهلکی لی وهرگری و ههژاریش ههر بهوهندهوه نهوهستی و درێژه بهخزمهتکردنی زمانهکهمان بدا و درێخی نهکا...

۱۹۷۱

پیشهکسیهک بۆ دیوانی نالی

ههموو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دلسۆز و ئهدهبدۆست، ئهگه بهدل و گیان خۆی بهمنهتبار و قهرزدار مامۆستای ههژار و زانای کورد مهلا عهبدولکهرمی مودهپرس نهزانی ناههقی دهکا. چونکه مامۆستا و کورپ کارامه و لێزانهکانی بهههموو ههتیز و توانای خۆپهسندوه بههیچ باریک له خزمهتی کوردی چارهپهشی، دووره بهشی ههژار درێخیان نهکردوووه.

بهراستی ئهوه خزمهته بهنرخانهی ئهوه بنهماله چاکه، بهدین بهفههرهنگ، بهزمان، بهئهدهب و ئاکاری کوردییان کردوووه شایانی ئهوپهپری پریز و سوپاسه. یاخوا له لایه له بهلای لابهلا دوورین. بهردی سارد و گهرمیان وهبهه پێ نهیه و لهولاش وهبهه ئالای پێغهمبهر کهون و ههشریان دهگهله ههشری پیاوچاکان بی. پیموایه خزمهت بهکوردی زۆر لیکراو چاکهیهکه که لهپیش چاوی بینانی چاوان بز نابی و پاداشی دنیا و قیامهتی دهبی.

گهپهدهیی و دهربهدهری ئهوه سوودهی بۆ من ههبوو که له نیزیکهوه بهخزمهت مامۆستا بگهه و دهستی موبارهکی ماچ بکهه و بزانه کۆگای نور و دهریای بی سنوووه.

جارییک دهگهله چهند مامۆستای گهوره و ماقوول له بارهگای حهزرتی غهوس له حوجره تهنگ و چکۆلهکهیدا له خزمهتی مامۆستا دانیشتبووین، من ئهوه بیرهم بهمیشکدا دههات ئهگه ههموو نووسینه بهنرخهکانی ئهوه مامۆستا کورتهبالا، رهزاسووکه، خوتین شیرین و قسهخۆشه بینی و له تایهکی تهرازووی باوی و جهستهی لاوازی خۆشی له تایهکی دیکه بخهی ئایا سهری وهمیچی حوجرهکهی ناکهوی؟

دیاره ئهونیتیکی پیرسۆز، ئیمانیکی پیرۆز و ئیرادهیهکی قهوی و پتهوه ئهوه پیره خاوتنه و ئهوه زانا کهه وینهی هان داوه که لهوه تهمهنهدا له خزمهت بهزانست، بهئهدهب، بهئیسلامییهت و ئینسانیهت خافل و بی ئاگا و شهکهت و ماندوو نهبی.

باسی یهک یهکی نووسراوهکانی مامۆستا وهک تهفسیری قورئانی پیرۆز و شهریعهتی ئیسلام... نه بهمنی بی دهسهلات دهکری و نه لهوه کورته باسهدا دهگونجی، ئهوه ئهکه له ئهستۆی مامۆستایانی ئایینی و شارهزیانی ئهدهب و پسپۆزانی زانسته که هیوادارم کهمهترخهمی نهکن و شوپنهواره بهکههک و باشهکانی مامۆستا پتر بهخههک بناسین. لهبارهی شهریعهتی ئیسلامیدا رای مامۆستایهکی شارهزام پرسی، فهرمووی ههر کهسه بۆ

خۆی بۆچوونیتکی ههیه، من بهراشکاوای دهلیم تا ئیستا کتیبی وا تهواو له بارهی فیهقی شافیعیدا نه نووسراوه.

من لیتره دا دههوهی به کورتی له بارهی ئەم دیوانه شتیکی بنووسم. به پروای شاره زایانی شیعر و ئەدهب نالی یه کیکه له گهشتین و پرشنگدارترین ئەستیره بهرزهکانی ئاسمانی ئەدهبی کوردی. ته نیا رهخه یا به ئەدهبتر بلیم دهردی دلکی له شیعی نالییان بوو ئەوه بوو که تیگه بشتنی شیعره ناسک و ورده جوان و رهوانهکانی زۆر هاسان نه بوو، پیوستی به شیکردنهوه، لیتوتیزینهوه و وردبوونهوهی تهواو بوو. که سیک سی زمانی عه ره بی، فارسی و کوردی نه زانیا به چاک له شیعی نالی نه ده گهشت. مامۆستای مهزن ههستی بهو کهم و کورپیه کردوه بۆ بهخۆی و به کورپیه وه، ههستاون، تیکۆشاون رهنجیان کیشاوه و به ههزاران زهحمهت نوسخه دیستونوسیان پهیدا کردوون له بهر یهکیان راناون و ئەم دیوانه به نرخه یان شهرح کردوه. له ههوه له وه پیتشه کییهکی زانایانه یان بۆ نووسیوه که خۆی کتیبی سهر به خۆیه و خۆتندنه وهی بۆ هه مو ئەم که سانه ی سهر یان له شیعر و ئەدهب ده خورئ پیوسته. له دوایه شیعره کانیان راست کردۆته وه. مانا کانیان لیدا وه، هه لسه نگاندوه و له پیتش خۆتنه یان داناوه.

تا ئیستا کاری وا له نیو کورداندا نه کراوه. زۆر کهس له سهر نالییان نووسیوه، به لام کهس نه وهنده ی خۆ پیوه ماندوو نه کردوه. ئەوانی باش بوون، ناته واو بوون ئەوانه ی نه زانانه نووسرا بوون هه ره بان باشتر بوو. هه چ کاریک ئەویش کاری وا ئەسته م و گران بی که موکووری نابئ، رهنگه ئەو کاره گه وردهش نهخته نه قسیتی هه بی، به لام بیگومان هاوتا و وینه ی نیبه.

من بۆ خۆم پتر له نیو چهرخه سهر و کارم ده گه ل شیعی نالییدا هه یه ئەو سهرده مه که وهک سوخته یه کی نه زان له خانه قای شیخی بورهان بووم ده مدی مه لا زاناکان و موسته عیده باشه کان له سهر شیعی نالی ده رۆن، ئەگه ره نیوه خۆتنده واری وهک منیان بۆ حالی نه بوویان، هه چ نه بی سهرنجیان بۆ لای مه له، له وه دریا مه ند و بی به ستینه راده کیشان، چاپ بوونی نالی له لایه ن کوردی و مه ریوانی وه ده رو پکی بۆ کردمه وه ئەگه رچی ئەم دیوانه نازداره، بی تازاره دیو و دوژمنی پۆلیسی ده و رانی ره شی پاشایه تی ره زاخان بوو به دهس هه ره که سه وه گیرا بایه هاواری سهر و مالی بوو، به لام من په بیدام کردبوو به دزیبه وه ده مخۆتنده وه. موقبیل به چاپ کردنه وهی دیوانی نالی سهره رای ئەم که موکووریانه ی له کاریدا هه بوو پتری به ره و تیگه بشتنی شیعی نالی بردم. نیو و نرکه و هترشی گیو له نالی نه تۆراندم ته نانه ت چاپه که ی مووه فه قیشم نه ک جاریک ده یان جار

خۆتنده وه. خوالیخۆشبوو حاجی مه حمودی وه ته میشیم که بازگان و ملکدارتیکی پیر و خۆشه وق بوو، باش ده ناسی و بهو حاله وه دیتنی بۆ من هاسان نه بوو چونکه ئەو هاوین و به هار له دی بوو، منیش هه ر لادیی بووم و که متر ده چومه شار که زستانان به خزمه تی بگه م زۆرم که لک له شیعر ناسیی ئەو پیاوه گه وره وه رگرت که رهنگی کهم کهس مابن له بیران بی ئەدی بیکی چه ند به ئینساف و پیره پیاویکی چه ند قسه خۆش بوو. ئیستاش بۆم روون نه بوته وه ئەو بازگانه زرینگه که سه روکاری ده گه ل گه ز و جاو و که تیره و مازوو و خوری و مافوره بوو چۆن ئەو هه موو شیعره کورپیه جوانانه ی له به ریون. نایا به یاز و ده ستنوسی باشی بوون و ده ری نه ده خست یا حافیزه ی وا به هیز و قهوی بوو که چی له بیر نه ده چۆوه. به ره حمه تی خدای شاد بی. ناخ و داخ چه ن گه وره پیاومان بوون و حاجی قادر گوته نی: «له بهر بی ده فته ری گوم بوون و فانی».

شهی رۆژگار هه لی داشته م کوردستانی عیراق له وی زۆر نالی ناسم دیتن و باشترم نالی ناسی تا سهر م له به عدا هیتا ده ر و به خزمه ت مامۆستا مه سعود مه مه ده گه یشتم. تا ئیستا که سم نه دیوه وا له شیعی نالی بگا. گه فتولفتیکی خۆشی بوو که به به یانی سهر اوی خۆیه وه ده هاته شی کردنه وهی شیعی نالی خۆی مه ست و سهر خۆش ده بوو و گو یگری وه جۆش ده هیتا. داخ ناچی ئەم مامۆستایه ئەوهنده ی له سهر شیعی نالی ده دوا ئەوهنده ی نه ده نووسی تا کۆمه ل پتری که لک لی وه رگری. له بیرمه له دانیشتنی کدا که مامۆستا به عاده تی خۆی شیعی نالی شی ده کرده وه، یه کیک له دانیشتنان له منی پرس ی به پروای تۆ مامۆستا له باره ی نالییدا زۆر زیده ره وی ناکا؟ گوتم: من له ته نیشته مه ها باده وه له لایه که وه تا سهر چاوه ی (زه لم) و له لای دیکه تا هاوینه هه واری سهر سه نگ گه راوم و ده گه ل زۆر مامۆستای گه وره دانیشتنوم که سم نه دیوه ئەوهنده شاره زای شیعی نالی بی. که چی ده ویرم بلیم ئەو گه وره پیاوهش به ته واوی له شیعی نالی نه گه بیوه. مامۆستا مه سعود فه رموی به خوا راست ده که ی. من ئەو مه له وانه نیم بینم ئەوهنده درێژی که بتوانم له ده ریای بی بنی شیعی نالی ئەو هه موو دوو و مروا رییا نه بیتمه ده ره روا په له قاره یه کی ناشیانه یه ده یکه م. به لکو شتی تیکم وه به ره ده سه که وی. زۆری پی نه چوو رۆژیک له خزمه ت مامۆستا مه سعود له کۆری زانیاری کوردا خه ربکی کاربووم. کاکه حه مه ی مه لا که ریم هاته ژوو و گوته: «ئیمه مانای وشه ی (نه ی سه وار) مان له و شیعه ردا نه زانیوه ئیوه چۆنی بۆ ده جن» زۆر مان بیر لی کرده وه و نه مانزانی. بی ئەده بیم کرد و گوتم: «مامۆستا ئەو کاته من گوتم جه نابیشته دیوانی نالیته به ته واوی بۆ ساغ نه بووته وه و تۆ گوته راست ده که ی من پیم وا بوو ته وا زوع ده فه رموی به لام قسه که م

وهراست گهرا... گوتی: «ماله نالیت نه شیوی کئی سهردهدر لهو ههموو ورده داوانه دهردهکا که ئەو ناویه تهوه؟ من چوزانم نهی سهوار چیه؟» ئیجازهه لئ وهرگرت و چوومه ژووری کاکه ههمه، ههرچی فه رههنگی فارسی و کوردی له کۆردا هه بوون سهنگ و سووژمان دان و سه ره وینمان دان و سهراوینمان کردن و ئەو وشه مان نه دۆزیه وه. دیاره پاش ناھومی دبووون له پهراویزی لاپه ره ۳۳۴ دا گوتوو یانه دوور نییه نه زهدار بی که له شیعه ره که دا بی مانا نییه. ئەو پرۆژهی من گوتم کاکه ههمه حه یف فه رههنگی دهوله مهندی دوکتۆر (موعین) مان به ته وای له ده سدا نییه. ویده چی ئەو ئەم وشه ی گرتی. ئیستا که ئەم دیرانه ده نووسم فه رههنگی دوکتۆر موعینم له به ره ده سدا یه. ئەو فه رههنگه گه ورهش ئەم وشه ی نه گرتوه. به لام وشه یه کی تیدایه که پیاو ده خاته گومانه وه که مه به ستنی نالی رهنگی ئەم وشه بی و ئەوانه ی دیوانی نالییان نووسیوه ته وه به هله یان تۆمار کردی. فه رههنگی موعین وشه ی «نیساری» گرتوه به مانا سوپاهی و له شکری و ده لئ. فیرده و سی له باره ی ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی جه مشیددا ده لئ:

صفی بر دگردست بنشانند

همی نام نیساریان خوانند

و ههروه ها زیادی دهکا و ده لئ وشه ی (نیساریان) له زمانه کانی ئیرانیدا سابیه ی نییه و بی شک موچه ره فی (artistar) ی په هله وی (ئوستایی raeslari) به مانای (شه رکه ر و سوپاهی) هاتوه و ئەم وشه یه له فارسیدا بووه ته (ارتیشدار). دۆزینه وه ی ئەم وشه منی خسته سه ره ئەم باوهره که (نه ی سهوار) (نه ی سیار) بی، به غه له ت نووسرا بیته وه چونکه زۆر روونه و به هاسانی له شیعه ره کانی دهرده که وئ که نالی زۆر ئەهلی خویندنه وه و موتالا بووه. ده سه لاتیکی زۆری به سه ره ئەده بیاتی عه ره بی و فارسیدا هه بووه. وه که به ئیشتیا له سه ریان نووسیوه گه پریده بووه و به کوردستاندا گه راوه. ئەگه ر واش نه بی ئاشنایه تی ئەو ده گه ل بابانه کاندای حاشای لئ ناکری. ئەوانیش کتیبخانه ی ئەمیرانه یان بووه که نالی که لکی لئ وهرگرتوه. ته ماشای ئەو چه ند شیعه ره بکه ن تا بزائن من بی به لگه و نالیئم.

نالییا ئەم غه زه له تازه که تازه ت گوتوه

به دووسه ده مه سنه وی لویی لویابی نادهم

نییه ده خلم له شانامه و مه سافی غه یری ئەم نوکته که کوشته ی بهندی تۆیه هه ره که سی ئازاد و ئازابن

که دیتم رهنگی سه ده رهنگی، گوتم بابایی عه بیاره که بیستم له فظی بیدهنگی گوتم شیپووری شاپووره

به لئ بهم شیعه رانه را که ئەگه ر پریم کردبان زۆر پتریان چی ده گرت دیاره که نالی هه موو جو ره کتیبیک که ده خلی به مه لایه تییه وهش نه بووبی خویندنه وه. که سیکی ئەسه که نده رنامه ی ئەفسانه یی خویند بیته وه و نه سیمی عه بیار و شاپووری عه بیار بناسی، ئاشکرایه که شانامه ی فیرده و سی زۆر جار سه ره وین کردوه و ئەم وشه ی له شانامه وهرگرتوه و ئەگه ر ئەوه ی زانیی که نه ی سیاری به ته به قه ی دووم له چوار ته به قه ی زه مانی جه مشید گوتراوه ئەوه ده بی شیعه ره که له ئەسلدا ناو بووبی.

دیده نیگه بانی یار، ناله ی دل نه ی سیار

تیپی سریشکم هه زار ئاهه عه له مداری من

یانی چوار ته به قه ی زه مانی جه مشیدی پرزکردن و له باتی ته به قاتی له شکری تورکان که له مه غولیییه وه وهرگیرون، (ئون) (یوز) (تومان) به کاری بردن چونکه گومان له وه دا نییه که هه زار پر به پیستی (تومان) ی مه غولیییه. ئایا تا قمه مومتازه که ی ئەحمه د پاشای دۆستی و ته به قه بهندی نه کردوه و ئەو شیعه ره پر ره مزه ی پاش نه مانی تا قمه که نه گوتوه؟ جوابی به من نادریته وه. به لام ده غده غه ی له دلندا په یدا کردوه.

ماوه شتییک له باره ی نالییدا باس بکه م که تا ئیستا کهس لهو باره دا نه داوه. ئەویش ئەوه یه، جگه له وه ی نالی خه ریکی پیکه ی تانی زمانی یه کگرتوی کوردی بووه، شۆرشێ ئەده بیشی کردوه. ئەم ره سمه ناله باره ی له دیوانی شاعیره کانی پیتشودا هه بووه که له ئەلفه وه تا یا بکه نه قافیه له دیوانی نالییدا نییه. کوا قافیه ی (ض) (ظ) (ذ) (ع) (خ) (ع) له دیوانه که یدا؟ که دیوانی شاعیره هه ره باشه کانیشی دزیو کردوه. له باتی ئەوانه شیعی و اهه یه که پیسته تاییه تییه کانی کوردی بو کردونه وه قافیه وهک (ئ). «ته شریفی نه و به هاره که عالم ده کا نوئ» نالی به پیچه وانه ی بوچوونی هیندییک شیعه نه ناس که گوتوو یانه هه ره خه ریکی دوو کار، شیعه ر و وشه ئارایی بووه و گوئی نه داوه ته نیوه پرۆک، شاعیری به ته وای مه عنای که لیمه بووه. شیعی ته نیا بو درپرنی ئی حساسی ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له چه ند پارچه ی وهک وه سفی حوجره و گویدر ئیژه که ی و وه سفی

تهببعهت که ئەوانیش له ئیحساسی شاعیرانه بێ بهش نین. شیعرهکانی دیکه پرن له سۆزی ئاشقانه و کۆلۆکۆی دەررونی خۆی. بۆیه گۆتی نه داوه ته ئەو قاعیده و ئوسوولە ی که زانستی عەرۆز شاعیری ناچار کردوه رەچاوی بکا. یانی غەزەل له حەوت شیعر که مەتر نه بێ و حەقەن دەبێ تا ق بێ. باشترین غەزەلی نالی ئەو غەزەلانەن که له حەوت شیعر که مەترن یا جوتن. یانی نالی له هەر جیگایه ک کۆلۆکۆی دامرکاوه قەلەمی رۆناوه و تا ئیحساساتی دانەمرکاوه قەلەمی تاواوه. ئەگەر له پارچه شیعره که ی مەستووره وردبینهوه، تی دهگەن ئەو نالییهی که وهستای قافییه بووه. لێره دا ریعایه تی قافییه شی له چەند جیگا نه کردوه. دیاره دۆزینه وهی ئەو جیگایانه کاری ئەو که سانه یه که دهزانن رەدیف قافییه چن؟ به رەحمه تی خودا شادبن ئەو مامۆستایانه ی بێ وردبوونه وه و بێ ئەوهی بزائن شیعر چییه؟ فه رموویانه ئیحساسی شاعیرانه له شیعر ی نالیدا نییه یا که مه، توخودا خۆتەری خۆشه و یستی شیعر ناس سه رنجیکی بده ئەم دیوانه تا بزانی ئەو هه ژارانه چەند له شیعر ناسیندا کۆله وار بوون.

له جیگایه که ی تریش باسم کردوه که قوتابخانه ی نالی به هۆی مه لا سالی حەریقه وه له کوردستانی ئێران به تایبه تی له موکریاندا برهوی په یدا کردوه.

له م سالانه ی دوا ییدا کتیبیک به فارسی به ناوی (ایران امروز) بلا و بۆته وه که له نووسینی (ئۆژین ئوین) سه فیری وه ختی فه رانسه کرا وه ته فارسی. ئەم دیپلۆماته له ساله کانی ۱۹۰۶-۱۹۰۷ به سابلایخدا تیه رپوه و چەند لا په ریه کی ناشیانه ی له سه ر ژبانی کوردی ئەم مه لبه نده نووسیوه که سه رنج راکیش نین. ته نیا ئەوه نده ی سه رنج راکیشه که له باره ی نالیدا نووسیویه تی:

له نیوه راسته کانی چه رخی رابرد و دا شاعیریک له نیو کورداندا هه لکه وت که ناویانگی له چوار چیوه ی هۆز و خیل و زیدی خۆی زۆر و یوه تر رۆیی، نالی مه لایه کی خه لکی سلیمانیه که ئەمرۆ شیعره کانی له دوورترین خړ و شیو و دۆله کاندا و یردی زمانی کوردانه ئەم شیعرانه ی، موفتی سابلایخ، (که له جیگایه کی تر به ناوی مه لا محمه دی موفتی ناوی بردوه) بۆ ئیمه ی وه رگێران.

دیاره ناویانگی نالی هه شتا پتره گه یوه ته سابلایخ که موفتی وای به سه فیر ناساندوه. نازانین شیعره کانی به چ زمانیک بۆ سه فیر وه رگێران. به لام پاش ئەو هه موو به رده شۆر و ده سکارییه هیشتا تام و خوی و بۆن و به رامه ی شیعر ی نالییان پتوه دیاره. ئەوه ش جوابیکه بۆ ئەو که سانه ی ده لێن نالی زیاتر به شکل و وشه ئاراییه وه خه ریک بووه تا نه ره رۆک و مه زموون. جاریک هه ر له و باره دا له کۆرپکی ئەده بیدا که خوشک و برای

عه ره بیهی لی بوون گوتم توخو ئەم شیعره ی نالی بۆ ئەم برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆرانه که فرچکیان به خورما گرتوه بکه نه عه ره بی بزاین بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان وا به خورمای خۆمالی شوبه اندوه که کوردیکی شاره زووری که لاش له پتی میوژخۆر شوبه اندوویه تی.

ده خیلتم بم نه خیلی یا روتابی

وه ها شیرین و سینه نه رم و دل ره ق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعر ی وا له تیفمان له عه ره بیدا له و با به ته وه نه بیستوه. هه موو ده زانین شیعر که وه رگێردا جوانی شیوه و شکل له دهس ده دا.

له پیتیدا گوتم ئەم کتیبه ش بێ که موکووری نییه. به لام تا ئیستا ش بێ وینه یه. له چەند جیگا نه زه ری خۆم له په راوێزدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی ته یوی له چاپ کردنه وه ی ئەم دیوانه دا بۆ ئەوه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانیکی که م غه فله ت و شه رح لیکراویان له ده سدابی به په له بوو هه قیشی ده ده می منیش نه متوانی چاکی پێ رابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردیکی ئەده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کورده کانی ده که م. نازانم کێ بوو نووسی بووی هه ر مالتیکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تاقه دانابی پیوسته دیوانیکی حافیزیشی له بن بێ.

منیش ده لیم خۆزگه هه موو ماله کوردیکیش دیوانی نالی له ژتیر قورئانی پیروژدا دانا بایه.

به هاری ۱۳۶۴

راوه تازی

سال درهنگ بو، پایز داهات، زهوی رهنگی بزرکا، شینایی نهما، تینی ههتاو کهم بووه، رۆژ چیان بهبهروهه نهما، شهو درپژ و درپژتر بوون، ههوا فینک بوو، ریز رندران، مشتاخ ههلهخران، بیستان له بهرکهوتن، برکه ههلهکیشران، جی تووتن شیو کرانهوه، ناویژه له بهراو دهرچوون، ئهستیر داریان لی راکیشرا، سهراچوه، قهوزهبان گرت، بناوان ههلهدیران، دهراو بوگه و لیل بوون، پاوان و ههلهسهوون پیخوست و بوژه بوون، پیوره وینجه داس پهپین کران، رهپسته کوئه پنج بوون، نهوهنده تیشهیان چهند پهلهکه بوو، سارده کیل دندووکهیان دا، کا و گزره له کادین کران، کوژه و پۆلکه و نهرمهگیا له تایه و گیشه دران، تفاقای زستان داخرا، دیم کیل بههسوای بارانی رهحمهت و ههقهپهلهی پایز، دیمهکار و ئیشکهکهندیان داچاند، جارچار ههوری سپی و تهنک بهدهم باوه بهپهله بهناسماندا تپهپین، چهند پریشکی بلاویان وهراندا، دلای شکارتهکهیلی بی زهویان داخوریاند و ترسان نهوهکوئه وندووکه دهغلهی ناو مالان بویان داچاندوون گهندهنی بن و بهجاریک قوت براو و بی سهلات بکهونهوه، دار و دهوهن خهزهلبان دا، میرگ و چیمه بی دیمه بوون، لاپالی بژوین بوونه رپچکه، نوالهی زهنویر کاتور کران، تهلان و بهندهن رووتانهوه، رووباری خورین له خورین کهوتن، ریبواری خورین له تهنکویان دا، سوار بو بوار نهگهپان، گیابهزوه بوونه ئیشکهک، دروو بوونه نهشتهر، تیکان بوونه پهیکان، پینکول و کونجی بوونه بزمار و دهرزی و له پیتی گالهوهپینی پیخواس ههلهچوون و گردهنشینیان کرد، بابردهله وهک لهشکری بهزیو و شکاو رتیترا، خوئی بو نهگیراوه، بلاو بوو، پووش و پهلاش وهک ترسهنووک و دووره پهریزان خوئیان له خواره بایان گرت، له نهدیو و پهسیو و بوودر و کهندالان خزین، ههوار خالی بوون، چادر و چیغ پیچرانهوه، سیپهک ههلهپهسیران، مهشکه بهرچیغیان تی ههلهکیشرا و لهبن میچی قورماوی نران، دۆدانه و شیر مهشک له خهواره کۆنان پیچران و له بهر ههویان و بیتلا بهسینگ داکران، نیرهی بی خیر ههلاوهسران، گوربس و پهتک ههلهویرزان، شهنگهپیری قولچاغهیان دارنی، بووهله و بهریبنکهیان شانوشان کرد، جامی مهردۆش و گادۆشکهیان لهبن پیپرک و ههرزالان ناخنی، بیژبنگ و دهستاریان وهکار خست تا زمهر بو زستانی دوور و درپژ گیشه بکهن، ساوار بهارن، پرویش بهبا کهن، بو دراو لی بکهن. کاکای شوان که له کویتسانی مهزن و ههواری سازگاری مهری له چرگه دهچهقاوه و دهمی دهلهوهری پر و تهر و ناسک دهن و جی له یهکی دهرنهدهچوو، بو خوئی لهسه بهردیک دادهنیشت و قامکی له بلویر

دهزاوت و نهوی لیلی دهده لیلی نهدهداوه و پاشای بهسهپانی خوئی نهدهگرت، ئیستا بلویری له مال داناوه، چونکه مهری کویتستان که لهنگ و لۆر و دهغهزداری تیدا نهماوه و بی چاوینی بی سمیره و ساکهتهی دووگی دهلیی لینگه دهستاره و پشتی گرتی لی براوه. کوا له نارانی قاقیر و کرار دادهمزرزی و دهچهقینهوه؟ له دهشتی کاکای بهکاکیدا په رهلهداوی، په په پهره پهره دهبی، ههر کرتکهی روو له لایهک دهکا، شوان نهگه رهک ددانی ماریش بی، پی پانگا پیشی بگری، تیکی بکاتهوه، مهری قهلهو و ساغ له نارانی بی لهوه رچۆن چیشتاوان مؤل دهخوا، پالینان کویر دهبهستی، شیوهخۆران رادهوهستی و شهوینان له ههوشه دا گیر دهبی؟ شوان دهبی چاویکی بیسته چوار چاو و خهو و خواردن له خو حهرام بکا، گورگی فیلبار و دز ههمیشه له کهلیندایه شوان بخافلینتی، سهگ بخیحینتی، تا کهلاک بستینتی، کام مهری شاز و قهلهوه برپینتی و نهگه ره خودای نهخواست شوان له خهو میتی و دهزینتی نهگرتی میگل رابدا و یهکی نههیلتی و ههمووی بخنکینتی، جا لهو حالده شوان کوا مهجالی ههیه له بلویر بتوورپینی و عاله میک و دهجۆش بینی؟

سالان لهم وهرزه دا که کاری دپهات کهم دهبوو، سواغ و پینه و پهرووی بان و دهرک و دیواران تهواو دهوو و ناوردوو دادهخرا، جهنگهی راوه تازی دههات. راوه تازی له میژه له کوردستاندا باوه. تا نیوهی دووهمی ئهه چهرخه زور بهداب و دهستوور دهکرا، ههرچهند ئیستاش کهم تا کورتیک ماوه، بهلام بهرهو نهمان دهچی. دیاره ههر رپوشوینیک بهسهر چوو، ئهه وشه و زاراوه و نامرزانهی پهیهندیان بهم رپوشوینهوه ههیه، لهسه زار و زمانان نامیتن و ورده ورده لهبیر دهچنهوه، تهنیا له بهیت و باواندا دهمیننهوه که تیگه یشتنیان بو بهرهی داهاتوو دژوار و نهستهه و گرانه، خو به ناشکوری نالیم فهرهنگ نووسیکی نهوتۆمان نهبووه و قاموسیکی وامان نیبه ئهه وشه و زاراوانهی تومار کردی و له نهمانی پاراستی، ئهه رۆژانه بو نووسینی ئهه وتاره په نام بو فهرهنگی تاقانهی کوردی بو کوردی «خال» برد، له ژیر وشه ی راو و تانجی و تازیدا شتی ای نووسیبوو کابرا گوته نی: «ئهزی تیدا شهرمهزار بوومهوه». بویه ویستم نهوی له بیرم ماوه و لیلی دهزانم لهو باردها بنووسم تا قاموس نوی دوارۆژمان که لکی لی وهر بگرن و نهو لاوانهی که وهک من نهدهبی فۆلکلوریکی کوردی بهخه زینهی زمان دهزانن سوودی لی وهر بگرن.

تازی یا تانجی و تاجی تۆرهمه سهگیتی درپژ، ناسک، شووش و لهسه لینگه. پیستی تهنک و نامال رووتهیه، جوان و ژیکه لهیه، گوتوویانه: «تازی نازادهی سهگانه» توند و تۆله، باش لینگ دهدا و بهدهوامه و بهکه لکی راو دی، تازی تا زهنگهی بهرزتر، تهنگهی گورجتر، کهفلهی بلیندتر، پشتی راکشاوتر و نامال کوورتر، پهنجهی شووشتر، سهر و

کهله و دهم و له مېوزی باربکتر و په قتر و درېتر بې په سندتره.

وهک هموو توره مه سه گیک به نیری ده لاین گول و به مپی ده گوتری دپل، گول هم همیشه بو جووتبون ناماده، به لام دپل جارېک یا دوو جار و به دای، زور پیشتر نیشانه ی و به هاتنی دیاری ددها، جا نه گهر خاوه نه که ی بخوازی زووتر با بگری باشتی تیر ده کا تا قهله و بی و نه گهر به پیچه وانه نه یه وی ئاوس بچ نه وه له ژووریک تاریکدا ده بیه ستیته وه تا له ر و لاواز بچ و له با بچیتته وه. جووتبونی تاثیرش وهک هموو جسنه سه گیک «پیوهروانی» پچ ده لاین، دپل و گول پیکه وه ده نو سین و تا ماوه یه ک لیک جوئی نابنه وه، ته نانه ت نه گهر له زمانی کوردیدا به زایینی هموو نینو کدار و گوانداریک «جگه له مالوس که سمداره» ده لاین تره کین - له شیر هوه تا مشک - په نگه بویه بی که زوریان بیچوو ده بی. تاثیرش و سه گیش له وان ه لئاویرن، ده لاین دپله تاژی به حه فتا شه و و رۆژ ده تره کتی. به و نه ده توتکه ی به زگیک ده بی ده لاین کوخیک، دپلنیک له سیوه تا یازده توتک ده ینی، دپله تاژی هشت گوانی هم بهر نه و بهری هیه، توتکه تاژی له پیشدا چاوی نو ساه و نایینی، پاش چند رۆژ چاوی ده پشکوئی، به قسه ی کونه راوکه ران ه وه ل توتک و ناخر توتکی کوخیک له وانی دیکه باشت درده چن، توتکه تاژی زو فیری تیکوشین خوارن ده بی و ئیتر نیازی به شیر ی دایک نامینی، دپله تاژی تره کیو پیوسته زور باش به خپو بکری و تیر بی، دنا زبانی خور و مالانگه ر ده بی و په کی راوکردنی ده که وی، توتک که ژبه له بو، گوجوکی پچ ده لاین و له خو به وه فیری راو پیچکه ده بی، راو پیچکه کردن ته مرینی ریکه وتن و راو فیربونه. گوجوکیک بو نه وانی دیکه ه لددی و نه وی تربش رپی ده که ون. راوکه ری کون ده لاین هه ر گوجوکیک ه للات دیاره... له خوئی پاده بینی و به گه وره بییش له وانی دیکه چیتر و خیرا تر و به کار تر ده بی، گوجوکیک به ساله وه ختیک سونوو یا سونوی دپته وه و پچی ده لاین شهک، نیشانه ی سون هاتنه وه نه ویه که گول له کاتی میزکردندا لاقی ه لددینی، پاش سالنیک ده بیته خه رت و نه مجاره ته مه نی به خه رت حیساب ده کری. خیرایی و خویرایه تیبی تاژی تا نه بیته خه رت دیاری ناکا، وا ده بی شهک نوره ش ناکا و که چی به خه رتی زور چچ ده بی و به پیچه وانه شه کی خیرا خویری درده چچ.

په نگه کانی تاژی:

تاژی په نگی جوړ به جوړی هیه، سپی، رهش، سوور، نه باتی، شی، خه زال، بوړ، تاله، شله، خورمای، خه نه بی، گورگی، پلینگی، قه زوانی، بازوو، بوژقاجی و به لهک، شه لهک، سووربه لهک و شین به لهک.

ده نگه کانی تاژی نه مانه ن:

لوورانن، نوورانن، قرووسکانن، نووزانن، مرانن و ناسکانن.
سیفه ته کانی تاژی:

چچ، خیرا، تیز، پهل، په شکوژ، خو شپست، به درست، هه رزه، قرخه مه رس، ده مسارد، ده مگه رم، به هه لم و به ده وام.

تاژی به کاری راوی ئاسک و کیتی و که رویشک دی، چیترین و باشتین و به کارترین، تاژی ئاسک کوژه، من کویتستانیم و ئاسکیش له دهشت و گه رمیان ده ژی و له راوه ئاسک شاره زانیم. ماموستا عه لای په حه تی له کتیبی «کوردواری» باسی راوه ئاسک ده کا من به نه زانی خو مه وه به دل م نه بوو، پیم و ابو هه له ی تیدایه، نه ما پیره به گیک جاف جارېک باسی راوه ئاسکی بو کردووم نه وه بو تان ده گپرمه وه، راست و دروی و به بال به ستوی خوئی ده یگوت: زه مانى ده سه لات و باوی به گ و پاشاکانی جاف که کوچه ر و په و نه بوون باشتین تاژی و په سه نترین نه سپ له نیو جافاندا هه بوو، له موکریانیش ناویانگی نه سپی جافان بووه - په نگی راست بی چونکه له عه ره بان نیز بکن و جسنه نه سپی عه ره بییش له دنیا دا مه شه و ره - ده یگوت: «پاشاکان تیبه سواریکی باشیان هه لده برارد، تاژی به کانیان وا فیرکردبوو که راویان داده به ست و رسته یان هه لده کیشا و تاژی خوئی داوینه پیشکوئی سوار و مات ده بوو، که ئاسک هه لده هات سواران به و نه سپه خو شبه ز و به کارانه وه دیان په تاند تا ده یانزانی شه که ت بوون نه مجار تاژی به کانیان به رده دایه تا له خوئی ده گه وزاند، هه موو راوکه ریک خه نجه ری ده به ردا بوو و، کیردی ده بان و تیزی له دیوی ژووری خه نجه ردا له کالان چه قانده بوو به و کیرده سه ری ئاسکیان ده بری و رفیسکه یان کون ده کرد و له به ن سامورته که یان هه لده کیشا و به ته ریزه ی نه سپه وه ه لیا ندا وه سی.

کورد به هه موو گیانداریکی گواندار و سمدار که که وی و رام نه بی ده لاین کیتی، له کیتوه سه رکه ش و شاخه سه خت و رژد و هه له مووت و زهرد و ماهه کانی کوردستاندا کیتی ده ژین، که له کیتی، گاکیتی، شور، یه کجار که م بوون و له وانه یه په گه زیان له م حاله دا له مه ترسیدا بی و هه ر نه میتن و نه مبیستوه نه وانه به تاژی راو بکرتین، بیستوتانه که کیتی به تاییه تی رۆژانه له شاخی هه ره سه خت و په و زه ی نه سته م نایسته وه، ده لاین هه ر جیگایه کی شاخ بارانی وی بکه وی کیتوبش ده توانی پیدایه پروا، دیاره تاژی له جیگای وا کار ناکا.

بو راوه کیتی به تاژی به رده گه ده نینه وه. کیتی که له م شاخه وه بچیتته شاخیک تر تیره گ به رندا، یانی به جیگایه کدا ده روا که هه ردووک دیوی کیتی لی دیار بی، جا راوکه ری

شاره‌زا، تیره‌گیتی ره‌چاو ده‌کهن و حاشارگه‌ی لی دروست ده‌کهن، ئەگەر گوینی و گیا به‌رزلی لی هه‌بێ، کۆخته‌یه‌کی دوو میتری یا که‌متر ساز ده‌کهن و خۆیان و تاژییه‌کانیان له‌ویدا مه‌لاس ده‌دن، ئەگەر ئەوه‌یان بۆ نه‌لوا و ارشی به‌رد دروست ده‌کهن، کیتومال به‌ریکی شاخ به‌هه‌را و هۆریا و ته‌ق و ره‌ق و چه‌قه‌ چه‌ق ده‌ته‌قینن تا چه‌یوان به‌ترسی و، به‌تیره‌گدا به‌په‌رته‌وه‌ شاخی ئەوه‌یه‌ر و له‌وه‌یه‌ره‌گه‌ هه‌له‌نگۆی، ئەگەر مه‌ودای نیوان دوو کیتو به‌رین بی له‌ دوو جیگاوه‌ به‌ره‌گه‌ی بۆ ده‌گرن. تا ئەگەر تاژی پێشه‌وه‌ راستی بکه‌ن به‌سه‌ر به‌ره‌گه‌ی دووهمدا بکه‌وی و رزگاری نه‌یه، تاژی قایم و به‌هه‌لم و فیلاوی نه‌بێ نه‌ ده‌گاته‌ کیتی و نه‌ ده‌ویری خۆی لی‌دا، به‌ران و نیتری قه‌یره‌ ده‌س ده‌که‌نه‌وه‌ و به‌گژ تاژیدا دینه‌وه‌ و به‌شه‌قۆن تیی هه‌لده‌دن و برینداری ده‌کهن، وا ده‌بێ ده‌شیتۆپین. به‌لام تاژی که‌ فیلاوی بوو، هه‌ر له‌ پاشرا له‌ کیتی رۆ دێ و که‌ بۆی هه‌له‌که‌وت، باتووی ده‌گرێ و پرستی ده‌برێ، راوکه‌ر ده‌لین هۆی ئەوه‌ی تاژی ده‌گاته‌ کیتی، ئەوه‌یه‌ کیتی له‌ هه‌لاتندا زۆر ئاوران ده‌داته‌وه‌ و مه‌حتهل ده‌بێ، ده‌نا زۆر به‌باز و بردتره‌، کیتی به‌ته‌له‌ و شتی دیکه‌ش ده‌گرن که‌ دیره‌دا جیی باس نییه‌.

نه‌خۆشییه‌کانی تاژی:

سه‌گ بایی، شانهره‌قه، شه‌که‌گه، سه‌بنیسی، هاری، سووزنه‌ک.

راوه‌که‌رویشک به‌نازی:

که‌رویشک گوانداریکه‌ که‌ نینۆکی هه‌یه، گیا خۆره، کلکی زۆر قوله‌یه، تووکی نه‌رمه، درێژی له‌ به‌رزایی پتره، پێشوو له‌ پاشووی کورترین، به‌باز و قنه‌ ده‌روا، گوپی زۆر درێژ، سه‌ری له‌چاو له‌شی زۆر گه‌وره‌یه، چاوی زه‌ق و له‌روون و نانوقین. زیاتر به‌چاوان ده‌بیندریته‌وه، ده‌لین مییه‌که‌ی چه‌یز ده‌شوا، ده‌تره‌کی و زه‌و و زووی زۆره، له‌ جیگای سارد و گه‌رمدا هه‌یه. له‌ بژوینترین کۆیستانانی کوردستاندا و گه‌رمترین و کراپترین بیروونی عه‌ره‌بستاندا ده‌ژی، به‌بێچوووی ده‌لین به‌چ و که‌ په‌ره‌وازه‌ بوو و توانی توند رابکا «سه‌پسین» ی پێ ده‌گوتری، به‌رواله‌ت به‌که‌جرا به‌سته‌زمان و بی ده‌سه‌لات و ترسنۆکه‌ و له‌به‌ر هه‌یچ گیاندارای چوارپێ و بالنده‌ی پچووکی راوی ده‌س ناکاته‌وه، که‌چی دوژمنی وه‌رزیر و ره‌زه‌وان و بیستانچییه. تا ده‌ستی له‌سه‌ر دا بنی به‌زه‌ر و به‌دغه‌ره، به‌رۆژ له‌ لاندای خۆی مه‌لاس ده‌دا و به‌شه‌وه‌ ده‌گه‌رێ و ده‌له‌وه‌رێ، هه‌یچ ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناوه‌رد و، ره‌پسته‌ ته‌نانه‌ت خۆیان و خه‌رمان وه‌ک به‌لا وایه. بۆیه‌ وه‌رزیر و باغه‌وان رقیان لییه‌ و به‌ته‌پکه‌ و ته‌له‌ و خورده‌ و داو ده‌بگرن. گوشتی ده‌خوری، ده‌لین ته‌مه‌نی

به‌وه‌را دیاره‌ که‌ هه‌ر ساڵه‌ کونیتی له‌بن کلک ده‌بێ.

نیزیکه‌ی سی، چل ساڵ له‌وه‌ی پێش که‌م ساحیب ملک و ئاغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، رمووده‌ی راوه‌که‌رویشک نه‌بێ، دیاره‌ ئەم کاره‌ش به‌سته‌ به‌ده‌ست رۆین و نه‌رۆینه‌وه‌ بوو، ئاغای ده‌وله‌مه‌ند رسته‌یان له‌ ئاوریشمی ره‌نگاوه‌ره‌نگ ده‌هۆنییه‌وه‌ و گولینگی سیم پیتی جوانیان وێ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له‌ باسکی راسته‌ یا راست و چه‌پ له‌ شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له‌ قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ئاوریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زیو ته‌نانه‌ت زیریان لی ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی رسته‌یان له‌ ئالقهی قه‌لاده‌ هه‌لده‌کیشا. ئاغای دێ به‌خۆی و باب نۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه‌ ده‌چوو ره‌وا، له‌و جیگایه‌ی زانیسیان که‌رویشکگره‌ راویان داده‌به‌شی و سواری سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیو یا بانوو سواریک به‌تاژییه‌کی کارامه‌وه‌ سه‌رراوی ده‌گرت، سه‌رراو ده‌بوو له‌پێش سواریاندا بی و چاوی له‌لای خورای بی تا ئەگەر که‌رویشکیان له‌ داوینی تیه‌به‌ردا وریا بی و بزانی روو له‌ کام لا ده‌کا، ئەو ده‌بوو راسته‌ و راست له‌ پێشدا بی، ئەگەر تاژی خواره‌وه‌ نه‌یانکوشت و به‌ماندوویی گه‌یشته‌ سه‌رراو ئەو تاژییه‌که‌ی خۆی به‌رداتی، ده‌بوو تاژی سه‌ره‌وه‌رۆژیر به‌رنه‌دا و راوه‌ستی تا که‌رویشک که‌میکی لی رته‌ ده‌بێ، به‌رراو سواریک بوو که‌ باشترین و چیتترین تاژی پێ بی و که‌میکی له‌ دوا سواریانه‌وه‌ بی تا ئەگەر که‌رویشک پاش راو بکا، تاژی خۆی تیه‌به‌ردا، سواریه‌کانی دیکه‌ که‌ نیوانیان پێنج شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تاژییان پێ با یان نه‌با، ده‌بوو له‌ ریکی یه‌ک برۆن و هه‌ر که‌سه‌ له‌لای سه‌رووی خۆی ورد پروانی و هه‌ول بدا هه‌یچ بنچک و به‌ردیک نه‌بویری، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواریان که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندرا وه‌ یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه‌ و کویره‌ و لانی شه‌وی دینی نیشانه‌ی ئەوه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌وره‌به‌ره‌یه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالی بکه‌ن سه‌ف راستتر و سواری خورترین، ورد پروانن و نه‌یویرن. که‌م وایه‌ که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و ریکویتی و سواری ئارام، بویری را بکا، خۆی له‌ لاندای مه‌لاس ده‌دا و له‌ عه‌ززی ده‌خا. راوکه‌ری لیزان به‌ته‌مال ده‌بینیته‌وه‌.

ئهو سه‌رده‌می داب بوو ئەگەر نۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مالی دیباوه‌ ده‌بگوت: «نۆکه‌ری ئاغای خۆم و راوکه‌رانم پێ ده‌لین هۆی ته‌ماله‌!» عاده‌ت و ابوو ئاغا و خزمه‌کانی ته‌ماله‌نه‌ بدن به‌و راوکه‌ره‌ و خه‌لاتی بکه‌ن، سواری له‌ ده‌ره‌ی ته‌مال کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیه، گولێ گولێ، حه‌یران و گه‌لۆبان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زورنا و سن ته‌پلشیان له‌سه‌ر لی ده‌دا، ئەگەر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ئاغای گه‌وره‌ بۆ سه‌یر ده‌چوونه‌ راو نه‌ک بۆ راوه‌گۆشت، جا بۆیه

ئهسپيان وهسهر دهپهراڻد كه هه لئى و تاژى تى بهردهن، دوو يا سى تاژىيان تى بهردهدا، ئى وابوو چى و دههگهرم بوو گوربىستىكى نهدهبرد و له سهفى سوارانى دههدهكرد و هه لئى دهگرت و ئى وابوو خيتر و پهل و دهمسارد بوو، چهند جارى دهگيپراوه، لئى دهدا، تىي رۆدههات تا ههر خۆى يا تاژىيهكانى ديكه دهگهينه نۆره و هه لئيان دهگرت، تاژىي رهسهن كه كهرويشكى هه لئدهگرت نهديهشه مزاند يا بهدهمهيه وه دهگرت يا چه مۆلهى له سههر دادهدا، سوارىك دادهبه زى و سهرى دهبرى و وه بهن سامورتهى دهخست، ئه گهر تاژى خوتىرى بايه نهديهشكانده وه و خوارهى پى نهدهكرد و كهرويشك رزگار دهبوو، ئه گهر باشتر بايه راستى دهكرد و دهيكه يانده سههر راو يا له كونى دهكرد، كهرويشك هه ميهشه بو ليقه وه مان كونىك رهچاو دهكا، بهلام تا زۆرى بو نهيه ناچيسته كونه وه. سههر راوى شارهزا لاي كونىيان لى دهگرت وا دهبوو له زاركى كوندا داده نيشتن و ئه وىش خۆى له باوهش داويشتن. ئه گهر چوو له كونيشه وه به پيچهك دهريان دههينا، له هينديك مه لئه ند به ته مال ده لئى «دياردى».

خۆشترين كاتى راوه كهرويشك پاش بارانه. چونكه كوتيره و لاني تازه له دووره وه دياره. وا ده بى كهرويشك له و كاته دا كۆنه لان دهكاته وه كه ئه وىش دۆزينه وهى بو راوكه رى شارهزا هاسانه، جگه له وه بهر پيى تاژى كه رووت و بله، نه رم ده پيسته وه و ترسى كاله درانى ناميى، بهر پيى كهرويشك كولكنه و قور دهگرى و باشيش ناتوانى رابكا و پيى ده لئى كه لاشه كردن، ئه و سهرده مه زۆرى پى ناچى و وهختى نينو ك شكين دى. كه وشكه به ند په يدا بوو و كهرويشك لان به ره ژىرى كرده وه و ره پسته و باغى پاوانى داوه بهر په لامار هيند قه له وه ده بى كه ده لئى گورچيله ي ده به زيدا ون بووه، ئه مجار به سههر زهوى به ستراو و ره قدا وا هه لئى ههر ويزه ي له بهر پيى دى، تاژى له ترسى هه لئى خليسكان و نينو ك شكان ناويى توند رابكا، ههر تاژىيه كى له كاتى نينو ك شكين و سيخوار له پشتدا بگاتى نايابه. كه نوابه فرى هه وه ل كهوت و بارنى نه كرد باسى سهرى كهرويشكه، چونكه شوئى ده گه رى و به پيشووى كورته وه ههر ده ر ناچى. ئه و گيانداره بهر پوه لئى گيل و گيژه كه زانى شوئى ده گه رى زۆر فيله زان ده بى، شوئى جووته يه، پاشووى به جووت وه پيش پيشووى دهخا، راوكه ر كه تووشى راسته شوين هات ده زانى كهرويشك يا چۆته شه و گه ر يا گه راوه ته وه و به په له ده يگي رى تا ده گاته «دوولايى»، دوولايى ئه وه يه كهرويشك به سههر شوئى خويدا ده گه ر يته وه، له جىگايه كى بازىكى بليند داوى و له سههر كه له كيك يا قه دى ره وه زىك ده كه وى، ده بى راوكه ر به قه راغ دوولاييدا پروا و نه يشيلى تا بزاني كهرويشك له كوئى بازي داوه و وريا بى پاش راو نه كا و بازه نه بى، «هه زاره» ههر وهك دوولايى وايه، به لام كهرويشك چهندين جار به شوئى خويدا هاتوچۆ ده كا، وا ده بى

ههر له نيو هه زاره دا ده كه وى، وا ده بى ديسان بازىكى دوور داوى و له ههر جىگايه ك كهوت مات ده بى. شوئى گي رى باش له فيل و هه زاره و دوولايى كهرويشك ده كا و ده يدۆز يته وه. «كوتره» ئه وه يه كه كهرويشك داوى هه زاره و دوولايى به قه د جى جى خوئى نيك به ده وه ده گه رى و ئه وه نده ي پيدا دى و ده چى كه كهس سه ره ده ر له شوئى ناكا، راوكه رى شوئى گي رى ده بى زۆر به سه رنجه وه ده وه رى كوته بدا، كه نه رۆ يسيو ئه وه دياره له نيو كوته دايه ئه وه دم ده بى وه نيو كوته بكه وى، تا يا بيدۆز يته وه يا ناچارى بكا هه لئى. كه به فر زۆر بوو و به فر به سه ريش نه بوو كهرويشك رونوو به فر ده كوئى و ده چي ته نيو به فر وه، به وه ده لئى «خوزه»، كهرويشك له خوزه دا به وه دياره كه جىي هه ناسه هه لئى شانى زهرد ده بى و دياره ليره دا فيلئىك ده كا به بن به فر دا ره هه نديك ده كوئى و له چهند جىگا خوزه ديارى ده دا. بو ئه وه ي ئه و فيله شى لى بېرن، يه كيك به تاژىيه وه له نيوه راست راده وه ستى و ئه وانى ديكه خوزه كان ده شيلىن، كهرويشكى خوزه زياتر ناويى رابكا و به ده ستى ده گي رى. له پيشدا گوتم كهرويشك تا زۆرى بو نهيه ناچيسته نيو كون كه چوو نيو كون و ديار بوو و ده ستى نه گه يشتى، دارىكى نه رم و دريژ دىن سهرى له له ده كهن و له تووكى كهرويشكى باده دن و به م داره ده لئى «پيچهك». ئه گه ر به وهش نه هاته ده ر، ئه مجار ته له ي لى داده نينه وه و ده يگرن، له مانگى ره شه مه دا راوه كهرويشك داوى دى، هه م لاواز ده بى و بو خوار دن نايى هه م با ده گرى، به ناوبانگه ترين چيشتىكى له گوشتى كهرويشكى دروست ده كهن «سهنگه سي ره»، له كابانان بېرسن چۆن ساز ده كرى!!!

راوه رپوى به تاژى

كام مندالى كورده ناوى رپوى نه بىستى، سه دان ئه فسانه له سههر رپوى له فۆلكلۆرى كورديدا هه يه، خۆ له په ندى پيشينيانيشدا ئه وه نده باسى رپوى كراوه ههر مه پرسه وهك: رپوى خۆى له كونه وه نه ده چوو قانگه لاشى به كلكيه وه ده برده ژوور، رپوى ده مى نه ده گه يشته ترى ده بگوت ترشه، رپوى كىچى ده كه ولى كهوتوه، رپوى خۆى له ناوى خور نادا، راوى رپوى بو كه و لىيه و سه يرى له راوه رپوى خۆشتره، وهك رپوى سېر مه خۆزه...

رپوى به راستى جانه وه رىكى فيلاوى و مه كرابزه، نه وسن و به زه ره، هه موو شت ده خوا ميوه و گوشت و شتى وا، دوزمنى كهرويشك و مشك و بالنده يه به تايبه تى بالنده ي پيروه. ئه وه نده ي كهرويشك بو باغه وان و وه رزىر خراپه ئه وىش ئه وه نده بو ئه وانى بالنده ي كهوى و مالى راده گرن جىگاي مه ترسييه، تووشى ره وه قه له موونىك بى تا قى لى ده برى، مريشك و جووچك ههر ناھيلى، له كىتووش هه ميه شه له كه و و سوئسكه و

ئەگەر ئەویش بۆی نەهاتە دەر تەلەى لى دادەنيمه وه ئاخري پيئوه دەبى .
 رېبوار گوتى:
 - كەوابوو، بۆ رېبوارى خودا ماوه و بەس!

زەرەكەو و ھەوپردە لە كەمىنداىه، تەنیا كارى چاكى خواردنى مشكى كىئوى و بەچە كەرويشكە، بەلام ئىنسان فىللى لەویش دەپرى، بەراستى راوه رېبوارى سەبرى خۆشە، رېبوارى لە كوردستاندا زۆرە، وەك دەلێن راوى بۆ كەولییە، دەنا گۆشتى ئەگەرچى دەبخۆن، زۆر دزىو ناشىرىنە، دەلێن وەك گۆشتى ژووشك بۆ بادارى دەرمانە.

بەراستى ھەقىانە ئەو كەسانەى دەلێن «سەبرى لە راوه رېبوارى خۆشترە» راوه رېبوارى زىاتر بەپىدە دەكرى، رېبوارى وەك كىئوى كە ترسا ھەمىشە تىرەگى كىئو دەگرى و بۆ كىئوتىكى دىكە دەپەرتتەو. ديارە لە كىئو و شاخى ئەستەمدا ناژى. لە ھەموو جىگاىەك تەنانەت لە دەشتى نەرمانىش ھەبە، دوو دەستە كىئومال كىئوتىك دەتەقېنن و ھەرا و ھۆرباىەكى زۆر دەكەن تا رېبوارى بترسى، راوكەرىك لە حاشارگەدا بەرەگەى لى دەگرى تا كىئومالەكان رېبوارى وا دەتەقېنن بەسەر بەرەگەدا بكەوئ، ئەودەم بەرەگەگر تاژى تىبەردەدا. تاژى دەرناچى، بەلام دەستى دەگەل دەكاتەو، گازى لى دەگرى، بەنىئۆك دەپرىنى، تاژى كارامە ھەول دەدا لە پشت ئەستۆى رۆبى و رايوھشىنى تا لە كارى دەخا يا لە قەفەزى پشتى رۆبى و ھەلبدىرى تا برستى لى دەپرى. بۆ راوه رېبوارى پىئوىست ناكە تاژى خىراپى، ئەسلەن تاژى پەشكۆز و چى لە رېبوارى بەرنا دەن تاژى رېبوارى كوژ ئازا و قايم بى باشتەر نەك تىژ و گورج. دورپە يا «دوورپەگ» بۆ راوه رېبوارى باشتەر. دوورپەگ وەك لە ناوەكەىەو دەيارە جىسنە سەگىكە لە جووتىونى سەگ و تاژى پەيدا بوو، جا فەرق ناكە گۆل، سەگ بى يا تاژى، ھەرچەند ئەگەر گۆل تاژى بى دوورپەگ جىوانترە. دوورپەگ لە باسكە سەگ پرووتەر و بەرزەلىنگتر و لە پاش تاژى لە ھەموو جىسنە سەگىك توندتر رادەكا، ئى زۆر خىراپان لى ھەلدەكەوئ كە بۆ راوه كىئوى و كەرويشك تەنانەت گورگىش بەكاردى، تۆرەمەى دوورپەگ و تاژى، پى دەگوترى «قەدەم».

خوتنەرى خۆشەووست! بەم باسە دوور و درىژە ماندووم كردى با نەقلتىكى خۆشت بۆ بگىرەمەو، كەمىك بىبەو سەرەخۆ، دەلێن رۆژتىك رېبوارىك تووشى راوكەرىك ھات، تاژىبەك و تۆلەىەكى كونى و دارىكى درىژ و تەلەىەكى پى بوو، گوتى: كاكە ئوغر بى، چ دەكەى؟

- دەچمە راوه رېبوارى.

- ئەوانە چن پىتن؟

- كاكە ئەگەر رېبوارى لەبەرم ھەلات، ئەو تەلەىەكەى تى بەردەدەم، ئەگەر كوشتى باشە، دەنا لە كونى دەكا، كە كۆنەكە زۆر قوول نەبوو ئەم دارەى لى پىچەك دەدەم، دەبىھىنمە ئەگەر زۆر قوول بوو، تۆلەكەى لەبال دەكەم.

نه‌ورۆز

له‌باره‌ی نه‌ورۆزی پیرۆزدا زۆر شت گوتراوه و نووسراوه. میژوونووسان ده‌لێن ئه‌و رۆژه که ئاور دۆزراوه خه‌لک کردیه جیژن و ناوی نا نه‌ورۆز، یا ده‌نووسن ئه‌و رۆژه که کاوه‌ی ئاسنگه‌ر له زه‌حاک‌ی خوینه‌خۆر و زۆردار راپه‌ری و دوا‌یی به‌ده‌سته‌لاتی زۆرداران‌ه‌ی هینا، کرا به‌نه‌ورۆز.

ته‌نانه‌ت له هیندی‌ک براده‌ری شیعه‌م بیسته‌وه که چه‌زهرتی عه‌لی سلاوی خوی لێ بێ له‌و رۆژه‌دا له‌دایک بووه. هیچ کام له‌م بۆچوونانه بۆ په‌تکردنه‌وه نابن. دۆزینه‌وه‌ی ئاگر ئه‌و نیعمه‌ته گه‌وره‌ی خودا، راپه‌رینی کاوه و له‌ناخ رۆکردنی زه‌حاک‌ی زۆردار و له‌دایکبوونی چه‌زهرتی عه‌لی ئه‌و سه‌رداره به‌ناوبانگه‌ی ئیسلام هه‌موو بۆیه ده‌بن جیژنیان بۆ بکه‌ی، به‌لام بۆچوونی من له‌باره‌ی نه‌ورۆزدا بۆچوونیتکی لادیتیانه و کرمانجانه‌یه. له‌وه‌ش ناترسم میژووزانه‌کانی شارستانی پیم بلێن که‌ره کرمانجی میژوونه‌زان و نه‌خوینده‌وار ئه‌وه‌ت له کوی هیناوه.

من پیم وایه ئه‌م رۆژه پیرۆزه و ئه‌م جیژنه گه‌وره‌ی زۆربه‌ی گه‌لانی رۆژه‌ه‌لات پێوه‌ندی به‌ئابوورییه‌وه هه‌یه.

جا ئیجازه‌ بدن به‌کورتی له‌و باره‌وه بدویم. تا بزانی منی که‌ره کرمانج که‌نگی و له‌ کۆیم درسی ئیقتساد خویندوه‌وه تا قسه‌ی وا زل بکه‌م.

بابه‌ با نه‌خوینده‌واریش بم! خو ئه‌وه‌نده‌م له‌ خوینده‌واران بیسته‌وه که ئه‌و گه‌لانه‌ی به‌زمان گه‌لی ئیرانی ده‌دوین له‌ رۆژگارێکدا که نه‌ من ده‌زانم که‌نگییه و نه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی خۆیان به‌میژووزان و میژووناس ده‌ژمێرن بۆیان ساغ نه‌بۆته‌وه چه‌ند هه‌زار ساڵ ده‌بێ له‌ قه‌فازه‌وه سه‌ره‌وژێر بوونه‌وه و هه‌ر یه‌ک بۆ لایه‌ک رۆیشتن.

ئه‌م گه‌لانه هه‌موویان شوانه‌وێله و مه‌ردار بوون و ژبانیا‌ن به‌پێست و گوانی ئه‌م گیانله‌به‌ره خوین شیرین و به‌سته‌زمانه که زۆر زوو ده‌سته‌مۆ بووه، دابین کردوه.

پروونت بلیم خۆراکیان له شیر و پۆشاکیان له خوری ئه‌و حه‌یوانه بووه. جا بۆیه خۆشیا‌ن و بیسته‌وه و گه‌رمین و کۆیستایان ده‌گه‌ل کردوه و به‌دوای هه‌وار و له‌وه‌رگه‌دا وێل بوون و گه‌راون. نه‌ زۆر شاره‌زای نووسینه‌کانی «هیرۆدۆت»، «ته‌به‌ری»، «گزنفۆن»، «فردوسی»، «مینۆسکی» و «زیرنۆف» و ئه‌وانه‌م که به‌چه‌که‌ی کورد به‌رمه‌وه سه‌ر کاردۆخ و ماد و نازانم کێ و کێ؟...

به‌لام ده‌زانم کوردیش یه‌کیک له‌و گه‌لانه‌یه له‌پێشدا شوانه‌وێله بووه ئیستاش ئه‌گه‌ر کاره‌ساتی رۆژگار لێگه‌رێ که‌یفی له‌ شوانه‌تییه و ولاته‌که‌شی بۆ ئاژه‌لداری یا به‌زمانی ئیمپۆ دامداری و دامپه‌روه‌ری ده‌نالی.

ئیستاش هه‌رچه‌ند مه‌رداری له‌ کوردستاندا به‌داخه‌وه زۆر که‌م بووه و دامپه‌روه‌ره‌کان کاتی به‌ران تیبه‌ردانیا‌ن گۆریوه، به‌لام ئه‌و دابه هه‌ر نه‌گۆراوه، هه‌ر که‌س که‌رتکه مه‌رپێکی بێ ئه‌و رۆژه به‌ران ده‌مه‌ری ده‌کا، میوانداری له‌ جیرانان ده‌کا، میوژ و خورما و شیرینی ده‌دا به‌مندالان و ئه‌گه‌ر خه‌لاتیکی زۆر باش بۆ شوان له‌ ئه‌ستۆی به‌ران نه‌کا، کاک‌ی شوان نایه‌لی به‌رانی په‌نگاو بچینه‌ نیو میگه‌ل.

به‌لام زۆر دوور نییه هه‌ر به‌بیری من مه‌ردار له‌ ئاخ و ئۆخری مانگی میهر به‌رانیان ده‌ مه‌ر کردوه و جیژنی میهره‌گانیا‌ن بۆ کردوه. دیاره ئه‌و جیژنه ئه‌وه‌نده، گه‌وره بووه که عه‌رب و هریان گرتوه و کردوویانه به‌میهره‌جان و به‌هه‌موو رۆژی خۆش ده‌لێن میهره‌جان.

مه‌ر به‌پینج مانگ ده‌زی پێشینیان ده‌لێن به‌رخ پاش سه‌د رۆژ رووحی وه‌به‌ر دێ و مه‌ترسی به‌ر ئاویتن که‌م ده‌پیتته‌وه. جیژنی سه‌ده که ئیستاش له‌ زۆر شوینی کوردستان ده‌یکه‌ن و پتی ده‌لێن «بیلن دانا» پێوه‌ندی ده‌گه‌ل ئه‌م باسه هه‌یه. دوو مانگ پایز و سی مانگ زستان ده‌کاته پینج مانگ و له‌ شوی ئه‌وه‌لی به‌هاردا زه‌وی مه‌ر دێ و جیژنی هه‌ره گه‌وره‌ی مه‌رداره.

پیم وانییه پێوستی به‌روونکردنه‌وه بێ به‌رخ‌ی مه‌سته شیر پاشی سیزده رۆژ ده‌بێ له‌ کۆز ده‌رکێ و به‌زاوه‌ماک بیبه‌یه له‌وه‌ر. ئه‌وه‌ش سیزده به‌ده‌ره‌که‌مان.

ئه‌وه‌یه بۆچوونی منی که‌ره کرمانج که له‌ ژبانی باوکم به‌سه‌ر مه‌ر راده‌گه‌یشتم و گه‌رمین و کۆیستانم ده‌کرد و به‌په‌سپۆری ناوبانگم هه‌بوو. به‌لی ماوه‌یه‌کی زۆر وێرای شوانی شه‌وه‌گه‌ر و شه‌نگه‌بیری توند و تۆل له‌ کۆیستانه جوانه‌کانی کوردستانی په‌نگین ژبانم راپاردوه.

زۆر پالینیا‌ن له‌ منداره مانگدا بۆ ئه‌وه‌ی شوانه‌کامان نیوه‌رۆ، خه‌وی بۆ بکه‌ن و شه‌وانه مه‌ر بره‌تین بۆ خۆم ده‌ستم داوه‌ته گۆچان و چوومه به‌ر مه‌ر و له‌و وه‌ختانه‌دا بووه شیعرم به‌ته‌بیعه‌ت و خۆرسک و ژبانی کورده‌واری هه‌لگوتوه.

جوانترین دیهن

نهدی و بدی نیم، وهک کارگ به شریخه‌ی هه‌وری به‌هار هه‌لته‌توقاوم، نه‌گه‌ر هه‌لۆی به‌رزه‌فری نه‌بم بازی چاو دووراییش نیم، نه‌گه‌ر شیری خه‌وتوو نه‌بم خو‌رپوی گه‌پیده‌م.

نازپه‌روه‌رده و هه‌تاو نه‌دیو نیم، جه‌فاکیش و جیهان دیدم. گه‌رمین و کویتستانم لیک داوه، هه‌وراز و نشیوم برپوه، دهشت و بیروونم پیواوه، به‌رکه و رژد و ته‌رت و ته‌لانی نه‌سته‌مدا سه‌رکه‌وتووم، به‌خپ و شیو و دۆلندا تی په‌ریوم، له‌گه‌وه و کویره‌ری و لاپالان هه‌لاوم.

له‌کیوی سه‌رکه‌ش و شاخی هه‌له‌موت و هه‌زار به‌هه‌زار ئاره‌قی ماندویی و شه‌که‌تیم نه‌ستریوه. له‌زیی خو‌ر و چۆمی مه‌ندم داوه. له‌ده‌روو و گه‌رو و گایان ئاوابووم.

له‌بناری کیویکی به‌رز و په‌قن و سه‌خت و قوچ له‌دایک بووم، به‌ژه‌کی شیره‌ژنیتیکی کورد رۆژوووم کراوه‌ته‌وه و فرچکم گرتوه، له‌سه‌ر بیژینگ له‌فیلی ئال و شه‌وه پاریزراوم، گوێزه‌بانم بو‌کراوه و له‌لانک نراوم، سه‌ر سینگم پی‌دادراوه و به‌ده‌سرازه پیچراوم، لایه‌ لایه‌ی کوردیم بو‌کراوه و گولزاری موت و مووروو و کووژه‌که و گوئی ماسیلهم بو‌ هه‌لاوه‌سراوه، داره‌ داره‌م کردوه، به‌په‌وپه‌وه پیم گرتوه.

به‌شیر و ماست و توئی شیر و په‌نیر و مه‌یله و لۆرک و شیریز و رۆن به‌خپو کراوم، ئاوی سارد و زولال و پروون و بی‌خه‌وشی کانیاوم خواردۆته‌وه.

ژیوه‌له و په‌ه‌وازه بووم، له‌نیو باخ و باخچه‌ ئالووبالوو، گیلاس، شیلانه، هه‌رمی، سیو، تری، بادام و سنجووم رنیوه، له‌بیستان، هاروی، تریزوو، کالیار، شووتی، کاله‌ک، گرکه و فاته‌ بۆرم خواردوه.

له‌داره‌ گوێزان جۆلانه‌م هه‌لاوه‌سیوه، به‌سپی چناری به‌رز و لووس هه‌لچووم، شه‌وی مانگه‌شه‌و، قه‌ره‌قهری و خوشاردنیککی و هه‌یجۆبه‌نم کردوه.

به‌رۆژ هه‌لووکین، توپه‌راکردنی و هه‌مزله‌م کردوه، گه‌وره‌تر بووم فیری میشین و جگین و نه‌سه‌که‌مله بووم. به‌جورابین و کاله‌مستین و فه‌نه‌ی بیده‌نگ و گه‌ره‌لاوژه، شه‌وانی دریزی ساردی زستانم گه‌یاندۆته‌ رۆژ، مژ و ته‌م، هه‌ور و هه‌لا و کرپوه و باران و به‌فری سپی و خاوتینی یه‌ک نوام دیوه.

گه‌بیومه‌ ته‌مه‌نی می‌مندالی، فیری سواری و راو بووم، ریمبازی و شه‌پانخویی و ته‌راتم دیوه‌ ته‌قله‌م داکوتاوه، جلیتم هاویشتووه و پی‌دادراوه.

ده‌ستم به‌جله‌و جه‌مام بووه، به‌لام نه‌سپم له‌سه‌ر گولی مافوره‌ گنپه‌راوه‌ته‌وه، شوینم گنپه‌راوه، شینکه‌ی مات و مه‌لوولم له‌خوزه و گه‌رمه‌لانی ده‌رپه‌راندوه و تازی چی و خیرام تی به‌رداوه.

سیاسوتی به‌هاری، کۆلکه‌ره‌ش و می‌رۆژان چوومه‌ راوه‌که‌و و داوم چه‌قاندوه و تفه‌نگم ته‌قاندوه. له‌نیوه‌وه چووم و سه‌ره‌رای نه‌و وه‌رزیش و یاریانه‌ی لادییانه‌ خه‌ریکی کار و کاسی بووم، ئاوم داشتووه، که‌شاوم کیلاوه، مه‌له‌غانم گنپه‌راوه، گنپه‌رم لی خو‌ریوه، خوینام هه‌لداوه‌ته‌وه و له‌به‌ر شنه‌ی زریانی فینک شه‌نم کردوه، مالووسکم زینگانداوته‌وه، باله‌که‌وم کردوه و، خه‌رمانم هه‌لگرتوه.

ناژه‌لداریم کردوه، له‌ته‌ر و قوری به‌هاریدا، له‌کاتی «بخۆ و بله‌رز» دا چوومه‌ هه‌واری زه‌نویر و سازگار و چادر و په‌شمالم له‌سه‌ر کانی سارد و زولال هه‌لداوه، له‌بن چادر دانیشتووم و خوناوه‌ی بارانی نه‌رمم دیوه، مه‌رم له‌بیر داوه و لایبیرم گرتوه و زۆر جاریش خۆم له‌سه‌ر به‌رده‌بیر دانیشتووم و مه‌رم بو‌شه‌نگه‌بیریان گرتوه، هاویرم کردوه و زاوه‌ماکم لی خو‌ریوه، مه‌ری نه‌بانم گرتوه و به‌رخی می‌چکه‌م می‌ژاندوه.

پالینان مه‌رم له‌به‌نده‌نی فینک هه‌لکردوه، مه‌رم له‌وه‌راندوه و به‌رخم چه‌لاندوه و له‌به‌ر خۆمه‌وه به‌یت و لاوک و سه‌یرانم گوتوه، له‌نواله‌ی بژوین و زه‌مه‌ند، مه‌رم شیوه‌خوار داوه و له‌حه‌وشه‌ی گه‌رم و بانه‌گردا رام گرتوه و ده‌زینم گرتوه و سه‌گم له‌ ورگی دز و چنۆک و درنده‌ به‌رداوه و گیانی ناژه‌لی ترسه‌نۆکی بی‌تازاری فه‌قیرم پاراستوه.

شه‌وتیان به‌پرووتنی مه‌ری ده‌سبیتی راپه‌ریوم و به‌وریایی چ تاریکه‌شه‌و بووبی و چ مانگه‌شه‌و تا مه‌ر تیری خواردوه و که‌وتۆته‌وه به‌دوایدا رۆیوم و پاش سه‌رخه‌ویکی خو‌ش وه‌ک شوانیکی باش پیش گزنگی هه‌تاو مه‌رم له‌به‌ر رۆژتیکی کاتۆر هه‌لکردوه و چیشتاوی له‌ده‌راویکی خاوتین چیشتانگام داوه و هه‌لم کردۆته‌ به‌ر رۆژتیکی باگر بو‌ نووستن و سانه‌وه و خو‌شم له‌به‌ر سیبه‌ری گابه‌ردیک سه‌رخه‌ویکم شکاندوه. پاش نه‌وه‌ی می‌گه‌له‌که‌م ساوه‌ته‌وه، به‌ره‌و تاو‌ل نی‌ری کیشم کردوه.

نه‌وه‌ ژبانی من بوو له‌کوردیه‌واری. به‌په‌راله‌ت ژبانیکی ساکار و خو‌ش بوو به‌لام وه‌ک په‌زه‌کانم قه‌ت ترسی گورگم له‌زگ ده‌رنه‌ده‌چوو، چونکه‌ جاروبار گورگه‌ می‌شه‌کانی خو‌مالی، گورگه‌ برسییه‌کانی به‌رتیلخۆر، به‌دغه‌ر، پیاوکوژی سه‌رده‌می تاغوتیان تی به‌رده‌دام و نه‌وی خواردبووم له‌بن ددانیان ده‌ردینام. تاخری ده‌ریان په‌راندیم و هیلانه‌یان لی شیواندم، په‌نام برده‌ به‌ر نه‌وانه‌ی که‌ گیانیان له‌سه‌ر به‌ری ده‌س داناوو، له‌ویش نه‌سامه‌وه

بووکی یه کشه وه

ههستا چوه دیوه تاییه تییه کهی خۆی، زوو جله کوردییه جوانه کهی داکه ند و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بچیتته بیمارستان. دایکی خه ریکی هه لۆیژاردنی دیوی بهر دهستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوتی:

- ئه یرو پهری بهو جلانه وه ده لیتی بارۆکه ی کلک کیشراوی!

پهری وه لامی دایه وه:

- دایه بهو جلانه وه له بیمارستان باشتتر ده توانم هه لسووریم، ده نا لیباس نازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م ئه گه ر ئیوارئ درهنگ هاتمه وه نیگه ران مه به و دنیا ت لئ نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاترجه م به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هاری له وی ده خۆم و پاش نیوه رو دیمه وه. رهنگه با پیریش بیته وه. دوینی ته له بفوونی لئ کردم و گوتی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوتی:

- رو له گیان! برو به خوا و پیغه مبه ر و پیاو چاکانم ئه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچییه. به خوی تا ده گه رپییه وه هه موو رو ژئی دلم له مستیدایه. ئه ما رو له تو قه بریکی بابت تیی چوه هینده نیرگس عه زیه ت مه ده، زۆرم خۆش ده وی، ژنیکه سه نگین و له سه ره خۆ و بیده نگ و به سته زمانه. سه ری ماویژه سه ر، فه قیره، به خۆیدا ده شکیتته وه و دلئ دیشی، گوناخت ده گاتی.

- دایه گیان ئه تو ئه و گیتله ده بنه وه به رت نه ناسیوه. به قه سته ی له مه جلیسان خۆی وا نیشان ده دا، ده نا وه ک ماری سو ججه به گژ ئیمه دا دیتته وه و گه زاره ی نیو گه ز ده رده کیشی و شورت و شۆمان ده ردینئ و کاریکمان پئ ده کا با به ده واری شری نا کا. نازانی کاک شه هابی هه ژاری چۆن کونده جه رگ کردوه؟

- کچی ده مه یریسه ئه و ژنه فه قیره میشی له بهر ده می نافری چۆن به ری نیو نرکه و ته وس و لاتاوی دیل بیلان و چه ختی وه ک تو ده گری؟

- دایه گیان بو خۆت ده زانی له مندالییه وه ده گه ل نیرگسی ده سته خوشکم قه مان دل له یه کتر نه یه شاوه. ده زانی قسه کانی من هه مووی گالته ی دۆستانه ی نیو خۆمانه ده نا راست

زۆرم ناپالم و راکیت به سه ر سه ربدا باری، زۆرم خانووی رووخوا و گوندی سووتا و دین. گه لیکم ته رمی شه لالی خویته شه هیدان دیت و کروزه ی هه تیوی بی دایک و باب و شینی دایکی رو له کوزراو و هه ناسه ی هه ژاری لیقه و ماو بیست، گرمه ی تو پ دایانچله کاند، ویزه ی گولله له په سیوانی خزاندم.

له و ماوه دا وه ک حه ریق ده لئ: «گوند و شاری کوردستانی ئه و دیو نه بوو نه یگه ریم جا نازانم سه رم به هه موو مالتیکدا کردوه یا نا» له سوونئ را تا قه لادزی راپه ریوم و تی هه لئوومه وه بو به رزاییه کانی پشت هیرۆ و داگه راومه وه بو لای ماوه ت و شینکابه تی. له سه رچاوه ی زه لم تاوم خواردۆته وه... (وا دیاره ئه م وتاره نا ته واوه).

دهکەى نيزگس به راستى ژنيتكى چاک و دلپاکه.

ئەوێ گوت و خودا حافىزى له داىكى كرد و روڤشت. تا گه پشته دەرکى حەوشە داىكى له په نجه روه تىپى دهفكرى و دهىگوت:

«دهك داىكت به قوربانى ئەم گفتولفته خوڤه، ئەم بهژن و بالا بهرزە و ئەم رەوت و له نجه جوانه بى. ياره بى رۆله ئەوه ندهى منت لى رازىبه خوداش ئەوه ندهت لى رازى بى. يا خودا رووسوورى دنيا و قىامەت بى. به بهختى چاک بى، داىكت مەرگت نه بىنى. خودا به شوكرانه بژىرم ئەگەر سوارەت وا زوو لى ئەستاندمهوه، ئەم جووتە گولە، ئەم كچ و كورپه باشەت داومى.

كاك سوارەى مېردى دىد ئەستى و باوكى پەرى و باپىر، پىاوئىكى باش، خېرەومەند، قسە خوڤ و تىگه يشتوو بوو. ئەگەرچى نه خوئندهوار بوو، به لām به قەدە حەوت مه لايانى ده زانى. چونكه بۆ خوڤى زۆر زرينگ و وريا بوو و هه مېشه هه وهختى بىكارى خوڤى له حوجرهى فه قىبان يا له خزمەت مه لايان رابواردبوو، تا له دى بوو، زستانان هه ر ئەو بانگى دەدا و قامەتى دەکرد. شهوانهش بى شه و بوئير ده چۆوه حوجرهى فه قىبان و بهو دهنگه خوڤ و زولالهوه لاوك و حەيران و بهيت و باوى كوڤى بۆ ده گوتن و شت له وان فېر ده بوو. به يانان پېش مجىتور ده چۆوه مزگهوت، چراى هه لده كرد. كوورەى پېوه دنا و به رمالى راده خست و كه نوڤژ ده بوو بانگى دەدا. كه جه ماعەت سه فى ده به ست ئەو يش قامەتى دەکرد.

كاك سوار دهوله مەندترين ئامپاي ئاوه داني بوو، به لām چلكن دهوله مەند نه بوو، سه خى و به دل و دەس بلاو بوو، حەوتوو جارىك ماموستا و فه قىكانى بانگه يشتن ده كرد. له هه موو كارىكى خېردا پېشه ننگ و پېشه دەم بوو، كه به خودا به كى باش بوو، خه لك رېزبان لى ده گرت و قسه يان قه بوول ده كرد، كېشه و نېوان ناخوڤى ئاومالانى عادلانه جىبه جى ده كرد. ئېره بى به كهس نه ده برد.

كاك سوار هه مېشه خاوتترين و باشترين كه وا و پانتۆلى ده بهر ده كرد. مام و سووى براى به سه ر كشتوكال و مه ر و پاتال راده گه يشت و كاكه سوار كارى زۆر سووكى وهك پاراو و شتى وا نه با چى نه ده كرد.

كاكه سوار پىاوئىكى كه له گەت، به شان و باهۆ و سوارچاك بوو. هه مېشه ئەسپ و ماينى زۆر ره سه ن و باشى راده گرت و له جليت و رمبازى و شه رانخوئيدا كهس نه يده گه ياندى. كه مه دره سه يان له گونده كه يان دانا كوڤ و كچه كهى خوڤى نارده فېرگه. بىرى هان دەدا كه دەرەس باش بلئى و هيندهى ئىحترام ده گرت و چاكهى ده گەل ده كرد كه

مودىر شه رمى ده كرد به قسهى نه كا. منداله كانى زۆر زېرهك و هوشيار بوون و چاكيان ده خوئند. سالى ۱۳۴۷ كه «ئوه يسى» كوشتارگاي له جلدیان دانا و مام و سووى به سته زمانى به تاوانى ئەوێ كه ده سته يهك چه كدارى شه وىك له تاولئى راکرتبوو گرت و پاش چه ند رۆژ تېره بارانى كرد، كاكه سواريش مه ر و پاتال و ئەسپ و ماينه كانى فروشت و ده ستى له جووت و ئازله لدارى هه لگرت و له نېو شار خانوويه كى گه وره و خوڤى دروست كرد و دوو كانئىكى به ققالتى دانا. له و يش له خېر و چاكه و ها توچۆى مه لا و فه قىبان كه مى نه كرده وه. هه ر پېنج فه رزهى به جه ماعەت ده كرد. به لām ده ستى له گوتن هه لگرت. دوو كانه كهى بوو به مه كوڤى ئەده بدۆستانى شار. ئەو كه سانهى ئاشقه ئەده ب بوون، ئىواران له دوو كانى كاكه سوار كوڤ ده بوونه وه، ئەو نوكتەى شېرىن و قسهى خوڤى بۆ ده گېرانه وه و به يت و لاوك و گه لو و حەيرانى فېر ده كردن ئەوانيش شىعەرى شاعیره كانى كوردیان بۆ ده خوئنده وه. سه ير ئەوه بوو، ئەو پىاوه نه خوئنده وه ماناى زۆر به رتوچىتى له شىعەره جوانه كان ده داوه و ره خنهى زانايانهى له شىعەرى هيندئىك شاعېر ده گرت كه به راستى جىتى سه رسورمان بوو.

كاك سوار تانوئۆى له سه روڤيش كه وتبوو. به لām هېچ شوئينه وارى پىرى پىوه ديار نه بوو. دوو كانه كهى زۆر به رمېن بوو چونكه هه موو كهس تى گه بىبوو كه راست و دروست و بى فروفيل و هه رزان فروڤ و دهس خاوتنه. هه موو خه لكى دىهاتى ده روڤه ر و رووناكبىرى شاره كه مان سه و دايان هه ر له وئى ده كرد. كاكه سوار دهىگوت راسته ئىعدامى مام و سوو پشتى شكاندم، ئەوێ ئەو له كشتوكال و مه ردارى ده يزانى من نه مده زانى، به لām هۆى دهس له جووت و گا و ئازله لدارى هه لگرتنم ئەوه بوو كه بتوانم به منداله كانم به خوئنم تا پى بگه ن و تى بگه ن.

خا هه لئاگرى كچ و كورە كه شى جگه له وهى ئىستىعدادى باشيان هه بوو چاكيشيان ده خوئند. تا ئىنقلابى پىروڤى ئىران ده ستى پى كرد. هېچيان زۆر ناسراو نه بوون، به لām له سه رويه ندى ئىنقلابدا خوڤيان ده رخت. به تا بيه تى پەرى كه هه زاران شىعەرى حەماسى كوردى به بهر بوو. هه مېشه له رېزى پېشه وهى خوڤيشان دانا بوو و به خوئنده وهى شىعەرى شاعیره شوڤر شگېره كانمان خه لكى هان دەدا. دهنگ خوڤى و زمان پاراوى له باوكى به مىرات گرتبوو. توڤهى مامىشى له و رېژىمه بۆگه نه له بىر نه چو بووه.

پاش ئىنقلاب بۆ درېژده دان به خوئندن چووه تاران و بوو به نېرس و گه راوه بۆ شاره كه مان كه ژبان لېردها بى مه ترسېش نه بوو. به لām په رى خزمه تى خه لكى بى ده رەتان و هه ژارى به لاوه گرېنگ بوو. له بىمارستان كهس نه بوو دوعاى به خېرى بۆ نه كا و خوڤى نه وئى،

چونکه به‌دهرد و مهرگی هموو کهسه‌وه بوو.

باپیر سالتیکی مابوو زانستگه ته‌واو بکا و بییتته موهه‌ندیس که کاکه سوار له بۆمبارانی شاره‌که‌ماندا له‌به‌دهرکی مزگه‌وت شه‌هید کرا و خه‌لکی شار به‌تایبه‌تی که‌سوکاری خۆی تازیه‌دار و ماتمه‌بار کرد.

بیست ده‌قیقه‌ی بۆ وه‌ختی ئیداری مابوو که پهری گه‌یشته‌ی بیمارستان، حه‌وشه‌ی بیمارستان له نه‌خۆش و برینداران ژاوه‌ی ده‌هات. ته‌ماشای کرد جه‌نده‌کیک له‌سه‌ر داره‌مه‌یت له‌به‌ر ده‌رکی بیمارستان دانراوه، سلاوتیکی کرد و پرسى:

- ئەم جه‌نده‌که چییه؟

پیاویکی قه‌یره‌لاو هاته‌ پیش و گوتی:

- بیلامانی ئه‌وه خیزانی منه و له‌سه‌ر ته‌راکتۆر هه‌لدیراوه و هموو له‌شی هارداوه و بی‌حاله.

پهری بزه‌ی له‌سه‌ر لێو نه‌ما و به‌کابرای گوت بیه‌ینه ژوور بزانه چی لێ قه‌وماوه؟ به‌جوار که‌سان داره‌ مه‌یته‌که‌یان هه‌لگرت و بردیانه دیوی چاوه‌نۆپی دوکتۆر. لێفه و سپیاله‌کانیان لێ کرده‌وه و له‌سه‌ر نیوه ته‌ختیک رایان کیشا. پهری ته‌ماشای کرد و تیگه‌یشت به‌حاله‌ی ماوه و به‌زه‌حمه‌ت پشوو دی. له‌میترده‌که‌ی پرسى:

- ئه‌وه بۆ وای به‌سه‌ر هاتوو؟

- خانم گیان، دوینی ئیوارێ به‌ته‌راکتۆر ده‌چوینه‌وه، ته‌راکتۆره‌که‌م که‌میک چه‌په‌ی کرد و ئه‌وه‌ش وای به‌سه‌رهات، به‌نۆکه‌رت بم عیلاجیکی بکه. سێ مندالی سه‌ر و پینچکه‌م هه‌یه و که‌سم نییه‌ چاوه‌دیربیا بکا.

پهری لێوی خۆی گه‌ست، به‌لام چی نه‌گوت. له‌وه‌حاله‌دا دوکتۆر هات و ئه‌ویش چاویکی له‌برینداره‌ نیوه‌ گیانه‌که‌ کرد و گوتی:

- زوو بیه‌نه‌ دیوی عمه‌ل.

پهری هاته‌وه‌ نیو خه‌لک شه‌هابی پزشکیاری ده‌گه‌ل بوو، گوتی:

- شوکر ئیوه چاکن و ئه‌وه کاک شه‌هاب ته‌ماشاتان ده‌کا. ئه‌وه‌ی زانی پیوستی به‌موعاینه‌ی دوکتۆره‌ی رای ده‌گرێ و ئه‌وه‌ی بۆی ده‌رمان کرا ده‌رمانی ده‌کا، ده‌بی بیوورن ئه‌و ژنه‌ حالێ باش نییه‌ و په‌نگ بێ عمه‌لی بوێ و وه‌ختی دوکتۆر زۆر بگرێ.

پاش سه‌عاتیک پهری هاته‌وه‌ نیو خه‌لک، بزه‌یه‌کی شیرینی له‌سه‌ر لیوان بوو، میتردی ژنه‌ بنداره‌که‌ی بانگ کرد و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه ژنه‌که‌ت له‌ مردن رزگاری هات و په‌نگی پاش ده‌ رۆژی دی بگه‌ریته‌وه مالتی. به‌لام کاکه‌گیان! ئه‌و ده‌می که‌ له‌ ژبانی ژنه‌که‌ت دلنیا نه‌بووم دلن نه‌هات سه‌رکۆنه‌ت بکه‌م. ئیستا که‌ شوکر مه‌ترسی و نیگه‌رانیم نه‌ماوه پیت ده‌لیم ته‌راکتۆر بۆ زه‌وی کیتلان دروست کراوه نه‌ک بۆ مسافیرکه‌شی. ئیوه تا که‌ی ده‌س له‌و ته‌ماعه‌ هه‌لناگرن و ژبانی خۆتان و خه‌لکی ده‌خه‌نه‌ مه‌ترسیبه‌وه.

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ پهری کرد و به‌لێنی دا که‌ له‌وه‌دوا موسافیر سواری ته‌راکتۆری نه‌کا.

نیزیک سه‌عاتی سێ له‌ بیمارستان نه‌جاتیان هات و ویکرا به‌ره‌و مالتی کاک شه‌هاب که‌ زۆر له‌ بیمارستان دوور بوو وه‌رێ که‌وتن. خوشکه‌ نیرگس چارشیه‌که‌ی له‌ خۆی وه‌رگرتوو و چاوه‌روانی ئه‌وان بوو. که‌ نیزیک بوونه‌وه، خوشکه‌ پهری به‌ده‌ست ئیشاره‌ی بۆ کاک شه‌هاب کرد و ئه‌م شیعه‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رز خۆینده‌وه:

هیند مونتزه‌یری تۆ بوو هه‌تا چاوی سپی بوو

نیرگس که‌ له‌سه‌ر یه‌ک قه‌ده‌م و دیده‌ چه‌قیبوو

ئه‌م شیعه‌ ئه‌وه‌نده‌ جوان و به‌جێ بوو که‌ هه‌موویانی سه‌ره‌رای ماندوویه‌تی و برسیایه‌تی وه‌پیکه‌نین خست. نیرگس چه‌مۆله‌یه‌کی له‌ پهری نا و گوتی:

- جه‌رگت په‌ش بێ کچه‌تیوه‌ ده‌م هه‌راشه‌ هه‌ر ده‌ قسه‌ی زه‌لامت کردوو. خۆلت وه‌تر و تیتۆلان، بۆیه ته‌شک و داوینت وا جوانه‌... پهری پیکه‌نی و گوتی:

- به‌سی برتسه، وه‌ره پاروویه‌کمان نان بده‌یه هه‌موو له‌ برسان لاتره‌ی ده‌به‌ستین، بۆ خۆت تا ئیستا حه‌وت جه‌مت کردوو. په‌نگه‌ ئه‌وه‌ی خه‌زوبه‌ز بێ بۆ خۆت لرفت دا بێ. ده‌ک نه‌وست ده‌به‌ر پیت که‌وی.

پاش ئه‌و شه‌ره‌ دندووکه‌ که‌ چوونه‌ ژووری، ئه‌وان ده‌ستیان، ده‌ستۆی یه‌ک کرد وه‌ک ده‌ سال بێ یه‌کتریان نه‌دیبه‌ که‌وتنه‌ راسووسینی یه‌ک. پاش ماوه‌یه‌ک نیرگس رووی له‌ پهری کرد:

- باجه‌ پهری توخوا ئه‌م شیعه‌ جوانه‌ ئی کام شاعیره‌؟... پیکه‌نی و گوتی:

- ئه‌گه‌ر پیتان ده‌لیم زیاتر موتالا بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر که‌میک شاره‌زای ئه‌ده‌بی کوردی بای ده‌ترانی ئه‌م شیعه‌ جوانه‌ ئی «نالی» شاعیری مه‌زن و به‌ناوبانگی کورده.

تا نه‌هاربان کرد و پیکه‌وه‌ بوون هه‌ر له‌سه‌ر شیعه‌ری کوردی دوان، هه‌موویان له‌ شاره‌زایی و شیعه‌رناسی و زه‌وقی ئه‌ده‌بی ئه‌م کچه‌ سه‌ریان سوپما، زه‌رده‌ی هه‌تاو به‌حاله‌

لهسه ترۆپکی کتوه بهرزهکان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شههاب کرد و له حالیکدا هیتشتا پهری گالتهی بهنیرگس دهکرد و ئهویش جوابه جهنگی دهکرد بهپیکه نین لیک جوئی بوونهوه.

پهری که گهیشته بهردهرکی خۆیان و شوپنی تهگه ره ماشینی دی زانی که ئهوه ماشینی خوازینیکه رانه که موهندیس پیرانی ناروونیه سهر پهری. دوو مانگ لهوهی پیش موهندیس کاغهزیکه بهئهدهب و جوانی بۆ پهری نویسیوو و داوای لێ کردبوو ئهگهر پیتی خوش بێ ده نیریتته سهری. پهری که دوو جار زیاتر موهندیسی نه دیوو له ولامدانوه پهلهی نه کردبوو و کاغهزه کهی به کاک شههاب که دهیزانی دۆستیکه باش و بهئهزمونیته نیشان دابوو. کاک شههاب بێ ئهوهی ئهه رازه له کن کهس بدرکیتنی ته حقیقی تهواوی لهسه ره موهندیس کردبوو و بۆی دهکره وتبوو که موهندیسیش وهک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خۆبه وه بۆته موهندیسی کشتوکال و مالی باوکی هیتشتا ههر له گوندن و وهک خۆیان کرمانجن و له هه موو باه ته وه لایقی هاوسهری کچیکی وهک پهرییه و چند رۆژ پیشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه وه له جیگایه ک په کتر ببینن و قسه ی خۆیان رووبه روو ته و او بکه ن و هه ردووک په کتریان په سه ند کردبوو و قه راریان دانا بوو، له و رۆژه دا دایک و پووری موهندیس بچنه خوازینیی و تامی زاری دیدنه سستی و موهندیس باپیر بزائن. کاک شههاب ئه وه میوانییه ی به و مه به سه ته کردبوو که پهری ئه وه رۆژه له مال نه بێ.

به ئه سه پای ده رکه ی کرده وه و چۆه ته ماشای کرد دایکی و خاله خدری و باپیر له دیوی به رده ستان دانیشتون، خاله خدری پاش شه هیدبوونی باوکی به سه ره دوو کانه که یان راده گه یشت - که وه ژوو ره که وت هه رسیک له قاقای پیکه نینیان دا و دایکی گوئی:

- بی بی جان خانم چۆن که له کی و اشت له بن سه ریدان؟

پهری شه رمیکه کی کچانه دایگرت و سوور هه لگه را و سه ری داخست و په کسه ره چۆه دیوه که ی خۆی و جله کانی گۆرین و به خه یال بوو ئه مشه وه له دیوه که ی خۆی وه در نه که وێ. به لام زۆری پێ نه چوو دایکی هه رای کرد:

- پهری گیان! مالی بابم له وێ به ته نێ چ ده که ی وه ره ئی ره.

پهری به شه رمه وه چۆه دیوی به رده ستان و به ئه ده ب دانیشت. دایکی گوئی:

- رۆله گیان ده تزانی ئه مرۆ خوازینیکه هه اتبوونه سه رت؟

- به لێ دایه گیان ئاگام لێ بوو.

- وه لالا کچم دایکی ژنیکه و پچوو و که یخودا ژنه، بۆ خوشی که ههر له ماشیندا دیم زۆر قۆزه. جا نازم بۆ خۆت ده لێی چ؟ به یانی دینه وه تا جوابیان بده ینه وه. باپیر هه لێ دایه و گوئی:

- خوشکی گیان! من پیرانی باش ده ناسم کورپیکه زۆر به ئه ده ب و پاک و چاکه، مه دره کی ته حسیلاتی به رزیشی هه یه، جا دلێ خۆت ده زانی.

پهری له بن لێوان گوئی:

- بۆ خۆتان ده زائن.

دایکی گوئی:

- ئه وه بۆ ده لێی مانگی شه رمیته. له که نگیته وا شه رمیون بووی ره پ و راست بلێ میردی پێ ده که م و رزگارمان بکه.

هه موو پیکه نین و ئیدی باسی ئه وه مه وزووعه یان نه کرده وه. چند رۆژ پاش، باپیر، کاک شه هاب و چند که سی دیکه ی بانگه یشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قی و پیره پایوکی خاوین و ره زا سووکی دیهاتی وه ژوو رکه وتن، په کیک له دوو فه قیه کان ده فته ریکه گه وره ی له بن هه نگلدا بوو. له به ریان هه ستان، وه لای سه روویان خستن و له سه ره چۆکان دانیشتن. مامۆستا سیغاریکه دایگرساند و رووی له موهندیس باپیر کرد و گوئی:

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغای پیرانییه و وه کاله تی شه رعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ ده فه رمووی؟

باپیر گوئی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیسه له ئیوه هه ره خزمایه تی گه رمان ده وێ و ئیحه ترامی خوشکم و هیچی دیکه.

کورته ببینه وه، ئه وێ رۆژی په ربیان له موهندیس پیرانی ماره کرد. چند رۆژ پاشان خه نه به ندانیکه خوش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وهک که وێ شه رانی په ربازی له ده وری پهری ده کرد و دابوویه به ره هیرشی لاتاو و ته وس و پلار. پهری ده سستی له به ره نه ده کرده وه، رۆژی پینج شه مۆش هه موو له مالی بووکی بوون. نیرگس وهک خوخله هه لده سوورا و په زیری له خه لک ده کرد و جار جاره چه پۆکیکه په په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لێ ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ جغه داریان به سه ره پهری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به داد و ده ستووریکه کوردانه و موخته ره مانه

ئێواره‌ی جومعه بوو و ئیداره نه‌بوو. له مالتی دانیشتبووم و ته‌ماشای ته‌له‌ویزیۆنم ده‌کرد. له پرگرم و هۆر په‌یدا بوو و تۆز و خۆل به‌ری ئاسمانی گرت. هه‌وا په‌یماکانی به‌عسی شاره‌ خونیچیلانه‌که‌یان دا به‌ر پراکیت و بۆمب. ئیمه‌ به‌په‌له‌ خۆمان له ژێرزهمین هاویشت. هاره و زرمه‌ی فرۆکه‌ی دوژمن و ته‌قه‌ی ده‌سپێژی دژی هه‌وایی خۆمان زراوی ده‌تۆقاند و گویتی که‌ر ده‌کرد. وه‌ک پوژی قه‌ره‌وه‌یس باب ئاگای له‌ کورپی نه‌بوو. پاش نیو سه‌عات که‌ هاتمه‌ ده‌ر دووکه‌ له‌ شینکه‌ له‌ هه‌موو لایه‌کی شار هه‌لده‌ستا و له‌ به‌ر بۆنی بارووت و تۆز و خۆل پشوو هه‌لنه‌ده‌کێشرا. به‌تالوکه‌ خۆم گه‌یاند هه‌ مالتی کاکه‌ سوار. دیار بوو سه‌ده‌مه‌ی نه‌دیوو. به‌لام ده‌رکی داخرا بوو، که‌س له‌ مالت نه‌بوو. به‌نیو خه‌لکی سه‌رلێشیاو و چاو به‌گرێاندا به‌غاردان چومه‌ ماله‌ موهه‌ندیس پیرانی. به‌داخه‌وه‌ خانووه‌ تازه و جوانه‌که‌ی ئاداری به‌سه‌ر پاداره‌وه‌ نه‌ما بوو. کاک شهاب و نیرگس و دید ته‌ستی و باپیر، له‌ حالیکه‌ بانگ له‌سه‌ر بانگیان لێ ده‌دا، خه‌ریکی لابرندی خشت و به‌رد و گل بوون، منیش وه‌ک ئه‌وان له‌ گابۆرم دا و خه‌ریکی کار بووم. ورده‌ ورده‌ خه‌لک هاته‌ یارمه‌تیمان. له‌لای نیوه‌شه‌ودا جه‌نازه‌ی زاوای تازه و بووکی به‌کشه‌وه‌یان له‌بن خاک و خۆل ده‌رێنا.

هه‌واری خالی

شه‌و راشکابوو، موسه‌جه‌له‌که‌مان کاری ده‌کرد، شریته‌که‌ ئارام ئارام هه‌لده‌ویژندرا. گۆرانیه‌ کوردیه‌ خۆشه‌کامان یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌بیستن. هه‌ر من و ئه‌و بووین. که‌سی دیکه‌مان به‌ده‌وره‌وه‌ نه‌بوو. پیره‌ مات و بیده‌نگ بوو، چاوه‌ لیل و سیسه‌کانی لیک نابوون، جگه‌ره‌ له‌نیو ته‌نگوسته‌ ره‌ق و ته‌قه‌کانیدا دووکه‌لی ده‌کرد و به‌خۆپایی ده‌سووتا. ده‌نگی حه‌سه‌ن زهره‌ک و خاله‌قی و مه‌لا حوسینمان گوئی لێ بوو.

شریت گه‌یشته‌ سه‌ر ده‌نگی «ماملیت» که‌ ده‌مزانێ زۆری پێ خۆشه‌. که‌چی له‌ پر وه‌ک گۆزێکیان ئاوی سارد پێدا کردبێ. تیکرا بوو، داچله‌کی چاوی هه‌لپیری، ده‌وره‌یه‌ری خۆی به‌سه‌رکرده‌وه‌ و به‌ده‌نگیکی نووساو و له‌رزۆک که‌ ده‌تگوت له‌ بنه‌بانی ته‌شکه‌وته‌وه‌ دێ گوتی.

«کاکه‌ به‌سه‌ تۆ خوا بیده‌نگی بکه‌».

ده‌سه‌جێ ته‌نگوستم له‌سه‌ر دوگمه‌ی موسه‌جه‌له‌که‌ داگرت. به‌لام سه‌رم سوپما و له‌ دلی خۆمدا گوتم:

«یانی چی؟ بۆ وای به‌سه‌ره‌هات؟ بۆ ره‌نگی بزپکا؟ بۆ په‌شۆکا؟ بۆ تکای لێ کردم موسه‌جه‌له‌که‌ بکوژینمه‌وه‌؟ خۆ ئه‌و دۆستی نیزیکی ماملیه‌، ماملیتی زۆر خۆش ده‌وی و گۆرانیه‌کانی گه‌لیتک پێ خۆشن. جارێ که‌ گۆرانیه‌کانی ماملیمان لێ ده‌دا سه‌رتاپای ده‌بوو به‌گوئی و مووی لێ نه‌ده‌بزووت، ده‌بوو ئیمه‌ش ورته‌مان له‌ به‌ر نه‌یه‌ته‌ده‌ر، ده‌نا لیمان تووره‌ ده‌بوو، ده‌یگوت: ده‌نگی زولال و ئاسمانی ئه‌م هونه‌رمه‌نده‌ خه‌مم ده‌ره‌وین، کول و کۆم داده‌مرکینێ ئۆخژنم ده‌خاته‌ نیو دل و ده‌روون».

ئه‌دی چۆنه‌ ئه‌مشه‌و گۆراوه‌؟ بۆ نایه‌وی گوئی له‌ ده‌نگی ئه‌م خۆشخانه‌ مه‌زنه‌ بێ؟

دوو مژگی توندی له‌ جگه‌ره‌که‌ دا دووکه‌لی به‌زار و تفنکدا هاته‌ده‌ر، به‌تووره‌یی له‌ژێر جگه‌ره‌که‌یدا کوژاندیه‌وه‌ و هه‌لی پرواند. دیسان مات بووه‌، هه‌ناسه‌یه‌کی سارد و درێژی هه‌لکێشا، لیتوی کرۆشت، ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی دا و چاوی بێ ترووکان له‌ سووچیتکی ژووره‌که‌ بری خه‌میکێ قوول، ئازاریکی بێ نامان و ده‌ردیکێ گرانی له‌ سیمادا به‌دی ده‌کرا. وه‌ک پیره‌ هه‌لۆیه‌کی بال و هه‌ریوی چه‌نگ شکاوی له‌ راو که‌وتووم ده‌هاته‌ پێش چاو. وئ ده‌چوو بیه‌ر له‌ پوژانی خۆشی و هه‌ره‌تی لاوه‌تی خۆی بکاته‌وه‌ که‌ تازه‌ به‌هیا نییه‌ بگه‌رێته‌وه‌. له‌میژ بوو هاو‌ده‌م و هاو‌ده‌نگ بووین، باشم ده‌ناسی و ده‌مزانێ ئه‌و کاته‌ی

کۆنه برینه کانی ده کولینه وه و ناسۆره کانی ته شه نه ده بنه وه و ژان له دهروونیدا پهنگ ده خواته وه، تووشی ئەم حاله ده بێ و پیتی خوش نییه بیدویتن.

جاری وا به جیم ده هیتشت، لیتی ده گه رام به ته نی له نیو خه مه کانیدا بتلیته وه و خۆی ده رمانییک بۆ ده رده که ی بدۆزیته وه. به لām ئەمجاره لیم بوو به وه سه وه نه مده زانی بۆ وای به سه رهات؟ ده مه ویست هه رچۆنی بێ له م رازه بگه م، جگه ره یه کم بۆ داگیرساند و دامه دهستی.

بزه یه کی تال لیتوه وشک و به باره کانی لیک هه لپچرین ئەم بزه غیره تی له بهر نام بلیم: «مامه گیان! پیم سه یه ره ئەوه بۆ له ماملێ زیز بووی، خۆ تۆ جار ان ماملیت به هونه رمه ندیتی گه و ره ناو ده برد و گۆرانییه کانت زۆر پێ خوش بوون».

که میک به تووره بییه وه گوتی:

«من له ماملێ زیز بووم؟ نا ئەم تاقه گۆرانییه م پێ خوش نییه».

گوتم: «نه کا هه وای گۆرانییه که نا ره سه ن بێ».

- له بیرم بوو ده گه ل ئەو هه موو ریزه ی بۆ ماملیتی داده نی په خه شه ی لێ ده گری و پیتی ناخۆشه جار جار هه وای نا ره سه ن ده لێ که مایه ی موسیقای بیگانه یان پیتوه دیاره.

زۆر جار ده یگوت چونکه ماملێ خوشخوانیتی گه و ره و به ناوبانگه و دهنگی داخوازی زۆرن و لاوه کان وه دووی ده که ون زیاتر له وه که سانه ی ناشیانه و نه زانانه ئەم کاره ی ده که ن، به لām خه لک پیشوازیان نا کا زیان له مووزیکی نه ته وایه تیمان ددها.

گوتی: «کارم به ره سه نی و نا ره سه نی هه وایه که ی نه داوه، دهنگی ماملیم له هه موو حالیکدا پێ خوشه، به لām ته عبیرییک له شیعری سه ره ندی گۆرانییه که دا هه یه که تازارم ددها و گه لیکم تازار ددها».

گوتم کام ته عبیر؟ «ده مه ویست به وردبوونه وه له ته عبیره که رازه که بدۆزمه وه و مه ته له که هه لیم».

گوتی: ته عبیری گه بییه هه واری خالی. «ئەم ته عبیره بیره وه ره یه کی کۆن و تالیم دینیته وه یاد، که رابردنی رۆژگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه یه توانیوه ژیله مۆی فه رامۆشی به سه ردا بکا.

هه ودا که م هینده ی دیکه لێ تالۆز بوو، دلیم هینده ی دیکه که وه ته خرت و پرت خوایه! ده بێ ئەم چه ند وشه ساکارانه چ بیره وه ره یه ک بخه نه وه یاد ی ئەم پیره، زوره انه، نه چه رۆیه؟ که له ژبانی درێژ و پر مه ترسیی خۆیدا تووشی کاره ساتی گه لیک گه و ره و

گران و رووداوی فره به سام و تال هاتوه. زۆری رهنج و کۆتیره وه ری و ئاواره یی و ده ره ده ری دیوه سارد و گه رمی رۆژگاری چیشته وه و شه و شه ونخوونی کیشاوه و له گژ به دکاران رۆچوو و له بهر زۆرداران دای نه وانده وه و له پیناوی ژیاندا زۆر جار تا لیواری گۆر ریشته وه. نه مده ویرا بیهارو و ژینم، له خۆم رانه دده ی لیتی پرسم، دلنیا نه بووم و له لام ده داته وه، که م وا بوو پر تیسکه ی دلێ بۆ که س بکاته وه و رازه کۆنه کانی بدرکیتی، ناچار بیده نگ بووم و چاوم له سه روسیمای پیاوانه و پیرانه ی بری، ئەویش کر و مات بوو. دیار بوو ده ربای دهروونی شه پۆلان ددها و کووره ی له جۆشی هه ناوی ئاورینگان داوی.

پاش ماوه یه ک بیدهنگی شریته که م له دوو دا تا گۆرانییه کی دیکه ی ماملیم دۆزیه وه، ده نگم دایه، پیره هۆشی هاته وه به رخۆی، سوورایی خوشی و شادی له کولمه سیس و چرچ و بێ رهنگه کانیدا په یدا بوو. به تاسه وه گوتی بۆ گۆرانییه که هه لخست تا ته واو بوو.

به زه رده خه نه وه گوتی:

«برا تۆ ئەوه م بۆ لیده بزانه پیم خوشه یا نا؟»

هه ستا خه ریک بوو بریا به روو هه لمالاوی پیشم لێ گرت و گوتم: «پیت نه گوتم ئەم گۆرانییه چ بیره وه ره یه کت ده خاته وه یاد و ئەوه نده ت تازار ددها؟».

چرۆ، لیتی له رزین، نیوچاوانی گرژکرد و گوتی: «له م دنیا پان و به رینه دا هه موو که س هیندیکی رازی ئەوتۆ له سینه دا هه ن که بۆ نیزی کترین که سیان ناگێریته وه و ده گه ل خۆیان ده با ته ژیر گل. ئەم رازه ی منیش له وانه یه، تا ئیستا که س لیتی نه بیستوم. تۆش بیزانی چ قازانجت پێ ناگا و نه یزانی چ زیانت لێ نا که وێ».

زانیم زۆر قه لس نییه، بۆیه گوتم:

«نازانم بۆ ئەوه نده م پێ خوشه له و رازه بگه م، به لām ئەگه ر درکاندن ی زانی بۆ تۆ هه بێ گرنه ت لێ ناگرم».

زۆر توند کۆکی، دهستی به سنگه وه گرت و دانیشته وه و گوتی:

«پیاو واز نا هیتی، له کۆلم نابسته وه، ده و ره بۆت بگێر مه وه: ئەو سه رده مه ی من له تافی لاوه تیدا بووم، هیتشتا شه ری دووه می جیهانی نه قه وما بوو. دنیا ئەو هه موو ئالوگۆره ی به سه ردا نه هاتبوو، ژیان زۆر ساکار تر بوو به تابه تی و لا ته که ی ئیمه له ئیستاش پاشکه و تووتر بوو. هیچ شاریکی کوردستان به رق و کاره بای نه بوو، هیتشتا له دپهات چرای رۆن گه رچه ک و چۆله چرا ما بوون و ناگر به به رد و ئەستی هه لده کرا. هه رچه ند تاک و تووک ئۆتۆمبیل به رتگا ناخۆش و ناهه مواره کانیدا راده بردن. به لām هیتشتا با شترین مالی

سواری ئەسپ بوو. شازده، حەقده ساڵە بووم کە دەستم لە خویندن هەلگرت و چوومەوه دئ. باوکم ئەسپتکی زۆر جوان و باش و تفهنگیکی راوی بی دامی، وەک هەموو دنیا مەبێ و بوو، زۆرم شای بی بەخۆ بوو.

هەموو رۆژی بەیانی زوو سوار دەبووم و بەدەشت و مەزادا دەگەرام، پاش نیوەرۆیانیش دەستم دەداپە تفهنگ و دەچوومە راو.

پایز داهاات کاروبار لە کەمی دا، راو خۆشتر بوو، رۆژتیک پیره راو کەرتیک پیتی گوتم کەو رەو دەستی پیتی کردوو، کەویکی زۆری تەرە کەمە لە فلان کیتو کۆبوونەوه کە هەم ماندوون و هەم ناشارەزا راویان خۆشە و کوشتیان هاسانە، ئەگەر زوو لیتیان وەخۆ نەکەوی، بەرەو گەرمی دەرۆن و لە کبیس دەچن. بەیانی دەستم دا تفهنگ و لە لاقانم وەرینا و خۆم گەیانده چیا. راستی دەرکرد وەک خیز و خۆلی کەو لی بوو، هەرچەن ناشی بووم و راوم نەدەزانی و باشم نەدەنگاوت، دیسان زۆرم کوشت. ئیوارێ ماندوو و شەکەت، بەلام شاد و بەکەیف بەرەو ماڵ بوومەوه یەکەم جار بوو توورەکە ی راویم ئەوەندە نیچیر تیدابن، لام دا سەر کانیاییک کەمییک بەحەسیمیەوه. تەماشام کرد رەشمالتیک گەورە لەسەرچاوه کانیە کە هەلدارە. رینگام بەبەر دەرکی تاوڵە کەدا بوو، دیتم کیرتیک بالابەری، بەژن باریکی، گەندومی کۆلمە سووری، چاو و برۆ رەش و کەزێ شۆری زۆر جوان و رەزا سووک لەبەر دەرکی چادر راوہستاوه و تەشی دەرپستی. لیتی نیزیک بوومەوه، بەراستی حەپەسام و پیم لە بەند چوون، بەشەرمەوه سلاوم لی کرد. لام وابوو جوابم ناداوه و خۆی لە ژووری داوی. کەچی بەرووخۆشی جوابی دامەوه، بەگەرمی بەخیرهاتنی کردم و گوتی: فەرموو لادە چامان سازه پیالە یەک چا بخۆوه. گوتم: رۆژم لی درەنگە، ناگەمەوه، بەزیاد بێ. بەلام لە دلی خۆمدا زۆرم پیتی خۆش بوو لادەم و هیچ نەبێ تاویک لە بەژن و بالا و رەنگ و رووی ئەم کیرتە ناسک و نازدار و شوخ و لەبارە بفرم، کە هەر ئەمجار چاوم پیتی کەوتوو و نازانم خەلکی کویبە و کچی کیتی؟ خەریک بووم برۆم و تیپەرم دەستی بەسویندان کرد و گوتی: نابێ برۆی. چوومە ژوور لە لامیردانی، لیفە یەکی خاوینی بۆ لەسەر لبادان راخستم. چووه کولینتی هیندە فووی لە قەننە ی کە کەولتیک نان و جامتیک شیرتێژ و رۆن و تاسیک دۆی ترشی ساردی لەپیش دانام. بۆ خۆشی شانی وە دیرەگی تاوڵی دا و راوہستا. تا پتری تی دەفکریم زیاترم پیتی جوان بوو نەمدەتوانی چاوی لی بترووکینم. ئەویش چاوی لە من نەدەترووکاند، گوتم بۆ راوہستای دانیشە. بێ پەروایانە زۆر لە نیزیکم دانیشت، ئەو لە من باو خۆشتر بوو، رەنگبوو یەک دوو ساڵ لە من بەتەمەنتر بێ، ئەو گەورە کچ بوو و من میترەندال، دیاربوو لە دلداریشدا

ئەزمونی زیاترە. وردە وردە، شەرم شکا و لیم پرسی: ناوت چییە؟ کچی کیتی؟ بەراشکای و بەدەنگیکی سیحراوی گوتی. ناوم هەمینە، کچی پیایتکی مەرداری دەوڵەمەند بوو مالیان رینگای چوار رۆژی کاروانی لیرەوه دوور بوو بەدوای لەوەرگەدا گەییونە ئیرە. گوتی: چوار بییریم دەگەلن ناروومەنە ئاوردووان. خۆم پیتی رانگیرا و گوتم: خۆشم دەویی. بەنازەوه پیکەنی و گوتی ئەبەرۆ! (کەنگر و قوماش نابنە ویلداش). کورتی بییرمەوه لە ماوہ یەکی کورتدا نامۆبیمان لە نیواندا نەما.

بەلینی پیدام هەموو رۆژی پالینی بۆم بیتە بن بەردتیک کە لەو دیوی چادرە کە بیان بوو. هەموو رۆژی بێ نیوپی بەبیانوی راو دەچووم یا باشتر بلیم دەفریم بۆ ژوانگە کەمان. هەموو جارێ کە دەچووم ئەو لەویندەرێ چاوەنوارم بوو. بەهیچ زمانیک ناتوانم خۆشی و شادی ئەو ماوەت بۆ بگێرمەوه کە پیکەوه رانابوارد. بەلام خۆشترین دلداریم بووه. رۆژتیکیان بەعادی رۆژان دەستم دا تفهنگ و لە بەندنە هەلبووم. هەواراز و سەر بەرە ژیرم نەدەزانی. وەک با دەفریم، دەمەویست زووتر بگەمە جی ژوان، دەمەویست زووتر چاوم بەچاوی (هەمین) بکەویتەوه، دەمەویست لەشە نەرم و نۆل و گەرم و گورپە کە ی لە نامییز بگرم. چاو لە چاوه جوانەکانی بییرم. لیتو، ناسک و ئالەکانی مژم. مەمکە تورت و خریکانی بگوشم. دەمەویست گوتیم لە دەنگە خۆش و ناسک و خەمپەوینە کە ی بێ. خۆی بەقوربان و سەدەقە بکەم هەرچەن رینگاکەم زۆر نیزیک نەبوو. بەلام زۆر زوو خۆم گەیاندى. پشوووم سواربوو هەناسە برکەم گەیشتی. چوومە بن بەردە کە سە لی نەبوو دلەم داخووریا، بۆ نەها توو؟ بۆ دیار نییە؟ لیم نەتۆرابی؟ نانا دوینتی بەخۆشی لیتک جوئی بووینەوه. ئاگام لی بوو تا ئاوابوو چەند ئاوری ئاسکانە لی دامەوه. باوکی بەکەین و بەینە کە ی نەزانیسی؟ ئەو پرسسیارانەم لە خۆم دەکرد و وەلامییکم بۆ نەدەدۆزرایەوه، دەتگوت: لەسەر پۆلوان دانیشتووم، حەجمینم لی هەلگیرا، ئۆقرەم لی برا چیدی خۆم بۆ زەوت نەکرا. بەسینگە خشکە لە بستۆکە ئاوابووم، ئەودەمی زانیم چم لی قەوماوه؟ رەشمال لە جیبی خۆی نەما بوو داگەرام بۆ جی هەوارە کە ی، لەوی دانیشتم. لیت ناشارمەوه تیر و پر گریام و شینیکى باشم گیترا، قەت هەمینم نەدیتەوه. نازانم ماوه یا مردوووه؟ ئەگەر مابێ دەبێ ئەویش وەک من پییر و کەنفت بووبی، بەلام هەرگیز فەرامۆشم نەکردوووه و ئیستاش لە خەیاڵدا وەک کچە جوانە کە ی ئەودەم دەیتە پیتش چاو. ناتوانم بەخۆمی بسەلمینم پییربووه و پییری دزیو و ناشیرینی کردوووه. سی ساڵ بەسەر ئەو رۆژەدا رابواردوووه. منیش دنیا م زۆر قوونە کەوه کردوووه و لە تالی و ناخۆشییان راها توم و رۆژگار خاړاندووومی. بەلام هەرچەن جارێک بەسەر هەواری خالییدا کەوتوووم بەخۆم نەبووه

گریاوم». مامه پیره ههستا بروا له حالیکدا که گریانی له ئەوکی گیرابوو و فرمیستی له چاواندا قه تیسما بوون، چەند ههنگاوێک رویشت و ئاورتیکی لی دامهوه و گوتی: «بۆیه گوتم ئەم گۆرانیهه لی مهده!»

هههاباد

لهوهتی تووشی ئاوارهیی بووم، لهوهتی ولاتی خوشهویستی خۆم بهجی هیشتوو، لهوهتی له یار و دیار و کهسوکاری خۆم ههلبراوم. ههموو ئیواریهک بی نیوهر خه میکی گران، ئاوازیکی بی ئامان و ژان و برکیکی بی دهرمان، روو له دل و دهررووم دهکا، ئوقرهه لی ههلههگرێ، ئارام بی ناھیلێ و پرستم لی دهپرێ.

ناتوانم له ژووری دانیشم، پیم خوش نییه کهس بهدهوره مهوه بی، چهز به ته نیایی دهکههه، بیدههنگیم پی خوشه، پیم خوشه ماوهیهک دهگهله خۆم، دهگهله ههستی خۆم راییویرم. هههور بی یا سامال، گهرم بی یا سارد، خوش بی یا ناخوش وهدهردهکهوم. کهمییک به پییان دهگه پیم و بیردهکه مهوه. خو نه گهر بتوانم له ئاوه دانی وهدهر بکهوم، که له گوئی کهندالیک، لهدهم رووباریک، لهسهه بهردیک، لهبن داریک دانیشم و له ئاسو رامینم، زور زوو سووک دههه و دل دهکریتهوه و جاری وایه ههست بهشادیش دهکهه.

لهه روژانه دا وهک هه موو روژتیک په ژاره سواری شانم بوو، خه فته دایگرتم، ئازار هیرشی بو هینام، چه جمینم لی هه لگیرا و ناچار بووم وهدهر که وتم. ههوا نهرم و خوش بوو، له ئاسمانی ساوی زستانیدا په له هه ور پکی پچوو کیش به دی نه ده کرا. هه تاوی بی تیشک و تین وهک ته شتیکی پر له خوین له ئاسو به کی دووره دهست به ره و ئاوبوون ده چوو. کێ ده زانی ئه مرۆ لهو دنیا پر شه ر و کیشه دا خوینی ر ژاوی چه ند که سی بی تاوانی دیوه و ناله ی چه ند برینداری به جیماوی بیستوو؟

جگه ره یه کم داگیرساند. به جاده دا رویشتم. ئه وه نده ی با نه ده هات دوو که لی سیغاره کهم دارفینێ و گه لای داره کانی ئه م به ر و ئه وه ری جاده که بزوینێ. لام دا کو لا نییک که له جاده که راستتر و ئارامتر و بیدههنگتر بوو. چه ن ژن به جلی ماله یه له بهر ده رکیک لیک هالا بوون، هه ژده ر هه ژده ر قسه یان ده کرد، قاقا پی ده که نین. به کێ؟ به چی؟ بۆچی؟ نازانم - به لام خو هه موو کهس وهک من ئیواران خه م بار نییه. تا پتر هه لده کشام بیدههنگی زیاتر ده بوو.

سه گیکێ گه روکی، وریا و قووت و ره وهک کلکی له گه لۆزی گرتبوو، مل و مۆی ده کرد. قه په گو لیکێ گه وره له ولاتر له سه ر چینه چه کان هه لته رووشکا بوو، گوپی خشت برابوون پیر و که نه فته بوو، له بهر لاوازی هه موو په راسووی ده بژیران، له مبه ززی بۆزی و بناگووی و نیوچاوانی شوینی که لپ و کو نه برینانی پیوه بوو، دیاربوو روژگارێک در و شه رانی بووه.

دیله به بای له گه مالان بریوه ته وه، به چی مه علوم گورگی نه خنکاندوه، هیلکه و رۆن و کولیچهی نه خواردوه و خوشه ویستی خاوه نه که ی نه بووه؟ به لام که له ره و که وتوه و که لاکى داوه، ئینسان، ئینسانی بی وهفا، به ره لای کردوه!

چاوه پرووشکه کانی له سه ره یهک دانابون، ده تگوت بیر له سه رده می گوجوکی و جحیلی و خوشه ویستی و به ده سه لاتی خوی ده کاته وه. تیی رامام، زگم پیتی سووتا، خه می نه ویش بوو به سه ر باری خه مانم. ژنیک له پیتی کوچه یهک وه ده رکه وت، ژنیکى شوخ و شهنگ و جوان و چه له نگ و کوک و پوخته، قژ زهرد و چاوکال و سوور و سپی و پرومه ت پان، بالا بهرز و به ژن باریک، مه مه که خه رکه کانی، بلتووه تهنگ و ته نکه که ی هه لدا بوو، به له نجه ولار ده رۆیشت نه و هه یچ ناوری وه من نه ده دا. به لام من چاویکی کربارانه م به سه رتاپای داگتیرا، هه یچ نه ندای له شیم نه بوارد. ده لێن «به نده ی بی عه یب نییه» به لام من نه متوانی هه یچ عه یبانی لی بگرم. ده رفه تم هه بوو تیی فکر، من له رۆیندا په له ناکه م، ده گه ل نه وه شدا نه و نه یده توانی جیم بیلێ. چونکه ده ستی کچیتکی پچوکی زۆر رهزا سووک و ژیکه له و پاک و خاوینی به ده سه ته وه بوو و پیتی به پیتی نه و ده رۆیشت.

پشیله یه کی سووره له کی کولکن و قه له و له مالتیک هاته ده ر. دیاربوو خوشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نه رمه. کلکی قه ف کردبوو، به فیزه وه راهه ستا لوتی به رز کردوه. له پر کچه که ده ستی ژنه جوانه که ی به ردا و رای کردی. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نجه نه رم و نوله کانی نه م کیژه نازاری ناده ن.

ژنه که وه په له که وت، به ده نگیکى زۆر ناسک و خوش هاواری کرد، ناویکی نه وه نده خوش و پیرۆز یا هه یچ نه بی به لای منه وه، خوش و پیرۆزی به زار داهات که وه ک پرووسکه لیم بدا له جیتی خۆم وشک بووم. به چاوترووکانیک نیزیکه ی نیو چه رخی ژبانم، ژبانى پر تالی و سویری، پر له رهنج و کویره وه ری، پر هه وراز و نشیوی خۆم وه بیرهاته وه.

(گویم به هه له نه ییست؟) نه مه پرسیاریک بوو له خۆم کرد. به لام شوژه ژنه که نه به یه یشت چیدی دوودل بم. هه رای کرد: «مه هاباد رۆله مه چۆ ده ترنی!» ئیتر خۆم پتی رانه گیرا، وه ک شیتان رام کرد. پشیله که له بهر من هه لات، کچکه م له نامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو نه م فریشته پاکه لیم نه ترسا و نه گریا به سه یروه چاوه جوانه کانی له چاوم بری. دایکی به زه رده خه نه یه کی په ربیانه وه لیم نیزیک بووه باوه شی بو کچه که کرده وه، پیتی گوت: «شه یتان!» نه مجار به زمانى خه لکی شارکه سوپاسی منی کرد، به کوردی گوت: «من سوپاسی تو ده که م که ناوی وا شیرینت له کچه که ت ناوه».

ئیتر نه و پیاوه پیره هه وه سبازى چهن ده قیقه له وه ی پیتش نه بووم، بوومه وه نه و لاوه تازه

پیتگه یشتووه ی سی سال پیتش که سو فیکه ری سیاسیم ده کرد، که به چاوی بریانه ته ماشای هه موو کچه کوردیکم ده کرد. ئیدی به چاوی هه وهس ته ماشای نه م ژنه جوانه م نه ده کرد و وه ک خوشکی خۆم ده هاته پیتش چاو. حه یف نه و نه به یه یشت زۆر به پاکى بمینمه وه وه ک هه موو ژنیکى به پرسیار لیتی پرسیم: «مامه خه لکی کویتی» به درۆ جوابم داوه. درۆ که م هه یچ زبانی بو نه و نه بوو. به هاسانی پروای کرد به لام من پیتش خۆش نه بوو له م ده مه دا درۆم به زار دابی و پاکیه که م گه ردی لی بنیشی، چهن هه نگاوی تر پیکه وه رۆیشتین ده رکیتکی کرده وه.

- نافه رمووی؟
- ناوه دان بی.
- خوا حافیز.
- به خیرچی.

نه و چۆه ژووری، منیش پیتی خۆم گرت چوومه بن نه و تاقه دارى که زۆر ئیواره ی تریش له بنی دانیشتموم. نه م دارى له دوور ولات بو من بوته «سنگ صبور» و زۆر جار پریسکه ی دلیم له بن کردۆته وه. نه م دۆسته بی زمانه ی ناگای له زۆر راز و نه یینی ژبانى ناواره یی من هه یه و دلنیام که که س لیتی نابیس.

جگه ره یه کی دیکه شم داگیرساند. مژیکى توندم لیتدا و که و تمه نیو ده رای خه یال. مه هاباده پچکۆلانه که ی ده می دیم وه بیرهاته وه، خه یالیم زۆر به نه و نه گیرساوه. چووه بو لای شاری مه هاباد. نه و شاره خوشه ویسته ی که نیشتمانیه ره رانی کورد ته نانه ت له ولاتی غه ربیش کچی به ناو ده که ن. نه و شاره ی نیزیکه ی په نجا سالی ته مه نم له وى و له ده وروبه ری رابواردوه، نه و شاره ی شاره زای هه موو کوچه و سیله و په سیویکی ویم. نه و شاره ی که زۆر رۆژی خۆشم تیتدا کرده وه به شه و زۆر شه وى تالم تیتدا کرده وه به رۆژ.

سه رم به ماله هه موو خزمه کاغدا کرد. سه ری هه موو دۆست و تاشناکانم دا، هه موو شوینه به ناوبانگه کانی شار گه رام. گومبه زان، ده شتی عه لی تاباد، کانی مام قه مبه ران، ته پکی گراوان، تاقه دار، باغی سیسه و سنی تاشانم وه ک خویان هاته به رچاو.

که روانیمه خه زایی به خه یال له بن نه م تاقه داره فریم و له بن تاقه داره پیره که ی مه حموود کانی نیشتمه وه. له پر شتیکم وه بیرهاته وه که له میژ سه له نه لیتی ده ترسم و نه بیبری لی ده که مه وه. «مردن!» نه و شته ی پیاوه هه ره نازاکان لیتی توقیون. ناره زووم کرد پاش مردن له بن نه م داره بنیژریم.

هه‌ودای خه‌یالم پسا، هاتمه‌وه سه‌ره‌خۆ، به‌خۆمدا شکامه‌وه، ره‌خنه‌م له‌خۆم گرت و گوتم: «ئهمه‌ چ ئاواتیکه‌ مه‌گه‌ر ئه‌تۆ نه‌بووی ده‌تگوت پاش مردن پیاو هه‌ر چۆنیک بنیترئ و له‌هه‌ر جیگایه‌ک بشاردریته‌وه‌ فه‌رق نا‌کا. ته‌نانه‌ت ده‌تگوت هه‌ق نییه‌ مردوو زه‌وی له‌ زیندوو‌ان داگیر بکا. ئه‌گه‌ر له‌باتی هه‌ر مردوو‌یک نه‌مامیک بنیترئ و که‌لاکی مردوو‌ه‌که‌ بسوو‌تینرئ و خۆله‌میسه‌که‌ له‌بن نه‌مامه‌که‌ بکرئ تا پیتی به‌قه‌وه‌ت بی‌ خزمه‌تی مرۆفایه‌تی زیاتر تێدایه‌».

جوابی خۆم داوه‌:

«راسته‌ من وام گوتوو‌ه و ئیستاش پاش ئه‌وه‌ی به‌لیتره‌واره‌کانی کوردستاندا گه‌راوم و ئه‌م راستییهم بۆ روون بۆته‌وه‌ که‌ به‌داخه‌وه‌ مردوو‌ه‌کان له‌ زیندوو‌ه‌کان باشتر دارستانه‌کانمان بۆ ده‌پارێزن، دیسان له‌سه‌ر برۆی خۆم هه‌ر ماوم. به‌لام ئه‌م ئاواته‌شم هه‌یه‌. پاش مردن خۆله‌میسی من ده‌بن داری مه‌حموود‌کانی بکرئ تا به‌خۆله‌میسی من ئه‌م داره‌ به‌قه‌وه‌ت بی‌ که‌س نازانی‌ چهن‌ ساله‌ به‌قه‌دی کێوه‌ رووتنه‌که‌ی خه‌زاییوه‌ دیاره‌؟»

له‌ رۆژیکی پایزیدا

بۆ مامۆستا شلماشی

پایزه‌ سارده‌، ره‌شه‌بای پایزه‌وه‌ که‌دییمان گوتوو‌یانه‌ چ به‌سه‌ر ده‌واری شپ‌ دینێ! وه‌ک هه‌میشه‌ باری سه‌فه‌ر ده‌به‌ستم، تووره‌که‌یه‌ک پر له‌ کاغه‌ز و قه‌له‌م و دوو سێ نان... کورگه‌ل پێم ده‌لێن نه‌وسن، وه‌ک پیره‌مێرد که‌ لیتی ده‌گێرنه‌وه‌ هه‌میشه‌ بابۆله‌ی نان و که‌بابی له‌ گیرفاندا بووه‌. منیش له‌ ده‌ره‌وه‌ بابۆله‌ی نان و په‌نیرم له‌ گه‌لدایه‌ گه‌رچی ده‌زانم هیندییک دوورتر، له‌ لادی، ده‌رگای هه‌ر مالتیک بکه‌یه‌وه‌ پیتلاوت له‌سه‌ر چاوی خاوه‌ن ماله‌. نانی گه‌رم و په‌نیر، یان ماست و هه‌ر خوارده‌مه‌نیکی دی که‌ شک به‌رن له‌ میوان شاردراوه‌ نییه‌.

خه‌لکی ئیمه‌ ده‌لێن میوان هه‌بیسی خویه‌ و ته‌نانه‌ت هیندییکیش له‌سه‌ر ئه‌و برۆیه‌ن ئیستا میوان دانه‌به‌زیوه‌، رۆزی ئه‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌رده‌گاره‌وه‌ هاتۆته‌ ماله‌که‌وه‌. دوا‌ی هیندییک ری‌ رۆیشتن، چهند لاپه‌ستیو و هه‌وراز و نشیویک و دینتی روانگه‌ی سروشت و دیمه‌نی جوانی ئاو هه‌وه‌لێن قۆناغم گوندیکه‌ که‌ خۆم ناوم ناوه‌ مه‌سه‌ندی ئازایان. (شلماش) به‌لێ شلماش. له‌ داوینیی زنجیره‌ چپای هومل چهند ره‌شمال له‌ په‌نا یه‌ک دان و هیندییکیش جیا له‌ یه‌ک، وینه‌ی گونده‌کانی لیک بلاوی هۆلێند و دانمارک و بیروت. له‌گه‌ل خه‌لکیکی ئازا و نه‌به‌زیو و هه‌ولده‌ر، سال دوانزه‌ی مانگ له‌ هه‌ول و تیکۆشاندا. له‌ هۆلێند و پاریس و لبنان و وارشه‌و، هه‌رچی شوینی جوان و به‌دیمه‌نه‌ بۆم مه‌لێن! که‌ دلگیر ده‌بم، چونکه‌ شلماش له‌ سه‌رووی هه‌مووانه‌ و له‌ هه‌مووی ئه‌وانه‌ جوان و رازاوه‌تر و به‌دیمه‌نتره‌.

له‌وانه‌یه‌ هیندییک که‌س به‌وه‌ تاوانبارم ده‌که‌ن که‌ له‌ نووسین زیاده‌ره‌ویم کردوو‌ه و وه‌ک ده‌لێن قه‌له‌م له‌ ده‌ستی دوژمندایه‌، به‌لام من بۆ ئیستاتی ئه‌و داوا‌یه‌م چهند شاهیدییکم هه‌ن، که‌ یه‌کیک له‌وانه‌ بولبولیکی مه‌هجوره‌ و به‌داخه‌وه‌ ئیستا ده‌ستم پێ ناگا ئه‌و ئیستا له‌گه‌ل هیندییک له‌ یاران له‌ ولاتی غوریه‌ت دایه‌... چاوه‌روانی رۆژیکه‌ ئه‌و سه‌رماوسۆل و ره‌شه‌بایه‌ له‌عنه‌تییه‌ له‌ ولات بارکا و سپ و سپیالی تیک نێ و بۆ ته‌به‌د له‌و ولاته‌ گۆری گوم بی، ئاخ‌ر ئه‌و په‌روه‌رده‌ی ئه‌و خاکه‌ جوانه‌یه‌.

ئه‌و بولبوله‌ ده‌نگ خۆشه‌ له‌ (سه‌ربانه‌ و سابنی و هۆمه‌ره‌ و دارنیشان و چۆم په‌مو) له‌گه‌ل گولاندا هاوئامیز و ده‌س له‌ مل بووه‌ و ئه‌غیار وه‌ک گورگی چاوبرسی به‌غیلیان پێ

بردووه، وهك بۆ خۆی پیتی لى ناوه له (سهربانه) زۆر خۆشى رابواردووه.

لهو بولبوله دوور ولاته كه بگوزهرپين، نهو بالئدانه كه له كاتى گه رانهوه بۆ گهرمپين بهسه ر شلماشدا تى ده پهرن شاهيدن. سه ر قافلّه كه بيان و چانتيك ده گري و هاوارى هاواله كانى دهكا و دهلى: نيوهى ژبانى ئيمه له سياكيو به فيرۆ چووه، هاوالان ده لپين بوچى، سه ر قافلّه ده لپى سه ر دانه و پين و ته ماشاييتكى خواره وه كهن و نهو ديمه نه جوان و پاراوه بيپين. وا چاكه بچينه خواره وه و پشوويك بدهين. به لّام به داخه وه و ديسانيش به داخه وه، كاتتيك دپنه خوار و نزيكى زهوى ده بنه وه بزيان ده رده كه وي كه سه رما و سۆلتيكى چۆن به سه ر نهو مه لبه نده دا زال بووه و له وهش خراپتر نهو راوچييه بى به زه بيپانه كه ده ستيان له سه ر ماشه ي تفه نكه و ها ئيستا گرمه ي لى بيتن ها تاويكي دى، نه وه يه كه به گورجى تى ده پهرن و له چاو گوم ده بن و به ره و گهرمپين ده رۆن و ده رۆن...

به لّام به هيسواي رۆژتيكن كه له گه رانه وه دا دوور له چاوى راوچى و سه رما و سۆل و ره شه با تاويك لهو مه لبه نده و چانتيك بدهن. به لّام ئيستا رۆژ به رۆژ تووشتر ده بى و ده ره تانى نه وه نييه .

به لّام به هار... رۆژى مه وعود... رۆژى ديدارى ياران، رۆژى يه كتر دۆزينه وه و چاو ليكه وتنى هاوالان، رۆژتيك كه سه رما و زمهه ربرى زستان ده روا و گۆرى گوم ده كا، خۆزگه بۆ نه به د بايه ! گوله كان سه رله نوئى سه ر له زهوى دپينه ده رى، له جار ان چاتر و زۆرتر و بۆن خۆشتر، رپواس و مه ندۆك و بيزا و كه ما و گوله ميتلاقه و وه نه وشه ... هه ريه ك له لايه ك . نهو كاته شلماشيش وهك هه موو مه لبه نديكى كور دستان ده بيتته وه مه كوئى ياران، بولبولى دوور ولاتيش دپته وه مال و سه رله نوئى به ديدارى گول شاد ده بيتته وه .

ده روا نه ده ورو به رم له ژيتر چناره گه وه رى سه رچاوى له پيشه وه م هينديك به ولا وه تر گۆرى پيرۆزى خوالتيخوشبوويك ده بينم كه بى شك نه هلى ئيمانه . مورشيدي گه و ره مه لا حه مه ده مينى هه مه وه ند، هه زاران فاتيحه و ره حه مت پيشكه ش به رۆحى پيرۆزى و هه زاران هينده ش له كورپه قاره مان و نه به زه كه ي، ده مه وي قه له مه كه م بشارمه وه ... چى دى نه نووسم تا نهو رۆژه ... به هار... به لّام له گه ل نه وه شدا و به شار دنه وه ي قه له ميش سيلاوى نه سرينم بۆ ناشار دپته وه . چونكه ده لپين كاسه كه پر بوو له سه ريه وه ده رۆژى، سه رم داده نوپتم و به دزيه وه فرمي تسكه كانم پاك ده كه مه وه ، هه تا نه غيار له رازى ده روونم تى نه گهن و به تر سنۆك و بى ورم دانه نپن. نا نه من... هه رگيز تر سنۆك و بى ئيراده نيم وهك نهو كي وه ي پشتم پۆلايين و سه ركه شم. به لّام ئيستا لپم گه رپين به و فرمي تسكانه كه له كى خامه ده رۆژينه سه ر كاغه ز، به فرمي تسكى چاوم بلتي سه ي تاگرى ده روونم بۆ ماوه يه ك

خامۆش كه م و وهك تاگرتيك له ژيتر خۆله ميشدا له كوره ي دلم راي گرم، چونكه ده زانم به كزه بايه ك ديسان نهو تاگره بلتي سه ي لى دپته وه و سه رله نوئى گر ده گرتته وه .

هه تا به هارى مه وعود، كه زۆر جوان و به ديمه نه و دلرپين، هه تا نهو رۆژه خواتان له گه ل. ره فيقان هپچم لى به جى نه ماوه و تووره كه كه م هه ر له شاندايه و كاغه ز و قه له م و بابۆله نانه كه . ده روپشم و ده لپين ده روپش له هه ر جيتگايه ك شه وي به سه ردا بى، لپى ده نوئى . به لّام له خه ويشدا هه ر له ببرى هاتنى به هار و دپتنى هاوالانم... و بى ده رپيم و ده لپين بى ده رپى هه ر دوو گه زى جاو له خه وي دى...

۱۳۵۶/۸/۳.

* نه م نووسينه ي هپمن موكرىانى له بنه رته دا نامه يه كه له ۲۰ى خه زه لوه رى ۱۳۵۶ى هه تاوى (۹ى تشرينى دووه مى ۱۹۷۸) بۆ مه لا محه مه دى شلماشيبى نار دووه . بروانه : سديق صالح، گۆقارى ئيستا، ژماره ۱۲، ئيارى ۱۹۹۸

شیری بەدەستیکهوه بوو ههتاوی بەدەستی دیکهوه

نووسینی: دوکتۆر سادق جەلالی

چیرۆک له مالتیکهوه له کۆلانی (دو دختران) له بن پیره چناریکدا که گه لێک مۆمی سووتاوی له دهووه که وتیبون دەس پێ دهکا.

(هۆمیرۆس) ته نیا هەر هه ماسه بێژیک بوو، به لām فیردهوسی هه ماسه بێژی فه لسه فه، مرۆفایه تی و میژووی گه لێک بوو، هه ماسه بێژی بیری پاکي ئینسانان: پالنه وانه کانی میترخاس بوون له سه رانسهری ئیلیادا هه رگیز تووشی قسه به کی ئه وه نده ئینسانانه نابین:

شه رابی ئال بخۆزه خوینی خه لک مه ریژه
تۆ خاکی، وه ک ئاگر توند و تیژ مه به
ئه م ئاوه ره نگینه ی بخۆیه وه باشتره
له وه ی پیـــــرین تووکت لی بکا
نه زه ری (برتراند راسیل) له هه لسه نگانندی شانامه و ئیلیاده دا.

ناوی مه نسوور کونیه ی ئه بولقاسم فیردهوسی بووه: له هه ره تی لاوه تیه وه دوو هه تاو له دلیدا به جووت تیشکیان داویشت. خۆشه ویستی نیشتمان و ئه وینی کتایونی. ئیترانی ده په رست که نیشتمانی له میژینه ی بوو، کتایونی خۆشه ویست که وه ک گورد ئافه رینی رۆسته م نه شمیل و شیر دل بوو.

زه رده په ری، رۆژتیکي به هاریبو له به ستینی روباوی (باژ) له سه ر گابه ردیک دانیشته بوو. هه تاوی جه نگی ه ی زه رده په ری ته ماشا ده کرد. خوینی خو ر ده رزایه نیو روباوه. لاوی خوراسانی له بن لیواندا ده پیرتاند:

- ده لیبی خوینی سیاوه شه له ته شتی زێریندا.

ئه م جار له ریگایه کی چۆل و پیچاوی پیچ که به کیوه که وه دیار بوو راما، نه سواریک راده برد، نه ههستی پێی ریبواریک دههات. ریگا چۆل و به تال بوو، لاوکۆله ی خوراسانی که میزه ریکی سپی به سه ره وه بوو و لفة که کانی به نیو شاناندا به ردا بووه، له به ر خۆبه وه

- ئه دی بۆ میترخاسان و شوژه سواران به و ریگایه دا به پرتاو لی ناخوین؟ بۆ کوپرژنی ئه سپان له و شیو و وه رد و لانه دا ده نگ ناداته وه؟ بۆ هه را هه رایان که په؟
پرسیاره کانی بی وه لām مانه وه، له باتی وه لām ده نگتیکي ناسک و ژنانه گویتی زبینگانه وه:

- ئیتر میترخاس و شوژه سواران نابینی، پالنه وانان له شیرینی خه ودان، هه ره تی لاوه تی به فیرو مه ده شیعرت پیشکه شی به ژن و بالای من بکه.

فیردهوسی رووی وه رگیترا کیژتیک به کۆمه ی ئاله وه، به برۆی که وانیه وه، به چاوی ره شی وه ک چاوی کارماز ه کانی (ده شتی ئاهوان) به ره ورووی پێ ده که نی، دلای گه شایه وه:

- ئیتر میترخاسیک نه ماوه.

- کتایون چه ند ته نیا بووم!

کتایون دهستی له ژیر چارشیتو ده ره ینا، ده سه به ندیکي زیتر له مه چه که سپی و قه له و و پره کانی دا ده بریسکایه وه:

- ها مه نسوور ئه مه ئه و کتیبه به که ده تویست.

فیردهوسی لاو به په له کتیبه که ی له دهستی رفاند، به رگیتکی چه رمی کۆنی تی گیرابوو، له به ر پرشنگی مانگ که تازه سه ری له که ل ده ره ینا بوو و دارستانی چر و پر و چیا ی به رز و سه وزی ده نگاوت. چاویتکی به لا په ره زه رده کانی دا خشاندا، به زه حمه ت چه ند دیری بۆ خویندرا به وه:

«کاتیک بیژه نیان له چالوا هاویشت،

مه نیژه ی کچی ئه فراسیابی پیر،

ئاگادار بوو - و...

به خه م و ئه سرینه وه هاته سه ر چالوا، شه و تاریک بوو. تاریک و بی مانگ بوو.

ئه فراسیابی پادشای تووران له غورابی خه ودا بوو.»

کتایون گویتی هه ل خسته بوو، ده به ویست بزانی پاش ئه وه ی مه نیژه چوه سه ر چالوا و چ رووی دا؟ له سه ره خۆ گوتی:

ئه م کتیبه چیرۆکی چه ند خۆشی تیدا هه ن.

فیردهوسی له چاوه پرشنگ تی چه قیوه کانی که چه که راما:

- چاوه شی خۆم! ئه م کتیبه چیرۆکی ژیان و نازایه تی و تیکۆشانی که سانیکه که له سه ر ئه م خاکه ژیاون. تۆ نازانی زوو ئه م خاکه هه لاله و شلیتر و سویتس و به بیوونی لی

دېروا، پوښتم له سيستانه به بهره مازندهران ته سپی راډه دا نارش له سهر تر وپکې
ته لېورز زبې که وانی ده کیشا ناگری ناوړه کان نیله یان دهات و...

کتایون به پال لای سوه داسه ری خوراسانیه وه روونیشتم:

- ده زانی ته مړه خه لک چیان ده گوت؟

فیردهوسی دهسته نهرمه کانی له نیو دهستی خوی گرت و گوتی:

- ئاسکولهی دهسته موی من ده بلتی! بزائم خه لک چیان ده گوت؟

- دهیانگوت باوکت له خه ودا دیتوویه تی تو له سهربانیکی بلند هاوار ده که ی و دهنگت
ده گاته ههر چوار لای جیهان.

فیردهوسی دهستی بهره ناسمان هه لئینا و گوتی:

- سهیره، دهی چی دیکه ش؟

- تو برو ناکه ی؟ باوکت له مزگه وتی گه وره ته عبیری خه ونه که ی له (نجیب الدین)
پرسیوه ته وه، نه ویش وه لامي داوه ته وه و گوتویه:

«نه بولقاسمی تو ناویانگ دهرده کا له هه موو جیهاندا و له هه موو روژگاریکدا». لاوه که
گوتی له و قسانه گرت و که و ته بیرکردنه وه.

له و روژوه که ده چوو بو فیرگه ناگریک له دهر وونیدا بلتیه ی ته ستاندبوو، هم ناگره
دهیسو تاند، ده بیرژاند، ده یکرده ژیله موی، هم ناگره ته ستیره بارانی ده کرد، ته ستیره و
ته ستیره...

فیردهوسی خوی ده خوارده وه، ره نجی ده کیشا، ههستی ناگرینی ده میک دانه دهمرکا. لاو
بوو، داوین پاک بوو، نیشمانپه روه رو، زانا و بهرزه فری بوو.

ته گهر له نیو شاعیره کانی ئیراندا بگه ریښ، کهس له فیردهوسی مه زنتر نادوژینه وه.
هماسه بیژتیک بوو که تابلوی دلپاکان و میرخاسانی ده کیشا. شیري به دهه ستیکه وه بوو و
هه تاوی به دهستی دیکه وه. شیریه که ی جهرگی ناپاکانی ده نجنی و هه تاوی دهر وونی پاکانی
رووناکتر ده کرده وه.

وه نییه ههر من و تو بیناسین، کتیبه نهرمه که ی فیردهوسی له سهرانسهری جیهاندا
ناسراوه. لیره دا که برتراند راسیل، پاش له بهر یه ک رانانی هماسه کانی فیردهوسی و
«هومیرویس» راستگویانه ده لئ:

«هومیرویس ته نها هماسه بیژتیک بوو، به لام فیردهوسی هماسه ی مروث و مروثایه تی
ژبانده وه».

فیردهوسی فلسفه ی گه وره ی ئینسانی ده راژانده وه له پیتاوی ژبانده وه ی میژووی
گه لیکدا تی ده کوشا و ده گه ل جه بری زهماندا بهر بهر کانی ده کرد.

با بچین له سهر گوره پیروزه که ی فرمیستک برتین، کول و کو دامرکینین. له بهرام بهر
ته ودا چوک دابدهین. به پیاویک هه لبتین که پاک بوو، مه زن و له دوا یی ژبانیدا ته نیا و
دهس ته نگ بوو، داخدار و ملته بار بوو که چی به و حاله وه گه وره ترین هماسه ی خولقاند.

فیردهوسی به وپه ری ته وینه وه خه ریکی هوندنه وه ی شانامه بوو. هه رچه ند پیتش ته و
(ده قیقی) دهستی به و کاره ی کردبوو. به لام تازه دهستی پت کردبوو که به دهستی کویله که ی
خوی کوژرا و کاره که ی به ناته وای به چی ما و فیردهوسی درتیه ی به و کاره دا.

ئیترا که م کهس رو له وهرزیری تووسی له کووچه و کولانان ده دی ته و له دهریایه کی قوول
و بی بندا، له باوهش شه پولان باسکی داویشتم. هه رچی له کاری شانامه دا پتر ده چوه
پیتش وه ک پشکویه کی شنه بیگه شینیتیه وه زیاتر گری ده گرت، بلتیه ی به تینتر ده بوو،
دنیا و ژبان و هه بوون و نه بوونی ته و له وشه یه کدا کوکرا بووه ته ویش «ئیران» بوو...

روژتیک کتایون کچی چاوپه شی خوراسانی که کولمه کانی خړ و خال و چاوه کانی بادامی
بوون و دوو گوی بلوورین له سهر سینگی ده له رینه وه به ته سپایی له پلیکانی ته و بالا خانیه
فیردهوسی تی خزابوو سهر که وت. په رده ی هه لداوه که میکی تی فکری. فیردهوسی
خه ریکی کاری خوی بوو هیچ ناگای له دهر ووبه ری خوی نه بوو، کتایون به ته وه سه وه گوتی:

- تو...؟! خوژگه قهت ته م کتیبه م بو نه ده هیئای. فیردهوسی به و دهنگه ناسک و شیرین
و پر توانجه راچهنی و گوتی:

- ناخ کتایون ته وه ته توی؟ گولی سه د رهنگم، ده گه ل ته م کتیبه کونه که دوو هه زار سال
له ته مه نی ده گوزهری و خه ریکم که بروا بکه خو شم له بیرچوته وه. ناخ تو نازانی چ
خه زنه یه کی دارماله؟

شادی له روخساری فیردهوسیدا به دی ده کرا. کتایون سوور هه لگه را بوو، به شیرینی لیتوه
ئاله کانی ده گه ست و به ناز گوتی:

- مه نسوور، به هار دهشتی (تابران) ی گولباران کردوه. شینکه دهر ووی، گول ده پشکوی
هه ور ده گری، هه موو لایه ک پر له جوانی و له چریکه و گورانی و سترانه، به لام تو
ته نانه ت ته وین و دلداری و ژوانیشتم له بیر کردوه.

کتایون ته م قسانه ی ده کرد و هات له کن دوشه کچه ی فیردهوسی دانیشتم و به تو وره یی و

نازوه کاغزه کانی تییک وەردان، دیار بوو ئیرهیی پی دەبردن. دیسان بەتەوسهوه پیتی گوت:

- تۆ له بیرت چۆتەوه بههار هه‌ره‌تی شادی و دلداری و خوشی و ئاهه‌نگه.

فیردهوسی له چاوه ره‌شه‌کانی کیه‌ژۆله‌ی تووس راما و به‌ئارامی گوتی:

- گوڵه‌که‌م! سویتند ده‌خۆم به‌خالی ره‌شی گو‌شه‌ی لیوت که ده‌لێتی جادووه له‌سه‌ر کانی ژبان پ‌ونیش‌تووه. دنیا له‌به‌ر پیتی تۆدا ده‌بینم، سه‌رتاپات به‌زێر و زیو ده‌پازینمه‌وه، تۆ نازانی شه‌وی ئه‌و شه‌و خه‌و بی و له‌ چاوی من نه‌که‌وتوه، چاوم وه‌ک چاوی ئه‌ستیران خه‌وی نه‌دیوه ئه‌وینیتیکی به‌تین له‌ مندا ده‌گورێ، هه‌ماسه‌یه‌کی نه‌مر له‌ مندا چه‌که‌ره‌ی ده‌دا. ئه‌ی کچی بالا به‌رزی به‌ژن باریک تۆ نازانی، تۆ نازانی.

کتایون ئارام ئارام سه‌ری فیردهوسی له‌سه‌ر رانی خۆی دانا، ده‌ستیکی به‌کاكو‌له ئالۆزه‌کانی داهیتنا و گوتی:

- ئیستا ئارام بگره‌ بنوو سه‌ر وه‌سه‌رینی رانه‌ نهرمه‌کانی من بکه.

فیردهوسی به‌ناره‌ ناره‌ گوتی:

- که په‌رده‌یان له‌پیتش هه‌تاو لادا.

- به‌یان ئه‌نگوت و خه‌و زرا،

دیسان گوتی:

- کتایون ئه‌و کتیبه‌ تۆ دات به‌من ده‌ریایه‌کی مه‌ند و قووله‌ ئه‌و شانامه‌ی به‌ده‌ستی منه‌وه، ئاسمانیکی به‌رزی پر ئه‌ستیره‌یه.

ناگری ئیره‌یی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی کتایوندا بریسه‌کایه‌وه و به‌تورپه‌یی گوتی:

ئه‌دی ئه‌ستیره‌کانی چاوی من؟

فیردهوسی که‌زیه‌ نهرم و درێژه‌کانی له‌ چه‌نگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له‌ ئاسمانی چاوه‌ ره‌شه‌کانی تۆدا هه‌زار ئه‌ستیره‌ی گه‌ش ده‌ده‌ره‌شیته‌وه. پرووناک، پاک و بی‌گوناھ.

چاوه‌کانی تۆ دوو چرای رۆشنی من که له‌به‌ر پرووناکی ئه‌واندا مروارییه‌ نه‌سماوه‌کانی شانامه‌ ده‌سمم و ده‌یانه‌ۆمه‌وه و به‌رمووریککی نایاب دروست ده‌که‌م و له‌ ئه‌ستۆی بووکی شیعیر و خه‌یال نا، له‌ ملی میژووی ئیرانی ده‌که‌م.

کتایون به‌ناز و شه‌رمه‌وه‌ گوتی:

- ئه‌دی بووک و زاوايه‌تی ئیمه‌؟

فیردهوسی پینکه‌نی:

- بیست رۆژی دیکه‌ مانگی محه‌ره‌م دوايي‌ دێ، جا په‌نجه‌ بلوورینه‌کانت له‌ خه‌نه ده‌گرم، تارایه‌کی هه‌ری، سووری ته‌نکت به‌سه‌ر داده‌ده‌م، په‌ردووت به‌گو‌ل و وه‌نه‌وشه ده‌خه‌ملینم.

کتایون له‌ خۆشیان وه‌ک مندالان شاگه‌شکه‌ بوو و گوتی:

- ده‌ی قسان بکه‌ ده‌ی، ئه‌و قسانه‌ی تۆ چه‌ند جوانن چه‌نه‌ شیرین.

فیردهوسی له‌ دووره‌ ده‌سته‌کانی ده‌شتی خوراسان راما و گوتی:

- چاوه‌ جوانه‌که‌ی تۆ ده‌روانیتته‌ به‌ره‌به‌یانیککی دوور، دوور ده‌روانیتته‌ ئه‌و رۆژانه‌ی که‌ گزنگ که‌وت. ئیتر من نه‌مام مه‌نسووری تۆ ئیتر بو‌ته‌ خاک و خۆل، بو‌ته‌ تۆزی رینگای ئه‌و کاروانانه‌ی که‌ شه‌ودره‌نگان له‌ ده‌روازه‌ی تووس ده‌رده‌که‌ون به‌لام شانامه‌ی من نه‌مه‌. ناکتایون من نامرم، نامرم له‌ دوا‌رۆژدا ده‌زانن ئه‌و پیاوه‌ی له‌ خوراسان رابوو، مه‌شخه‌لێکی له‌ ناگری زه‌رته‌شت بلتیه‌دارتری داگیرساند، له‌به‌ر پرووناکی ئه‌و مه‌شخه‌له‌، تۆی ئه‌ده‌ب، نا میژووی ئیرانی چاند. هه‌تا هه‌تایه‌ زیندوو و نامری.

کتایون! ئه‌و کاتی خه‌لک ده‌لین: ئه‌و پیاوه‌ له‌ ساڵی ۲۲۹ی کزچی هاته‌ سه‌ر دنیا. رۆژه‌ وه‌رزێرکی پاک بوو. نیشتمانی خۆی ده‌په‌رست بای نه‌ورۆزی له‌ شنه‌ی به‌هه‌شت پی خوشتر بوو. بی‌په‌روایانه‌ له‌ ده‌ریای شیعردا مه‌له‌ی ده‌کرد، به‌ئیراده‌یه‌کی مه‌حکه‌م، مه‌حکه‌متر له‌ چیا به‌دۆل و شیو و رکه‌ و به‌رده‌لاندرا ده‌برد، له‌ سه‌رما و گه‌رما له‌ دیو و درنج نه‌ده‌ترسا: نه‌به‌زی تا گه‌نجینه‌ی شیعری دۆزیه‌وه و پینکه‌شی خه‌لکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆی شیعرم چاندوو.

رۆژ هاتن و رابردن، ساڵ به‌سه‌رچوون، چۆن سالانیک؟ ئه‌و سالانه‌ی ژبان و ته‌مه‌ن و مال و سامانی فیرده‌وسییان وه‌ک هه‌زیا هه‌لده‌لووشی.

مال و سامان و زێر و زیوی نه‌مابوو، به‌ره‌و پیری ده‌چوو بی‌هیتز و که‌نه‌فت بوو، گنج و چین روخساریان داگرتبوو. به‌لام به‌ده‌سته‌ی ئه‌و شووره‌ی کۆشکینکی به‌رز دارپێژابوو که‌ به‌خه‌تیککی نوورانی له‌سه‌ر ده‌رکه‌که‌ی نووسرابوو:

«کۆشکه‌ به‌رزه‌کان ویران و خاپوور ده‌بن، به‌ری با و باران و گه‌رما و سه‌رما ناگرن، من کۆشکینکی به‌رزم له‌ نه‌زم دامه‌زراند که‌ با و باران زبانی پی ناگه‌یه‌ن».

ورده‌ ورده‌، ته‌مه‌نی فیرده‌وسی به‌ره‌و ژوور ده‌چوو، پیری په‌لاماری ده‌هیتنا، هیچی نه‌ما

بوو، به لّام بهو حاله شهوه شهو و رۆژی له کن نه بوو هه میسه سه ری به سه ر شانامه ی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خۆتندنه وه و ده بهۆندنه وه تا پیری و ده ستهنگی به جارێکی شه پزه ی کرد:

- ئه ی ئه وه ی ئه و چه ربه به رزه ت را گرتوه!

- بۆچی به سه ری پیری مه ت هه ژار کرد.

- تا لاو بووم چاکترت به خه یو ده کردم.

- به پیری سووکت کردم.

- رۆژگار له با تی جله و، وه کازی له ده ست نام.

- ماله که م بلاو بوو و حاله که م شه یوا.

فیرده وه سی په نجا و هه شت ساله بوو که بیستی سو لّتان مه حموودی غه زنه وی چۆته سه ر ته ختی پادشایه تی، به پیری دا هات شانامه ی به ناوی ئه وه وه بکا، به لّام نه ییده زانی ئه و پادشایه زۆر به دفه ی و خراپ و هه ق نه ناسه.

له و سه رده مه دا ئاسمانی به رزه فیری فیرده وه سی به ره و تاریکی ده چوو، ئه سته یه کانی یه ک یه ک را ده خوشان به رده بوو نه وه و ده که وتنه سه ر خاکی نه هاتی و دامای.

کاره ساتیکی تال و ناخۆش بوو، پیره وه رزیری خوراسانی له سه ر ترۆپکی ناوبانگ ئه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لّی له مالی هه لّنه ده ستا و ئاورگی له دلّی نا هومیتدان ساردتر بوو، له پیناوی نه شتماندا تۆز کال تۆز کال دلّ و گیانی خۆی خسته ژیر پیی میژوو و هه ماسه وه تا تواوه.

له کاتیک که زمان لووسی بی مایه، له باره گای سو لّتاندا زێر و زیویان وه سه ر یه ک ده نا، ئه و له ئاگری نه شتمان په ره ریدا ده سووتا و جگه له خه م و فرمی سک و هه ناسه به شه یکی نه بوو، به و حاله شه وه هیشتا دوو دلّ بوو:

- چ بکه م ئایا شانامه ی به دیاری بۆ سو لّتان مه حموود به رم؟

- ئایا دا چینه دراوی سه وز و شین و جوانی خۆم به کت بسپیتم؟ ئه وانه نه قه دری زانست ده زانن و نه هه ست ده که ن چ ئاگری کی نه مر له دلّی مندا بلّیسه ی ئه ستان دووه.

له و سه ره وه نده دا دردیکی گرانی دیکه ی وه ک نه شته ر، له دلّ را چوو. رۆله سی و هه وت ساله که ی نه خۆش که وت. نه خۆش یه که ی درێزه ی کیشا، له سه ر سه رینی ئه و لاوه دوو دلّ ده کولین و ده یان کورکاند. دلّی کتایون و دلّی ئه بولقاسمی فیرده وه سی.

شه ویکی ره ش و تال و گرژ و مۆن بوو، سیبه ری مه رگ به سه ر سیما ی لاوه که کشابوو،

کتایون یه ک به خۆی قیزاندى:

- ته ماشای که هه یچ ده نگ نایه، هه موو بیده نگن هه موو خامۆشن، هه موو مردوون، ئیمه برسین، ته واوی مال و سامانی خۆت دانا تا چیرۆکی رۆسته م و سوهراب و بیژهن و مه نیژه و سوودابه و سیواوه ش و کیوه مه رس و هۆشه نگت کرده شیعر، تۆ چت پیگه یشت؟ چت بۆ ماوه ته وه؟

فیرده وه سی هه یچی نه گوت هه ر چاویکی لی کرد، له نیگای ئه ودا تیشکان و لیقه و مان و دهد و ژان په نگی خوارده بووه وه. ئه و چی به و ژنه ی که له گه لّی پیر ببوو و به و لاوه ی که مه رگ ده ستی له ئه وکی نابوو گوتبایه؟

هیشتا شه و په ر و بالی ره ش و شوومی هه لّنه ویزنیبوو که کور پشووی لی برا و پیره میرد داخدار و تازیه بار بوو:

«من ته مه نم له شیست و پینجی هه لّبارد،

ره وا نه بوو به زێر و زبوی بگۆرمه وه،

مه گه ر سوو دیک له په ندی خۆم وه رگرم،

بیر له مه رگی رۆله خۆشه ویسته که م بکه مه وه

نۆره ی من بوو برۆم ئه و لاوه رۆیشت

له به ر ده ردی ئه و لاشه ی بی گیانم».

لیره دا بوو که نا چاری ته نگی پی هه لّچنی و قورسایه ی باری کاره سات شانی چه ماند، شانامه ی که ئاوتینه ی ره نج و ئه وین و هه ستی به تینی خۆی و تازیه تی و میترخاسی دلّیرانی ئیران بوو به ناوی سو لّتان مه حموود ته واو کرد. له و کاره دا ئه بولعه باسی فه زلی کوری ئه حمه د نه خشیکی گرنگی هه بوو.

له کولانی (دو دختران) له ژیر پیره چناریک که گه لّیکی مۆمی نیوه سووتاوی له بن که وتبوون، پیاویک که سه ر و ریشی هه موو سپی ببوو شه ویک ده ستی کتایونی به ده سته له رزه کانی گرت و گوتی:

- شانامه ته واو بوو هه تاوی لاوه تی من و تۆش ئاوا بوو!، کتایون که کولمه کانی چرچ و بی ره نگ و چاوه کانی پرووش ببوون گوتی:

- له و ماله دا هیشتا مۆمیک دائیسی.

- هیشتا ژیان درێزه ی هه یه.

- هیشتا دلّیک لی ده دا.

فیردهوسی زردهیهکی خه مناکانهی هاتی، خه مناکانه به لّام بهرزه فرانه و گوتی:

- ئەو مۆمه هیتشتا رۆنه مرکاوه، ئیستا ههزار شیعەر، شپست ههزار زێری پی ددهن.

به یانی پیری چیرۆک بیت به رهو غه زنه یین کهوته ری. فه زلی کوری ئەحمده له سه ره کار نه مابوو و ده رکراوو، خاوه نی شانامه له باره گای سولتان مه حموود دۆست و پشتیوانیکی نه بوو کئ ئەو چاره نووسه دهناسئ؟ ئایا پیاله ی بهرزه فری و خۆراگری پیماوه نه مره کان به دهنستی کئ ده شکئ؟ بۆ چاره نووسی که له پیماوان، زانایان و هونه رمه ندان هه ر تاریکی و تاریکیه ؟

فیردهوسی به پلکانی مه ر مه ری کۆشکی سولتان مه حمووددا سه رده کهوت، سه ره به رز بوو وه ک هه لۆکانی دوندی چیا، شانامه ی وه ک خه زنه یه کی دارمال له گه وه هه ر و دوری نایاب له بن هه نگلدا بوو، شانامه نه بوو، ئاوینه یه ک بوو که دیمه نی ئاوات و ئاره زوه کانی لاوه تی و په نج و ژان و دهرد و کویره وه ری پیری خۆی تیدا ده بینئ. ته مه نی له هه شتا نیزیکی ببوووه، دهنستی ده له رزین و شانامه ش گران بوو به قه د گرانی پی مژوو ی کۆنی ئیران. هیزی که م بوو، ئەژنۆی ده له رزین، چاویکی به ده وه روه ری خۆیدا گپرا:

- کوان قاره مانه کانی من؟ پاله وانه کانی شانامه له کۆین؟ کوان گیو و گو دهرز و رۆسته م و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه کیم ئەه بولقاسمی فیردهوسی له باره گای سولتان مه حموود راوه ستا بوو. سولتان به ریزه وه تیبی راما شانامه ی که له حه وت به رگدا به خه تی عه لی ده یله می نووسرا بوو لی وه رگرت و چهند شیعریکی خۆینده وه و رووی گرژ کرد و گوتی:

- ئەوه یه شانامه ؟

- فیردهوسی وه لّامی دایه وه:

- ئەوه یه چیرۆکی کۆنی میرخاسان و گه وه گه ورائی ئیران.

- به لّام من جگه له باسی رۆسته م هیچ له و کتیبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار پیماوی وه ک رۆسته م هه یه .

فیردهوسی سه ری هه لئینا، ملی قه ف کرد، سینگی ده ریبه راند، راسته وخۆ و بی په روا چاوی له سولتان مه حموود پری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چهند پیماوی وه ک رۆسته م هه یه ؟ به لّام ئەوه نده ده زانم دایکی رۆژگار رۆله یه کی له وینه ی رۆسته م نه دیوه .

ئهو ی گوت و ئیزنی وه رگرت و رۆبی، سولتان مه حموود به وه زیره که ی گوت:

- ئەو پیماوه به منی گوت درۆزن، به لّام من به و حاله شه وه له سه ره ئەوه م جایزه که ی بده من.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه حموود ده خۆینده وه . به لّام ئەو نارحەت ده بوو، ئیهری نازاری دها، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی شانامه ده ریبه نجاند هیتندی رق هه لده ستا وه ختابوو شیت بی.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیماوخراپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی بوو که ئەو کاره دزبوه ی کرد و به سولتان مه حموودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ر ده بی چهند دره می بدریتئ»، سولتان مه حموودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ نارد. ناگری رقی فیردهوسی بلتیه سی سه ند، هه ستنی کرد ناپیماوان ده یانه وی بیشکینن به لّام ئەو وه ک کۆنه شووریکی قایم خۆی راگرت و هه ره سی نه هیتنا. له توورده یی سولتان نه ترسا به ماندوویی و رق هه ستاوی چوه هه مام. ته واوی دراوه که ی دا به کیسه کیش و ئاوگر و حه مامچی و له غه زنه یین وه دهرکه وت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئهو گه وه ره پیماوه شار به شار رای ده کرد و سیتبه ری شوومی پیماوه کانی سولتان مه حموودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازنده ران ئەو مه لبه نده ی که زۆر لاپه ره ی شانامه ی پر کردۆته وه .

شه ویکی تاریک بوو، زهنگی کاروان ده ستنی بیدهنگی پر زرينگه زرینگ کردبوو، فیردهوسی له مازنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه . که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیتسکی گه رمی به ریشی سپیدا هاته خوار و له بن لیواندا گوتی:

- کوا لاوه تی من؟ بۆ کۆی چون پاله وانه کانی من، هه موو ئاوابوون. ئاسمان بی ئەسته یه و وجودی من به تال و بیدهنگه . ئیستا ته مه نم نیزیکی هه شتا ساله ، هیوام به جاریک با بردی.

رۆژی دیکه تیبه ره بوون، سالی تر به سه رجوون، تا له به ره به یانی سالی ۴۱ یا ۴۱۶ ی کۆچیدا، بالنده ی زامدار، ئەسته یه ی شکاو و ئاوینه ی تۆز گرتوو و هه تاوی گیراو، خراپه و دوو روویی و فیلبازیه کانی ئەم جیهانه ی لی ون بوون و مرد. دهنگیتک له ئاسمانی خوراسانه وه هات: فیردهوسی مرد، خودای شیعەر مرد!

یاری رۆژگار بیین، هه ر له و رۆژانه دا بوو که سولتان مه حموود په شیمان بۆوه و فه رمانی دا تا شپست هه زار دیناری زێر بۆ فیردهوسی بنیرنه تووس.

ئهمه گالته ی دزیوی رۆژگار بوو، زیره کانیا ن گه یانده به ر ده رکی فیردهوسی کچه که ی که

له شینی باوکیدا فرمیسیکی دهرشت و مووی دهرنیوه که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکهوت وهک شیتان پیکه‌نی و به‌تورپه‌یی گوتی:

- برۆن، برۆن نامهردینه، ئەو به‌خششسه به‌رنه‌وه خه‌زنه‌ی سولتان، من هه‌رگیز وه‌ری ناگرم! لێ گه‌رتین با گیانی باوکم له ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فر بی هه‌روا به‌رزه‌فر بی... به‌رزه‌فر.

ئهو جوهری به‌هوی

شه‌کسپیر

رۆژگارێک بوو ولاتی جوان و دلگه‌ر و کانه‌گی ئه‌وین و دلداریی فه‌رانسه، به‌ره‌للا و هه‌رکەس هه‌رکەس بوو، که‌س سه‌ری بۆ که‌س دانه‌ده‌نواند، که‌س به‌رپه‌ی که‌سی نه‌ده‌پیتوا، هه‌ر لایه‌ی به‌ده‌س می‌یر و مه‌زن و دهره‌به‌گیکه‌وه بوو. له ناوچه‌یه‌کی ئه‌م ولاته‌ میریکی زۆرداری، داگیرکهری، دلره‌ش فه‌رمانه‌ه‌وایی ده‌کرد. که ده‌سه‌لاتی مه‌زنایه‌تی له‌ده‌ست براکه‌ی خۆی دهرتینابوو، ملک و ماشی لێ پرېبوو.

ئهو میره‌ له‌ده‌س پیسی و ناپاکی و مالپه‌رستیدا وینه و هاوتای نه‌بوو. براکه‌ی خۆی که‌ تا راده‌یه‌ک له‌نیو خه‌لکدا ناخۆشه‌ویست بوو. دهرکردبوو. برای زۆر لیکراوی، لیتقه‌وماوی وه‌دهرنراو په‌نای بۆ لیتپه‌واری دووره‌ ده‌ست و چر و پری «ئاردن» بردبوو. له‌وئ ده‌گه‌ل چه‌ند دۆست و ئاشنا و لایه‌نگری خۆی ژبانیککی شاد و ئازاد و بی دهردی سه‌ریان راده‌بوارد.

ورده‌ ورده‌ ئۆگری ژبانی ساکاری جه‌نگه‌ل بوو، خه‌م و په‌ژاره‌ی به‌دیتنی دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی خۆرسک دهره‌واند. ئاوی سارد و روون و بی خه‌وشی کانیاوی ده‌خواردوه. هه‌وای خاوین و سازگاری زه‌نوتیرانی هه‌لده‌مشت، کارگ و ریتواس و گوارد و شیر و په‌نیر و لۆرک و که‌ره و هه‌نگوینی کویستانی له‌ چیشته‌ چه‌ور و سویر و تیژه‌کانی کۆشک باشته‌ پی ده‌که‌وت. دهرد و ده‌غه‌زی ده‌په‌راند و ئازار و نه‌خۆشیی نه‌ده‌هیشت رۆژ به‌رۆژ ژماره‌ی، لیتقه‌وماو و دهرکراو و راونراوی پتر لێ کۆ ده‌بوونه‌وه و دهره‌ی قه‌وغاتر ده‌بوو، وه‌ره‌زی زیاتر ده‌شکا و، مه‌ترسی که‌متر ده‌ما.

ئهو میره‌ دهرکراوه‌ کیژیککی هه‌بوو، تا چه‌ز بکه‌ی نازدار و له‌بار و وریا و زانا و وشیار بوو. ئه‌وه‌نده‌ گه‌فت و له‌فت خۆش و خوین شیرین بوو که‌س نه‌بوو به‌دل خۆشی نه‌وی، نیو «روزلیندا» بوو.

روزلیندا له‌و رۆژه‌وه‌ باوکی بۆ پاراستنی گیانی په‌نای بردبووه «ئاردن» له‌ ماله‌ مامه‌ به‌دغه‌ره‌که‌یدا مابۆوه. تا ئاوده‌نگ و هاوده‌می «سلیا» ی کچی مامی بی. ئهو گلدانه‌وه هه‌رچه‌ند رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل سه‌خت و تال و ناخۆش بوو، به‌لام ئهو جووته‌ کچه‌ زوو ئۆگری یه‌ک بوون و بوونه‌ دۆستی چاک و پاک و گیانی یه‌کتر.

چیرۆکی ئیمه‌ لیره‌وه‌ ده‌س پێ ده‌کا، «روزلیندا» رۆژیک وه‌ک رۆژانی پیتشوو، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووری «سلیا» به‌وه‌ره‌زی ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی هه‌لدابوو و بی‌ری له‌ ژبانی پچراو

و هه‌لوه‌شاه‌وی خیزانی خویان ده‌کرده‌وه و «سلیبا» ش به‌په‌نجه نهرمۆله‌کانی دۆستانه پرچه خاو و جوانه‌کانی داده‌هیتنا.

له‌و کاته‌دا خزمه‌تکارێکی ئه‌میر هاته ژوور و په‌یامی ئه‌میری بۆ هه‌ینان و گوتی:

ئێستا ئه‌میر دوو پالنه‌وانان به‌گژیه‌کدا ده‌کا ده‌فه‌رمووی ئه‌گهر وازیان لێیه ئه‌وانه‌په‌ش بێنه ته‌ماشاشا.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بوو که پالنه‌وانان له‌ په‌ش چاوی میر و گه‌وره‌ گه‌وران زۆرانبازی بکه‌ن و ئه‌وانه‌په‌ش به‌فیزه‌وه له‌ سوێیان راوه‌ستن و ئه‌م کاره‌ دزیوه و ناپه‌وانه‌ مایه‌ی رابواردن و سه‌رگه‌رمی و دل‌خۆشی ره‌سه‌زاده به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو. «پوزلیندا» و «سلیبا» ش که زۆر وه‌رز و دلته‌نگ بوون بۆ ته‌ماشاشا چوون. به‌لام به‌داخه‌وه دیمه‌که‌که له‌باتی وه‌رزبان بشکینه‌ی پتری خه‌مبار کردن. چونکه دیتیان میر مندالێکی ریه‌له‌ی، باریکه‌له‌ی شووش و گشت خه‌ریکه ئامبازی له‌نده‌هۆرێکی مل ئه‌ستوور و سینگ پان و دێوه‌زمه‌یه‌کی بێ کلک و شاخ و به‌شان و باهو و بێ ره‌زا بێ.

جیاوازی ته‌مه‌ن، ویک نه‌چوونی له‌ش و ئه‌ندام، نیشه‌نه‌ی کارامه‌یی و ئه‌زموون، دیار و به‌رچاو بوو. هه‌موو که‌س ده‌یتوانی به‌هاسانی ئه‌نجامی ئه‌م به‌گژیه‌کدا چوونه نابه‌رامبه‌ره خه‌فه‌تیاره پێشبه‌ینی بکا. که‌چی لاوه‌که هه‌یج نیشه‌نه‌ی ترسان و بزکان و تیشه‌کانی پتیه دیار نه‌بوو ده‌تگوت، لێی روون و ئاشکرايه، زال ده‌بێ و سه‌رده‌که‌وه‌ی و، رووسوور ده‌رده‌چێ و بزهی هه‌ر له‌سه‌ر لێوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په‌شێو و خه‌مبار بوو، ئارام ئارام له‌ کوره‌که چۆ په‌ش، نیگای دل‌په‌ین و سیه‌راوی تێ بێ. به‌زمانیکی نهرم و شیرین پتیه گوت:

«ده‌س له‌م کاره مندالانه و شیتانه هه‌لگه‌ره، چونکه ئه‌م کابرا زل و زه‌به‌لاح و به‌هه‌بزه له‌وانه‌یه نه‌ته‌هه‌لێ و ژیانی لاوه‌تی تۆ بخاته مه‌ترسییه‌وه».

لاوه نه‌ناسیاوه‌که به‌ئه‌ده‌به‌وه گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په‌ند و ئامۆژگاری ئه‌م که‌چه نازداره له‌ گوتی بگرم. من بریاری خۆم داوه، به‌ره‌نگاری ده‌بم، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتم شانازییه و ئه‌گه‌ر تێدا چووم، له‌م دنیا پان و به‌رینه‌دا تا‌قه که‌سێک نییه ده‌نکێک فرمیسکم بۆ برێژی!» له‌ حالیکه‌دا چاوی به‌تاسه‌وه له‌ چاوه پر شه‌رم و جوانه‌کانی که‌چه‌که بریبوو گوتی:

«ته‌نیا ئاواتم ئه‌وه‌یه دل‌سۆزی و خه‌مخۆری تۆ پشتیوان و هانده‌رم بێ».

زۆره‌وانت ده‌س پێ کرا، «سلیبا» به‌ئاواته‌وه بوو لاوی نه‌ناسیاو سه‌رکه‌وه‌ی. پوزلیندا

ده‌س به‌دوعا بوو و ده‌پاراوه خودا لاوه‌که له‌ شه‌ری ئه‌م لوزه‌نده‌ره په‌پاریزی. به‌تایبه‌تی ترسی جوانه‌مه‌رگی ئه‌و په‌ریشان و هه‌راسانی کردبوو. تێ گه‌یشته‌بوو ئه‌م لاوه‌ش وه‌ک ئه‌و بێکه‌س و بێ په‌نایه دل‌ه‌کوته‌ی گرتبوو، بۆیه‌که‌م جار له‌ ژبا‌نیدا هه‌ستی به‌شتیک له‌ دل‌ی خۆیدا کردبوو، ئه‌ویش هه‌ستی ئه‌وین بوو.

به‌په‌یچه‌وانه‌ی بۆچوونی ته‌ماشاکه‌ران لاوی میر مندال که له‌به‌ر کابرای به‌گه‌د و گه‌په‌ل نه‌ک هه‌ر خۆی له‌به‌ر راگرت و چه‌قی، به‌لکو به‌رسینه‌گی لێ بریه‌وه، مه‌چه‌که‌ی لێ نه‌نگاوت، سه‌ر سمته‌ی دا و باو له‌سه‌ر باوی هه‌ینایه. تا کابرا پرستی لێ برا شل بوو و فیلێ پێ نه‌ما. ئه‌مجار به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌رزی کرده‌وه و به‌رقه‌وه‌ی وای له‌ ته‌ختی هه‌ردی راکه‌تیا که چوار په‌لی هاویشته‌ و له‌جیتی نه‌بزووت و په‌شوی لێ برا.

چه‌په‌له‌ریزان، هۆریاکه‌شان، ده‌نگی ئافه‌ریم، ده‌ستت نه‌رزی، باوکم ده‌به‌رت مرئ، رووی دایک و باوکت سه‌پی بێ به‌رز بۆوه. میر خۆی پێ رانه‌گیرا لاوه‌که‌ی بانگ کرد و له‌ ره‌سه‌ن و بنه‌چه‌که‌ی پرسى:

«وه‌لامی داوه کوره‌گچه‌کی (سیر رولاند بز)م. ئه‌میر چرژا، گه‌رژ بوو، رووی لێ وه‌رگیرا. باوکی ده‌ناسی و ده‌یزانی یه‌کێک له‌ دۆستانی نیه‌یکی براکه‌ی بوو».

به‌لام په‌لی خۆشه‌ویستی «پوزلیندا» به‌رزتر بۆوه و له‌ حالیکه‌دا که له‌ بنه‌وه ده‌ستی «سلیبا» ده‌گوشی گوتی:

«باوکم باوکی ئه‌م کوره‌ی زۆر خۆش ده‌ویست و متمانه‌ی ته‌واوی پێ هه‌بوو». ئه‌گه‌ر ده‌مزانێ رۆله‌ی ئه‌و په‌پاوه‌که‌یه به‌هه‌یج باریک نه‌مده‌هه‌شتت توخوونی ئه‌و غوله‌ بکه‌وه‌ی. به‌پاراوه‌به‌ناه و فرمیسک داوینم ده‌گرت و وازم پێ ده‌هه‌ینا».

هه‌ردووک چوونه لای کوره‌که که له‌ بێ مه‌یلی میر دل‌ی یه‌شا بوو، زۆریان لاوانده‌وه و دل‌خۆشی دایه‌وه. که هاتن برۆن «پوزلیندا» زنجیرێکی له‌ گه‌ردنی بلوورینی ده‌ره‌ینا و له‌ مستی نا و گوتی:

«ئه‌م یادگار هه‌ر چه‌وه‌که‌م لێ وه‌رگه‌ره. من له‌ مالى دنیا چیدی شک نابه‌م، ده‌نا تۆ بۆیه ده‌بووی دیاری زۆر به‌نرخترت پێشکێش بکه‌م».

(فره‌دریک) فره‌مانه‌وه‌ی داگیرکه‌ر که وه‌فای «پوزلیندا» ده‌گه‌ل لاوه‌که بینه‌ی و له‌لای دیکه‌وه‌ش باسی چاکی و پاکی و به‌به‌زه‌یی و بێ ئازاری پێ راگه‌یانده‌بوو. به‌رقه‌دا چوو و

هاته سهر ئهوه برازاكهي له مائي خوي دهركا .

رۆژتيك كه دهگهڵ «سليا» دانيشتنبوون وهژوور كهوت و بي شهرمانه و ناپياوانه پيئي گوت: ههر ئيستنه دهبي ليره برۆي! ههرچي «سليا» پاراوه و لالاوه و گريا و دهست و داويئي باوكي بوو سوودي نهبوو. ناچار تكاي له باوكي كرد مهودا بدا ئەمشهوهش پيئكهوه رابوئرن.

شهوي تهگبيريان كرد و هاتنه سهر ئهوه بهجوت رابكهن و خوئشارنهوه. بهياني زوو يهك له جلي لاوتيكي توند و توڵ و ئهوي ديكه له بهرگي لاديبيدا بهدهركي نهيتي كوئشك دهريازبوون و بهنهشارهزايي روويان له جهنگهلي «ئاردين» كرد.

هيچ كام نهياندهزاني چييان بهسهردي و رۆژگار چ بۆسهيهكي بۆ ناونهوه. ريباز ناديار و دارپۆژ ون بوو. تهنيا ئامانجيان ئهوهبوو. ريگاي دوور و دريژ بېرن و زوو خوئبگهيهنه ليري «ئاردين» كه بهشكو مير له ويندهري بدۆزنهوه ژياني تاريك و تنووك و سارد و سريان له بهر تيشكي بهتېن و لاواندهوهي ئهودا گهرم و رووناك بيتهوه.

«روزليندا» بهجلي پياوانه و «سليا» له بهرگي كيژتيكي لاديبيدا بهنيو سهدان ريبواردا تيبهپرين و كهس نهيناسين. كاتي رۆژئاوا بوو له يهكهم هسانهوهدا چونكه خشل و دراوي زوريان پي بوو توانييان ژووري پاك و خاوين بگرن و خواردني باش بخوئن و راحت بنوون.

۳

«ئورلاندو» گچكه ترين و لاوترين كوري «سبير رولاند» بوو. ههر له سههرهتاي ژيانهوه رۆژگار ژههرى ناکامي له جامي کردبوو، هيشتا زارۆكيكي پچووک بوو كه باوكي ههميشه بهجيتي هيشتنبوو و چاره نووسي بهيرا گهورهكهي «ئليور» ئهسپارد بوو. «ئليور» لاوتيكي سووك و خوئش رابوئر و له خوئايي بوو. بهپيئچهوانهي وهسيهتي باوكي هيچ ناگاي له براكهي نهبوو و باشي پي نهگهيانند. «ئورلاندو» دهگهڵ ئاوالي گهروك و سووكهله و خوئپري و هيچ و پوچ گهوره بوو. بهلام چونكه بوئ خوئي چاك و دلپاك بوو بهپيئكاره و دهسته وهستان دهرنهچوو، باش پيئگهيشت. لاوتيكي بوئر و نهترس و بههيتي لي دهرهات. ئهوه ههستي ئيرهبي و بيئزاري كاي بزواند و خهريك بوو بهههر جوئريك بي سهرى له ناخي روکا و لهنيوي بهري.

بهم مهبهسته شوومه هاني دهدا بهرهنگاري پالاهواناني بههيتز و بي رهزا بيئ بهلكو

بهدهس ئهوان بچي. بهلام بهختهوهرانه ههموو جاري زال دهبوو و ئهواني دهشكاند و دهبهزاند. كه لهم كاره ناهوميد بوو، شهويكي ژووري نووستني ئاگر تي بهردا كه بهههزار زهحمهت و ناري عهلي رزگاري هات.

«ئادام» كوئه خزمهتكارى باوكي كه بهشي زوري تهمهني له خزمهتي ئهمنهالهدا بردهبوو سهر، لهم رازهي گهياند و واداري كرد پيش ئهوي نهخشه ناپاكهكاني كاي جي بگرن، رابكا و خوئي دهرياز بكا و ولات بهجي بيئي. چونكه دهيزاني چ شك نابا و هيچ دراوي نيبه، پاشهكهوتي چند سالهي خوئي دايه و بوئ خوئي رهگهلي كهوت.

كه گهيشته جهنگهلي «ئاردين» پيره پياوي كه نفت و زورهان له پي كهوت، «ئورلاندو» ئهوي لهين سيهري دارتيك دانا و بوئ خوئي بهباريكي ريبهكي ليرهواردا روئشت تا گهيشته جيگايهك كه مير و دوستاني خهريكي خواردن بوون. شيري له كالان دهركيشا كه بهزوري خواردنيان لي بستيني، بهلام مير فهرموي دا و بهرووخوشي گوتي: «وهه دهگهلمان بخو».

«ئورلاندو» لهكاري خوئي پهژيوان بووه و داواي ليئوردني كرد، پاشان سهرگوزشتهي خوئي بوئ گيئراوه و گوتي: «ناوي (ئورلاندو) و كوري چووكي (سبير رولاند)ه».

مير كه بيروهري زور خوئي له دوستايهتي باوكي ههبوو گهليكي بهخيهراتن كرد و له ناسيني ئه و زور شاد بوو ناردى پيره پياوهكهشيان هينا و لهژير بالي خوئي گرتن.

۴

هيشتا ههوتويهك بهسهر ژياني «روزليندا» و «سليا» له جهنگهلهدا رانهبردهبوو، رۆژتيك «روزليندا» بهبن پيره دارتيكدا تيبهپري و ديتي ناوي ئه و له بهژني دارتيكي ههلكه ندراره. بهلايهوه سهير بوو...

ههروا دهگهرا و تهماشاي كرد ناوي بهدارتيكي ديكهوهش ههيه، ههرچي سهري هينا و برد بوئ نهچوه سهر يهك ئهوه چيبه؟ ئاخري هاته سهر ئهوي لهم ليرهوارهدا فرشتهيهكي ئهفسانهيي ههبي كه هاوناوي ئه و بي له و خهيالهدا بوو كوتوپر تووشي لاوتيک هات كه خهريكي راو بوو، كه باشي تيئراما «ئورلاندو» ناسييهوه، دلي كهوته ليتدان و رهنگي بزركا، ليتي نيزيك بووهوه و گوتي:

«ناوت چيبه؟»

گوتي: «ئورلاندو»

ئەویش ئەوینیکی شورت و گوم و ئاواتیکی بابرده‌له‌ی له‌په‌نگ و پرووی ئەودا به‌دی کرد و گوتی:

«ئەدی تۆ ناوت چیبیه؟»

- «کانیمد»

پینکه‌وه گه‌ران «ئورلاندو» بۆی گیتراوه که چون جاریکی له‌وه‌په‌ری ناهومیتیدا له‌کاتی ملانه‌دا کچیکی جوانچاک و دلپاک هومیدی وه‌به‌ر ناوه و شیت و شه‌یدا و گیرۆده‌ی خۆی کردوه له‌وه‌مه‌وه له‌بیری نه‌کردوه و هه‌میشه‌گۆرانی پر سۆزی پێ هه‌لده‌لێ و ناوی له‌داری جه‌نگه‌ل هه‌لده‌که‌نی. «روزلیندا» وه‌ختا بوو له‌هۆش بچێ و خۆی له‌نامیزی باوئ.

به‌لام خودای ئەقل تیبی راخوړی، جارێ وه‌ختی خۆ ناساندن نییه، چاک‌ی تاقی بکه‌وه و بزانه‌ی راده‌ی وه‌فاداری و فیداکاریی چه‌نده؟ گوتی:

«من نه‌ک (روزلیندا) ده‌ناسم، به‌لکو خزمایه‌تیشم ده‌گه‌ل هه‌یه. وا چاکه‌ هه‌رچی له‌دلت هه‌یه بۆ منی هه‌لرێژی تا هه‌مووی پێ رابگه‌یه‌نم.»

«ئورلاندو» هه‌موو رۆژی ده‌چوه‌ کن دۆسته‌تازه‌که‌ی و ویکرا ده‌چونه‌ نیو دار و ده‌وه‌ن و گوڵ و گولزار و ته‌نیشته‌کانیاو و جۆبار و خه‌می دلی خۆیان ده‌په‌واند.

به‌ره‌ به‌یانیکی زوو تازه‌گه‌زنگ که‌وتبوو. که «ئورلاندو» هه‌ستا و به‌ره‌ دیداری دۆسته‌که‌ی رۆشیت. ته‌ماشای کرد که‌را به‌ک له‌سه‌ر چه‌قی رینگا راکشاه و خرپ خه‌وی لێ که‌وتوه. تیبی فکری و برا گه‌وره‌که‌ی «ئیلور» ی ناسییه‌وه. پێی سه‌یر بوو ئەو فیلباز و ترسنۆکه‌ لیته‌ ده‌بینی؟ ئەو زۆر له‌وه‌ ئازاتر و پیاوتر بوو که‌ تۆله‌ له‌ دوژمنی خه‌والوو و بێ ده‌سه‌لات بستیته‌وه. به‌لام به‌بیزاری لیبی لادا و پرووی وه‌رگیترا و خه‌ریک بوو تیبه‌رێ و پروا و ته‌ماشای کرد ماریکی شینی ئەنگیتی وه‌ک دۆدانه‌ دۆ، ملی قه‌ف کردوه و گه‌زاره‌ی ده‌رکیشاه و ده‌هاژینێ و به‌ره‌و ئەو ده‌خوشی. هه‌ستی ئینسانی و خوینی برابه‌تی هه‌موو رق و قینی له‌بیر برده‌وه، شیرێ هه‌لکیشا و رای کرده‌ ماری، له‌ پر نه‌په‌ی دێله‌ شیریکی سه‌ر تووتکان جه‌نگه‌لی له‌رزانده‌وه، ئەو ده‌سته‌ پاچه‌ نه‌بوو، له‌پیشدا ماره‌که‌ی به‌زه‌بریکی دوو له‌ت کرد و پاشان به‌گژ شیردا هات. شه‌ریکی خوتناوی پرووی دا، شیرێ تووره‌ په‌لاماری دایه. ئەویش دای نه‌واند، وه‌به‌ر شیرانی دا و شپه‌زه‌ی کرد. شیرێ رق هه‌ستای بریندار نامبازی بوو و به‌چه‌نگاله‌ تیزه‌کانی لایه‌کی شانی تا په‌نجه‌ی دادری، به‌لام نووکی شیرێ ئەویش جه‌رگ و ریخۆله‌ی شیرێ وه‌ ده‌شتی خست و خستی و حه‌یاتی ره‌شی لێ بری.

«ئیلور» که‌ ئەو دیمه‌نه‌ی دی ئەسربنی په‌شیمانی به‌چاواندا هاته‌ خوار. ئەوه‌نده‌ به‌خۆی

داشکاوه و شه‌رمه‌زار بۆوه که‌ خۆی خسته‌ سه‌ر پێی براکه‌ی و داوای کوشتن یا بوردنی لێ کرد. «ئورلاندو» که‌ دلکی پاک و بیستی پرووناک و خاوتینی بوو له‌ باوه‌شی گرت و پارووی له‌ بێر برده‌وه و به‌خشی. به‌لام خوتنپێژی باسک و ماندوویی پرستی لێ بریبوو، نیشانه‌ی مه‌نزلێ دۆسته‌کانی پێ گوت. ئەویش له‌کۆلی کرد و برده‌وه‌ ماله «روزلیندا» و کاره‌ساته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر به‌ته‌واوی گیتراوه. «سلیبا» و «ئیلور» خه‌ریکی برزانده‌وه‌ی باسکی و هه‌سانده‌وه‌ی کفتوکۆی له‌شی بوون «ئورلاندو» شه‌رمه‌زار بوو که‌ بۆ ئەوه‌نده‌ شه‌که‌ته. «سلیبا» به‌پینکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

«پیت وایه‌ ده‌گه‌ل بچوه‌ پشیله‌ گه‌مه‌ت کردوه، هه‌تیو! تۆ دێله‌ شیرێ سه‌ر تووتکانت کوشتوه» له‌م حاله‌دا «ئیلور» چاوی له‌ چاوه‌ جوانه‌کانی «سلیبا» نه‌ده‌ترووکاند. دیاربوو «سلیبا» ش بێ مه‌یل نه‌بوو و جارجار به‌ناز په‌نجه‌ی «ئیلور» ی ده‌کوشی و وه‌لامی داخواییه‌کانی ده‌داوه «روزلیندا» پاش تاویک گوتی:

«ئورلاندو بینه‌ لای من باشترم ناگا لێ ده‌بی، به‌لام باسی په‌ریشانی منی بۆ مه‌که.»
ئیلور که‌ دل و دینی له‌ پیناوی ئەوینی ئەم کیژه‌ نابوو به‌په‌له‌ هاته‌وه‌ لای «ئورلاندو» و ئەوی له‌ رازی خۆی ناگادار کرد و گوتی:

«له‌خودای ده‌وی (سلیبا) بپته‌ ژنی ئەو.»

ئورلاندو بزه‌یه‌کی هاته‌ سه‌ر لیبان و گوتی:

«بچۆ لای و هه‌موو قسه‌ی خۆتی بۆ بگیتره‌وه. نازانی ئیستا ته‌نیا به‌ «کانیمد» دیته‌ لای من.»

دوو دلدار که‌ به‌په‌له‌ت دوو دۆستی گیانی گیانی بوون به‌ته‌نی مانه‌وه. «ئورلاندو» باسی ئەوینی «ئیلور» و «سلیبا» ی بۆ گیتراوه. پاشان گوتی:

«خۆزگه‌ و هه‌زار خۆزگه‌ ئیستا روزلیندای خۆشه‌ویستی منیش لیته‌ ده‌بوو.»

«روزلیندا» پینکه‌نی و گوتی:

«هیوا به‌ مه‌به‌ سۆزی جوانترین به‌رگی خۆت له‌به‌ر بکه، وه‌ره‌ بنکه‌ی میر. نارووومه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ت بێ تکای لێ ده‌که‌م بپته‌ ره‌زا و شووت پێ بکا.»

سۆزی میوانداریکی باش و جوان له‌ بنکه‌ی رازاوه، میر، ئیلور «ئورلاندو» و ئەوانی دیکه‌ چاوه‌نۆر بوون. له‌ پر دوو کچی جوان و چه‌له‌نگ به‌جلی خۆلانییه‌وه‌ ده‌س له‌نیو ده‌ستی به‌کتر ده‌رکه‌وتن.

«روزلیندا» خۆی به‌سه‌ر پیلای باوکی دادا و تکای لێ کرد ئیزن بدا مێرد

به «ئورلاندو» بکا، میر له خوشی دیداری کچه که ی وهختا بوو بال بگری، دهستی دوو نو بووکانی له دهستی دوو تازه زاوا نا.

لهولاشه وه میری داگیرکه که ته نانهت کچه که ی خوشی له دهستانی رای کردبوو. بهری شه پۆلی تووره یی خه لکی نه گرت و په نای بو دهر برد، میری پیشوو سه رله نو ی چوو سه ر جیگای خۆی.

خه سته خانه - ۱۹۷۸/۱۱/۱۰

ریزی نان بگرن

پیاویکی بالا بهرز، موو که ژ و چاو کال بوو، نمونه ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هیدی و له سه رخۆ بوو، نیشانه ی ئەندامه تی حیزی به یه خه یه وه ده دره وشاوه.

پۆژتیک به میوانی هاته مائی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نایتکی زۆر وردی لی کهوت به سه ر سورمانه وه دیتم داها ته وه و هه لی گرته وه و پیش نه وه ی من چ بلیم خسته یه زاریه وه.

ئه گه ر جارن کاریکی نه وتۆم به ئیرانییه که وه دیبا که له هه موو ته مه نیدا نان و خواردنی به نیعمه تیکی ئاسمانی زانیوه و ریزی لی گرتوه، زۆرم به لاه سه یر نه ده بوو، بۆچی ئیستاش خۆم نه گه ر له کۆلان و ریباز تووشی ورکه نایتیک بم که فری دراوه یا وه ریوه، هه لی ناگرمه وه و فووی لی ناکه م و له کۆنه دیواریکی را ناکه م؟ تا نه بیته پیخوست. به لām نه و دوکتۆره ئالمانییه که هه میشه تیر و ته سه ل بووه و له ئیروو و خوشیدا ژیاوه. بو وای کرد؟ بیر کردنه وه که م بوو به پرسیار و گوتم:

«بۆچی نه م ورکه ت که ره نگه ی پیسیش بووی خوارد؟»

بزه یه کی هاتی به لām بزکا و نیگای تاریکی و په ژاره ی لی باری. پاش تاویک رامان گوتی: «ده زانم خوارده مه نی هه یه و ده زانم ئیستا له زۆر ولاتان گه لیک شت وه گیر ده که وی و ته نانهت له هیندییک مالان به پتی فیلان. ئیمه ش لی ره له ئیروودا ده ژین، به لām من مه رجم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه ده م و خه سار نه که م».

دوایه نه م سه رگوزه شته ی بو گپرامه وه:

«لاو بووم تازه له زانستگه ی پزیشکیدا ده ستم به خویندن کردبوو، یه کبیک له دۆستانی کۆنم دۆزییه وه که له مندالییه وه ئاشنا بووین. ده گه ل خۆی برده کۆری لاوانی کۆمۆنیست نه گه رچی ده ترسام به لām چالاک و هه لسه وریانی نه م لاوانه سه رنجی راکیشام و ویستم به م ناگره ی له ده روونی نه واندا بلتسه ی گرتبوو خۆم ببوژینمه وه و نه ک هه ر خۆم گه رم که مه وه به لکو گرپیک له ده روونی خۆم هه لگیرسینم.

نه و دیوه زمه م ناخۆش ده ویست که ورده ورده سیبه ری شوومی به سه ر ولاندا کیشابوو و هه موو که لپن و قوژینی ته نیبوو. نه م لاوانه ده یانویست ده گژ نه و راجن. که م که م له وان نیزیکتتر ده بوومه وه و نه و تاعوونه ره شه م که بریتی له هیتله ر و حیزی نازی بوو، باشتر ده ناسی و له جارن پتر رق و قینم لی هه لده گرت و تی ده گه یشتیم چ تارمایییه کی ره ش و

به سام و مۆته يه كى خوينمژ هه ره شه مان لى ده كا و چ چاره نووسى كى شووم و دزىومان له پيشدايه و دوا رۆژى كى چهن پر مه ترسى چاوه روانمان ده كا .

ژيان و كار منى له م لاوانه هه لبرى ، ترس واى هه موو كهس داگرتبوو كه من نه متوانى دۆستانى خۆم بدۆزمه وه . نه وه ندهى پى نه چوو شه ره هه لگيرسا و منيش كه ئيتير پزىشك بووم ناردامه جه بهه . ده رۆيشتين و پيمان له هه ره جىيه كه دنا . چاره ره شى ، مالىترانى ، برسايه تى و نازار و جه زه به و ناگر و سووتمان و كىيم و خوين و نه خۆشى و مه رگمان ده گه ل خۆمان ده برد . من به تاقى ته ني له نيو نه وه هه موو نه فسسه ره و سه ربازانده دا كه به كرده وهى خۆيان ده نازين ، خه فه تم ده خوارد . ته نيا كارى كى نه ختتىك باش كه له ده ستم ده هات نه وه بوو به نه يتى يارمه تى گرتوه كان بده م . يا نه وه كه سانهى به زورى و به پىگار خزمه تى خۆمان پى ده كردن نازار نه دهم و پارووه ناننىك يا تۆزه ده رمانىكيان به دزى و فزى بده مى .

زۆر زوو گه يشتینه ولا تى پان و به رىنى شووره وى ، له وى جارى وا بوو چهنده مانگ له جىگايه ك ده مابينه وه ، من خه رىك بووم له فه رمانده كه م نيزىك بيمه وه . تا له سايهى دۆستايه تى نه ودا نازادى پترم هه بى و بتوانم خواردن و ده رمان بده م به و ژن و كچانهى خزمه تمان ده كه ن و نه وه شم بو كر . ئيتير هه موويان خوويان به و كارى من گرتبوو جاروبار سه ربان داويشته سه رم پىيان ده گوتم دلته ره ، جارى واش بوو ناويان ده نام دوكتورى سوور . منيش به كاوه خۆكارى خۆم ده كرد و گويم به و گالته و گه پانه نه ده بزوت . چونكه كارم باش ده كرد و له كار كردنم رازى بوون نه فسسه ره به رزه كان ده گه لم دۆست بوون . منيش ناگام له دزى و ده سپىسى نه وان بوو ، بو به كهس وىم نه ده رست و نازارى نه ده دام و دۆسيهى بو دروست نه ده كردم . دنا شو فار و دووزمان و جاسوس يه كجار زۆر بوون ورده ورده زمانى رووسى فتربووم .

«رۆژىك يه كىك له و كچانهى ده مناسى به په شو كاوى و سه رلى شى واوى لىم وه ژوور كهوت و گوتى : دوكتۆر ده ستم به داوينت نه گه ره ده توانى يارىده م بده . گوتم چ قه و ماوه ؟ چ كارىك له دهس من دى ؟ گوتى : داىك و باوكم سه ربان دى شى و زۆر سه خله تن و ئيمه نازانين چ بكه ين و چمان له دهس نايه ، ماله كه يان به په نا مالى ئيمه وه بوو . كارده كانم ته واو كرد و ده گه لى چووم برىك ده رمانيشم برد . باش ده مزانى نه مانه سه ره له برسانه ، چووينه نيو مالىك ئيتير چى تيدا نه مابوو چهن سىپال ، چهن ته ختهى له ت و په ت چهنده قاپه شكاو و كو نه سه ماوه رىك و ، چادانىكى گاو كراو و ، چهن پىاله نه بى ، خانوويه كى بچووك بوو كه شه رى شووم و ئيمهى داگيركه ره بى ره حم گه سكمان لى دا بوو . له ته نيشت ته نديوور پيرىژن و پيره پىاوىكى نيوه زيندوو تخيل ببوون . له روخسارى نه واندا ته نيا

دوو چاوى رۆچوو برىسكه يان ده دا . به په نا يه كه وه راكشابوون . وهك مردووان زهرد هه لگه رابوون . بى هيز و له ر و لاواز بوون ، نه يانده توانى قسه بكن يا ببزوون . دوو سى زارۆكى ره شوووت و كز و مرده لوخه به ترسه وه ته ماشاى منيان ده كرد . ته ماشام كردن پرسيم : چهنده رۆژه چىيان نه خواردوو ؟ كچه كه به كو لى گريانه وه گوتى : هه وتوويه كه زه واديان نه برىوه ، به نىگه رانپيه وه گوتم : چما چتان نه بوو ؟ بو زووتر به منت نه ده گوت ؟ من نه وشه وه له به شى خۆم شتىك ده ده مى ده رخوا رديان بده .

كچه كه گوتى : دوكتۆر تو زۆر دل سو زى ، به لام هه رچى ده كه م نه مان هه يچ ناخۆن ته نيا جار جار چۆر پىك ناو نه بى . نووزهى پيرىژنه كه م گوئى لى بوو چوومه سه رىنى تا باشتر ، گويم لى بى . ده يگوت ئيمه به شى خۆمان ژباوين نابى پاروو له زارى نه مان زارۆكانه بگيرينه وه . هه رچى هه بى با نه وان ببخۆن ، تا بژين ، تا گه وره بن تا رۆژى خۆشتر ببينن داىكه بىده نگ بوو ، دىتم نه مان دوو پيره فيداكارانه ده ستى يه كترىان گرتوو و چاويان لىك ناوه ، ده تگوت به م كرده وه دل يه كه ده ده نه وه و پيشى نالهى خۆيان ده گرن . نه وكم گىرابوو ، زمانم له به ند چووبوو ، له به رامبه ر نه مان هه موو خۆراگرى و پيداگرى به دا چم پى نه بوو بىلتم . نه وان به گىبان و دل به پير مه رگه وه ده چوون . چهنده حه بى ئيسپرىنم دانى تا كه مىك ژانه سه ره كه يان كه م بىته وه . ته نيا ناواتم نه وه بوو وهك ئالمانپيه ك بن رىسمهى ده ركى نه مان ماله خاپووره ماچ بكه م و له راست نه مان هه موو زىبك و غيره ته دا چۆك دادهم ، به لام به داخه وه هه ره نه وه نده م توانى له به ره نه واندا كه ئيتير نه مابوون سه ردانوتم .

له و رۆژه وه مه رجم كرده وه خوارده مه نى هه رچى بى نرخيش بى زاىه نه كه م و تا هه م له سه ره مه رجى خۆم راده وه ستم . من له نيزىكه وه به لى زۆر له نيزىكه وه ديوه زمهى برسايه تيم ديوه .

۱۹۷۳/۱۳۵۲

کورتەى ئۆدیسە

ھومبیر

شارى ئەستەم و شوورەدارى «تروادا» پاش گەلىك قەلادارى و دەستەووەكەرى و بەرگرى و شەر و كيشە و خوینپىژى و قات و قىرى بەدەس دەگىرى و بەجارىكى تەخت و خاپوور دەكرى.

ھېرشبەرانى كۆلنەدەر، پالەوانان و مەردانى گەمارۆدەر و دلآوەرانى نەبەز، سەرخۆش لە بادەى زالبوون و نازايەتى دەگەرپىنەو بە ئىبو مال و مندال و كەسوکار و خاووختىزانى خۆبان.

لەم نىوهدا تەنبا «ئۆلىس»ى كەللەرەق، سەرىزىو و چاوەترسى پاتشای «ئاتاك» لە ترسى ھەرەشەى «نپتۆن» خۆى دەربايان ھەلۆددا و ئاوارە دەبى. «پنلوپ» ژنە جوانەكەى و (تلماك) رۆلە تاقانەكەى ھەر چاوەروانن و چ سەر و سۆراغى نىبە. سال و مانگ تىپەرىن و ئەو ھەر بى سەروشوتنە. دوژمنانى «ئۆلىس» و گىرۆدەكانى ئەوینى «پنلوپ» دەرفەتبان ھىناو و مرخيان لەو نازدارە شوخ و شەنگە و لەو ژنە جوان و چەلەنگە خۆش كەردووە و ھەرىكە خەرىكن بەفېلىك ئەم ژنە پاك و خاوتنە بەدەس بگرن. بەلام «پنلوپ» ژىرانە ھەر كامەى بەچەشنى تەفرە دەدا و بۆ گەرپانەو ھەى مېردەكەى رۆژ ئەژمىرى دەكا. لەلايەكى دېكەو بەيارمەتى «مېنروا» خۆى ئەقل، كورەكەى و دەواى شوووەكەى خستووە گىژاوى توند و تىژ و بى بەزەبى دەربا جارىكى دېكەش پەلامارى شىتسانەى برده سەر كەشتى سەرگەردان و بى پەناى «ئۆلىس» و پىش ئەو ھەى كەشتىبەوانەكانى وەخۆكەون و چارەبەك بەدۆزنەو. كەشتىبەكەيان لە بەستىنى «ئۆزىژى» لە قور دەنیشى ئەم دوورگە بنكەى ژنە جادووگەرىكى زۆرجوان بوو كە ناوى «كالىسپو» بوو. ھەر لە بەكەم نىگادا دلئى چو ھەر «ئۆلىس» و وىستى دەستى دەگەل تىكەل بكا و دەگەلى بىنیتەو. بەلام سەردارى مەزن دلئى لە جىگايەكى دېكە بوو. ئاواتى گەرپانەو بۆ نىشتمان و زىدى خۆشەوىست و دیدارى ژنە وەفادارەكەى و رۆلە نازدارەكەى دەیتواندەو. بۆبە ھىچ پرووى نەدايە و خۆى تى نەگەيانە. جادووگەرىش بەرق داچوو و سویندى خوارد تا مابى لەم دوورگەدا زىندانى و دەسبەسەرى بكا.

«ئۆلىس» ماو ھەشت سال لەم دوورگەدا دەسبەسەر بوو. رۆژانە لە كەنار دەربا لەسەر گاشە بەردىكى دادەنیشت و فرمىسكى ھەلدەرپشت و بەخەمناكى لە ئاسۆ رادەما.

پەرىشانى و لىقەوماوى گەبىبوو رادەبەك كە خودايان ھەموو بەزەبىيان پىدا دەھات بەلام «نپتۆن» خۆى دلرەق و رق ئەستوورى دەربا، بلىسەى قىنى دانەدەمركاو. ئاخەر ئەو چۆن لە كەسىكى ياخى و سەركىش و نەترس دەبوورى كە خۆى لەو بەكەمتر نەدەزانى؟

رۆژى «مېنروا» خوداى ئەقل پىتى زانى كە «نپتۆن» سەفەرىكى دوور و درىژى لە پىشدايە و وا زوو ناگەرپتەو بەھەلى زانى و ئۆلىسى سوارى تەختەبەك كەرد و ناردیەو بە ولاتى خۆى. بەلام بۆ بەدبەختى نپتۆن ئەوئەندەى پى نەچوو و گەرپانەو كە ئەو ھەى دى چاوى چووە پىشتى سەر. بەك بەخۆى نەراندى و فەرمانى بەگەوالە ھەوران دا. پال وىك بەدەن و شورابە بەر بەدەنەو و یارمەتیش لە رەشەبا و گىژەلوو كە وەر بگرن. بەم جۆرە فەرتەنەبەكى نایەو كە بەچاوترووكانىك تەختەى ئۆلىسى چارەرەشى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كەرد. ئۆلىسى بىچارە كەوتە نىو نىرىنەى دەرباى بى نامان و وەپەلەقارەكەوت. بەلام لەم جەنگەدا (ئىنۆ) پەرى دەرباى بەچاوى ئەنگاوت و زگى پى سووتا و تىتولتىكى لە روو پۆشەكەى خۆى دراند و بۆى ھاو پىشت و گوتى:

«لە نىووقەدى خۆتى بىستە دەتگەبەنمە و شكايى»

ئۆلىس كە لە سەرەمەرگدا بوو بەقسەى كەرد. بەلام بوورايەو و ئاگای لە خۆى برا. كاتى وەخۆ ھاتەو خۆى لە بەستىنى دوورگەى (فىناس) دى.

ئەمشەو «نازىكا» كچى فەرمانرەواى (فىناس) خۆى خويانى خۆيانى لەخەو بىنى: كە فەرمانى پى دا بەيانى زوو ھەستى جلى باوك و براكانى بەرى لە دەربا بشوا. بەيانى زوو داىكى چىشتىكى باشى بۆ دروست كەرد و گۆزەبەكى شەرابى كۆن و دەفرىكى پى زەبىتونى داىە و خزمەتكارى دەگەل ناردن بۆ لىواری دەربا.

كېژەكان تازە لەسەردەمى كەنارى دەربا دەستيان بەيارى و گالته و گەپ كەردبوو. كە دىتيان كەلە پىاوتىكى بەشان و باھۆ و بەدار و بار و كەلەگەت، بەلام شپىرە و خوتناوى و برىندار لەبن گابەردىك ھاتە دەر. خزمەتكارەكان كە چاويان پى كەوت ترسان، زىراندیان و ھەلانن. ئەمما نازىكا نازايانە بەپىرىبەو چوو و ماندوو نەبوونى لى كەرد ئۆلىس كە لەبەر بى ھىزى و شەكەتى و برسايەتى تواناى نەمابوو. بەسەرھاتى خۆى بەكورتى بۆ گىپراو. نازىكا، نان و چىشت و شەرابى بۆ دانا. تا تىر و پىر خوارد و ئاھىكى ھاتەو بەر. ئەمجار پىلى گرت و بردىبە كى باوكى «ئالىنوس» فەرمانرەواى دلپاك و پىر و زورھان پىشواوتىكى گەرم و بەخىرھاتنىكى زۆرى لى كەرد و لە حال و ئەحوالى پىرسى. ئۆلىس پاش رۆژىك ھەسانەو سەرگورشتەى خۆى وا بۆ گىپراو:

(من ناوم ئۆلىس كورى «لائىرتىس» پاتشای ئىتاكەم لە سەرانسەرى يوناندا كەسى

نه بوو ناوبانگی منی نه بیستی و داستانی نازایه تی و نه بهزی و تاریفی هیزی باهوئی منی نه زانیسی. شووره تی دلیری و بویری من هه ره له دنیا دا نه ما و گه یشته حهوت ته به قه ی ئاسمان. بویه خودایان لیم تووره بوون و تووشی ئه وه هموو به لایانه بیان کردم. نه یانه یشت بگه پیمه وه زید و نیشتمان و نیومال و خیزانی خوم.

کاتیک گه مارۆی تروادا دوایی هات. من له شکره کی خوم گپراوه و رووم له ولاتی خوم کرده وه. به لام هه ره له یه که م رۆژدا ده ریا به گژماندا هات. چوار شه و رۆژ ئیمه ی وه که زله کایه ک خسته بهر شه پوله بی ئامانه کانی خوی. رۆژی پینجه م شه پوله کان هتوربوونه وه. خومان گه یانده دو پرگه یه که ئی هۆزی «سیکون» بوو له پیشدا ئیمه هیرشمان برده سه ره ئه وه هۆزه وه حشییبه و تالان و ده سکه وتیکی باشمان وه گیرکه وت. به لام به یانی کوره کوره ی هۆزه که لیمان وه خو که وتن و کوشتاریکی باشیان لی کردین و به زحمه ت خومان رزگار کرد.

کاتیک که شتی ئیمه که وته ری هه وا نه رم و خو ش بو و هه تاوی به تین و گه رم تیشکی زپین و جوانی خوی به سه ره ده ریای شین و هیمندا بلاو ده کرده وه و چاو له دینتی تیر نه ده بوو. به لام ئه وه نده پی نه چوو هه وا ئالۆز و تووش بوو. با و توفان و گه رده لول، گیه نه یان نایه وه. پاش نو رۆژ خه بات و به ره نگاری نازایانه له به ستینی دورگه ی «کنار خۆران» له نگه رمان گرت. له م دورگه دا هۆزی «کنار خۆران» ده ژین. به شکی ئیمه دابه زین و چونه ئاوه دانی به شکم نان و ئاو پیک په یدا بکه ن. ئه وان له وینده ری به خواردنی میوه یه کی شیرین که پی ده لین «کنار» سه رخوش و گیز و ویز بوون و له بیره خه و راچوون و هیزی وه یان نه ما له جیگای خو بان بیزوون. به زوره ملی و پاله په ستو هه رچونیک بوو گه یاندمانه وه که شتی و به په له دوور که وتینه وه نه وه که فیری خواردنی ئه م میوه بین و هه تا ده مرین له وینده ری دایکوتین.

سه فه ری ئیمه له ده ربای توفانیدا هه روا درێزه ی بوو تا گه یشتینه ولاتی «سکلوب» یا سه رزه مینی غوولانی یه کچاو. له نگه رمان گرت و ده گه ل دو ازده هاو ری بو په یدا کردنی تیشووی ریگا به رکه و هه ورازه کانداهه لگه راین. له وی تووشی ئه شکه وتیکی زۆر گه وه بووین. که به ریز، مه شکه شیر، پیسته په نیر، خیگه روونی لی داندرا بوون. له خو شیان شاگه شکه بووین و هه لپه رین و چاو هری خاوه ن مالی ده وله مه ند بووین. تا بگه رپته وه و نازووخه یه کی زۆری لی وه رگرین.

که زه رده په ری و رۆژ ئاوا بوو پی او پکی زل و زه به لاح و خوینتال و دزیو که ته نیا او پکی له نیوچاوان بوو. ده گه ل رانیک مه ر گه رپه وه ئه شکه وت. په زه کان هه موویان له

خوی قه له وتر بوون که چاوی پیمان که وت و به ده نگیتی وه که هه وه تریشقه که هه موو ئه ندامانی له شمایی له رزاند گوتی: ئه ی بیگانه کین؟ له کوپه هاتوون؟ لیره چ ده که ن؟ ئیمه له سه ره خو وه لامان داوه: ئه ی خانه خوی مه زن ئیمه پۆلیک له له شکر ی یونانیانین له شه ری تروادا ده گه رپینه وه. ما وه یه که ریگامان لی گۆراوه و نازووخه مان لی پراوه و چمان نه ماوه و ئیستا په نامان بو ئپه هیناوه که له ریگای «ژوس» دا ئه مشه و په نامان بده ی و به یانی که میکمان نازووخه پی که ره م بفرمووی. وه لامی ئه وه به رقه وه بو ئیمه ی لقیه و ماو ئه وه بوو: ئه ی چاره ره شینه ئپه به هه له چون که پیتان وایه ئیمه به نده ی ژوسین خوی ئیمه نپتونه. ئه مچار هه ستا و به ردیکی یه کجار گه و ره ی به زارکی ئه شکه وته که وه نا. پاشان دوو که سی لی هه لبراردین و به هاسانی پچر پچری کردن و له پیش چاوی ئیمه زۆر به ئیشتیاوه خواردنی و پیکه نی گوتی شیوی ئه مشه وم ناخوش نه بوو. دوا یه له سه ره لۆده کایه که که له قوژنی ئه شکه وته که هه لدرابۆه له سه ره گازه رای پشت پاکشا و خرپ خه وی لی که وت. له پیشدا ئاره قه یه کی ساردم ری نیشته. به لام دوا یه غیره تم بزووت و ناگری تووره یی هه موو له شی داگرتم و مووم لی بوونه نه شته ر. نیازم وا بوو شیره که م هه لکیشم و به هه موو هیزی خوم له سه ره دلئ رۆکه م. به لام دوا یه بیرم کرده وه ئه گه ر بیکوژم ده بی هه موومان له م ئه شکه وته دا بمرین و برزین. چونکه ده مزانی جگه له خوی که س ئه م به رده ی بۆ له ده رکی ئه شکه وت نا کریتته وه.

به یانی زوو هه ستا ناگری کرده وه، په زه کانی دوشین رسقه که ی ره عه مه ل هینا و دوو که سی دیکه ی ئیمه ی برزاندن و خواردنی و دم و له وسی لسته وه و مه ره کانی ده رکردن و به رده که ی به زاری ئه شکه وته وه نا. ئه و رۆزه ی هه ره ئه وه نده مان پی کرا شینی دۆستانمان بگپین. دوا ی زۆر لیکدانه وه بی ریکم به می شک داها ت. له گۆشه یه کی ئه شکه وته که دا داریکی زۆر گه و ره ی زه بتوون هه لپه سی ردرابوو. ده گه ل دۆستان به زه حمه ت نوو کمان تیژ کرد و له ناگرمان نا تا باش داگیرسا. شه و که غوولی یه کچاو ها ته وه. چوومه لای و گۆزه یه کی شه رابی توند و کۆمان پی ما بوو بۆم برد و گوتم قوربان! ئه و دیار بیبه ت ده ده می به و مه رجه به رم بده ی. غوول وه ری گرت و یه ک بین به سه ره یه وه نا و گوتی: شه رابیکی زۆر باش بوو. ئه ی بیگانه ناوت چییه تا من وه بیرم بیته وه. گوتم: قوربان ناوم هیچکه سه دۆستان هه ره پیتم ده لین هیچکه س. گوتی: ئافه رین هیچکه س به لینت پی ده ده م تۆ له دوا ی هه مووان بخوم.

شه راب کاری خوی کرد، خوی کرده وه، گیز بوو و به پشته وه دا که وت و له غورابی خه وی را چوو. ئیتر خوگنخاندن که لکی نه بوو به یارمه تی شه ش که س له یاران داره

زهیتوئمان له ئاگردا سوور کردهوه و بههه موو هیتری خۆمان له تاقه چاوه کهمان رۆ کرد. چاوی سووتا و یهک بهخوی نه راندی کیتو و دهشت دهنگی دایهوه و نه شکهوت له رزی، هیندهی پێ نه چوو نهو غوولانهی لهم دهووبه ره بوون داوه پروکان. ئیمه هه موو خۆمان شاردهوه و چاوه پروانی چاره نووسی خۆمان بووین. غوولهکان لییان پرسی: چ بووه؟ کئی وای لی کردی؟ نهو که له تاوی ئیش و ژان وهک مار جینگلی ددها له وهلامدا ده بگوت هیچکهس، هیچکهس، دۆستهکانی وای بو چون نهو به لایه «نپتۆن» به سه ری هیناوه و هیچ له دهس نهوان نایه و پتی خۆبان گرت و رۆیشتن.

غوولی بریندار و کوپیر و کوتر بهردی زارکی نه شکهوتی لایه. تا مه پرهکان برۆن. دهستی به پستی هه موویان داده کیتشا تا بزانی خۆمان به پستیانه وه قایم نه کردوه؟ تا بمانگری و تۆله مان لی بکاته وه. به لایه ئیمه که خۆمان به بهر زگی به رانهکاندا هه لایه و اوسی بوو رزگاریمان هات. مه پرهکانیشمان وه پیش خۆماندا و خۆمان گه یانده وه که شتی. من گالته م پتی کرد و گوتم: من پاتشای ناشتاکم. غوولی نیوه گیان به ردیگی گه و دهی هه لکه ند و تیی هه لکه ردین. باش بوو دوو رتر له ئاو کهوت، ده نا له وانه بوو که شتی به که مان غه رق بکا.

له ویتوه به ره و مال گه پراینه وه. به لایه سه فه ره که مان چه ند رۆژ له بهر تۆفان درتیهی کیتشا. پۆژیک گه یشتینه دو پره یه کی پان و پۆر. که زانیمان بنکهی «ئایوولوس» پاسه وانی بایه کانه. که به سه رهاتی سه یر و سه مه ره ی خۆمانم بو گپراوه. هه مبهانه یه کی پر له بای دامی. گوئی: به هیتری خۆم بایه کانم تیدا به ند کردوه، به لایه نه که ی زاریینه زی پینه که ی به هیچ باریک بکه یه وه. که بایه کان به ره لالا ده بن و ده سه جی پاپۆره که ت تیک ده شکین زۆرمان سوپاس کرد و به تیشوو و ئازوو خه یه کی ته و او وه که وتینه ری به لایه دوو رۆژ له سه فه ری ئارام و ئاسووده ی ئیمه تی نه په ری بوو که: هاو رپیکانم بیریان کرد بووه وه که «ئایوولوس» بپگومان گه نج و گه واهیراتیکی زۆری بو من له هه مبهانه که کردوه و په نگب، به شی وانی لی نه دهم. خویان پتی رانه گیرابوو و زاریینه که یان کرد بووه. له پر هه و گۆرا با هه لی کردی تۆفان په یدا بوو. دیسان گه مبه که مانم که وته وه فه رته نه و دالی مه رگ به سه رماندا ده خولاوه. به هه زار ناری عه لی گه یشتینه دو پره ی «سیرسه» ی جادوو گه ری به دفه ر. له ویش گولمه زی و امان به سه رهات له گپراوه نایه. هه ر چۆنیک بوو له و موله که ش رزگاریمان هات. پاشان چووبه دو پره ی «ترزیاس» شوانی میترخاس زۆر پیاوانه و به روو خوشانه ده گه لمان جوولاهه. به لایه هاو رپیکانم نه وه نده تامه زرۆ بوون. چه ند مه ری نه ویان کوشته وه و خوارد. «هیلوس» خوای هه تاو نه و نامه ردیبه ی به دل نه بوو گازنده ی بر دبووه بهر «زئوس» خودای خودایان پر باری دابوو تۆله یان لی بکاته وه. بۆیه که نه و

دو پره مان جی هیشت تۆفان که شتی به که مان تیک شکاند و به ته نی من ده رچووم. ماوه یه ک له نیو ده ربادا مه له و په له قازهم کرد تا گه یشتمه دو رگه ی «ئوژیه ی» هه شت سال له وئ ده سه سه ر بووم تا به ته خته یه ک نه جاتم بوو و ئیستا نه وه لی به م ده بیین).

کاتیکی سه رگوزشته ی ئولیس دوا یی هات هه موو زگیان پتی سووتا. پاتشای فیناس که شتی بو ئاماده کردن و پیاوی ده گه ل خستن و به رپی کرد. که گه یشته به نده رگه خودای نه قل خوی گه یانده ی پتی راگه یانده که هه ر ئیستا ته وای دوژمنانی له کو شکه که ی نه ون و نه گه ر به ئاشکرایی بچیتته وه. له وانه یه به هه مووان سواری سه ری بن و به خۆرایی بیکوژن. وا چاکه جلی هه ژارانه له بهر بکا و بچیتته کوخی کوئه ده سته که ی «ئومائوس» ئولیس به قسه ی کرد و له وئ لایکی جوانچاک و رپیکو پیک و به شان و باهو ی چاو پیکه وت به درۆشم زانی کوره که ی خۆبه تی. باوک و کوپ پیک شاد و شوکر بوون و پاش نیزیکه ی بیست سال یه کتریان له ئامیتر گرت و ماچ کرد.

شه وئ به جلی شه ره وه چوه کو شک ی خوی. که له ده رک ی وه ژوو ره که وت سه گه پیرو نه خو شه که ی «ئارتوس» کلکه سووته ی له بهر کرد، سوال که ریکی خوی زانی نه و ریپواره، هه ژاره، رووته له جگه له ئولیس نایه که سی دیکه بی. ده سه جی خه به ری بو (ئایننتوس) که یه کتیک له سه رداران بوو برد. نه و نه گه رچی پروای به سوال که ره که نه کرد. هه ستا و چوار بایه کی به هیتری خوی له تۆقی سه ری را کیتشا. ئولیس تیک هه لگلا و به ته وره یی هه ستاوه و خه ربیک بوو تۆله ی بکاته وه. به لایه خودای نه قل تیی راخوپی. ناچار له سووچیک خزا. (ئایننتوس) دلنیا بوو کابرا به هه له چوه.

له ژووری تالار هه را بوو. (پنلوپ) که وانه گه و ره که ی ئولیس ی به ده سته وه بوو و ده یگوت:

«دوا هه لتانه هه ر که س توانی که وانی میترده که م بکیتی و تیریکی پتی باوی شو ی پتی ده که م».

هه موو نه م پشینیاره یان قبو ل کرد و به فیزه وه ئاماده بوون. به لایه هه رچی قه وه یان دا به خو و هه و لپیان دا نه یان توانی که وانی بکیشن. تا له دوا بییدا ئولیس هاته پیش هه موو به وه پیکه نین که هه ژاریکی پیرو و زورهان ده به وئ هیتری خوی ده گه ل هیتری لاوانی به ناویانگ تاقی بکاته وه. به لایه به پیکه وانه ی بوچوونی نه وانی که وانی تا ناخر کیتشا و تیریکی توندی هاویشت.

نه مجار جله شه کانی له بهر خوی داری و نه راندی:

«نه ی زۆر دارانی خۆبه رست نه و که سه ی له بهر امبه ر ئیبه ودا را وه ستاوه که س نییه،

ئۆلیس نەبی که پاش گەلیک سال دەگەریتەوه مالی خۆی و دەبینی دۆستانی خەیانەتی
پێ دەکەن»

تلماکیش بەجلی زێرکفت و ڕەنگاوپرەنگەوه هات و لە تەنیشت باوکی ڕاوهستا. ئۆلیس
کەوانەکە ی ڕاکیشا و تیرتیککی لە ئەوکی ئاینوو دا و لە حالیکدا کە جامی شەرابی
زێرینی بەدەستەوه بوو لە خۆینی خۆی گەوزی.

کە ئەو کوژرا ئەوانی دیکە وەخۆ هاتنەوه. بەلام هەرچی لەنیزه و شیر و مەتالی خۆیان
گەران نەیان دۆزینەوه. چونکە تلماککی ژیر و وریا لیتی شار دبوونەوه میتیزان شکاندن و
کورسییان دەس دانێ و ڕامالیان بو ئۆلیس برد. بەلام لە بەرامبەر هیزی باهۆ و تیری
گرچووبری ئەودا خۆیان نەگرت و توانایان نەبوو هیندە پێ نەچوو هەموو لە خۆینی خۆیاندا
تلانەوه.

پالەوانی مەزن ژنە خۆشەویستەکە ی لە ئامیز گرتەوه و پاش بیست سال ئاوارەیی،
بەختەوهری پرووی تی کردنەوه.

۱۹۷۸/۱۲/۴

وشە ونبوودگان

کاتۆل مەندیس

سەردەمیک لە مەلبەندیکی زەنویر و سازگار وەک بەهەشتی بەرین پەریزادیک رای
دەبارد کە لە شوخ و شەنگی و جوان و چەلەنگیدا وینە ی نەبوو. بەلام لە بی بەزەیی و
دلرەقی و دەسڕەشیدا کەس دەسکی لەدوو نەدەکرد. لە مەلبەندەکە ی ئەودا خەلک ژن و
پیاو، پیر و لاو، وردە و زارۆک هەموو بەشیککی باشیان لە پیتی خۆرسک پێ برا بوو.

کەس نەیزانی پەریزاد بو رقی لە پر و لە نەکاو لە دانیشتوانی ئەم مەلبەندە پر خیر و
بیرە هەستا؟ بو ئورگی توورەیی بلێسە ی بەرز بوو؟ بو هاتە سەر ئەو ی بەگژیاندا بچی؟
لە پیشدا بیری کردەوه تۆفانیکی توند و بەسام بەریا بکا، کۆشکان پرووختینی
خانوبەران بزمیتنی، کۆخان تیک تەپیتنی، کەپران رابیتنی، تاو و رەشمال و چیغ و
چادرا رارفتنی تا شوپنەواری ژیان و مان و بوون و گوزەران لەو نیتە نەمیتنی.

پاشی خەریک بوو، هەموو گولەگەش و بوخۆشەکان پپرووکتینی، هەموو گیا شلک و
تەرەکان، هەموو دارە سەوز و بەرزەکان، سیس و ژاکا و کلۆر و هلتۆل بکا. تا کەس
خۆرسکی دلگر نەبینی، تا کەس دیمەنی خەمڕەوین نەبینی و هەموو لایەک بکا
بەبیابانیککی کاکی بەکاکی و بی ئاو و شینایی و ئیشکارۆیەکی زوورک و رەق و
بیروونیککی چۆل و هۆل و شۆرەکاتیککی خۆتڵین و سووتاو.

دوایە هاتە سەر ئەو ناسک و نازدارەکان، تەسک و لەبارەکان، رەزا سووک و خوین
شیرینەکان بکاتە رموزنە ی دزێو، پیرتێژی سەر بەسۆدرە، یال یابووی لاجانگ بەرشک،
پورە گولنەتەلە ی ئەفسانەیی تا ئەوین و دلدار، ژوان و شەوگورد و چاو برەکین و تاسکە
تاسک، دەسبازی و راز و نیازی دلدار ی دوایی بی.

بەوهشەوه زەرد نەبوو ویستی گبژەلووکە و رەهیتلە و لەنگیزەبەک، لە بەرد، لە ئاگر، لە
مشکی و خۆلەمیش، لە ژیلەمۆ و پزیک بەسەر ولاتدا ببارتینی و هەموو زیندەوارتیکیان
وہن دا.

پاش ئەو، خەیاڵیککی وای بەدلی داہات هەتاو داپۆش و تیشکی گەرم و بەتین و
ژیانەخش بتارتینی تا تاریکی و سەرما و زوقم و سیخوار و سەهۆلبەندان کاری خۆیان
بکەن و گیانلەبەر نەهیتلن.

ئاخرەکە ی وەک کۆنە دزیککی دەس پیس و دیوارپرتیکی چاوچنۆک کەلینی دۆزیبەوه،

پاش وردبوونهوه و بیر لیکردنهوه بریاری دا رسته یه کی ئینسانی و سنی وشه ی ئاسمانی له بیر همه مووان به ریتنه وه:
«تۆم - خوش - دهوی».

له هه وه له وه خه لک نه یانده زانی چییان لی قه وماوه، چ پرووی داوه، تووشی چ به لایه ک بوون، چۆنیان تانویۆ لی تیک چوه؟ ته نیا هیندیک ده یانزانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه. به لام ههستی پێ ناکرئ، کیژه جوانه کان که جاروبار ویرای ده زگیرانه کانیا ن ده چوه نه سهیران و گه ران و بووکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوه نه نیو په رده ههستیان ده کرد که ده بی رسته یه کیان پێ بگوترئ و به شهرم و نازه وه وه لامی بده نه وه به لام کام رسته؟ هه یچ له بیریان نه ما بوو، ده یانزانی ته م رسته ته عبیریکی شاعیرانه یه، له چه ند وشه ی زۆر ناسک و شیرین دروست بووه که په ره له تاسه و ئاوات و راز و نیاز و هه ست ده بزویی و ئه وین ده جوولینی. ته ما زمانیا ن گری درابوو. په شوکا بوون، سه رسام بوون ده یانویست به رسن، یارمه تی له یه کتر بخوازن. به لام هه موو بی هوش و سه رگه ردان بوون و چیا ن به بیردا نه ده هات.

زه مان تی ده په ری، که چی خه م و په ژاره ی خه لک هه ر زیده تر ده بوو. گشت نه وه نه ده هه راسان و په ریشان بوون. ده تگوت: خو لیا ن به سه ردا دابیشتون. ده تگوت: هه موو جگه رگوشه ی شیرینی له ده س داوه و رۆله ی لی ون بووه. هه رچی ده یانکرد په مزی به خته وه ربی جارن و رازی شادی پیشوویان بدۆزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا.

ورده ورده هه ودا ی دۆستایه تی پسا، بلتسه ی خوشه ویستی دامرکا. پشکو ی ئاشنایه تی ژیله مو ی نامو یی به سه ردا کرا. له هه موو لاه ئینکه به ری، ئیره یی، دردۆنگی و دوژنایه تی سه ری هه لدا، وشه با و شیرین و خوشه کانی وه ک: گیانه که م، جه رگه که م، نازیه که م، چاوه که م، باوکم، دابکم، رۆله م، کچم، کورم، مامه، کاکه، داده، به ته واوی له بیر چوه نه وه.

گراوی له کوره حهیرانان تۆران چونه که ده یانویست رسته خوشه که یان لی بیسن و ته وانیش چاریان بیچار بوو. کابان میردانیا ن ری نه ده دا سه رجی چونه پییا ن و ابوو، سارد بوونه وه. بو یه ته م چه ند وشه یان به زاردا نایه. ریگای کانی و ده راوان نه ده گیران و ژوانگه چۆل بوون و به قور گیران.

خوایا! نایا له م جیهانه ی تۆدا، بی ههستی ئه وین، هه یچ شت تام و بو نی هه یه؟ نایا ته گه ره و په ریزاده رق ته ستور و خو په رسته، ته مه لبه نه ده ی به یه کجاری ویران و خاپور ده یه باشت نه بوو له وه ی ههستی ئه وینی تیدا بریتی؟

له وه مه لبه نه ده دا شاعیریکی لاو و دلته ره و خاوه ن هه ست ده ژیا. حا لی وی نه ک له خه لکه که خوشتر و باشت نه بوو به لکو په شیتو تر و تالتر بوو. بو در برینی ههستی ئاگرینی دهروونی خو ی، له رسته ونه که ده گه را. به تاییه تی پێش ته وه ی په ری دلاز و به دئاکار. ته و بریاره ناهه مواره بدا و ته و کاره ناله باره بکا. ته و غه زه لیک ناسک و پر سو زی ده س پێ کرد بوو. که هه موو قافیه کانی به وشه ون بووه کان ته واو ده بوو. غه زه لی شاعیری لاوی، داموا ی، دلسو تاو، ناته واو ما بووه چونه که رسته پیروژه که ی نه ده هاته وه بیر.

به ره به یانیک شاعیری خه مناک و دلته نگ له ده ره وه ی ئاوه دانی له بن داریک له سه ر جو یاریک دانیشتیوو و بی ری ده کرده وه:

خوایا! بو وام به سه ر هاتوه؟ بو بیرم شتواوه؟ بو وشک بووم؟ بو من ئاورگی هه ست، ده ربای شتیر و خواد ی قافیه نه بووم. بو ئیستا ناتوانم غه زه له که م ته واو بکه م؟ بو؟ بو؟ به هه لکه وت له م به یانه دل رفینه دا په ری تی ژیا ل و بی خه یال و، دل رفق و به دفه ره هاته ته م شوتینه، تا شنه ی به یان هه لمرئ، تا بو نی گولان بکا، قاسبه ی که وانی گو ی لی بی، ورینگه ی بلبان بیسی، خوره و هاژه ی شه پۆلی چۆمی خورین دل شاد بکا.

له پر چاوی به شاعیری دلته نگی تیگیراو که وت. دل دی داچله کی، ته زووی به له ش داها ت، ده ربای ئه وینی خرۆشا، شیت و ویتی شاعیری لاو بوو. خو ی هینا سه ر په نگی کیژۆله یه کی خونجیلانه و نه شمیلانه و خوین شیرین و ره زا سووک و به پالییه وه دانیش ت. به نیگای پر هه وه س و به ناز و عیشه ی دل رفین به له نج و لاری شوخانه، دل تی ته ره و ناسک و جوانی په رستی رفاند، دهستی ئاویشته ته ستو و لیوی به لیویه نا، تیری رامووسی و له ده ربای خو شی و کامه رانیدا نو قمی کرد. شاعیری بی به ش و ناکام، به م ته وینه کوتوپره. به م لاوانده وه و له زه ت وه رگرتنه. یه کپارچه بوو به کو ی ئاگر. ده تگوت: له باتی خوین، مسی داخی له ده ماران ده گه ری. په ری له ئامیزی گه رم وه ریتا گیان و له ش و دل و دینی پینشکیش کرد.

به فه رمانی په ری ده روازی ئاسمانی شین کرایه وه، په ری و شاعیر وه ک جووته کو تریک ی سپی تی ژیا ل به ره و ئاسو ی بی سنور هه لفرین. ته ستیره گه ش و پرشنگداره کان، وه ک خه رمانیک ته لماس به گرشه به ده وه ره یاندا سووران و سووران و سووران. گالیسکه یه کی زیری مرواری کوت که ته سپیکی سپی بالدار ی تی کرابوو. راگیرا، سواری بوون و به پانای ئاسماندا گپانی. بو خوشیا ن نه یانزانی ته م گه شت و گه رانه ته م شادی و سهیرانه چه ندی درتیه کیتشا؟

به جووت هاتنه وه سه ر زه مینی خاکی و هه ر له و میترگ و چیمه نه ئارامیا ن گرت،

لامه زهښی خیر دومه نند

بلازاک

دوکتور (بیانشوون) شاگرد و پزشکیاری جه رپراح و توپکاری هره به ناوبانگ پرؤفیسور (دیپلؤن) بوو. رۆژتیک به ریکهوت به مهیدانی (سین سوولپیس) دا تی دهپه ری. مامؤستاکی خۆی دی که بۆ کلیسا دهچتی، سهعات نۆی بهیانی بوو، پرؤفیسور (دیپلؤن) که ههمیشه به گالیسکهی تایبه تی دهگهرا، به پیتیان بوو و له لای کۆلانی (پووتی لیوون) را دههات که کۆلانیکی به دناو بوو، راست وهک که سییک دهچوو که بیهوی خۆی له یه کییک لهو ماله سووک و به دناوانه رۆکا.

بیانشوون مامؤستاکی خۆی باش دهناسی و دهیزانی پیاویکی ماددی و له خوا به دووره. پروای به تایین و مه زب و زیندوو بوونه وه و دنیای دی نییبه. ههر بویهش سه ری له م کاره سوپما و به نه سپایی شویتی کهوت و چوو کلیسا دیتی مامؤستاکی که به قه دهر نووکی دهرزی پروای به دین و تایین و کلیسا و که شیش و نویت و دوعا نه بوو، نهوا له سووچیکی کلیسا له به رامبه ر کۆته لی حه زه تی مر به مدا چۆکی داداوه و وا خه ریکی نویت و پارانه وه به ناگای له خۆی و دهوروبه ری نه ماوه. به راستی پیتی سهیر و سه مه ره بوو.

ترسا نه وه کو مامؤستاکی بیینتی و لای وا بی شاگرده کهی شویتی ده گپرتی و کیشکی ده کیشی. ههروهک به نه سپایی چوو بووه ژورور تارام و بیده نگیش دهر کهوت و پیتی خۆی گرت و رۆبیشت. نه م ریکه وته چاوه پروان نه کراوه بی ری نارووژاند به لام گویتی نه دایه و فهرامۆشی کرد.

سی مانگیکی پتی چوو رۆژتیک مامؤستایه کی زانستگا که هاوکاری دیپلؤن بوو هاته سهردانی و له کن بیانشوون دۆستانه دهستی له سه ر شان دانا و گوتی:

«هاورپ! تو م له کلیسای سین سوولپیس دی و به لامه وه سهیر بوو؟ بۆم نه چوو سه ره که له ویتن دهری چ ده کهی ناخر تو و کلیسا؟»

دیپلؤن وه لامی دایه وه: «چوو بووم ته ماشای قه شه یه ک بکه م که نه ژنۆی ناوی هیتاوه و ده بی عه مه ل بکرتی و شازاده خانم (نانگولیم) به منی نه سپاردوو.»

بیانشوون به وه دلای ناوی نه خوارده وه، دهیزانی نه خۆشی وا له کلیسا ته ماشا ناگری به خۆی گوت: «دیسان بۆ نویت و پارانه وه چوو.»

لهو کاته وه بریاری دا ههر چۆنیک بی سه ره دهری له م گرتی پووچکه دهریکا. له بی ری بوو

شاعیری لاه و پیرای جربه ی مه لانی سه رمه ست غه زه لی ناشقانه و پر سوژی وای بۆ په ری خوینده وه که ناگری له دهر وون و هه ناو به ردا و نۆقره ی لی بری په ری هه رگیز دهنگی وا زولال و قسه ی وا خۆشی نه بیستبوو. که چی به و حاله وه گه ردی خه م و په ژاره ی له سه ر روخسار نیشتبوو و پۆلی فرمیسیکی وهک مرواری له چاوان هه لوه ری، شاعیر بیده نگ بوو، سه ری سوپما و، به شله ژاوی به سه ر پیتیان داکهوت و گوتی:

(نه ی فریشته ی جوان، نه ی تارامی دلان! چت لی قه و ماوه، چ رووی داوه؟ پاش نه و هه موو خۆشی و راباردنه بۆ دهگری و دهبارینی؟ ئایا کهس له گول کالتری پتی گوتووی ئایا کهس دلای ناسکی شکاندوو؟ ئایا کهس خه یالای تارامی شپواندوو؟)

په ری له حالیکدا که فرمیسیکی له سه ر کۆلمه ی له گول ناسکتری ده سپره وه گوتی:

(به لی خۆشه ویستم، به لی! له م ماوه دا که ئیمه پیکه وه رامانبواردوو تو هه موو شتیکت گوت مه گه ر شتیکت نه بی که هه ر له هه وه له وه گیانی من تینووی بیستنی بوو. تو له نیو نه م هه موو قسه خۆشانه و شیعه ره ته رانه دا، جاریک نه تگوت تو م خۆش ده وی.)

هیتا په ری قسه که ی ته واو نه کردبوو که شاعیری دلته ر هه رای شادی لی بلیند بوو و دهستی کرد به هه لپه رین و سه ما، ون بووه که ی دۆزیه وه که نه و هه موو ره نج و تازار و مهینه ت و کویره وه ریه ی له پیتاودا کیشا بوو. وهک مه لیکی به رزه فر به سه ر میگر و چیمه ن و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فری گه شته شار و له گۆشه یه ک دانیشت و غه زه له که ی ته واو کرد. نه مجار بۆ خه لکی خوینده وه، خه لک به بیستنی شیعه ره که وه تنه سه ما و هه لپه رکن، ژبان دهستی پتی کرده وه، نهوین له دلاندا پهیدا بۆوه. دل به ر و دلدار، گراوی و کوره حهیران دۆست و ده زگیران پیکه وه نامیزیان بۆ یه ک کرده وه. کیژه سرک و په وه که کان به ره و ژوانگه بوونه وه، هه تاوی به خته وه ری تیشکی هاویشت و تاریکی و سه رمای نه هاتی و ناهومیدی نه هیشت.

به لی له م دنیا په دا نه گه ر شیعه نه بووبا، هیوا، خۆشی، نهوین، دلداری و پیک گه یشتن مانای نه بوو و نه گه ر شاعیر نه بووبا تا په بامی ئاسمانیان بداتی سه رما و سوئی ژبانای جیهان ره قی ده کردین.

له فارسی ته رجه مه کراوه

۱۹۷۸/۱۱/۱۵

چ رۆژتیک مامۆستاکی له کلیسا دیبوو. سالی دواتر راست لهو رۆژهدا چوو و ئی و خۆی له پهنایهک حاشار دا. چی وای نهکیشا دیپلۆن له پیچی کۆلانی (پووتی لیوون) له گالیسکه دابهزی و بهپهنامهکی ریگای کلیسای گرتی پیش و خۆی تی کوتا. بیاننشونیش بهدوای ئەودا چوو ژوو و روانی مامۆستاکی بهچۆکدا هاتوو و خهریکی نوێژ و پارانهوهیه. واقعی بردهوه و له بهرخۆیهوه گوتی:

«سهیره؟ له لایهک بی پروایی و بی دینی و خوانناسی و له لای دیکهوه چۆک دادان و نوێژکردن و دوعا خۆتندن؟»

که نوێژ و پارانهوه دوایی هات و کلیسا بهتال بوو و مامۆستاکی دهرکهوت بیاننشوون خۆی گه یانده سه ره رشتی کلیسا و پرسى:

«ئەرى ئەو پیاوه ماقولهی لهو سووچه نوێژی ده کرد و ده پاراوه دناسی و ئایا زۆر دیتته کلیسا؟»

وهلامی داوه:

«ئەوه پێ له بیست سال دهنێ من به سه ره ئەم کلیسایه رادهگه م. دیومه که هه موو سالی دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بیه ئیره و خیر و خیرات بکا به راستی خیرومه نده.»

دوهری شاگردی بیاننشوون ته واو بوو دیسان رۆژتیک به بهر کلیسای گۆربندا راده برد. به دللی داها ت که رهنگی مامۆستاکی له وئى بئ. چوو ژوو، به لئ دیپلۆن وه ک جار ان چۆکی دادابوو و خهریکی نوێژ و پارانهوه بوو.

بیاننشونیش له ته نیشتی چۆکی دادا. که نوێژ بهتال بوو سلاوی لی کرد و خۆی پێ ناساند. پیکه وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جه ساره ت نه بی رازیک له من بۆته مه ته لۆکه و بۆ خوش ت نه بی که س ناتوانی هه لیبیتنی»

نه قلله که ی له سه ره تاوه بۆ گیتراوه و له سه ری رۆیی:

«تۆ که سیکی له کاتی دهرس گوتنه وه و کارکردندا به راشکاو و ئاشکرای ده لیبی پروات به و خودایه ی که خه لک ده بیه راستن نییه. ئەدی چ بۆته هۆی ئەوه ی به په نامه کی ده چی بۆ کلیسا و نوێژ ده که ی و ده پارێیه وه و ته نانه ت خیر و خیراتیش ده که ی؟»

دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاه که م! من تازه پیر بووم و پیم له سه ره لیواری گۆره و هه یچ پتوبست ناکا ئەم زه که ده گه ریته وه بۆ سه ره ده می لاوه تی و ده ورانی خۆتندن له تۆ بشارمه وه.»

بیاننشوون شان به شانیه جهرراحی مه زن و زۆر به ناوبانگی پاریس که وته ری. ورده ورده گه یشتنه کۆلانی کاتروان (چواربا) که له کۆلانه هه ژارنشینه کانی پاریسه. دیپلۆن له به رامبه ر خانوبه ریکی ته نگ و تاریکدا که وه ک قه لایه کی پر پیچ و لابه لا ده چوو، راوه ستا و گوتی: «وه ره سه ر» و خۆی به پلێکاناندا هه لگه را، تا نوهوومی شه ش سه ره که وتن له وئى گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه وه و خیر و خیراتی من لیبه وه ده س پێ ده کا. ئەو کاته رۆژگاریکی به کجار سه خت و ژیانیکى زۆر تالم راده بوارد. هه م نامۆ و غه رب بووم و هه م برسی و ره شو رووت. که وش و پیلاییکى باش و جلو به رگیکى خاوتیم، نه بوو. ئەم ری که چل په نجا سال لهو سه ره ده مه تی په ربوه. بیره ده که مه وه که چۆن توانیم بژیم و بۆ له نیو نه چووم. له پاریسدا ته نیا و بیکه س بووم و بۆ خه رجی خۆتندن و کرینی کتیب هه یچ به هیوا نه بووم له چ لایه ک ته نانه ت یه ک شایى چیه پیم بگا. ده سکورتی و برسیه تی تووره و تۆسنى کردبووم دۆست و ئاوالیکم پتوه نه ما بوو و سه ر و وه زعیکی واشم نه بوو که س ئاره زووی دۆستایه تی من بکا. لهو ماله ی له پیتش چاوته نیشته جئ بووم و دهرسی پزیشکیم ده خۆتند و خۆم بۆ یه که م ئەزموون ئاماده ده کرد، وام گوریس گه ییوه هه یچکان، که نه ده متوانی بچه م پیتش و نه بگه ریتمه وه دواوه و بریارم دا بوو یا بمرم یا خۆم بگه یه نمه لای سه روو. قه رار وا بوو که سوکارم مانگانه سی فرانکم بۆ بنیرن، به لام زۆر جار ئەم پوله که مه شه م پێ نه ده گه یشت. باش ده مزانی په یدا کردنی ئەوه ندووکه دراوش بۆ ئەوان چه ند دژواره. پوو ریکی پیرم بوو. سندوو قیکى کۆنی جلو به رگی کۆن و نوئ له سندوو قخانه که یاندا دۆزیبو وه و بۆی نار دبووم. هه یچ نه بی خاوتیم و پاگژبوون. به لام چونکه دراوی کریم شک نه ده برد نه مده توانی ئەم جلانه وه ربگرمه وه. هه میشه له م دهرک و ئەو دهرک ده دا به لکو بتوانم سندوو قه که وه ربگرمه وه و خۆم که میتک کۆک و پۆشته بکه م. ته نیا چاره م ئەوه بوو، بریک له شتومه که کان هه رزان فرۆش بکه م و ئەوانی دیکه م بۆ دهرجئ. له م ژوو ره ی هاوسیمدا پیاییکى ئاوفرۆش خه لکی (سین فلور) ده ژیا ناوی (بوو ژارت) بوو ئاشنایه تی ئیمه هه ر ئەوه نده بوو که تووشی یه ک ده بووین وه ک دوو هاوسئى سلاویکمان لیک ده کرد و چیدی. رۆژتیک هه ر ئەو پیاوه پتیی راگه یاندم که خاوه ن مال رای ئەسپاردوو چونکه سین مانگه کریم نه داوه. ده بی ژوو ره که ی بۆ چۆل بکه م. که نیگه رانی و په شیبوی منی هه ست کرد گوتی: خه م مه خو به ته نئ نی، منیش دهرده کا و بیانووی ئەوه یه کاری ئاوفرۆشی ده گه ل وه زعی ئیره ریک ناکه وئى و دانیشته وانی خانووه که ی وه زاله هیناوه. ئەو شه وه سه ختترین شه وی ژیانى من بوو، به یانی زوو له خه و

ههستانم، بېرم ده کردهوه خویا ئەم سر و سپیاله بۆ کوو بەرم؟ خەریکی خواردنی نان و شیر که تەنیا خواردنی من بوو، بووم له پر بووژارت وەژوور کهوت و گوتی: ئاغا گچکه! تۆ دەخوینی و دەچییه زانستگه. من مندالی سەر رینگام له هەتیوخانە گەورە بووم و دایک و باوکی خۆم ناناسم و قەت ئەوەندەم دراو نەبوو بێتوانم ژن بێنم و مالا پیکهوه نێم. بۆیه وەک تۆ بیکەس و تەنیام داشقە یەکم هەیه بچ شک دبوته لەبەر دەرک رای دەگرم و ئاوفرۆشی پچ دەکەم ئەم خرت و پرتە ی من و شتومە که کانی تۆی تیدا جی دەبیتەوه. ئیستا که لێرەمان دەر دەکەن دەرۆین، بە لکو بێتوانین پەسیوتیک بۆ خۆمان بدۆزینەوه و سەر پیکهوه نین. کورە خۆ ئیمە کۆشکی پاتشایه تیمان ناوی هەر هینده تیتیدا بحاوینەوه بەسه و نوایەک بچ له با و بارانمان بپاریزی شوکری خوا دەکەین. گوتم زۆر سوپاست دەکەم، بەلام من سێ مانگ کرێی ئیرە قەرزدارم و جگه لەمە سندوو قیتکیان کۆنە بۆ نار دووم که دەبی کرێباری بدم و وەری گرمهوه و هەموو نەغدینەم له پینج فرانگ تێپەر ناکا. گوتی: گوئ مەدەبه خوا شوکر کیسەم بەتال نبیه بەشی ئەوانم هەیه، خەم مەخۆ خوا گەورەیه، هەستە خۆت خری بکەوه تا پرۆین.

قەرزەکانی دامەوه و خرت و پرتە کافمان له داشقە نا و تەنای هاتیشته شانی و رۆیشتهین له هەر جیگایەک نووسرابوو (ژوور بۆ ئیجاره) رادهوستا و پرسباری دەکرد. کرێی ژوورەکان زۆر گران بوون و بۆ ئیمە نەدەبوون هەرچی هەلمان دا له گەرەکی (کار تیه لانین) که گەرەکی خۆیندکاران بوو ژوور تیکی هەرزان پەیدا بکەین گیرمان نەکهوت ناچار بووین چاو لەویندەری پپوشین درەنگانی، ئیوارێ له پاساژی بازگانی له بەشی (هەوشە ی پروهان) دوو ژوورمان که لەم بەر و ئەوبەری پلیکان بوون بەشیتست فەرانگ ئیجاره ی سالانە بەکرێ گرت و بووینە ئاومال. بووژارت هەرچۆنیک بوو رۆژانە سەد شایێ پەیدا دەکرد و سەد (ئەکز) یەکیشی پوولی نەغد بوو و ئاواتی ئەوه بوو که بتوانی ئەسپیک و چەلەنگیکی ئاوفرۆشی پەیدا بکا و ببی بە ئاوفرۆشیک ئابروومەند. که له حال و بالی من ناگادار بوو وازی له ئاواتەکه ی هینا و گوتی: تۆ دەبی. بخوینی و کاری تۆ له کاری من واجبتره. ئیتر له و رۆژەوه خەرچی منی و ئەستۆ گرت. هەر پیتی دەگوتم ئاغا گچکه. شەوانە که له کار دەگەرەوه له ژوورەکه ی من دادەنیشت و بەتاسهوه سەیری خۆیندەوه و موتالای منی دەکرد. ئەو پیاوه باشه که تەمەنی خۆی له چل سال دەدا سەر تا پچ هەست و عاتیفه بوو، نەیدەزانی هەستی خاوینی خۆی چۆن دەر بیری، دەیکوت لەم دنیا پەیدا هێچ زیندەوار تیک منی خۆش نەویستوه سەگیک ی بەرەللا نەبی، ئەویش پیتش ئەوهی دەگەل تۆ ئاشنایەتی پەیدا بکەم لەبەر بیری تۆی. بووژارت ورده ورده، هەموو ئاواتی ژبانی لەسەر

من ساغ بۆوه بەجۆر تیکی وا که تەواوی کەسوکار و هیوا و ئارەزووی بەتەنی له مندا کۆبۆوه. بۆ من لەدایک دلسۆزتر و بەبەزەبیتر بوو. ئەوی باش بایه بۆ منی دەویست. حازر بوو خۆی هێچ نەخوا و هێچ لەبەر نەکا تا پیدایهستییه کانی دەرس و کتیب و ژبانی ساکاری من جیبە جی بکا. ئیمە پەیرەوه کانی ئایینی مەسیح هەمیشە لەبارە ی خۆپاریزی و چاکی و پاکیبهوه دەدوین. ئەم پیاوه ئاوفرۆشه هەموو ئەم سەیفە تانە ی تیدا کۆبوونەوه. بەرۆژ که له کۆلان و خەیا بان تووشی یەک دەبووین له حالیکدا که تەنای داشقە که ی بەشانهوه بوو و بەدوای خۆیدا دەیکیشا بەوپەری مەزنایه تی و دلسۆزبیهوه بزە ی دەهاتی دیار بوو که چەند بەساغی و سەلامەتی و پاک و خاوینی من دلخۆش و شاده.

کەم کەم خۆیندەم تەواو بوو و دەستم بەکاری پزیشکی و جەرپراحی کرد. دەبوو وەک پزیشکیاریک له نەخۆشخانە بێنمەوه. ئەم دووربوونەوه ی بەلاوه گران بوو. بەلام وەسەر خۆی نەدەهینا و باسی نەدەکرد. پتری زەحمەت دەکیشا و خەریک بوو دراوی پەیدا بکا و بەداتی تا من بێتوانم - تیزی - دوکتۆرام تەواو بکەم و لەچاپی بدم، بەئینی دابوو هەر دەر فەتی بچ، سەرم بدا.

که چیرۆک گەیشته ئیرە پرۆفیسۆر بەشاگردی پیتشوی گوت: بیان شانوون ئەگەر ریسالە ی دوکتۆرای من تەماشای بکە ی دەبینی که ئەوم بەناوی ئەو پیاوه جوامیرە نووسیه و پیتشکیشی ئەوم کردوه. کەم کەم له نەخۆشخانە داها تیکم پەیدا کرد و توانیم دراویک بۆ هینانەدی ئاواتی لەمبێر نە ی ئەو پاشەکهوت بکەم و ئاخری ئەسپ و چەلەنگم بۆ کری لەلایه کهوه دەتگوت دونیایان داوه تی که بۆتە ئاوفرۆشیک ئابروومەند. بەلام لەلای دیکهوه له حالیکدا ئەوپەری راستی و دروستی و پاکی و خاوینی پیتشوی دیار بوو پرتە و بۆلە ی بەسەر مەدا دەکرد و دەیکوت: ئەمە چت کردوه؟ تۆ تازە سەرەتای کارته و پیدایهستی بەهزار شت هەیه و دراوت پچ دەوی و له راستیدا ئیستا تۆ له من موحتاجتری. شوکر لەشم ساغه و شانم زامی نەهیناوه و نیازم بەئەسپ نییه. که چی دیار بوو له خۆشیا ن خەنی بووه و له پیتستی خۆیدا ناحەوتیهوه که دەبینی من، منی بچ دەسلات و پروت بۆ خۆم بومە پیاویک و داها تی خۆم هەیه. ئەمجار وازی له من هینا و بۆلای ئەسپه که چوو، دەستی بەیال و بژ و شانی و بدەوگه و پشت و کەفەل و لاق و لەتەریدا دەکیشا و چاوی له خۆشیا ن گرشه گرش ی بوو. جار تیک دەپروانیه من و جار تیک له ئەسپه که ی دەفکری ئامرازی جەرپراحی من ئیستاش هەر ئەو ئامرازانە ن ئەو بۆی کرپبووم و بەیادگار تیکی خۆشهویست هەلەم گرتوون. ورده ورده نوابانگم دەر کرد و بەگه ورهترین جەرپراحی فەرانسە و جیهان ناسرام. بەلام ئەو پیاوه جار تیک بەرووی دانە دامه وه و لەکن

کەس بەزاریدا نەهات کە لەسایەیی پیاوێتی و جوامیری و فیداکاری ئەودا گەشتووومە ئەم پایە. هەر خۆم باشم دەزانای ئەگەر دڵسۆزی ئەو نەبایە من نەک نەدەبوومە پیاو و نەدەگەیبمە هیچ بەلکو لەوانە بوو هەر نەشمینم.

پۆزیتیک خەبەرم پێ گەشت نەخۆش کەوتوو، دەستم لە هەموو کار و پیشەیی خۆم هەلگر و خۆم گەیانە سەری و دەرمان و پەرستاریم کرد. جاری یەکەم توانیم لە چەنگالی مەرگ رزگاری بکەم بەلام بەداخەوه پاش دوو سال نەخۆشییەکی هەلی داوه و برووزی ئەستاند. ئەوی بۆم دەکرا کردم، دەرمانی ئەوتۆم بۆ پەیدا کرد لە قوتووی هیچ عەتتاریکدا نەبوو، کاری وام بۆ ئەنجام دا لە چ کتێباندا نەنووسراوه. ئەوەندەم قەدر گرت لە هیچ پاتشا و خاوەن دەسلەتتیک نەگیراوه. بەلام داخی گرانم سوودی نەبوو. سەر تا پێم پڕ بوو لە قەدرزانی و ئەک ناسی و بەراستی حازر بووم لە عومری خۆم کەم بکەمەوه و لەسەر عومری ئەوی دانیم. ئەما بەداخەوه هەموو کار و زانستم، هەموو رەنج و تیکۆشانم، هەموو شەو و شەونخوونیم بەفیرۆ چوو، بووژارت، بووژارتی خۆشەویست باوکی دووهم یا باشتەر بلتیم باوکی راستیم لە باوەشماندا گیانی دا. وەسیەتنامەکی بەخەتی عەریزەنووسییکی گشتی سەر شەقام نووسرابوو بەپیتی ئەو بەلگە هەرچی لە پاشی بەجێ ما بێ مائی من بوو و تەنیا میراتگری من بووم دیارە ئەو وەسیەتنامە ئەو کاتە ئامادە کرابوو کە لە گەرەکی حەوشەیی پروهان تازە بێسوونە ئامالی یەک. ئەو پیاوێ نەخۆشەوهاره خێوی ئیمان و بروایەکی یەکجار پتەو بوو حەزەرتی مریەمی گەلێک خۆشەویست و لەبەر نەزانی و ساکاری ئەوی بەدایکی خوا دەزانی. دەگەڵ ئەوەشدا ئەو لە ئەوینی خوا و مەزەبی کاتۆلیکی خۆیدا سووتابوو و دەشیزانی من بیروپروام دەگەڵ ئەو جیاوازه و ئیمانم بەخوا و کلیسا و ئایین سستە، هەرگیز لەو بارەدا نەیدەواندم و سەری نەدەهاوێشتە سەرم و وای دەنواند کە هیچ دەریەستی بیروپروای من نییە. لە قوولایی دلمەوه دەلیم: ئەی ئەو کەسەیی پیت دەلین خوا ئەگەر لە عالەمدا شوێنێک هەبە پاش نەمان پیاوچاکی بچنی، بووژارتی من لەبیر مەکە ئەگەر لە ژیا نیدا تووشی گوناھ و تاوانیکی وا بوو کە دەبێ سەزا بدرێ. لە سەرەمەرگدا داوای لێ کردم بەپیتی ئایینی مەسیحی بپنێژم. دڵنیام کرد کە داواکەیی بپنێمە جێ و ئەسپاردم کە لە کلیسا بۆی پیاپنێوه و نوێژی بۆ بکەن. لە نەخۆشیدا هەمیشە دەیکوت: دەترسم بمرم و نەمتوانیبم، وەک پتیبستە ئەرکی سەرشانم ئەنجام بەدم. بپچارە لە هەموو ژیا نیدا ئازاری بۆ کەس نەبوو و لە بەرەبەیانەوه تا بوومەلێل رەنجی دەدا و ئارەقی دەرشت و هیشتا لای و ابوو خوای لە خۆی رازی نەکردوو. نازانم ئەگەر لە راستیدا بەهەشتیک هەبێ و بووژارتی

نەچیتێ ئەدی کینی لێ دەبێ؟ لەو پەری ساکاریدا مرد تەنیا کەسیکی دەگەلی چووه سەر قەبران من بووم. منیش کاتێ گەورەترین دۆست و دڵسۆزترین سەرپەرشتی خۆم بەخاک ئەسپارد بیرم کردوو کە چۆن چاکەیی بەدەمەوه. ژن و زارۆک و کەسوکار و خزم و نیزیکی نەبوو کە بیانخەمە ژێر چاوەدێری خۆمەوه. وەبیرم هاتەوه زۆر جار باسی ئەوێ بۆ کردبووم خۆشە پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خیر و خیراتی بۆ بکری. بەلام بۆ ئەوێ بیڕ نەکەمەوه پیتی قەرزدارم و دەبێ بۆی پڕ بکەمەوه هەرگیز خواھیش و داوای لێ نەکردبووم پاش مەرگی کاریکی بۆ ئەنجام بەدم. بەلام خۆم هاتە سەر ئەم بیڕە کە تەنیا لەم رێگایەوه دەتوانم هەق ناسی خۆم دەربخەم و ئەو چاکەیی بەدەمەوه کە هەرگیز و هەرگیز فەرامۆشی ناکەم کە ئەو رپوشوێنەیی پاش مردنی بۆ جیبەجێ بکەم. بۆبە دەگەڵ کاربەدەستانی کلیسای سین سوولپیس قەرارم دانا کە هەموو سالی چوار جار وەک باوه، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکەن رۆژی یەکەمی هەر چوار فەسلی سال خۆش دەچمە کلیسا و بەیادی دۆستی گەوره و لەدەسچووم نوێژ و دوعا دەکەم و من بەگیان و دل حازرم لەباتی ئەو سەزا بدریم. تا ئەو زووتر بچتە ئەو جیگایەیی پیتی دەلین بەهەشت.

کە چیرۆک گەشتە ئیڕە دیپلۆن تاویکی بێدەنگ بوو و دواپە سەری بەرزکردوو و گوتی:

«دۆستی خۆشەویست! کەسیک کە خاوەنی بیروپروایەکی وەک منە لەوێ زیاتری لە دەستی نایە. لەو بیڕەدا نیم کردووێ من لەلایەن خواوە پەسند نەکری. من بەهەرچی خۆشم دەوی سوتیند دەخۆم کە ئامادەم هەموو دار و نەداری خۆم بەدم تا بتوانم ئەو بیروپروایەیی بووژارت لە میتشکیدا بوو لە میتشکی خۆمدا بگونجینم».

پاش ماوەیەک دوکتۆر بیانشوون لە ژوور سەرینی مامۆستای پایەبەرز پروفیسۆر دیپلۆن حازر بوو و ئەویش بەنۆرەیی خۆی مرد. کتیبە بتوانی بلتی مامۆستا دیپلۆن کە رۆیی بەئیمانەوه نەرۆیی.

* ئەم چیرۆکە لە نووسینی بلزاک، گەوره نووسەری فەرانسەییە. من لە رووی گۆپینی فارسی مامۆستا جەمالزادە بەدەسکاریکی کەمەوه کردووومە تە کوردی.

تهنیا هه‌میشه تهنیا

گی دو موپاسان

پاش خواردنی ژهمیکی تیروپر هه‌موو شاد و دلخۆش بوون، به‌کینک له‌وان دۆستیکی کۆم گوتی:

«پیم خۆشه که میک له شانزله‌یه بگه‌رتین».

وه‌ری که وتین به‌بن ئەو داراندا که هیشتا تاک و تووک گه‌لایان پیتوه مابوو، رابردین هیچ دهنگیک نده‌هات جگه له‌و زه‌نا زه‌نایه‌ی هه‌میشه له‌پاریسدا هه‌یه و ناب‌پیتوه، شنه‌بایه‌کی فینک روومه‌تی ئیمه‌ی دهنگوت. کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌کان به‌ئاسمانی شبن و ساماله‌وه‌ گرشه‌ گرشیان بوو و پرشنگی زیونیان داویشت. دۆسته‌که‌م گوتی:

«نازانم بۆ شه‌وانه لیره‌دا له هه‌موو جیپان زیاتر به‌ئاسووده‌یی هه‌ناسه‌م دئ و ده‌چی؟ بیرم پان و به‌رین ده‌پیتوی، له‌پر برووسکیک می‌شکم رووناک ده‌کاته‌وه که بۆ تاویک ده‌مه‌وی له هه‌موو رازه‌کانی جیهان بگه‌م».

پاشان رۆچنه‌ داده‌خندری، هه‌موو شت ده‌برپتیه‌وه. هه‌ر وا ده‌رۆیشتین جار جار دوو سبیه‌رمان ده‌دی که له‌سیله‌ی دیواریک ده‌له‌رزین یا به‌لای ته‌ختیکدا تی ده‌په‌رین که دوو ئینسانی له‌سه‌ر بوون و پیکه‌وه نووسابوون و ده‌تگوت دوو په‌له‌ی ره‌شن. ئاواله‌که‌م ده‌یگوت: «بێچارانه، نام ئارووژیتن، هه‌ر ئه‌وه‌نده هه‌یه هه‌ست به‌به‌زه‌یه‌کی توند و قوول ده‌که‌م».

له‌نیو رازه‌کانی ئەم جیهانه‌دا تهنیا له‌یه‌کیان وردبوومه‌وه، چاره‌ره‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئیمه له‌ژیاندا ئه‌وه‌یه تا هه‌ین تهنیان، هه‌میشه هه‌موو تیکۆشمان ئه‌وه‌یه له‌ده‌س ئەو تهنیاییه‌ رابکه‌ین «ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئەم ته‌ختانه‌ دانیشتون وه‌ک ئیمه و وه‌ک هه‌موو که‌سی دیکه ده‌پانه‌وی ته‌نانه‌ت بۆ تاویک به‌ته‌نی نه‌ژین، که‌چی هه‌تا هه‌تایه تهنیان، هه‌موو که‌س که‌م تا کورتیک له‌وه‌ گه‌بشتوه».

من ماوه‌یه‌که ره‌نجی تهنیایی ده‌کیشم دلنیاشم هیچ شتیکی ناتوانی دوا‌یی به‌م ره‌نجه‌ بیتی. گویت لیبیه هیچ شتیکی، هه‌ر کاریک بکه‌ین هه‌ر چه‌ندی تی بکۆشین قسه‌مان چه‌ند نه‌رم بی و باوه‌شمان چه‌ند گه‌رم! هه‌میشه هه‌ر تهنیان. من ئەمشه‌و تۆم بۆیه ده‌گه‌ل خۆم گیترا تا به‌ته‌نی نه‌چمه‌وه مال. چونکه زۆر له‌ تهنیایی بیزارم. به‌لام قازانجی چ بوو؟ من قسانت بۆ ده‌که‌م تۆش گویم بۆ راده‌دیری، پیکه‌وه‌ین که‌چی تهنیان، تی ده‌گه‌ی ده‌لیم

چی؟ له‌کتیبی پیروژدا هاتوه‌: «چه‌ند به‌خته‌وه‌رن ساویلکه‌کان، ئەوان خۆ به‌به‌خته‌وه‌ر ده‌زانن، ئەوان هه‌ست ناکه‌ن تهنیان. ئەوان له‌و تهنیاییه‌ شوومه‌ی ئیمه‌ ناگه‌ن. ئەوان وه‌ک ئیمه‌ سه‌رلێشیاو نین» ره‌نگ بی پیت وایه‌ که‌میکی شیتم وا نییه‌؟

گوئی هه‌له‌خه له‌و کاته‌وه هه‌ستم به‌ته‌نیایی کردوه. پیم وایه هه‌موو رۆژی به‌ره‌و تاریکخانه‌یه‌ک ده‌چم که دیواره‌کانی نابینم و نازانم به‌بانی له‌ کۆتیه‌؟ به‌و تاریکخانه‌دا ده‌رۆم، بی ئەوه‌ی که‌س رابه‌رم بی که‌س به‌ده‌وره‌به‌رمه‌وه بی و که‌س وه‌ک من ئەم کۆیره‌ری باریک و تاریکه‌ پیتوی.

له‌م تاریکخانه‌دا جگه له‌ ده‌ستی خۆم هه‌ست به‌هیچ ده‌ستی دیکه ناکه‌م. ده‌زانی چ ده‌لیم؟ چه‌ند که‌سیک له‌و ژیانه بی ئامانه‌ گه‌بشتون. ئالفیرد دوو مووسه‌ ده‌لی:

«کتی دئ؟ کتی بانگ دیتلی؟ هیچ که‌س تهنیای تهنیام. ئەمی تهنیایی ره‌ش و شووم».

به‌لام ئەوه‌ی بۆ من بره‌وه‌ی تهنیای تهنیام. ئەو شاعیر بوو، ئەو تاپۆ و تارمایی ده‌خولقاندن ئەو به‌راستی قه‌ت به‌ته‌نی نه‌ده‌ماوه که‌چی من تهنیای تهنیام. (گوستاو فلۆبیر) که‌یه‌کیک له‌ چاره‌ره‌شترین مرۆفی جیهان و رۆشن‌بیرترین که‌سی سه‌ر زه‌وی بوو ئەم رسته‌ کورته‌ی بۆ دۆستیکی خۆی نووسیوه:

«ئیمه له‌ چۆلێکدا ده‌ژین که‌ که‌س که‌س ناناسی».

ئایا زه‌وی ده‌زانی له‌و ئەستیرانه‌دا که‌ ئه‌وه‌نده له‌ ئیمه‌ دوورن هه‌ر پرشنگیان ده‌گاته ئیمه؟ چ روو ده‌دا؟ به‌لای ئینسان زۆر له‌وه‌ش که‌متر له‌ هه‌ستی ئینسانیکی دیکه‌ ئاگاداره. ئیمه وه‌ک ئەم ئەستیرانه‌ لیک دوورین. زیاتریش ته‌ریک بووبینه‌وه. چونکه ناتوانین بیکردنه‌وه‌ی یه‌کتر شی بکه‌ینه‌وه له‌ رازی یه‌کتر بگه‌ین. تۆ هیچ شتیکی له‌و ئینسانانه‌ی خۆ تیک هه‌له‌سه‌وون به‌لام ناتوانن یه‌کتر بناسن چاره‌ره‌شتر ده‌بینی؟ ئیمه ئه‌وه‌نده‌مان یه‌کتر خۆش ده‌وی ده‌لی زنجیر کراوین. به‌ئامیزی ئاوه‌لاوه له‌ په‌نا یه‌کترین بی ئەوه‌ی به‌یه‌کتر بگه‌ین. تاسه‌ی نیزیکی بوونه‌وه به‌ته‌واوی هه‌ست ده‌که‌ین. به‌لام هه‌موو بی که‌لکه. هه‌موو په‌له‌قازیه‌که‌مان بی سووده، ده‌ردی دل‌مان، له‌ باوه‌ش گرتنمان، لاواندنه‌وه‌مان خۆراییه‌. ده‌مانه‌وی ئاوێزانی یه‌کترین، لیک هالێین. خۆ له‌ نامیز هاتوشتنمان تهنیا ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ی تیک هه‌لنگوین.

من هیچ کاتیک له‌و کاته‌ خۆم به‌ته‌نیاتر نازانم که‌ رۆچنه‌ی دل‌م بۆ دۆستیکم ده‌که‌مه‌وه. چونکه باش ئەم په‌رژینه بی که‌لپنه ده‌بینم که‌ له‌ نیوانماندا هه‌یه. ئەم دۆسته‌ی به‌رامبه‌رمه‌،

چاوه رووناكه كانى ده بېنم كه له منى بريون. به لّام گيانى له پشت ئه م چاوانه وه نابېنم. گوتم دده اتى، به لّام بېر له چ ده كاته وه؟ به لّى بېر له چ ده كاته وه؟ تو ههست به م نازاره ناكه ي؟

رهنگ بى ليم بېزار بى، رقى لى هه لگرتيم، يا گالتم پى بكا؟ ئايا بېر له وانه ده كاته وه ده يان ليم، تيزم پى ده كا، يا به گيژم ده زانى؟ چۆن بزائم بېر ده كاته وه؟ چۆن بزائم له چى بېر ده كاته وه؟ چۆن ده توانم تى بگم ئه وه ندهى خوش ده ويم كه خوشم ده وى؟ و له و سهره پچو كه خرده دا چ ليكدانه وه بيه كه هه يه؟ چ رازيكي سهر به موره بېره كانى نه ناسراوى ئينسانىك. بېرى بزر و نازاد، بېرىك كه ناتوانين سنوور و رېبازى بو ديارى بكه ين. ناتوانين به سهريدا زال بېن يا بېبه زئين.

هه موو شتيك له قوولايى تاريخى (من) دا راده گرین، له و قوولايى بيه دا كه كه س ده ستى ناگاتى، كه س رېى تى نانا، كه س بوى نادوزرېته وه. چونكه كه س نبېه وه كه من بچى، كه سيش نامناسى.

هېچ نه بى تو ئىستا ده مناسى؟ نا به شىتم ده زانى، تاقيم ده كه يه وه، دوورم لى راده وه ستى له خوژ ده پرسى:

«ئهمشه و بو وای به سهره اتووه؟ ئه رى تيت گه بېوم؟» رهنگه بتوانى بو تا وىك به خته وه رم بكه ي. ژن ئه وى دووره په رېزى خوژ باشت نیشان دده ن.

چاره رېشى، داماوى، حه په ساوى، ئاي چه ندم ئه وانه له ده س ژنان ديوه چونكه زور له پياوان پتريان هه ستى ته نيا نه بوون بو په يدا كر دووم.

كاتىك پياو تووشى ئه وىن ده بى هه ست ده كا له جارن بلاوتره، هه ست به به خته وه رېبه كى به رزتر له به خته وه رېى ئينسانى ده كا. ئه م هه ستى له كوئوه په يدا ده بى. له وپرا كه پياو هه ست ده كا ئبتر ته نيا نبېه، ته ره كه مه بى دوايى هاتووه، چ هه لّيه كه؟

ژن كه تاسه ي ئه وىن له ئيمه دا تين دده درزېه كى گه وره يه، بېره خه وه. من ئه وكاته شيرينه ي ده گه لّ ئه و كه زه يه درېژه، كولمه سووره، چا ووانه كه نيگاي هوژى پياو ده فرېتى راي ده بويم. ده زانى چونه؟ چ تراويلكه يه ك چاوم فرېو دده؟ چ بېره خه وىك ده مباته وه؟ وا ده زانم من و ئه و بو تا وىكى ديكه ده بېنه تاچه كه سىك به لّام ئه و ده مه قه ت نايه. پاش چه ند حه وتو چاوه روانى، هيو، شادى، خوشى، رۆژيک خوّم له هه ميشه ته نيتر ده بېنم. پاش هه ر ماچيک، پاش هه ر ده سته ملان بو نيک، پاش هه ر له ئاميز نيک ته نيابى پتر ده بى. شاعيرىكى (سوورلى پرودهام) ده نووسى:

«لاواندنه وديان، دلخوشى دانه وديان، جگه له تاسه يه كى به سام و په له قازده يه كى ناکام نين كه ده يانه وى يه كه تى نامومكين له نيوان گيان و له شدا پيک بيتن». پاشان خواحافيز، ته واو براوه، پياو هيشتا ئه وه ي بو ماوه يه كه هه موو شتى ژيانى بووه، نه ناسيوه و له هه ستى ده روونى بى خه به ره. له وپه رى نيزيک بوون و تيکه لاويدا له قوولايى گيانى بى خه به ره. وشه يه ك تاچه وشه يه ك، هه لّيه پياوى روون ده كاته وه. وه ك بريسكيك كه له تاريخيدا بريسكىك ئه م كه ندالّه رېشه ي كه له نيواناندا هه يه نيشان دده. ده گه لّ ئه وه شدا جوانترين ده مى ژيان ئه و ده مانه ن كه شه وىك له پال ژنى خوشه ويستم اندا بى ده سبزيوى راي ده بويم. با به رزه فرى نه بېن، زنده روه يى نه كه ين، چونكه هه رگيز دوو ئينسان نابن به يه ك. به لّام بوچى رۆچنه ي دلّم ناخنيوه، هه رگيز ئه وى له دلّمدايه، ميتشكى خه ريک كر دووه، باس ناکه م چونكه باش ده زانم حوكمى ته نيابى هه تا هه تا يه م دراوه. سه رنج دده مه هه موو شت بېرو راي خوّم ده رده برم. بېرو راکان، كيشه كان، ديمه نه كان بو من گرنگ نين. ناتوانم له هېچ كام له زه مينه كانى فيكريدا ده گه لّ هېچ كه س هاويه ش بم. چه ند وشه ي زور ساكار و كورت بو وه لّامى پرسياره كانى رۆژانه به كاردينم جارى واشه زه حمه تى وه لّامدانه وه ش ناكيشم و هه ر بزده يه ك ليوه كانم ليك هه لّده پچرن. تيم ده گه ي؟ له مه به ستم حالى ده بى؟

شه قامى درېژمان تا تاقي نووسره تى «ئه توال» پياو. چونكه دؤسته كه م ئه م قسه ي به په راويزه وه - كه من ئىستا له بېرم نه ماون بو كردم - ئه و بيش زور به كاوه خو. دوايه راوه ستا له پر ده ستى بو لاي ستوونى (كرانىتى) ميسرى كه سه رگوزه شتى ولا ته كه ي به خه تيكي سه ير له پايه ي نووسراوه و له پارس له نيئو ئه ستي ره كاندا بزره، راداشت و قيژاندى «ئيمه هه موو وه ك ئه م به رده ين».

بى دهنگ و بى ماللا وايى به جيتى هيشتم. مه ست بوو، زانا بوو شيت بوو يا ژبر بوو هيشتا نازانم. جارى وايه بېر ده كه مه وه هه قى بوو جارى واشه پيم وايه ئاقلى شتوا بوو.

چیرۆکی کووله‌که

یه‌کتی بوو، یه‌کتی نه‌بوو، کابرایه‌کی گاووان بوو، له‌ده‌ره‌وه‌ی شار له‌ئەشکه‌وتی‌کدا ده‌ژیا. وا‌هات ژنه‌که‌ی ئاوس بوو پاش نو مانگ و نو رۆژ و نو سه‌عات و نو ده‌قیقه‌ خودا له‌باتی زارۆکی‌کی ژبوئه‌له و خڕینه کووله‌که‌یه‌کی دانێ، ئەوانیش کووله‌که‌یان له‌که‌لینه به‌ردێک رۆکرد و لێی گه‌ران.

رۆژی گاووان ماندوو و مردوو له‌بەندەنێ هاته‌وه و له‌تەنیشته‌ ژنه‌که‌ی رۆنیشته، له‌په‌ر کووله‌که‌ وه‌زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاووان تێکرا بوو و ترساو گوتی: «خودایه‌ ئه‌وه چیه‌؟» کووله‌که‌ گوتی: «بۆ هه‌تره‌شت»^(١) چوو؟

سبه‌ینێ بچۆ کچی ئەمیرم بۆ بخوازه. کچی ئەمیرم زۆر جوان و له‌بار بوو به‌ناویانگ بوو. کووله‌که‌ گوتی: «له‌باره‌گای ئەمیرم کورسییه‌کی زێر له‌م به‌ر و یه‌کی‌کی زیو له‌ویه‌ر داندراون، ئەوی بۆ مائی دونه‌یا یا نیا‌زێکی دیکه‌ بچێ له‌سه‌ر ئەوی زیو، ئەوی بۆ خوازی‌نێ بچێ له‌سه‌ر ئەوی زێر داده‌نیشی.»

کابرای گاووان زۆر پاراوه‌ گوتی: رۆله‌ من زۆر ده‌سکورت، زۆر نه‌دارم داوای وا له‌ ئەمیرم بکه‌م ده‌سه‌به‌جێ له‌سه‌رم ده‌دا.

کووله‌که‌ به‌تووه‌یه‌یه‌وه‌ گوتی: «من ده‌لێم برۆ کچی ئەمیرم بۆ بخوازه.»

سبه‌ینێ گاووان گارانی ئاوه‌دانی به‌ره‌للا کرد و روه‌ی له‌ کۆشکی ئەمیرم کرد له‌ تالار و سه‌سه‌رایان وه‌سه‌رکه‌وت و چوو له‌ باره‌گا له‌سه‌ر کورسی زێر دانیشته و گوتی: چش با ئەمیرم له‌سه‌رم دا و رزگاریم.

ئەمیرم به‌فیه‌زه‌هاته‌ باره‌گا و دیتی گاووان له‌سه‌ر کورسی خوازی‌نێکه‌ران دانیشته‌وه‌ زگی یێ سووتا و گوتی: «کاکێ گاووان ده‌زانم تەنگ‌ده‌ست و بی ئیرووی»^(٢) ده‌لێم بێ به‌شته نه‌که‌ن. گاووان گوتی: «هاتووم کچه‌که‌ت بۆ کوره‌که‌م بخوازم» ئەمیرم گوتی: زۆر باشه‌ مه‌رجێکی هاسانت ده‌گه‌ل ده‌به‌ستم، ئەگه‌ر برده‌ته‌ سه‌ر کچه‌که‌مت ده‌ده‌م.

- فه‌رموو

- سوۆزی چل سواری سوورپۆش به‌چل ئەسپی سووره‌وه‌ و، چل نێزه‌ی سوور ده‌بی له‌ چه‌وشه‌ی سه‌را رابگری!

- به‌سه‌رچاوا!

گاووانی داماو به‌دلی شکار و چاوی پر ئاو گه‌راوه‌ دیتی ژنه‌که‌ی به‌هاوار و بانگ ده‌گری، پالی به‌پالیه‌وه‌ دا و، ئەویش له‌ بانگی دا و گوتی: «هه‌ر ئەم‌رۆم له‌سه‌ر ئەم دنیا‌م روونه‌ ماوه، به‌یانی ئەمیرم کام له‌ پیتستی سه‌ری داخنی» ژنه‌که‌ی پرسی: چی گوت؟! گاووانه‌که‌ گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به‌چل ئەسپی سووره‌وه‌ و»^(٣) له‌گه‌ل چل نێزه‌ی سووردا لێ ویتسم!».

- بابانم ویران بێ!

کووله‌که‌ گوتی: «ئوه‌ چ شین و شه‌پۆرێکه‌ ده‌یکه‌ن؟! له‌ فلان جێ تاته‌ به‌ردێک هه‌یه‌ زۆر گه‌وره‌یه‌، پیتی ده‌زانی؟»
- به‌لێ.

- کونیکێ تێدا‌یه، بچۆ ده‌م به‌کونه‌که‌وه‌ بنێ و بلێ: «ئەحمه‌د خان! موچه‌مه‌د خانی برات سلاوت لێ ده‌کا و ده‌لێ: سبه‌ی پێش گزینگ چل سواری به‌و حال و ره‌نگه‌وه‌ بنییری بۆ چه‌وشه‌ی سه‌رای ئەمیرم، هه‌ر نیو سه‌عاتیان پێ ده‌چن!».

گاووان چوو، راسپێری به‌جێ هینا، به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دا‌یه‌وه‌ و گه‌راوه‌! کووله‌که‌ گوتی: «چووی؟»
- به‌لێ، چووم.

- ده‌برۆ بسره‌وه‌، خودا که‌ریمه‌. گاووان تی خزا، به‌لام خه‌و چیه‌به‌ له‌ چاوی نه‌که‌وت تا شه‌و بپاوه‌ ئەم دیو و ئەودییو کرد و گینگلی دا.

ئەمیرم به‌جه‌للادی گوت: «به‌یانی ده‌چی سه‌ری گاووانی گۆشاوگۆش ده‌پری چونکه‌ ئەو مه‌رجه‌ی ده‌گه‌ل ئەوم به‌ستوووه‌ نه‌ک هه‌ر به‌ئهو، به‌که‌س جیه‌به‌جێ نابێ.» تاریک و روونی به‌یانی جه‌للاد شیرێ سوو و ده‌رکه‌وت، ته‌ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به‌چل ئەسپی سووره‌وه‌ و چل نێزه‌ی سوور ریزیان گرتوووه‌. ئەمیرمان هه‌ستاند و گوتیان: «بزانه‌ گاووان چۆن مه‌رجی لێ بردیه‌وه‌ و کچی لێ ئەستاندی»، ئەمیرم هاته‌ده‌ر به‌چاوی خۆی دیتتی.

له‌ولاشه‌وه‌ گاووان کازیوه‌ی به‌یانی له‌ ترسان ده‌رپه‌ری و چوو بۆ کۆشکی ئەمیرم، ئەگه‌ر چوو چ بیینی؟ هه‌رچی داوای کردوووه‌ ئاماده‌یه‌، له‌خۆشیان شاگه‌شکه‌ بوو و به‌هه‌له‌داوان گه‌راوه‌.

کووله‌که‌ پرسی: «ها باوکه‌ سواره‌کان هاتوون؟»

- به‌لێ، هاتوون.

«ئەدی له‌چی راوه‌ستاوی؟ هه‌سته‌ بچۆ کچی ئەمیرم بۆ بینه‌». گاووان چوو و گوتی

«میرم مهرجی خۆم برده سەر». ئەمیر کچە کە ی سوارکرد و گاوێ جلهوی کیشا و بووکی هیتا بۆ ئەشکەوت. ئیوارێ گاوێ و ژنە کە ی چوون بۆ ئاوه دانی، کچ بە تەنی و بە خەمناکی لە ئەشکەوتدا مایهوه. لە پر کۆولە کە شاتلۆرە ی بەست تا بەرپیتی کیشە کە. کچ راجەنی و گوتی: «خودایە ئەوه چیبیه؟» پاش تاویک کۆولە کە قەلشی و لاوچاکیتی لێ هاته دەر. کچ نە ک بە دلێک، بە سەد دل ئاشقی بوو. موحەمەدخان گوتی: کچی ئەمیری دلێ دەمگری؟ کچ بە شەرەمەوه گوتی: «بەلێ». لاو گوتی: دەهسته قاوهم بۆ لێ بنێ بەلام وریابە هەلنەچن، هەلبجی پینک نابریین. کچ گورجانە هەستا قاوهی وەسەرنا، بەلام وای چاوه لاهه که بریبوو هۆشی نەما و قاوه هەلچوو لە پر موحەمەدخان بزر بوو، کچ حەپەسا و ئەو شەوی تا بە یانی بەبانگ و سەلا گریا و لە خۆی دا.

بە یانی کالە ی ئاسنی لە پین کرد و گۆچانی ئاسنی بە دەستهوه گرت و رۆیی و گوتی: «پاش موحەمەدخانی حەلالی دنیام لێ حەرام بێ، حەوت سال بەو دنیایەدا گەرا و گەلێکی کۆپەرەوه ی و چەرەسەری دی، کالەکانی سوان و گۆچانە کە شکا و سۆراعی دۆسته کە ی نە کرد. رۆژێک بیری کردەوه و گوتی: دەگەریمەوه و بەباوکم دەلیم کۆشک و میوانخانە یەکم لە سەر حەوت رێپیانیک^(۴) بۆ دروست بکا، هەر رێپوارێک هات سەرگوزشتە ی خۆی پین دەگێرمەوه بە شکم ئەو کە سەنە ی دنیا گەراون خە بەرێکی موحەمەدخان بزانی و رەنجەرۆ نەبم.

کچی ئەمیری گەراوه. باوکی کە وا کز و کە لە لای دی گوتی: «کچم گیان! بۆ خۆت تووشی ئەم رۆژە کرد؟».

باوکه گیان! گەراونی رۆژگار و سوورانی دەوران دەگەل ئازادان یە ک نیبە».

ئەمیر گوتی: «کچم چت دەوی؟».

باوکه گیان چم لە تۆ ناوی ئەوه نەبێ کە لە سەر حەوت رێپیانیک لە دەشتی کۆشک و میوانخانە یەکم بۆ دروست بکا تا هەر رێپوارێک بەوی داها ت چیرۆکیکم بۆ بگێریتەوه. - «هە ی بە سەر چاوه کچم گیان!» ئەمیر وەستا و کرێکاری وەکار خستن و کۆشک و میوانخانە یان دروست کرد. غولام و قەرەواشیشی^(۵) دانی.

کچ هەموو رۆژی لە بە یانەوه تا ئیوارە ی درەنگ لە هە یوانی دادە نیشت و بە دووربین تەماشای دە کرد، هەر رێپوارێک بە ویندەریدا رابردبا بە زۆر یا بە خواهیشت رایان دەگرت و میوانداری دە کرد و چیرۆکی پین دەگێرێاوه.

رۆژێک لە رۆژان پیاویکی کۆپەر، کە کورێکی حەوت سالە ی خۆی دەسکیشی بوو، لەم ئەوه ده چوو بۆ ئەو گوند، ئیوارە بوو گە ینە رووباریک کە تاتە بەر دیکێ گەورە ی لێ

نیزیک بوو، پیرە پیاو بە کورە کە ی گوت: «رۆژە گیان! خەوم دی سەر خەویک دەسکیشم وریابە مار پیمهوه نەدا» کورە کە لە کن باوکی دانیششت و ئەویش خەو بر دیهوه لە ناکاوه دەنگێک لە تاتە بەر دیهوه هات و کورە کە لە خەو راپەری، ترسا و گوتی: «ئەوه چیبیه؟» بینی وای مەنجە لێک لە بەر دیهوه و سەر بە ژێر هاته خوار و لە رووبار کەوت و پر لە ئاوه بوو و تی هەلبۆوه و چووهوه نیتو تاتە بەر دیهوه، هەتیو چوو لە قەرەغ رووبار راوهستا و بیری کردەوه: ئەگەر جارێکی دیکە مەنجە ل هاتهوه خۆی تیرا ده کەم و دەچم بزانی نیتو ئەو تاتە بەر دیهوه چی تیدایه؟!

کور یەشکی کیشا تا دیسان مەنجە ل خلۆر بۆوه، لە نیتوی دانیششت و چووه نیتو تاتە بەر دیه، تەماشای کرد ئەشکەوتیکی زۆر جوانه و دیواره کانی هەموو بەردی مەر مەرن و چل تەختی خەوی لێ داندراوه. چوو لە بن تەختی خۆی شاردهوه. پاش بە ینیکی چل کۆتر لووربوونهوه ئەشکەوت، پەر و پالی کۆتربیان دامالی و هەموویان بوونه لای جوانچاک، هەریه کە لە سەر تەختی راکشا، یەکیان خەمناک بوو تەنبوورێکی دەس دایه و لیتی دا و گۆرانی زۆر ئاشقانه و بەسۆز و کولی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هیتان هەر کەسه بەشی خۆی بۆ دانان، بۆ موحەمەد خانیشی هیتا و گوتی: «رۆژە! ئەوه حەوت سال پتره بۆ خاتری پیرە ژنیکی خۆت بەو دەر دیه بردوه و هەموو شەوی دەگرووزیبهوه و ئیمهشت و تەنگ هیتاوه، بۆ خاتری خودا شتیکی بخۆ».

- دایه! شیوه کەم بۆ لە بن تەختە کەم دانی کە هیتور بوومهوه ده بخۆم.

دایکی شیوه کە ی بۆ وەبن تەختە کە نا.

بە یانی هەر چل لاو بوونهوه کۆتر و رۆین. کورە کە وەرەز بوو و بیری کردەوه: خودایه! دەبێ مەنجە ل کە ی بچیتەوه بۆ ئاوه تا من خۆم رزگار بکا؟ بێ شک باوکم هەستاوه و دەمکوتی.

کۆپەرەش وەخە بەر هات. بانگی کورە کە ی کرد چ جواب نەبوو، وای خە یال کردەوه کە لە ئاوه و توه و خنکاوه. هەر هەرای دە کرد و دە گریا. بە یانی کە مەنجە ل لە تاتە بەر دیه درکەوت کور خۆی تی هاویشت، دیتی باوکی بە کۆپەر کۆپەر لیتی دەگەرێ و هەرای دکا. بانگی کرد: باوکه! چیبیه؟

- لە کۆتی؟

- من چوو بوومه ئەم گونده گۆشت بکرم. باوکی هەرەشە ی لێ کرد و گوتی: «منت لەوه چۆله بە جی هیشتوه و بەئەستۆی شکاوت چووی گۆشت بکری؟! تۆ له خودا ناترسی؟!» کورە کە زۆر شەیتان بوو. دلخۆشی داوه و خاوی کردەوه، دەستی گرت و رۆیشتن. کە

گه‌یشتنه رووبار بواری دۆزه‌وه و باوکی له کۆل کرد و له ئاوی په‌راندوهه و پیتی خۆبان گرت، له هه‌وت پێیان کوربه‌که کۆشکیکی دی، بوولیتی ئیواره بوو، کچی ئەمیر به‌دووربین ده‌پروانی کورپکی وه‌به‌ر چاوه‌هات که ده‌ستی پیریک ده‌کیشی پیاوه‌که زۆر پیر بوو هه‌شتا ساڵ ده‌بوو و کوپیش بوو کچی ئەمیر گوتی: «به‌خودای ئەوه بیگومان زۆر نه‌قل و نه‌زیره ده‌زانێ ئەمشه‌وه هه‌ر چیرۆکانی پێ ده‌گێرمه‌وه. که رێبواره‌کان نێزیک کۆشک بوونه‌وه هه‌رای کرد: «مامه‌ پیره! له‌م نێزیکانه ئاوه‌دانی نییه‌ ئەگه‌ر ناته‌وێ له‌ چۆلی رابووێری وه‌ره ئەمشه‌وه میوانی من به‌».

کوپه‌ گوتی: ئاوه‌دان بێ خاتوون! وه‌سه‌رکه‌وتن دۆشه‌گیان بۆ رابخستن، دانیشتن.

وه‌ختی شیوی خواردنیان هینا خواردیان قاوه‌یان هینا خواردیانوه، کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «مامه‌ پیره، تۆ دنیات زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه‌راوی، نه‌قلیکی خۆشم بۆ بگێره‌وه، من زۆر وه‌هه‌زم و دل‌م گیراوه. کوپه‌ گوتی: خاتوون! به‌خودای من هه‌چ نازانم، کوری کوپه‌ گوتی: له‌باتی ئەوه من هه‌رزت ده‌که‌م، باوکی تانیشکی له‌ که‌له‌که‌ی کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانی؟» کچی ئەمیر گوتی: پیره! ئیستا که‌ بۆ خۆت بۆم نالیی ده‌لینگه‌ری با ئەوه شتیک بلێ! کوپه‌ گوتی: «زۆر باشه‌ خاتوون! با بۆت بگێرته‌وه».

کور به‌باوکی گوت ئەوه چته‌ باوکه‌؟ کچی ئەمیر گوتی: «خوا بتپاریزی ده‌م و کاوێرت چهند خۆشه‌» کور گوتی: «که‌ گه‌یشتنه‌ نێزیک ئاوه‌ دانیشتن باوکه‌ خه‌بردیوه‌وه، من گویم لێ بوو ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌ردیک هات»، کچی ئەمیر گوتی: «رۆله‌ وه‌ره له‌ په‌نام دانیشه‌ و راسته‌که‌م بۆ بگێره‌وه»، کوری هینا له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دانا ئەویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه‌نجه‌لیک له‌ تاته‌به‌رده‌که‌ هاته‌ ده‌ر سه‌ر به‌ژیر خۆر بۆوه و له‌ رووبار که‌وت و پر ئاوه‌ بوو و دیسان له‌ که‌تو هه‌لبۆوه، من چوومه‌ لێواری رووبار دانیشتم که‌ مه‌نجه‌ل هاته‌وه‌ من خۆم تێ هاویشته‌ و چوومه‌ ناوه‌ تاته‌به‌رد، ژوووری ئەوه تاته‌به‌رده‌ ئەشکه‌وتیک بوو که‌ چل ته‌ختی خه‌ویان لێ دانا بوو بوولیتی ئیوارێ چل کۆتر هاته‌وه‌ په‌ر و بالیان وه‌راند و بوون به‌ چل لاوی جوانچاک هه‌ریه‌که‌ له‌سه‌ر جێ و بانیک دانیشته‌ یه‌کتیک له‌وان ناوی موحه‌مه‌دخان بوو زۆر خه‌مناک بوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی دانیشته‌، ته‌نبووێکی ده‌س دایه‌ لێی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به‌لام نه‌بخوارد، دایکی هاته‌ کنی و گوتی: «هه‌وت ساڵ پته‌ر بۆ خاتری پیره‌ژنیک خه‌م ده‌خۆی، تۆ ئیسته‌شت به‌خۆته‌وه‌ تووشی په‌ژاره‌ کردووه. ئەوه گوتی: دایه‌گیان خوارنه‌که‌م بۆ له‌ین ته‌خت دانێ دوايه‌ ده‌بخۆم. دایکی وای کرد، به‌لام ئەوه ده‌ستیشی بۆ نه‌برد. به‌یانی هه‌ستان و بوونه‌وه‌ کۆتر و له‌ شه‌قه‌ی بالانیاں دا. من چاوه‌نۆر بووم تا مه‌نجه‌ل به‌ره‌وه‌ ئاوه‌ چوو خۆم تێ هاویشته‌وه‌ و له‌وێ هاته‌ ده‌ر،

دیتم باوکه‌م لێم ده‌گه‌ری، ده‌ستم گرت و ئەوه ئیستا لێره‌ین».

کچی ئەمیر به‌کوپه‌ری گوت: «بیلله‌ کوربه‌که‌ت بێ ئەوه تاته‌به‌رده‌م پێ نیشان بدا ئەوه کۆشکه‌ و هه‌رچی تێی دایه‌ مالی تۆ و گه‌ردنت ئازابێ» به‌یانی کور وه‌پیش کچی ئەمیر که‌وت و برديه‌ په‌نا تاته‌به‌رده‌که‌. تا نیسوێ (٦) له‌وێنده‌ری دانیشتن، له‌پر ده‌نگیک له‌ تاته‌به‌رد هات و مه‌نجه‌ل هاته‌ده‌ر و به‌ره‌وه‌ رووبار خۆر بۆوه، کچی ئەمیر خۆی تێ هاویشته‌ و چووه‌ نێو تاته‌به‌رد و کورپیش به‌ره‌وه‌ کۆشکی باوکی گه‌راوه‌.

کچی ئەمیر له‌بن ته‌ختی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌ و چاوه‌نۆر بوو. ئیوارێ چل کۆتر هاته‌وه‌ و په‌ر و بالیان له‌خۆ کرده‌وه‌. کچی دیتی موحه‌مه‌دخان زۆر لاواز بووه. له‌سه‌ر ته‌خت دانیشته‌ و ته‌نبوووری به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و گۆرانی به‌سۆزی تێ هه‌لکرد، دایکی شتیوی بۆ هینا و گوتی: رۆله‌ گیان! ده‌بخۆ هه‌وت ساڵه‌ له‌ سوپی پیره‌ژنیک ئاوات له‌ خۆت کردووه‌! دایه‌گیان! له‌بن ته‌ختی بنێ دوايه‌ ده‌بخۆم. نیوه‌شه‌وه‌ کچی ده‌ستی موحه‌مه‌دخان گرت، ته‌ماشای کرد گراویه‌که‌ی (٧) خۆبه‌تی گوتی: له‌کوپه‌ هاتووی؟

- هه‌وت ساڵه‌ من ده‌وری دنیات لێ ده‌گه‌ریم. سه‌به‌نیی موحه‌مه‌دخان به‌دایکی گوت: ئەمرو نه‌خۆشم ناچمه‌ گه‌ران. ئەوه رۆژه‌ی نه‌چووه‌ ده‌ر و خۆشیاں رابوارد.

موحه‌مه‌دخان به‌کچی ئەمیری گوت: دایکه‌م نایه‌لێ تۆ بینم هه‌سته‌ رابکه‌ین! به‌لام له‌وێ که‌له‌شیریک بوو هه‌ر شتیک قه‌وما با ده‌بخویند. که‌ قووقه‌ی به‌رز بۆوه. دایکی رای کرد و گوتی: ده‌بێ شتیک له‌ موحه‌مه‌دخان قه‌وما بێ که‌ ئەمرو ده‌گه‌لمان هه‌ت، که‌ دیتی موحه‌مه‌دخان نه‌ماوه‌ وه‌شوینی که‌وت. موحه‌مه‌دخان وێردیکی خویند بۆ خۆی بووه‌ شوان و ژنه‌که‌ی بوو به‌ مه‌ر.

پیریزێن لێی پرسی: «شوانه‌ ژن و پیاویکت نه‌دیوه‌ رابیرن؟».

- به‌لێ پیش پێی تۆ رابردن، پیتی گرت و رۆیشته‌، به‌لام که‌سی نه‌دی دیسان گه‌راوه‌ بۆ لای شوان، به‌لام شوان ون ببوو ئەمجار موحه‌مه‌دخان خۆی کرده‌ ناشه‌وان و ژنه‌که‌ی کرده‌ ناشیر. دایکه‌ کوربه‌که‌ی ناسیه‌وه‌ و گوتی: رۆله‌! تۆ ناتوانی له‌ چنگی من ده‌رچی به‌خودای ئەگه‌ر ژنه‌که‌ت له‌تۆ جوانتر نه‌بێ سیحریکتان لێ ده‌که‌م هه‌ردووکه‌ بینه‌ تۆز و خۆل، ئەگه‌ر جوانترین پیرۆزت بێ. موحه‌مه‌دخان ده‌ستی ژنه‌که‌ی گرت و هینای، پیریزێن ته‌ماشای کرد بووکه‌که‌ی له‌ کوربه‌که‌ی جوانتره‌، گوتی: «پیرۆزت بێ پیکه‌وه‌ بژین».

ئیشاللا وه‌ک ئەوان به‌مراد گه‌یشتن ئیوه‌ش به‌مراد ده‌گه‌ن.

(١) هه‌تره‌ش چوون: زنده‌ق چوون، ترسان.

(۲) ئیروو: مهعیشهت، گوزهران.

(۳) به کوردی به ئهسپ نالین: «سور»، به لکو ئه گهر رهنگی تاریک و کلک و یالی رهش بوو پیتی ده لنین: «کویت»، خو ئه گهر رهنگی کال بوو کلک و یالی له رهنگی خوئی یا کالتر بوو پیتی ده لنین: «شی».

(۴) له فۆلکلۆری کوردیدا زیاتر چوار پیمانم بیستوووه.

(۵) قهره واش: وشه به کی لیکدراوی تورکی و کوردییه، (قهره) تورکییه، یانی رهش، (واش) ی کوردیش یانی رهنگ، واته: که نیه کی رهش پیست.

(۶) نیورئ: نیوه رۆژ، نیمه رۆ.

(۷) گراوی: یار، دۆستی کچ.

مامۆستا هیمن و دیوانی تاریک و روون و چهند پرسیاریک

شنه نامادهی کردوووه

مامۆستا هیمن مامۆستاییکی گهره ی شیعری کوردییه ههروهها له پال شاعیریتی بهرزی خوئی وه کورۆ له ییکی کۆلنه دهر و خه باتگێری کورد ناسراوه، وهه لکه وتنی شاعیریکی وا به توانا و له ناو میلله ته که مانا مایه ی شانازی هه موو کوردیکه له هه موو لاییکی کوردستان. شاعیری نه به زمان هه میسه ژبانی خوئی له پیناوی نازادیکه ی میلله ته که ییدا به گران نه زانیوه، ته نانهت وازی له هه موو خوشییکی ژبانی تاییه تی خوئی هیناوه، وهک له و ماوه یه ی ژبانیدا که دهستی له خوشه ویسته که ی خوئی هه لگرتوووه بۆ ئه وه ی زیاتر خوئی بۆ خزمه تکردنی بزوتنه وه ی نازادیکه ی میلله تی کورد ته رخا ن بکات (ههروه که له سه ره تای دیوانه که ییدا ئه لئ). ئه وه ی راست بی به هه ر شیوه یه ک باسی مامۆستا هیمن بکه ین له م لایه نه وه ناتوانین به ته وا وه تی مافی خوئی بده ینی، به لام به با وه ری من ئه و دیره ی که نازم حیکمه ت و توویتی تا راده یه ک به سه ر هیمنی ئینسان و شاعیردا ئه چه سپینری... نازم حیکمه ت ئه لئ: «شاعیریا ن برد بۆ به هه شت وتی: ئاخ نیشتمانه که م»، ئه وه ش لیرده ا به ئاشکرایه ی دیاره که چۆن مامۆستا هیمن وازی له ژبانی خوشی و مال و مندال هیناوه و ژبانیکی ئاواره و ساکارانه ی له دوور ولات بۆ خوئی هه لبژاردوووه. هیمن (سه ید موحه مه د ئه مین شیخه لئیسلامی موکری) بووه و دایکی ناوی (زهینه ب) و کچی شیخی بورهان بووه. له (۱۹۲۱ز) له گوندی (لاچین) نیزیکی سابلاخ له دایک بووه.

خوینهری ئازیز، ماوه یه ک له مه وه بهر مامۆستا هیمن گولبژیریکی له هه لبه سته ته ر و پارا وه کانی کرده چه پکه گولیک و له ژیر ناو نیشانی (تاریک و روون) له دیوانیکی قه شه نگدا بلاوی کرده وه و خسته ییه به رده سته ی خوینهران. جا بۆ ئه وه ی زیاتر مامۆستا هیمنی شاعیر و ئینسان و ئاواره به خوینهرانی هاوکاری بناستین به پیتوست زانرا چاومان پیتی که ویت و گفتوگۆ به کی له گه لا بکه ین... به لام دوا ی گه ران و به لئینی و چاوه پروانی کردنیکه زۆر، به هه زار حال مامۆستا هیمنمان بۆ دۆزرایه وه و ئه و دانیشتمانه له گه لا کرد، جا وا پیشکesh به خوینهرانی به پیزی هاوکاری ئه که ین:

✦ له ژباننامه که تا ده لئیه ئه و قازانجه ی که له شاعیریم کردوووه ناوی دوور و درێژم له کۆل بۆته وه... که چی له شوینیکی تری ژباننامه که تا ده لئیه ناوی نه ینی حیزیم بوو... ئایا په یوه ندی شاعیریتی به حیزیتیه وه هه بوو؟

- لهو کاتهی که بووم به حیزی من هه شاعیر بووم وه له بهر ته بیعه تی شاعیریم ناوی نهیتیم کرد به هیمن که به ته بیعهت حز له بیدهنگی و سولم و رابواردنم پین خوشه بویه ناوی هیمنم هه لێژاردوه.

* به لām شاعیر هیچ کاتیک هیمن نابیت...!؟

- به ته بیعهت حز له هیمنی ئە کهم به لām ئە گهر هیمنی بۆم نییه ئەوه جیا به.

- یا وهک سالم له بهر نه خوۆشی ناوی خوۆی ناوه سالم... تۆش له بهر ژبانی ناواریهیت ناوی خوۆت ناوه هیمن.

* دوای ده چوونی دیوانه کهت، ئایا هیچ شیعری ترت وتوو؟

- پاش ده چوونی دیوانه کهم شیعریکی درێژم وتوو که کهم جار شیعری وا درێژم وتوو، وه ئەم شیعره ته ئیسیری شیعری فارسی تیدایه وه هۆی وتنی ئەوه بوو که ههستم به جودایی و غوربهت ئە کرد وه توانیم لهم شیعره دا ئەوه ههسته ده بریم که تیا یا ده لیم:

بشنو از نی چون حکایت میکند

واژ جدائیها شکایت میکند

ساقییا وا بادوه وا بادوه

پوو له لای من که به جامی بادوه

نابئی قهت نالهی جودایی بئی ئەسه

جا چ نهی بیکا چ پیاوی ده ربه دهر

بویه نالهم تیکه لی نهی کوردوه

شیوه نیکم کرد که نهی نه یکردوه

شیوه نی من شیوه نی ئینسانیه

بانگی نازادی و گروی یه کسانیه

شیوه نی من شینی کوردی بئی به شه

ئوه گه لهی حاشا ده کهن لیبی و هه شه

دوای ئەوهش شیعریکم وتوو له مناجاتی مانگدا که له ژیر ناوی (تریفه ی سارد) ه ده لیم:

به لیبی راگه یاندی راسپارده

گوتی بۆت دیتسه بن ئەم پارده غارده

له جیژوانی له میژه چاوه ریتیم

نه هاتی کیژی جوانی هه لێژارده

ته زووی گهرم به له شدا دی ئە گهر چی

ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارده

وه ره با رهنگ و روخسارت ببینم

به من چی تیشکی داوی مانگی چارده

گری ئەم روومه تهی تۆ جوان و گهرمه

تریفه ی مانگه شه و جوانیش بئی سارده

* له گه ل ئەوهی دلداریت نه کردوه ته نیا ماوه ییکی زۆر کورت نه بئی به لām شیعره دلداریه کانت وه کو ئەوهی که ته جره به یه کی دوور و درێژت هه بئی، ئەمه به چی لیبی ئە ده یته وه؟

- هه رچه ند له ماوه یه دا دلداریه کهم لئی تیک چوه به لām ههستی راسته قینه ی ئەوه ماوه یه له ناخدا ماوه، چونکه بئی بهش بووم لهم نیعمه ته، (حرمان) وای لیبی کردم که شیعره کانم بهم جۆره بیتی.

* ئە گهر ئە دیب نه بوویتایه حزت ئە کرد بییت به چی؟

- زۆر دلیم خوشه که ئە دیبم وه ئە گهر نه بووما یه به ئە دیب حزم ئە کرد بیم به ئە دیب.

* به رای تۆ ئە دیبی ئیستای کورد تا چ راده یه ک له مسته وای مه سئولیه ت دایه؟

- زۆریان توانیوانه بگه نه ئە نجام به لām که مان توانیومانه مه سئولیه تی خو مان جیبه جی بکه ین، زۆربه ی ئە دیبانی کورد باری سیاسی رێگه ی گرتوون و اتا هه ر خه ریکی ئەوه دۆخه ناله باره ن که کورد تیا ی بووه و وه ویستوو یانه له م لایه نه وه بگه نه ئە نجام بویه باری کۆمه لایه تی بیان له بیر چوه که لایه نیکه ی گرنگی ژبانه و ره نگه به لām وه عه بیه که بلێین له م سه رده مه له باری کۆمه لایه تیدا دو اکه وتووین. به لām ئە بئی به ره و باشتری به رین.

* شنه نه بزبوی سه هری بسکی ره شی

که له سه ره روومه تی ئارامی گرت

گوئی مه ده ئەوه قسه کۆنه ی که ده لئی

له شکره ی کافره ئیسلامی گرت

ئهم شیعره ت به چ مناسه به تیک وتوو؟

- رۆژتیک له کۆری زانیاری دهگه پامهوه و سواری ئۆتۆمبیل بپوم له گه ل کیزتیکدا وهبايهکی توند ئەهات که هەر قژێ تیک ئەدا ئەویش هەر خەریکی چاککردنەوی بوو و بۆی ئەهەکرا وه جوانی ئەو کیزه منی مهست کردبوو بۆیه ئەم شیعەرم بەدلا هات.

* ئایا ئیمه ئەتوانین سنوور بۆ تهواو بوون و دەستپێکردنی قوناغی ئەدەبی دابنێن؟ وه ئایا قوناغی پاش گۆران دەستی پێ کردووه؟ وه چۆن ئەدەبی ئەو گەنجە تازه پیتگە یشتوو ئەی ئیستا هەلەدەسەنگیانی؟

- ئیمه ناتوانین سنوور له نیتوان قوناغی ئەدەبیدا دابنێن ته نیا ته بیعت شاعیرتیک دینیتە ناوهوه که تازه کردنەوه یهک یا داهینانیک له شیعریا ئەبێ که جیاواز دەبێ له گه ل شاعیرانی پێشوو. بەلام بەنسبەت قوناغی گۆرانەوه تهواو نەبووه و هەر بەردەوامه چونکه تا ئیستا شاعیرتیک پەیدا نەبووه که له مستهواي گۆراندا بیت و تازه کردنەوه یهکی جیاوازی کردبێ له هی گۆران. وه تا رادهیهک ئەم جیلە تازهیهی هەلەسەنگاندوو، زیاتر له وهش گۆران له کوردستانی ئێراندا زیاتر خوشه و یستتره و شیعەرەکانیشی لهوی بلاوتره که به داخه وه تاكو ئیستا بەریتکی کۆنەکراونەتهوه. من وهکو خه لکی تر سهیری گۆران ناکه که ته نیا شاعیرتیکه تازه کردنەوه یهکی به سهر شیعەر هیناوه، چونکه ئەو شیعەر کۆنە کلاسیکییه کانی که متر نییه له هی تازه کانی، «گۆران گه راده ته وه دواوه بەلام گه رانه وه که ی پێشکه وتوو ئەهیه».

* ئایا کیشه ههیه له نیتوان شاعیرانی نه وهی کۆن و تازه، وه تا چ رادهیهک تازه کان پاش (۱۹۷۰) توانیویانه ههنگاو بنین؟

- بەلێ کیشه له نیتوان شیعری کۆن و تازه دا ههیه بەلام شاعیرانی تازه نه یان تانویه ههنگاو بنین ته نیا زۆر که میان نه بیت له بهر که مپوونی ته جهره بیان وه له بهر مه غرووری.

* رات چیه بهرامبهر بهو شاعیرهی که بلێ قوناغی تازه دهست پێ دهکهم وه قوناغی گۆران به جێ دههێلم وه ههنگاوی تازه دهنیم؟

- ئەگەر توانی ئیقناعم بکات به ریزه وه سهیری دهکهم.

* ههتا ئیستا هه ندێ کهس شیعری (حور) به شیعەر دانانی... ئایا تۆ رات چیه بهرامبهری؟ وه هه ولدان ت بۆ دانانی ههیه؟

- شیعری (حور) به لای منه وه شیعەر نییه، به لام ئەگەر جوان بێ له زه تی لێ وه رته گرم وهکو پارچه یهکی ئەدەبی بهرز. چونکه ئەبێ شیعەر چوارچیه یهکی تاییه تی هه بێ وه ئەگەر به شیعری نه زانم هه ولدانیشم نابێ بۆ دانانی، وه من نالیم شیعەر هه ر ئەبێ له قالبی ئەبێ به لام ئەبێ وهزن موراعات بکری، به لام قافیه زۆر گرینگ نییه.

* بهس به لای خویانه وه وه زنی ههیه.

- من به لامه وه وانیه و کهسبیش ئیقناعی نه کردووم.

* ئەگەر ناوه رۆکی شیعەر گۆرا مه رجه روخساریش بگۆری؟

- به لامه وه شیعەر ته نیا ناوه رۆکه که ی به ره و پیتش پروات با شتره هه تا ئەگەر له روخساری کۆنیشدا بیت، بۆ نمونه ئەم دوو شیعەر فارسییه هه رچه ند له کۆنترین قالبه به لام بپیر (فکر) ی تازه ترین ئینسانی تپدايه وه ئەتوانین بلێن زۆر تازهیه:

ساحلی افتاده گفت گرچی بسی زیستم

هیچ نه معلوم شده که من چیستم

موجی فرو فوضته نرم بجنبیدو گفت

هستم اگر میروم گر نرم نیستم

واتای دیری یه کهم:

رووباری بهختی من زۆر مه معلوم نه بوو که من چیم

دیری دووهم:

شه پۆلی ئارام بووه وه ده لێ وجودی من ئەوه یه ئەگه رنه بيم نیم

* ئافره تی کورد له نووسین و ئەدەبیاتدا دواکه وتوو هۆی چیه و چۆن چاره سه ر ده کری؟

- من ته جهره به وا فیتری کردووم که جیاوازی له نیتوان کور و کچدا نییه، به لام له بهر ته وهی که جنسیان جیاوازه به ره مه میشیان جیا ئەبێ، وه کهم دیار بوونی ئافره ت له کۆری ئەدەبیاتدا ئەوه ناگه یه نێ که له پیاو بێ توانا تره به لکو کۆمه ل رینگای نادا که ئەو ههسته ی هه ییتی دەری بری وه نووسه ریش ئەو کاته سه رکه وتوو ئەبێ که ههسته ی راسته قینه ی خۆی بنوینێ بۆیه هه تا کۆمه ل رینگه نه دا ناتوانی بیته ئەم کۆره وه چاره سه رکردنیش له خه باتیکێ توندا یه دژی پیاو.

* ئایا جگه له شیعەر با به تی تری ئەدەبیت نووسیوه؟

- گه لێ چیرۆکی کورتم نووسیوه به لام چاپ نه کراوه وه ئیستاش لام وانیه بلاوی بکه مه وه هه روه ها وتاری سیاسیشم هه یه وه هه ولدانێ ته رجه مه شم هه یه وه ئیستا رۆمانیکێ فارسیم وه رگێراوه که ئاماده یه بۆ چاپ له نووسینی (مارک توین) ه به ناوی (سازاده و هه زار).

* ئەدیبی سه رکه وتوو ئەبێ چۆن بێ؟

- ئەبى سەھلى مومته نىع بنووسى، وانا شتىك بنووسى كه خەلكە كه تىتى بگا و بەرھەمەكەى ئەبى جوان بى و تەرخانى بگا بۆ كۆمەلى خۆى وه له گىروگرفتى كۆمەلى بدوى و چارەسەرى بۆ بدۆزىتتەوه، وەنابى زۆر پرواى بە بەرھەمەى خۆى ھەبى بەلكو ئەبى تا رادەيەك دوودل بى لىبى، وه بەرھەمەكەى ھەرچەند بەلای خەلكە وه پەسند بكرى و لەلای رەخنەگر سەرکە وتووبى نابى له خۆى بايى بى چونكە ئەگەر لەخۆى بايى بوو ئەوه بەرھەودوا ئەچى و ئەوھستى.

* كام شىعر لە شىعرەكانت لەوانى تر بە بەرزترى دەزانى و بۆچى؟

- ئەوھى لە خەيالەم بىت (كاروانى خەبات) م لە شىعرە ھەر چاكەكانمە لە بەرئەوھى ھەستى راستەقېنەى خۆم دەرپرېو بەرامبەر بەرھەمەى خۆى ھەستەم وەلام واىە تىايدا سەرکە وتووم.

رۆژنامەى ھاوکارى، ژمارە (۲۳۴) - ۱۳/۹/۱۹۷۴

وتووێژ دەگەل مامۆستا ھىمەن

لە بەھارى ئەمسالدا (۱۳۷۶ى ھەتاوى - ۱۹۹۷ى زاينى) لە شارى نەغەدە، لەلای دۆستانى بەرپىز، كاك سەلاح بەيگى، كاك يوسف فازلى و... نەوارى شەوى شىعەرىكم وەدەست كەوت كه لە رۆژى پىنجشەمە ۳۰ى خاكە لىتەوى ۱۳۵۸ى ھەتاوى - ۱۹۷۹ى زاينى)دا، لە شارى مەھاباد بەرپتوھ چوو بوو. لەم شەوھ شىعەرەدا مامۆستا ھىمەن، سەيد كامىلى ئىمامى، مەلا غەفوور دەبىاغى، حوسەين شەرىف پەناھى و ژمارەيەكى دىكە لە شاعىرانى كوردستانى ئىيران بەشدارىيان كرد بوو. لە ماوھى ئەو سەعاتەى كه شەوى شىعەرەكەى تىدا بەرپتوھ چوو، ھىندىك پرسىارى ئەدەبىيان لە مامۆستا ھىمەن كردوو و ھەمىشە بەو پەرى دلسۆزىيەوھ وەلامى داوئەتەوھ.

لەژىرەوھ چاوتان بە پرسىار و وەلامەكان، دكەوئ و لەگەل ھىندىك بىرواى مامۆستا ھىمەن ئاشنا دەبن.

دواى ئەوھى خوالىخۆشبوو مەلا غەفوورى دەبىاغى (حافز) شىعەر دەخوئىتتەوھ لە مامۆستا ھىمەن دەپرسن كه بىرواى سەبارەت بەم شاعىرە چىيە. مامۆستا ھىمەن دەفەرموئ:

بەراستى مامۆستا مەلا غەفوور، جىيى شانازىيە بۆ شارەكەمان، يەكىك لە ھونەرەكانى كە دە مامۆستادا دەبىنم ئەوھى كە سەرەراى ئەوھى كە بۆ خۆى شارستانىيە و بەناشكورىش نالىم كوئىر و رۆشندلە، بەلام لە شىعەرەكانىدا، وشەى زۆر جوان و ناسك و رەسەنى كوردى دەبىنم. ھەتتا جىيى تەعەجووبە بۆ من! من جارىكى لىيان پرسىم كه مامۆستای شىعەرى تۆ كى بوو؟ گوتم: روودەكى. من لە روودەكى فېرېووم، كاتى شاعىر شتىك نەبىنى و لەمسى نەكا ناتوانى شىعەرى لەسەر بلتى. پىم واىە ھەموومان خوئندوو مانەتەوھ. منىش بەمنداالى ئەو شىعەرەم خوئندووھ:

«بوى جوى مولىان آيد ھمى

ياد يار مھربان آيد ھمى

رىگ ھامون و درشتىھای او

زىر پايام پرنىيان آيد ھمى»

تەماشە دەكەن ھەموو حىسى كوئىرانەيە تىدايە، لەمەسە. ھىچى تر نىيە، بۆنى دەكا، حىسى دەكا لەبەر پىيدا. كەوابوو باسى دىتنى تىدا نىيە. بەلام مامۆستا ديارە لە

ئەسەرى مومارەسەى زۆردا، يانى لە ئەسەرى زۆر خويندەنەوى شىئەرى شاعىر، گوى لىگرتنى شىئەرى شاعىرەكانى دىكەدا، ئەو شتانەى كە ناشيانىبىنى دەتوانى جوانيان وەسف بكا. كە ئەو بەعەقىدەى من هونەرتىكى يەكجار گەورەىە. لىئەدا دەمەوى نوكتەىەكتان عەرز بكم. دوكتۆرىكى رۆشندلمان هەىە لە كوردستانى عىراق. كە دوكتۆرە دە ئەدەبىياتى عەرەبىدا، كەچى بەراستى بى يارمەتى ژنەكەى هېچى بۆ ناكرى، ژنىكى خويندەوارى هەىە كە هەم ژنەىەتى و هەم مونشىبەتى... ئەگەر شىئەرى بۆى زەپت دەكا، ئەگەر نەقد يا ئىنتىقاد دەكا، ئىنتىقادەكانى بۆ دەنووسىتەو. ئەو دەىلى، ئەو دەىنووسىتەو. مامۆستا بەداخەو لەو دەش مەحرۇمە (هەموو خەلك پىدەكەنن) نوكتەىەكى خۆشم لەسەر ئەو دوكتۆرە هەىە. رۆژنىكى پىكەو دەگەرپاين، ژنەكەشى دەگەل بو، ديارە ژنەكەى خويندەوارە. ژنىكى زۆر ماقولىشە، چاوساغىتى. رەفىقىكى كوردى ئىرانى يادى بەخىر لىبى پرسىم ئەرى ئەو كىيە؟ ئەو ژنە چىيە دەگەل ئىو دەگەرى؟ گۆم ئەو عەسای مومسایە بۆمە.

لىئەدا كاك شەرىف حوسىن پەناهى شىئەرىك دەخويندەو و پاشان مامۆستا هىمن دەفەرەوى:

شىئەرى ئەو براىمان درىژ بو، شىئەرى (ملوانكەى شىن)، و ئەغلبە شاعىرە لاوكانمان دەيانەوى شىئەرىان درىژى. پىيان و اىە بەدرىژ و كورتىبى چاكە. ئەم شىئەرە بەعەقىدەى من ئەگەرچى درىژ بو و وەختىشى زۆر گرت بەلام كورت بو، چونكو پترى دەبوو وەسفى زرىبار و شتى وا كرىدا. بەوەى شىئەرەكەى عەبىدار نەدەبوو. دەمەوى لىئەدا ئامۆزگارىبەكى شاعىرە لاوكان بكم، پىيان وانەبى شىئەر بەدرىژىبى چاك دەبى، شىئەر ئەوەىە كورتىش بى وە شاعىرى چاك ئەو كەسەىە بتوانى مەتلەبى گەورە لە شىئەرىكى بچووك دابرىژى. ئەمما ئەو مەزوووعە دەبى درىژى، وە بەعەقىدەى من كورتە. دەنا دوىنى ئەو شاعىرە لە منى پرسى كوتى: تۆ كام شىئەرى خۆت خۆش دەوى؟

من كۆم: نرىك بەچل سال لەوەى پىش شىئەرىكم گوتوو، تاقە شىئەرىك تاقە بەىتىك و بۆم زىاد نەبوو هەتا مام، چونكو پىم و ابوو تەوارى ئىحساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرىدا كوتوو. هەر يەك شىئەرە، مەزورم ئەوەىە شىئەرى فىرن، دەلىم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچە كوردىكى نەشمىلم

تەماشاكەن چ سەرىكە، بەدەستى دىلەو دەلم»

دەویدا ئەوەى ئىحساسم بوو كوتوو مە ئىدى چىدىكە نەماو تەو. كچى كورد بۆ خۆى ئىجتىماعى كوردەوارىبە، منىش ئەسىرى ئەوم. تكا لە شاعىرە لاوكان دەكەم گوى

مەدەنە شىئەرى درىژ و كورت.

لىئەدا بەرپۆەبەرى كۆرەكە دەلى برىاربوو بەپى تەمەن، مامۆستاكان شىئەر بخويندەو، ئىستا كە دەمەوى داوا لە مامۆستا هىمن بكم كە شىئەرىمان بۆ بخويندەو، دەترسىم پى و اىبى كە بەپىرمان داناو. مامۆستا هىمن دەفەرەوى:

- وەللا پىم و اىە من زۆر لە پىرى ناترسىم، مامۆستای گەورەمان سەىد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پرسى شاگردەكانت كى بوون؟ هىمنى بەشاگردى خۆى قبوول نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمن مندال بووم. «پىدەكەنى» عەرزت دەكەم كە و ابوو منىش يەكىكم لە شاگردانى ئەو مامۆستا گەورەىە.

ئەوشۆكە رەفىقىك باسى ئەوەى دەكرد كە ئىو بۆ ئەو نەدە ئەهەىەت بە شىئەر دەدەن. بەهونەرەكانى تر نادەن؟ من پىم و اىە ئەو لە بەروەى نىبە ئەمە هونەرەكانى دىكەى كوردمان لە بەرچا و نەبى بەلكو لە بەر بى دەرتانىبە. كورد پەناى بردوو بۆ شىئەر كە زووتر بەگوى خەلك بگا. ئەوى بە شىئەر دەىلەن ئەگەر بەمەقالە نووسىبامان نەدەگەىشتە گوى خەلكى. ئەمە ئىحتىاجمان بەرۆژنامە هەىە هەتا بتوانىن هونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەىن. برىا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بىئەرەنگىمان هەبا، دەبوو ئەو پەرى ئىفتىخارى پى بكمىن. بلەىن چى؟ رەنگە هەشمان بن، رەنگە لەنىو ئەو عەلمەىدا ئى وا هەبى چىرۆكى چاك بنووسى. ئەمما لە رابردوودا لە كوىى بلاوكرىداو؟ چۆنى بلاوكرىداو؟ ئەوەىە كە دىسان پەنامان بردوو بۆ شىئەر كە زو لە بەر دەكرى و زو دەچىتە ناو خەلكەو.

من زۆرم كۆرى شىئەر و شاعىرى دىون، چونكە شەقى رۆژگار گىراومى بە ولاتاندا و دىومە، عادەتەن ئەگەر شىئەرىك گوىگر پىيان چاك بو (ئەو بەى نالىم داواى چەپلە بكم ها لە بىرتان نەچى!) چەپلەى بۆ لى دەدەن بۆەى دوو جارى بخويندەو. يەكىك لە شىئەرىكانى مامۆستای كە زۆر بەرز بوو چەپلەتان بۆ لى دا، بەلام بەداخەو ئەو كەمترى ئەو كۆرانە دىو دەنا دەبوو جارىكى دىكەشى خويندەو تا چاترى لى حالى بن. تكا دەكەم شىئەرى هەر شاعىرىكتان لەوەى پاش پى چاك بو پى رابگەىنەن دوو جارى بخويندەو، با بىتە حىفزانەو. من بۆ خۆم شىئەرى تازەم نىبە بەلام پەنا دەبەمەو بۆ دىوانەكەى كۆم يانى بۆ نالەى جوداى كە لەویدا شىئەرىكتان بۆ دەردىم.

بىگومان مامۆستای هەموو شاعىرە نىشتمانىبەكانى كورد ئەحمەدى خانى بوو كە حەقمانە پى بلەىن نابىغە چونكو زۆر لەپىش شاعىرەكانى دەوروبەرى خۆشماندا حىسى مىللىبەتى تىدا بزوتوو، بەلام هەر دەردى كوتوو دەرمىانى نەكوتوو. دەلى كورد

میله تیکی لیکه و ماوه و چیتەر، ئەمما ئیمه شاعیرێکمان هه‌بووه به‌ناوی حاجی قادری کۆبی ده‌بێ هه‌موو به‌حهق ئەم شاعیره بناسین. ئەو هه‌ل شاعیره که ئەله‌مدولیللا موجه‌سه‌مه‌ی بو‌دروست کرا. من هه‌رچه‌ند شاعیری مونا‌سبات نیم و، له‌ مونا‌سباتدا شیعەر نا‌ئیم به‌لام ئەو که‌سانه‌ی تاریک و روونیان خۆیندۆته‌وه ده‌زانن که شیعەرێکم بو‌ موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گوتوو. به‌لام به‌داخه‌وه جارێکی پاش موجه‌سه‌مه که چوممه‌ کۆبی و دیتم سه‌ری موجه‌سه‌مه‌ی حاجی قادری گولله‌یکی وێ که‌وتبوو و کونی کردبوو. ئەوه‌ هه‌سه‌ی منی زۆر بزواند و غه‌زه‌لیکم گوتوو که ره‌نگ بێ زۆری ره‌مز تیدابێ. بۆیه له‌ سانسۆر ده‌رچوو و له‌ نا‌له‌ی جو‌داییشدا چاپ بووه. ئەگه‌ر زۆری ره‌مز تیدا نه‌بووایا پێم وایه‌ ده‌ر نه‌ده‌چوو. به‌ئیجازه‌ی ئیوه ئەو شیعره ده‌خوینمه‌وه.

له‌کو ئەسه‌رین ده‌بارینم له‌بو‌ کوردی په‌راگه‌نده له‌ گه‌رمین غه‌رقی ئاره‌ق بووم و چاوم هه‌ر له‌سامه‌ر نه‌ده منی زنجیر پسین لێره ئەسه‌ری بسکی جو‌نێکم زه‌مانه گه‌رچی ئالۆز و په‌شێوه، که‌ل به‌موو به‌نده کوتی ئیواره بازاری و هه‌ر ماچت ده‌می نه‌م و بیست هه‌لۆی کو‌تستانی کوردستانم و نا‌زیم به‌ده‌سته‌نده دلم سه‌د هیندی دیکانه به‌ناز بشکینی ده‌نگ نا‌که‌م چ سه‌ودێکی هه‌یه، کێیه په‌رسی داد و گازه‌نده جیهان و هه‌رچی خێر و خو‌ش‌شیه بو‌هه‌ل‌بژاردانه به‌قانونی ته‌بیعه‌ت پاشه‌ره‌ۆکخۆره ئەوی گه‌نده ئەگه‌ر تاوانی بێ هی‌زی نییه بو‌چی له‌ دنیا‌دا به‌شی من ماتهم و شینه، به‌شی خه‌لکی زه‌ماوه‌نده؟ به‌مردوو بی‌ش نیشانه‌ی گولله‌یه ئەو که‌لله پر شۆره ئەو‌یستاش ده‌رسی سه‌ریازی ده‌لێ ئەو شاعیره ره‌نده سه‌ری ته‌عزیم له‌به‌ر تو‌دانواندن فه‌خره بو‌ هی‌من بژی حاجی که کی‌وی هی‌مه‌ت سه‌د هیندی ئەلوه‌نده لێره‌دا به‌رێوه‌به‌ری کۆر په‌رسیاریکی له‌ مامۆستا هی‌من ده‌کا و ده‌لی:

مامۆستا تکایه‌ به‌فرموون که جه‌نابتان زۆتر ده‌ چ حالێکدا، یانی زۆتر له‌ چ کاتێکدا

شیعەر ده‌لێن؟ هیندی‌ک وه‌ده‌زانن شیعەر له‌ وه‌خت و سه‌عاتیکی تایبه‌تدا ده‌گوتری ده‌مانه‌وی ئەوه‌ی بو‌ شاعیره لاوه‌کان روون بکه‌یه‌وه؟

ئهو وه‌ختی منیش لاو بووم، پێم وابوو شیعەر یه‌عنی قسه‌یه‌ک که وه‌زن و قافییه‌ی هه‌بێ. منیش داده‌نیشتم و کاغه‌ز و قه‌له‌می‌کم به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت و وه‌زن و قافییه‌یه‌کم ده‌نه‌زه‌ر ده‌گرت و شیعەر ده‌کوت. زۆر مه‌منوونی باوکی خۆم که دیوانه‌که‌ی مندالی لێ سووتاندم ده‌نا ئەلعان به‌ده‌ست خه‌لکییه‌وه مابا گالته‌یان پێ ده‌کردم. به‌راستی شاعیری هه‌روا وه‌زن و قافییه‌ نییه، شاعیری ده‌بی سۆز و ده‌روون و کول و کۆی ئەو شاعیره بێ بخه‌رتنه‌ قالی نه‌زم و ئاهه‌نگه‌وه. من زۆر جارم گوتوو هه‌رچه‌ند بو‌ خۆم په‌رێکیش قافییه‌ سازم به‌لام زۆر ئەه‌میه‌ت به‌قافییه‌ ناده‌م ده‌شیعردا، به‌لام بو‌ وه‌ی شیعەر و نه‌سر لیک بکه‌مه‌وه موعته‌قی‌دم به‌مۆسیقا و ئاهه‌نگ و وه‌زن ده‌ شیعردا. من وه‌ختی شیعەر ده‌لێم که به‌راستی شیعەر زۆریم لێ بکا. تا زۆریم لێ نه‌کا، تا له‌ خه‌وم هه‌لنه‌ستین، تا خه‌و و خواردنم لێ نه‌تۆرین، من شیعەر نا‌ئیم. چونکو من ده‌توانم مه‌قاله‌یه‌ک بنوسم، ئەگه‌ر به‌وه‌ی و تاریکی سیاسی بنوسم به‌نابه‌رین شیعەر شتیکی دیکه‌یه‌ که کول و کۆی ده‌روونی خۆمه‌ ده‌وه‌خته‌دا ده‌یلێم. نازانم توانیومه‌ لاوه‌کان حالێ که‌م یا نا؟ به‌لێ، شیعەر شو‌عار نییه، ئەورۆ بیلێی و سه‌هینێ بمرێ. شیعەر ئەوه‌یه‌ که هه‌ر نه‌بێ پاش شاعیره‌که‌ی به‌نی‌ک مینیته‌وه. زۆر شاعیری وام پێ شک دی شیعه‌ره‌کانیان ده‌پیش خۆیاندا ده‌مرن. ئەمما زۆر شاعیری وا هه‌بووه هه‌روه‌کو نالی، ئیمه‌ تازه‌ ده‌زانین، تازه‌ تی گه‌ییوین ئەو نامرێ و قه‌تیش هه‌تا تاریخ هه‌یه نامرێ، که‌چی هه‌ر شیعی‌ عاشقانه‌شی کوتوو، شیعی‌ نیشتمانی و شتی که‌متر کوتوو، ئیلا شیعریکی زۆر گه‌وره‌ نه‌بێ که به‌شاره‌که‌ی خۆی هه‌لکوتوو:

«قوربانی تۆزی رێگه‌تم ئە‌ی بادی خو‌ش مروور

ئە‌ی په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری شاره‌زور»

که ره‌نگبێ ده‌ که‌م زیاناندا قه‌سیده‌ی هینده‌ وه‌سیع و جو‌ان هه‌بێ.

لێره‌دا به‌رێوه‌به‌ری کۆره‌که‌ داوا له‌ مامۆستا هی‌من ده‌کا که له‌ باره‌ی ئەو شاعیره لاوانه‌ی که له‌ ماوه‌ی چه‌ند روژێکدا که‌ کۆره‌که‌ به‌رێوه‌چوو، شیعی‌ریان بو‌ کێ به‌رکیتی ئەده‌بی ناردوو، قسان بکا «مامۆستا هی‌من، مامۆستا هاوار (عه‌لی حه‌سه‌نیانی) و کاک مه‌جیدی نانه‌وا داوه‌ری ئەم شیعی‌رانه‌ بوونه». مامۆستا هی‌من ده‌فه‌رموی:

ئهو سه‌ی که‌سانه‌ی که ئیوه هه‌ل‌تان بژاردوون، شیعی‌ری شاعیره لاوه‌کان ته‌ماشاکه‌ن، ئەو سه‌ی که‌سه‌ن که موعته‌قی‌د به‌شێوه‌ی نو‌ی و کۆن. ئەگه‌رچی ئەو ئیستلاحه‌ ره‌نگه‌ په‌رێکیش غه‌له‌ت بێ «کۆن و نو‌ی» شیعی‌ر ئەگه‌ر چاک بوو هه‌میشه‌ تازه‌یه‌ قه‌ت کۆن نابێ. به‌لام

دهگه‌ل مامۆستا هه‌مین

پیشه‌کی: ئەحمەدی شەریفی

ئامادەکردن: سەید سەمیلی حوسینی

پیشه‌کی: لە ساڵی ۱۳۶۲/۱۹۸۳ و، زەمەزمە‌ی پێکهێنانی ناوەند و پەخشخانە‌یەکی چاپەمەنی و دەرکردنی گۆڤاریکی کوردی، وەک کەله‌ میتشکی مامۆستا هه‌مین تەنێبوو. بۆ ئەنجێمانی ئەم کارە گرینگە، سەرەرای وتووێژی دوور و درێژ لە گەل کاربەدەستانی کۆماری ئیسلامی، چەند کۆر و کۆیوونە‌وەی ده‌گه‌ل کەسەیلی فەرھەنگی، بنووس و شاعیر، قەلەم بەدەست و ئەدیبی کورد وەک یەزدانبەخش، عەلی حەسەنیا (ھاوار)، موھەندیس فارووقی کە یخوسەرەوی، سەید حەسەدەمینی بەرزنجی (خالە مین)ی خوالێخۆشبوو، هه‌ژاری رەحمەتی، خوالێخۆشبوو مامۆستا سەید تاهیری هاشمی، خالیدی حیسامی (هتیدی) و... پێک نانی و لەم بارە‌وە یەک دوو جار نامە‌ی بۆ من نووسی و چەندین را تەلەفۆنی کرد و، دەبگوت: کورپنە قەت دەر فەتی وا لە بار هەلناکەوی، با کات بەفەرۆ نەدەین و بکۆشین گۆڤاریک دەرکەین. دەیانفەرموو ئەگەر ئەو کارە‌ی بکەین و مەیسەر بێ، بۆ هەوڵەین جار لە میتزوی کوردستانی ئێراندا، ئێمە دەبێ بەتالا هەلگری گۆڤاریکی کوردی، کە میری (دەوڵەت) بەرەسمی ئێزنی وەشانی پێ دەدا، دەبێ خێوی وەشانخانە و گۆڤاری کوردی و دەکارین خزمەتییکی فرە بە فەرھەنگ و ئەدەبی گەل بێ بەشە کەمان بکەین.

دەبێژین خوا کاران وەرست ئەگێرێ و هەرکەسێ لەسەر سەبران بێ، خیری وەرێ دێ. ئەو هەش لە مام هه‌مین رووی دا و پاش خۆ مانوو کوردنێکی فرە، سەرەنجام زۆریە کەسەیلی کە لەم بارە‌وە پێوەندی لە تەکا گرتبوون و رووی تی کردبوون، بەگیان و دل بەهانایە‌وە هاتن و بریاری هاوکاریان پێ دا، کە یەک لەوانی منی رەبەن بووم.

قۆل هەلمالدران، قەلەم وەگەرکەوتن، وتارگەل نووسران، شیعری جۆر بەجۆر ناردان بۆ گۆڤاریکی بێ ناو کە بریار بوو هه‌مین سەرپەرشتی بکا. پاش چەند دانیشتن و قسە و باسکردن. تەگبیر و را هاتە سەر وە‌ی کە گۆڤاری بێناو وەرزانە بێ و جارێ ساڵی چوار هه‌ژماری لێ بوەشی هەتا بزانی خوا لە داھاتوودا چ دەروویەکی تر وەدەکا. بۆ راپەراندنی کارەکەش، مامۆستا هه‌مین تاقمییکی لە کورگەلی خاس و ژیر و ژێھاتی ورمی و مەھاباد لە دەوری خۆی

وەزنی عەرۆزی یا غەیرە عەرۆزی وا چاترە. من بۆ خۆم پێم وایە شیعەر دەهەر قالبییکیدا شیعری، شیعەر، چ دە قالبییکی نوێدا و، چ دە قالبییکی کۆنی عەرۆزیدا. ئەگەرچی بەئێجازە مامۆستا شیخ کامیل ئەو‌ی دەلێم هەر شتیکی مەززون دەم دنیا یەدا تۆ بخوێنییە‌وە بەهەر زمانیک، لە فەعوولون فەعوولونەکانی عەرەبی دەرناچێ، یا مەززون نییە یا دەتوانی وەبەر فاعیلاتون فاعیلاتنێکی بخە‌ی. کە وابوو من دەمەوێ شیعەر ئاھەنگییکی هەبێ کە وەختییکی خوێندتە‌وە دەبیسەردا تەئسیری هەبێ. یەکیک لەو شاعیرانە کە شیعری هه‌ینابوو، بەعەقیدە‌ی من پێ خەیاڵترین شیعەر بوو خەیاڵییکی شاعیرانە‌ی زۆر جوانی تێدا بوو بەلام ئاھەنگی مۆسیقای نەبوو. لەبەر وە‌ی داوام لێ کرد کە پتر حەول بەدا مۆسیقایەک دەو شیعەرەدا دروست بکات با کارە شاعیرانە‌کە‌ی بەخۆراپی نەچێ. ئەو‌یە نەزەری من. شاعیرییک کە موعتەقیدە بەو‌زن و قافیە، دەبێ هەموو ئوسوولی کۆن رەعایەت بکا، دەنا بەنەزەری من شاعیرییک کە فەرقی رەدیف و قافیە نەکا و بەو‌زنی کۆن شیعەر بلێ، بەعەقیدە‌ی من دەبێ پتر بخوێنیتە‌وە جا ئەو‌دەمی شیعەر بلێ. لەبەر وە‌ی هه‌یندیکیان بۆیە رەدبوونە‌وە کە فەرقی رەدیف و قافیەیان نەکردووە. هه‌یندیکیان بۆیە رەدبوونە‌وە کە ئاھەنگیان دەشیعەرەدا نەبوو. هه‌یندیکیشیان بۆیە قەبوول کران کە هەموو شتیکیان هەبوو. بەراستی من شاعیرییک دی کە هیوا‌ی دوا رۆژم یە کج‌ار زۆر پیتیە، خەلکی شارە‌کە‌ی خوشمان نییە، منەتیشی نییە، نە نام دەداتێ و نە ئاو، نە مومکینە جاریکی دیکە ببینمە‌وە، کەچی پێم شاعیرە، ئەویش کاک شەریفە کە بەراستی خەیاڵی شاعیرانە یە کج‌ار دە شیعەرە کەیدا هەن، وە ئەو تەوازوعەم تێدا دی. وەختییکی داوەرەکان دەیانکوت ئەو شیعەرە رەنگی نەقسییکی تێدا هەبێ بۆ خۆی بێ وە‌ی ناپرەحەت بێ، بێ وە‌ی کیشە لەسەر شیعەرە‌کە‌ی بکا، بەقسە‌ی داوەرەکانی دەکرد. شاعیر دەبێ مۆتە‌وازە بێ هەتا بتوانی ببیتە شاعیرییک بەرز. دەبێ لەو‌ی نەترسی سبەینێ یەکیک رەخنە‌ی لێ دەگرێ. هیچ شتییک دەو دنیا یەیدا تەواو نییە و هەموو شتییک جیگای ئینتقادە. هونەر قەت تەواو نابێ و قەتیش و قەتیش تەواو نابێ و لەبەر وە‌ی لە رەخنە نابێ بترسیین ئێمە. رەخنەشت لێ دەگرن دەلێن ئەو شیعەرەشت خراپە، بەلام نابێ بترسی. کەسیکی حیسای شاعیرانە‌ی هەبێ حەول بەدا چاتر خۆی نیشانی ئەو خەلکە بەدا.

گۆڤاری سرۆ، ژمارە‌ی تاییەتی (بێ تاریخ)

گردو کوژ کردن. یهک وتاری دهخوتیندهوه، یهکی تر تایپی دهکرد، یهکی تر بهرگ و پرویهرگی بوژگوفاری بیناو چئی دهکرد، شهوی دی ژئی خوشخه تیبی وهسهستو دهگرت... مام هیمن خوتشی بهسهری پیری، خورتانه دهکوژا و شهو و رژی لئی گوزابوون، نان و چای بیووہ سیغار و، گوتار و نووسراوهی ههلهدهسهنگاندن بهسهریاندنا دهچووه، شیعیری باشی شاعیرانی ههلهدهبژارد و بوژههولین ژماری گوفاریک که پرپاریوو بیتته وهشان، نامادهی دهکردن. هرکات تلهفوت لئی دهکرد دهیفرموو: سهرن قاله و کاروبارن زورن.

پایزی شهوی سالی، له کرماشانهوه بوچهندهمین راهاقهوه مههاباد و چوومه ورمی و سهردانی مام هیمن، ههتا بزائم کاروباری گوفاری گوزرین بهکوژی گه بییوه؟

گشت دامودهزگای گوفاری بیناو و دهرنهچوو، دوو سئ هۆده بوو. مییز و سندهلی و مویل و شتی وا له ئارادا نهبوون. له هر هۆدهیهک تهخته موکتیک راخرابوو و کورگهله سهزرگ لئی پراکشابوون و ملیان لئی قوت کردبووه و خهیریکی خوتیندهوه و ههلبژاردنی وتارهییل و شیعیرگهله بوون. ماموستا بالنجیکی وهین شانی دابوو و لهسهر تنیشت پالی دابوو و خهیریکی سیغارکیشان و بهوتار داجوونهوه بوو. سههرهرای شهوی ژیر سیغاریکی گه وهی له پیش بوو بهلام دهووبهیری پر له سووتوو سیغار بوو. ههر سلانوم کرد و منی دی ههستا سهر پی و یهکدین دهباوهش گرت و سهروچاوی یهکن رامووسی و پاشان فهرمووی کاکه کوانی؟ عهزوم کرد، چی قوربان؟

بهروو تهلخییهوه فهرمووی نهکا نهتنوسیبی؟ مهگه نه مگوت دهبی لهسهر گوزانی ناوچهی کرماشان شتی بنووسی؟

دهستم دهگیرفانی پان و بهربنی دمرقوبان راکرد و وتاردهکم له پیش دانا بهبهله چاوکی پیداخشانده و فهرمووی دهیدم بهکه رهیم (که ربمی قه بییوو می) یش بهسهریدا بچیتتهوه.

گوتم مامه ناوتان نا؟

پیکه نی و فهرمووی کورده مندال ههتا حهوتوو نهچن نیوی نانتین. با جاری نیمهش هه موو کاروباریکی نامادهکه یین و پاشان خو نیو قات نییه، خودا بو نیوپیک که رهیم.

عهزوم کرد ماموستا دۆستانی کرماشان سههره رای سلانوی بی پایان، زور

ناره زوومه ندی دیدارتن، دهیان شهوی بهره و باشووریش بیی.

فهرمووی: کاکه نه حمده بهسهری تو. منیش ده تاسهی دیتنی سهید تاهیر و ماموستا مهلا محمه د (خوالیخوشبوو مهلا محمه دی رهیبیعی) و کاک موسا (خوالیخوشبوو موسای گهرمیانی) و شتیخ له تیف (سهید عهبدو لباقی هاشمی) و دۆستانی تردام. خودا کارسازی زستانی، یان سهره بههاری دیمه زیارتهی شه و زاتانه.

زستان هات و هیمن نه هات. بههاری سالی ۱۳۶۳/۱۹۸۴ داهات، له سههره تای مانگی گولان، رژی لئی رهژان ماموستا تلهفونی کرد و فهرمووی دیمه سنه و لهو پرا دیمه کرماشان، پرپارمان وا دانا رهژانی (۱۱ و ۱۲) له سنه بی و رژی (۱۳) بیتته کرماشان. فهرموویان نیواری رژی (۱۲) ی مانگی گولان له سنه (شهوه شیعیر) یک پیک دی. نهگه ر توانیت نه توش وهره و سهره له بیانی رژی دواتر له گه له من بگه رپوه کرماشان. بهلین وا داندا پاش نیوه رژی شهوی رژی له سنه یه کتر ببیننهوه.

شهری داسه پای رژی به عسی و بوردومانی په یتا په یئای شاری کرماشان، شهوی رژی لئی کردینه شین و گریان. هرکه سه به لا یه کدا په روه ازی گونده یلی ناوچهی گوزان و هه ورامان بوو، منیش رژی رووم لئی بووه شهوی تار و بهره و یشت چیا بیستون و ناوچهی نه ژیاوه ران بوی دهروم و نزیکه ی حهوتوو یهک نه متوانی بگه رپهوه شار و له دیداری ماموستا له سنه و کرماشان بییه ری بووم. بهلام ماموستا پاش ته وا بوونی شهوه شیعیر سنه، سههره رای شهوه که دۆستانی وی زوری بی دلین مه چو کرماشان، دیتته شهوی و ره حمه تی سهید تاهیری هاشمی ده بیی.

با شهوهش بلیم، سالی داهاتوو، یانی سهر له بههاری سالی ۱۳۶۴ ماموستا جاریکی تر هاته وه کرماشان و ژماره ۱ی گوفاری «سروه» ی وهک دیار بییه کی گرانبه ها بو هینان. له سهه ره دا دهرفهت هه موآر تر بوو و توانیمان پیکه وه، دیدار و سهردانی زور زانای گه وره ی کرماشان بکه یین و سهر له شوینه واره میژوو بییه کانی تاقی بوستان و بیستون بده یین. ماموستا بریاری دا له دهرفه تیکه تردا، جاریکی تر بیتته وه کرماشان و بچینه ناوچهی هه ورامان و گوزان و قه لسانی و سه رپیلی زهاوو، بهلام مهرگ مؤلته تی نه دا و شه سهه ره ی تر هه رگیز نه انجام نه درا. ماموستا به دیتنی شاری گه وره ی کرماشان پر به دل شاگه شکه بیوو، ده یگوت: کوره قهت باوهرم نه ده کرد شاریکی و اگه وره هه یین که خه لکه که ی هه موو کور دین و هه موو شیهه زار اوه یه کی تیدا بناخیشری و

هه موو جوۆره جلوهه گهئیکه کوردی تیندا بهدی کرئ. ئاره زوومه ندی ئه وه بوو دهفته ریکه گۆقاری سروه له شاری کرماشان دابندرئ له گهه زۆر ئاواتی ترکه بهدی نه هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه وه شیعیره که هی سنه برای شاعیر و نووسهرم کاک سهید «سمایی حوسینی»، ئه م وتووێژهی له تهک ئه نجام ده دات و پاشان نه واره که ی ده دا به من و، منیش ئیستا سه ره رای سپاس له کاک سمایل، دهقی ئه م وتووێژه پیشکه ش به ره وانی پاکه مامۆستا هیمنی خۆشی نه دیو ده که م.

ئه حمه دی شه ریفی

وتووێژیکی بلاونه کراوه ده گهه مامۆستا هیمن

- له باره ی شیعیر و شاعیریدا

- سه باره ت به زمانه یه کگر تووی ئه ده بیی

- چۆنیته ی دا به زانده ی گۆقاری «سروه»

سهید سمایل: ئیستا ش پیمان خۆشه له م فرسه ته که دهستی دا و ئه م هه له که که وه ته دهستمان (به خته وه رانه له خزمه ت تا قمی که له ئه ده بدۆستاندا کۆبووینه وه و به تاییه ت مامۆستا هیمن ئه ستیره ی پرشنگداری ئاسمانی ئه ده ب و شیعیری کوردی) که لک وهرگرین، لام وایه ئه مانه ی که سه روکاربان له گهه ئه ده ب و ئه ده بیاندا بی، که م تا فره، گومانم نییه هیچ که س هه بی ناوی مامۆستا هیمنی نه بیست، شیعیریکی له مامۆستا له بهر نه بی و به تیکرایی ئه م شاعیره پایه به زه مان نه ناسی...

ئه مانه ی له خزمه تیان داین: بریتین له ئاغای که ریمی قه ییوومی و ئاغای جیهانی که به زاروه ی کوردی شیمال به حسمان له گهه ئه کا و، ههروه ها ئاغای ئه سه دی که ره می له مه نته قه و ناوچه ی کرماشان.

مامۆستا هیمن له گهه به خیره تانتان، ئه گه ر ئیجازه به رمووی یه که مین پرسیارمان وا مه تره ح بکه یین که جه نابتان له چه ند سالییه وه ده ستان دا وه ته شیعیر؟

مامۆستا هیمن: له ته مه نی ۱۰ - ۱۲ سالییدا دهستم کرد به شیعیر گوتن. به لام شیعیرم نه ده ناسی که شیعیرم ده گوت، پیم و ابوو شیعیر ئه وه یه که وه زن و قافییه یه کی له باری هه بی و ئه وی دیکه هیچ نییه. خۆشه ختانه ئه و شیعیرانه ی له و ته مه نه دا گوتبوو من به دهستی باوکم ده ئاگر خران و ئه گه ر مابان ئیستا خۆم ده ئاگرم ده خستن. به لام ده بیست و یه ک سالییدا ههستم کرد که شاعیر ده بی چۆن بی؟ له بیست و یه ک سالییدا، یه که م شیعیرم ده گۆقاری

«نیشتمان» دا بلاو بووه، که پیم وایه شیعیره. رهنگه ی له باری شیوه وه نه گه بیسته باری شیعیرهکانی ئیستا م، به لام له باری ناوه رۆکه وه کولکۆی دهروونی خۆم بووه و ده رم برپوه. چونکه من پیم وایه، شاعیری واقیعی که سیکه که ئیساس و کولکۆی دهروونی خۆی ده رپه ی و بییه تیته سه ر کاغه ز. ده نا قافییه ریکه خستن و وه زن دروست کردنم پی شاعیری نییه. دیاره وه کو که لامیکی زیبا به لامه وه خۆشه ویسته، به لام ده ئیستلا حی خۆمدا پیی ده لیم نه زم، نه زمی جوان، شیعیر به شتیکی دیکه ده زانم. ئه وه نه زه ری منه، له باره ی شیعیره وه. وه ک عه رزیشم کردی له ده دوازه سالی را دهستم پی کردووه، به لام شیعیری کرچ و کالم ده گوت.

سهید سمایل: مامۆستا! که و ابوو به مرووری زه مان، ئینسان هه رچی ده زه مینه ی شیعیردا کار بکات ئه و کرچ و کالی و به ئیستلا ح ئه و خامییه، پوخته ئه بی و ئه گه یه ته مه رچه له ی ته کامول و ره خسان. نه زه رتان له م باره وه چیه؟

مامۆستا هیمن: وه لالا نه زه رم له م باره شه وه فه رقی هه یه، شاعیریش وه کو هه موو ئینسانیک فه رقی هه یه، هیندییک شاعیر، به جه وه لانییک له ژیاناندا ده گه نه ته کامول. وه نه بی هه ر ته جره به بی. ده ورانییک له ژیاناندا ده گه نه ته کامول و ته و ابوون، وه کو مامۆستا گۆرانی گه وره، که له ده ورانیکی عومری خۆیدا پیم وایه شاعیری وا به رز هه ر نه بووه و نابیتته وه. ئه گه ر بروا به رموون، زۆر جه ساره ته ئه وه ی عه رزه ده که م، شیعیرهکانی ده ورانی ژیا نی ناگاته شیعیرهکانی ناوه راستی ژیان...

سهید سمایل: مامۆستا شیعیر هه یه که بۆ مه قته عی خاس له زه مان و تراوه، یانی به ده رد مه قته عی خاس له زه مان ئه خوات، نه زه رتان له م باره وه چیه؟ باش وا نییه شاعیر شیعیره که ی بۆ هه موو زه مانیک باش بی، یانی واقیعیه تیکه مه لمووس بی که هه موو زه مانیک قابیلی ده رک بی؟

مامۆستا هیمن: عه رزت ده که م، ئه من ئه و شیعیره ی که بۆ زه مانیکه تاییه تی ده گوتی به شیعیری نازانم، به شو عاری ده زانم. ئه من پیم وایه که شیعیر ئه وه یه که پاش مردنی شاعیریش زیندوو بی. ههروه کو ده زانین سی سه د سال له وه فاتی ئه حمه دی خانی مه رابردوو، ئیستا ش شیعیرهکانی هه ر به تام و خوین. ههروه ک بۆ ئه و رۆژه ی گوتبن وایه، قه تیش کۆن نابن. شیعیرییک که ئیساسات و عه واتفی ئینسان به یان بکا ئینسانی واقیعی، ئه وه شیعیره، ئینسان ئه و شیعیره ی ده وی. هه تا شیعیرما بی و ئینسان ما بی، ئینسان ئه و شیعیره ی ده وی. زۆر شاعیری وا هه ن، پیش ئه وه ی بۆ خۆیان بمرن، شیعیرهکانیان مردوون. زۆر شاعیری و اشمان پی شک دی - با هه ر با سی کورد نه که یین -

وهك حافظى شيرازى كه تازه ئيمه دهزانين كه شيعرهكانى چهنده له گهه ژيانى نهوړو
ئيمهن. نه گهر ئيجازه بدهى دوو شيعرى حافيزى بخوښمه وه تا قسه كه م وهراست بگهړي:

بيا تا گل برا افشانيم و مى در ساغر اندازيم
فلک را سقف بشكافيم و طرح نو در اندازيم
اگر غم لشکر انگيزد كه خون عاشقان ريزد
من و ساقى بهم سازيم و بنيادش براندازيم

نایا نهو شيعره كوژن دهبي؟ به عه قیدهى من كوژن نه بووه.

سهيد سمايل: به لئى، ماموستا نه وه لئى شاعيرى كورد كه به كوردى شيعرى وتبى كى
بووه؟

ماموستا هيمن: ته عبيرى نه وه بريك گرانه. به للام تا نهو جيبى نه من متاله عم له سه ر
نه ده بى كوردى كردبى، پيموايه نه وه له دهن گيتكى شيعرى كوردى له هه ورامانه وه
به رزبوته وه، ناشانم شاعيره كهى كى بوو. به للام سهيره له هه ورامانه وه له وپه رى جنوبه وه،
په ريوته شيمال... شيخ نه حمدهى جزيرى و فهقى ته يران، نهو شاعيره ناسراوانه پيش
نه حمدهى خانى به زاراوهى شيمال شيعريان گوتوه. به للام نه حمدهى خانى ئيتر دنيايه كى
بووه كردوته وه، كه به راستى دهبي خه لكى كورد بو نه به د ئيفتيخار بهو شاعيره بكات.

سهيد سمايل: ماموستا گيان، ههروهك خوژت نه زانى له مه نته فهى كوردستانا له هجهى
فره ههيه، كه نه له هجانه، ههروهك خوژتان نه زانن، به عزيكى جه رهيانانى تاريخى و
به هرحال مه وقه عيه تى جوغرافيايى بوته باعيسى مانى و به عزي له وه هجانه به مروورى
زهمان قابيلى نه وه نهمين، به عزيكيشيان به هه وه و ته قه لاي خه لكى لانه چن... جا بو
شيعر له ناو له هجه كورد بيه كانا كامت بى باشه؟

ماموستا هيمن: نه گهر بو خوژم موكرىانى نه بام، پيم و ابو، له هجهى موكرىان باشتين
له هجهيه بو زمانى كوردى. بو زمانى به كگرتووى كوردى، به للام ده ترسيم نه وهى
به ته عسسوب دابنين، كه نه من و ته عه سسوبيان نه گوتوه. ماموستا جه ميل روزه يانى
ده فه رمووى، موكرىان به ماناى (موغ رتيان) ه، يانى رتيگاي نهو موغانه بووه كه له
هه ورامانه وه هاتوون، يا له جتيگاي ديكه را، به (درياس/درياز) كه كوئه شارى موكرىانه،
به ويدا رابوردوون و هه ربه كه له وانه هينديك وشهى كورديان به جيه هيشتووه. هينديك
ته عبيرى شيعريان به جى هيشتووه، نه وانه ئيستاش له موكرىانا حيفز كراون
(پاراستراون). نه م له هجه دهروا تا ده گاته نزيك سوله يماني. دياره له هجهى سوله يماني تا
هينديكى له گهه له هجهى موكرىانى، يانى له هجهى شارى سوله يماني - نهك له هجهى

ديها ته كانى - فهرقى ههيه، يانى له هجهى موكرىانى ناوه راسته له كوردستاندا.
به عه قیدهى من چاكترين له هجهيه كه ئيمه بيكه ينه بناغه بو نه وهى زمانى به كگرتووى
كوردى لئى دروست بكهين.

سهيد سمايل: به لئى، كه و ابو هه بو په خشان و هه م بو شيعر؟
ماموستا هيمن: به لئى...

سهيد سمايل: ماموستا گيان له ناو شاعيره كورده كاناندا، قه ديمه كان، يانى
كلاسيكه كان، كاميات به لاوه باشترو پاراوتره؟

ماموستا هيمن: عه رزت ده كه م من زاراوهى كلاسيك له بارهى شيعرى شه رقيدا
به كه يفى نيبه. به للام شيعرى عهرووزى و هيجايى بلين باشته...

سهيد سمايل: يان شيعرى ته قليدى!

ماموستا هيمن: ... به لئى شيعرى ته قليدى! عه رزت بكه م، به عه قیدهى من، ئيمه
شاعيريكمان نه بوو له نالى به كارتر. نهو شاعيره به پرواى من هه ر له وه خته دا ده بيري
دروست كردنى زمانى به كگرتووى كورديدا بووه. نه تو ديوانى نهو شاعيره به ديقه ت
بخوښنه وه، ته ماشا ده كهى وشهى هه ربه كه له له هجه كانى كوردى تيدايه، جا ناسك
خه ياليشى چ عه رزكه م، چ بلين؟! به تا يبه تى يارى به وشه كردنى ماموستا نالى قابيلى
موقايه سه نيبه له گهه له هيج شاعيريكى تر. نه گهر ئيجازه بدن، دوو شيعرم په ننگه له بهر
بى بوژان بخوښمه وه:

ده ورا نيبه وهك هيله گى سه ودا سه رى گيژم

بويه به ده قيقى مه سه له هه رچى ده بيژم

هه ر په رجه م و پيشانييه فكري شه و و رۆژم

هه ر گه ردن و زولفه نه مه لى دوور و دريژم

نهو شيعرانهى بريك قولن، كه مانا ليكدانه وه يان وه ختى ده وي... به للام نالى به راستى
شيعرى (سه هل و مومته نبع) يشى هه بووه.

نه وه م زور گيپراوه ته وه، جارتيك كوژتيكى نه ده بى بوو، براى عه ربه بى لئى بوو، پيم گوتن
برا عه ربه كان، نهى نهو كه سانهى به خورما فرچكتان گرتوه، نهى نهو كه سانهى ده بن
سيبه رى دارخورمادا په روازه بوون، نایا بو خوژتان شيعريكي وا جوانتان له بارهى خورمادا
ههيه كه نالى ده فه رمووى:

دهخیلت بڼه خیللی یا پروتابی
وهها شیرین و سینه نهرم و دلږهق

پروا بکه، ههموویان گوتیان نیمانه...

سهید سمایل: نهگه ر ئیجازه بفرموی شیعریککی ههیه که مهتلهعهکهی: «چییه گواره
گوناهی وا به نهستهق/ به گوئی ههلتاوه سیوه، سهر موعهلهق؟!»...

ماموستا هیمن: لهبارهی گوارهدا، شتیکی دیکه ی جوانتری ههیه زۆر کوردانهیه:
«سهراپای گواره زهردی ترس و لهرزه/ دهلیتی عاسیی بووه لهو جیگه بهرزه»

(به پیکه نینهوه) نهوه کوردانه تره.

سهید سمایل: به تیکرایی نالی له سهنه تی به دیعی ئیمتیازیکی زیاتری له شاعیرانی
تر ههیه. شیعرهکانی فره به دیعی هاتیا، ماموستا گیان... نیما، قسهیهکی ههیه، ئیژی
نهشی ئینسان موسهلهت بی به سهر قافیهدا، نهک قافیه موسهلهت بی به سهر ئینسان. من
وا دهک نهکم لهم قسانه، که حهقهمن وهزن و قافیه نهبی ههر ههبی، مونتهها نهک
حاله تی تهقلیدی و عهروزی ههبی، بۆچوونی جهنابتان لهم بارهوه چییه؟

ماموستا هیمن: منیش قسهیهکم ههیه، دهلیم شاعیر دهبی شیعر نازاد بکات که خۆی
بۆ خۆی قالب بدۆزیتتهوه، له «ئهزمونی شاعیریدا» که پیم وایه چاپکراوه لهویدا دهلیم
نهگه ر من ناله ی جوداییم له وهزنی مهسنه ویدا نهگوتبايه، نه مده توانی کولکووی خۆم
دابهرکینم، بهلام نهگه ر «په ری شیعر» م ده وهزنی هبجاییدا نهگوتبايه هیچ تامی نهدهبوو،
نه وهیه پروای من. من شاعیریکم ده پيشدا چوارچیتوه دروست ناکه م بۆ نهوه ی شیعریک ده
چوارچیتوه و وهزن و قافیهیه کدا بلیم، لیده گه ریم شیعر بۆ خۆی ده بیینیتتهوه. نهگه ر شیعر
بی ده توانی بیینیتتهوه، وهزنیش بیینیتتهوه، قافیهش بیینیتتهوه. ماموستا گۆران شیعر
کوردیی نوێ کردوه، گۆران په نای بردهوه بهر فۆلکلۆری کوردی. کام شیعر گۆران تو
هه لده بژیری، که نهوه دناو فۆلکلۆری کوردیدا وهزنی نهبی؟ بۆ نمونه، شیعریککی که زۆر
به دلمه، نازانم له بیرمه یان له بیرم نییه. «کوردستان گه رام، دۆلاودۆل پیتوم، نه له شار و
نه له دێ، نه مدی کهس، وهک تو جوان بی، تویت و بهس، کهچه کوردیک دل پیتی شادبی،
وهک فریشته و په ریزاد بی...». بهلام تو ته ماشا دهکه ی له به یتهکانی کوردیدا ته م وهزنه
ههیه.

که ریم قه بیومی: به یتی خه زیم...

ماموستا هیمن: بهلی، به یتی ههیه به نیوی خه زیم، نهوانه ی هه موو تیدا به. نازانم له

بیرمه یان نا؟ که ریم ته تو له بیرته؟ بهلام نهگه ر هه مووشم له بیر نه بی، شتیکم له بیره که
دهلی:

سه د وه ستام بۆ بی له لای شیرازی

دووسه د وه ستا بی له لای دریازی

کراسی بدروون بۆ بووکه نازی

ده بلا ته نک بی، نهرم و شلک بی

بۆ بووکه نازی...

نایا نهوه ههر نهوه وهزنه نییه؟ نهما ده فۆلکلۆری کوردیدا ئیتیفاهه قافیهش مه تره ح
بووه. نهگه رچی ته من بۆ خۆم پیموایه مه تره ح نییه قافیه بۆ شیعر. وهزنم پی مه رجه،
قافیه م پی مه رجه نییه. نهگه ر ته تو فۆلکلۆری کوردی چا تر متالهعه بفرموی ده زانی که
ته وان قافیه یان ره عایهت کردوه. تیکراری قافیه یان، وهکو له شیعر عهروزی یا
تهقلیدیدا که ئیوه ده فهرموی، کردوه. نهوه یان پی عهیب نه بووه، بۆ دهر پینی مه تلله بی
خۆیان، زۆر جار یان تیکراری قافیه کردوه.

نومیده وارم رۆژیک (توحفه ی موزه فهریه) که پیشکesh کراوه به که رترین شای ئیران
یانی موزه فهریه دین شا (گشتیان پی ده که نن) و ههر بۆ بهش ناوی توحفه ی موزه فهریه یه،
به ده ستان بگا و بزنان که به راستی فۆلکلۆری مه چهند دهوله مه نده.

ته م رۆژانه نه ده بدۆستیکی کورد بۆ گیترا مه وه گوتی: «ده گه ل جه لالی نالی ته حمه ددا
چووبوینه ده ماوه ند. من نهو شیعره ی گۆرانییه کوردیه م گوت: من و ده ماوه ند هه ردوو
هاو دهر دین»...

که ریم قه بیومی: ... شه رتیکمان به ست.

ماموستا هیمن: بهلی، شه رتیکمان به ست... نا، (من و ده ماوه ند، شه رتیکمان
که رده ن/ نهو ته م و من غه م تا وهرووی مرده ن)

جه لالی نالی ته حمه د گوتی: نه ی خاک به سه رمان، ئیمه له داوینی ده ماوه ند ده ژین و
وهک به چه ک کوردیک ناتوانین باسی ده ماوه ند بکه یین.

سهید سمایل: باسی وهزن و کیش و قافیه مان ده فۆلکلۆری کوردیدا کرد. مه سه له یه کی
تر که به نه زهرم لیره دا ماوه، مه سه له ی هۆره یه که نه ویش هه روه کو به یته خوتندری
(ده گوتری). نا هه نگیککی تابه تی هه یه. مونتهها سهر به ته ویتسایه، به شیک له گاتا کانه.

گاتاکانی ئەویستا له کۆنا به ئاههنگی تایبەت خۆیندراوه به ناوی (هۆرئامه نان)، که دوایه تهسحیفی به سهردا هاتوو و وشه ی هۆرئامه نان بووه به هۆره. که لیمه ی هه ورامانیش هه له هۆرئامه نانی ئەویستاییه وه بووه. جا چه ز ده که یه که بیروای جه نایبشت سه بهارت به هۆره و مه نشه ئی هۆره بزاین که ئەمڕۆش به هه رحال به سوپه تی ئاههنگیکی قه دیی هه ماوه.

مامۆستا هیمن: من له زمانه وانیدا شاره زاییم نییه. به لام له بهاره ی ئەم که لیمه تایبه تیبیه دا، پروام هه ره که بروای مامۆستای گه و ره مان «زه بیحی» یه، که پیموایه راست ده کا که ده لئ هۆره هه ره که کیک بووه له گاتاکان و، زۆر به ئاشکرایه دیاره که که لیمه ی هۆره وه کو ئەهۆر و مزما، ئەهۆر و مزدا دیته بهر چا و. پیموایه ئەو که لیمه هه ماوه ته وه.

سه یه سمایل: به لئ، ئەلعانیشت ده فارسیدا که لیمه ی «هۆرا» بۆ ده نگیک مومته د (کشاو) هه ره که کار نه برئ. ئەلبه ته هۆره ش هه ره ده نگیک مومته ده. ئەمن له م با وه ره دام که «هۆرای» ئیستای زمانی فارسیش هه ره پاشما وه ی هه مان «هۆرئامه نان» یان «هۆرا» بی که له ئاویستادا بووه.

مامۆستا هیمن: به لئ، خراپی بۆ نه چووی، بۆچی؟ ده کوردی خۆشماندا «هه را» ماوه. «هه را» یانی بانگ کرن بۆ لای خوا. که وابوو هه رچی ئەم «هه ی» یانه ی له پێشه وه بی و ئەو چه رفانه ی تیدابی، پیموایه مه ربووتن به گاتاکان. ئیتر ماون و ته حریف (سوان و جیگۆرکی) یان به سه ره داها تووه و وایان لیتها تووه.

سه یه سمایل: مومته ها، ئەو هۆره یان هۆرئامه نانی ئەو وه خته له گاتاکاندا، به عینوانی مونا جات، به عینوانی گات و ستایش هاتوو.

مامۆستا هیمن: به لئ به مانای دو عا کردن هاتوو. مومکینه هه ره به مانای دو عا کردن بی. سه یه سمایل: ئەمڕۆ هۆره ش هه ره ئەو حاله تی قه دیییه ی هه یه، به عنی له حاله تی شیوازی ئەمڕۆیدا نییه و هه ره حاله تی کۆنی قه دیییه.

که ره یم قه بیسو می: شیوازی گو تنی هۆره و خۆیندنی هۆره بۆ خۆی موشه خه سه که جه ره یانی ئەو چۆنه، یه که نه و ع عیبا ده ته، یه که نه و ع لا واند نه وه یه، یه که نه و ع پارانه وه یه، ئەسه لهن له حنی سیستی می گو تنه که ی موشه خه سه.

سه یه سمایل: مامۆستا گیان! ئیستا ئەگه ر ئیجا ره به رمووی له زه مینه ی کاری ئەده بی خۆتان پر سیار بکه ین. ئیستا به چیه وه مه شغو لن، خه ربکی کام کتیی ن؟

مامۆستا هیمن: عه رزت بکه م وه لا ئەمن ئەلعان کاری تایبه تیم نو سینی کتیب نییه.

ئەمن ئیستا خه ربکم له موجه له یه کدا کار ده که م که به زمانی کوردی خه ربکین له ورمی بلاوی که یه نه وه. به داخه وه کا در مان که من. زۆر مان ها وار کرد بۆ برا کانی هه موو جیگایه ک که یارمه تیمان بدن و، به راستی یارمه تیشیان دا ین. به لام بۆ خۆتان ده زانن که وه زعیکی ناخۆش له و وه خته رووی دا. به داخه وه ئەو که سه انه ی که نامه یان بۆ نار دووین له سه رده شته وه، له پیرانشاره وه، له سه قزه وه، ئیمه که جوایمان بۆ ده نوو سینه وه، به رگه شت ده بوو نه وه. چونکه نازانین بۆ کو ی ئاواره بوون. ئەما ئەوه ی که ئیمه ئاره زو و مانه ئەوه یه که موجه له یه کی فه سلئ لانی که م بلا و که یه نه وه. دیاره ره نگه دوایه ره خه گرانی کورد ئەو مه سه ئو ولیه ته ش با وینه سه ره ئەسه ئو ی من. به لام ده مه وئ من ئەو موجه له یه به زمانی ئەده بیی کوردی بلا و که یه نه وه. ئەما ئەوه ده لیل نییه که ئیمه له موجه له دا، له هجه کانی دیکه ی کوردیمان له بیر بچیتته وه. ئیمه تکا له هه موو قه لئم به ده ستان ده که ین که شیعر و په ندی پێشینیان، ئاداب و رسومی کوردی به له هجه ی خۆیا مان بۆ بنیترن که ئیمه له گو ئشاره که ماندا بلاوی بکه یه نه وه. به تایبه تی زۆر مان پێ خۆشه که وینه ی دیه نه کانی کوردستان بلا و که یه نه وه. ره نگ بی خوا یارمه تیمان بدا یه که م موجه له یا گو ئقاری کوردی بی که مه سه وه ره (ره نگی) ده بی، جا ئیوه و هیمه تی ئیوه.

سه یه سمایل: به لئ، مامۆستا گیان موجه له که ناویکی تایبه تی هه س؟

مامۆستا هیمن: نه خیر، خه ربک نین ناویکی تایبه تی بۆ دروست که ین، ئەگه رچی هیندیک له برایان ناویان بۆ دۆزیوه ته وه، به لام چونکه موجه له یه کی فه سلئیه جاری ناومان بۆ دانه ناوه، ئومیده وارم بگاته جیگایه کی گه و ره تر له ناو.

سه یه سمایل: مامۆستا گیان، مه جمه عه عیلمیه که تان، یا ئینتشاراتی سه لاهه دینی ئەبووی جگه له و موجه له یه کاری تری فه ره نگی ئەکا؟

مامۆستا هیمن: به لئ، تا ئیستا پینج کتیبمان نار دۆته ژیر چاپ و ئەلعان له ژیر چاپدان، که یه کیک له وان دیوانی نالی ئەو شاعیره گه و ره یه به شه رحه وه که مامۆستا مه لا که ره یی مو ده ریس و کو ره کانی له سه ربان کردوو. ئەوی دیکه دیوانی وه فاییه که شاعیریکه مه هابادییه. دوو کتیبی نه سری هه ن، یه کیش فارسییه (کرد در تاریخ بیگانگان) که به عه قیده ی من هه ره ده بوو به فارسی بی هه تا برا فارسه کانا مان بزاین ئیمه چ زه جری کمان کیشا وه له توولی تاریخدا. له به رو ی ئەو کتیبه مان به فارسییه. ده نا باقی دیکه مان ئەوه ی ده ژیر چاپدان کوردین. پیموایه زۆر زو و ده که ونه ده سستی خۆینه ران ئینشالا.

سه یه سمایل: نیازتان هه یه که ئیدامه ی بدن و کو ره که هه ره کاری ئەده بی بکا؟

ماموستا هیمن: عه‌رزم کردی، له‌م رۆژانه‌دا لێیان پرسیم تو بۆ له‌ ورمیی، چده‌که‌ی؟ گوتم ئە‌من گەر کارمه‌ندیکی ره‌سمیش بووبام ئە‌لعان بازنشسته‌ بووم. به‌لام عیشق به‌زمانی کوردی، عیشق به‌ئاداب و رسومی کوردی، عیشق به‌خه‌لکی کورد، منی وادارکردوه‌ به‌ و پیریبه‌ به‌ و نه‌خۆشییه‌وه‌ بچم و ده‌و موجه‌له‌یدا کارئ بکه‌م، له‌و کۆرده‌دا کارئ بکه‌م. ئومیده‌واریشم زۆر پتر سه‌رکه‌وتوو بین. به‌لام شتیکی که‌ لێره‌دا ده‌مه‌ویست بیلیم ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ که‌شف و که‌رامه‌تمان نییه‌ بزانی «ئاغای حوسینی» یه‌ک له‌ سه‌نه‌نده‌ج هه‌یه‌ و شاعیره‌. ده‌بی ئە‌و خۆی به‌مه‌ بناسینی جا ئیمه‌ بزانی شاعیره‌ یان شاعیر نییه‌.

ئیمه‌ ده‌فکری وه‌ی داین کۆرپکی زۆر گه‌وره‌تر ته‌شکیل بده‌ین. جا له‌هه‌ر جی‌گایه‌کی بوو. ده‌بی بزانی کێ ده‌عه‌وت ده‌که‌ین بۆ ئە‌و کۆره‌ی، بزانی کێ ده‌بی له‌و کۆرده‌دا خاوه‌ن نه‌زه‌ری. له‌به‌روه‌ی تکه‌ له‌ هه‌موو ئە‌و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه‌ ده‌که‌م که‌ کوردییان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ بی به‌شیه‌یان خۆشده‌وی، که‌ ئە‌و میله‌ ته‌ لێقه‌وماوه‌یان خۆشده‌وی له‌ ناردنی ئاساری خۆیان درێغی نه‌که‌ن.

سه‌ید سمایل: ئینشاللا، هیوادارین که‌ هه‌موو لایه‌ک بێن به‌ده‌نگتانه‌وه‌. ئە‌وانه‌ که‌ مایه‌یان هه‌یه‌ و ده‌توانن خزمه‌تی بکه‌ن به‌کورد و فه‌ره‌نگی کوردی به‌ده‌نگتانه‌وه‌ بێن و یارمه‌تیتان بده‌ن. ئە‌گه‌ر ئیسه‌ که‌موکۆرییه‌کتان بی، به‌هه‌رحال چون سه‌ره‌تای کاره‌، هیوادارین به‌مرووری زه‌مان ئە‌م که‌موکۆرییه‌ لایچن و جه‌نابت له‌و مه‌جمعه‌ عیلمیه‌دا هه‌ر بێنی ئیشاللا بۆ داها‌توو.

ماموستا هیمن: مان و نه‌مانی من موه‌یم نییه‌، ئیوه‌ بێن، زمانی کوردی بێنی، من ده‌بی رۆژیک هه‌ر بچم، به‌لام نه‌ کورد ده‌مرئ و نه‌ زمانه‌کی.

سه‌ید سمایل: ماموستا گیان، من وه‌ک بزانی ناله‌ی جودایی که‌ ئاخیرین دیوانی ئیوه‌ بووه‌ که‌ گه‌یه‌ته‌ ده‌ستمان، خه‌لکیش حه‌قه‌مان چاوه‌روان که‌ له‌ ئاینده‌دا کارێکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌ ئیشاللا، ئایا خۆشتان به‌ته‌مای ئە‌وه‌ نین که‌ له‌ ئاینده‌دا دیوانه‌ شیعریکی ترتان بلاوبیتته‌وه‌؟

ماموستا هیمن: (به‌پێکه‌نینه‌وه‌) وه‌للاهی ئیمه‌ تا ئیستا هه‌ر قسه‌ی جیدمان کردوه‌، به‌لام با شۆخیه‌کیش بکه‌ین. مریشک ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌، پیم وایه‌ شاعیریش ئە‌گه‌ر پیر بوو له‌ هیلکه‌ ده‌چیتته‌وه‌. پیم وانییه‌ دیوانه‌ شیعریکی تری منتان به‌ده‌ست بگا، به‌لام هه‌تا ده‌مرم ده‌نووسم، نه‌سر ده‌نووسم.

سه‌ید سمایل: ماموستا، ئە‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ به‌هه‌انه‌ داتان ناوه‌ بۆ بۆمبارانی بانه‌، بۆ بۆمبارانی پیرانشار، هه‌ر ئە‌وانه‌ به‌شێوه‌ی کتیبیک بلاوبیتته‌وه‌ باشتر نییه‌؟

ماموستا هیمن: زۆرم کتیبی بچووک خۆش ناوی، ون ده‌بی له‌نیو قامکاندا. ره‌نگه‌ شتیکی وه‌ک تاریک و روونیشم تازه‌ بۆ دروست نه‌بیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: ماموستا شیعری فارسیته‌ هه‌یه‌ یان نا؟
ماموستا هیمن: نه‌خپێر.

سه‌ید سمایل: تا ئیستا شیعری فارسیته‌ نه‌بووه‌؟

ماموستا هیمن: به‌مندالی شیعری فارسیته‌ ده‌گوت، زۆر خراپیشم ده‌گوت، چونکه‌ به‌عه‌قیده‌ی خۆم ته‌سه‌لوتم به‌سه‌ر زمانی فارسیدا نه‌بووه‌. برواشم وایه‌ قسه‌ی حاجی قادری کۆبی زۆر به‌جێبه‌، له‌باره‌ی ئە‌و شاعیرانه‌ی که‌ به‌زمانیکی تر شیعری ده‌لێن که‌ ده‌فه‌رموی:

وه‌ک مریشکی که‌ عه‌قلی نه‌هیتنی
بیت و جوجکه‌ی م‌راوی هه‌لیننی
ناگا که‌ هاتوو گه‌یشته‌ جوگه‌له‌یه‌ک
ناچیتته‌ شوینی که‌ بمرئ جوجه‌له‌یه‌ک
جیی ئە‌وی ئیشکه‌، جیی ئە‌ویش ئاوه
تیده‌گا هه‌ر قون درانی پتی ماوه

که‌رمی قه‌ییومی: ببوره‌ ماموستا، زۆر به‌جێبه‌ که‌ ئاغای «حوسینی» یش شیعریکمان له‌ شیعره‌کانی خۆی بۆ بخوینیتته‌وه‌.

سه‌ید سمایل: شیعره‌کانی من ئە‌لبه‌ته‌ بۆ ئە‌وه‌ ناشین که‌ له‌ خزمه‌ت ماموستا هیمن و جه‌نابتانا بخویندرینه‌وه‌، به‌لام به‌سه‌رچاو منیش له‌ شیعره‌کانی خۆم قه‌تعه‌به‌کتان بۆ ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام ئە‌گه‌ر ئیجازه‌ بده‌ن سوئالێکی تر له‌ ماموستا بکه‌م که‌ تا ئە‌ندازه‌یه‌کیش خاریج له‌ به‌حسه‌که‌مان نییه‌.

ماموستا هیمن: فه‌رموون.

سه‌ید سمایل: به‌لێ، ماموستا هه‌ژارت له‌ نه‌سرا پتی به‌قه‌وه‌ت تره‌ یان له‌ شیعرا! یان له‌ هه‌ردووکیان؟

ماموستا هیمن: به‌عه‌قیده‌ی من سوئالێکی بریک گرا‌نه‌. هه‌ژار له‌ نه‌زم و نه‌سردا، له‌ هه‌ردووکیاندا زۆر قه‌وییه‌. به‌لام ئە‌وه‌ی ئە‌من پیتی ده‌لیم شیعری زۆر که‌م له‌ شیعری هه‌ژاردا هه‌یه‌، ئیلا له‌ (به‌ره‌و موکریان)یدا نه‌بی که‌ سۆزی ئاشقانه‌ و شاعیرانه‌ی تیدایه‌ و تیدایا ده‌بینی.

سه‌ید سمایل: عیده‌یه‌ک لایان وایه‌ که‌ ماموستا هه‌ژار له‌ نه‌سرا باشتره‌ له‌ شیعری.

نەسرا بە قەوەتترە. لە بەر ئەمە بوو ئەم سوئالەم عەرز کردن.

مامۆستا هیمن: بیگومان، عەرزت دەکەم کە هیچکەسمان نییە لە مامۆستا هەژار کوردیزانتر بێ، قەلەمیتکی زۆر جوانی هەیه، هەم لە نەسریدا و هەم لە نەزەمدا، بەتایبەتی دە تەرجەمەدا. یانی من تەرجەمەیی خەیاڵی مامۆستا هەژارم بێ لە ئەسڵەکە کە مەتر نییە. جا ئەگەر حەمەلی نەکەن بەسەر تەعەسسویەوه، پیتموایە لە ئەسڵەکە خراپتر نییە، چونکە هەم مەفهوومی شیعەرەکانی خەیاڵی هیناوەتەوه و هەم خەزمەتی بەزمانی کوردی کردووه کەوابوو دوو خەزمەتی کردووه ئەو لەویدا.

سەید سەمایل: خەلکیش تا ئەندازەیهک لەو باوەڕەدان کە خۆیتندنەوهی هینەکانی هەژاریان لا خۆشترە لە فارسییەکە. باوەکو عەلاقەشیان پیتیهوه هەیه، بەلام لەبەر پاراوی شیعەرەکانی مامۆستا هەژار، حەز ئەکەن ئەو بەخویننەوه.

جا ئەگەر ئیجازە بفرموی لە شیعەرەکانی خۆشم هەرچەند قابیلی نییە، قەتەیهک ئەخویننەوه:

کۆلی گریان و ئەسرینم وەکو چۆم داوێ نای ئیمشه و
لە خەلوەتخانەیی غەمدا من و چاویکی زاق ئیمشه و
لە کونجی نائومییدا لە پیمە کۆت و بەندی غەم
چلۆن رینگە ئومید بپریم کە ماوم بێ لە فاق ئیمشه و
کە رۆیی، دین و دلمی برد بەجاری ئەو بەبێ رەحمی
لە دلدا لی ئەدا تاسە دیار و ئیشتیاق ئیمشه و
لە مەیدانی ژیاندا بەرەو ئاوات و ئامانج
چییه ئەسپی مرادی من کەوا نادا و زاق ئیمشه و
لە هیجری ئەو مەلەک شێو بەشم هەر دەرد و نالییه
خودا کە ی بێ، نەجاتم بێ لە دەس دەرد و فەراق ئیمشه و
غەریب و مەنزلی هیوام نشیو و پر لە هەروارە
چلۆن ئەم رینگە یه بپریم، بەبێ تۆشە و تفاق ئیمشه و

مامۆستا هیمن: پیتموایە ئاغای حوسینی تەوازوعە کەت بێ جی بوو، ئەو شیعەرە لە ریزی غەزەلە هەرە جوانەکانی کوردی حیساب دەکری.

سەید سەمایل: تا ئیستا شیعەر قوربان بۆ کەس نەخویندۆتەوه، یانی لای هیچ کەس نەم

وتوو کە شیعەر هەیه. مەنزوریش لە خۆیتندنەوهی ئەوه، ئەمە بوو کە جەنابتان ئیهارای نەزەر بکەن کە پەسندی جەنابتان بێ.

مامۆستا هیمن: بەراستی جوان بوو کاکە.

سەید سەمایل: ئەگەر ئیجازە بفرموی، ئەمجار نۆزە جەنابتانە کە بەدەنگی خۆشی خۆتان شیعەرێکمان بۆ بخویننەوه.

مامۆستا هیمن: شیعەرێک کە بۆ خۆم خوێندەوهی، شیعەرێکە بەنیتی (ئیوارە یایز). هەرچەند بەداخەوه لە گەل ئەم فەسلە یەک ناگریتەوه، دەبێ ببورن لیم کە شیعری ئیوارە یایز لە بیانی بەهارددا دەخویننەوه، بەلام خۆم پیم خۆشە:

لە ئاسۆیهکی دووره دەست
ئاوابوو زەردی پایزی
دەتگوت بووکیکی بێ نازە
پەردە جی دێلی بەزیزی
پەلە هەوریککی چلکنه
گرتی سووچیککی ئاسمان
گەلای زەردی داریک وەری
زریان بردی بەرەو نەمان
(هتد)

سەید سەمایل: خۆش بی مامۆستا گیان، بەراستی فرە بەتین و تەئسیر بوو، هیوادارین سەرکەوتوبی. مامۆستا هەرەک خۆت ئەزانی بۆ ریزلیتان بەبۆنە حەفتە موعەلیمەوه، بەشداریتان کردبوو لە ئاهەنگی شەوی شیعەرێکا کە لە هونەرستانی سەنەتیا ریک خرابوو، حەز ئەکەین بفرموی نەزەرتان لەو بارەوه چ بووه؟ ئەو شەوه شیعرتان بەدل بوو یان نا؟

مامۆستا هیمن: بەلێ بەراستی زۆرم بەدل بوو. بۆ هەموومان خۆش بوو، ئەوه پیتشەرەفتیککی زۆر گەورەیه، ئیمە دەبێ قەدری بزاین.

بەلام لەبارە شیعری شاعیرەکاندا، بەراستی شیعری وایان هەبوو لە ئەوجی شیعریدا بوو. هەر و شاعیری چاکیشمان دی کە شیعری خۆیان لەویدا نەخویندەوه، بۆمەیان خویندەوه کە بەراستی شیعری زۆر چاکیان هەبوو.

له به هاری شیلاناویوه تا پایزی ورمی

هاوینی ۱۹۸۵، دواي نيزیکه‌ی ده سال دورکه تنه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌رامه‌وه بۆ کوردستان. له ورمی چومه ئینتیشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییبوی و گۆفاری سروه، که ئه‌وه دهم تازه دامه‌زرا‌بوون، بۆ سه‌ردانی مامۆستا هیمن، که ده سالی رێک بوو چاوم پیتی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که یه‌کمان بینیبوو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. ئه‌وه‌ش چیرۆکیکی خوشی هه‌یه، هه‌وادارم له ده‌رفه‌تی دیکه‌دا بتوانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی رۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ل دۆستیکدا میوانی مالمی مام هیمن بووین. ئه‌وه شه‌وه تا دره‌نگی دانیشترین و قسه و باسیکی یه‌ک‌جار خوشمان کرد. ئه‌م گفتوگۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیشته‌دا ئاماده‌کرد. رۆژی دواتر ۷/۲۶، مالا واییم له مام هیمن کرد و چووم بۆ سابلاغ. مامۆستا زۆری تکا کرد که له گه‌رانه‌وه‌دا دوو سی شه‌وی دیکه له‌لایان مینمه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رگیز رێک نه‌که‌وت و ئێسدی چاوم پیتی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گفتوگۆیه‌که بلا‌وده‌که‌ینه‌وه. به‌و هه‌یوایه‌ی پاشماوه‌که‌ی له یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له ژماره‌کانی داها‌توودا، بکه‌وتیه به‌رچاوی خۆنه‌ران.

فه‌هاد شاکه‌لی مامۆستای کورد

* لای میلیله تانی دیکه، ده‌زانی شتییک هه‌یه پیتی ده‌لێن فه‌ره‌هنگی نا‌وداران.

- به‌لێ...

* ئه‌گه‌ر له فه‌ره‌هنگی نا‌وداران کوردا ناوی هیمن بنوسری. ده‌ته‌وی چی له‌سه‌ر بنوسری، چۆن بنوسری؟!

- پڕوا بکه، بنوسن شاعیریکی لادییی کورد بووه که فه‌ره‌هنگی میلیله‌ته‌که‌ی خۆی له چارچێوه‌ی شێعردا به‌خه‌لک نیشان داوه. من بۆ خۆم پێم وایه هونه‌ریکی دیکه‌م نییه (جگه له‌وه‌ی) که ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی خۆم نیشان ده‌ده‌م، ئه‌وه‌نده‌ی توانییم، ئه‌وه‌نده‌ی شێعر ئیجازه‌ی دابم، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانای شاعیرمیدا بێ...

* یانی له ریزی شاعیراندا باس بکرتی...

- ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بوو له ریزی نووسه‌راندا باس بکه‌ن. به‌لام چونکه کورد هه‌لی وای بۆ هه‌لنه‌که‌وتوه کتیبی گه‌وره بنوسنی، یا رۆمان بنوسنی، یا

به‌لام هه‌ر ئه‌وه شه‌وه، که ده‌وه به‌نامه‌یه‌دا دوو شێعری زۆر درێژی من خۆیندرانه‌وه، وه‌سیه‌تییک ده‌که‌م بۆ شاعیره لاوه‌کان، تا پێیان ده‌کری شێعری کورت بلێن با خۆینه‌ر و گوێگر ماندوو نه‌که‌ن. چونکه ئه‌وه برا کاشانییه‌ی که شێعری هه‌وه‌لێی به‌راستی سه‌رنجی منی راکیشا، که دا‌وای شێعری دیکه‌یان لێکرد ئیدی ئه‌وه تام و خۆیه‌ی نه‌ما...

هه‌ر ئه‌وه به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی ئیمه عاده‌ت بکه‌ین شێعری کورت بلێن. چ له‌وه‌ی چاکتره که گوێ نه‌ده‌ینه قه‌وه‌اعیدی عه‌رووزی و نازانم قه‌وه‌اعیدی شێعر و له‌هه‌ر جیگایه‌کی ئیحساسی خۆمان پراوه، قه‌له‌مه‌که دانێن و چیدیکه نه‌لێن.

دیسان نالی نه‌مر موینه‌گیری ئه‌وه شته‌یه که غه‌زه‌له جوانه‌کانی ئه‌غله‌بیان چوار یا پینج شێعرن. ئه‌وه وه‌سیه‌تییکه بۆ شاعیره لاوه‌کان که حه‌شو ده‌شێعریاندا نه‌بێ، دياره شێعر به‌پیاوی نییه، ئیحساس به‌شاعیر نییه، وا ده‌بێ ناپرێته‌وه و درێژ ده‌بێ. ئه‌م ئه‌گه‌ر پێیان کرا کورتی بکه‌نه‌وه.

ئه‌وه وه‌سیه‌تی منه بۆ شاعیره لاوه‌کان.

سه‌ید سمایل: زۆر ته‌شه‌کور ده‌که‌ین له رانه‌وما‌ییتان هه‌روا له وتووێژه‌که‌تان مامۆستا گیان.

تیبینی:

۱- له‌کاتی ئه‌وه وتووێژه‌دا، هیشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه‌ندرا‌بوو.

۲- که‌ریمی قه‌ییبومی که له‌م وتووێژه‌دا ناوی ها‌توو. نووسه‌ریکی کارامه‌ی خه‌لکی مه‌ها‌باده و ما‌وه‌یه‌کی زۆر پیا‌وانه شان به‌شانی مامۆستا هیمن به‌نانه‌زگی سروه‌ی هه‌لسوو‌راند. کاتی مامۆستا هیمن کۆچی دا‌ویی کرد، ته‌له‌فۆنم له که‌ریم کرد و پرسیم سروه چی لێ دێ؟ گوتی خوا یاریکار بێ هه‌تا چه‌ند رۆژی دیکه وتاره‌کانی ژماره‌ی ۵ ئاماده‌ ده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌یتمه‌ کرماشان و نیشانی مامۆستا سه‌ید تاهیر و مه‌لا محمه‌د و تۆیان ده‌ده‌م، ئه‌رخه‌یان بن نا‌هێلم نه‌مانی هیمن ببێته هۆی نه‌مانی سروه. له زه‌مانی مامۆستا هیمندا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره‌ی لێ بلا‌وکرایه‌وه.

۳- سه‌ید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه‌ری مه‌ریوانییه و ئیستا له سنه‌ ده‌ژی.

له گۆفاری «گزیگ» ی ژماره ۲۳ به‌هاری ۱۹۹۹ بلا‌وکراوه‌ته‌وه.

داستان بنووسی، حه تتنا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسی... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئەگەر له ولاتیکی پێشکه‌وتوودا بام نووسەر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیرم.

* ئیستا به‌هه‌ر حال تۆ شاعیری.

- به‌لێ ئەلئان شاعیرم.

* باشه به‌لای تۆوه شێعر چییه؟!!

- به‌لای منه‌وه، شێعر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیکه. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسسه‌کانی ئینسانیه‌وه، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپرینی ئەم هه‌سته ده‌بیته شێعر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که به‌داخه‌وه، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شهورم، چونکه‌ ژیا نیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پر بووه له‌ غه‌م و داخ و، ئەویش هه‌ر ئیلهامم له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوه، چ بکه‌م؟! وه‌ختیکه‌ من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخه، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه. له‌به‌ر وه‌ی شێعره‌کانم هه‌مووی بۆنی غه‌می لێ دی. زۆر که‌مه، هه‌ر نییه، له‌ ته‌واوی شێعره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پێکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیا ن ده‌خه‌ن.

* تۆ باسی ئیلهامت کرد. به‌لای تۆوه ئیلهام، به‌وه مه‌عنا کۆنه‌ی که ده‌گوترا، به‌راستی هه‌یه؟!!

- نازانم، ئەو ئیلهامه‌ی که پێت وابی فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیکه‌ من ئەوه‌م گوتوو، یا شه‌یتانیک دێته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شێعری پێ ده‌لێ، من پروام به‌وان نییه. به‌لام پێم وایه، دیتنی ده‌میکه‌ یا بیستنی داستانیکی، شتیکی له‌ دلێ یا له‌ خه‌یالی - شاعیردا به‌دی دێتی، که ئەوه ته‌عبیری ئیلهام، له‌باره‌ی ویدا دروسته و من بۆ خۆم، هه‌ر ئەوه‌بووه، وه‌ختیکه‌، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه‌ ده‌یگێرمه‌وه، من به‌شارتیکه‌ گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یمانیدا، ئیوارتیکه‌ پایز رۆیشتم، چۆل چۆلم دیوه. ئا ئەمه‌ منی هان دا شێعری (ئیواره‌ی پایز) بلیتم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یمانی تێدایه و نه‌ باسی کوردیشی تێدایه. به‌لام ئیواره‌ییکی پایز بوو که من دیتم شاری سوله‌یمانی چۆل بوو. هه‌ر ئەمه‌ بوو به‌باعیسی ئیلهامی وه‌ی ئەو شێعره‌ بلیتم. به‌لێ من ئەوه به‌ئیلهام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تۆ لی‌ره‌دا بۆ تاکه‌ تیکستی، با بلیین بۆ تاکه‌ شێعری باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێکردن، به‌شێعر نووسین، هه‌ر کابراکه‌ ده‌بیته‌ شاعیر، ئەوه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟!!

- به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقعی هه‌ر ئەو که‌سه‌یه‌ که وه‌کو وێنه‌ هه‌لگرتیک وێنه‌ له‌ شت هه‌لگرتی، بیخاته‌ ناو خه‌یالی خۆی و به‌خه‌یالی خۆی بیرازتێتیه‌وه. به‌پروای من شاعیری واقعی که‌سێکه‌ که له‌ ژیا ن ئیلهام وه‌رگرتی له‌ ژیا ن ئینسانی، له‌ ژیا ن

ده‌رووبه‌ری خۆی. یه‌کتیک له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شێعره‌وه‌ گوتومه و هیندی که‌س ته‌ئیییدی ده‌کا و هیندی که‌س ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه‌ شاعیر ناتوانی له‌ چوارچێوه‌ی ده‌رووبه‌ری خۆی بجیتته‌ ده‌ری. یانی ئەلئان من شێعریکی له‌سه‌ر سویدیکی، که نه‌مدیوه، بلیتم، پێم وایه‌ شێعر نییه، خه‌یالیکیه‌ بۆ خۆم کردومه... شتیکی بێتامی لێ ده‌رده‌چی، به‌لام وه‌ختیکه‌ من له‌ ولاتیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وی شێعر بلیتم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دیته‌وه‌ یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه، له‌ جیگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌لدا، شه‌ویکی نیوه‌شه‌و، من گویم له‌ ده‌نگی بولبولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه‌ بی‌ری، ولاتیکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئەو شێعره‌م گوت:

به‌یان ئەنگوت و شه‌و رابرد و من هیشتا خه‌وم نایه

ده‌خوین بولبول و قومری، به‌لام قاسپه‌ی که‌وم نایه

خه‌یال ده‌مباته‌ جیژوانی شه‌وانی لاوه‌تی ئەما

خه‌رینگی بازنه و خرخال و به‌رمووری ئەوم نایه

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته‌، له‌و ده‌رووبه‌ره‌ی خۆم ئیلهام وه‌رگرم بۆ ئەو شێعره‌ی گوتومه، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه‌ کوردستان و بازنه و خێخالی که‌چه‌ کوردتیک.

* تۆ پێت وایه‌ بۆچی بووی به‌شاعیر. بۆ نه‌بووی به‌شتیکه‌ تر؟

- به‌لێ... ره‌نگی ئەگه‌ر پێشه‌کی تاریک و روون بخوینیته‌وه، له‌ویدا نووسبومه، من تا له‌ مه‌درسه‌ی سه‌ره‌تاییدا ده‌مخویند، هه‌یچ پێم وانه‌بوو ئەده‌بیات چییه. له‌ هه‌موو ده‌رسه‌کانیشمدا هه‌ر وه‌ک یه‌ک بووم، یانی ده‌رسی ریا‌زی‌ش و ئەده‌بیشم هه‌ر وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام وه‌ختیکه‌ چوومه‌ حوجره‌ی فه‌قییان بۆ ده‌رس خویندن، له‌وی زۆر باسی شێعر و ئەده‌ب ده‌کرا، و من له‌ پێشدا ئەوه شیفته‌ی کردم بۆ لای شێعر و ئەده‌ب. له‌ پێشدا پێم وانه‌بوو شێعر چییه؟!!

پێم وابوو وه‌زنه و قافییه‌یه و هه‌رچی وه‌زنه‌که‌ی له‌بارتر و قافییه‌که‌ی گرانت‌تر بێ، شێعری چاتر ئەوه‌یه. به‌لام زۆری پێ چوو تا تێگه‌یشتم، شێعر به‌یانی ئیلهاماتی شاعیره. وه‌ به‌خته‌وه‌رم که ئەغله‌ب له‌و، یانی سه‌دی نه‌وه‌د و پێنج له‌و شێعرانه‌ی که له‌و وه‌ختیدا، پێش وه‌ی بزانه‌ شاعیری چییه (نووسبوم) به‌تلاون، وه‌ شکور نه‌بوونه به‌لا به‌سه‌رمه‌وه، ئەلعانه‌کانی، حاشایان لێ بکه‌م!

* ئەوانه‌ی که باوکت سووتاندنی...

- ئەوانه‌ که باوکت سووتاندنی... ده‌ستی خۆش بێ...

* ئیستا، بههرحال، ئەگەر خۆت ویستبیت یا نا، یهکیکی له شاعیره گهورهکانی کورد. بهلام که ئیسته ئاور بۆ دواوه ئەدهیتهوه سهیری شیعرى خۆت ئەکهی، پیت وایه چیت خستۆته سهر شیعر، چیی تازته هیناوه؟!

- لهبارى قالبى شیعرهوه پیم وانییه شتیکی تازهم هینابیتته گۆرئ... وهکو بۆ خۆم له جیگایهکی دیکهشم گوتوه و ئەلعانیس تیکراری دهکهمهوه، وهختیکی خهیاڵتیکی شاعیرانه بهربینگم پین دهگرئ شیعر ئازاد دهکهم بۆ خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیتتهوه. من قهت دهپیشدا قالبم بۆ شیعر نه دۆزیهتهوه تا شیعر لهو قالبهدا بلیم... له بهر وهی لهبارى قالبدا ته نیا شیعرتیکی، پارچه شیعرتیکی که من پیم وایه پیش من هیچ شاعیرتیکی کورد دهو قالبیدا شیعرى نهگوتوه (شهنگه بیری) یهکهمه، پیم وایه له پیش مندا هیچ کهس دهو قالبهدا شیعرى نهگوتوه... با ئەوهشت له پیشدا بۆ ته شریح کهم، که هیچ یهک له شاعیرهکانی مه، قالبیکی نوییان نه هیناوه ته گۆرئ، من ده توانم به دریتزی بۆت سابیت بکهم، که مامۆستا گۆران، که ئیمه به شاعیرتیکی نویی دهزانین، هونه ره کهی ئەوه بوو گهراوه تهوه بۆ وهزنى هیجایی، که وهزنى هیجایی وهزنىکی فۆلكلۆریکی زۆر کۆنى کورده، یانی گهراوه تهوه بۆ وهزنى.

* هه مو وهزنى کانی گۆران...؟!

- ته قریبهن، هیچی نییه له فۆلكلۆردا نه پین... یانی نه هه مو وهزنى کانی دیوانه کهی، ئەوهی پینی ده لێن شیعرى نوییه کهی. ئەوی شیعرى نوییه کهی، ئەتۆ توحفه ی موزه فهرییه ی چاک پروانه، هه مو وهزنى کانی تیدایه. بهلام ئەو برتیکی کورت و درتژ کردوونه وه. مامۆستا گۆران بیتیکی ده لێ:

کوردستان گه پام

دۆلا و دۆل پیتوم

نه له شار و نه له دئ

نهمدی کهس

جوان پین وهک تۆ

تویت و بهس

کچه کوردئ وهک گول واپین، کوردستان پین ئاوابین...

برۆ ته ماشای توحفه ی موزه فهرییه بکه، ده لێ:

سه د وه ستام بۆ پین

له لای شیرازی
دووسه د شاگرد پین لای دربازی
کراسی بدروون بۆ بووکه نازی
ده بلا ته نک پین، ده بلا شلک پین
بۆ بووکه نازی.

هه ر ئەو وهزنى نییه؟! مولا حه زه بفرموو هه ر ئەو وهزنى به. مامۆستا گۆران هونه رتیکی کردووه، گهراوه تهوه بۆ وهزنى هیجایی. ئەمن ته ئیدی ده کهم که ده فهرمووی ئەم وهزنى له گه ل ته بیعه تی زمانى کوردی پتر ریک ده که وئ. وه به عه قیده ی من پتریش ریک ده که وئ. ئەمنیش عه قیده م ههروهک وی وایه لیته دا. ئەما من پیم وایه مامۆستا گۆرانیش، ئەو که سه ی که پیم وایه قهرنى بیسته م شاعیری له وی چاتری تیدا نه بووه له بیرت نه چن، ئەوه ده لیل نییه که من نه قه د ده گرم یان باس ده که م، له ئیراده تی من نیسه بت به مامۆستا گۆران که م ناکاته وه مامۆستا گۆران، به عه قیده ی من، بریاری خرابی دا له ژيانی خۆیدا، که ده فهرمووی ئیدی تازه من ناچمه وه سه ر قالبی کۆن، پیم وابوو ده ی توانی شیعرى دیکه ی وهک ده رویش عه بدوللاش هه ر له قالبی کۆندا بلێ و میلله ته که ی ئەلعان ئیستفاده ی لێ بکا. خۆ مه حدوود کردنی شاعیر ده قالبیکدا، یا ده چهن قالبدا، پیم وایه کارتیکی ئاقلانه نییه، به لێ...

* من پرسیاره که م ئەوه بوو که چیت هیناوه ته شیعرى کوردییه وه، چیی تازته هیناوه، تۆ باسی شه کلت کرد، بهلام ئەی شتی تر؟!

- چی تازهم هیناوه؟! وه للاهی... ئاخه ر من بۆ خۆم بلیم چی تازهم هیناوه... به لێ شتی تازهم هیناوه رهنگیی له پیش مندا هه بوون، شاعیره غه ربیه کانی کوردستان، که به داخه وه هه ربیه که ی کهس نازانی له کوئ مردوون، وهک حاجی قادر، یا وهک نالی، که باسی ده ردی غوربه تیان کردووه، بهلام من پیم وایه زۆر نویترم له وانه له (نالهی جودایی) دا باس کردووه... رهنگیی، پین ته ئسیر نه بووی شیعرى به هاره که ی حاجی قادر یا شیعره که ی نالی بۆ سوله یمانی ناردۆته وه، رهنگه ئەوانه هیچیان پین ته ئسیر نه بوون ده میتشکما جووله یان کردین، بهلام منیش ده ردی غوربه تی خۆم له نالهی جودایی پیم وایه زۆر چاک ته شریح کردووه. ئەوه شته نوییه که که من هیناومه. زۆر شتی نویی دیکه شم هه یه که نازانم، ئەلعان له وه خته ییدا، نه کتیبم له پیشه و نه چی... بۆ خۆم ئەلعانه کانی، بیر ده که مه وه که هیچ ناتوانم شیعر بلیم، چونکه هه رچی ده بوو بیلیم گوتومه، وهختیکی من گه رمه شین

دهلیم بۆ شههیدیکی کورد، ئیدی تازه هه‌رچهند ده‌کهم له‌وه‌ی چاتر ناتوانم، پیم وایه، بلیم.

* له‌وه گهرمتر...

- له‌وه گهرمتر ناتوانم شین بگێرم... وهختیکی من باسی به‌هاری کوردستانم کردوه، پیم وایه ئیدی نه‌ققاشییه‌کم کردوه له‌ به‌هاری کوردستان، له‌وه‌ی چاتر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وهختیکی باسی ته‌بیعه‌تی کوردستان ده‌کهم... هه‌موو... ئیدی لیم پراوه، وشه‌م لێ پراوه. تازه چی دیکه بلیم؟! هه‌رچی بیلیم تیکراری موکه‌په‌ره. وه له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نوی... شتی زۆر نویم هیناوه... نویمان تیدا هه‌یه.

* باش بوو باسی زمانت کرد، که ده‌بوو زووتر بتگوتایه، به‌لام وا دره‌نگتر باست کرد. ئیسته زۆر که‌س پیتی وایه تۆ له‌ زماندا زۆر شتت تازه کردۆته‌وه، یانی ئەو زمانه شتیرییه‌ی که تۆ به‌کاری ده‌هینی، چ وه‌کو وشه، وشه‌ی ته‌نهای سه‌ره‌خۆ وه‌ری بگری، چ وه‌ک دربرین. هه‌ندێ دربرین هه‌یه، راسته، کۆمه‌لێ وشه‌ی ئاساییه و له‌ناو خه‌لکا هه‌یه، به‌لام که به‌شیه‌یه‌کی تازه پیکه‌وه‌ت نا، ده‌برینیکی تازه‌ش دروست ده‌کا. تۆ ئەوه‌ت زۆر وه‌ستایانه کردوه. به‌لام ئەمه‌ت چۆن کردوه؟ ئەمه‌ت چۆن بۆ دێ؟!

- ئەوه هۆی ئەوه بووه که من بیچوه‌وه لادایی بووم، وه زانیومه ئەو وشه‌یه خه‌لکی نه‌خوینده‌وار له‌ لادیدا چۆنی به‌کار دین. وهختیکی من له‌ لادیدا ده‌ژيام زیاتر شتیره‌کانی خۆم له‌ پێشدا بۆ پیرێژنیک ده‌خوینده‌وه تا بۆ رۆشنیاریکی بخوینمه‌وه، بزانه‌مانه‌که‌م چاک پیکه‌وه‌هاتوه، یان نه. و من لێرده‌دا مه‌منوونی دینشینی خۆم بووم. یه‌کیک له‌ شتیره‌ناسه‌کانی مه‌هاباد له‌باره‌ی مندا ده‌لێ: هیمن شاعیر نییه، شیلا ناوی کردوویه‌ته شاعیر. به‌لێ من له‌ شیلا ناوییه‌کدا ده‌ژيام که هه‌ر چی له‌ شتیره‌کاندا هه‌یه، له‌ویشدا هه‌یه. ئاو هه‌لدێر ده‌لیم، نازانه‌م چ ده‌لیم، ئەوانه هه‌موو له‌ دێیه‌که‌دا هه‌ن، دیومن. ئەو گولانه‌ی که باسیان ده‌کهم له‌ نێو شتیره‌کانی خۆمدا، هه‌موو له‌و دێیه هه‌ن و من عه‌قیده‌م وایه ئەگه‌ر براهه‌کی زه‌وقی شاعیری هه‌بێ، به‌قه‌د من گه‌په‌دا، کوردستانی گه‌رابا، ئەویش ده‌یتوانی وشه‌کان وا جێبه‌جێ بکات. ئەلعان من، نووسه‌ریک که په‌نگه‌ی تۆش بیناسی و هه‌ر له‌و ولاته‌ش بێ که تۆ لێی، دیم، نووسینیکم دیوه، ئەو وشانه‌ی که من له‌ شتیره‌ی خۆمدا به‌کارم هیناوه، ئەویش به‌کاری هیناوه. ئەو به‌کاره‌یتانه‌ش هه‌ر ئەوه‌یه عه‌رزم کردی، دێهاتی به‌کاری دین. مامۆستای من دێهاتی بووه.

* له‌ پرسیاریکی پێشتردا باسی ناله‌ی جو‌دا‌ییت کرد. هه‌لبه‌ت به‌لای منه‌وه، په‌نگه‌ی زۆر خه‌لکی دیکه‌شه‌وه، وه‌ک ئەو په‌ژه‌ش بۆم باس کردیت، تۆ ئەگه‌ر ته‌نیا ناله‌ی

جو‌دا‌ی‌یشت هه‌بێ، به‌سته. به‌لام ناله‌ی جو‌دا‌یی چۆن دروست بوو، یانی بلیم به‌ره‌می ساتیکی عاتیفی بوو، به‌کورتی چیرۆکی ئەو شتیره‌ خۆی چیه‌؟

- په‌نگه‌ی بریک گران بێ به‌لام باوه‌رم پێ بکه ئەم شتیره‌ وه‌ک برووسکیک به‌میشکمه‌دا هاتوه‌ و، له‌ ئانیکیشدا که من هاواریک بۆ غه‌ریبی خۆم بکه‌م. ئەویش، به‌لێ، عیله‌تیکه‌ی هه‌بوو. من له‌ به‌غدایه‌کی گه‌رمی هاویندا، به‌تاقی ته‌نێ، له‌گه‌ڵ یه‌ک دوو په‌فیکی زۆر فه‌قیر به‌جێ ما‌بووم و، په‌فیکه‌کانی دیکه‌م، که ئەو ده‌می له‌ به‌غدا ده‌بون، هه‌مووی چوو‌بو‌نه‌ ئه‌وروپا بۆ گه‌ران، منیان له‌ به‌غدایه‌ به‌جێ هێشتبوو. وه په‌فیکه‌کانی له‌ به‌غدایه‌شم په‌یدا کردبوون، کورده‌کانی عێراقی، ئەویش هه‌موو وه‌ شاخ که‌وتبوون. من به‌ته‌نێ ما‌بوومه‌وه. ئەو غه‌م و داخ و ده‌رده‌ وه‌ک برووسکیک ده‌ یه‌ک په‌ژێدا به‌میشکمه‌دا هات، به‌لام بۆ ساز و په‌رداخ کردنه‌که‌ی شتیره‌که‌ ماوه‌یه‌کی زۆری توول کیشا.

* یه‌که‌م جار که نووسیت، هه‌موویت نووسی؟!

- نا هه‌مووم نه‌نووسیوو. به‌لام ته‌قربه‌ن، ده‌توانم بلیم ئیسکلێته‌که‌م دا‌رشتبوو، به‌لام دوا‌یه‌ زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش بروانا‌که‌م که هه‌مووی به‌ده‌ستی خه‌لک گه‌ییبێ. با ئەو حه‌قیقه‌ته‌ بلیم، ئەگه‌ر من له‌و وه‌خته‌یه‌دا که خه‌یالی ئەم شتیره‌ له‌ مێشکمه‌دا هه‌بوو، ئەگه‌ر من مه‌سنه‌وی مه‌وله‌ویم له‌ ئیختیاردا با، په‌نگ بوو ئەو شتیره‌ به‌وجود نه‌یه، ئەگه‌ر مه‌سنه‌ویم خویندبا‌وه...

* ئەو که‌ف و کوله‌.

- ئەو که‌ف و کوله‌م ده‌نیشته‌وه. هه‌ر ئەوه‌نده‌ شتیره‌م له‌به‌ر ما‌بوون که له‌وی ئیستینام پێ کردوون...

* به‌کارت هیناوه...

- به‌کارم هیناوان... ده‌نا مه‌سنه‌ویم ده‌ ئیختیار دابا ئیدی که‌ف و کوله‌که‌م ده‌پۆی. ئەوه‌م بیستوه‌ که ده‌لێن به‌مامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ په‌فیک حیلمی نه‌کردوه، بۆ ئەو پیاوه‌ گه‌وره. گوتی: وه‌للا گریام. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ست و که‌ف و کوله‌که‌م بوو به‌فرمیسک، نه‌بوو به‌شتیره‌. من پڕوام به‌و حه‌قیقه‌ته‌ هه‌یه که ئەگه‌ر پیاو بۆ شتیک گریا، ئیدی شتیره‌ی بۆ ناگوتی.

* ئەم باسه‌ی که ده‌یکه‌ی زیاتر پیاو بۆ ئەوه‌ رانه‌کیشتی که بیر له‌ ته‌کنیکی شتیره‌ نووسین بکاته‌وه، چۆنی ده‌نووسی... یانی که‌ف و کولتیک دیت، جاری وا هه‌یه به‌خوینده‌وه‌ی مه‌ولانا‌یه‌ک ده‌روا هیچی لێ نامینیته‌وه، جاری واش هه‌یه به‌گریانی

قەرەبووی دەکەى...

- بەلئى...

* بەلام جارى وا ههيه ئەوانه ههچيان دادت نادەن، دەبى بىنوسى...

- دەبى بىنوسى...

* دەمەوى زياتر لەوه تى بگەم، تەکنىكى نووسىن لای تۆ چۆنە؟! دەنوسى و چاکی دەکەى؟! دەنوسى و وەکو خۆی دەبەيتەوه، چۆنى دەنوسى؟!

- بەلئى... من لەپیتشدا کەف و کولەكەم دپنە سەر کاغەز... بەلام زۆر کەس وا بووه ئىنتىقادى لى کردووم کە تۆ زۆر دەست لە شىعەرى خۆت دەدەى. من تا جىگایەک کە لى بىزار دەبم هەر دەستى لى دەدەم، هەر کەلیمەى دەبەمە پىشەوه، دەبەيتەمە پاشەوه، قافیەى جوان دەکەم، قافیەى ناھیلەم، نازانم... یەكێک لە رەفیعانى قەدیم، کە رەنگى ئەلعان، ئەو دەعیەى نەهینى من بەرەفیع بزانی، دەیگوت جارى وا ههیه تۆ شىعەرى خۆت خرا دەکەى. هیندەى دەست لى دەدەى، خراى دەکەى. من بەخۆم نییە ناتوانم دەس لە شىعەرى خۆم نەدەم. پىم وایە، بۆ خۆم پىم وایە چاکی دەکەم، خەلکى واش ههیه پىم دەلین خراپى دەکەى. زۆرى دەس لى دەدەم، بەلام...

* پىاو کە «لەکوێوه بۆ کوێ» کەت دەخوینیتەوه و، ئەو پىشەکییەى کە بۆ تارىک و پرونت نووسیوه، یان نالەى جودایىیە کەت دەخوینیتەوه، وا هەست ئەکا تۆ زۆر لە ولات دوورکەوتووتەوه... یانى وەک بەلئى هەزاران میل کەوتوتە نیوان تۆ و ولاتەوه، کوردستانەوه... بەلام لەهەر لایەنیکەوه لىکى بەدیتەوه، تۆ لە کوردستانى عىراق بویتە، نەک تەنیا لە عىراقى عەرەبا، کە ئەوەندە هەست بەغەربى بەکەیت. ئەى بۆچى ئەو هەستەى کوردستان وای لى نەکردووى کە کەمترى بەکاتەوه بەلئى ئەوەندە هەست بەغەربى نەکەى، وەک پىاو لە شىعەرەکە و لە پىشەکییە کە دا دەبىنى؟!

- وەللاھى، کاکە، من بەراستى با ئەو هەقیقەتە بەلئى، من نە تەنیا لە کوردستانى عىراق هەستم بەغەربى نەدەکرد. بەلکە پىم و ابو لە مائە خۆم. وە بەتایبەتى ئەگەر دەچوو مەوه شارەکانى کوردستان، ئەو زۆر دەردى غوربەتى لە مندا دەکوشت. بەلام عاتیفەى ژن و مندا... من شاعىرىکى رەبەنى وەک حاجى قادر نەبووم... تاقانەیه کەم بەجى هیشتبوو کە زۆرم غەم بوو... دیارە هەر کورە کوردەکانم زۆر خۆش دەویستن، بەلام جى وىیان بۆ پر نەدەکردمەوه. خوشکەم بەجى هیشتبوو، برام بەجى هیشتبوو... ئەوانەش... پىاو با زۆر درۆزن نەبى، هەرچى کورە کوردیکم زۆر خۆش وىستى، پىم پىبە بەقەد کورپى خۆم خۆش وىستى. بەلام ئەو شىعەرەى کە زۆریان بۆنى غەربى لى

دئ هەر ئەو شىعەرەن کە من دەسالى ۷۴-۷۵ دا کوتوومن... ناوێرم... بۆچى بەنئىو بەلئى... تەنیا موسەکىنیکى هەمبەو، ناوەکەى نابەم، کابرایەک بوو، کوردیکى کە پىم وایە نەویرابوو بچیتە شاخى، دەنا کى هەبوو نەچوویتە شاخى...
* ناوی مەحمود زامدار بوو.

- بەلئى... وەللاھى... ئىدى ئەو تۆ دەبىتى... دەچووم دەردى دلى خۆم لەکن ئەو کەسەى هەلەدەرشت. بەلئى مەحمود زۆرى زەرەر لە خۆى دا، ئەگەر مەحمودیش لە شاخى بایە شىعەرى چاتریشم دەکوت... رۆژى دەچووم لەکن وی خۆم دەخافلاندا... ئەو مەلعوونە نەیدەهیشت بىتە شىعەر (پى دەکەنئى). با خاترەیه کى خۆشى خۆم و مەحمودت بۆ بگىرەمەوه. رۆژیک لە یەکیەتى نووسەرانى کورد دانیشتبوو... مامۆستا عەبدورزاق بىماریش لەوئى دانیشتبوو، بۆ خۆشى لەوئى بوو... سى چوارىک لەو بىمار و نازانم زامدار و شتانە لەوئى بوون. ئەو کابرایە دەستى کرد بەکەرنامە خویندەوهى. دەپیش هەموو شتیکدا گوتى: کەر گیانلەبەرىکى هیمە... کورە گوتم، هەتیوه بۆ هەزار نییە، بۆ زامدار نییە (هەموو پى دەکەنئى)، ئاخر، بۆ بىمار نییە، بۆ هەر هیمە...؟! یەکجار زۆر خەجالت بوو (هەموو پى دەکەنئى).

* بەشىکى زۆرى تەجروبهى غەربى پتوهندى بەو ماوہیەوه ههیه کە لە عىراق، یا لە کوردستانى عىراق بوو... ئىستا ئەو تەجروبهیه چۆن دەبىنى؟!

- مولاخەزە بفرموو، شىعەرەکانم تارىخیان ههیه. من ئەو موددەتەى کە لە کوردستان بووم، لە ژبە ناپالم و تىزابى دوژمندا بووم، یەک شىعەر نییە کە باسى غەربى تىدابى... مەتەرزى شەرەفم لە شەردا گوتووه، بەلام دەلئىم ئاوارەنیم، وا دەزانم لە مائە... بەلام ناپرەحەتیه کەى من هەر ئەو وەختە بوو... ئەگەر تارىخى شىعەرەکانم بخویننەوه، هەر ئەو وەختەیه کە من هەست بەغەربى دەکەم، کە لەبەغدا بەتەنى بەجى ماووم...

* کەواپى ئەم غەربىیە، ئەم غوربەتەى لىرەدا باس دەکرى، غوربەتى زمانە، یانى پتوهندى بەزمان و فەرھەنگەوه ههیه، فەرھەنگى نەتەواپەتى مىللەتى...

- بەلئى...
* یانى تۆ غەربىیە کەت زياتر لەوه دابوو کە لە ولاتیکدا بووى، لە پرووى زمانەوه لە پرووى فەرھەنگەوه لىیەوه دوورى... وا نییە؟!

- بەلئى... ئەو کامیلەن وایە... من کە نىزىک بە... نازانم دە سال... یا هەشت یا نۆ سال لە بەغدا مام، وىستا ئەوەندە عەرەبى فیر نەبوووم کە بتوانم ئىحتیاجاتى رۆژانەمى پى رەفە بەکەم. دیارە ئەوەش موحتاج نەبووم. راستىیە کەى ئەو بوو کە دەمتوانى هەمیشە

وهه ماچم دهيه ماچى خودايى

كه پيترام له ماچى سينه مابى

ليزهدا ماچى سينه مابى ئهه ماچانهه كه وهكو بابييك ئهه خه لكه منيان ماچ ده كرد... پيتم
وايه ماچى بابانه بوو (پي ده كه نى) كر دوومه ته ماچى سينه مابى...

* جگه له ده ربه ده رى جگه له خو شه ويستى نيشتمان، دياره ئافره تيش رولتيكى زورى
له شيعرى تودا هه يه... تو چو ن سه يرى ئافره ت ده كه ي... به لاي تو وه ئافره ت بو شاعير ده بى
چى بى؟!

- پرسى ياريكى زور گرانه، رهنگه گو تيان لى بى (پي ده كه نى) به لام چ بكه م، ده بى
جوابت بده مه وه. من پيتم وايه ئافره تىك به راستى بو ئينسانىك... يا ژنيك... من
كه ليمه ئى ئافره تيشم قبول نيبه، له بىرت نه چى، پيتم وانيبه له «خوداي جوانى» را
هاتبى، پيتم وايه له (عه وه ت) ي.

* منيش له م كاغه زهدا هه ردوو وشه كه م نووسيوه...

- به لى... با تو خوا كه ي ئيمه برىك له سه ره وهى برۆين... كيشه م زور له سه ره وهى بوو،
ده مكوت ئافره ت «عه وه ت» كه له ئه ده بياتى فارسيدا فه وقولعه ده به كار هاتوو، به ماناي
ژن و مندال، به ماناي... حه ره م... يه عنى ئه م كه سانه ي كه نابج خه لك بيانينى... كه وتوته
زمانى كورد بيه وه. له كوردستانى ئيراندا ته نيا ئهه كه سانه ي پييان عه بيه باسى ژنه كانيان
بكه ن، ئه وان بانگى ده كه ن ئافره ت... ده نا ئه گه ر ناوى ژنه كه ي بو تيرى بلتى: فاتم، ئايش،
نازانم... گو لى... چى... نالى ئافره ت، ئيدى بانگى ژنه كه ي ده كا.

زور سه يره... رۆژتيكى ده گه ل يه كيك له مامۆستاكان كيشه م بوو. ده يكوت ژن
به مه رحه له يه ك له ژيانى ئافره ت ده لىن كه كچيتى نه مينى... گوتم يانى ئه گه ر كه سيك
بچيته حه مامى ژنانه، حه تمه ن ده بى كچايه تى نه مابى (پي كه نين)... يا كا براهه ك كه ده لى
كه وشى ژنانه ده فروشم، ئيدى ئه مه هه ر ده بى به كچى نه فروشى... نا وانيبه... ژن
كه ليمه يه كى دژى پيا وه. كه وه ابوو ژن هينده ي كه ليمه كه ناسكه، هينده ش بو خو ي له لاي
من ناسكه... به لام به وه حاله وه به لاي منه وه موخته ره مه. يانى ئه وه نده به لاي منه وه
موخته ره مه كه ده گه ل ئه وه هه موو خو شه ويستيبه ي من ده گه ل ژنم هه يه، خو ت له من باشتر
ده زانى، يازده سال من ده ربه ده ر بووم، ژنيكى ديكه م نه هيتا، چونكو پيتم وابوو ژنيك بو
ئينسانىك به سه. ده نا پيتم وانه بوو ئه من له وه كوردستانى عيراقه پيرى ژنيك وه گير
كه وى...

* ئه گه ر به (سيغه) ش بو ايه...

- (پي ده كه نى)... ئه گه ر به سيغه ش بووبا... به لى...

* ئه وه پاشان ديمه وه سه ره ئهه باسه... به لام شتيكت باس كرد كه تو وا دياره ئه وه ي
خوتت له بىر چوته وه. ئهه سه ره تا دوور و دريژه ي تاريك و روونت نووسى بوو، له يه ك
شوپنا باسى خيزانه كه ي خوتت به ناو نه كرد بوو... دو اييش له سه ره ئه وه ره خنه يان لى گرتى...

- به لى

* ئه وه چى بوو...؟

- عه رزت ده كه م... من له وه ره خنه دا جوابم داوه ته وه، ده لىم ئه وه پاشما وه ي ژيانى
چينا يه تى بووه كه ته سىرى كر دووه له مند او، به ئيستلا حى فارسى، نازانم به كوردى بلتىم
چى، (ناخودا گاه) من باسم نه كر دووه، دو ايه له مه قاله يه كى بچووكدا مه عزه ره تم
خواستوو...

* ده لى «نه چوه بچى»...

- نه چوه بچى... به لى... به لى... ئه وه پاشما وه ي... جا ئه لعان كه ئه وه له مند او نه ما وه...
ئىستا كه زه مان واى كر دووه پييك گه يشتوو ينه وه، ديسان هه ر له شار تيكي غوره تين
ئيدى...

* به لى...

- ئه گه ر من جارى كى به وى كۆمه كى... وه كو ده زانم ئه تو له ئه ورو پايه... رهنگى...
به ماله خو ت بكه ي... ئه گه ر من به وى... ئهه ماله ده مالى، بلتىم بيه به من برىك گه سكه
لى ده م، ئهه پاشما وه ي چينا يه تى تيدا ما وه، ده لى تو چو ن كارى ژنانه ده كه ي؟! (پي
ده كه نى)... ده نا من پاشما وه ي چينا يه تيم تيدا نه ما وه...

* باشه... ئه گه ر وابى باشه... به هه لسوكه وت له گه ل ژندا، بابليين بو شاعيرىك... پيتم
وايه له ريگه ي دلدار بيه وه پيا و باشتر ژن ده ناسى، يا ژن هه ر وه كو خو ي له ته بيه تدا
هه يه...

- وه للا هى، كاكه، من وه كو كوردىك تووشى ژن بووم. بو خو ت ده زانى داب و
روسوومى كوردى، دلدار بيه كى... دلدار بيه كه ش هه ر مه حدووده، وه كو ئهه دلدار بيه ي كه
ده زانم ئه تو ده لى چى... و من به وه شكافته يى بلتىم... وه للا هى پيتم وايه، پيا و ته نيا
وه ختيك ده توانى ژن ده رك كا، كه ئيزديو اجى كر دى، يانى ژنى هه بى، ئهه ده مى ده توانى
ده ركى كا... پيتم وا نيبه له دلداريدا پيا و بتوانى ئهه ته جرو به ي بيته ده ستى وه كو
ژندارىك هه يه تى... عيشقىك، ئه وينىك يا عيشقىك پا يه داره كه ئه خلاقبى له گه ل

بئی. گوايه... ئەگەر تۆ سەیری دیوانەکانی من بکە، من لە ساڵی ۱۳۲۵ی هەتاویدا ژنم هیناوه...

ئەگەر تاریخەکان بەهێ زایینی بلێی... کە دەکەنە تەقربەن چل و شەش، ۱۹۴۶ من ژنم هیناوه. ئەگەر تەماشای تاریخی شیعەرەکانم بکە، شیعەرە دلدارییەکانی من هەموو پاش ژن هینان گوتراون، ئەوانی کە تام و خویبەکیان هەیه.

* کەواتە بۆ کیت و توون...؟! *

- کە وابوو زۆری شایبە بەخۆ دەبی، قسەکانمان تونده (پێ دەکەنێ)... کە وابوو پێم وای نییە بۆ شتیکی دیکەم گوتی...

* هەندێ بیرورای جیاوازی لە بارە پێوەندی ژن و پیاووە هەیه، سیکس بەردەوامی دلدارییە، لووتکە ی دلدارییە یا دلدارییە، یا دلدارییە لەگەڵ سیکسدا دەمری... تۆ چۆنی دەبینی؟! *

- من پێم وایە دلداریی لەگەڵ سیکسدا پەرورده دەبی و دەرواته لای سەرور...

* یانی بەلای تۆوە لووتکەیه؟! *

- بەلای منەوه، بەلێ، لووتکەیه... من زۆرم برۆا بەعیشقی ئەفلاتوونی نییە.

* ئەم جارە لەو گشتییەوه دیمەوه سەر تۆزێ تاییبەتیتەر، دەربارە تەجرووبە خۆت. دایکی سەلاح، با بلێین خێزانەکەت بۆ تۆ چی دەگەبەنێ؟! ئەم ناویم لەبیر نییە...

- نیوی ئاییشە... بەلێ...

* بەلێ...

- وەللاهی لە هەموو کەس خۆشەویستترمە لە ژياندا، بێ ئەولا و ئەولای، با گوێشی لێ نەبی...

* بۆ ئەمەیان گوێی لێ نەبی ها...؟! *

- بەلێ گوێی لێ نەبی، زۆر غورور دەبگرێ (پێ دەکەنێ)... با غورور نەبگرێ... بەلام بەلای منەوه لە هەموو کەس بۆ من خۆشەویستتر بوو لە ژینمدا... و ئەلعانیش تەحەککومیکی کە گالتەم بەگیانی خۆم کردوو لە تەواوی ژیاندا، دەگەڵ زۆر ملهوری گوردهدا موبارەزم کردوو، خەباتم کردوو، لە موقابیلی ویدا، ئەلعان، زۆر بێ دەسەلاتم. لە حالی حازردا زۆر بێ دەسەلاتم... بەراستی دەبی لەسەرم بکەنەوه (پێ دەکەنێ).

* ڕەنگە هەر تۆ وانەبی... تەجرووبە تۆ... نازانم ئیوه چەند ساڵ بوو یەکتان نەدیوو؟! *

پێمە... پتر لە دە ساڵ و نیوو...

* بەلێ...

- دەلێن کە نازم حیکمەت... نازم حیکمەتیش تەجرووبەیهکی وای هەیه...

* بەلێ...

دوای، وایزنام، یانزده یا دوانزده ساڵ کە مونهووەری بینییەوه... ژنەکی...

- بەلێ...

* هەمووی هەر چوار مانگ لەلای مایهوه... ناردییەوه... ئیدی نەشیدییهوه... تۆ چۆن بووی؟! *

- وەللاهی... من پێم خۆش نییە تازە لێک جوێ بینەوه... تا ئەوێ پێی دەلێن مەرگە و هادیموللەزات (هادم اللذات) لە یەکمان جوێ نەکاتەوه، پێم خۆش نییە، لێی جوێ بێمەوه، راستییەکە ی ئەوێه. بەلام بەراستی وەکو من، پاش گەڕانەوهشم ئیتر شیعری دلداریم نەگوتوو و هەر ماناییشی نەماوه بۆ من و، ڕەنگبێ پرانی کەلیماتە. یانی، بەراستی کەلیمەم بۆ جوانی لەدەست چوو. ئیدی هیچم نەماوه پێی بلێم. ڕەنگە ئەوێش مەسەلێک بێ، کە ئیتر من چ بلێم... من کەلیمە کلاسیکم لەبارە شیعری کوردیدا پێ غەلەتە، بەلام لە شیعری ئەو رۆژەدا ئەوێ من لە بارە ژندا دەلێم:

بەریشی بۆزەوه سوجدهی دەبەم من بۆ جەمالی تۆ

ئەدی بۆچی دەیانگوت دار کە پیر بوو تازە دانایە

تازە ئیدی تەماشای دەکەم شتی و لەتیفم نایەتەوه خەیاڵ و لەبەر وەدی دەستم لێ هەلگرتوو... بەهەزار زەحمەت توانیومە لەو بەینانەدا شیعریک لەسەر جیجایی ئیسلامی بلێم کە پێم وایە شیعریکی خراپ نەبی، ئەمما لەبەرم نییە ئەلعان بۆت بخوینمەوه.

* ئەمە پیاو بۆ پرسیاریکی تر رادەکیشی... بەلام مەبەستم تۆ خۆت، وەکو مام هیمن، نییە. بەلکو شاعیر بەگشتی، ژن هینان بەلای تۆوە چۆنە، یەعنی شاعیر دەبی ژن بەهینێ؟! *

- وەللاهی، کاکە، ئاخر وەکو عەرزم کردی، من پێم وایە هیندێ کەس، دەگەر پێمەوه بۆ پرسیارەکی تۆ، هیندێ کەس پێی وایە ئەگەر ژنی هینا دادەمرکێ و، هیندێ کەس... من بۆ خۆم ئەگەر ژنم هینا بوومە شاعیر، بەلام نازانم خەلکی دیکە چۆنە؟ *

* تۆ پێت وانییە مامۆستا گۆران پاش وەدی دایکی رووناکێ بوو (دەبی مەبەستی دایکی هیرۆ بێ، نەک دایکی رووناک - ف.ش) ئیدی شیعری دەربارە جوانیدا کەم کوتوو؟! *

- جوانترین شیعره‌کافی ئەوانەن کە لە بەینی ژن هینانەکانی و دواى ژن هینانەکانی گوتوونى...

گوتووبه‌تى...

- به‌لى...

* نازانم، چونكو تاريخبان نيبه... به‌داخوه شيعرى ماموستا گوران عه‌يبتيكبان هه‌يه كه پياو نازانى... بيستومه ژنه عه‌ره‌به‌كه‌ى زۆر جوان بووه، من كه نه‌مديوه. پيت و نيبه دامركابى پاش وهى ژنه عه‌ره‌به‌كه‌ى بووه؟!

- وه‌للاهي، وه‌ك توپيش باست كرد، نازانم، يانى له‌به‌رئوه‌ى تاريخه‌كه‌ى پپوه نيبه، پياو نازانى...

* به‌لى... به‌لام من شاعيريك ده‌ناسم، ئەلعان ده‌توانم ليتره باسى بكهم، ئەمما پيم خوڤش نيبه له زمان منهوه، ئەوه بكوترى بو خۆت قسه‌ى له‌گه‌ل ده‌كه‌ى. ئەمن پيم وايه ماموستا هه‌ژار له‌گه‌ل ژنى هينا ئيتر شيعرى جوانى نه‌گوت. له‌گه‌ل ژنى دووه‌ى هينا شيعرى عاشقانه‌ى جوانى نيبه... به‌لى، له‌به‌ره‌و موكرباندا، كه دووربوته‌وه، بو ماوه‌يه‌كى له‌ براژنم دووربوته‌وه، پريك شيعرى عاشقانه‌ى جوانى تيدا هه‌يه، كه ئەويش بو ماوه‌يه‌كى موخته‌سه‌ر بووه. يا له‌ بابا هه‌ژارى موكربانيدا پريك عاشقانه شيعر ده‌لى، به‌لام تو پيت و نيبه زۆريان ته‌قليدين!

- وايه... راسته...

* به‌لى...؟!

راسته وايه

- به‌لى... و من له‌بیرمه كه هه‌ژاريكى زۆر مندال پيش وهى رهنگيى ئەو شيعرانه‌ى له ئاله‌كوڤدا بلاو بووبينه‌وه، پيش وهى ژن بيئى ده‌بتوانى شيعرى عاشقانه به‌لى...

چاوت كه گۆشه‌داره وه‌كو رۆژى نيشتمان

په‌يدا ده‌كا هه‌رايه‌كى له‌و كورده‌واريبه

ئەو شيعره‌ى زه‌مانى زۆر مندالى مام هه‌ژاريبه، زۆرپيش جوانه. ئەوه مه‌ربووته به‌ئەو رۆژه‌ى كه له پشتى گۆڤارى نيشتماندا چاپ ده‌كرا، ته‌ماشاه ده‌كه‌ى ئەو شيعره‌ى زۆر جوانه...

* وايه...

به‌لى...

* ئەم دوو سى پرسياره‌ى دواى هه‌ستتيكى وا به‌پياو ده‌دات، وه‌ك به‌لى شاعير، كوومه‌لى قانون هه‌يه كه ده‌يگريته‌وه، يا كوومه‌لى چوارچيوه هه‌يه كه ته‌نيا بو شاعيره و رهنگه بو خه‌لكى تر نه‌بى. من به‌ش به‌حالى خوڤم ئەوه‌نده باوه‌رم به‌وه نيبه قانونى تايبه‌تى هه‌بى بو شاعير، كه خه‌لكى ديكه نه‌گريته‌وه.

- به‌لى...

* به‌لام، به‌هه‌رحال، ديسان يه‌ك دوو پرسيارى له‌و بابه‌ته‌ت لى ده‌كه‌م. به‌لاى تووه پپوه‌ندى نيوان شاعير و نازادى چيبه و... چۆنه؟ رهنگه وا راستتر بى به‌لى نووسه‌ر و نازادى، چونكه مه‌سه‌له ته‌نيا شاعير نيبه... (ئه‌گه‌ر ئەم پرسياره‌م ئەم‌پۆ بگرديه ده‌مگوت هونه‌رمه‌ند و نازادى - ف.ش).

- به‌عه‌قيده‌ى من... به‌لى... ئەفسوس... له‌وه‌تى من قه‌له‌مم به‌ده‌سته‌وه‌يه قه‌تم هه‌ست به‌نازاديبه‌ك نه‌كردوه كه قه‌له‌مى خوڤم به‌كه‌يفى خوڤم به‌رده‌م... پيم وايه قه‌يد و قيودتيك هه‌ميشه هه‌يه كه شاعير يا نووسه‌ر ناتوانى ئەو نازاديبه‌ى جيسسى ده‌كا...

هه‌رچى ده‌كه‌م ئەو خه‌ياله‌ى پيى مه‌ستم (له‌راستيدا - هه‌رچه‌ند - ف.ش) بوى بيته سه‌ر كاغه‌ز. سه‌يره... ئيوه پيتان وايه شاعيره‌كانى غه‌ربى يا ئەوروپايى، نووسه‌ره‌كانى غه‌ربيش توانبووانه به‌و هه‌موو نازاديبه‌ى، به‌ره‌للایى، يا... نازانم چى شيعر بنوسن...؟ رهنگيى هه‌موو كه‌س پيى وابى ئيعترافاتى رۆسو زۆر سه‌ريحه.

به‌لام تو فكر ده‌كه‌يه‌وه رۆسو شتى شارده‌وته‌وه يا نه؟! من پيم وايه زۆر شتى شارده‌وته‌وه... له هه‌موو كه‌س سه‌ريحترى نووسيه‌وه، به‌لام ئايا شاعيريك ئينسان نيبه؟! ئينسانتيك جاريك، به‌لى رۆسو، ده‌عومرى خوڤدا جاريكى زگه‌شوره‌ى نه‌گرتيى... تو ته‌واوى ئيعترافاته‌كه‌ى بخوئينه‌وه، قه‌ت باسى وهى تيدا هه‌يه...؟! (پى ده‌كه‌نى)...

- جوانه...

- كه‌واوو، كاكه به‌راستى قه‌ت ئەو نازاديبه‌ى كه ئيده‌ئاله بو شاعير و نووسه‌ر... به‌تايبه‌تى شه‌رقى، ئيدي بو خۆت ده‌زانى شه‌رق ئەوه‌په‌رى... به‌عه‌قيده‌ى من، ئەو نازاديبه، هه‌لنه‌كه‌وتوه. جا ئەو جار بو من پتره، چونكو من...

- به‌لى... له‌پيش هه‌موو شتيكدا چونكو كوردم... ئەو جاره‌كانه ماوه‌يه‌كى دوور و دريژ، خۆت ده‌زانى... ئەوه‌شت با پى به‌لىم، ئەگه‌ر نه‌كه‌وتبامه عيراق و، چاهمه‌نيبه‌كانى عيراق شيعره‌كانيان بو چاپ نه‌كردبام و هه‌ر ده‌مه‌تبوعاتى حيزيدا چاپ كرابايه. زۆر له شيعره‌كانم ده‌فه‌وتان. من ناله‌ى جوداييم ده‌دا به‌ئورگاني حيزه‌كه‌مان، ده‌يگوت به‌من چ مه‌ربووته تو مه‌شرووب ده‌خوبه‌وه يا نه... (هه‌موو پى ده‌كه‌نى) و رهنگيى له‌ ناله‌ى

جودایی چاتر من شیعرنیکم ههیه بهنیوی (سووری دهوران)، بهراستی هه ره نالهی...
... نالهی جوداییبدایه...

تیبیدایه...

* بهلئی...

- من لهویدا پیشبینی رووخانی شام کردوو... دوو سئ سال پیش رووخان... پیتم
وابوو...

بهئهفسانهی دهزان سووری دهوران

غولام و ورتکهخوری دهرکی گهوران

بهلام رۆژتیک دهبی دهوران بدا سوور

لهبه ره گهوران نهبی پشتی خه لک کوور

* بیوره... پیش ئهوهی بجمه سه ره پرسیاره کهی تر...

- بهلئی... من لهویدا زۆر...

* بوچی پیت وایه ئه مه پیشبینییه؟! خو هه ره زۆر کهس وای وتوو و واش دهلئی که
زۆرداری نامینتی، هه ره دهبی پرووختی... یانی بووه بهقسهیهکی که هه موو کهس دهیلئی...
(هه موو پین دهکنن)...

- وه لالا... ئه لعان ئه وهیه، ئیدی... من چه یاتم داوه تی، خه لکی دیکه... ئی خه لکی
دیکه با بردوو به تی... (پین دهکنن)... بهلئی، راسته... ئه وه مه سه لهیه کی دیکه یه، به لام
من ده مزانی که زۆردار هه ره ده پرووختی... به راستی هینده نیزیکیشم پیشبینی نه کردبوو...
ئه م رۆژانه برایه کی عیراقیم دی، گوئی ئه تو وه سیه تنامه به کت له کن خوشکه کهی من هه یه،
که وه سیه تت کردوو، نووسیوته که ئه گهر مردم چی لی بکنن. یانی من پیتم وابوو له
کوردستانی عیراق ده مرم و تازه کوردستانی ئیران نابینمه وه... یانی رووخانی ئه و
زۆرداره ی بریک دوورتر بوو... پیتم وابوو دوورتره... به راستی ئینقلابی ئیرانی وه کو من
ده خه یالی خومدا پیشبینیم کردبوو، پیتم وانه بوو و هاسان و وا زوو ئیمپریالیزمی
پاشه کشه دهکا... ئه گهرچی ئیستاش نه یکردوو، بو خۆت ده زانی... ئه وی زولم و زۆره هه ره
دهیکا، به لام نیوه به زیویکی، به لکه به زیوه ئیدی...

* دیسان یه کن له و شتانهی که زۆر باسی لیه ده کری، شاعیر و سیاست، یا نووسه
و سیاست. تو په یوه ندی ئه و دووانه چۆن ده بینی؟! سیاست شیعر نا کوژی؟

وه لا به عه قیدهی من، زۆر زه ره ده دا له شاعیر، زه ره ری زۆر گه وره ش ده دا،

موقه بیه دی دهکا، به لام بو کوردیک چ بکا؟! پینی وایه ئه وه ش ئه رکیکه له سه ره شانی که
ده بی بو رزگاری خو ی هه ول بدا... ئه من له ولاتیکدا که ژیانیکی نه ته وایه تی سه ره خو م
هه با، پیتم وایه قه ت نه ده چومه ناو سیاسته وه. یانی من پیتم وانییه ئه ده ب له سیاست
دوور بی... ئه وه شتیکی سه ره... که هه ره کهس ده توانی نه وعیک له ئه ده ب بو خو ی
هه لئیرئی... و ئه ده ب، هه موو ئه ده بی، که م و زۆر له خزمه تی سیاسته تا هه ره هه یه، به لام
خۆبه ستنه وه به حیزبیک زۆر زه ره ره له شیعر ده دا. تو ره نگ بی هه موو ژماره کانی رۆژنامه ی
کوردستان، که له عیراق ده ره ده چوو و، ئیمه ده رمان ده کرد، هه مووت...

* بینومه... بهلئی...

- بینوته و، له وی که م شیعی من ده رۆژنامه دا چاپ کراوه. ئه و شیعرانه ی بی ئیمزان
زۆریان هی من ئیدی. ئه و ده مه ی من حه قم نه بوو هیمنیان له بن بنوسم. ئه گه
رۆژگار یکی «تاریک و روون» بلاو نه بوو باوه تو نه تده زانی «گهرمه شین» هی کام شاعیره،
یا «کاروانی خه بات» هی کام شاعیره، جا وه ره به داویدا بگه ری. ده بی کنی بی «کاروانی
خه بات» ی گوئی، ده بی کنی بی «ئاره ق و تین» ی گوئی... مه سه له ن شیعیکی که من بو
ته رمی حاجی قادری کو بیوم گوئی، رۆژنامه که ی خۆمان حازر نه بوو چاپی بکا ئیدی.
ده یگوت تو تازه ئاشکرا بووی و شاعیری ئه و شیعه ری، ئیمه ده مانه وی شاعیری ئه و
شیعه ره ئاشکرا نه بی. ته نیا شیعی که من به ته واوی، وه کو خاتیره یه کی، له زه تم له
شیعی خۆم بردوو، چونکو ته ئسیری ئانی کردۆته سه ره خه لک، ئه و شیعه ره بوو که من بو
ته رمی حاجی قادری گوئی، بو کو ته لی حاجی قادر گوتم. له و کو بوونه وه ی کو یه دا،
کا که، ته ئسیری ئانی هه بوو له سه ره خه لکه که ی که له وی بوو. زۆرم ئه وه ده می خو
خۆشوبست که ده توانم شیعیکی وا بلیم...

به لام شاعیری کورد، وه ک گۆران ده یگوت:

له پیش هه موو شتیکا چونکو کوردم

چۆله که ی ناو هه زاران داوی وردم

* هه ره چۆنی بی، خو ده بی کوردا یه تی بکا...

- بهلئی...

* کوردا یه تی له پارتایه تی جیا ده که ته وه؟!

- نه خیر... ئه وه یه عه رزت ده که م... به لام پارتیک که له خزمه تی کوردا بی. وه ختیکی من
پارتیکم دیت که له خزمه تی کوردا نه بی، ئیدی بو ده بی جاش بم که من ده خزمه تی ئه و

پارتییسه‌دا نهم؟! من ده‌توانم له ریتگایه‌کی دیکه‌دا خزمه‌تی ئەو کوردە بکەم. بەداخه‌وه سه‌رکرده‌کانی مه‌ زۆر بێ ئینسافن، پێیان وایه هەر کهس ده‌گه‌ڵ وان نه‌بێ دوژمنی وانە...
* به‌لام ته‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که له‌و چوارچێوه‌یه بیه‌ینه ده‌روه که مه‌به‌ست هەر تو یا شیعری کوردبێ، با هەر باسی شاعیر به‌گشتی بکه‌ین... ئایا شاعیر پێویستی به‌وه هه‌یه له ژبانی‌دا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی هه‌بێ؟ خۆی به‌فله‌سه‌فه‌یه‌که‌وه بیه‌ستیته‌وه؟!

- نه‌وه‌نلا... من زۆرم فه‌لسه‌فه له شیعردا... خۆش ناوی. من پێم وایه شیعیر هەر ئەوه‌یه که ئی‌حساساتی ئەو ئینسانه‌ی بێ که خۆی پێ شاعیره... به‌لام وا ده‌بێ هیندیک هه‌ن شاعیری باش که فه‌لسه‌فه به‌ئهن‌دازه‌یه‌کی باش دینه به‌ره‌م. عه‌رزت ده‌که‌م مولاچه‌زه بفرموو فه‌لسه‌فه ناسکی شیعیر ده‌کوژێ. حاجی قادری کوژی ئەو شاعیره مه‌زنه‌ی ئیمه ئیتر و یستوو‌یه‌تی فه‌لسه‌فه‌ی کوردا‌یه‌تی، رزگاری کورد، بخاته چوارچێوه‌ی، چونکو وه‌سیله‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه ئەو بیرو‌رای خۆی به‌کورد بکه‌یه‌نێ، ئیلا شیعیر نه‌بێ، یه‌عنی نه‌زم نه‌بێ... له‌بیرت نه‌چێ... من شیعیر و نه‌زمیش فه‌رق ده‌که‌م... حاجی قادر ته‌گه‌ر ته‌ماشای ده‌که‌ی... ته‌ماشای شیعیره عه‌رامییه‌کانی ده‌که‌ی شاعیریکی ته‌واو بووه... به‌لام وه‌ختیکی ته‌ماشای شیعیره سیاسییه‌کانی ده‌که‌ی ئیدی گوێی نه‌داوه‌ته جوانی شیعیر، هەر ویستوو‌یه‌تی ئەو په‌یغامه‌ی پێیه‌تی، ئەو ریساله‌ته‌ی پێیه‌تی به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نێ. ته‌نیا که‌سێکی که من پێم وایه فه‌لسه‌فه‌شی هه‌بووه و شیعیریش... حافزی شیرازییه، به‌عه‌قیده‌ی من له‌عه‌ینی حالدا شیعیره‌کانی یه‌کجار زۆر جوان و پر مه‌عنان، شیعیریشن، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ش له شیعیره‌کانیدا هه‌یه. نوێخ‌وازییه‌کی زۆر گه‌وره له شیعیره‌کانیدا هه‌یه که ئیستاش بۆ من نوێن. مولاچه‌زه بفرموو پاش نیزیکی به‌حه‌وتسه‌د ساڵ شیعیره‌کانی نوێن، ئەو‌رۆکانه‌ش نوێن... که‌چی (مه‌سنه‌وی) که به‌لای ئیمه‌وه زۆر کتیبیکی گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فی یا عیرفانییه، هه‌ریه‌ک شاعیر کوتوو‌یه‌تی... دیوانی شه‌مس و مه‌سنه‌ویش هەر شاعیریکی کوتوو‌یه‌تی. له دیوانی شه‌مسدا له‌باری قالب و که‌لیمات و نه‌وه‌دا زۆر گه‌وره‌تره، به‌لام له مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌که‌ی گه‌وره‌تره... نازانم... لیره‌ش ده‌بیتته دوو ئینسان له جیگایه‌کی توانیوه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شیعیری خۆیدا بگونجێن. ده‌مه‌سنه‌ویدا زۆری گوێ نه‌داوه‌ته قافییه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، هەر ویستوو‌یه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی نیشان‌دا، عیرفانه‌که‌ی نیشان‌دا...

* باشه ئەم ئیمتیازه بۆ ته‌نها ده‌ده‌یت به‌حافز خۆ شاعیره سۆفییه‌کان، به‌گشتی یا بلێین ئەده‌بی سۆفی، ته‌گه‌ر هه‌مووشی نه‌بێ، ئەوا به‌شیکێ زۆری، شتی زۆر جوانیان وتوو، ئە‌وجا سۆفیگه‌ری نه‌ک هەر لای ئیسلام به‌لکه ئەوه‌ی به‌زمانانی ئەوروپایی پیتی ده‌لێن

Mysticism ده‌وریکی گه‌وره‌ی له ئەده‌بدا بینیوه...

- جا ئەوه سه‌یره که منیش به‌خیالافی، به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌موو کهس حافزم پێ سۆفی نییه.

* من مه‌به‌ستم به‌ستنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شیعیره‌وه...

- به‌لێ...

* خۆ سۆفی‌زمیش...

- به‌لێ بۆ خۆی فه‌لسه‌فه‌یه‌که. جا ئەو جار بیینه سه‌ر ئەوه. ته‌گه‌ر بیینه سه‌ر سۆفی‌زمیش... هه‌ن، شاعیری وا که به‌راستی سۆفی‌زمیان له شیعردا زۆر جوان کوتوو، وه‌کو مه‌حوی خۆمان... یا مه‌وله‌وی خۆمان، سه‌ید عه‌بدولپه‌حیمی مه‌وله‌وی به‌راستی توانیوه‌تی؛ سۆفی‌زمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش هی وای زۆر تێدا‌یه... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عیراقی باس ده‌که‌ی، به‌راستی ئەوانه‌ش زۆریان هه‌ن، شاعیری زۆر به‌رز، سۆفی‌زمیان زۆر چاک هیناوه‌ته ناو چوارچێوه‌ی شیعیره‌وه... به‌لام حافیز من پێم وایه زۆر به‌رزتره له سۆفی‌زمیش، پێم وایه عارفیکی زۆر گه‌وره‌یه که ده‌لێ:

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادیش براندازیم

کوا ئەوه له‌گه‌ڵ شیعری سۆفییه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چێ، ئەوه شیعریکه نازانم له‌کو‌تیه. هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پیتی وایه... خه‌بیام زۆر مه‌شه‌هوره، که‌چی، من سه‌یره که هه‌یج... پێم وایه خه‌بیام نه‌ فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بووه و نه‌ هه‌یج... پێم وایه شک و دوودلی و ته‌ردیدیکی له شیعیره‌کانیدا گونجاوه، که بۆ خۆشی ئینسانیکی شه‌کاکه، که نازانی... من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام هه‌یج به‌لاوه فه‌لسه‌فه‌یه‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ئەوه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خۆمه. خه‌لکی دیکه نازانم تۆچ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فه‌لسه‌فه‌ی خه‌بیام زۆر پێ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی سه‌یر نییه.

* ئە‌ی جه‌لاله‌ددینی روومی؟ تۆ له‌باشترین شیعرتا که ناله‌ی جودایییه، له‌ دوو شوێنا په‌نات بردۆته به‌ر جه‌لاله‌ددینی روومی... بۆچی؟

- به‌لێ... من پێم وایه عارفیکی یه‌کجار زۆر گه‌وره‌یه...

* له بهر عارفییه که ی یا له بهر شیعره کانی؟

- عه رزت ده که م... عه رزم کردی له شه مسدا... له دیوانی شه مسدا شاعیریکی زۆر گه ورهیه... له مه سنه ویدا ئه و شاعیره نییه، یان ساحیبی ئه و قابله که له ویدا ئیستیفاده ی لێ کردووه، ساحیبی ئه و که لیما ته جوانانه نییه که له شه مسدا، له دیوانی شه مسدا باسی کردووه. مه سه له ن «خود» و «به د - بد» که ئیتمه ئه لعان ته له فوزی ده که ی ن، زۆر جاری کردۆته قافییه، که ئه و ده می زۆر عه یب بووه، به لām گوئی نه داوه ته قافییه... ئه گه ر ته نیا موقه دیمه که ی که من... منیش هه ر زۆر له موقه دیمه که ی موته ئسیرم: بشنو از نی چون حکایه ت می کند.

کاکه، ئیدی ئه وه... ئه لعانیش ئه من هه ر تیبیدا حه بسم... له موقه دیمه ی به و لاوه تر ناچم... پیم وایه موعجیزه یه، شیعر نییه... له موعجیزه ش گه وره تره... به لām له دیوانی شه مسدا که ده لئی... ته ماشای ئه و شته جوان و تازه ی، که ئه لعانیش هه ر تازه یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له و ده میتوه له ئینسان ده گه ری، ئیتمه ئه لعانیش له قه رنی بیسته مدا... ئاخو و ئۆخری قه رنی بیسته مدا هه ر له ئینسان ده گه ری...

* به لām دپوچین، ئه وه ی یۆنانی، پیتش ئه و، ده لئین به چراوه ده گه را، ده یگوت له ئینسان ده گه ری...

- به لئی... ئیدی ئه وه... به لām ئه و خستوو یه ته ئه و زویانه جوانه وه... له ئینسان ده گه ری... به راستی له ئینسان ده گه ری...

* باشه پیت وانییه ئه م ئیعبابه ی تو، ئه م خۆشویستنه ی تو، بۆ جه لاله ددین مه سه له ئه وه یه تو زیاتر فارسی ده خۆتینته وه...

- به لئی... جا من چ بکه م... غه یری فارسی و کوردی چی دیکه نازانم... زبانی دیکه نازانم غه یری فارسی و کوردی و... کوردییه کانی شمان... به خوای... کاکه... مامۆستای وا هه یه ده لئی... میتوو ی ئه ده بی شه ش هه زار شاعیرم کو کردۆته وه، به لām ئه من هه رچه ند ده یانیز ترم هه ر قامکه کانم به سن بۆ شاعیره گه وره کافانم... بۆ شاعیره گه وره کانی پینشوومان و له نیو لاوه کاندایه بینم شاعیر هه ن و ئه م ئیدی ویتستا کال و ویتستا مه جالیان نییه شیعر بلئین و... چووزانم، هه زار دهر د و گرفتاری که بۆ خۆت ده زانی بۆ شاعیری کورد هه به. به لām شاعیره گه وره کانی مه... مامۆستا عه لائه ددین سه جادی، هینده ی گل له سه ر

وییه، هینده عومری لاوه کافان بن که ده یانه وی میتوو ی ئه ده بی کوردی ئینشائه لالا بنووسن... ئه و کتیبه زه لامه، پیم وایه دوازه شاعیره باسیان ده کا، که هیچیشیانی نه توانیوه به خه لک بناسین ئه وه یه که... کاکه چ بکه ی ن... له بهر وه ی پروو ده که مه ئه ده بی فارسی، بلئیم چی، ئه ده بی فارسی ئه ده بیکی ده و له مه نده.

* تو باسی حافز و مه ولانات زیاتر کرد، ئه ده بی فارسی هیچی تری تیا نییه؟!

- ها... شاعیری زۆر گه وره ی تریش هه یه... مه سه له ن گه نجه وی، که که سیش نازانی میله ته چییه.

* ده لئین کورده...

- کورد ده لئی کورده، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئه وه گومان له وه یدا نییه دایکی کورده. ترکیش ده لئین ترکه، چونکو قه بری له گه نجه یه و ژنیکیشی هه بووه به نیوی «ئافاق» ترک بووه. به لām من عه قیده م وایه نه لاوانه وه ی ره ئیسسه خانمی دایکی کردوو یه تیبیه کاژیک (پن ده که نی)، نه ئافاق خانم کردوو یه تیبیه پانتورکیست، نه... پیاو نازانی با ییشی کتیبه و به راستی... بۆ خۆی... ناوی ده با، به لām میله یه ته که ی نالئی بۆ خۆشی به میله یه تی نه نازیوه، وه ک فیردۆسی ده لئی:

بسی رنج بردم در این سال سی

عجم زنده کردم بدین فارسی

به عه قیده ی من ئه و عه جه می زیندوو کردۆته وه به پینچ گه نجه که ی، به لām نه یگوتوه زیندوو شم کردۆته وه... به زمانی فارسی چاک دهر ده بری. ره نگبی تورکیشی زانیبی، تو پیت وایه پیاو دایکی کوردی و کوردی نه زانی، به عه قیده ی من زانیوه تی...

* ده بی زمانی دایکیشی زانیبی...

- ژنیشی کورد (بینگومان مه به سستی مامۆستا هیمن تورکه، نه ک کورد. ف.) بی، ئیدی چون، چون نازی ئه و خانمه ی هینده ی خۆشویستوو... پیم وانییه به لالی ئه ویش رازی بکات... به زبانی به یه لیلله ی (بین المللی) ئه وه کوا جیبه جی ده بی (پن ده که نی)... به لām «فارسی» پیتی وا بووه مونسایبتره بۆ شیعره که ی، بۆ ئیساساته که ی. و له هیچ کوئی نالئی من بۆیه م ئه و شیعره به فارسی گوت پیم وایه فارسی چاتره له تورکی یا له کوردی. به لām ته واوی ئاساره که ی، هه تتا بۆ نمونه ش ئیتمه نابینن ئه م کابراه میسره عیکی کوردی

کوئیی، وه کو هیندییک بو خۆت ده زانی، شاعیره کانی مه، هی قه پنی، نۆزده مان، بووه دی که بلتی فارسی ده زانین، ئەقه له ن... باوهر بفرموو وهختیکی دیوانی مه حوی بلاو بووه من زانیم مامۆستا گۆران فارسی باش نه زانیوه، چونکو کاکه ی فه للاح بو ی گێر امه وه کوتی: مامۆستا ده لئی ئیوه شیعره کانی مه حوی مه عنا نازانن، هونه ری مه حوی له فارسی گوتنه که یدایه، وه حالیکی من ده زانم، فارسبییه کانی، به داخه وه، ههر کاو ئیژی کوردییه کانییتی (پێ ده که نئ) ... وه له کوردییه که یدا زۆر چاکی پتر ده پرپوه، که وابوو...

* ئەهی مه ولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، به لای تۆوه؟!*

- وه لّلاهی، کاکه، ئەویش... پروا... نازانم... له به لّخه وه هاتووه، به لّخیش ئەو ده می... فارسی زوبانیکی... ره واجی هه بووه، نووسین به فارسی بووه، تو بو خۆت، کاکه فه رهاد، پیت وایه تاران به قه د سوله یانی تو فه ره یدوون و ئیره ج و نازانم گه رشاسب و... ئەوی تیدان... ئەسفه ندیار و... وه لّلاهی ره نگبێ، تاران به قه د سوله یانی سی سا ل له وه ی پیش ئەسفه ندیاری تیدا نییه... ئەده بی فارسی ره ییوه کاکه... ئەده بی فارسی ره ییوه، وای لی کردوون که پادشایه کانی عوسمانی، که بو خۆت ده زانی خه لیفه کانی عوسمانی ویستوو یانه، هه میشه شه رپان بووه له گه لّ فارس، که چی به فارسییان شیعر گوتووه بو خۆیان. من زۆر به زه حمه ت، له بولغاریا بووم، فیری ئەو خه ته عه جاییب و غه راییه ی بووم که ئەوان پێیان ده نووسی، بو ئەوه ی تابلۆیه کی بخوینمه وه. ره ژتیکی به بهر ده رکێکدا ره ییشتم، ته ماشام کرد لّبی نووسراوه «مه یخانه» ئەوه ری ته عه جویم کرد، گوتم کاکه مه یخانه چ ده کا له بولغارستانێ؟! ته ماشا ده که م لّپه رپا ره ییوه، چۆته تورکیه و له تورکیه رپا، له گه لّ تورکان چۆه ته بو بولغارستان و له وئ به «بار» ئ که ته وای ئەو رو پای ده لّین با...

* له وئ بوته مه یخانه...

- له وئ بوته مه یخانه... که وابوو ئەده بی فارسی ره ییوه ئیدی... ئیمه ی کورد، سه یره، دیوانی خانای قوبادیت نازانم به نه زه ر گه ییوه یا نا؟ ئیستاش، ئەمن مه م و زینیکی کۆنم، ئەلعان، لیره له کن ره فیقه که ت هه یه، که ئەوه می هه مزه بلاوی کردۆته وه، سه ر به حسه کانی هه موو به فارسی نووسیوه...

* راسته...

- که وابوو ئیمه پیمان و نه بووه کوردی... بابی مه پیتی و نه بووه کوردی نه سری پێ دنوو سرت. هه ر پیتی وابوو شیعی مومکینه پێ بکوئری، ئەما نه سری نابێ پێ بسرت، حالیکی ئەمه ده زانین که به راستی ده توانین په خشان ی زۆر به رز به زمانی کوردی

بنووسین. من «شازاده و گه دا» م له فارسیرا، دیاره، ته رجه مه کردوه، هی مارک توینی. له بیرمه به موه ته رجه مه فارسییه که ی، که به راستی جیتی فه خری ئیران، وه ناتوانم بلّیم جیتی فه خری کورده، با وجودی که کورده، چونکو خزه ته ی به زمانی فارسی پتر کردوه، به داخه وه. کوردی و باش نازانی ئەگه رچی کوردیش ده زانی، ئاغای محه مه دی قازی، که ئەگه ر ئینشائه لّلا پیت له تارانێ که وته وه به خزه ته ی بگه، به راستی پیاویکی زۆر گه وه ری کورده... ئەو... نازانم له چ زمانیکرا وه ری گێراوه ته سه ر فارسی، منیش له سه ر فارسییه که ی ویرا کردوومه ته کوردی. به داخه وه ئیستاش چاپ نه کراوه. هه ر له عیراقیشم کردبووه کوردی. وه لیره دا به حسیکی دیکه دیته گوێ. من ده عه یینی حالدا که ناله ی جوداییم ده گوت، بو ئەوه ی که برێکیش دلّی خوّم خو ش بێ و پێکه نییتیک بیته دلّم، شازاده و گه داشم ته رجه مه ده کرد که کتیبیتیکی ته نز و... ره ژتیکی عه رزم کرد، کوتم مامۆستا من شازاده و گه دام له سه ر فارسییه که ی تو ته رجه مه کردوه، ده زۆر جیگایاندا پیم وایه ره تم کردوه له تو، به لّام له جیگای واشه زۆر ده ست کوئتم... کوتی - ته وازوعی فهرموو - فهرمووی تو نه خیر هه ر چاترت کردوه. به لّام واقعییه ت ئەوه یه، له جییه کی من گه یشتوو مه باسی هه ژاری، فه قیری، نه داری، باسی هه ژاری و فه قیری و نه داری و چاره ره شی و به ده به ختی ده که م، به بێ شک چاکم کردوه، چونکو ئەوه نده م له ئیختیار دایه و فرمیستک و ره ژندک و نازانم چم له ئیختیار دایه.

* لای فارس نه بووه...

- لای فارس نییه. به لّام وهختیکی ده گه مه ته خت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و په رده ی پادشایی و سفه ری پادشایی، ته ماشا ده که م منیکی که له سه ر که وئ ی ره ق نانم خو اردووه، چۆن ده توانم، ئەو که لیما تانه ی له کوئ بیتم کاکه... منیکی که به نان و ماست و لۆرک و شیرێژ په یدا بووم، کوا ده زانم باسی خو راک ی پادشایانه بکه م و له ویدا زه عیفم. من خو م ئیعتراف ده که م زه عیفم... له باتی ئەعلا حه زه ته ی قه ده ر قو دره تی نازانم هوما یونفه ری نازانم چی، ئیمه هه مانه و نیمانه خاوه ن شکۆیه (پێ ده که نئ)، ئەویش دروست کراوه بو خۆت ده زانی.

* باسی نه سر و شیعر و ئەوه ت هینایه پێشه وه، باسیکی چاکه! زۆر که س پیتی وایه تو نه سرت له شیعت جوائتره!

- وه لّلاهی منیش... هه ر له ئەوه لّی موساحه به که مدا کوتم، ئەگه ر کورد نه بام، مه جبوور نه بووم ئیحساساتی خو م به شیعه وه به خه لک رابگه نیم، منیش پیم وایه نه سر نووسینم خو شتره. وه نه بێ بو خو م موخالیفی ئەو که سانه بم که و ده لّین.

* بیجگه له ئەدەبی فارسی، ئەدەبی میلله تانی تر چی و چەندت خۆیندۆتەوه، مەبەستم له ڕیگه‌ی فارسییهوه...؟!

- بەلێ... هەر له ڕیگه‌ی فارسییهوه... وەللاهی، کاکه، من ته‌قربه‌ن ڕه‌نگه‌ی دوو ساڵ بێ، مۆتاله‌عم له‌که‌می داوه، چونکو کاری دیکه‌م هه‌یه، به‌داخه‌وه مۆتاله‌عم که‌مه، دهناییم وایه ته‌واوی شاکاره‌کانی ئەدەبی غه‌ری که به‌فارسی ته‌رجمه‌ کران خۆیندۆممه‌ته‌وه. مه‌سه‌له‌ن پیتم وایه هه‌یچی چی‌خۆف و تۆلستۆی و شۆلۆخۆف و ئەوه نه‌مابێ نه‌مخۆیندبێته‌وه.

* ئی دیستۆفسکی و شکسپیر؟!

- شکسپیر کاکه، من به‌راستی له‌ شیعری ته‌رجمه‌... شیعری شکسپیرم خۆیندوونه‌وه، به‌لام من له‌ شیعری ته‌رجمه‌که‌راوه‌وه له‌ززه‌ته‌ نابم که... وه‌ختیکه‌ی هاملیت ده‌خۆینمه‌وه نازانم، به‌راستی ناتوانم گه‌وره‌یی شکسپیری که‌ بۆ منی ته‌شریح ده‌که‌ن، به‌وه هاملیت‌ه‌ی... دۆنی ئارام ده‌خۆینمه‌وه و شۆلۆخۆفی و ده‌ناسم. وه‌ختیکه‌ی جه‌نگ و سۆلجی تۆلستۆی ده‌خۆینمه‌وه، وه‌ختیکه‌ی ئاناکارنیای ده‌خۆینمه‌وه، وه‌ختیکه‌ی چیرۆکه‌کانی جه‌ک له‌ندن و ئەوی دیکه، نیوی چییه‌ پیاو!! (خوشه‌های خشم) هی کییه، نازانم، ده‌خۆینمه‌وه، به‌راستی ئەو نیوه‌ ئه‌وروپاییانه‌ش هه‌ینده ناخۆش دینه‌ به‌ر گوێی پیاوی نازانم بیانیتم. ئەما، به‌لێ شاکاره‌کانی ئەدەبیاتی غه‌ربم هه‌موو...

* جۆن شتاینبیک ناوه...

بەلێ... بەلێ... وه‌ختیکه‌ی (خوشه‌های خشم) ده‌خۆینمه‌وه ده‌زانم چی گوته‌وه... بەلێ... به‌راستی... باسی دۆمای کرد... ئەلیکساندر دۆما منی زۆر کیشا بۆ لای... دیاره‌ بۆ خۆت ده‌زانی زۆر رۆمانتیکن نووسینه‌کانی. به‌لام به‌راستی پیاوی به‌زه‌وق ده‌که‌ن، یانی پیاو ناتوانی... فیتری خۆیندنه‌وه‌ی ده‌بێ... وه‌ختیکه‌ی سێ چه‌وه‌نده‌ری دۆمای ده‌خۆینیه‌وه ئیدی ناتوانی ده‌ست له‌ خۆیندنه‌وه‌ی هه‌لگری. پیتم وایه‌ هه‌تا من له‌بیرمه‌ به‌جوانی چیرۆکه‌کانی پۆلیسیشم ده‌خۆینده‌وه و زۆریشم به‌لاوه‌ خۆش بوو...

* شه‌رلۆک هولمز و شتی وای...؟!

- بەلێ... ئەوانه‌شم ده‌خۆینده‌وه و زۆریشم به‌لاوه‌ خۆش بوو. ئەم رۆژانه‌ باسی ئەوانه‌م به‌وانه‌ کرد، دوايه‌ ده‌ستم به‌خۆیندنه‌وه‌کانی دۆما و نووسه‌رانی رۆمانتیکه‌ی فه‌رانسه‌یی... زیاتر ئەودهمی له‌ فه‌رانسه‌وه‌ شت ده‌کرا به‌فارسی... باوه‌ر ده‌که‌ی تۆ، من (بینوایان‌ای): فیکتۆر هۆگۆم له‌ سێ رۆژاندا خۆیندبێته‌وه چونکو ره‌فیه‌که‌م به‌ئه‌مانه‌تی دامی، گوتی له‌ رۆژان زیاتر نابێ و، هه‌مووشم خۆیندۆتەوه و ئەلعانی‌ش که‌ ده‌یکه‌مه‌وه، ڕه‌نگه‌ی چل

ساڵ ڕابردبێ به‌سه‌ر ئەو خۆیندنه‌وه‌ی مندا، ئەگه‌ر ده‌یکه‌مه‌وه، ته‌ماشای ده‌که‌م دینه‌وه‌ بیرم، ئەودهمی هه‌ینده به‌دقیقه‌تم خۆیندۆتەوه. ئەلعان وایم، به‌داخه‌وه، کتیبیکه‌ی ده‌خۆینمه‌وه له‌بیرم ده‌چیته‌وه. ئەما به‌منداڵی خۆیندۆممه‌ته‌وه، به‌جوانی خۆیندۆممه‌ته‌وه، تازه‌ی ئیدی تازه‌گی بۆ من نه‌ماوه.

* باش بوو هه‌یناته‌ سه‌ر باسی خۆیندنه‌وه، تۆ چیت خۆیندۆتەوه، چ ده‌خۆینیته‌وه؟ یانی خۆیندنه‌وه‌کانت زیاتر له‌ چ مه‌جالیکدان؟!

- وەللاهی کاکه، من به‌راستی عه‌لاقه‌یه‌کی زۆرم به‌داستان هه‌یه، رۆمان هه‌یه...

* تۆ خۆت شاعیری و داستان زۆرتر ده‌خۆینیته‌وه...

- زۆرتر ده‌خۆینمه‌وه... زۆر سه‌یره، باوه‌ر به‌فرموو وه‌ختی دیوانی شاعیری که‌م وه‌ده‌ست ده‌که‌وی، له‌ پێشدا موقه‌دیمه‌که‌ی ده‌خۆینمه‌وه. پیتم خۆشه‌ له‌ پێشدا موقه‌دیمه‌که‌ی بخۆینمه‌وه تا بچمه‌ سه‌ر شیعره‌کانی. پیتم خۆشه‌ بزانه‌ سه‌ره‌که‌ چۆن نووسراوه‌ له‌ باره‌یدا، ئەو شاعیره‌ چۆن به‌من ناسینراوه‌ به‌لێ، رۆمان و داستان ده‌خۆینمه‌وه. به‌لام تۆ نازانی به‌راستی له‌ فارسیشدا، بیجگه‌ له‌وه‌ی ته‌رجومه‌ کران، ئەمجار خۆشیان، فارسی به‌راستی نووسه‌ر و شاعیری گه‌وره‌یان هه‌یه، نووسه‌ری گه‌وره‌یان هه‌یه. باوه‌ر بکه‌ ئەو به‌ینانه‌ کتیبیکم خۆینده‌وه، (از صبا تا نیما) ئەدەبی کوردی له‌ به‌ینی دوو شاعیردا، شاعیری که‌...

* ئەدەبی فارسی...

- بەلێ... ئی فارسی...، بەلێ... باوه‌ر به‌فرموو پیاو ته‌عه‌ججوب ده‌کا، ئەو ئینسانه‌ چه‌نده‌ی مۆتاله‌عه‌ کردووه بۆ نووسینی ئەو کتیبه‌، وه‌ چۆنی توانیوه‌ نه‌سر نووسه‌کان و شاعیره‌کانی له‌ (صبا) وه‌ تا (نیما) - پیتم وایه‌ قه‌رێک یا قه‌رن و نیویکی به‌ینه - هه‌مووی به‌خه‌لک ناساندووه. نه‌ ئەوه‌ی که‌ مه‌سه‌لا عیشقی هه‌مه‌دانی بابی نیوی سهد ئەبولقاسمی کوردستانی بووه، ئەوه‌ موهیم نه‌بووه‌ له‌ نه‌زه‌ر ویدا، چی کوتووه‌ ئەو کابرایه‌، ئەوه‌ بۆ وی موهیم بووه، وه‌ ته‌حلیلی که‌ ئەو کردوویه‌تی له‌سه‌ر ئەوه‌، که‌ به‌داخه‌وه‌ ئیمه‌ وێستاش شتیکی وامان له‌ ئەدەبی کوردیدا نییه‌. ئەوه‌ش هی چییه‌... من خودای نه‌خواست، پیتم وایه‌ کورد بێ ئیستیعداده‌؟! نا... خودای نه‌خواستش نییه‌، چونکو پرۆام به‌وه‌ی هه‌یه‌ که‌ کورد به‌ئیستیعداده‌، به‌لام مه‌جالی نییه‌ کاکه. ئەلعان ئایه‌ ئەگه‌ر محه‌مده‌ی قازی مه‌جالی با، ئەو هه‌موو کتیبه‌ی که‌ به‌فارسی ته‌رجمه‌ کردووه - ڕه‌نگه‌ی بۆ خۆشی حیسابیان نه‌زانێ چه‌ندی کتیب ته‌رجمه‌ کردووه - به‌فارسی ته‌رجمه‌ ده‌کرد؟! نا... پیتم وایه‌ ئەگه‌ر له‌ کوردستانیکدا با بۆ کوردی ته‌رجمه‌ ده‌کرد. وه‌ ئەلعان ته‌سمیمی گرتووه‌ که‌ ئەوی ته‌رجمه‌ی ده‌کا، حه‌ددی ئەقه‌ل حه‌ول دا شتی ته‌رجمه‌ بکا که‌ له‌سه‌ر

کوردی شت تیدابن، که ئەلعان کورد و کوردستانەکهی نیکیتینی لەبەر تەرجمە دایە و ئەو رۆژانە پێتم وایە، ئینشائەللا دەگاتە دەستمان و ئەگەر منیش بمیتم یا بۆ خۆم تەرجمەمە دەکەمە سەر کوردی یا یەکی دیکە وادار دەکەم که تەرجمەمە بکاتە سەر کوردی. یەکیک لە مامۆستاکان کتیبیکی بەعەرەبی... من نەمدی، ئەو دەمی چاپ نەکرابوو، گوایە، دەبێ پاش من چاپ کرابی... قەتم لەبیر ناچێ و، ئەو داخیکە لە دلما. کوتم تۆ بۆ لەسەر ئەحمەدی خانی بەعەرەبی دەنووسی، خۆ وێستا کورد ئەحمەدی خانی نەناسیوه، بۆ بەعەرەبی دەناسینی؟!... کوتمی وەللاهی کاکە ئەو پوولی پتر تیدایە... باوەرم پێ دەکەم، بۆ خۆم لێم بیستوو، ئایا من دەبێ چ بکەم ئەحمەدی خانی ناناسم وەکو... وەک ئەو دەیناسی، یا وەک هەزار دەیناسی، من نیناسم. وە لەبەری پارامەوه، کوتم بریا تەرجمەمە نەکردبا شیعەر بەشیعەر پیت ناساندبا... پیت ناساندبا... خانی چیبە، بەراستی خانی ناسین، بەراستی نازانین چ بلیمەتیک بوو... بەخۆرای نییە کاکە، رەنگبێ لە جیگایەکی دیکەشدا نووسیومە کە کاکە ئێو چ هەرا و هۆریایەکتانە. شیعەر هەر بەکوردی بلتین و کەلیمە عەرەبی تیدا نەبێ... خۆ بۆ مەم و زین دەبێ تەماشای قامووسی فیرووزتابادی بکەم تا لە کەلیمەکانی بگەم، بەلام تا وێستا، بۆ خۆت دەزانی، بەچەند زمانی دنیا یە تەرجمە کراوە مەم و زین...

* بەزۆر زمان...

- بەلێ... کەوابوو بەوێی کە: (سەرنامە بەنامی تۆیە ئەللا) بەوێی پێم وای نییە خانی لەبەر چاوی دنیا یە کەوتبێ، شاعیریکی گەورە یە.

راستە... خانی... ئەلبەتە دەوایی دێینە سەر خانی... خانی تەنیا شاعیر نییە، موفەککیرە، خاوەن بیره، بیریاره، دەردی کاک مەسعوود دەلێ... وە باوکی کوردایە تیشە... * بەلێ...

- یە کەم کەسە کوردایەتی کردوو و بەپرۆگرامیش کردوو یەتی...

- بەلێ بەپرۆگرامیش... وە من... با ئەو هشت عەرزکەم، کە کوردایەتی، یا ناسیۆنالیزم لە شیعری خانیدا، دیفاع لە هەزارترین، چارەڕەشتترین قەومی دنیا یە بوو، وە حەتا ئەو کەسانە یە کە موعتەقید بە ناسیۆنالیزمیش نین، ئەگەر لە موقابیلی ئەویدا، ئەگەر بلتیم ئەو ناسیۆنالیستی زۆلمە... ئەو ناسیۆنالیستی نییە... دیفاع لە...

* بۆ خۆت دەزانی... ئەو باسە یە کە زۆر جار خەلک وای باس دەکەن... شەری نیوان، یا بلتین پێوەندی نووسەر و رەخنەگر... تۆ چۆنی دەبینی؟! بۆ خۆت تەجروبی خۆت لەو

ئەه دا چۆن بوو؟

- وەللاهی، کاکە من، بەداخەوه، کەم رەخنەگری وام دیوه، کە لە کوردستاندا، لە خۆم رەخنە ی باش بگری... بەلام زۆر بروام بەرەخنەگر هەیه. من پێم وایە رەخنە یە نووسەر و شاعیر دەگاتە نووسەر و شاعیر. وە هەر شاعیریکی یا نووسەریکی، لە ترسی رەخنەگر، دەستی بەقەلەمەوه نەلەرزبێ وەختی نووسینی پێم وایە قەت ناگاتە... نازانم لە کویدا خۆت دەوومە تەو دەلێ شاعیریکی بەرەخنەگریکی کوت، کوتی ئەم دەجمە هەر جیگایەکی پەیکەری شاعیریکی لێیە، بەلام تا ئێستا پەیکەری رەخنەگریکم نەدیوه لە هیچ کوێ. کوتی ئاخر لە سایە ی ئیمە یە کە ئێو...

* پەیکەرتان بۆ دەگری...

- پەیکەرتان بۆ دەگری... بەلێ... من پێم وایە رەخنەگر زۆر باشە، وە بەداخەوه کورد... من... لە کوردستانی عێراق دەگەل مەتبوعات سەرۆکارم بوو، خەلک زۆر دوژمنایەتی لەگەل پیاوی پەیدا دەکرد ئەگەر رەخنە ی لێ دەگرت. تەنیا کەسیکی کە رەخنە یان لێ گرت و رەخنە یەکی بەعەقیدە ی من بەجیش نەبوو، هی دلشاد محەمەد ئەمینە لەسەر من. خۆی لێ شاردمەوه، رۆژیکی لێی گەرام، ماچم کرد، کوتم کاکە گیان، تۆ بوویە باعیسی ئەو هەموو هەرایە ی...

* لەسەر تاریک و روون کرا...

- لەسەر تاریک و روون... نەخیر، وەللاهی بەکە یفی خۆتم لەسەر بنوسە... زۆریشم پێ خوش بوو... ئەلعانی ش هەر پێم وایە کە رەخنەگر زۆر زۆر دەوریکی گەورە ی لە بوژاندنەوه ی ئەدەب و فەرھەنگی میللە تیکدا هە یە.

* ئە ی بلاوکردنەوه چۆنە بەلاتەوه؟ زۆر کەس پێی وایە کە پیاو مەجالی هەبوو بلاو بکاتەوه، شتی خراپیش دەلێ... وای لێ دەکا، حەز لە بلاوکردنەوه کردن وای لێ دەکا کە شتی کال و کرچیش بخاتە سەر لاپەرێ...

- وەللاهی، کاکە، ئیدی،... من هەر ئەو رۆژانەش دەگەل مامۆستا هەزار لەبارە ی وەیدا مونا قەشە یە کمان بوو. من پێم وایە هەموو نووسینەکانی ئەو کەسانە ی دە پازدە کتیبیان نووسیوه، بەئەندازە ی شیعری «شوکری فەزلی» م بەلاوه موھیم نییە... هەر ئەو غەزەلە ی شیم لێ دیوه، ئەو پێنج شەش شیعەرە ی بۆ کوردی گوتوو. کار کە رووی ئێستە لە هەورازە سەرەولتێی نەکە ی... (پراستی یە کە ی: ئیش کە رووی ئەمڕۆ... ف) من پێم وایە کەم و پوخت زۆر چاکترە، وەک زۆر... لەگەل زۆر و بۆری یە کجار موخالیفم. پێم وایە کە می بنووسی و چاکی بنووسی باشە.

* سانسۆرت پێ چۆنە؟!

- وه‌للاهی لیتی بیزارم...

* سانسۆری سیاسی ئەلبەتە...

- بەلێ... بەلێ... ئیدی... وه‌للاهی له هه‌موو نه‌وعه سانسۆریکی بیزارم...

* ئەه هه‌ندی جار پیاو خۆشی ده‌بێ به‌سانسۆری خۆی...

- بەلێ، لیتی گه‌ڕێ شاعیر بۆ خۆی، یا نووسه‌ر بۆ خۆی سانسۆری خۆی بکا...

* باشتره...!؟

- باشتره... ده‌زانی، سانسۆر زۆر له زه‌وق ده‌دا! له هه‌تتا سانسۆری ئەخلاق، هه‌تتا سانسۆری نازانم عه‌قیده‌تی. به‌عه‌قیده‌ی من لیتی گه‌ڕێ، پیتی بلێ خۆت خۆت سانسۆر بکه نووسه‌ر! نووسه‌ریکی عه‌قلی وه‌ی نه‌بێ خۆی خۆی سانسۆر بکا حه‌یفه هه‌ر قه‌له‌م به‌ده‌سه‌وه بگه‌ڕێ.

* یانی له کوردستانیکدا ئەگه‌ر تۆ وه‌زیری راگه‌یاندن بێ، چ ده‌که‌ی...

- وه‌للاهی ئەگه‌ر (پێ ده‌که‌نی)...

* که ناشی...

- بەلێ... دیاره... (آرزو بر جوانان عیب نیست)، له فارسیشدا شتی وا هه‌یه... به‌لام قه‌ت ئەوه‌ی نابینم. ئەما ئەگه‌ر ببینم... ئیلا شتی خراب نه‌بێ... ها... (پێ ده‌که‌نی).

* شتی خراب چییه؟!؟

- شتی خراب، له باری ئەده‌بییه‌وه ئەرزشی نه‌بێ، ده‌نا له باری دیکه‌وه هه‌رچی ده‌یلێ من سانسۆری ناکه‌م. به‌لام که‌سیکی به‌راستی ئەرزشی نه‌بێ و بیه‌وی خۆ به‌سه‌ر خه‌لکیدا به‌سه‌پینی ره‌نگی (پێ ده‌که‌نی) نه‌یه‌لم شتی وی چاپ بکری...

* ئەه‌ی باشه، باشتر نییه ئەوه‌ش بکه‌ویتته به‌رچاوی خه‌لک و خه‌لک بۆ خۆی بلێ تۆ خرابی...؟

- کاکه هێند دواکه‌وتووین، به‌داخه‌وه. مامۆستا زه‌بیحی ده‌یکوت، بۆ خۆی هه‌زار جاری کوتوه، له کتێبه‌که‌شیدا نووسیویه‌تی. نووسیویه‌تی، من نامه‌یه‌کم له به‌رواره‌وه بۆ هاتوه، وه‌ختی کۆمه‌له‌ی ژێ. کاف بووم، نووسیویه‌تی به‌رواری...

* ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده...

- ئەوه‌نده‌ی ئەوه‌نده... ده‌لێ په‌نجا ساڵه... من بۆ خۆم ئەوه‌می به‌ته‌ئریخم زانیوه، په‌نجا ساڵه خه‌ریکم له‌بیر خه‌لکی به‌رمه‌وه له‌بیری ناچیتته‌وه. وه‌ باوه‌رم پێ بکه له‌و نامانه‌ی که‌ سێتا بۆمان دێ، بۆ سه‌روه‌ دێ، ئەغله‌بی به‌رواری نووسیوه... بلێن چی... وه‌ختیکی

غه‌له‌ت هاته‌ گۆڕی... نازانم بۆ ئەو کورده ئەو نه‌خۆشییه‌ی هه‌یه، شتی غه‌له‌تی چاتر دیتته‌ بێر...

* تۆ، ئەلبه‌ته، سانسۆرت توش بووه، سانسۆری داگیرکه‌رانی کوردستان...

- ته‌واوی ژبانی خۆم من له‌ژێر سانسۆردا بووم...

* ئەه‌ی سانسۆری کورده...؟

- له‌ژێر سانسۆری کوردیشدا بووم.

* ئەوه‌یان چۆن...؟

- وه‌للا، کاکه، ئەوه‌م ده‌توانی ره‌فع بکه‌م. سانسۆری کوردم ده‌توانی ره‌فع بکه‌م، به‌وی ده‌ویرام. له‌ولایه، وه‌کو عه‌رزم کردی، وه‌ختیکی ئەندامی حیزب بووم، سانسۆریان ده‌کردم، ده‌چوم له‌ جێگه‌یه‌کی دیکه‌ بلاوم ده‌کرده‌وه، یا ئەقه‌له‌ن ده‌مدایه‌ ده‌سی خه‌لکی...

* ئەه‌ی ئەو شیعرانه‌ت که‌ به‌بێ ناو له‌ کوردستاندا بلاوت ده‌کرده‌وه، مه‌به‌ستم له‌ رۆژنامه‌ی کوردستاندا...

- بەلێ ئیدی، ئەوه‌ سانسۆره‌که‌ بوو، به‌لام له‌ تاریک و پروندا شیعرێکم هه‌یه، که‌ دیاره ئەوه‌ش ده‌بێ له‌بیر نه‌چێ که‌ مه‌حه‌للییه. له‌ مه‌هابادا وه‌ختیک که‌ من ئەو شیعره‌م بلاوکرده‌وه به‌نیوی (راوه‌ به‌راز)، ئەوه‌لا شوجاعه‌تیکی سه‌یرم کرد، که‌ چه‌کی راویان، تفه‌نگی راویان له‌ هه‌موو که‌س ستانده‌وه و که‌ له‌ عێراق ته‌قه هه‌یه، نابێ لێره‌ تۆ تفه‌نگی راوت به‌ده‌سته‌وه به‌ی، من ویرام، بۆ خۆشم راوکه‌ر بووم، ئەوه‌می، ئەو ئیجساساته‌ی خۆم بلاو بکه‌مه‌وه. له‌ویدا برێکیشم گالته‌ کردوه. له‌ کوردستانی عێراق ئەو شیعره‌ی من زۆری ده‌نگ نه‌داوه، به‌لام له‌ کوردستانی ئێران ئەو وه‌ختی، ده‌نگیکی عه‌جایی داوه، چونکه‌ ئەوه‌لا که‌س نه‌یده‌وێرا بلێ بۆ شا چه‌کی له‌ خه‌لکی ئەستانده‌وه. من ئەوه‌م بلاوکرده‌وه، به‌لام ده‌ لیباسی جه‌فنه‌گ و شتی وادا ونم کرد. هه‌تا وایان لێ هاتبوو زابته‌کان، ئەفسه‌ره‌کان، ئەفسه‌ره‌کانی راوکه‌ر، بۆ خۆیان هه‌موو له‌به‌ریان بوو، ئەوانی کورد. مه‌سه‌لا ده‌ویدا ده‌لێم:

ئیتیر مه‌حموود بانادا سمیلتی

سمیلت بادانی پێ عه‌ییبه‌ به‌دیلتی

که‌ راوکه‌ر بێ تفه‌نگ ئەلبه‌ته‌ دیله

له‌ هه‌مووان دیلتیریش مه‌حموود سمیلته

له‌وانه‌دا دوو سێ شیعرێ وای تیدا بوو که‌ پساوه، ئەلعان دیمه‌وه، پاش ئەوه‌ی

هاتوو مه وه مه هابادئ، پیم ده لئین بو ئه و شیعری تیدا نییه. خه لکی مه هاباد له بهربان ماوه، به لام سانسوری حیزب ئه و شیعرا نه ی لئ پهراندن. هه رچی حه ولم دا که باو کم ئه قه لله ن نوخته یان له جیگا دانین... گوتیان نا. که چی شیعره که له بیر خه لکی ماوه. ئه وه سانسوری حیزب بو که ئه مه که لیمه ی سووکی تیدا یه. بریکم گالته کردبوو، دوو سی که لیمه ی، رهنگی، ده گه ل و بقاری (ئه لفه که به شپوه یه کی گالته ئامیز دریز ده کاته وه. ف) سیاسی یه کی نه گرتاوه، لئیان فری داوه.

* ئیسته که ئه ندای پارتی نیت، یا ئه ندای پارته یه ک نیت، زۆتر باسی سیاسه ت و باشتر باسی سیاسه ت ده که ی. ئه وده م بو نه تده کرد...؟ له تاریک و پروو نیشدا وات نه گوتوو، یا پیشانت نه داوه که سانسوری حیزبیش و کوردا یه تیش ته ئسیری لئ کردوی...

- ئه وده هه ر سانسوری حیزبه کاکه (پئ ده که نئ)، مه گه ر تاریک و پروو کئ بلاوی کردۆته وه؟! حیزب بلاوی کردۆته وه، خو من بلاوم نه کردۆته وه.

* ئه ی ئیسته چون سهیری ته جروبه ی سیاسی خو ت ئه که ی!؟

- قه رار و نه بوو له سیاسه ت قسه نه که یین...!؟

* نا... مه به ستم ئه وه نییه به دریزی باسی بکه ی، ته نیا وه ک یه کئ له ته جروبه کانی، سه رچاوه کانی شیعر لای تو، هه لبه ته سیاسه تیش ده وریکی بیبوه. ئیسته چون سهیری ئه و ژیا نه ده که ی که له سیاسه تدا بر دوو ته سه ر!؟

- وه للاهی من ئه لعانی ش به جیتی شانازی خو می ده زانم، چونکو پیم وایه کورد هه ر به شیعر رزگاری نه ده بوو... له رژی می تاغووتیدا، پیم وابوو که ده بوو سیاسه تیشی بو بکه ی، حه تتا چه کداریشی بو بکه ی. له شه ری سی مانگه ی له گه ل لیبرالیزم و به نی سه دردا من چه کداریشم کرد، به و پیری به ی خو مه وه. ئه لعان «به رده هیمن» مه شه ووره که له بن به ردیکی دانیش تووم و هیلی کو پته رم وه به ر تفه نگان داوه. به ده ست و تفه نگیش خو تیری نیم، ئه ما پیم وابوو به نه فعی ئیمپریالیزم کورد نابئ ده ست بداته چه ک ئیدی. من ده و پروایه دام، ئه لعانی ش هه ر ده و پروایه دام که ئیمپریالیزم ده ی توانی له شه ری ئه و وه لئ جیهانیدا کوردستانی به وجود بیئ، زۆر به ئاسانی ده ی توانی، نه یکرد، به تابه تی ئه و ئیمپریالیزمه ی فه رهنسه، که به حاله تیکه برا کورده کانی سووریه مان به له ش و خوین و هه موو شتیکی خو یانه وه، ئیحه ساسیان کردوو. تاریخ نیشانی داوه ئه گه ر ئیمپریالیزمی فه رهنسه یاریده ی که مال ئه تاتورکی نه دابا، به و زوانه شوژی کوردی تورکیه ی هه ده مرکایه وه. ئیمه چۆمان هیوا به وه ی بی. ئه وه یه که من، راستییه که ی، وه کو

ئینسانیکه دژی ئیمپریالیزمی ئه لعان له سیاسه تدام.

* ئه و جا با بچینه سه ر شیعره کلاسیکی کوردی یا هه ر ئه ده بی کلاسیکی کوردی...

- به لئ...

* چه ند شاره زاییت لئ هه یه؟

- به لئ، وه للاهی هه ر له پیشداش گوتم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونکو... من ده لیم، هه روو زی، کو ن، نازانم... هه رچی ده لئ... وه للاهی زۆر شاره زام من.

* کلاسیک که ده لیم، لیره دا مه به ستم ته نیا شه کل با لئین فۆرمی شیعر نییه، به لکه هه ر وه ک قۆناغیکه تاریخی ناوی کلاسیک ده به م... هه ر ئیمه ش نین، میله ته دیکه ش هه مو و ان...

- ئیمه دوو نه و عمان ئه ده ب هه یه، به راستی... ئه ده بیات، شیعر هه یه... نابئ بلئین ئه ده بیاتمان هه یه به ته وای مه عنای که لیمه... دوو نه و عمان ئه ده بیات هه یه، نووسراو و نه نووسراو، یانی ئه وانه ی وه ک شاعیره کانی له جزیری، فه قئ ته بران و له جزیری را دئییه خواری... ئه گه ر ئه وانه ده لئین من شاعیری زۆر گه وره ده نئبو وانه دا ده بینم. ئه گه رچی زۆر چاک له هجه ی گۆرانی نازانم من - با ئه و حه قیقته ته ش بلیم - به لام وه ختیکی به راوردیکم کردوو له به ینی شیرین و خوسره ی خانای قوبادی و نیزامیدا هیچ به که می نازانم له نیزامی، له نیزامی به که م ترم نایه ته به رچاوی. وه ختیکی مه م و زینی له موقابیلی یه کیک له پینج کتیه کانی نیزامیدا داده نیم، ئه گه ر مه م و زین ده موقابیلی له یل و مه جنوونی که هه ر له سه ر ئه و وه زنه دانراوه، موقابیلیان بکه یین، ئه من پیم وایه له باری مه عناوه، مه م و زین چیتتر و فه یله سووفانه تره. وه بزیه ش زۆری به مو فه ق ده زانم قاره مانه کانی ش کوردن، سه حنه ی داستانی ش هه ر کوردستانه، فه ره نگ هه ر فه ره نگی کوردیه. داب و ره سم هه ر داب و ره سمی کوردیه، به لام نیزامیه کی له گه نجه پرا ده چی بو خو لئ عه ره بستانی نه ی توانیوه ئاداب و روسومی عه ره ب وه کو عه ره بیک به یان بکا. دیاره فارسییه که ی زۆر ریک و دروستتره له کوردیه که ی خانئ. ده گه رتینه وه بو نالی و مه حوی و ئه وانه، به راستی پیم وایه شاعیری زۆر گه ورن، وه زۆرم ئیمان پئیانه...

* ئه ی شیخ ره زا...!؟

- وه للاهی کاکه، شیخ ره زا به راستی نازیمیکه چاکه...

* نازیم...!؟

- نازیم، فەرقی هەیه بەعەقیدەى من. یەعنى توانیویەتى وەزن و قافیە و قالبی زۆر جوان دروست بکا. بەلام شیعەرەکانی سەرفی نەزەر لەوەی هەجون، تەز نین...
 * ئەى ئەو، بەرئى تۆ، تازە نییە؟ شتیکی تازە نەبوو لە ئەدەبى کوردیدا؟!
 - نەخپەر... دە ئەدەبى کوردیدا تازەن، بۆچی...
 * ئەى زمانى شیخ رەزا، بۆچی پیاو باسى ئەو هەش نەکا...؟!
 - ئای... زۆر، زۆر... بەراستی رەوانە...
 * زمانىکی زۆر سوارە...
 - زۆر رەوانە... زۆر سوارە... عەرزم کردى، من لەبارى وەزندا شیخ رەزای زۆر بەگەرە
 دەزانم و، لەبارى وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشی هیتاوەتە ناو شیعری خۆبەو، کە لە
 پێش ویدا دیارە لە شیعری نالیدا کەم تا کورتیک دەبینرێ، لەبیرت نەچی، بەلام:

کارى کە غەم و دەردى فەراقت بەمنى کرد

سەرما بەهەتیسو، با بە دەواری شری ناکا

ئیدی کوردی کوردییە. لەبەرەو شەخ رەزاشم... بەلام بەداخەو شیعەرەکانی زۆریان
 پرووی مەجلیسیان نییە ئیدی... دەلێتی چی... تۆ خوداکەى... ئەو لەکن خۆمان بێ
 ئینشائەللا، خۆ ئەو بۆ هەموو کەس لیتنادهی... رۆژیکى کچەکانى تەلەبەى بەشى
 کوردی دانشکە دەى بەغدا هاتنە لام هەموویان پێدەکەن...
 * جا کوا کچمان هەبوو...؟!
 - بەدى، سێ چوارێکمان هەبوو...
 * نیویان لە پیاو دەچوون.

- هاها... وا... هاتنە لام، پێدەکەن سەبەر. کوتم بەچی پێدەکەن؟! کوتیان وەللا
 مامۆستا عەلەدەدین سەجادی ئەرۆ لەسەر دەرس باسى شیخ رەزای بۆ کردووین و ئەو
 شیعەرەشى بەنمۆنە خۆتندۆتەو:

بەو جووتە گونە من کە دەلێتی عەنتەرى نێرم

لێم لادە ئەو کە بتخەمە بەر حەملەبى کێرم

دەبگوت مامۆستامان بۆ خۆمان وەک عەنتەرى نێر هاتبۆو بەرچاو (هەموومان
 پێدەکەن)... هەموو پێدەکەن، بەراستی ئەگەر لەبیرت بێ رەنگبێ، مامۆستا ئەگەر
 ووتت کردباو، رەنگبێ لە شتیکی سەیری بکردایە... بەلێ... شیخ رەزا، بەداخەو،

شیعەرەکانى، بلیتم چى، بۆ پیکەن دەبن، بۆ خوشى دەبن. بەلام کاکە، شیخ رەزا، ئەو
 کەسەى شارەزای ئەدەبى فارسى بێ، زۆر شاگردى عوبەیدی زاکانى بوو، زۆریش لەوى
 شاعیرتر بوو، یانى، موسەللەتتر بوو بەسەر وەزن و قافیە... بەلام ئى شیعری عوبەیدی
 زاکانى دەعەینى حالدا کە جنیوی داو، کە هەجوى کردوو، نەتیجەبەکی موسبەتى لە
 شیعەرەکانى وەرگرتوو، بەداخەو شەخ رەزا هەر جنیوی داو، بۆ خۆت دەزانى... ئەم
 جنیودانە وە نەبێ بۆبێ ئیسلاحى جامیعەى بکا... دەنا حاجى قادری کۆبیش جنیوی
 گەرەبە. بەلام هیتن لە مەقابیلی وەیدا دەلێ: وەکو بالی پەرى پاکە جنیوت... چونکو
 جنیووەکەى موسبەت بوو. لەبەرەو ئەو نەقەدەم لە شیخ رەزا هەیه... و پێم وایە، با ئەو هەش
 دەبارەى شیخ رەزا بلیتم: هیچ کوردیک لە شیخ رەزای ئەلعانىش فارسى چاکتر نازانى...
 * فارسى؟

- بەلێ... بەعەقیدەى من، ئەلعانىش، لەو کوردستانە ئێرانەیدا، کە هەموومان
 بەفارسیمان خۆتندوو، هێچمان ناتوانین شیعری فارسى وەکو وی بلیتم. مەحشەرێکە لە
 شیعری فارسیدا کە پیاو هەر سەرى... تەعەججوب دەمیتن. ئەلبەتە من دەگەل فیکرەکەى
 یەک نیم، بەلام تەماشای ئەو دوو شیعەرە دەلێ:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است

تعظیم چون کنند خداوند جاه را

من اکتفا بشیوهء ایشان نمى کنم

هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

کە رەنگبێ شاعیرە مەدداحەکانى فارس بۆ خۆیان مەدحى وای پادشایان نەکردوو، ئەمما
 پێم وایە هێچى نەداوەتێ چونکو کورد بوو... (پێدەکەن)... بەلێ...

* ئەى مەلای جەزیریت پێ چۆنە؟

- وەللاهی کاکە، توخواکەى من شتیکی نازانم بۆ دەبێ بەزۆرى... من کرمانجى وا
 نازانم... حەتتا کاک هەزارم ئینتقاد کرد، کە تۆ دەلێتی ئەو لەگەل مەولانای رۆمى
 هاوشانە... پێم وایە بێرێک زێدەرەویت کردوو لەویدا. بەراستی شیعریکی بۆ خۆتندەو
 کە من مۆتەو جەجیەى نەبووم، ئەلعانىش لەبیرم نییە، هۆ وەتا دیوانەکەشى، بەداخەو
 فرسەتى وام نییە تەماشای بکەم، بۆم نابینریتەو. تەماشام کرد بەراستی عارفیکی
 گەرەبوو. رەنگبێ جەلالەددین شیعری وای نەبوو. کە وابوو هەزار بەخۆرایى هیتندەى
 پێ هەلنەکووتوو. بەلام ئەو ئەگەر مامۆستایەکی کرمانجى چاتر دەزانن لە من، ئەگەر

به وان بلیتی... من گۆرانی چاتر دهزانم له کرمانجی. بهراستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
ئه گهر عهرزت دهکهم برێک له خانیدا شارهزاترم ئهوهیه که ئهوه لا زۆر پترم خویندهوه... ده
بیتکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمهوه.

* به کرمانجییه که ی ئهوهی ههزار؟

- به کرمانجییه که ی. هی ههزاریش یارمهتی دام، پیاو حهق بلیتی، ئهویش یارمهتی داوم
ئیدی. وهختیکی شیعریکی تی نهگه یشتووم چووم ته ماشای ههزاره که شم کردووه.
ته ماشام کردووه، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه ففهریه بکه ی ههزارم
نه قد کردووه که نهیتوانیوه فلهسه فه که ی خانیمان پێ نیشان بدا.

ئهو رۆژانهش تووشی ئه دیبیتی زۆر گه وه ی کورد بووم به نیوی سهید تاهیری هاشمی،
که ئیوه نایانسن... بهراستی گه وه رهیه. ئهو، حهتتا ئینتقادی له مامۆستا مه لا که ریمی بوو
که به خۆرایی شهرحی له سه ر نالی کردووه. ده بی شاعیر لیبی گه رپی، هه ر که سه وه کو
ده ریا بییک، به شی خۆی لی هه لپنجینتی. حه یفه... حه یفه ئهو که سه ی له نالی ناگا، تیبی
بگا... لیبی گه رپی با تیبی نه گا... بهراستیش ئه وه نده ی جوان فه رموو. حهتتا له سه ر مه لای
جزیری کاک هه ژاریش ئهو نه قده ی هه ر هه بوو. ده ی کۆت مامۆستا هه ژار ده بوو ئهو
که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گۆران موشکیله بۆمان بکاته فارسییه ک، یا کوردییه کی سۆرانی، با
تیبی گه یشتباين، ئیدی لازم نه بوو ئهو شهرحی له سه ر بکا. ئهو عه قیده ی وایه...

* سه یید تاهیری هاشمی...

- به لتی... بهراستی ئه دیبیتی گه وه ره ی کورده. ئه ده بنا سبکی گه وه ره ی کورده.

* ره خنه گرێکی باشیشه وا بزانه...

- ره خنه گرێکی باشه...

وتاره کانی له رادیو کرمانشانه وه ده ی خویندنه وه شتیکی بهراستی نایاب بوون. به لتی،
عهرزت دهکهم، ئهو جار کتیبخانه یه کی زۆر عه زمی کوردی هه یه. ده یگوت پتر له بیست
دیوانی مه وله وی...

* ده ستنوس مه به ستت...

- ده ستنوسی هه یه. به لتی وه ده یگوت وهختیکی مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی
مو ده ریس خه ریکی مه وله وی بوو، له منی نوسی که ئه تۆ عه قیده ت چۆنه... بنووسه، ئهو
شتانه ی که مه شکوکی هی مه وله وین، یا هی مه وله وی نین. گوتی وه لا هه مووم بۆ
نوسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردووه (پێ ده که نتی)... کوتی ئه وه ی ئیوه له سه روه تاندا

چاپ کردووه یه کتیک له وانه بوو که ئه من به مه شکووک پیم موعه رپه فی کردبوو و من دلّم
نه هات ده و مه جلیسه خوسوسیه ییدا بلیتم کتیب له عیراقیدا هه تا ئه ستوورتر بچ پتری
پوول لی وه گیر ده که وئی... دلّم نه هات ئه وه ی عه رز بکه م (پێ ده که نتی) به لتی، گوتی،
زۆریان به مه شکووک دهزانم ئه وی ئهو هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه ئه وه ی که ئیمه
له سه فحه ی دووه می...

* سه روه.

- له سه روه دا نووسیومانه: هه رچه ن مه واچان...

* ئه وه هی خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ نار دووین: «مه حزووزهن هه ر که س
وه زوان خویش»، ئهو ده لتی: دلشاده ن... عه رزت ده که م، ده لپن (ئه وه رنه نگ) وای دروست
کردووه. ئه وه مان له زمانی مامۆستا تاهیری بیستووه، ده لتی من ده ستم لی نه داوه، وه رن
نوسخه ئه سلویه که تان نیشان ده م خۆی وای نووسیوه. ئه م که سانه ی ته سه روفیان تیدا
کردووه پاش وی ته سه روفیان کردووه...

* ئه ی مه وله وی...؟! سه یید عه بدولر ه حیم.

- به لتی... سه یید عه بدولر ه حیمیش هه ر ئهو چاکی ده زانی.

* نا، مه به ستم وه کو شاعیریک چۆنی ده بینی؟

- من زۆر به گه وه ره ی ده زانم. زۆر سه یه ره، باره ها، له بیرته که له عیراقیش ئه گه ر
ده یانکوت به مونسه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (ئه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درێژ
ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعیریک بلیتی (پێ ده که نتی)، من شیعیرم بۆ نایی
به مونسه به، ده مکوت من شاعیری مونسه بات نیم، که چی ئه م کابرایه هه موو شیعه رکه ی
مونسه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته ئه وچ، پیم وایه...

* راستگۆ بووه، ئه وه یه مه سه له...

- به لتی زۆ راستگۆ بووه...

* به لام ره نگه له هه مووی جوانتر ئه وانه بن که بۆ عه نه ر خاتوونی نووسیون؟!

- په ک، په ک، په ک... به لتی، پیم وانیه... دیاره له بیرت نه چی که،
نازانم شیعیری کامه یانه، پیش وی، حه ماغای ده ره ند فه قه ره یه، نازانم چی، که ئه ویش
له سه ر گلکۆی تازه ی له یلیتی...

* ئه حمه د به گی کۆماسی...

- کۆماسی بێ، یا نازانم، بەلێ... گەلکۆی تازە لەیلێ دەپیش عەنبەر خاتووندا کوتراوە. ئەگەر ئەو نەبا، یانی ئەو شەمان لە ئیختیاردا نەبا، دەبوو بەقەتە شیعریکی عالی ناسرابا، بەراستی. پێم وانییە کەس شینی بۆ خوشەویستی خۆی وا گێڕای، وەک ئەو دووانە هەردووکیان گێڕاویانە. هەردووکیان زۆر چاکن... بەلێ... و خوشەویستی عەنبەر خاتوونی هەر لە مەرگەیدا دیار نییە. ئیدی، لە نەخۆشییەیدا کە جەرگی بۆ دەکاتە، دلێ بۆ دەکاتە هەنار و دەلێ کون کونی کە و بۆنی پێوێکە، هەنار بۆ هەلامەت...

* ئەویشی هەر بۆ عەنبەر خاتوون نووسیوه؟!*

- بەلێ. ئەویشی هەر بۆ عەنبەر خاتوون نووسیوه... بەلێ... نەخێر، شتیکی سەیرە. باوەر بفرمۆ شیعریکمان... قەرار وایە مامۆستا تا بەر بۆمان بنوسی، ئەگەر ئینشائەللا سروە گەشتە فەسلی زستانێ. بۆی، خۆتدینەو مەفھومە کەم لەبیرە ئەگەر شیعەرەکانم لەبیر نەبێ، مەفھومە بۆ خۆت دەزانی، کە... ئەگەر بیکە یە زبانیکی دیکەش ئەو تام و بۆنە هەر هەیه، دەلێ زستانە و عوزری هەیه بۆ دینتی... بچیتە خزمەت شێخە کە، شێخی سەراجووددین، زستانە. ناتوانم بێم، پیرم، نازانم چم، ئەمن ناتوانم بێم، بەفر پێگای گرتووم، بەلام ئەو کەسانە شەوقی زیارەت زۆری بۆ هیناون، من پێگاکەیان پێ نیشان دەدەم زۆر بەئاسانی بڕۆن بۆ لای وی، ئەویش ئەو پێگایە کە هەناسە من بۆ خزمەت شێخ کردوویە تێبەو، پەشانگە... هیند گەرمە هەناسە کەم، بەرەشانگە کەیدا بڕۆن دەگەنە تەوێلە... ئایا تا ئیستا فکری وا ناسکت... پێم وایە زۆر کەم هەبە. لەسەر زستانی ناشرینی چەند جوان... ئەوی کردووه، بەلێ...

نووری چاوم کەریم (١) گیان:

بەم نیو شەو ساردە، سلاویکی گەرمت پێشکیش دەکەم. وەبیرم دێ کە تازە عەلەدەدین پەیدا بوو کاک مامەندی شەختانی هەزار رەحمەت لە گۆری بێ و دەگەل نووری خودای وەخە بەرێ، خەبەر دەزانی و بەپەلە پیاویک دەنێرێ بۆ بکری و بیهتینتە شەختان. سەرتان نە یەشینم زۆری پێدەچێ عەلەدەدین دەگاتێ. بەداب و دەستوور لە دیوێخان هەلەدەکری کاک مامەندی رەحمەتی خۆی رێ دەخا و تەماشای دەکا تینێکی ئەوتوی نییە دەلێ: «ئەو یە عەلەدەدین؟» دەلێن: «بەلێ». دەفرمۆی: «هەر سیک تەلەقی دە مامەندم کەون و کچی خۆم... بێ تسی مامەندی گەرمترە» منیش ئیستا وام بەسەرھاتوو. منیکی بەمندی لە بن کورسی رەژی کورانییدا پەرەوازه بووم، بەمیر مندالی و لای و ئەکابری لە لاجین و شیلانایێ لە تەنیش کورە سۆر بوو سەختەداری بەتین دەنوستم، بەپیریش تووشی گەرمای بەغدا بووم و لەو ئاخرانەشدا دیسان لە کورسی بەرکەمران خزاوم. ئەمسال ئەو تووشی ورمی بووم. گوتیان بابم ئەتۆ لەو قەلاقوچکەدا بەکوورە نەفتی ئەم زستانە نە کە مەقاوی دەگری بەلکو تووشی ئیپیلیگیش دەبی و سەکەت دەبی. وا چاکە خانوویەکی شووفاژدار بگری. پاش هەول و تەقەلایەکی زۆر شووفاژم پەیدا کرد. هەر ئیستا کە ئەم نووسراوەت بۆ دەنوسم سەعات سێ و نیوی پاش نیو شەو کە لە سەرمان دەرپەریوم و پالم وەئاسنی شووفاژ داوه. بەلام ئەگەر لەترسی دایە خانم وێرابام «بەقوربانی بەژن و بالایی بم» سێ بەسێ تەلەقم دەخوارد تسی خانباغی گەرمترە لەو شووفاژە.

کەریم گیان! مزگینیت دەمی دیزە سەر و پیمان لەسەر سێ کوچکان دامەزاند، بەلام جاری ئاورمان کەم و بەر داوه. هیوادارم ئەگەر لەسەرمان رەق نەبم و لەبەرسان بەلادا نەبم و بەکلکە لەقە بگەم بەهاری وای بکولێنم هەل و پەل بێ. بەلام کوا ئەو بەتەنی بەمنی پیری سەرما بڕدەلە دەکری. باوی ئیو یە ئەی نووری چاوی هەموو کوردیکی راست و دروست و ئەدەدۆست بگەنە هانام. ئیواری رابردو لەلام بوون دەیانگوت هازا گۆ و هازا مەیدان. پێشنیارم کرد لەپاش دیوانی حەریق کتیبیکی شیعری بەناوی «تەبیەت لە شیعری کوردیدا» نامادە بکەین. بیرم کردووه بۆ خۆم

به تهنی چم پی ناکری، واش دهسته وهستان نیم. ئەما دەمدی شتیکی باش
 دەردهچی بۆیه پەنام بۆ ئیوه دۆستانی لاو هیتا. تکایه بی هەدادان خەریک
 بن له به هاری «سێمان» و «نالی» و «حاجی قادر» و «پایزه» وه دەس پی
 بکەن، تا دەگاتە زستانی سەیف هەر کەس لە بەر خۆیه وه خەریک بی
 نەواران بێنیتە سەر کاغەز، دیوانان بپشکن. سەفەرەن بکەن، خەلکی تازه
 ببینن. پتیویست ناکا هەر شیعەر بی. نووسینی تۆم دیوه رەنگە زۆری وه ک
 تۆ هەبن نەیاناسم بە پەخشانی جوان وه سفی جوانی تەبیعیەت بکەن. کاک
 عەلی حەسەنیانی بی ئەزمون نییە ببینن. بۆ خۆتان خۆپەسەندی وه لا
 بنین، لیک هالیتن. دیاره هەر بە وه نده وه زهود نابین. خەریکی کۆکردنە وه
 هەموو جوهر فۆلکلۆریک بن. پەندی پیشینیان، گۆرانی باش، حەیران،
 گەلۆ و چیرۆکی مندالان، کورپە ئەگەر خۆ سەخڵەت بکەین زۆر هەژار نین.
 ئاغای خانباغی خوا راوهستاوی بکا، قسە ی خۆشی قسە خۆشەکانی
 سابلانغی و خۆی ئاماده بکا، ئەحمەدی بەحری خەریکی کۆکردنە وه
 پەندەکان بی، هەر کەس بەقەد خۆی. دیاره من چاوه پروانی یارمەتی پیاو و
 ئینسانانم، له بالنده و درنده و برنده داوای هیچ ناکەم. رەش ئەحمەدی
 «تخفه مظفریه» ی پی شک دئی. دەکری خاوه نەکە ی ئەوه نده، پیاوه تی بکا
 و یارمەتیمان بدا. دەسبەچی دەگەل عەلی تەماس بگره. بۆ خۆت و هەر
 کەسی دیکه پاش جیژن دەتوانن سەرم بده و کەلله پاچه تەماشای بکەن. من
 بەهیوای ئیوه خۆم لهو قائمەقاله هاویشتوووه. وه بالی کوردتان بەئەستۆ
 ئەگەر خۆتان ماندوو نەکەن. قاسم و سمایلی پاکزادان لەبیر نەچی. له
 ئیستاوه دیه نیتیکی به هاری کوردستان بۆ پشتی کتیب ئاماده بکەن. که
 هاتی زۆر قسه دهکەین.

برات هیتن

(۱) کەریمی قەییومی.

کاک کەریم

نووسینه کەت له باره ی شاعیری پایه به رزی کورد (سالم) دا په سندکرا و ئەوه
 له گۆواره که ماندا چاپ بوو و سوپاست دهکەین. ئیچمه وامان دانا بوو که له
 هەر ژماره یه کدا شاعیریکی مه زنی کورد بناسینین. بۆ خۆمان میژووی

ئەدهبی مامۆستا مه لا عه لانه ددینی خوالیخۆشبوومان له دەسدا بوو به لام
 زۆرمان پی جیتیگی موقمانه نییە. چەند کەسی دیکه ش نووسینی ئامال
 جوانیان له سەر شاعیرەکانی کورد بۆ ناردبووین. به لام چ بکەن هەر ئەو
 سەرچاوه یان پی شک هاتبوو و کەلکیان لێ وه رگرتبوو. بۆیه به دلمان
 نه بوو. ئەوه ی تۆ هەرچەند به داخه وه سەرچاوه ی وات نه بووه که سالم باشتەر
 بناسینی دیسان که لین پرکه ره وه بوو.

به راستی سالم شاعیریکی مه زنه و باش نه ناسراوه. که سیکی زۆر شارەزای
 ئەدهبی ده وله مەندی فارسی نه بی ئەگەر سالمیش باش نه ناسی عەیب نییە.
 وا دیاره ئەگەر دیوانی سلامت له دەسدا بایه بۆ تۆیه کی که شارەزای ئەدهبی
 فارسی، ناساندنی سالم دژوار نه بوو.

که سیکی له ورده کاری شیعەر بگا و دیوانی ته وای شاعیریشی له دەسدا بی
 چۆن ئەو شیعەرە جوانه به لکو که م وینه یه ی سالمی له بیر ده چوو که ده لێ:

قەراری ئاشق و قانونی حیکمەت زیددی یه ک هاتن
 که ته سکینی برینی دل به نه فحە ی زولفی موشکین بوو

یا:

به عیشوه و غەمزەبی مه عشوقه ئاشق کیتو له بن دینێ

به لای سالم که ننده ی بیستون موزگانی شیرین بوو

چ بنووسم، کورپه به گیانی تۆ هیتندەم نووسیوه چم له «نووسیندان» دا نه ماوه
 دیسان بۆ خاتری تۆ بۆ خاتری که سیکی به دل خۆشم ده وئ و هیوادارم
 خزمەتکاریکی باشی گەله بی بهش و چاره رەشه که مان بی، بۆ کەریمی نازیزم
 ئەم چەند دێره ده نووسم و ئەم دوو شیعەرە ی خۆم که زۆرم خۆش ده وین تۆمار
 دهکەم:

تەک و تەنیام و عەزیزانم کوان؟

بۆنی گۆرخانەیی لێ دئی جی ژوان

نامەوئ پاشی نەمان بۆم بگری

ئیسستە ماچم بدەیه کیژی جوان!

خۆت بناسه

خۆشه‌ویسته‌که‌م: خۆت بناسه بزانه تۆکتیی؛ مێژوو بخوینه‌وه و تێبگه له چ په‌گه‌زێکی، ئەگەر بروا به‌مێژوونووسه‌کانی خۆمان ناکه‌ی، ئەگەر وه‌کو جۆلاکه به‌سه‌ردری خۆت رازی نی، بروا به‌بیگانه‌کان و به‌رۆژه‌لاتناسه‌کان بکه بزانه ئەوانه ده‌بارهی تو، باب و باپییری تو، خاک و نیشتمانی تو، چی ده‌لێن و چی ده‌نووسن.

نازیه‌که‌م: تو کوردی، تو له نه‌ته‌وه‌کی خاوینی، تو په‌گه‌زێکی پاک، باپییره‌کانی پیشووی تو هه‌ر له‌م خاکه‌دا (که کوردستانی پێ ده‌لێن و ئیستا تۆی تیا ده‌ژی و داخه‌که‌م هه‌ر له‌ته‌ی به‌ده‌ست که‌سیکه‌وه‌یه) ژیاون، به‌لام چۆن ژیاونیک؟ وه‌ک تۆ دیل و ژێرده‌ستی دراوسێکان بوون؟ نه‌ به‌خوا ئەوان سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ بوون و نازاد ژیاون.

گیانه‌که‌م؛ کورده‌گیان به‌قسه‌ی برای خۆت بکه، له‌ خه‌وی نه‌فامی هه‌لسه‌ تۆزی له‌ حالێ خۆت وردبه‌وه هۆشت بینه‌وه به‌ر خۆت، قۆلت هه‌لماله‌ به‌هه‌موو هێزی خۆت بقیژینه‌ بلێ: ئەمنیش ئاده‌میزاد، حه‌قی ژیاون هه‌یه ئەمه‌وئ وه‌کو خه‌لک نازاد و سه‌ربه‌ست بژیم سه‌ربه‌خۆبیم ده‌وێت و حه‌قی مه‌شروعی خۆم داوا ده‌که‌م، له‌ دیلی و ژێرده‌ستی دراوسێکان جارس بووم و ئەمه‌وێت پرگار بيم.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٢)، خه‌زه‌له‌وری ١٣٢٢/١٩٤٣.

پۆزی کاره

چاکه به‌رژه‌وه‌ندیکی له‌ حالێ خۆمان بکه‌ین و بزانی بۆچی وه‌پاش که‌وتووین؟ بۆ چما ئیمه له‌ په‌گه‌زی ئەو میلله‌ته نه‌جیبه‌ نین که به‌گوتیه‌ی مێژوو ئیقرارای هه‌موو مێژووزان و رۆژه‌لاتناسیک یه‌کیک له‌ میلله‌ته هه‌ره‌ گه‌وره و له‌مێژینه‌کانی رۆژه‌لاته، مه‌گه ئیمه له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئەو قه‌ومه غه‌یور و دلیره نین که لاپه‌ره‌کانی مێژوو پرن له‌ شه‌رحی نازایه‌تی ئەوه‌وه به‌عالم ده‌سه‌لمێن که قه‌ت له‌ چ ده‌ور و زه‌مانیکدا هێچ دراوسێک

نه‌یتوانیوه ئاسوک په‌رینی و بچیته‌ نیو سنووری مولک و نیشتمانی ئەو. ئەدی بۆچی ئیستا و امان به‌سه‌رها‌توووه؟ بۆچی هێنده وه‌پاش که‌وتووین و بووینه ژێر چه‌پۆکه‌ی هه‌موو که‌س؟ ئەگەر که‌میک بێر بکه‌ینه‌وه و تۆزیک له‌ حالێ خۆمان وردبینه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ مایه‌ی چاره‌ره‌شی و به‌ده‌ختی ئیمه هه‌ر ئەم نیفاق و دووبه‌ره‌کیه‌ی ناو خۆمانه، که‌ وایێ له‌سه‌ر هه‌موومان لازم به‌لکو واجبه‌ بۆ رێکخستنه‌وه‌ی براکامان تیکۆشین په‌گورپه‌سه‌ی دووبه‌ره‌کیی له‌بن به‌یینه‌ده‌ر و یه‌کیه‌تی و براهه‌تی له‌ هه‌موو کوردستاندا دامه‌زرێنین.

ئە‌ی برا خۆشه‌ویسته‌کان، ئە‌ی لاوه‌ بێر رووناک و خوینده‌وارانی کورد؛ مایه‌ی ئومیدی ئە‌و قه‌ومه‌ لیقه‌وماوه ئیوه‌ن، ئە‌ورۆ رۆژیک نییه ئیوه‌ بێنده‌نگ و هه‌ست دا‌بنیشن و له‌ قوژنیکی بخزن. کاتی ئاسایش و ته‌مه‌لی رۆیی، جه‌نگه‌ی هه‌ولدان و تیکۆشان و ماندوو‌بوونه، به‌لێ ئە‌م‌رۆ رۆژی کاره و نابێ قه‌ت له‌ کارکردن راوه‌ستن، ده‌نا ئە‌و هه‌له‌تان له‌کیس ده‌چی و زه‌حه‌ت وه‌گیرتان ده‌که‌وتیه‌وه.

لازمه‌ به‌دلێکی پر هیواوه به‌هه‌موو هێزی خۆتان بۆ پرگارکردنی نیشتمان وه‌ نه‌جاتدانی هاوخوینه‌کانتان کۆشش بکه‌ن هێچ شتیکی نابێ بێته‌ پیشگری کارتانه‌ی یه‌کیه‌تی و براهه‌تی ئە‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌بینه‌ به‌ره‌لستی پیشکه‌وتنی ئیوه‌ و هه‌ز به‌له‌ناوچوونتانه‌ ده‌که‌ن، له‌ناو‌به‌رن.

ئە‌گه‌ر رۆژگار یارمه‌تی ئیوه‌ی نه‌دا ئە‌گه‌ر چه‌رخێ چه‌په‌گه‌رد به‌مرادی ئیوه‌ نه‌گه‌را مه‌به‌زن و مه‌یدان به‌تال مه‌که‌ن و دلنیا‌ین به‌سه‌ر هه‌موو قۆرت و ته‌گه‌رێکدا زال ده‌بن و له‌ هێچ که‌س و هێچ شتیکی مه‌ترسن خوا پشتیوانتانه و هه‌میشه ئە‌م وتاره‌ی پیغه‌مه‌به‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و ناردراوی خۆشه‌ویستی یه‌زدان که‌ ده‌فه‌رموویت:

«کار بکه و دلنیا‌به‌ به‌ئاوات ده‌گه‌یت!»

له‌بیر بێت و بیکه‌نه سه‌رمه‌شقی هه‌موو کارێکتان تا به‌یارمه‌تی یه‌زدان حه‌قی مه‌شروعی خۆتان له‌ بیگانه‌ ده‌ستبێنه‌وه.

گۆفاری (نیشتمان)، ژماره (٥)، رێبه‌ندانی ١٣٢٣/١٩٤٤.

سکاڵایەک لە گەڵ نیشتمان

ئەو نیشتمانی خۆشه‌ویستم، بۆیه هیندەم خۆش دەویه‌ی چونکو ئەمن ئیستا که لاویکی توند و تۆلم له پيشا کۆرپه‌یه‌کی لاواز و ساوا بووم له دامینی تۆدا گه‌وره پهره‌وازه بووم و گه‌یشتووومه ئەم رۆژه گه‌وره‌ی وه‌ک (حه‌زهره‌تی محهمه‌د «ص») و گوێیان له قورئان خوێندنی ده‌بوو ئیمانیان پیه‌یتنا، یا له حالیکه‌ که کتیبه‌ ئاسمانیه‌که‌ی ئەم زاته پهرده‌یه‌کی ئەستووری له نیوان خۆیان و هه‌وا و هه‌وه‌سی ناپاکه‌که‌یان ئەکیشا و پیاوه‌ زانا و تیه‌گه‌یشتووکانی له‌وان به‌زیاتر ده‌زانی و ده‌یفه‌رموو:

«هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون»!؟

خوێنه‌ره خۆشه‌ویسته‌کان ئەگه‌ر نمونه‌یه‌کی له ژبانی عه‌سری خۆمان نیشان بده‌ین سه‌رتان سوڕنامینێ ئه‌ویش ئه‌مه‌یه: ئا‌غایه‌کی کوردی عێراق، به‌لکو سه‌ردار عه‌شیره‌تیه‌ک یه‌ک دوو ساڵ له‌مه‌وه‌به‌ر نامه‌یه‌کی بۆ ئا‌غایه‌کی کوردی ئێران نووسی‌بوو: «که ده‌ستی من و دامانی تۆ نه‌که‌ی به‌هیچ باریک له‌پیتاوی کوردایه‌تیه‌دا تیه‌یکۆشی چونکو کوردایه‌تی مانای ئەمه‌یه هه‌موو لاره‌ خوێنده‌وار و گه‌نجه‌ تازه‌په‌یگه‌یشتوو‌ه‌کان بینه‌ سه‌رکار و ئیتمه‌ له ژووری دیوه‌خانا دا‌نیشین».

ئیمه‌ نازانین خوێنه‌ره به‌ریزه‌کامان چه‌نده‌ فه‌رق له‌نیوان ئەم ئا‌غا کورده‌ عێراقیه‌ خۆشه‌ویسته‌ و (ئه‌بو جه‌هل) و (ئه‌خنه‌س) دا‌ئه‌نێن به‌لام ئیمه‌ ئەلێین: ئەو به‌پرین چی ده‌ستیه‌کی بۆ زبانی نه‌ته‌وه‌ی خۆی داوینێ مه‌ردوم ئەگریت ئیوه‌ش بلێن ئامین.

گۆقاری (نیشتمان)، ژماره (٦)، ر‌ه‌شه‌مه‌ی ١٩٤٣/١٣٢٢

شیخ یوسف شمس الدین البرهانی

«چه‌ندیه‌ک له‌مه‌وه‌پیش به‌سه‌ره‌هاتیه‌کی دوور و درێژی ئەم زاته‌م نووسی‌بووه‌ و پیتشه‌کی ئیباره‌ی ناوه‌ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بیه‌نێرنه‌ دايره‌ی چاپه‌کانی کۆمه‌له‌، به‌لام عه‌ینی ر‌یسه‌له‌یان بۆ ر‌ه‌ده‌کردمه‌وه‌ تا چاوتیه‌کی تری پیدایه‌ بخشینم، ئیستا خه‌ریکی ئەو کاره‌م به‌لام تا حازربوونی به‌سه‌ره‌هاتی موفه‌سه‌له‌ی شیخ، چه‌ند دیتریه‌ک ده‌ریاره‌ی ژبانی ئەم زاته‌م ده‌نووسم».

که‌ می‌ری گه‌وره‌ی ر‌ه‌واندز له‌ داگیرکردنی ولاتانی (سو‌ما و برادۆست بووه‌وه - ١٢٤١هـ)، به‌ولاتی لاجاندا ده‌گه‌راوه‌ ر‌ه‌واندز، به‌گوندی (نه‌لۆس) دا که‌ گوندیه‌کی زل و دارای قه‌لاتیه‌کی بلێنده‌ ر‌اده‌برد خه‌لکی ئەم گونده‌ که‌ به‌ (به‌گزه‌) نێویان کردبوو، پیتیان وابوو میر شکاوه‌ و به‌شپه‌رزه‌یه‌ی هاتوونه‌وه‌، ده‌ستیان کرده‌ گه‌پ پیدان و «قه‌بو، قه‌بو» یان لیتاناوه‌؛ میر ر‌قی هه‌لستا گه‌راوه‌ کوشتاریه‌کی زلی لیتکردن، ته‌نیا ژنیه‌ک به‌گوریه‌کی ساوای مه‌مک مژه‌وه‌ ر‌زگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه‌لات له‌ گوندی (عیساکه‌ند) جیه‌گیر بوو، کوره‌که‌ی (وسوو) به‌خه‌تکرد تا گه‌وره‌ بوو کرا به‌گوتیه‌که‌وانی (ئا‌غا). به‌لام (وسوو) که‌ دیتبووی له‌ مزگه‌وته‌ی فه‌قییان ده‌خوین ئه‌ویش ئاره‌زووی خوێندنی کرد، هه‌موو به‌یانیه‌ک ده‌چوووه‌ کن مه‌لای ئاوه‌دانی ده‌رسی ده‌خویند تا بیه‌ته‌ (مه‌لا!).

ئا‌غا که‌ زانی (وسوو) ده‌رسی ده‌خوینێ بانگی کرد و لیتی تووره‌ بوو گوتی: ئەگه‌ر جاریه‌کی دیکه‌ بزانه‌م ده‌رست خویندوووه‌ ده‌تکوژم، به‌لام هه‌ره‌شه‌ی ئا‌غا گیانی پاکی (وسوو)ی له‌ خویندن نه‌گه‌یتره‌وه‌ و ئیجازه‌ی له‌ دا‌یه‌کی وه‌رگرت و ر‌ویشته‌ شاری (سابلاخ) له‌ مزگه‌وته‌ی (ر‌ۆسته‌م به‌گ) ده‌ستی به‌خویندن کرد. چه‌ندیه‌ک عه‌لومی دینی خویند پاشان سه‌وه‌دای ته‌سه‌وفی که‌وته‌ میتشکی، وه‌کو ده‌گه‌یتره‌وه‌ خه‌وونیه‌ک ده‌بینی پیتی ده‌لێن وه‌ره‌ شیخ عوسمان بانگت ده‌کا، ئه‌ویش له‌به‌ر ساده‌یه‌ی خۆی وا ده‌زانیت شیخ فه‌قه‌ت له‌ (مه‌که‌) و (مه‌دینه‌)ی ده‌بن، ده‌ست ده‌داته‌ گۆچان و توورینی نان و ملی ر‌یگا ده‌گریت، نازانه‌م له‌ چی شاریه‌کی کوردستانی عێراق پیاویه‌ک پرسیری لێ ده‌کا: «بۆ کوێ ده‌چی؟» وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ ده‌لێ: ده‌چم بۆ (مه‌که‌)ی خزمه‌ت شیخ عوسمان، کابرا پیده‌که‌نی و ده‌لێ: «فه‌قی، شیخ عوسمان وا له‌ ته‌وتیه‌»، ئەو نیه‌یه‌ک بوونه‌وه‌ی ر‌یگا دل‌خۆشیه‌یک بۆ (وسوو) سازده‌کا، ر‌یگای ته‌وتیه‌ ده‌گریته‌ پیش ده‌خزمه‌ت حه‌زهره‌تی شیخ عوسمان (سراج الدین) دا تا چه‌ند ساڵ ر‌یازه‌ت ده‌کیشیه‌ت پاشان له‌لایه‌ن ئەم زاته‌م موعه‌زه‌مه‌ ئیرشادی بۆ موکریان ده‌دریت، پارانه‌وه‌ و تکای زۆریش نه‌یتوانی باری ئەم وه‌زیفه‌ قورسه‌ له‌سه‌ر شانی (وسوو) یاوه‌کو حه‌زهره‌تی سیراجووددین فه‌رموویه‌نه‌ (مه‌لا و سوو) لابه‌ریت، به‌ناچاری دیته‌ موکریان له‌ گوندی (بوهران) دا‌ده‌نیه‌یه‌ت مه‌شه‌هور ده‌بێ به‌ (شمس الدین البرهانی)،

دوای چەند سالیکی دەچیتە گوندی (شەرەفکەند) لە زەویکی بێ کەلک خانەقاییکی بینادەنی و دەست دەکا بەئیرشاد. لە سالی (۱۲۲۸ھ) دەتەمەنی ۹۷ سالییدا لەم جیگایە وەفاتی کردوو و نێژراو.

شیخ یوسف پیاویکی زۆر مۆتەعەسیب بوو بۆ قەومی کورد، هەمیشە بەکوردییکی پەتی دواو، بەفەرمانی ئەم زاتە موقەدەسە گەلیکی کتییی شەری وەکو (ابن حجر) لەلایەن مەلاکانەوێ کرێوە کوردی، مالا و دراو نەیتوانیوە هیز بخاتە سەر میشکی، دەولەمەند و هەژار لە بەرچاوی وەکو یەک بوو خوای لی خۆش بێ.

گۆفاری (نیشتمان)، ژمارە (۹.۸.۷)، بەهاری ۱۳۲۳/۱۹۴۴.

ئەدەبیاتی تازەى سۆڤیەت

نامەى كەڤىكى دىل

هەلبەستەى: ئارکاد

خۆشەویستەكەم

غەم و دەردى من یەكجار زۆرە، لە درێژایی شەقامى مژاویدا گۆراییبەكانى ئیسمە لەپیش چاوى دەبن، ئەمن بەخەرى و دۆلندا دەبەن و بۆلای شارى مەرگم رادەكێشن، بەتەنى هەر ئەمن نیم بەلكە هەموو كچانى گوندەكەم دەگەلن. خواهی نەخواهی لەكەسوكار و مالى خۆمان دووربووینەو، ئاوێلەكانم هەموو بەتاو دەگرین، بەلام ئەمن لەبەر زۆری غەم و فرمیسكەم لە چاویدا قەتیس ماو. ئاواتم هەر ئەوئەندەبە كە كەزىهەكانى خۆم وەبەر ئەو چەرخانە بەدەم كە هەمیشە دەسوورێن، بەلام سوودی نییە، دەگەل ئەو كێشكچیانەى ئاگادارىمان دەكەن هیچ ناكړئ!

خۆشەویستەكەم

لەو كاغەزە ژاكاو نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلێم ئەو وتانە بەخوێنى خۆم دەنووسم چونكو خوێن دەرهگ و دلى مندا بەستووێتى. بەلكە ئەو نامەت بەو میدادە بۆ دەنووسم كە لە گىرفاندا شاروومەتەو و ئەتۆش تەكا دەكەم بۆ خزمەكانى بخوێنێهەو. ئەتۆ چووێتە جەبەهەى جەنگ و ئەمن

تاویستا لە تۆ بى خەبەرم، تەنانەت ئادریسیشت نازانم، ئەدى بۆ كوێ؟ بۆ كوێ دەنووسم؟ تەنیا مەوزوووعیكى دەدەمە دەستی دوژمن تا پێم پێكەنى!، ئەمن بەقەولى گۆرانیبیژانى شارەكەمان وەلام بەئاسماندا دەنێرم.

نامەكەى من كە بەدواى بادا بۆلای هەوران دەروا، شايدە رۆژێك دەگەل پریشكە پریشكى بارانى وەدەس تۆ بكەوێ.

خۆشەویستەكەم: ئیسمە بەبەستینی چۆمە بەرینەكانى خۆماندا تیپەرىن و چەپكە گۆلیكمان لە چۆمى هاویشت^(۱)، شەپۆلێ ئاوێ چەپكە گۆلەكانى مەى قوم كرد، ئاوالەكانم هەموو هەویا پراوبوون، تەنها چەپكە گۆلەكەى من قوم نەبوو و ئاو بردى. لەوكاتەدا ئەتۆم بەجلكى سەربازیبەو هاتە پیش چاوى، لەسەر بەردیكى راوہستابووى و كالاوہكەت بۆلای من رادەوہشاندا و بزەت پێم دەهاتى، گۆلە بەهەوادا دەرۆشیتن بەلام وەتۆ نەدەكەوتن و ئەگەر ویشت كەوتبان نەیان دەپرى و برینداریان نەدەكردى. لە پاشان ئیسمە بەدایى جاران دەگەل ییكتەر وەرى كەوتین، ئەمن لەو كاتەدا پێم وابوو كە بەدەختى بۆمە لە خەو و خەیاڵیك زیاتر نییە، چونكو لەتەنیشت یەكتەرىن و خۆشەختین. ئەدى هیچ پێمان وانیبە كە عرابەكانى دوژمن بەنیو زەمەند و گیاوگژ و دەخلوداندا رێگامان بۆ دەكەنەو.

لەو عانەدا ئەمن پێم وابوو خێزانى تۆم، ییكتەرىمان لە ئامیز دەگرت و قاقا پێدەكەنین. چەپكە گۆلەكەى من هەروا بەسەر ئاوا دەرۆشیت، بەلام بىركردنەوى من لەو بابەتەو بى كەلكە، چونكو بەراستى ئەمن پروام بەفال نییە.

خۆشەویستەكەم: تاو پەریو، تارمايى بەسەر لێرەوارەكاندا كشاو، بەسەر چلوكى دارەكانى كاج دا، بەپەریوچكەى ئاسماناندا مانگی هەنگوینی منى لێقەوماو، دەچیتە پیش. لە پەنجەرە گۆلى عال دەبىندرین كە ئاونگیان لەسەر دەدرەوشى.

هەر دەلێى چاوى كاله دەگرى، بەلێ دەگرى تا نەنگى من نەبىنى و دەزانى چ شەویكەم لەپیشدا، شەویكە كە نازانم لە ئامیزی پیاویكى بیگانەدا یا لە باوہشى خاكى شاردا دەبى بنووم. ئەمن بەندەیهكى شەرمەزار زیاتر نیم تا دەژیم، لەباتى وەى دەگەل توجووت بەم دەگەل خەم و كوێرەوہرى

بوومه ئاوال. بهسه ئه و شكايه ته خوڤايانه، مائئاواييت ليدده كه م و نازام ئه و نامه نووشتاوه و هت له كوئ پيدده گات. ئه گه ر ئه و نامه يه ت پينه گه يشت، ده بئى نامه دريژه كه ي ديكه بخويينه وه، كيهه نامه؟، ئه و نامه ي كه فرمييسكى ده سگيرانه كه ت له ريگاي ئاسنى نووسيوه. ئه گه ر ئى منيش نه بئى هئى ئه و كچانه يه كه له سه ر هه موو شه قامييك و هه موو ريگايه كي ئاسن فرمييسكيان رشتوه.

بيخويينه وه و وه لامه كه ت ئاماده بكه و به نووكى سه ر نيزه ته وه بيه يينه به رلين. گویت له دهنگم بئى و به دريژايي ئه و ريگايانه فرمييسكه كانى من به خوئنى دوژمنان بشووه. ئه من له تو دهنووسم، له تو ده پاريمه وه و ده لئيم به و چه شنه ناتوانم بژيم، نهنگى من بشووه، په له ي بكه تو له م بستينه وه، به تاييه تى تو له ي خاكه كه م بستينه وه، ئى كيهه خاكى؟، ئى ئه و خاكه ي له ژير پيماندا نه رم و ره حه ته.

گوڤارى كوردستان، ژماره (٢)، ٣٠ سه رماوه ز ١٣٢٤، ٢١ ديسه مبه ر

(١) ئوكرانى و هينديك له شارانى ديكه ي روسيه له روژى جه رنى ... دا (ناوى جه رنى كه ناخوتندر يتته وه) كچان هه ربه كه چه پكه گوئيكي ده به ستن و به ئاوتى داده دن، ئه گه ر گوڤ قوم بئى نيشانه ي به ده بختيه و ئه گه ر قوم نه بوو ئه وه باشه.

ئىقتىباس له پوژنامه ي نازوو

ئازايه تى سمايل ئاغاي سمكو

ده گيڤ نه وه ده لئين سمايل ئاغاي سمكو سه ردارى ره شيد و به نيويانگى كورد له چاخيكدا كه شارى ره زايه ي داگير كرد له پيش ته وه دا بچيته نيو شارى، گه وره گه وره كانى ولات به پيريه وه چوون و له ده ره وه ي شار ديد نه ييان ليكرد. سمايل ئاغا ده هات و ده چووه گه فى ليدده كردن، له و كاته دا ماريك له و مارانه ي كه به به بئى ره زاي له و ولاته دا مه شه وورن بو لاي هات. سمايل ئاغا بو ئه وه ي ئازايه تى خوڤيان پئ نيشان بدا و به يه كجارى بيان تو قئيتى، داها ته وه و ماره كه ي گرت. ماوه يه ك هه ر هاتوچوو و هه ره شه ي له وان كرد و ماره كه ي ده ده سته وه دا، له نه كا و رهنگى بزركا و ليوى به ددان گه ست و ماره كه ي له هه ردى دا و كوشتى. له دوايه خه نه جهرى

هه لگيشا و ئه و قامكه ي كه ماره كه پيوه ي دابوو په راندى و ده گه ل ئه وه شدا كه خوئنى قامكى وه ك پلوسك هه لى ده داشت وازى له قسه كردن نه هئينا تا قسه كه ي ته وا بوو.

وام بيستوه له پاش كوشتنى ئه و مه رده نه به رده و ئه و پياوه نه به زه و ئه و سه رداره به جه رگه كه له سالى (١٣٠٩) دا به درو و ده له سه هه لئيان خه له تاند و هئينا يانه ناو شارى شنو و له وئى به فيل شه هيديان كرد، كه لاكيان له نيو كه لاكى سائيرى شوه هه دادا به و قامكه په ريوه ناسيه وه، چووكو هئينه ده شپه رزه كرابوو ئه گه ر ئه و نيشانه ي نه بوايه به زه حمه ت ده ناسراوه.

روژنامه ي (كوردستان)، ژماره (٣)، ٢٦ به فرابارى ١٣٢٤ / ١٥ ژانويه ١٩٤٦.

ئازاديمان دهوئى

شه ش سال جهنگ بوو، شه ش سال خوئين رژا، شه ش سال كوشتار كرا، شه ش سال، به لئى شه ش سالى ته واو ئالا هه لگه ره كانى ديوكراسى بئ وچان و پشوو دان، بئ دامان و راوه ستان هه و لئيان دا و تيكووشان و خه و و خواردنيان له خوڤيان هه رام كرد. بوچى؟ هه ر له به ره وه ي بناغه ي زولم و زوردارى پرووخيتن و ره گوريشه ي جه وور و بيداد له بنه ره ت ده ريتن و ئازادى و ديوكراتى له گيتيدا بلا و بكه نه وه و نه هئيلن چيدى زورداران مالى هه ژاران بخوون و به ده سته لاتان حه قى بئ ده سته لاتان پامال بكه ن. له پاش كيشه و هه رايه كي زور، له پاش جهنگ و كوشتار و خوئين ريژيه كي به سام، له دواى زه ره ر و زبانيكى بئ نه ندازه ئازادى خوزه كان زالبوون و ده س له كوشتار هه لگيرا، خوئين ريژى نه ما، كووشكى زولم و ئيستيبداد رووخا، نه مامى جه وور و بيداد هه لگيشرا، موئسولينى كوژرا هيتله ر مرته ي ليبرا گورنيك گيرا و دنيا هه ساوه.

جا ئه و جا باوى هه ژار و زور ليكرا و ليقه و ماوانه و كاتى هاوار كردن ها تووه و ئه و نه ته وانه ي كه هه ميشه له ژير پئى دوژمندا ئالا ندو ويانه هاوار ده كهن و ده لئين: «ئازاديمان دهوئى»!

ئيمه ش و اتا ميلله تى كورد به كييكين له و نه ته وانه ي كه له ميژه دييل و به خسير و ژير چه پووكى و تامى ئازاديمان له بيير چو ته وه و ده ميكه ده ره ده ر و

قورپه سهر و زۆر لپكراو و تيشكاو و داماوين. ئيستاكه كولواوكه
ههويامان بۆ كراوه تهوه و تا رادهيهك ژباوينهوه، هاوار دهكەين و ده لئين
نازاديمان دهوئ، به لئى نازاديمان دهوئ و نابئ چيدى ديل و ژيردهست بين و
ئامادهين له ريگاي نازاديدا فيداكارى بكهين و دەس له گيان و مالى
خۆمان هه لگرين.

رۆژنامهى (كوردستان)، ژماره (۵)، ۲۹ بهفرانبارى ۱۳۲۴ / ۲۰ ژانويه ۱۹۴۶

نامه يىكى سه رئاوه له

براي هه ره خوشه ويستم: مه جدى گيان
له پيشدا تكات ليده كه م لوتم لئ خوار نه كهى و پروم لئ وهر نه گيپرى و
قه لس و تووره و زيز و دردوئنگ نه بى و وه په له نه كهوى و پيئ و انه بى
ئه من لينگه به ريت ده كه م و ناخوشم ده ويى و ناتناسم و نازانم چ شيرين
كورپكى.

خوشه ويسته كه م: پروم پييكه ئه تۆم به قه ده ر چاوى راستم خوش ده ويى و
باشيشت ده ناسم و ده زانم:

ئه تو لاويكى خوينده وار و دانا و تىگه يشتوو و بىروون و پيتوئلى، ئه تو
زۆرت كوئره وه رى ديوه و سخله ت كيشاوه به دوى خويندندا هه لوه داي
ولا تان بووى، ئه تو ئيستا كايين «موديرى و ماموستاي هه ره گه وره
ده بىرستانى مه هابادى». وه ته نانه ت ئه وه شم بىستوو كه ئه وسال چوويه
تاران و له وئ له تاقى كردنه وه دا و ريبايى و زرنگى خۆت نواند و پرووى
كوردانت سپى كرده وه و بيجگه له وانه ده زانم كورپى زانايه كى به نيويانگ و
ماقولى كوردستانى و تىگه يشتن و زانينى بۆ تو به ميرات گه بيوه.

به لام داخى گرانم نازانى به زمانى كوردى و، و اتا زمانى داىك و بابى
خۆت بنووسى!، يا ده زانى و به ئانقه ست و خراب و تيكه ل و پييكه لى
ده نووسى. ئه گه ر نايزانى ئه وه هه ولده تيبكوئشه خۆت ماندوو بكه فيربه جا
ئه و جار بنووسه، خو ئه گه ر ده زانى و هه ر به ئانقه ست و ده نووسى، پتيويسته
بزانى و تيبگه كى كه به و كرده وه ناشيرينه دلئ هه موو نه ته وه كورد له
خۆت ديشينى و ده بيسته نيشانه ي ته وس و پلار و تووكى كورپه كانى
هاوخوين و هاو نيشتمانت، برا كه م، هه ر كورديكى خونگه رم و

نيشتمانيه ره ره و كورديزان چاوى به نووسراوه كانى تو بكه وئ نيوچاوانى
گرژ دهكات و تووره ده بى و مل ده نئ له پرته و بۆله و... پروات بئ ئه من كه
خۆم به برايه كى به ئه مه گ و... (۱) و به كه وچكه ئاويكى وه مه له ده كه وى،
پيئم خۆشنه بوو كيئشه ت ده گه ل بكه م و به خۆتدا بشكيئمه وه و دلئ بيشينم.
له به رئه وه گوئى خۆم لئ ناخنى و قوروقاپ دانيشتم و چاوه نوئز بووم كه بۆ
خۆت ئه غيار بيه وه.

ئه مه پيئى چوو هه تا ئه وشۆ له ژماره (۱۵) ي رۆژنامه ي كوردستاندا
نووسراويكى تۆم له ژير سه ره تاي (ئاتۆم) دا چاوپييكه وت به راستى كه
خويندمه وه وه ختابوو له داخان شه ق به م و بدريتم! وه به كجار زۆر تووره بووم
و گه ليك پيش خوارده وه و تارماييم به سه رچاوى كشا، ده سه به جئ ده ره ل
بووم و ده ستم دا قه له م و ئه م نامه يه م بۆ نووسى: ترووسكه كانم، به به له ي
چاوانم مه جدى گيان به قوربان ت ده بم ئاخىر پيئم بلئى ئه تو ئه و نووسراوانه بۆ
كئى ده نووسى؟ له كنه خۆت بۆ كوردانى نانووسى؟ بۆيه ي نانووسى خه لك
بيخوينتته وه و كه لكى لئيه درگري، بۆيه ي نانووسى هه موو كورديكى
خوينده وار و نه خوينده وه ار تيبى بگا؟ ئه دى بۆچى و تيكه ل و پييكه لى
ده نووسى؟ بۆچى به كورديكى په تى و پاك و خاوين و به رپوئجئ نانووسى؟
كه بۆ خه لكى قازانجى هه بئ.

براگيان، ئه و چه شنه نووسينه بيجگه له وه ي هيج قازانجىكى بۆ كوردان
نييه زيانيشى يه كجار زۆره، چونكو ئه و رۆژنامه يه به دنيا دا بلاوده بيتته وه و
ده كه ويته ده س دوژمنان و ئه وانيش له بيانو ده گه رپين كه نووسراوه كانى
تۆيان خوينده وه ده بكه نه هه را و ليمان له چه بله ده دن و ده لئين؛ چۆن
ئه وه به زمانى كوردى! ئه وه به ئه و زمانه ي هيندديان پيئه لده گوت و شاخ و
باليان بۆ دروست ده كرد؟ و ده يانگوت هينده هينده باش و به ر ئاوه له يه،
به و بۆنه يه وه هه ويام هه يه له وه ي پاش زۆر به شينيه يى بنووسى و هه تا
ده توانى وتاره كانت په تى بن. ئيدى به خوام ئه سپاردى.

رۆژنامهى (كوردستان)، ژماره (۷)، ۲۹ بهفرانبارى ۱۳۲۴ / ۲۰ فوربه ۱۹۴۶.

(۱) ئه و شوئنه له ده قه ئه سلپه كه دا ناخويندريتته وه.

ئەى دىنيا بزانە كورد سەربەخۆئى دەوى

زۆر كەس بە تايبەتى ئەو كەسانەى كە سەربان لە سەياسەت دەخوئى پىيان وايە كە ھەلپەپىنەو و قىيامى نەتەوئى كورد و داواى ئىستىقلال و ئازادى و سەربەخۆئى كوردنى ئەو مىللەتە ھەر لە تاوى جەزەبە و زۆرى كاربەدەستانى مچومز و زۆردار و بلەوئى بىگانەپە، ئاشكراپە كە بىگانەكان يانى فارس و عەرەب و تورك لەو ماوئە دوور و درىژەدا كە دەستەلاتىيان بەسەر كورداندا ھەبوو ھەرچى نەدەبوو بكرى دەگەل ئەو مىللەتە دلپاكەيان كردوو و خۆيان لە ھىچ خراپەبىتەك نەپاراستوو.

ئىستاش خۆئى شەھىدانى رىگای سەربەستى كورد كە بەدەستى كەمالى بى كەمال و دەستوپىنەندە خۆئىنمژەكانى رىژاو ھەر دەكوئى. ئىستاش گولالە سوورەكانى كىوى ئاگرى خۆئى نەوجەوانانى رەشىد و ئازادى كورد و ھىبىر پىاو دىنەو. ئىستاش قاز و قووژ و زىر و ھۆرى ژن و مندال و ھاوار و نالە نالى لاوانى برىندارى كوردى مەربوان كە لە سالى رابردودا بەدەستى سەرتىپ ھۆشمەندى دىكتاتور قەتل و عام و تارومار كران لە گوئىيان دەزرىنگىتەو، ئىستاش بەندىخانەى ئەو دژمنە زۆردارانە پرن لە لاوى بى سووچ و تاوانى كورد و ھەر رۆژە نارۆژىك يەكەك لەوان بەسەدارەو ھەلداوئى.

خۆ حالى زارى كوردى ھەژارى بارزان كە چەند مانگ لەوئى پىش دەولەتى ئىستىعمارى عىراق تالان و بى خانومان و دەربەدەر و مالىئىرانى كردن لە ھەموو كەس مەعلومە و ئاشكراپە، دروستە كە ئەو كوردەو ئاشىرناھە رۆژ بەرۆژ ھەستى تۆلە ئەستاندەو لە دلى لاوانى خۆئى گەرم و مللەتپەرىستى كوردا بەھىتر دەكەن. دروستە ئەو رەفتار و ئاكارە وەحشىانە سات بەسات لاوان وەگەنجانى كورد بۆ لاى رىگارى و ئازادى ھان دەدەن بەلام راستىكەى ئەوئى ئەوانە ھىچىيان نەبوونە ھۆى ھەلپەپىنەو و قىيامى نەتەوئى كورد، ئەوانە ھىچىيان كوردىيان وادارا نەكردوو كە داواى ئىستىقلال و سەربەخۆئى بكا بەلكو كورد مىللەتىكى (١١) مىليونىيە و بەھەموو شەرع و قانونىك حەقى ئىستىقلال و سەربەخۆئىيە ھەبە و داواى ئەو حەقە مەشروعەى خۆى دەكا.

ئەى دىنيا، ئەى دىياى ئازادى تەلەب، ئەى دىياىيەكى شەش سال تەواو دەگەل زۆرداران ملەت كرد و لەو پىناوئەدا بەشى زۆرى لاوانى خۆت بەكوشت دا، بزانە: كورد ئىستىقلالى دەوى. بزانە: كورد زولمى لىكراوئە حەقى خوراوئە مولكى لى داگىركراوئە و دەپەوئى بەحەقى خۆى بگا. بزانە: كە سەياسەتى شوومى ئىستىعمارى بۆ قازانجى خۆى ئەم مىللەتەى لە ئازادى بى بەش كردوو و لە ئەنجامدا بزانە كە كورد روشدى ئەوئى ھەبە كاروبارى مالى خۆى بەچاكى ھەلسووئىنى و پىداوئىستى كۆمەگى كەس نىيە قىوومى ناوئى و تا تاقەتى لىدەپروئى سەروەبارى كەس ناھىئىنى و بۆ ئەستاندنى سەربەخۆئى ھەول دەدا.

رۆژنامەى (كوردستان)، ژمارە (٢٩)، ١٠ خاكەلپوئە ١٣٢٥ / ٣٠ مارس ١٩٤٦.

ژوانى دوو خۆئىنمژ

لەو كاتەدا كە پاش شەش سال شەرى و كوشتار، پاش گەلپىك رەنج و ئازار و خۆئىنمژان و پىاوكوژان، داواى زۆر كوئىرەوئى و دەربەدەرى و تالان و برو، ئادەمىزاد دەپەوئى لە بەروبووى كوردەوئى خۆى بخوا و لەژئىر سىبەرى دارى ئازادىيە كە بەخۆئىنى خۆى پەروەردەى كردوو و چەند سالان بەدبارىيەوئە دانىشتوو، دانىشى و بەسەپتەوئە و ماندوئى ئەو دەورەى شەرى لەبىر بەچىتەوئە. لەو رۆژانەدا كە لە ھەموو جىگايەك قسە لە سولح و ئاشتى دەكروئى. رادىو و رۆژنامەكان بلأويان كوردەوئە كە دوو جەردەى پىاوكوژ، دوو زەروى خۆئىنمژ، دوو مارى بى رەزا، دوو زۆردار و دىكتاتور دوو دوژمنى خۆئىنى كوردا! يەئنى نورى سەعەيد پاشا و سىراج ئوغللو بۆ بەستنى پەيمانىكى نوئى يا تازەكردنەوئى پەيمانى شوومى (سەعد آباد) لە ئانكارا كوئىوئەو، ئايا ئەو پەيمانە چىيە؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆيە بەستراوئە كە قازانجى بۆ ئادەمىزاد بى؟ ئايا ئەو پەيمانە بۆيە بەستراوئە كۆمەگ بەراوئەستانى ئاشتى و سولح بكا؟ نەئە ئەو پەيمانە... قردانى ئادەمىزاد..... تىك دانى..... چونكو ئەو كەسانەى.....

رېنگ و شەرانى و.....(١) ئەوانە لەوانەن بۆ دەسرىكى قەيسەرىيەكى ئاور تىبەردەن، ئەوانە دوژمنى سولح و نەتەوى ئادەمىزادان و ئەو پەيمانە شوومەيان بۆيە بەستووئە كە تۆوى كورد لەسەر زەوى نەھىلن و ئەو نەتەوئە

بۆچی کوردستانو لەبیر کردوو؟

بەقەڵەمی: ئەحمەد حەمروش

کورد ئێرانین و بێجگە لە ئێران حەشارگە یەکیان نییە مێلەتی ئازا و لەمێژنەیی کورد کە لەبەر هێندیک شت لە نیشتمانی ئەسلی خۆی دوورکەوتۆتووە و ئەورۆ لەژێر چەکمەیی نۆکەرانی ئیستیعمار و تەرفەدارانی سیاسەتی (پان تورکیسم) ژیانیک تال و پڕ لە ناخۆشی رادەبۆتێ، ئاخری پۆژیک دەبێ راستەوێ و شیرانە زنجیری ئەسارت بپسێتی و تۆلەیهکی زۆر بەسام و پیاوانە لەو کەسانە دەستدریژیان بۆ حقوقی وی کردوو و ئازاریان داوه و ئازادیان لێ سەلب کردوو بستییتەوه و زیندوو و نەبەزی خۆی بەدانیشتوانی سەر زهوی بسەلمێتی و دەدوژمەنی خۆی بگەیهنێ کە کورد هەر زیندوو پایەداره و بەهیچ جۆریک نامری و سیلاوی حەوادیس بناغە عەزم و غیرەتی وی نالەقینی.

تیفکر، کیهه مێلەته له بهرا بهر ئەو هەموو کۆششەیی کە بۆ لەنیوێردنی وی کراوه و دەدەکرێ هێندە بەهیمەت و خۆراگر و پایەداربێ.

کیهه مێلەته بۆ پارازتنی مێلەتی خۆی بتوانی دەگەڵ مێلەتی غالب و بەدەستەلات و زۆردار مله و مبارهزه بکات.

چ نەتەوهیهک بەقەدەری ئەو نەتەوه له رێگای ئازادی و سەر بهستیدا فیداکاری و جانبازی کردوو و قوربانی داوه و زبانی دیوه و ئاواره و دەر به دەر کراوه.

مێلەتی غەبۆرتەر و ئازاتر و نەبەزتر له برا کوردەکانی ئێمه، کە داخەکەم ئیستا لەژێر پەنجەیی بێ روحی بێگاناندا ئەسیرن، کە مەتر وه گیر دەکەوی بەلگە هەر نابیندری. هێندیک له دەولەته ئیرتیجا عیبیهکانی عێراق، کە به یارمەتی و مەبهستی ئیستیعمار و بەپێچەوانەیی مەیل و رەغبەتی مێلەتی عێراق هاتوونە سەرکار و هەمیشە لاگری سیاسەتی ئیستیعمار و بوون و قازانجی مێللیان چاوه دێری نەکردوو، بۆ پەیدا کردنی دووبەرهکی و دوژمنایەتی له بهینی کورد و عەرەبدا رەفتاری یە کجاری بێ شەرمانه و خراپیان دەگەڵ کوردان کردوو.

بەیه کجاری نابوود و حەقی مەشرووعی وی پامال بکەن. وهکو بیستوو مه سیراج ئۆغلو به نوری سه عیدی گو توه ههنگینی ئیمه ده توانین دهگهڵ ئیوه بیینه دۆست و هاو پیمان که ئەو نەختە حەقەش کە عیبارةته له نووسین و خویندنهوی زمانی کوردی ئەویش لەژێر سانسۆریکی قەویدا، بۆ کوردان قائل نەبی و ئەلبەته ئەویش له خودای دەوی کورد نینۆکی نەبی خۆی بێ بخورینی - بەلام داخوا ئەوانه ده توانن کوردان به جاریکی له نیو بهرن و تۆیان له سه زهوی هه لگرن.

داخوا ده توانن کوردان و ادار بکەن واز لهو حەقه مەشرووعی خۆیان ببن! نە ئە پتویستە ئەوانه بزاتن و باش تیبگەن کە کورد مێلەتیکی نەمر و نەبەزه و بەبابەوهش بمرن ناتوانن له نیوی بهرن و بیدەنگی بکەن.

کورد ههیه و له مهیدان دەرناچی و بهههروگیف ناپه شوکی و واز له حەقی خۆی ناهینتی و ههتا تنوکیکی خوین دە به ردامایی له رێگای ئازادی و سەر به خوییدا کۆشش دهکا و حازر نییه چیدی نۆکەری بێ جیره و موجب و سووک و چرووکی تورک و عەرەب و فارس بێ و ئەو هاوار دهکا و دەلتی: ئەی ئەو کەسانە موقەدەرانی دنیا ده بهر دهستی ئیوه دایه، ئەی ئەو کەسانە کە بۆ هه لگه نندی نەمامی زولم و بیداد ئەو هەموو فیداکاریو کرد، ئەی ئەو کەسانە کە ده تانه وی (۲) که به شادی و ئازادی بژی، سەرنجیک بدهنه حالی ئیمه و مه یه لئ چیدیکه ئەو زۆردارانە لەژێر پتی خۆیاندا بمان تولخیننه وه، قەبوول مەکەن له وهی پاش ئەو خوینمژانە خوینی ئیمه بژن و ئەگەر هاواریکمان کرد یا له جیبی خۆمان جوولاینه وه لیمان له ههرا بدهن و مه لئین کورد رێگر و شه رانییه.

توبی خودا ئەوه ئینسافه کابراییک بێ به زۆری ملکت لێ زهوت بکا و ئەگەر پیت گوت ئەوه مولکی باب و باپیری خۆمه و ده بی بۆم به جی بیلێ، له باتی به جی هیشتن پیت بلێ رێگر و شه رانی و کیشمه پیده فرۆشی.

هه ویام ههیه ئالا هه لگه کانی ئازادی چیدی ئەو ناحه قیانه قبول نه کەن و نه هیلن به ته نها له دنیا دا ملله تی کورد له ئازادی بێ بهش بێ.

پۆژنامە (کوردستان)، ژماره (۳۲)، ۱۷ خاکه لیه ۱۳۲۵ / ۶ آوریل ۱۹۴۶.

(۲) ئەو شوێنانه له دهقه کهدا ره شبوونه توه و ناخویندرینه وه.

دیسان دہولہ تی تورکیاش ئەو رەفتارە ی دەگەڵ ئەو میللەتە ئازایە کردووہ و بەکوشتار و قەتل و عامی وان سەحنەییکی خۆپینی لە دنیا دا هینا روو کہ رووحی بەشەرەت و نەوع دۆستی لەو کارە بێ شەرمانە بێزارە.

تاریخ زوڵم و زۆریکی کہ دہولہتە ئیرتیجاییەکانی عێراق و تورکیا لە برا کوردەکانی ئیمەیان کردووہ قەت فەرماوۆش ناکا. میللەتی قارەمانی کورد بەخۆینی گەش و سووری خۆی نیوی بلیندی خۆی بو ئەبەد لە لاپەرەکانی میژوو دا سەبت کردووہ و هەتا ئادەمیزاد لە دنیا دا دہژی نیوی ئەو جەللادە بێ روحمانە ی کہ دەستە دەستە و پۆل پۆل لاوانی کوردیان سەر بریوہ و زبندوو زبندوو دہئاوریان هاویشتوون بەخرایە دینێ. بەلام ہەرچی زوو تر زۆری بو میللەتی کورد بەیندری و زیاتر جەزربە بدری ئەو ئاورہ مقەدەسە ی کہ لە نیو دلی پاکی ویدا لە میژوہ دایسی پتر بلتیسە دەستینی و بیگومان سەرتاپای دوزمانی دەسووتینی. سەردانە واندن و چاوسۆرکردنەوہ لە قامووسی کوردیدا نییە. ئەوہ حەقیقەتیکە کہ میژووی خۆپین و پرفیفتیخاری کوردستان شاھیدی لەسەر دەدا.

وہنە بێ کوردان ہەر لە دەرہوہی نیشتمانی خۆیاندا تووشی کوێرہوہری و سەخڵەت و نارەحەتی بووبن بەلکہ لە نیشتمانی ئەسلی خۆیان یەعنی لە ئیرانیشتدا لە زەمانی حکومەتی رەزاخانی پەھلەویدا تووشی گەلیک مەینەت و کوێرہوہری بوون و حەقی ژیانان نەبووہ.

پەیمانی سەعد ئاباد کہ ہەموو کہس دەزانی سرفەن بو لە نیو بردنی کوردان ئیمزا کراوہ، ئیمزای دہولہتی (ظل اللہ) ی ئیرانیشتی پتوہ بوو. رەفتار و ئاکاریکی رەزاخان دەگەڵ کوردانی دەکرد بەراستی یەکجار زۆر ناپیاوانە بوو، ہەلپەرینەوہی ئیستای کورد عەکسولعەمەلی ئەو زوڵم و زۆری پیشووہ.

ئەورۆ تەواوی ئەو کوردانە ی کہ لە ولاتاندا بلاو بوونەوہ و لە ژێر پەنجە ی تورک و عەرەبدا، دیسان چاوی ئومیدیان دە نیشتمانی ئەسلی خۆیان بریوہ.

نەزەتی دیموکراتیکی کوردستان کہ بناوانی لە نیوہراستی نیشتمانی ئەسلی کورداندا ہەلگیراوە ہەموو کوردی دنیای مەتوہجیہی ئیران کردووہ ئەگەر دہولەت لە ئیجساساتی پرفی شۆری کوردان ئیستیفادە بکا و توہی

بێ بەشی و چارەرەشی زەمانی رەزاخانیان بەچاکی بو بکاتەوہ و دەگەڵ جەنابی قازی محەمەد رەھبەری مەحبوب و مەزنی کوردستان، کہ بێ شک لە ریزی پیساوہ ہەرہ گەورہ و زانایەکانی رۆژھەلات حیساب دەکری، واریدی موزاکەرە بێ و مەسئەلە ی کوردستان بە قازانجی ئازادی بپرتەوہ، قووہتییکی وا بەھیز و نەببندراو لە ئیراندا پەیدا دەبێ کہ گرتی پشتی ئیستیعمار تیک دەھاری و دەیشکینی.

ئەگەر کوردان لە دەرہوہی نیشتمانی خۆیاندا بە دەستی عەرەب و تورک گرفتارین هیچ نەبێ دەبێ لە نیشتمانی ئەسلی خۆیاندا حەقی ژیانان ہەبێ و بە ئازادی رابوین.

داخەکم رەفتاری رەزاخان هیچ لە رەفتاری تورک و عەرەبان کمتەر نەبوو ئیستاش خۆینی برا کوردەکانمان لە دەشتە پان و بەرینەکاندا شەپۆل دەدا، ئیستاش زنجیری دیلی لە دەست و پیتی میللەتی ئیران دانە پندرناوہ، ئیستاش دەستی بێ رەحمی حاکمی نیزامی لە کوێوونەوہ و ئیجتامعات لە سنەدا جلیوگیری دەکا و نایەلی شکایەتی کہس بە گوێی ئەولیای ئومور رابگا. گرانی ہەرپەشە لە سەقز دەکا، کوردستان لە حالی توین دایە.

ئەگەر دہولہتی ئیستاکە ئازادیخوازی و تیگەیشتنی سیاسی خۆی لە جیبەجی کردنی مەسئەلە ی ئازەربایجان و لە پرووناک کردنی ئاسۆی تاریکی سیاسەتی خارجییدا نیشان داوہ، دەگەڵ رەھبەرانی فرقە دیموکراتی کوردستان واریدی موزاکەرە بێ بەشەرتییکی عەناسیری ئیرتیجایی و بەکریگیری لیبگەرین، مەسئەلە ی کوردستان پینش بە تەقەدومی ئازادی و قازانجی ئیران تەواو دەبێ.

ئیمە لە جەنابی ئاغای (قوام السلطنہ) تەمەنا دەکەین کہ ہەرچی زوو تر ئاغای (مظفر فیروز) کہ لاویکی مۆتەرەقی و زانای موعاسیرە بو کوردستان بەرتیبکات تا مەسئەلە ی کوردستان حەل بکری.

کورد برای ئیمەن، یادگاری باب و باپیری ئیمەن، دەبێ بو داوا مەشرووعەکانی وان گوێ رادیرین، ئەوان بیجگە لە ئازادی و عەدالەت چی دییان ناوی.

ئەمن پیم وایە ئەو چرا پرووناکە ی کہ ئیستا لە کوردستاندا ہەلکراوہ بەو زووانە سەرتاسەری رۆژھەلات پرووناک دەکا و ئازادیخوازانێ ئیران کہ لە

ناوهڕۆک

- 7 * شێرهژن
- 13 * یه کهم پۆژنامهی کوردی له کوردستانی ئێران
- 16 * کاره ساتی کوژرانی خالۆ قوربان
- 20 * نامه یه کی ئه ده بی
- 26 * ئه رکی به بیان له هه لومه رچی ئیستادا
- 34 * مامۆستای شاعیرانی موکریان
- 46 * حاجی قادری شوێشگێڕ
- 57 * عه لی ناشق
- 65 * زۆرزانیس به هه له ده چی
- 70 * ئه رکی نه ته وایه تی ئیمروێ شاعیر و نووسه ره کائمان
- 72 * وه لامیککی دۆستانه
- 78 * ئه زموونی شاعیریم
- 89 * ئاسۆگه
- 91 * کورد بۆ گشتی شاعیره؟
- 95 * چه ند نوکته یه ک له باره ی میژووی ئه ده بی کوردیه وه
- 100 * پێشه کیه ک بۆ «پیکه نینی گه دا» ی حه سه ن قزنجی
- 106 * پێشه کی بۆ قه لای دمد
- 116 * هه ژار و شه ره فنا مه
- 122 * پێشه کی بۆ دیوانی نالی
- 129 * پاره تاژی
- 139 * نه ورۆز
- 141 * جوانترین دیهن
- 144 * بووکی یه کشه وه
- 152 * هه واری خالی
- 158 * مه هاباد
- 162 * له رۆژیکی پایزی دا
- 165 * شیری به ده ستیکه وه بوو هه تاوی به ده ستی دیکه وه

خوزستان و نازهربایجان و کوردستان و سایر نوقاتی ئێراندا هه ن،
 کارتیکی وا ده کهن که پۆژی سه رنالاییتیکی که هه رگیز پۆژی لی ئاوانه بووه ،
 بیلناخیره لی ئاویج و میلله تانی ئه سیری پۆژه له لات نه جات ده ده ن!
 (* پۆژنامه ی (کوردستان) ، ژماره (79) ، 29 گه لاویژی 1325-1946 .

چاپکراوهکانی دهزگای ئاراس له سالی ۲۰۰۳

- ۱- بیره وه ریبیه کانی سه عید ناکام.
- ۲- البارزانی. مسرحیة للأطفال. تألیف: أحمد إسماعیل إسماعیل
- ۳- بارزانی. شانۆگه ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وه رگێرانی له عه ره بییه وه: مه هدی خو شناو.
- ۴- کابینه ی چواره م: ته مه نێکی که م و به ره مه یکی زۆر. چالاکییه کانی حکومه تی هه ریمی کوردستان له سالی ۲۰۰۲. ۱۲۰.
- ۵- من مه اباد الی اراس. ترجمه من الفارسیة الی الکرديّة: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربیة: شاخوان کرکوکي.
- ۶- ته می سه ر خه رهند. رۆمان. شێرزاد حه سه ن.
- ۷- بارگه ی یاران. سه رجه می شیعرى هێمن.
- ۸- هه واری خالی. سه رجه می نووسینی هێمن.

- 176 * نه و جو ره ی بنه وئ
 - 184 * پێزی نان بگرن
 - 187 * کورته ی ئۆدیسه
 - 194 * وشه ونبوه کان
 - 198 * لامه زه بی خه یه وه مه ند
 - 205 * ته نیا هه می شه ته نیا
 - 209 * چیرۆکی کووله که
 - 216 * مامۆستا هێمن و دیوانی تاریک و پروون و چهند پرسیا ریک
 - 222 * وتووێژ ده گه ل مامۆستا هێمن
 - 228 * ده گه ل مامۆستا هێمن
 - 231 * وتووێژکی بلاونه کراوه ده گه ل مامۆستا هێمن
 - 244 * له به هاری شیلاناویوه تا پایزی ورمی
 - 282 * نامه بۆ که ریمی قه بیومی: یه که م
 - 283 * دووه م
- نووسینهکانی به رای**
- 285 * خۆت بناسه
 - 285 * رۆژی کاره
 - 287 * سکا لایه ک له گه ل نیشتمان
 - 287 * شیخ یوسف شمس الدین البرهانی
 - * نه ده بیاتی تازه ی سۆقیه ت
 - 289 * نامه ی کچیکێ دیل
 - * ئیقتیاس له رۆژنامه ی ئاره زوو
 - 291 * نازایه تی سمایل ئاغای سمکۆ
 - 292 * نازادیمان ده وئ
 - 293 * نامه یه تکی سه رئاوه له
 - 295 * نه ی دنیا بزانه کورد سه ره خۆئی ده وئ
 - 296 * ژوانی دوو خوێنمژ
 - 298 * بۆچی کوردستانو له بیر کردوه؟

